

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-167-06

Druk nr 1689
Warszawa, 25 kwietnia 2007 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Przewodniczący Komitetu Integracji Europejskiej oraz członkowie Rady Ministrów według właściwości.

(-) Jarosław Kaczyński

U S T A W A

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (Dz. U. Nr 58, poz. 320, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 1999/35/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie systemu obowiązkowych przeglądów dla bezpiecznej, regularnej żeglugi promów typu ro-ro i szybkich statków pasażerskich (Dz.Urz. WE L 138 z 1.06.1999, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 4, str. 296, z późn. zm.)”;

2) w art. 2 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Izby morskie rozpatrują również sprawy wypadków morskich promów pasażerskich typu ro-ro oraz szybkich statków pasażerskich, jeżeli wypadek nastąpił na obszarze innym niż polskie wody wewnętrzne lub polskie morze terytorialne, w przypadku gdy ostatnim portem zawinięcia statku był port Rzeczypospolitej Polskiej.”;

3) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. W przypadku wszczęcia postępowania z urzędu, w postępowaniu mogą uczestniczyć przedstawiciele istotnie zainteresowanych państw, o których mowa

w art. 24a, jeżeli w wypadku uczestniczył prom pasażerski typu ro-ro lub szybki statek pasażerski.”;

4) po art. 24 dodaje art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. Za istotnie zainteresowane wypadkiem morskim promu pasażerskiego typu ro-ro lub szybkiego statku pasażerskiego uznaje się państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym:

- 1) bandery statku objętego dochodzeniem,
- 2) na którego morzu terytorialnym doszło do wypadku,
- 3) którego stan środowiska naturalnego, także w obszarach, nad którymi państwo to sprawuje jurysdykcję, doznał szkody lub był zagrożony w wyniku wypadku morskiego,
- 4) które, także w odniesieniu do sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń, nad którymi państwo to sprawuje jurysdykcję, doznało szkody lub było zagrożone szkodą w wyniku wypadku morskiego,
- 5) którego obywatele ponieśli śmierć lub doznali poważnych obrażeń w wyniku wypadku morskiego,
- 6) dysponujące istotnymi informacjami, które mogą zostać wykorzystane w dochodzeniu, lub
- 7) z innych powodów mające w dochodzeniu interes, uznany za istotny przez izbę morską.”;

5) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. W dochodzeniu prowadzonym w sprawie wypadku morskiego promu pasażerskiego typu ro-ro lub

szybkiego statku pasażerskiego mogą wziąć udział przedstawiciele istotnie zainteresowanych państw, o których mowa w art. 24a.

2. W uzasadnionych przypadkach izba morska może przyznać państwu istotnie zainteresowanemu, o którym mowa w art. 24a, wiodącą rolę w prowadzeniu dochodzenia w sprawie wypadku, o którym mowa w ust. 1, lub umożliwić prowadzenie odrębnego dochodzenia w sprawie tego wypadku.
 3. Za państwo wiodące w dochodzeniu w sprawie wypadku, o którym mowa w ust. 1, uznaje się państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które w uzgodnieniu z innymi istotnie zainteresowanymi państwami, o których mowa w art. 24a, wzięło na siebie odpowiedzialność za jego prowadzenie.”;
- 6) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:
- „Art. 28a. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 2 ust. 1a, sporządza się raport z dochodzenia w sprawie wypadku morskiego.
2. Raport, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:
 - 1) omówienie podstawowych faktów związanych z wypadkiem, wskazujące, czy w jego wyniku miała miejsce śmierć człowieka, obrażenia ciała lub zanieczyszczenie środowiska,

- 2) określenie państwa bandery oraz oznaczenie właściciela lub armatora statku, oraz oznaczenie instytucji klasyfikacyjnej sprawującej nadzór nad statkiem,
 - 3) szczegółowe wymiary statków, które brały udział w wypadku,
 - 4) dane dotyczące silników głównych i pomocniczych statków, które brały udział w wypadku,
 - 5) dane dotyczące wieku pracowników, posiadanych przez nich dyplomów i świadectw oraz liczbę stanowisk i staż pracy na danym stanowisku,
 - 6) opis procedur bezpieczeństwa na statkach, które brały udział w wypadku,
 - 7) szczegółowy opis okoliczności, w jakich wydarzył się wypadek,
 - 8) ustalenie czynników, które stanowiły przyczynę wystąpienia wypadku, oraz wnioski zgodnie z wymaganiami bazy danych wypadków Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego, oraz
 - 9) zalecenia mające na celu zapobieganie podobnym wypadkom w przyszłości, o ile jest to możliwe.”;
- 7) po art. 39 dodaje art. 39a w brzmieniu:
- „Art. 39a. Po zakończeniu rozprawy, raport z dochodzenia do ręcza się ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej oraz publikuje się na stronie internetowej izby morskiej. O publikacji raportu minister właściwy do spraw gospodarki morskiej powiadamia Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, Nr 170, poz. 1218 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 17, poz. 95) w art. 10 w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) posiada obywatelstwo polskie, z tym że wymóg ten nie dotyczy obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231, z późn. zm.³⁾) w art. 13¹ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Zabrania się na obszarze kraju reklamy i promocji napojów alkoholowych, z wyjątkiem piwa, którego reklama i promocja jest dozwolona, pod warunkiem że:
- 1) nie jest kierowana do małoletnich,
 - 2) nie przedstawia osób małoletnich,
 - 3) nie łączy spożywania alkoholu ze sprawnością fizyczną bądź kierowaniem pojazdami,
 - 4) nie zawiera stwierdzeń, że alkohol posiada właściwości lecznicze, jest środkiem stymulującym, uspakajającym lub sposobem rozwiązywania konfliktów osobistych,
 - 5) nie zachęca do nadmiernego spożycia alkoholu,
 - 6) nie przedstawia abstynencji lub umiarkowanego spożycia alkoholu w negatywny sposób,
 - 7) nie podkreśla wysokiej zawartości alkoholu w napojach alkoholowych jako cechy wpływającej pozytywnie na jakość napoju alkoholowego,
 - 8) nie wywołuje skojarzeń z:

- a) atrakcyjnością seksualną,
- b) relaksem lub wypoczynkiem,
- c) nauką lub pracą,
- d) sukcesem zawodowym lub życiowym.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2006 r. Nr 122, poz. 851, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a i 8b w brzmieniu:

„8a) warunków i ograniczeń wprowadzenia do obrotu i stosowania oraz właściwości środków powierzchniowo czynnych i detergentów zawierających środki powierzchniowo czynne określonych przepisami rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów (Dz.Urz. WE L 104 z 8.04.2004, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 48);

8b) przestrzegania obowiązków wynikających z rozporządzenia (WE) nr 304/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz.Urz. WE L 63 z 6.03.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 11, t. 46, str. 65, z późn. zm.);”;

- 2) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. W razie stwierdzenia niezgodności detergentu z przepisami rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów, państwowy inspektor sanitarny nakazuje, w drodze decyzji, wstrzymać obrót do czasu usunięcia niezgodności. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

2. Jeżeli niezgodność, o której mowa w ust. 1, nie może być usunięta państwowy inspektor sanitarny nakazuje, w drodze decyzji, wycofanie detergentu z obrotu i stosowania.
3. Z wnioskiem o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, może wystąpić także wojewódzki inspektor ochrony środowiska.”;

3) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. W przypadkach wymienionych w art. 27, 27a i 28 państwowi inspektorzy sanitarni są uprawnieni do zabezpieczenia pomieszczeń, środków transportu, maszyn i innych urządzeń, środków spożywczych, przedmiotów użytku, materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, detergentów oraz kosmetyków i innych wyrobów mogących mieć wpływ na zdrowie ludzi. Do postępowania zabezpieczającego stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381), jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 30, poz. 158, z późn. zm.⁵⁾) w art. 61a dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Informacje przekazane w ramach weryfikacji zachowują ważność przez okres trzech miesięcy od dnia ich wydania.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. z 2003 r. Nr 9, poz. 108 oraz z 2004 r. Nr 92, poz. 885) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2b w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) 3 października 1990 r. w byłej Niemieckiej Republice Demokratycznej, pod warunkiem że dokument poświadczający formalne kwalifikacje farmaceuty uprawnia do wykonywania zawodu farmaceuty na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach jak dokument poświadczający tego rodzaju kwalifikacje wydany przez odpowiednie władze lub organizacje Republiki Federalnej Niemiec;”;

2) w art. 4e ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli Naczelna Rada Aptekarska lub okręgowe rady aptekarskie posiadają informacje dotyczące ważnego zdarzenia, które wystąpiło przed podjęciem w Rzeczypospolitej Polskiej działalności przez farmaceutę będącego obywatelem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i które może mieć wpływ na podjęcie lub wykonywanie zawodu farmaceuty, informują o tym zdarzeniu państwo członkowskie Unii Europejskiej, którego jest obywatelem lub z którego przybywa farmaceuta i występują z wnioskiem o weryfikację tych informacji oraz o zawiadomienie o działaniach, które zostały podjęte w związku z tym zdarzeniem.”;

3) art. 4g otrzymuje brzmienie:

„Art. 4g. 1. Farmaceuta będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej ma prawo posługiwać się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oryginalnym tytułem określającym wykształcenie uzyskanym w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej oraz jego skrótem.

2. Naczelna Izba Aptekarska może wymagać, aby tytuł określający wykształcenie uzyskany przez farmaceu-

tę był używany wraz ze wskazaniem nazwy i siedziby instytucji, która ten tytuł przyznała.

3. Jeżeli tytuł określający wykształcenie uzyskany przez farmaceutę będącego obywatelem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie jest tożsamy i może być mylony z tytułem zawodowym używanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego farmaceuta nie jest uprawniony, w szczególności, gdy jego uzyskanie wymaga na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dodatkowego wykształcenia, którego farmaceuta będący obywatelem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie posiada, farmaceuta ten może posługiwać się oryginalnym tytułem używanym w państwie członkowskim Unii Europejskiej, którego jest obywatelem lub z którego przybywa, w języku oryginalnym w brzmieniu określonym przez Naczelną Radę Aptekarską.”;
- 4) w art. 7 w ust. 1 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) udzielanie informacji dotyczących zasad wykonywania zawodu, zasad etyki zawodowej, przepisów dotyczących ochrony zdrowia i ubezpieczeń społecznych;”;
- 5) w art. 19 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na uchwałę Naczelnej Rady Aptekarskiej, o której mowa w ust. 1 oraz art. 4b ust. 1, służy zainteresowanemu skarga do sądu administracyjnego.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.⁶⁾) w art. 94a w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) pracownicy migrujący, będący obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa

członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli są lub byli zatrudnieni w Polsce, a także członkowie ich rodzin, o ile zamieszkują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 692) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy Rady 94/57/WE z dnia 22 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (Dz.Urz. L 319 z 12.12.1994, str. 20, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 2, str. 230, z późn. zm.),
- 2) dyrektywy Rady 95/21/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. dotyczącej przestrzegania, w odniesieniu do żeglugi morskiej korzystającej ze wspólnotowych portów oraz żeglugi morskiej po wodach znajdujących się pod jurysdykcją państw członkowskich, międzynarodowych norm bezpieczeństwa statków i zapobiegania zanieczyszczeniom oraz pokładowych warunków życia i pracy (kontrola państwa portu) (Dz.Urz. WE L 157 z 7.07.1995, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 2, str. 263, z późn. zm.),
- 3) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/59/WE z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki

i pozostałości ładunku (Dz.Urz. WE L 332 z 28.12.2000, str. 81, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 5, str. 358, z późn. zm.),

4) dyrektywy 2005/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. zmieniającej dyrektywę 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych (Dz.Urz. UE L 191 z 22.07.2005, str. 59).”;

2) w art. 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) paliwo żeglugowe – oznacza każde ropopochodne paliwo płynne przeznaczone do użycia lub używane na statku, w tym paliwo określone normą przenoszącą normę ISO 8217.”;

3) w art. 7:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Organ inspekcyjny może zlecić każdorazowo dokonanie określonych przeglądów lub czynności inspekcyjnych uznanej przez Komisję Europejską instytucji klasyfikacyjnej.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może powierzyć zadania organu inspekcyjnego uznanej przez Komisję Europejską instytucji klasyfikacyjnej upoważnionej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 693).”;

4) w art. 8 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku pozytywnego wyniku przeglądu statku nieuprawiającego żeglugi międzynarodowej lub statku niepodlegającego konwencjom, o których mowa w art. 1 pkt 1, upoważniona przez ministra właściwego do spraw gospo-

darki morskiej instytucja klasyfikacyjna sprawująca nadzór techniczny nad statkiem wydaje statkowi zaświadczenie o zgodności na formularzu określonym przez tę instytucję.”;

5) w art. 10:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Kapitan statku, z wyjątkiem statku rybackiego oraz statku sportowego uprawnionego do przewozu nie więcej niż 12 osób, przed zawinięciem do portu znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do informowania portu o odpadach znajdujących się na statku.
2. Kapitan statku o polskiej przynależności, z wyjątkiem statku rybackiego oraz statku sportowego uprawnionego do przewozu nie więcej niż 12 osób, przed zawinięciem do portów państw stron Konwencji Helsińskiej 1992 i portów państw członkowskich Unii Europejskiej jest obowiązany do informowania portu o odpadach znajdujących się na statku.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

- „5. Z zastrzeżeniem ust. 5a, z obowiązku zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych do portowych urządzeń odbiorczych przed opuszczeniem portu są zwolnione statki, o ile spełnione zostaną łącznie następujące warunki:
 - 1) kapitan statku przed zawinięciem do portu poinformował port o odpadach znajdujących się na statku, zgodnie z przepisami określonymi w ust. 3;
 - 2) z informacji, o której mowa w pkt 1, wynika, że statek ma pojemność zbiorników wystarczającą do składowania odpadów znajdujących się na statku i odpa-

dów, które zostaną wytworzone do czasu zawinięcia statku do następnego portu.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Dyrektor właściwego urzędu morskiego może udzielić, w drodze decyzji, zwolnienia od obowiązku każdorazowego zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych przed opuszczeniem portu statkom odbywającym, bez zawijania do innych portów, podróże morskie na stałych liniach żeglugowych między:

- 1) portem położonym w polskich obszarach morskich a innym portem położonym w obszarze Morza Bałtyckiego lub Morza Północnego;
- 2) dwoma portami położonymi w polskich obszarach morskich;
- 3) jednym portem.”,

d) ust. 8a otrzymuje brzmienie:

„8a. Na pisemny wniosek armatora, statkom zwolnionym, na podstawie art. 8, od każdorazowego zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych przed opuszczeniem portu, dyrektor właściwego urzędu morskiego może udzielić zwolnienia od obowiązku informowania portu o odpadach znajdujących się na statku, o którym mowa w ust. 1.”,

e) ust. 8b otrzymuje brzmienie:

„8b. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 8a, jest ważne w okresie trwania zwolnienia od obowiązku każdorazowego zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych przed opuszczeniem portu, nie dłużej jednak niż przez okres dwóch lat.”,

f) po ust. 8b dodaje się ust. 8c w brzmieniu:

„8c. Dyrektor właściwego urzędu morskiego, który na wniosek armatora wydał decyzję, o której mowa w ust. 8, wydaje zaświadczenie według wzoru określonego rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 9.”,

g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, mając na uwadze względy ochrony środowiska morskiego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb udzielania zwolnień z obowiązku każdorazowego zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych w porcie, wzór wniosku w tej sprawie oraz wzór zaświadczenia o zwolnieniu statku z tego obowiązku.”,

h) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej przekazuje Komisji Europejskiej, do dnia 31 marca każdego roku, zbiorcze zestawienie udzielonych zwolnień, o których mowa w ust. 8, na podstawie danych przekazanych przez dyrektorów urzędów morskich do dnia 31 grudnia poprzedniego roku.”;

6) w art. 13f ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące zawartości siarki w paliwie żeglugowym, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie ograniczenia zawartości siarki w paliwach.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe kryteria jako-

ściowe dla paliw żeglugowych dostarczanych na statek, mając na względzie ochronę środowiska przed zanieczyszczeniami ze statków.”;

7) art. 13g otrzymuje brzmienie:

„Art. 13g. 1. Dyrektor urzędu morskigo przeprowadza na statku kontrole w zakresie zawartości siarki w paliwie żeglugowym.

2. Kontrola obejmuje:

1) sprawdzanie każdorazowo dokumentów dostawy paliwa zawierających informacje dostawcy o zawartości siarki w paliwach żeglugowych wraz z zaplombowanymi próbkami podpisanymi przez przedstawiciela statku przyjmującego paliwo oraz dziennika okrętowego z wpisami dokumentującymi operacje zmiany paliwa;

2) w uzasadnionych przypadkach pobieranie próbek i badanie zawartości siarki paliwa żeglugowego:

a) w trakcie jego dostawy na statek,

b) znajdującego się w zbiornikach statku, jeżeli jest to technicznie możliwe, oraz próbek paliwa przechowywanych na statku w zaplombowanych pojemnikach.

3. Z przeprowadzonych kontroli dyrektor urzędu morskigo sporządza corocznie sprawozdanie zawierające wyniki kontroli zawartości siarki, które przekazuje do dnia 30 kwietnia następnego roku Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, powinno zawierać informację o:

- 1) całkowitej liczbie przetestowanych próbek z podziałem na rodzaj paliwa;
 - 2) każdorazowo użytej do badania ilości paliwa i wyliczonej średniej zawartości siarki;
 - 3) liczbie kontroli przeprowadzonych na statkach;
 - 4) średniej zawartości siarki w paliwach żeglugowych stosowanych na obszarze właściwości dyrektora urzędu morskiego, obliczonej na podstawie przeprowadzonych badań oraz przekazanych przez dostawców paliw informacji.”;
- 8) w art. 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób, zakres i terminy przeprowadzania przeglądów i inspekcji, sposób wydawania i potwierdzania oraz wzory międzynarodowych świadectw, o których mowa w art. 8, w zakresie ochrony morza przed zanieczyszczeniem przez statki, z uwzględnieniem przepisów międzynarodowych oraz przepisów prawa Unii Europejskiej w zakresie przeprowadzania inspekcji i przeglądów na statkach oraz zdawania odpadów wytwarzanych przez statki.”;
- 9) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:
- „Art. 28a. 1. Jeżeli przeprowadzona inspekcja potwierdzi, że statek nie przestrzega przepisów ustawy w zakresie zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych do portowych urzędów odbiorczych, dyrektor właściwego urzędu morskiego odmawia zgody na opuszczenie portu przez statek, aż do momentu zdania tych odpadów i pozostałości ładunkowych.
2. Jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że statek opuścił port nie dopełniając ciężących na nim obowiązków w zakresie informowania oraz zdawania

odpadów i pozostałości ładunkowych, dyrektor właściwego urzędu morskiego niezwłocznie informuje o tym fakcie właściwe władze administracji morskiej w następnym porcie, do którego zawija statek.

3. Jeżeli dyrektor urzędu morskiego otrzyma informację, że do portu morskiego znajdującego się w terytorialnym zakresie jego działania zmierza statek, który opuścił inny port z naruszeniem przepisów w zakresie informowania oraz zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych, zapewni przeprowadzenie inspekcji tego statku przed udzieleniem pozwolenia na jego wyjście w morze.”;

10) art. 36c otrzymuje brzmienie:

„Art. 36c. Dostawca, który dostarczając paliwo nie wykonuje ciążących na nim obowiązków, określonych w art. 13f, podlega karze pieniężnej do wysokości 50 000 SDR.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2005 r. Nr 127, poz. 1066 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr 220, poz. 1600) w art. 4 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) łowienie zwierzyny przy pomocy ptaków łowczych za zgodą ministra właściwego do spraw środowiska”.

Art. 10. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1943 oraz z 2006 r. Nr 117, poz. 790, Nr 191, poz. 1410 i Nr 220, poz. 1600) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a lub c lub posiada dyplom lub inny dokument potwierdzający ukończenie wyższej szkoły medycznej, wydany przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii

Europejskiej, wymieniony w wykazie, o którym mowa w art. 6b, ale nie posiada świadectwa towarzyszącego lub innego dokumentu wymienionego w wykazie, o którym mowa w art. 6b, lub zaświadczenia, o którym mowa w art. 5a-5c, oraz spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 3-5, okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty, jeżeli ponadto:

- 1) odbyła staż podyplomowy lub uzyskała uznanie stażu podyplomowego odbytego poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej za równoważny ze stażem podyplomowym odbytym w Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) złożyła z wynikiem pozytywnym lekarski egzamin państwowy lub lekarsko-dentystyczny egzamin państwowy w języku polskim lub innym języku, w którym prowadzone są w polskich uczelniach medycznych studia na kierunku lekarskim i lekarsko-dentystycznym.
4. W celu odbycia stażu podyplomowego okręgowa rada lekarska przyznaje ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza albo ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty.”;
- 2) art. 5b otrzymuje brzmienie:
- „Art. 5b. 1. Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty osobie będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która posiada dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza nabyte w Republice Włoskiej, świadczące o rozpoczęciu kształcenia przed dniem 24 lutego 1980 r., jeżeli osoba ta przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze, stwierdzające, że:

- 1) jest uprawniona do wykonywania zawodu lekarza dentysty na takich samych zasadach, jak posiadacze dyplomów lub dokumentów wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b, oraz
 - 2) wykonywała na terytorium Republiki Włoskiej zawód lekarza dentysty zgodnie z prawem przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia albo
 - 3) posiadane przez nią kwalifikacje zawodowe zostały uzyskane w wyniku kształcenia trwającego co najmniej trzy lata oraz są uważane za równorzędne z kwalifikacjami potwierdzonymi w dokumentach wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b.
2. Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty osobie będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która posiada dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza nabyte w Republice Włoskiej, świadczące o rozpoczęciu kształcenia w okresie między dniem 28 stycznia 1980 r. a dniem 31 grudnia 1984 r., jeżeli osoba ta przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze, potwierdzające, że:
- 1) wykonywała w Republice Włoskiej zawód lekarza dentysty zgodnie z prawem przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia oraz
 - 2) jest uprawniona do wykonywania zawodu lekarza dentysty na takich samych zasadach, jak posia-

dacze dyplomów lub dokumentów wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b, oraz

- 3) zdała egzamin specjalizacyjny przed odpowiednimi włoskimi władzami, w celu ustalenia, że posiadana przez nią wiedza i umiejętności odpowiadają kwalifikacjom potwierdzonym w dokumentach wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b, albo
 - 4) posiadane przez nią kwalifikacje zawodowe zostały uzyskane w wyniku kształcenia trwającego co najmniej trzy lata oraz są uważane za równorzędne z kwalifikacjami potwierdzonymi w dokumentach wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b.
3. Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty osobie będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która posiada dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza nabyte w Królestwie Hiszpanii, świadczące o rozpoczęciu kształcenia przed dniem 1 stycznia 1986 r., jeżeli osoba ta przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze, stwierdzające, że:
- 1) jest uprawniona do wykonywania zawodu lekarza dentysty na takich samych zasadach, jak posiadacze dyplomów lub dokumentów wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b, oraz
 - 2) wykonywała na terytorium Królestwa Hiszpanii zawód lekarza dentysty zgodnie z prawem przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia albo

- 3) posiadane przez nią kwalifikacje zawodowe zostały uzyskane w wyniku kształcenia trwającego co najmniej trzy lata oraz są uważane za równorzędne z kwalifikacjami potwierdzonymi w dokumentach wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b.
4. Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza dentystry osobie będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która posiada dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza nabyte w Republice Austrii, świadczące o rozpoczęciu kształcenia przed dniem 1 stycznia 1994 r., jeżeli osoba ta przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze, stwierdzające, że:
 - 1) jest uprawniona do wykonywania zawodu lekarza dentystry na takich samych zasadach, jak posiadacze dyplomów lub dokumentów wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b, oraz
 - 2) wykonywała na terytorium Republiki Austrii zawód lekarza dentystry zgodnie z prawem przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia albo
 - 3) posiadane przez nią kwalifikacje zawodowe zostały uzyskane w wyniku kształcenia trwającego co najmniej trzy lata oraz są uważane za równorzędne z kwalifikacjami potwierdzonymi w dokumentach wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b.
 5. Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza dentystry osobie będącej oby-

watelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która posiada dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza nabyte w Republice Czeskiej lub byłej Czechosłowacji, świadczące o rozpoczęciu kształcenia przed dniem 1 maja 2004 r., jeżeli osoba ta przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze, stwierdzające, że:

- 1) jest uprawniona do wykonywania zawodu lekarza dentystry na takich samych zasadach, jak posiadacze dyplomów lub dokumentów wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b, oraz
 - 2) wykonywała na terytorium Republiki Czeskiej zawód lekarza dentystry zgodnie z prawem przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia albo
 - 3) posiadane przez nią kwalifikacje zawodowe zostały uzyskane w wyniku kształcenia trwającego co najmniej trzy lata oraz są uważane za równorzędne z kwalifikacjami potwierdzonymi w dokumentach wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b.
6. Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza dentystry osobie będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która posiada dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza nabyte w Republice Słowackiej lub byłej Czechosłowacji, świadczące o rozpoczęciu kształcenia przed dniem 1 maja 2004 r., jeżeli osoba ta przedstawi zaświadczenie

wydane przez odpowiednie władze, stwierdzające, że:

- 1) jest uprawniona do wykonywania zawodu lekarza dentysty na takich samych zasadach, jak posiadacze dyplomów lub dokumentów wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b, oraz
 - 2) wykonywała na terytorium Republiki Słowackiej zawód lekarza dentysty zgodnie z prawem przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia albo
 - 3) posiadane przez nią kwalifikacje zawodowe zostały uzyskane w wyniku kształcenia trwającego co najmniej trzy lata oraz są uważane za równorzędne z kwalifikacjami potwierdzonymi w dokumentach wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b.”;
- 3) w art. 6:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. W celu uzyskania prawa wykonywania zawodu, lekarz lub lekarz dentysta przedstawia okręgowej radzie lekarskiej, na obszarze której zamierza wykonywać zawód, odpowiednie dokumenty, stwierdzające spełnienie wymagań określonych w art. 5 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz w ust. 2, a w przypadku, jeżeli lekarzem tym jest osoba, o której mowa w art. 5 ust. 3 – dokumenty stwierdzające odbycie stażu podyplomowego lub dokument potwierdzający uznanie stażu podyplomowego odbytego poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej za równoważny ze stażem podyplomowym odbytym w Rzeczypospolitej Polskiej i złożenie lekarskiego egzaminu państwowego lub

lekarsko-dentystycznego egzaminu państwowego z wynikiem pozytywnym.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu uzyskania ograniczonego prawa wykonywania zawodu, lekarz, lekarz dentysta przedstawia okręgowej radzie lekarskiej, na obszarze której zamierza odbyć staż podyplomowy, dokumenty stwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. a lub c lub dyplom lub inny dokument potwierdzający ukończenie wyższej szkoły medycznej, wydany przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej, wymieniony w wykazie, o którym mowa w art. 6b, oraz dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4 i 5.”;

4) w art. 6a dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Dokumenty przekazane w ramach weryfikacji zachowują ważność przez okres trzech miesięcy od dnia ich wydania.”;

5) w art. 7:

a) ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

„1. Cudzoziemcowi niebędącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej okręgowa rada lekarska właściwa ze względu na zamierzone miejsce wykonywania zawodu przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza dentystry na stałe albo na czas określony, jeżeli spełnia następujące warunki:

1) posiada dyplom lekarza lub lekarza dentystry wydany:

a) przez polską szkołę wyższą lub

- b) w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub
 - c) w innym państwie niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, pod warunkiem, że dyplom został uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędny zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 2) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
 - 3) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu lekarza;
 - 4) wykazuje nienaganną postawę etyczną;
 - 5) odbył staż podyplomowy;
 - 6) złożył z wynikiem pozytywnym lekarski egzamin państwowy lub lekarsko-dentystyczny egzamin państwowy;
 - 7) uzyskał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z odrębnymi przepisami.
- 1a. Cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, zamierzającemu wykonywać zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie w celu odbycia szkolenia podyplomowego lub studiów w celu uzyskania stopnia naukowego, przyznaje się prawo wykonywania zawodu na czas określony, jeżeli spełnia warunki określone w ust. 1 oraz uzyska zgodnie z odrębnymi przepisami zgodę ministra właściwego do spraw zdrowia na odbycie określonego szkolenia podyplomowego lub studiów doktoranckich.
- 1b. Prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 1a, przyznawane jest wyłącznie na okres odbycia szkolenia podyplomowego lub trwania studiów w celu uzyskania stopnia naukowego oraz obejmuje wskazane miejsce odbywania szkolenia lub studiów doktoranckich.

2. Cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, można przyznać ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza albo ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty, jeżeli spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1-4 i 7.
 3. Cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, przyznaje się prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 1, 1a i 2, jeżeli ukończył studia medyczne w języku polskim albo jeżeli wykazał znajomość języka polskiego niezbędną do wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentysty potwierdzoną egzaminem z języka polskiego.”,
 - b) uchyla się ust. 3a i 4;
- 6) w art. 9:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Lekarz o odpowiednio wysokich kwalifikacjach, nieposiadający prawa wykonywania zawodu w państwie członkowskim Unii Europejskiej, ale posiadający to prawo w innym państwie, może brać udział w konsylium lekarskim lub nauczać zawodu lekarza i wykonywać zabiegi, których potrzeba wynika z tego konsylium lub programu kształcenia, jeżeli:
 - 1) został zaproszony przez lekarza posiadającego prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, każdorazowo po uzyskaniu zgody właściwej okręgowej rady lekarskiej, lub
 - 2) został zaproszony przez lekarza wykonującego zawód w zakładzie opieki zdrowotnej, każdorazowo po uzyskaniu zgody kierownika tego zakładu i właściwej okręgowej rady lekarskiej, lub

- 3) został zaproszony przez szpital kliniczny lub medyczny instytut naukowo-badawczy, który informuje o tym właściwą okręgową radę lekarską.”,
- b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:
- „7a. Jeżeli lekarz, lekarz dentysta będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej mający miejsce zamieszkania lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub lekarz, lekarz dentysta, o którym mowa w ust. 2, zostanie pozbawiony lub zawieszony w prawie wykonywania zawodu, zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu oraz inne dokumenty świadczące o posiadaniu tego prawa tracą swoją ważność z dniem pozbawienia lub zawieszenia mu prawa wykonywania zawodu.”;
- 7) w art. 15:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Lekarski egzamin państwowy lub lekarsko-dentystyczny egzamin państwowy organizuje i przeprowadza Centrum Egzaminów Medycznych, działające przy ministrze właściwym do spraw zdrowia.”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Organizacja i zapewnienie odbycia stażu poddyplomowego dla osób mających stałe miejsce zamieszkania na obszarze województwa, absolwentów studiów lekarskich i lekarsko-dentystycznych zamierzających wykonywać zawód na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej oraz dla osób będących obywatelami innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w art. 5 ust. 3, zamierzających wykonywać zawód na terenie danego województwa, jest zadaniem

marszałka województwa z zakresu administracji rządowej.”,

c) po ust. 6c dodaje się ust. 6d w brzmieniu:

„6d. Przepisy ust. 1-3d oraz 4-6c stosuje się odpowiednio do osób będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”,

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Staż podyplomowy odbyty w państwie członkowskim Unii Europejskiej przez lekarza będącego obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw zdrowia uznaje za równoważny w całości lub w części ze stażem podyplomowym odbytym w Rzeczypospolitej Polskiej.”,

e) uchyla się ust. 10.

Art. 11. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 381) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się pkt 59 w brzmieniu:

„59) państwo trzecie – państwo niebędące państwem członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacją Szwajcarską lub państwem członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

2) w art. 71 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy z dokumentu stwierdzającego dokonanie rejestracji pojazdu, o którym mowa w ust. 5, nie wynika prawo do używania pojazdu przez kierującego, osoba ta obowiązana jest posiadać przy sobie i okazywać na żądanie organu kontroli ruchu drogowego dokument potwierdzający to prawo.”;

3) w art. 72:

- a) w ust. 2 uchyla się pkt 4,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku pojazdu sprowadzanego z terytorium państwa trzeciego zamiast dowodu rejestracyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, dopuszcza się przedstawienie innego dokumentu stwierdzającego rejestrację pojazdu, wydanego przez organ właściwy do rejestracji pojazdów w tym państwie.”;

4) w art. 80b w ust. 1a:

- a) w pkt 1 dodaje się lit. k-s w brzmieniu:

„k) podrodzaj,

l) rodzaj paliwa,

m) średnie zużycie paliwa,

n) maksymalna masa całkowita,

o) masa własna,

p) emisja CO₂ (wartość uśredniona),

r) rodzaj zawieszenia,

s) wyposażenie i rodzaj urządzenia radarowego bliskiego zasięgu;”

- b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) informacje, o których mowa w pkt 1, w:

a) lit. m i p – gromadzi się wyłącznie dla samochodów osobowych rejestrowanych po raz pierwszy,

b) lit. r – gromadzi się wyłącznie dla samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej od 3,5 t oraz przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7,0 t, rejestrowanych po raz pierwszy,

- c) lit. s – gromadzi się dla pojazdów samochodowych rejestrowanych po raz pierwszy;”;
- 5) w art. 80c w ust. 1 dodaje się pkt 16-18 w brzmieniu:
„16) ministrowi właściwemu do spraw transportu;
17) ministrowi właściwemu do spraw łączności;
18) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego.”;
- 6) po art. 86 dodaje się art. 86a w brzmieniu:
„Art. 86a. Prawa i obowiązki producenta i importera, o których mowa w art. 68-70, dotyczą również podmiotu wprowadzającego do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia nowy pojazd samochodowy, ciągnik rolniczy, motorower, tramwaj lub przyczepę oraz przedmioty ich wyposażenia lub części.”;
- 7) w art. 129 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) żądania okazania dokumentu potwierdzającego prawo do używania pojazdu, o którym mowa w art. 71 ust. 5, jeżeli pojazd ten nie jest zarejestrowany na nazwisko osoby nim kierującej;”.

Art. 12. W ustawie z dnia 30 lipca 1997 r. o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska” (Dz. U. Nr 106, poz. 675, z późn. zm.⁷⁾) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Dokumenty i opinie, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. a-c oraz pkt 4 i 5, Rada Poczty Polskiej przedstawia ministrowi właściwemu do spraw łączności, który zajmuje wobec nich ostateczne stanowisko.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.⁸⁾) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

- „¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.Urz. WE L 281 z 23.11.1995, str. 31, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 15, str. 355, z późn. zm.).”.

Art. 14. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Ilekroć w ustawie jest mowa o państwach członkowskich Unii Europejskiej należy przez to rozumieć również państwa trzecie traktowane na równi z nimi na podstawie umowy w sprawie włączenia tych państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.”;
- 2) w art. 12 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Osobom deklarującym zakup broni w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, poza zaświadczeniem, o którym mowa w ust. 3, właściwy terytorialnie komendant wojewódzki Policji, na ich wniosek, poświadczają uprzednią zgodę przewozową, o której mowa w art. 35k ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1203, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539 oraz z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700).”;

3) w art. 27 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Przepisy ust. 2a pkt 5 i ust. 6, w zakresie odnoszącym się do numeru ewidencyjnego Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), nie dotyczą obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którym nie został on nadany.”;

4) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. 1. Przewóz broni i amunicji przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może nastąpić na podstawie zaświadczenia wydanego przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którzy posiadają Europejską kartę broni palnej.”;

5) w art. 36 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, przedsiębiorca albo osoba fizyczna, którzy dokonują zlecenia przewozu broni w obrębie państw członkowskich Unii Europejskiej, są obowiązani przekazać dokonującemu przewozu potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię wypełnionej i poświadczonej uprzedniej zgody przewozowej, o której mowa w art. 35k ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, oraz odpowiednio:

- 1) zgody przewozowej, o której mowa w art. 35d tej ustawy, lub
- 2) decyzji o zwolnieniu, o której mowa w art. 35g tej ustawy.”;

6) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby, o których mowa w ust. 1, przekraczając zewnętrzną granicę Unii Europejskiej, zobowiązane są do pisemnego zgłoszenia właściwemu organowi celnemu przywozu broni i amunicji. Organ ten niezwłocznie przekazuje informacje zawarte w zgłoszeniu właściwemu organowi Policji.”;

7) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. 1. Wywóz broni i amunicji za granicę przez obywateli polskich wymaga zgody właściwego organu Policji.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wydania Europejskiej karty broni palnej, uprawniającej do wwozu broni na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej.”;

8) w art. 42:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Cudzoziemcy przybywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą przywozić i wywozić broń sygnałową, jeżeli stanowi ona stałe wyposażenie jednostek pływających i statków powietrznych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przywóz oraz wywóz broni i amunicji przez cudzoziemców, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz 2a, odbywa się na podstawie zaświadczenia wydanego przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej, które zastępuje pozwolenie na broń na okres do 30 dni od dnia przywozu broni i amunicji.”,

c) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Przywóz oraz wywóz broni i amunicji przez cudzoziemców, o których mowa w ust. 1 i 2, będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej może

nastąpić także bez zachowania warunku określonego w ust. 3, na podstawie Europejskiej karty broni palnej, wydanej przez właściwe władze tych państw, jeżeli broń ta jest wpisana do Europejskiej karty broni palnej i cudzoziemiec jest w stanie uzasadnić powód swojej podróży z bronią.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, Europejska karta broni palnej uprawnia jej posiadacza do nabycia amunicji do broni określonej w tej karcie.”;

9) w art. 43:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Do wywozu z Rzeczypospolitej Polskiej do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej broni nabytej przez obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej uprawnia zgoda przewozowa, poświadczona przez właściwego terytorialnie komendanta wojewódzkiego Policji, o której mowa w art. 35d ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Właściwy organ celny niezwłocznie zawiadamia komendanta wojewódzkiego Policji, o którym mowa w ust. 2, o fakcie wywozu do państwa trzeciego innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej przez cudzoziemca broni nabytej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przepisu tego nie stosuje się do obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 693) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Organy, o których mowa w ust. 2 oraz określone na podstawie ust. 5 i 6, mogą powierzyć dokonanie określonych przeglądów lub czynności inspekcyjnych wyznaczonym w tym celu osobom lub uznanej przez Komisję Europejską instytucji klasyfikacyjnej.”;
- 2) w art. 12 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Kapitanowi statku przysługuje prawo do wniesienia odwołania od decyzji, o których mowa w ust. 3 i 6, o czym powinien zostać poinformowany przez organ wydający decyzję.”;
- 3) w art. 27a dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Kapitan statku, do którego mają zastosowanie przepisy w zakresie zarządzania bezpieczną eksploatacją wynikające z Konwencji SOLAS oraz Międzynarodowego Kodeksu zarządzania bezpieczną eksploatacją statków i zapobieganiem zanieczyszczaniu (Kodeks ISM), określonego w rozdziale IX Konwencji SOLAS, zgodnie z tym Kodeksem, o każdym przypadku, o którym mowa w ust. 1, powiadamia armatora, który po uzyskaniu takiej informacji jest obowiązany skontaktować się z właściwą stacją brzegową i, jeżeli jest to konieczne, pozostać do jej dyspozycji.”;
- 4) w art. 29 dodaje się ust. 4-9 w brzmieniu:

„4. Dyrektor właściwego urzędu morskiego określi, w drodze zarządzenia, oraz zamieści także na stronie internetowej urzędu wykazy obszarów pasażerskiej żeglugi krajowej, mając na względzie klasy statków pasażerskich, wyznaczając strefy całorocznej eksploatacji oraz, gdy jest to uzasadnio-

ne, strefy czasowo ograniczonej eksploatacji statków w pasażerskiej żegludze krajowej.

5. Dyrektor właściwego urzędu morskiego określi, w drodze zarządzenia, oraz zamieści także na stronie internetowej urzędu wykazy obszarów morza, po których pływają promy pasażerskie typu ro-ro uprawiające regularną międzynarodową żeglugę pasażerską do lub z portów Rzeczypospolitej Polskiej, określając dane dotyczące znaczącej wysokości fali na tych obszarach.
 6. Pasażerska żegluga krajowa oznacza żeglugę na wodach morskich uprawianą przez statki pasażerskie między portami morskimi Rzeczypospolitej Polskiej.
 7. Regularna międzynarodowa żegluga pasażerska oznacza żeglugę statkiem pasażerskim inną niż określona w ust. 6.
 8. Obszary, o których mowa w ust. 5, ustala się z państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a gdy jest to uzasadnione i możliwe, z pozostałymi państwami znajdującymi się na obu końcach regularnego połączenia promowego.
 9. O wejściu w życie zarządzeń, o których mowa w ust. 4 i 5, a także o ich zmianach, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej powiadamia Komisję Europejską.”;
- 5) w art. 29b dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:
- „2. Kapitan statku powiadamia armatora o środkach podjętych na podstawie ust. 1.
 3. W przypadku podjęcia przez kapitana statku działań niezgodnych z zaleceniami lub decyzjami dyrektora urzędu morskiego, o których mowa w ust. 1, kapitan powiadamia

dyrektora urzędu morskiego o powodach swojego działania.”;

6) w art. 51 dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) wymogów bezpieczeństwa dla statków pasażerskich i pasażerów w pasażerskiej żegludze krajowej, określonych w przepisach o szczegółowych warunkach uprawiania żeglugi,

8) spełniania przez prom pasażerski typu ro-ro szczególnych wymogów stateczności, określonych w przepisach o szczegółowych warunkach bezpiecznego uprawiania żeglugi,”;

7) w art. 53 dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) narusza przepisy dotyczące wymogów bezpieczeństwa dla statków pasażerskich i pasażerów w pasażerskiej żegludze krajowej, określonych w przepisach o szczegółowych warunkach uprawiania żeglugi,

7) narusza przepisy dotyczące szczególnych wymogów stateczności promów pasażerskich typu ro-ro określone w przepisach o szczegółowych warunkach bezpiecznego uprawiania żeglugi,”.

Art. 16. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do statku, którego państwem przynależności jest Konfederacja Szwajcarska.”;

2) w art. 17:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Zdolność zawodową traci osoba, która została pozbawiona kwalifikacji zawodowych, o których mowa w ust. 4 pkt 3.

5b. Zaświadczenie o utracie zdolności zawodowej wydaje, na wniosek osoby zainteresowanej, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Za wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 5 i 5b, pobiera się opłatę w wysokości określonej w załączniku do ustawy.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Uznaje się zaświadczenia o spełnieniu wymogu zdolności zawodowej wydane zgodnie z przepisami, obowiązującymi w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w sprawie dostępu do wykonywania zawodu przewoźnika towarów w żegludze śródlądowej w transporcie krajowym i międzynarodowym oraz wzajemnego uznawania dyplomów, zaświadczeń i innych dowodów kwalifikacji formalnych.”;

3) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. W przypadku gdy przedsiębiorca przestał spełniać wymogi, o których mowa w art. 17 ust. 1, może on prowadzić działalność do dnia spełnienia wymogu zdolności zawodowej, określonego przez dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej.”;

4) w art. 18 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do osób, które mają obywatelstwo albo siedzibę w jednym z państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej.”;

5) w art. 29 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Uznaje się świadectwa zdolności żeglugowej obcych statków wydane zgodnie z obowiązującymi w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, przepisami o wzajemnym uznawaniu świadectw zdolności żeglugowej w żegludze śródlądowej.”;

6) w art. 35 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Uznaje się dokumenty kwalifikacyjne kierowników obcych statków wydane zgodnie z:

- 1) przepisami, obowiązującymi w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w sprawie uzyskiwania krajowych patentów kapitanów statków do przewozu towarów i pasażerów śródlądowymi drogami wodnymi;
- 2) Konwencją o żegludze na Renie.”;

7) w art. 41e ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Świadectwa doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu materiałów niebezpiecznych wydane przez właściwe władze innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym są uznawane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

8) art. 41h otrzymuje brzmienie:

„Art. 41h. 1. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej prowadzi ewidencję doradców, zawierającą następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres i miejsce zamieszkania;
 - 3) datę wydania i numer świadectwa doradcy;
 - 4) datę przedłużenia świadectwa doradcy;
 - 5) datę cofnięcia świadectwa doradcy.
2. Na żądanie dyrektora urzędu, każdy przewoźnik, o którym mowa w art. 17, przekazuje dane, o których mowa w ust. 1.”;
- 9) w załączniku do ustawy w części II „Spełnienie wymogu zdolności zawodowej” dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
- „1a. Za zaświadczenie o utracie zdolności zawodowej – 30 zł.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

 - 1) dyrektywy Rady 89/396/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy (Dz.Urz. WE L 186 z 30.06.1989, str. 21, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 10, str. 1, z późn. zm.),
 - 2) dyrektywy Rady 91/238/EWG z dnia 22 kwietnia 1991 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy (Dz.Urz. WE L 107 z 27.04.1991, str. 50; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 10, str. 275),

- 3) dyrektywy Rady 92/11/EWG z dnia 3 marca 1992 r. zmieniającej dyrektywę 89/396/EWG w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy (Dz.Urz. WE L 65 z 11.03.1992, str. 32; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 11, str. 81),
- 4) dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz.Urz. WE L 109 z 6.05.2000, str. 29, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 75, z późn. zm.);

2) w art. 15a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Tusze wieprzowe oraz wołowe poddaje się klasyfikacji i oznacza się znakiem klasy jakości handlowej ustalonej dla danej tuszy, zgodnie z warunkami określonymi w przepisach Unii Europejskiej⁹⁾.
2. Tusze innych zwierząt mogą być klasyfikowane i oznaczane znakiem klasy jakości handlowej.”,

b) w ust. 3:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) tusz wieprzowych pochodzących z rzeźni, w których poddaje się ubojowi:
 - a) nie więcej niż 200 świń tygodniowo średniorocznie lub
 - b) wyłącznie świnię urodzone i tuczone w tuczarniach tych rzeźni oraz dokonuje się rozbioru wszystkich uzyskanych tusz;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) tusz wołowych pochodzących z rzeźni, w których poddaje się ubojowi:

- a) nie więcej niż 75 sztuk bydła dojrzałego tygodniowo średniorocznie lub
- b) niewielkie ilości zwierząt na podstawie umowy z właścicielem.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3e w brzmieniu:

„3a. Za liczbę sztuk poddawanych ubojowi tygodniowo średniorocznie przyjmuje się średnią za ostatni rok kalendarzowy.

3b. W przypadku gdy średnia liczba sztuk poddawanych ubojowi za ostatni rok kalendarzowy jest niższa od wielkości określonych w ust. 3 pkt 2 lit. a lub pkt 3 lit. a, za liczbę sztuk poddawanych ubojowi tygodniowo średniorocznie przyjmuje się średnią za okres ostatnich dwóch lat poprzedzających rok kalendarzowy, w którym ma być prowadzona klasyfikacja.

3c. Organ Inspekcji właściwy ze względu na miejsce poddawania zwierząt ubojowi może wystąpić z wnioskiem do podmiotu obowiązującego do prowadzenia klasyfikacji tusz, o których mowa w ust. 1, o przekazanie informacji o planowanych terminach poddawania zwierząt ubojowi we wskazanym w tym wniosku okresie. Okres ten nie może być dłuższy niż trzy miesiące. Informacje o planowanych terminach poddawania zwierząt ubojowi przekazuje się w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

3d. Podmiot poddający zwierzęta ubojowi składa właściwemu ze względu na miejsce poddawania zwierząt

ubojowi organowi Inspekcji kwartalną i roczną informację o liczbie uzyskanych tusz:

- 1) wołowych i wieprzowych;
- 2) w poszczególnych kategoriach oraz klasach uformowania i otłuszczenia – w odniesieniu do tusz bydła dojrzałego, jeżeli poddawał tusze klasyfikacji;
- 3) w poszczególnych klasach mięsności – w odniesieniu do tusz wieprzowych, jeżeli poddawał tusze klasyfikacji.

3e. Informację, o której mowa w ust. 3d, składa się w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po kwartale lub roku, którego informacja dotyczy.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi szczegółowy sposób oznaczania klasy jakości handlowej tusz wieprzowych oraz tusz wołowych,
- 2) określi wzory formularzy służących do sporządzania informacji, o których mowa w ust. 3d,
- 3) może określić rodzaje tusz innych zwierząt oznaczanych znakiem klasy jakości handlowej oraz sposób ich oznaczania tym znakiem

– mając na względzie potrzebę zastosowania do tych czynności odpowiednich urzędzeń, określenia warunków klasyfikacji umożliwiającej jednolitą rejestrację cen rynkowych oraz zapewnienia odpowiedniej zapłaty producentom.”;

3) w art. 17 w ust. 1 uchyla się pkt 3;

4) w art. 32:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Badania laboratoryjne związane z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o której mowa w art. 17, są przeprowadzane w laboratoriach:

1) Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;

2) Inspekcji Handlowej.

2. Badania laboratoryjne związane z oceną jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o której mowa w art. 31, są przeprowadzane w laboratoriach Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych albo w innych laboratoriach posiadających akredytację.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Badania laboratoryjne, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są finansowane ze środków Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.”;

5) w art. 36 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Protokół przechowuje się co najmniej rok od daty jego sporządzenia, z wyłączeniem protokołu z nadawania klasy tuszom wieprzowym, który przechowuje się przez 4 tygodnie od daty jego sporządzenia.”;

6) w art. 40:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kto:

1) prowadząc rzeźnię:

a) nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie

z przepisami art. 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1538/91 z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1906/90 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz.Urz. WE L 143 z 7.06.1991, str. 11, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 272, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1538/91”,

- b) nie prowadzi systematycznej kontroli zawartości wody wchłoniętej albo prowadzi ją niezgodnie z przepisami art. 14a ust. 3 i art. 14b ust. 3 rozporządzenia nr 1538/91 lub nie podejmuje czynności określonych w art. 14a ust. 3 lub art. 14b ust. 3 tego rozporządzenia,
- 2) będąc producentem nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1538/91,
 - 3) będąc producentem pasz lub dostawcą pasz nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 2a rozporządzenia nr 1538/91,
 - 4) prowadząc zakład wylęgowy nie prowadzi lub nie przechowuje dokumentacji albo prowadzi lub przechowuje ją niezgodnie z przepisami art. 11 ust. 2b rozporządzenia nr 1538/91,
 - 5) prowadząc rzeźnię nie wykonuje czynności, o których mowa w art. 14a ust. 2 lub art. 14b ust. 2 rozporządzenia nr 1538/91
- podlega karze grzywny.”,

b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b-4d w brzmieniu:

„4b. Kto:

- 1) prowadzi klasyfikację tusz wieprzowych lub wołowych nie posiadając uprawnień rzeczoznawcy,
- 2) wykonuje czynności związane z klasyfikacją lub ustalaniem masy tusz wieprzowych niezgodnie z wymaganiami określonymi w:
 - a) art. 2 lub 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3220/84 z dnia 13 listopada 1984 r. ustanawiającego wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych (Dz.Urz. WE L 301 z 20.11.1984, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 126, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 3220/84”, lub
 - b) art. 2 lub 3, lub załączniku I do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2967/85 z dnia 24 października 1985 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wieprzowych (Dz.Urz. WE L 285 z 25.10.1985, str. 39, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 252, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2967/85”, lub przepisach wydanych na podstawie art. 2 tego rozporządzenia,
- 3) wykonuje czynności związane z klasyfikacją tusz wołowych niezgodnie z wymaganiami określonymi w:
 - a) art. 3 lub 4, lub załączniku I i II do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1208/81 z dnia 28 kwietnia 1981 r. ustalającego wspólnotową skalę klasyfikacji tusz dorosłego bydła (Dz.Urz. WE L 123 z 7.05.1981, str. 3, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 20,

z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1208/81”, lub

- b) art. 1 lub 2, lub załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 563/82 z dnia 10 marca 1982 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1208/81 ustanawiającego rynkowe ceny dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.Urz. WE L 67 z 11.03.1982, str. 23, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 118, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 563/82”, lub
 - c) art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1186/90 z dnia 7 maja 1990 r. rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.Urz. WE L 119 z 11.05.1990, str. 32, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 68, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1186/90”, lub
 - d) załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 103/2006 z dnia 20 stycznia 2006 r. przyjmującego dodatkowe przepisy dla stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz bydła dojrzalego (Dz.Urz. WE L 17 z 21.01.2006, str. 6), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 103/2006”,
- 4) nie dokumentuje w sposób określony w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo niewłaściwie dokumentuje czynności z zakresu klasyfikacji lub ustalania masy tusz wieprzowych lub wołowych

– podlega karze grzywny.

4c. Kto, prowadząc rzeźnię świń:

- 1) nie poddaje klasyfikacji lub ustalaniu masy tusz wieprzowych zgodnie z wymaganiami art. 2 lub 3, lub 4 rozporządzenia nr 3220/84,
- 2) nie przechowuje dokumentacji z czynności nadawania klas tuszom wieprzowym przez okres, o którym mowa w art. 36 ust. 5,
- 3) nie poddaje klasyfikacji tusz wieprzowych metodami klasyfikacji zatwierdzonymi decyzją Komisji Europejskiej 2005/240/WE z dnia 11 marca 2005 r. zatwierdzającą metody klasyfikacji tusz wieprzowych w Polsce (Dz.Urz. WE L 74 z 19.03.2005, str. 62),
- 4) nie znakuje tusz wieprzowych zgodnie z art. 4 rozporządzenia nr 3220/84 lub art. 4 rozporządzenia nr 2967/85,
- 5) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 15a ust. 3c lub 3d

– podlega karze grzywny.

4d. Kto, prowadząc rzeźnię bydła:

- 1) nie poddaje klasyfikacji lub ustalaniu masy tusz wołowych zgodnie z wymaganiami określonymi w:
 - a) art. 3 lub 4, lub załączniku I i II do rozporządzenia nr 1208/81,
 - b) załączniku I do rozporządzenia nr 103/2006,
 - c) art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 344/91 z dnia 13 lutego 1991 r. ustanawiającym szczególne zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1186/90 rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.Urz. WE L 41 z 14.02.1991, str. 15, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne,

rozd. 3, t. 11, str. 125, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 344/91”,

- 2) nie przechowuje dokumentacji z czynności nadawania klas tuszom wołowym w okresie, o którym mowa w art. 36 ust. 5,
 - 3) nie przekazuje wyników klasyfikacji tusz wołowych dostawcom zwierząt zgodnie z art. 1 ust. 5 rozporządzenia nr 344/91,
 - 4) nie znakuje tusz wołowych zgodnie z art. 1 rozporządzenia nr 344/91,
 - 5) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 15a ust. 3c lub 3d
– podlega karze grzywny.”,
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1-4d następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 3 w pkt 3 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) środkami ochrony roślin w rozumieniu przepisów o ochronie roślin, z wyjątkiem klasyfikacji tych środków pod względem stwarzanych przez nie zagrożeń dla zdrowia człowieka lub dla środowiska, badań ich właściwości fizykochemicznych, toksyczności i ekotoksyczności, przepisów dotyczących kart charakterystyki, opakowań i ich oznakowania, przepisów wydanych na podstawie art. 31 ust. 1, a także przepisów art. 34b i 34c oraz art. 35 i 36.”;

- 2) w art. 11 w ust. 1 po pkt 4b dodaje się pkt 4c w brzmieniu:
- „4c) współpraca z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacją Szwajcarską lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Komisją Europejską jako właściwy urząd wyznaczony do wykonywania zadań administracyjnych określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących detergentów,”;
- 3) w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Przedstawione przez zgłaszającego dane dotyczące informacji handlowych i procesu produkcji są objęte tajemnicą służbową.”;
- 4) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw gospodarki i środowiska określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) metody przeprowadzania badań, o których mowa w ust. 1,
 - 2) kryteria, które muszą spełniać jednostki organizacyjne wykonujące wymagane ustawą badania, o których mowa w ust. 1,
 - 3) jednostkę lub jednostki właściwe do kontroli i weryfikacji spełnienia kryteriów, o których mowa w pkt 2, oraz nadawania i cofania uprawnień w przypadku, odpowiednio, spełnienia lub niespełnienia tych kryteriów przez jednostki organizacyjne, o których mowa w pkt 2,
 - 4) sposób dokonywania kontroli i weryfikacji spełnienia kryteriów, o których mowa w pkt 2, przez jednostkę lub jednostki właściwe, o których mowa w pkt 3,

5) tryb nadawania i cofania uprawnień, o których mowa w pkt 3,

6) sposób i tryb uznawania uprawnień nadanych przez jednostki za granicą właściwe do kontroli i weryfikacji spełniania kryteriów, o których mowa w pkt 2

– uwzględniając przepisy obowiązujące w Unii Europejskiej oraz przepisy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.”;

5) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw gospodarki, pracy, rolnictwa oraz środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób oznakowania opakowań substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych, w szczególności:

- a) treść napisów i wzory znaków ostrzegawczych,
- b) sposób umieszczania napisów i znaków ostrzegawczych,
- c) wymiary oznakowania w zależności od pojemności opakowania,
- d) kategorie substancji niebezpiecznych, których nazwy umieszcza się na oznakowaniu opakowania preparatu niebezpiecznego,

2) informacje, które powinien zawierać wniosek do Inspektora o uzyskanie zgody na zastosowanie alternatywnej nazwy rodzajowej,

3) szczególny sposób oznakowania niektórych preparatów chemicznych

– uwzględniając przepisy obowiązujące w Unii Europejskiej oraz informacje jednoznacznie identyfikujące niebezpieczną substancję zawartą w preparacie i propozycję alternatywnej nazwy rodzajowej.”;

6) w art. 29 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) kategorie substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych, którymi obrót wymaga posiadania określonych kwalifikacji,
- 2) kwalifikacje, które muszą posiadać osoby prowadzące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obrót określonymi kategoriami substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych,
- 3) tryb uznawania kwalifikacji osób pochodzących z państw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6

– biorąc pod uwagę konieczność ochrony zdrowia ludzi i ochrony środowiska przed zagrożeniami stwarzanymi przez substancje niebezpieczne i preparaty niebezpieczne.”;

7) w art. 32:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1c w brzmieniu:

„1a. Jeżeli istnieją szczegółowe dowody, że detergent stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa lub zdrowia człowieka lub zwierząt lub zagrożenie dla środowiska, nawet w przypadku spełnienia wymagań rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów (Dz.Urz. WE L 104 z 8.04.2004, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 48),

zwanego dalej „rozporządzeniem nr 648/2004”, Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, po uzyskaniu opinii Głównego Inspektora Sanitarnego i Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, może, na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, w drodze decyzji, zakazać wprowadzania takiego detergentu do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub określić warunki, jakie muszą zostać spełnione podczas wprowadzania do obrotu, spełniając jednocześnie wymagania, o których mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 648/2004.

1b. Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, w drodze decyzji, uchyla albo przedłuża o następne 6 miesięcy zakaz, o którym mowa w ust. 1a, stosownie do wyników konsultacji przewidzianych w art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 648/2004.

1c. Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, w drodze decyzji, uchyla zakaz, o którym mowa w ust. 1a, po podjęciu decyzji przewidzianej w art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 648/2004.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Z wnioskiem o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1a, może wystąpić także Główny Inspektor Sanitarny, Główny Inspektor Ochrony Środowiska lub Główny Inspektor Inspekcji Handlowej.”;

8) po art. 33 dodaje się art. 33a i 33b w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. Państwowa Inspekcja Sanitarna oraz inne organy wymienione w art. 33, w zakresie tam określonym, sprawują nadzór nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia nr 648/2004.

2. Państwowa Inspekcja Sanitarna sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia (WE) nr 304/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz.Urz. WE L 63 z 6.03.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 11, t. 46, str. 65, z późn. zm.).

Art. 33b. Organy wymienione w art. 33 realizują nadzór, o którym mowa w art. 33 i 33a, na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.”;

9) art. 34a otrzymuje brzmienie:

„Art. 34a. Producent lub importer istniejącej substancji, który:

- 1) wbrew przepisom rozporządzenia Rady nr 793/93/EWG z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje (Dz.Urz. WE L 84 z 5.04.1993, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 212, z późn. zm.) nie przekazuje Komisji Europejskiej i Biuru posiadanych przez siebie informacji, o których mowa w art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia, że taka substancja może stwarzać poważne zagrożenia dla człowieka lub środowiska,
- 2) nie przestrzega decyzji Komisji Europejskiej dotyczących substancji priorytetowych, o których mowa w art. 8 rozporządzenia nr 793/93/EWG z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje

– podlega grzywnie.”;

10) art. 34b otrzymuje brzmienie:

„Art. 34b. Kto:

- 1) niezgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 304/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów, eksportuje artykuły lub chemikalia wymienione w Załączniku V do tego rozporządzenia,
- 2) niezgodnie z art. 13 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 304/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów, eksportuje chemikalia wymienione w Załączniku I Część 2 i 3 do tego rozporządzenia bez otrzymania informacji z Biura, że władze państwa importera wyrażają zgodę na ich import

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

11) po art. 34b dodaje się art. 34c-34f w brzmieniu:

„Art. 34c. Kto:

- 1) nie zgłasza w Biurze eksportu chemikaliów wymienionych w Załączniku I Część 1 do rozporządzenia (WE) nr 304/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów, nie później niż 30 dni przed pierwszym eksportem i nie później niż 15 dni przed pierwszym eksportem w następnych latach, zgodnie z art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia,
- 2) niezgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 304/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady

z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów, nie informuje w pierwszym kwartale roku Biura o wielkości eksportu i importu chemikaliów wymienionych w Załączniku I tego rozporządzenia w minionym roku,

- 3) niezgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 304/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów eksportuje chemikalia bez stosowanego w Unii Europejskiej oznakowania lub bez kart charakterystyki, sporządzonych w języku lub jednym z języków stosowanych w kraju przeznaczenia

– podlega grzywnie.

Art. 34d. Kto:

- 1) wprowadza do obrotu środek powierzchniowo czynny przeznaczony do stosowania w detergentach lub detergent zawierający środek powierzchniowo czynny, niespełniający warunków określonych w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów,
- 2) wprowadza do obrotu lub stosuje środek powierzchniowo czynny przeznaczony do stosowania w detergentach lub detergent zawierający środek powierzchniowo czynny, niezgodnie z warunkami odstępowstwa udzielonego na podstawie art. 5 rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 34e. Kto:

- 1) wprowadza do obrotu detergent bez oznakowania albo oznakowany niezgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów,
- 2) nie dostarcza lub nie udostępnia informacji, o których mowa, odpowiednio, w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów i w Załączniku VII D do tego rozporządzenia

– podlega karze grzywny.

Art. 34f. Kto wbrew ograniczeniom, zakazom lub warunkom określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 1 produkuje, wprowadza do obrotu lub stosuje substancje niebezpieczne i preparaty niebezpieczne lub zawierające je produkty

– podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

12) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. Postępowanie w sprawach określonych w art. 34e i 35-38 następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 106, poz. 1148, z późn. zm.¹¹⁾).”.

Art. 19. W ustawie z dnia 30 marca 2001 r. o rolniczych badaniach rynkowych (Dz. U. Nr 42, poz. 471, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 oraz z 2004 r. Nr 34, poz. 292) art. 8 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 8. 1. Kontrolę prawidłowości przekazywanych danych rynkowych przez przedsiębiorców, o których mowa w art. 4 ust. 1, prowadzi Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
2. Kontrolę przeprowadza się zgodnie z przepisami o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych obowiązującymi w tym zakresie.
3. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych kopię protokołu z kontroli w terminie 7 dni od dnia podpisania tego protokołu.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, przedsiębiorców i rodzaj artykułów rolno-spożywczych objętych kontrolą prawidłowości przekazywania danych rynkowych, a także częstotliwość przeprowadzania takiej kontroli, mając na względzie konieczność uzyskania informacji dotyczących wiarygodności przekazywanych danych rynkowych oraz zapewnienie możliwości porównania danych ujętych w dokumentach ze stanem faktycznym.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 12 kwietnia 2001 r. – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 46, poz. 499, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy Rady 93/109/WE z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiającej szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, którego

nie są obywatelami (Dz.Urz. WE L 329 z 30.12.1993, str. 34; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 20, t. 1, str. 7),

- 2) dyrektywy Rady 94/80/WE z dnia 19 grudnia 1994 r. ustanawiającej szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach lokalnych przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, którego nie są obywatelami (Dz.Urz. WE L 368 z 31.12.1994, str. 38, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 20, t. 1, str. 12, z późn. zm.);

- 2) w art. 11 po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Wyborcę, o którym mowa w ust. 7, wpisanego do rejestru wyborców, na jego wniosek, skreśla się z rejestru wyborców.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obywatelom państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje do wykonywania zawodów regulowanych, uznaje się te kwalifikacje na zasadach określonych w ustawie.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

- „3. Obywatelom państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, których kwalifikacje zostały uznane, zapewnia się prawo wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu regulowanego na takich samych zasadach jak osobom, które kwalifikacje do jego wykonywania uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Ustawa nie narusza zasad uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, nabytych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, określonych w odrębnych przepisach.”;

2) w art. 2:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

- „5) uprawnionej instytucji – oznacza to instytucję w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym prowadzącą kształcenie lub szkolenie, których ukończenie potwierdzone jest dyplomami lub świadectwami, zgodnie z przepisami o systemie edukacji w tym państwie, a także stowarzyszenie albo organizację zawodową, których wykaz stanowi załącznik nr 1 do ustawy,”

b) pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) kwalifikacjach na poziomie trzecim – oznacza to, że wnioskodawca posiada:

- a) dyplom, świadectwo lub inny dokument, wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie studiów wyższych o co najmniej trzyletnim okresie kształcenia lub odpowiednio dłuższym, w przypadku nauki w cyklu innym niż podstawowy, zwanym dalej „nauką w niepełnym wymiarze”, albo inne uznane w państwie wnioskodawcy za równorzędne, a także dodatkowo ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest wymagane – stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji wymaganych do wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, wówczas gdy ponad połowę kształcenia lub szkolenia odbyto w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub gdy wnioskodawca uzyskał trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczone przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które uznało dokumenty uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo
- b) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie studiów wyższych o co

najmniej trzyletnim okresie kształcenia lub odpowiednio dłuższym, w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, albo inne uznane w państwie wnioskodawcy za równorzędne, a także ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest wymagane – stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania zawodu, niebędące w państwie wnioskodawcy zawodem regulowanym, oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez wnioskodawcę zawodu przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy w okresie ostatnich dziesięciu lat, z tym że wykonywanie zawodu przez dwa lata nie jest wymagane, jeżeli wnioskodawca posiada dokument potwierdzający ukończenie kształcenia regulowanego, albo

- c) dokument potwierdzający ukończenie w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kształcenia regulowanego, świadczący o posiadaniu kwalifikacji na poziomie trzecim,
- 8) kwalifikacjach na poziomie drugim – oznacza to, że wnioskodawca posiada:
- a) dokumenty potwierdzające wykształcenie lub ukończenie szkolenia, wydane przez uprawnioną instytucję po ukończeniu:

- nauki o okresie kształcenia co najmniej rocznym, lecz krótszym niż trzy lata, lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, podejmowanej na podstawie świadectwa uprawniającego do kształcenia w systemie szkolnictwa wyższego, a także dodatkowo ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest to wymagane, lub
- kursów o specjalistycznym programie, których wykaz stanowi załącznik nr 2 do ustawy,

stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji wymaganych do podjęcia i wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, jeżeli ponad połowę kształcenia lub szkolenia odbyto w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub poza obszarem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w instytucji prowadzącej kształcenie i szkolenie na podstawie przepisów państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo gdy wnioskodawca uzyskał trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczone przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które uznało dokumenty uzyskane

w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo

- b) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie nauki o okresie kształcenia co najmniej rocznym, lecz krótszym niż trzy lata, lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, podejmowanej na podstawie świadectwa uprawniającego do kształcenia w systemie szkolnictwa wyższego, a także dodatkowo ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest to wymagane – stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania zawodu, który w państwie wnioskodawcy nie jest zawodem regulowanym, oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez wnioskodawcę zawodu przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy lub odpowiednio dłużej w przypadku wykonywania zawodu w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat, albo
- c) dokument potwierdzający ukończenie w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kursu kształcenia regulowanego, świadczący o posiadaniu kwalifikacji na poziomie drugim, w tym kursu

zamieszczonego w wykazie stanowiącym załącznik nr 3 do ustawy,”

c) w pkt 9 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) dokumenty potwierdzające wykształcenie lub szkolenie, wydane przez uprawnioną instytucję, poświadczające, po zakończeniu nauki z zakresu szkoły średniej ogólnej, technicznej lub zawodowej, ukończenie:

- kształcenia lub szkolenia innego niż wymienione w pkt 8 lit. a tiret pierwsze, w instytucji szkolnictwa lub w zakładzie pracy, uzupełnionego dodatkowo okresem próbnym lub okresem praktyki zawodowej, o ile jest to wymagane, lub
- okresu próbnego lub praktyki zawodowej uzupełniającej naukę z zakresu szkoły średniej,

stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji wymaganych do podjęcia i wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, jeżeli ponad połowę kształcenia i szkolenia odbyto w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub poza obszarem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w instytucji prowadzącej kształcenie i szkolenie na podstawie przepisów państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo gdy wnioskodawca uzyskał dwuletnie doświadczenie zawodowe poświadczone przez pań-

stwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które uznało dokumenty uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo

b) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję po zakończeniu nauki z zakresu szkoły średniej ogólnej, technicznej lub zawodowej, świadczące o ukończeniu:

- kształcenia lub szkolenia odbytego w instytucji szkolnictwa lub zakładzie pracy, uzupełnionego dodatkowo okresem próbnym lub okresem praktyki zawodowej, o ile jest to wymagane, lub
- okresu próbnego lub praktyki zawodowej uzupełniającej naukę z zakresu szkoły średniej,

stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania zawodu, który w państwie wnioskodawcy nie jest zawodem regulowanym, oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez wnioskodawcę zawodu przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy lub odpowiednio dłużej w przypadku wykonywania zawodu w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat, albo”,

d) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) doświadczeniu zawodowym – oznacza to wykonywanie przez wnioskodawcę zawodu w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,”;

3) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organami uprawnionymi do podejmowania decyzji o wykonywaniu w Rzeczypospolitej Polskiej zawodów regulowanych przez obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym są organy określone w przepisach regulacyjnych uprawnione do podejmowania takich decyzji wobec osób, które uzyskały kwalifikacje do ich wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

4) w art. 9 w ust. 1:

a) w pkt 4 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wykonywanie zawodu w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy przez okres trzech lat lub odpowiednio dłuższym w przypadku wykonywania zawodu w niepełnym wymiarze czasu, w okresie ostatnich dziesięciu lat w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym zawód ten nie jest regulowany,”

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zaświadczenia potwierdzającego kompetencje – za spełnienie tego wymogu uznaje się posiadanie dokumentów wymaganych w państwie wnioskodawcy do wykonywania

zawodu regulowanego, dla którego ubiega się on o uznanie kwalifikacji, lub potwierdzenie kwalifikacji uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli dokumenty te są porównywalne z dokumentami określonymi w przepisach regulacyjnych dla danego zawodu,”;

5) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, właściwi w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych należących do danego działu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania określą, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz trybu ich ponoszenia,
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz trybu ich ponoszenia

– kierując się odrębnościami w wykonywaniu zawodów w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu

(EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz specyfiką i szczególnymi wymaganiami dotyczącymi wykonywania zawodów regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

6) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ilekroć przepisy regulacyjne wymagają odpowiedniego stanu zdrowia do wykonywania zawodu regulowanego, dowodem w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji są dokumenty wystawione przez upoważnioną instytucję państwa wnioskodawcy lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym wnioskodawca wykonywał ostatnio dany zawód.”;

7) art. 16a i 16b otrzymują brzmienie:

„Art. 16a. Ilekroć przepisy regulacyjne lub przepisy odrębne uzależniają podjęcie lub kontynuowanie wykonywania zawodu regulowanego od określonej sytuacji finansowej wnioskodawcy – właściwy organ, ustalając spełnienie tej przesłanki, uznaje zaświadczenie wydane przez bank prowadzący działalność w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z którego pochodzi lub przybywa wnioskodawca, jako równorzędne zaświadczeniu wydanemu przez bank prowadzący działalność na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 16b. Ilekroć przepisy regulacyjne lub przepisy odrębne przewidują obowiązek ubezpieczenia odpowiedzial-

ności cywilnej osoby wykonującej zawód regulowany, w przypadku gdy osoba ta zawrze umowę ubezpieczenia z zakładem ubezpieczeń z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, obowiązek ten będzie uważany za spełniony, jeżeli osoba ta przedstawi dowód zawarcia umowy ubezpieczenia spełniającej warunki określone w tych przepisach.”;

8) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, o których mowa w ust. 1, a także terminy ich składania, kierując się zobowiązaniami Rzeczypospolitej Polskiej wobec państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i organów Wspólnoty Europejskiej.”;

9) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w drodze rozporządzenia, wskazują lub tworzą ośrodek informacji właściwy do informowania o zawodach regulowanych, dla których wykonywania niezbędne jest posiadanie dyplomu ukończenia szkoły wyższej, a także właściwy dla zawodów regulowanych, dla których wykonywania niezbędne jest posiadanie wykształcenia na niższym poziomie, oraz

ustalają szczegółowy zakres zadań ośrodka, uwzględniając konieczność zapewnienia dostępu do właściwej informacji obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Ośrodek informacji, o którym mowa w ust. 1, współpracuje z krajowymi koordynatorami oraz pełni funkcję ośrodka informacji dla obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 180, poz. 1494 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1834) w art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Przepisów ustawy nie stosuje się do wyrobów medycznych w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 93, poz. 896 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565) w zakresie wprowadzania do obrotu i do użytkowania.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o leśnym materiale rozmnożeniowym (Dz. U. Nr 73, poz. 761, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) kontroli leśnego materiału podstawowego oraz leśnego materiału rozmnożeniowego wprowadzanego do obrotu,”;

2) w art. 29 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na 14 dni przed planowanym terminem pozyskania leśnego materiału rozmnożeniowego.”;

3) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. Do czasu wydania świadectwa pochodzenia producent jest obowiązany do przechowywania poszczególnych partii leśnego materiału rozmnożeniowego, pozyskanego w danym roku dojrzewania z leśnego materiału podstawowego zarejestrowanego w Krajowym Rejestrze pod jednym numerem rejestrowym, w sposób zapewniający jego identyfikację i zapobiegający jego zmieszaniu z leśnym materiałem rozmnożeniowym wyprodukowanym z leśnego materiału podstawowego zarejestrowanego pod innym numerem rejestrowym.

2. Każdą z partii, o których mowa w ust. 1, zaopatruje się w etykietę zawierającą następujące informacje:

- 1) numer, pod którym w Krajowym Rejestrze zarejestrowano leśny materiał podstawowy, z którego pozyskano leśny materiał rozmnożeniowy,
- 2) datę pozyskania leśnego materiału rozmnożeniowego,
- 3) ilość leśnego materiału rozmnożeniowego w partii wyrażoną w kilogramach lub sztukach,
- 4) podpis producenta.”;

4) w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister wydaje dla leśnego materiału rozmnożeniowego wyprodukowanego w danym roku dojrzewania z leśnego materiału podstawowego zarejestrowanego w Krajowym Reje-

strze pod jednym numerem rejestrowym świadectwo pochodzenia określające nazwę leśnego materiału rozmnożeniowego, jego rodzaj, kategorię, przeznaczenie i sposób wyprodukowania, a także dane dotyczące leśnego materiału podstawowego, z którego został pozyskany.”;

5) uchyla się art. 58 i 59;

6) po art. 59 dodaje się art. 59a w brzmieniu:

„Art. 59a. Zezwala się na obrót leśnym materiałem rozmnożeniowym, niespełniającym warunków określonych w ustawie, w postaci jednostek nasiennych, części roślin przeznaczonych do produkcji materiału sadzeniowego oraz materiału sadzeniowego wyprodukowanego z jednostek nasiennych pozyskanych przed dniem wejścia w życie ustawy, aż do wyczerpania zapasów.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 i Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 38a w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) definicje klasyfikacji stanu ilościowego oraz stanu chemicznego wód podziemnych;”;

2) w art. 45 w ust. 1 uchyla się pkt 2.

Art. 25. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128, poz. 1402 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) w art. 7 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Postanowienia umowne sprzeczne z ust. 1 i 2 są nieważne.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Wykonywanie przez przewoźnika drogowego przewozu kabotażowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga uzyskania zezwolenia na przewóz kabotażowy, które wydaje minister właściwy do spraw transportu. Przepisy art. 22 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przewoźnika drogowego, pod warunkiem dołączenia do niego co najmniej dwóch pozytywnych opinii organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszających przewoźników drogowych.”;

2) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Wykonywanie przez przewoźnika drogowego przewozu kabotażowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga uzyskania zezwolenia, które wydaje minister właściwy do spraw transportu, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przewoźnika drogowego, pod warunkiem dołączenia do niego co najmniej dwóch pozytywnych opinii organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszających przewoźników drogowych.”;

3) w art. 87 w ust. 1 w pkt 1 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) przy wykonywaniu przewozów regularnych i regularnych specjalnych – odpowiednie zezwolenie lub wypis z zezwolenia wraz z obowiązującym rozkładem jazdy,

b) przy wykonywaniu międzynarodowych przewozów wahadłowych lub okazjonalnych – odpowiednie zezwolenie i formularz jazdy,”;

- 4) w art. 90a:
- a) w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
 - „3) przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, corocznie, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, zgodnie z formularzem, o którym mowa w ust. 3.”,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
 - „2a. Wojewódzki Inspektor Transportu Drogowego przekazuje Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w tym informacje uzyskane od innych organów kontrolnych na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, corocznie, w terminie do dnia 31 stycznia.”,
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy do przekazywania danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, uwzględniając zakres danych niezbędnych do przekazania Komisji Europejskiej na podstawie przepisów prawa wspólnotowego.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 5 kwietnia 2002 r. o europejskich radach zakładowych (Dz. U. Nr 62, poz. 556, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 62, poz. 551 oraz z 2006 r. Nr 149, poz. 1077) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4. W przypadku gdy więcej niż jeden przedsiębiorca spełnia kryteria, o których mowa w ust. 2, za przedsiębiorcę sprawującego kontrolę uważa się tego, który może mianować ponad połowę członków organu zarządzającego lub nadzorczego przedsiębiorcy zależnego, do czasu gdy inny przedsiębiorca stanie się przedsiębiorcą sprawującym kontrolę.”;

2) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Za przedsiębiorcę sprawującego kontrolę nad innym przedsiębiorcą nie uważa się przedsiębiorcy, który:

1) jest instytucją finansową czasowo nabywającą lub obejmującą akcje albo udziały w celu ich odsprzedaży, jeżeli przedmiotem działalności gospodarczej tej instytucji jest prowadzone na własny lub cudzy rachunek inwestowanie w akcje albo udziały innych przedsiębiorców, pod warunkiem, że odsprzedaż ta nastąpi przed upływem roku od dnia nabycia, oraz że:

a) instytucja ta nie wykonuje praw z tych akcji albo udziałów, z wyjątkiem prawa do dywidendy, lub

b) instytucja ta wykonuje prawa z tych akcji lub udziałów wyłącznie w celu przygotowania odsprzedaży całości lub części przedsiębiorstwa, jego majątku lub tych akcji albo udziałów;

2) posiadając status przedsiębiorcy sprawującego kontrolę, jest przedsiębiorcą, którego wyłącznym przedmiotem działalności jest nabywanie pakietów akcji lub udziałów w innych przedsiębiorstwach oraz zarządzanie tymi pakietami i obracanie nimi w celu wypracowania zysku, bez bezpośredniego lub pośredniego angażowania się w zarządzanie tymi przedsiębiorstwami, lub też ustalania zachowania tych przedsiębiorstw na rynku właściwym w rozumieniu art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1834).”.

Art. 28. W ustawie z dnia 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub

wykonywania niektórych działalności (Dz. U. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Obywatelom państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje do podejmowania lub wykonywania działalności wymienionych w załączniku do ustawy – uznaje się te kwalifikacje, na zasadach określonych w ustawie, o ile w Rzeczypospolitej Polskiej przepisy odrębne uzależniają podejmowanie lub wykonywanie tych działalności od spełnienia wymagań określonych w tych przepisach.

2. Obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym zamieszkali na terytorium jednego z tych państw, których kwalifikacje zostały uznane zgodnie z zasadami określonymi w ustawie, mają prawo podjęcia lub wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej działalności, o których mowa w ust. 1, na takich samych zasadach jak osoby, które kwalifikacje do ich podjęcia lub wykonywania uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Ustawa reguluje zasady poświadczenia charakteru, okresu i rodzaju działalności wykonywanej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej przez obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji

Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym do celów uznawania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania działalności poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Ustawa nie narusza zasad uznawania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania innych działalności lub zawodów, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, określonych w przepisach odrębnych.”;

2) w art. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

- „3) formalnych kwalifikacjach – oznacza to dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający wiedzę i umiejętności do wykonywania działalności, wydany przez instytucję w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym prowadzącą kształcenie lub szkolenie, zgodnie z przepisami o systemie edukacji w tym państwie,
- 4) doświadczeniu zawodowym – oznacza to okres zgodnego z prawem wykonywania działalności w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, równoznaczny z praktyką zawodową.”;

3) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organami uprawnionymi do wydawania decyzji o podejmowaniu lub wykonywaniu w Rzeczypospolitej Polskiej działalności przez obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym są organy określone w przepisach odrębnych uprawnione do wydawania takich decyzji wobec osób, które w Rzeczypospolitej Polskiej uzyskały kwalifikacje spełniające wymagania niezbędne do podejmowania lub wykonywania takiej działalności.”;

4) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dokumentując okresy wykonywania działalności w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, należy przedstawić świadectwa lub zaświadczenia wydane przez upoważniony organ administracji lub organizacji zawodowej, stwierdzające charakter, okres i rodzaj wykonywanej działalności.”;

5) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli wnioskodawca posiada świadectwo wydane i uznawane na całym terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, potwierdzające wiedzę i umiejętności z zakresu działalności, którą zamierza podjąć lub wykonywać, równoważne odpowiednio przynajmniej dwuletniemu lub trzyletniemu okresowi doświadczenia zawodowego, świadectwo to będzie traktowane jak świadectwo potwierdzające ukończenie szko-

lenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i d, pkt 2 lit. b i d, pkt 3 lit. b oraz w pkt 4 lit. b, c i e.”;

6) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. W przypadku gdy obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zamierza podjąć lub wykonywać działalność na terenie innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, upoważniony organ, na wniosek zainteresowanego, wyda zaświadczenie stwierdzające charakter, okres i rodzaj działalności wykonywanej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Organem upoważnionym do wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, jest marszałek województwa właściwy dla miejsca zamieszkania osoby składającej wniosek, a w przypadku braku miejsca zamieszkania na terenie Rzeczypospolitej Polskiej – marszałek województwa właściwy ze względu na ostatnie miejsce wykonywania działalności lub ostatnie miejsce zatrudnienia przy wykonywaniu działalności, w tym w charakterze dyrektora lub na stanowisku kierowniczym.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wykaz dokumentów, które należy dołączyć do wniosku o wydanie zaświadczenia oraz instrukcję wypełniania zaświadczenia,

uwzględniając konieczność zachowania jednolitego wzoru zaświadczenia na terenie całego kraju.

4. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności informacje o przebiegu doświadczenia zawodowego z podziałem na wykonywanie działalności na własny rachunek, zatrudnienie przy wykonywaniu działalności, w tym w charakterze dyrektora lub na stanowisku kierowniczym.
5. Wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, podlega opłacie w wysokości 50 zł. Opłata stanowi dochód budżetu samorządu województwa.”;

7) w art. 10 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, właściwi w sprawach uznawania kwalifikacji w działalnościach należących do danego działu, określają, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia,
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia

– kierując się odrębnościami w wykonywaniu działalności w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz specyfiką

i szczególnymi wymaganiami dotyczącymi podejmowania lub wykonywania działalności w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

8) w art. 11 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Ilekroć przepisy odrębne dla podjęcia lub wykonywania działalności wymagają przedstawienia opinii bankowej do stwierdzenia sytuacji finansowej – właściwy organ uzna opinię banku państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym wnioskodawca posiada rachunek.

4. Ilekroć przepisy odrębne dla podjęcia lub wykonywania działalności wymagają przedstawienia dowodu ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej lub podobnego w skutkach innego ubezpieczenia – właściwy organ uzna dokumenty świadczące o posiadaniu takiego ubezpieczenia wystawione przez instytucje ubezpieczeniowe państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli dokumenty te są zgodne z wymogami prawa polskiego w odniesieniu do warunków i zakresu ubezpieczenia.”;

9) w art. 13 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zakres informacji, o których mowa w ust. 1, a także terminy ich składania – kierując się zobowiązaniami Rzeczypospolitej Polskiej wobec państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i organów Wspólnoty Europejskiej,”;

10) art. 14 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania oraz ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze rozporządzenia, wskazuje lub tworzy ośrodek informacji właściwy do informowania o zasadach uznawania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania działalności oraz ustala szczegółowy zakres zadań ośrodka, uwzględniając konieczność zapewnienia dostępu do właściwej informacji obywatelom państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.
2. Ośrodek informacji, o którym mowa w ust. 1, współpracuje z krajowym koordynatorem, o którym mowa w art. 12 ust. 1, oraz pełni funkcję ośrodka informacji dla obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007 i Nr 238, poz. 2019, z 2004 r. Nr 222, poz. 2249 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 93/15/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz.Urz. WE L 121

z 15.05.1993, str. 20, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 12, str. 58, z późn. zm.).”;

2) w art. 3 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) przemieszczaniu – należy przez to rozumieć każde rzeczywiste przekazanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego na obszarze Unii Europejskiej, Republiki Turcji lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oprócz przekazania w obrębie działania jednego przedsiębiorcy,”;

3) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. 1. Przemieszczający materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, w przypadku gdy przemieszczenie materiałów będzie następować tranzytem przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, Republikę Turcji lub państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jest obowiązany zawiadomić właściwe organy tych państw o zamiarze przemieszczenia materiałów wybuchowych oraz uzyskać ich zgodę na tranzyt.

2. W przypadku gdy prawo państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Republiki Turcji lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym tego wymaga, odbiorca jest obowiązany przekazać informacje, o których mowa w art. 28, organowi właściwemu ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania odbiorcy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego albo organowi państwa, przez które będzie następować tranzytem przemieszczanie tych materiałów.”;

4) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób gromadzenia i przekazywania informacji, o których mowa w art. 28, 34, 39-41, mając na względzie konieczność przekazywania informacji właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, Republiki Turcji lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Komisji Europejskiej.”;

5) w art. 39 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje informacje określone w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, właściwym władzom państw członkowskich Unii Europejskiej, Republiki Turcji lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronom umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”;

6) w art. 51 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy producent, jego upoważniony przedstawiciel, nie mają siedziby na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, Republiki Turcji lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym obowiązek udostępniania dokumentacji technicznej spoczywa na osobie, która wprowadza dany wyrób od obrotu.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin dla doradców przed komisją egzaminacyjną powołaną przez wojewódzkiego inspektora transportu drogowego w ciągu roku przed datą upływu ważności świadectwa doradcy.”;
- 2) w ust. 8:
 - a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) obywatelstwa;”,
 - b) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) daty ważności świadectwa doradcy.”;
- 3) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Główny Inspektor Transportu Drogowego przekazuje Komisji Europejskiej katalog pytań egzaminacyjnych dotyczących egzaminów, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i w ust. 4 pkt 4.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4:
 - a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) „przewoźnik kolejowy” – przedsiębiorcę, który na podstawie licencji wykonuje przewozy kolejowe lub świadczy usługę trakcyjną;”,
 - b) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) „usługa trakcyjna” – działalność przedsiębiorcy polegająca na zapewnieniu pojazdu trakcyjnego wraz z obsługą do wykonania przewozu kolejowego;”;

2) w art. 43:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Działalność gospodarcza polegająca na wykonywaniu przewozów kolejowych osób lub rzeczy albo na świadczeniu usług trakcyjnych podlega licencjonowaniu.
2. Licencja jest potwierdzeniem zdolności przedsiębiorcy do wykonywania funkcji przewoźnika kolejowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz państw, o których mowa w ust. 3.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Licencję wydaje się na czas nieokreślony, z zastrzeżeniem ust. 4a.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

- „4a. W przypadku zawieszenia lub cofnięcia licencji z powodu niespełniania wymagań dotyczących wiarygodności finansowej, Prezes UTK może wydać licencję tymczasową na przeprowadzenie zmian w przedsiębiorstwie, pod warunkiem, że nie będzie to zagrażało bezpieczeństwu prowadzonej działalności. Licencja tymczasowa jest ważna nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia jej wydania.”;

3) art. 45 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 45. 1. Organem właściwym do udzielania, odmowy udzielenia, zmiany, zawieszania lub cofnięcia licencji jest Prezes UTK.
2. Udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana, zawieszenie lub cofnięcie licencji następuje w drodze decyzji.”;

4) w art. 48 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

- „5. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, tryb składania i rozpatrywania wniosków

o udzielenie licencji, zapewniający sprawność prowadzenia postępowania administracyjnego oraz wzory licencji.”;

5) w art. 50 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za udzielenie licencji i licencji tymczasowej pobiera się opłatę w wysokości nie wyższej niż równowartość w złotych 2 000 euro ustalonej przy zastosowaniu kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego w dniu udzielenia licencji.”;

6) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. Prezes UTK odmawia udzielenia licencji, cofa licencję, zawiesza licencję lub zmienia jej zakres ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwo państwa albo inny ważny interes publiczny.”;

7) po art. 51 dodaje się art. 51a w brzmieniu:

„Art. 51a. 1. Licencjonowany przewoźnik, w przypadku zmiany mającej wpływ na jego sytuację prawną, w szczególności w przypadku połączenia lub przejęcia przedsiębiorcy, informuje o tym Prezesa UTK. W tym przypadku Prezes UTK może podjąć decyzję o ponownym przedłożeniu licencji do zatwierdzenia, jeżeli stwierdzi zagrożenie bezpieczeństwa związanego z prowadzoną działalnością.

2. W przypadku gdy licencjonowany przewoźnik zamierza znacznie zmienić lub rozszerzyć swoją działalność informuje o tym Prezesa UTK, który wzywa go do ponownego przedłożenia licencji do zatwierdzenia.

3. W przypadku gdy przedsiębiorca nie prowadził licencjonowanej działalności przez okres 6 miesięcy lub nie podjął tej działalności w okresie 6 miesięcy

od dnia wydania licencji, Prezes UTK może podjąć decyzję o ponownym przedłożeniu licencji do zatwierdzenia albo o jej zawieszeniu. Przedsiębiorca, ze względu na specyficzny charakter usług, jakie mają być świadczone, może wystąpić do Prezesa UTK o przyznanie dłuższego okresu na rozpoczęcie prowadzenia licencjonowanej działalności.”;

8) w art. 52:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prezes UTK zawiesza licencję, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) nie spełnia wymagań określonych w ustawie;
- 2) nie wywiązał się z zobowiązań złożonych w oświadczeniach, w określonych w nich terminach;
- 3) wykonujący międzynarodowe przewozy kolejowe nie przestrzega postanowień odpowiednich umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

3. Prezes UTK cofa licencję, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) został pozbawiony prawa wykonywania działalności gospodarczej objętej licencją na podstawie prawomocnego orzeczenia sądowego;
- 2) wobec którego wszczęto postępowanie upadłościowe lub inne postępowanie o podobnym charakterze nie ma faktycznych możliwości zadowalającej restrukturyzacji finansowej;
- 3) nie usunął nieprawidłowości będących podstawą zawieszenia licencji w terminach wyznaczonych przez Prezesa UTK.”,

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

- „5. O przyznaniu licencji, jej cofnięciu, zawieszeniu lub zmianie Prezes UTK niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską.
6. W przypadku gdy Prezes UTK stwierdzi, że przewoźnik kolejowy posiadający licencję wydaną przez właściwą władzę innego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 43 ust. 3, nie spełnia wymagań dotyczących licencjonowania, o fakcie tym niezwłocznie powiadamia właściwą władzę tego państwa.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.Urz. WE L 15 z 21.01.1998, str. 14, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 3, str. 71, z późn. zm.),
- 2) dyrektywy 2002/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. zmieniającej dyrektywę 97/67/WE w zakresie dalszego otwarcia na konkurencję wspólnotowych usług pocztowych (Dz.Urz. WE L 176 z 5.07.2002, str. 21; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 4, str. 316).”;

2) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. Udzielenie dotacji dla operatora innego niż mikroprzedsiębiorca lub mały przedsiębiorca:

- 1) będącego w trudnej sytuacji ekonomicznej, który spełnia kryteria określone w wytycznych Komisji Europejskiej dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw¹⁷⁾ lub
 - 2) znajdującego się w okresie restrukturyzacji przeprowadzanej z wykorzystaniem pomocy publicznej
– podlega notyfikacji Komisji Europejskiej jako pomoc indywidualna.
2. Udzielenie dotacji nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej jako pomoc indywidualna, gdy operator, o którym mowa w ust. 1, zamierza skorzystać lub korzysta z indywidualnej pomocy na restrukturyzację, jeżeli wraz z notyfikacją projektu tej pomocy została przekazana Komisji Europejskiej informacja o pomocy w formie dotacji.
 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, dotacja może być udzielona po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską pomocy indywidualnej na restrukturyzację.”;
- 3) w art. 44:
 - a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) sprzedaży usług pocztowych w ujęciu ilościowym i wartościowym w podziale na:
 - a) powszechne usługi pocztowe świadczone w ramach usług zastrzeżonych,
 - b) pozostałe powszechne usługi pocztowe,
 - c) inne usługi pocztowe, niewymienione w lit. a i b;”
 - b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) sprzedaży usług pocztowych w ujęciu ilościowym i wartościowym w podziale na:
- a) usługi świadczone w ramach granicy wagowej usług zastrzeżonych,
 - b) inne usługi pocztowe;”;
- 4) w art. 49:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Operator przedkłada Prezesowi UKE projekt regulaminu świadczenia powszechnych usług pocztowych, o którym mowa w ust. 1, oraz projekt zmian do obowiązującego regulaminu, co najmniej na 60 dni przed ich wprowadzeniem. Ponadto operator publiczny dołącza opinię Rady Poczty Polskiej do projektu regulaminu lub projektu jego zmian.”,
 - b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Prezes UKE może, w drodze decyzji, w terminie do 30 dni od dnia przedłożenia projektu regulaminu świadczenia powszechnych usług pocztowych albo projektu zmian do obowiązującego regulaminu, wnieść sprzeciw wobec ich postanowień, jeżeli są sprzeczne z przepisami prawa lub naruszają prawa podmiotów korzystających z powszechnych usług pocztowych.

4. Regulamin świadczenia powszechnych usług pocztowych lub jego zmiany w części objętej sprzeciwem Prezesa UKE nie wchodzi w życie.”;
- 5) art. 51 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 51. 1. Operator świadczący powszechne usługi pocztowe ustala wysokość opłat za te usługi zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 50.

2. Prezes UKE może wystąpić, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw łączności, z wnioskiem do Rady Ministrów o ustalenie na podstawie art. 4 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050, z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 137, poz. 1302 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 210, poz. 2135), cen urzędowych powszechnych usług pocztowych.
3. Operator świadczący powszechne usługi pocztowe, w tym operator publiczny, przedkłada Prezesowi UKE projekt cennika powszechnych usług pocztowych oraz projekt zmian do obowiązującego cennika wraz z określeniem poszczególnych składników kosztów świadczenia każdej usługi, co najmniej na 60 dni przed planowanym terminem ich wprowadzenia.
4. Prezes UKE może, w drodze decyzji, w terminie do 30 dni od dnia przedłożenia projektu cennika powszechnych usług pocztowych lub projektu zmian do obowiązującego cennika, wnieść sprzeciw w stosunku do całości albo części projektu tego cennika albo projektu zmian do obowiązującego cennika, jeżeli są one sprzeczne z przepisami ustawy. Cennik powszechnych usług pocztowych lub jego zmiany w zakresie objętym sprzeciwem Prezesa UKE nie wchodzi w życie.
5. Prezes UKE w okresie przewidzianym na wykonanie czynności, o których mowa w ust. 4, może zobowiązać pisemnie operatora świadczącego usługi powszechne do przedłożenia, nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma, dodatkowych informacji umożliwiających ocenę projektu cennika po-

wszechnych usług pocztowych lub projektu zmian do obowiązującego cennika.

6. Operator świadczący powszechne usługi pocztowe jest obowiązany do udostępnienia cenników powszechnych usług pocztowych we wszystkich placówkach, w których są one świadczone.
7. Cenniki powszechnych usług pocztowych operatora publicznego oraz zmiany do obowiązującego cennika podlegają niezwłocznie ogłoszeniu w Biuletynie Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanym dalej „Biuletynem UKE”.

Art. 33. W ustawie z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie koleją towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 97, poz. 962, z 2005 r. Nr 141, poz. 1184 oraz z 2006 r. Nr 249, poz. 1834) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 34 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Prezes UTK przekazuje Komisji Europejskiej katalog pytań, z których tworzone są zestawy egzaminacyjne.“;

- 2) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia kursów początkowych i kursów doskonalących, zwanych dalej „kursami”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.¹⁸⁾) i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących kursy.

2. Działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 1, może prowadzić przedsiębiorca, który:

- 1) posiada warunki lokalowe i wyposażenie dydaktyczne umożliwiające przeprowadzenie kursów zgodnie z ich programem;

- 2) zatrudnia wykładowców, którzy posiadają wykształcenie wyższe i kwalifikacje w zakresie problematyki dotyczącej przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
 - 3) posiada zbiór aktualnych przepisów w zakresie przewozu koleją towarów niebezpiecznych oraz środki dydaktyczne, w szczególności plansze, przeźrocza, fotografie, filmy oraz oprogramowanie komputerowe;
 - 4) posiada możliwość przeprowadzania zajęć praktycznych objętych programem kursów;
 - 5) nie jest podmiotem, wobec którego wszczęto postępowanie upadłościowe lub likwidacyjne;
 - 6) nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych lub przestępstwo przeciwko dokumentom – dotyczy osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej;
 - 7) nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, opłat i składek na ubezpieczenie społeczne.
3. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących kursy jest dokonywany na pisemny wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:
- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania;
 - 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej;
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
 - 4) zakres prowadzonych kursów;

- 5) datę i podpis przedsiębiorcy.
4. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:
„Oświadczam, że:
 - 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących kursy początkowe i kursy doskonalące są kompletne i zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia kursów początkowych i kursów doskonalących, określone w ustawie z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie koleją towarów niebezpiecznych.”.
 5. Oświadczenie powinno również zawierać:
 - 1) firmę przedsiębiorcy;
 - 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
 - 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia, nazwiska oraz pełnionej funkcji.”;
- 3) art. 41 otrzymuje brzmienie:
 - „Art. 41. 1. Organem prowadzącym rejestr przedsiębiorców prowadzących kursy jest Prezes UTK.
 2. Wpisowi do rejestru, o którym mowa w ust. 1, podlegają następujące dane:
 - 1) firma przedsiębiorcy;
 - 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej;

- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy;
 - 4) siedziba przedsiębiorcy i jego adres;
 - 5) zakres prowadzonych kursów.
3. W celu wykazania spełniania wymagań, o których mowa w art. 39 ust. 2, przedsiębiorca jest obowiązany posiadać:
- 1) dokument określający status podmiotu będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niemającą osobowości prawnej, a w przypadku osoby fizycznej – dokument stwierdzający tożsamość;
 - 2) zaświadczenie o niezaleganiu w zakresie regulowania zobowiązań podatkowych, opłat i składek na ubezpieczenie społeczne;
 - 3) zaświadczenie o nadaniu numeru identyfikacji podatkowej (NIP);
 - 4) kopie dokumentów potwierdzających kwalifikacje wykładowców.”;
- 4) w art. 42:
- a) w ust. 2 w pkt 2 uchyla się lit. b,
 - b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Prezes UTK, w przypadku ustalenia przez osobę upoważnioną do kontroli naruszeń warunków wykonywania działalności, może wyznaczyć termin ich usunięcia.”;
- 5) art. 44 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 44. 1. Prezes UTK wydaje decyzję o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę kursów w przypadkach okre-

ślonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Rażącem naruszeniem warunków wymaganych do wykonywania działalności w zakresie prowadzenia kursów jest:
 - 1) prowadzenie kursów w sposób niezgodny z:
 - a) przepisami wydanymi na podstawie art. 40,
 - b) informacją, o której mowa w art. 43 pkt 1;
 - 2) wydanie niezgodnego ze stanem faktycznym zaświadczenia o ukończeniu kursu;
 - 3) uniemożliwienie przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 42 ust. 2.
3. W przypadku wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru przedsiębiorców prowadzących kursy, ponowny wpis do rejestru działalności regulowanej w tym zakresie może nastąpić jedynie na zasadach i w terminie określonych w art. 72 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.“;

6) uchyla się art. 45.

Art. 34. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 oraz z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:
 - „¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:
 - 1) dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.Urz. WE L 103 z 25.04.1979, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 98, z późn. zm.),

- 2) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102, z późn. zm.),
 - 3) dyrektywy Rady 1999/22/WE z dnia 29 marca 1999 r. dotyczącej trzymania dzikich zwierząt w ogrodach zoologicznych (Dz.Urz. WE L 94 z 9.04.1999, str. 24; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 140).”;
- 2) w art. 28 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Specjalne obszary ochrony siedlisk minister właściwy do spraw środowiska wyznacza po uzgodnieniu z Komisją Europejską w terminie 6 lat od dnia zatwierdzenia tego obszaru przez Komisję Europejską.”;
- 3) art. 39 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 39. Koszty związane z wdrożeniem i funkcjonowaniem sieci obszarów Natura 2000 w zakresie nieobjętym finansowaniem przez Wspólnotę Europejską są finansowane z budżetu państwa oraz funduszy celowych.”;
- 4) w art. 54 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Chwywanie lub zabijanie dziko występujących zwierząt, o których mowa w art. 49 pkt 1 lit. a i b, nie może być wykonywane przy użyciu.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 93, poz. 896 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 62 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prezes Urzędu może żądać, w ciągu 2 lat od dnia zgłoszenia wyrobu nowego do Rejestru, w przypadkach zagrożenia

zdrowia pacjentów lub użytkowników, przedstawienia przez wytwórcę sprawozdania dotyczącego użytkowania tego wyrobu od chwili wprowadzenia go do obrotu.”;

2) w art. 69 po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3d w brzmieniu:

„3a. Zasady postępowania organów celnych, w przypadku gdy podczas kontroli celnej wyrobów medycznych, które mają być wprowadzone do obrotu, organ stwierdzi, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że wyrób nie spełnia określonych dla niego wymagań, określają przepisy odrębne.

3b. Opinie w sprawie spełniania przez wyrób medyczny określonych dla niego wymagań na wniosek organów celnych wydaje Prezes Urzędu.

3c. O działaniach podjętych w odniesieniu do zatrzymanych wyrobów medycznych organy celne informują Prezesa Urzędu.

3d. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy tryb postępowania organów celnych przy zatrzymywaniu wyrobów medycznych,

2) tryb wydawania i postępowania z opinią wydaną przez Prezesa Urzędu,

3) szczegółowy sposób umieszczania przez organy celne adnotacji na dokumentach towarzyszących wyrobom medycznym zatrzymanym przez organy celne

– mając na uwadze w szczególności konieczność zapobiegania przywozowi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyrobów medycznych, które nie spełniają określonych dla nich wymagań, oraz biorąc pod uwagę przepisy Wspólnoty Europejskiej w tym zakresie.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 oraz z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 43:

a) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pracownicy migrujący, będący obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także członkowie ich rodzin, jeżeli mieszkają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i członkowie ich rodzin, posiadający środki finansowe niezbędne na pokrycie kosztów utrzymania podczas studiów, mogą podejmować i odbywać studia, studia doktorskie oraz inne formy kształcenia, a także uczestniczyć w badaniach naukowych i pracach rozwojowych na zasadach obowiązujących obywateli polskich, z tym że osobom tym nie przysługuje prawo do stypendium socjalnego, stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych, stypendium mieszkaniowego, stypendium na wyżywienie i zapomóg, albo na zasadach określonych w ust. 3 i 4.”;

2) w art. 109 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przy zatrudnianiu osoby, o której mowa w ust. 3, a także obywatela polskiego, który stopień naukowy, stopień w zakresie sztuki lub tytuł zawodowy uzyskał za granicą, można odstąpić od warunków określonych w art. 114.”.

Art. 37. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) nieruchomości, w których przeprowadza się badania laboratoryjne, będące w trwałym zarządzie wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przechodzą w trwały zarząd Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 2) mienie stanowiące wyposażenie laboratoriów, będące w użytkowaniu lub zarządzie wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przechodzi w zarząd Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 3) wierzytelności i zobowiązania wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych związane z prowadzeniem badań laboratoryjnych stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. Przejęcie nieruchomości oraz mienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych następuje na podstawie wykazów nieruchomości oraz mienia, sporządzonych przez komisje inwentaryzacyjne.

3. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i właścicieli miejscowo wojewodowie, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy, powołują komisje inwentaryzacyjne, które ustalą i sporządzą wykaz nieruchomości, w których przeprowadza się badania laboratoryjne, oraz wykazy mienia stanowiącego wyposażenie laboratoriów, będącego w użytkowaniu, zarządzie

lub trwałym zarządzie wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

4. Komisje inwentaryzacyjne działają do czasu zakończenia realizacji zadania, o którym mowa w ust. 1.

5. Pracownicy wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych zatrudnieni na stanowiskach związanych z prowadzeniem badań laboratoryjnych, z dniem wejścia w życie ustawy, stają się pracownikami Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

6. Do pracowników, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 23¹ Kodeksu pracy.

7. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, dokona przeniesień z budżetów wojewodów do części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rynków rolnych – planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym na wynagrodzenia, oraz limitów zatrudnienia związanych z przejęciem badań laboratoryjnych z wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

8. Badania laboratoryjne, które do dnia wejścia w życie ustawy nie zostały zakończone w laboratoriach wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, podlegają wykonaniu w laboratoriach Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 38. Licencje udzielone przez Prezesa UTK na podstawie art. 43 ustawy, o której mowa w art. 31, w brzmieniu dotychczasowym, pozostają w mocy.

Art. 39. Wyroby medyczne stanowiące rezerwy państwowe w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych mogą być nieodpłatnie wprowadzane do używania w trybie przepisów ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 197, z 2004 r. Nr 42, poz. 386, z 2005 r. Nr 132, poz. 1110 i Nr 143, poz. 1201 oraz z 2006 r. Nr 169, poz. 1200 i Nr 170, poz. 1217).

Art. 40. Dotychczasowe akty wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zawartych w:

- 1) art. 10 ust. 9, art. 13f ust. 3 oraz art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, o której mowa w art. 8,
- 2) art. 15a ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o której mowa w art. 17,
- 3) art. 24 ust. 2 oraz art. 26 ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych, o której mowa w art. 18,
- 4) art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 30 marca 2001 r. o rolniczych badaniach rynkowych, o której mowa w art. 19,
- 5) art. 15, art. 18 ust. 2 oraz art. 19 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, o której mowa w art. 21,
- 6) art. 90a ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, o której mowa w art. 26,
- 7) art. 10 ust. 5 oraz art. 14 ustawy z dnia 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności, o której mowa w art. 28,
- 8) art. 36 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, o której mowa w art. 29,
- 9) art. 48 ust. 5 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, o której mowa w art. 31

– zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 41. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

-
- ¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich, ustawę z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, ustawę z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich, ustawę z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, ustawę z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 30 lipca 1997 r. o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska”, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, ustawę z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych, ustawę z dnia 30 marca 2001 r. o rolniczych badaniach rynkowych, ustawę z dnia 12 kwietnia 2001 r. – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach, ustawę z dnia 7 czerwca 2001 r. o leśnym materiale rozmnożeniowym, ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 5 kwietnia 2002 r. o europejskich radach zakładowych, ustawę z dnia 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności, ustawę z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe, ustawę z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie koleją towarów niebezpiecznych, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.
- ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1989 r. Nr 33, poz. 175 i Nr 35, poz. 192, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2004 r. Nr 62, poz. 575.
- ³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 167, poz. 1372, z 2003 r. Nr 80, poz. 719 i Nr 122, poz. 1143, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 99, poz. 1001, Nr 152, poz. 1597 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 23, poz. 186, Nr 132, poz. 1110, Nr 155, poz. 1298 i Nr 179, poz. 1485 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 220, poz. 1600.
- ⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 143, poz. 1032, Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 220, poz. 1600.

-
- 5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1990 r. Nr 20, poz. 120, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 152, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 126, poz. 1383, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2004 r. Nr 92, poz. 885.
- 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 42, poz. 273.
- 7) Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 93, poz. 894, z 2005 r. Nr 172, poz. 1442 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119.
- 8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.
- 9) 1) rozporządzenie Rady (EWG) nr 3220/84 z dnia 13 listopada 1984 r. ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych (Dz.Urz. WE L 301 z 20.11.1984, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 126, z późn. zm.),
2) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2967/85 z dnia 24 października 1985 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wieprzowych (Dz.Urz. WE L 285 z 25.10.1985, str. 39, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 252, z późn. zm.),
3) rozporządzenie Rady (EWG) nr 1208/81 z dnia 28 kwietnia 1981 r. ustalające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz dorosłego bydła (Dz.Urz. WE L 123 z 7.05.1981, str. 3, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 20, z późn. zm.),
4) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 563/82 z dnia 10 marca 1982 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1208/81 ustanawiającego rynkowe ceny dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.Urz. WE L 67 z 11.03.1982, str. 23, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 118, z późn. zm.),
5) rozporządzenie Rady (EWG) nr 1186/90 z dnia 7 maja 1990 r. rozszerzające zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.Urz. WE L 119 z 11.05.1990, str. 32; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 68),
6) rozporządzenie Komisji (EWG) nr 344/91 z dnia 13 lutego 1991 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1186/90 rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.Urz. WE L 41 z 14.02.1991, str. 15, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 125, z późn. zm.),
7) rozporządzenie Komisji (WE) nr 103/2006 z dnia 20 stycznia 2006 r. przyjmujące dodatkowe przepisy dla stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz bydła dojrzałego (Dz.Urz. UE L 17 z 21.01.2006, str. 6).
- 10) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, Nr 123, poz. 1350 i Nr 125, poz. 1367, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 142, poz. 1187, z 2003 r. Nr 189, poz. 1852, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 121, poz. 1263, z 2005 r. Nr 179, poz. 1485 oraz z 2006 r. Nr 171, poz. 1225.
- 11) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 109, poz. 1031 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 128, poz. 1351, z 2005 r. Nr 132, poz. 1103 i Nr 143, poz. 1203 oraz z 2006 r. Nr 226, poz. 1648.
- 12) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 74, poz. 786 i Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 14, poz. 128, Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1089 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 57, poz. 507 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, z 2005 r. Nr 140, poz. 1173 oraz z 2006 r. Nr 218, poz. 1592.
- 13) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 62.
- 14) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, Nr 155, poz. 1297, Nr 163, poz. 1362, Nr 172, poz. 1440, Nr 175, poz. 1462 i Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 171, poz. 1225 i Nr 235, poz. 1701.

-
- ¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 97, poz. 962 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 90, poz. 757 i Nr 141, poz. 1184 oraz z 2006 r. Nr 249, poz. 1834.
- ¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 627, Nr 96, poz. 959, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 191, poz. 1413.
- ¹⁷⁾ Kryteria, o których mowa w pkt 9-11 Komunikatu Komisji Europejskiej – Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz.Urz. UE C 244 z 1.10.2004).
- ¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1498 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045, Nr 158, poz. 1121, Nr 171, poz. 1225 i Nr 235, poz. 1699.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, tzw. ustawy horyzontalnej, wprowadza szereg zmian, których celem jest dostosowanie, wdrożenie lub wykonanie prawa wspólnotowego.

Postanowieniami art. 249 TWE państwa członkowskie zobowiązane są do wykonywania i stosowania prawa wspólnotowego. Proces związany z realizacją tego zobowiązania ma charakter ciągły, co jest związane z wewnątrz krajową analizą skuteczności, pełności i prawidłowości dotychczasowego procesu implementacji, jak i dynamiką wspólnotowego procesu legislacyjnego.

Doświadczenia zgromadzone w trakcie członkostwa Polski w Unii Europejskiej wskazują na ciągłą konieczność dokonywania ocen, czy i na ile oraz w jaki sposób wdrożone zostały do polskiego porządku prawnego akty prawa wspólnotowego, a także czy dotychczasowa implementacja jest zgodna z celem i miejscem wskazanym we wspólnotowym akcie prawnym. Ponad dwa lata praktyki i zebrane w tym czasie doświadczenia pozwalają obecnie na dokonanie podjętych działań implementacyjnych.

Konieczne stało się także dokonanie analizy praktycznych aspektów funkcjonowania wypracowanych rozwiązań w kontekście polskiego systemu prawnego. Zdarzają się bowiem sytuacje, w których implementacja dokonana przed akcesją, z biegiem czasu i w świetle zebranego w trakcie obowiązywania przepisów wykonujących prawo wspólnotowe doświadczenia, wymaga korekt, doprecyzowania bądź innych zmian, które zapewniają właściwe stosowanie przepisów prawa.

W wyniku przeprowadzanej przez urząd KIE wraz z poszczególnymi ministerstwami ciągłej analizy pełności i poprawności implementacji aktów prawa wspólnotowego, które do tej pory zostały wdrożone, identyfikowane są poszczególne przepisy krajowe wymagające zmiany pod tym kątem. Dodatkowo należy podkreślić, że dynamika zmian prawa wspólnotowego wymusza na państwach członkowskich konieczność systematycznych i ciągłych zmian oraz korekt prawa krajowego.

Wprowadzanie zmian do przepisów prawa krajowego spowodowane jest także koniecznością reagowania na wszczynane przez Komisję Europejską postępowania o naruszenie prawa wspólnotowego, uruchamiane w trybie art. 226 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), które mogą zakończyć się wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zobowiązującym Polskę do natychmiastowego usunięcia powstałych zaległości bądź sprzeczności ustawodawstwa krajowego z prawem wspólnotowym. W przypadku niewykonania przez Polskę wyroku Komisja Europejska ma prawo, zwracając się o to do Trybunału Sprawiedliwości, zaproponować zastosowanie kar finansowych.

W związku z tym pojawiła się konieczność zebrania przepisów krajowych związanych z realizacją zobowiązania ustanowionego w art. 249 TWE w projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, tzw. ustawie horyzontalnej.

Proponowane w projekcie ustawy zmiany mają charakter zarówno merytoryczny jak i czysto formalny.

Kwestią o znaczeniu formalnym, choć niezbędną z punktu widzenia wykonania przez Polskę ciężących na niej zobowiązań w zakresie implementacji prawa wspólnotowego, jest wprowadzenie do treści przepisów krajowych¹⁾ odwołań do dyrektyw, w szczególności tych, które wymagają zamieszczenia w krajowych przepisach prawnych powołania się na ich numer oraz adres publikacyjny. Jest to jeden z wymogów, których spełnienie jest konieczne do uznania pełnej transpozycji przepisów dyrektyw do prawa krajowego. Informacja o fakcie transpozycji wskazanych dyrektyw w nowelizowanej ustawie oznacza przy tym, że dane dyrektywy transponowane zostały w zakresie wynikającym z treści regulacji nowelizacji ustawy – nie oznacza zaś, iż ustawa ta wyczerpuje dyspozycję tych aktów wspólnotowego prawa pochodnego.

¹⁾ Ustawa z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych, ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, ustawa z dnia 12 kwietnia 2001 r. – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, ustawa z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe, ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Charakter merytoryczny mają zmiany polegające na rozszerzeniu zakresu podmiotowego niektórych ustaw²⁾ o obywateli Konfederacji Szwajcarskiej. Konieczność wprowadzenia powyższych zmian uzasadniona jest zobowiązaniami wynikającymi z Umowy między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, oraz Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób z dnia 21 czerwca 1999 r. (Dz.Urz. WE L 114 z 30.04.2002, str. 6), która rozciąga stosowanie prawa wspólnotowego, m.in. w zakresie funkcjonowania jednolitego rynku, w tym dotyczącego swobodnego przepływu osób, na obywateli Konfederacji Szwajcarskiej. Zgodnie z art. 6 ust. 2 Aktu z dnia 16 kwietnia 2003 r. dotyczącego warunków przystąpienia (...) Rzeczypospolitej Polskiej (...) oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864), Rzeczpospolita Polska została zobowiązana do przystąpienia do ww. umowy. W dniu 28 marca 2006 r. została opublikowana decyzja Rady 2006/245/WE z dnia 27 lutego 2006 r. w sprawie przyjęcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej Państw Członkowskich, Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem w charakterze Umawiających się Stron, Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej, w następstwie przystąpienia tych Państw do Unii Europejskiej wraz z Protokołem do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem w charakterze Umawiających się Stron (...) Rzeczypospolitej Polskiej (...) w następstwie przystąpienia tych państw do Unii Europejskiej oraz Informacją dotyczącą wejścia w życie ww. Protokołu do Umowy (Dz.Urz. UE L 89 z 28.03.2006, str. 28). Po zakończeniu w dniu 1 marca 2006 r.

²⁾ Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawa z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, ustawa z dnia 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności, ustawa z dnia 25 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.

niezbędnych procedur, Protokół do Umowy wszedł w życie, zgodnie ze swoim art. 7, z dniem 1 kwietnia 2006 r. Od tego czasu Polska jest zobowiązana do stosowania postanowień Umowy.

Odnosząc się do pozostałych zmian o charakterze merytorycznym należy stwierdzić:

1. Ustawa z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (art. 1 tzw. ustawy horyzontalnej)

Głównym celem nowelizacji ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (Dz. U. Nr 58, poz. 320, z późn. zm.) jest dokonanie pełnego wdrożenia przepisów dyrektywy Rady 1999/35/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie systemu obowiązkowych przeglądów dla bezpiecznej, regularnej żeglugi promów typu ro-ro i szybkich statków pasażerskich (Dz.Urz. WE L 138 z 1.06.1999, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 4, str. 296, z późn. zm.).

Zgodnie z dyspozycją art. 12 ust. 1 dyrektywy 1999/35/WE na państwa członkowskie nałożony został obowiązek zdefiniowania w ramach krajowego porządku prawnego statusu prawnego umożliwiającego mu i każdemu innemu istotnie zainteresowanemu państwu członkowskiemu uczestnictwo, współpracę lub prowadzenie dochodzenia w sprawach wypadku morskiego, w którym uczestniczył prom pasażerski typu ro-ro lub szybki statek pasażerski.

Zmiana art. 2 ustawy o izbach morskich ma na celu wdrożenie przepisu art. 12 ust. 3 dyrektywy 1999/35/WE aktem prawnym rangi ustawowej. Dodanie art. 22a oraz art. 24a do ustawy o izbach morskich ma na celu wdrożenie przepisów art. 12 ust. 1 i 2 dyrektywy 1999/35/WE. Ze względu na konieczność pełnej implementacji dyrektywy 1999/35/WE konieczne jest wprowadzenie definicji pojęcia „państwa istotnie zainteresowanego wypadkiem morskim”, które występuje w dalszych przepisach ustawy. Dodatkowo w dodawanym art. 24a projektu nowelizacji ustawy o izbach morskich rozszerzono definicję o państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Wprowadzenie nowego art. 25a do nowelizowanej ustawy

o izbach morskich ma na celu wdrożenie art. 12 ust. 1 dyrektywy 1999/35/WE. Dodanie do ustawy o izbach morskich art. 28a oraz art. 39a ma na celu wdrożenie przepisu art. 12 ust. 5 dyrektywy 1999/35/WE.

Wejście w życie przedmiotowej nowelizacji nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach określających sposób funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

2. Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (art. 2 tzw. ustawy horyzontalnej)

Nowelizacja ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.) ma na celu rozszerzenie zakresu jej stosowania o obywateli Konfederacji Szwajcarskiej, obok obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Powyższa zmiana wynika z zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskim, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób z dnia 21 czerwca 1999 r. (Dz.Urz. WE L 114 z 30.04.2002, str. 6), która rozciąga stosowanie prawa wspólnotowego, m.in. w zakresie funkcjonowania jednolitego rynku, w tym swobodnego przepływu osób, na obywateli Konfederacji Szwajcarskiej. Zgodnie z art. 6 ust. 2 Aktu z dnia 16 kwietnia 2003 r. dotyczącego warunków przystąpienia (...) Rzeczypospolitej Polskiej (...) oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864) Rzeczpospolita Polska została zobowiązana do przystąpienia do ww. umowy. W dniu 28 marca 2006 r. została opublikowana decyzja Rady 2006/245/WE z dnia 27 lutego 2006 r. w sprawie przyjęcia w imieniu Wspólnoty i jej państw członkowskich, Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem w charakterze umawiających się stron (...) Rzeczypospolitej Polskiej (...), w następstwie przystąpienia tych Państw do Unii Europejskiej wraz

z Informacją dotyczącą wejścia w życie ww. Protokołu (Dz.Urz. UE L 89 z 28.03.2006, str. 28).

3. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (art. 3 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projektowane brzmienie art. 13¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231, z późn. zm.) dostosowuje warunki dopuszczalności reklamy i promocji napojów alkoholowych do przepisów zawartych w dyrektywie Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.Urz. WE L 298 z 17.10.1989, str. 23, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 224).

Zgodnie z treścią art. 3 dyrektywy 89/552/EWG, państwa członkowskie mogą wprowadzić bardziej surowe lub szczegółowe przepisy w dziedzinach objętych jej zakresem w odniesieniu do nadawców podlegających ustawodawstwu danego państwa członkowskiego. Dyrektywa 89/552/EWG w art. 15 wprowadza ograniczenia w sposobie prezentowania reklam napojów alkoholowych, które państwa członkowskie powinny bezwzględnie usankcjonować przepisami krajowymi.

Obowiązujący art. 13¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie tylko nie zawiera przepisów surowszych, niż te określone w dyrektywie 89/552/EWG, ale też nie wypełnia wszystkich kryteriów wymienionych w jej art. 15 – w szczególności wymienionych w lit. d-f tego artykułu – przez co Polska może narazić się na zarzut jedynie częściowego wdrożenia przepisów wspólnotowych. Proponowana redakcja art. 13¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi usuwa ww. brak i zapewnia pełną zgodność z przepisami dyrektywy 89/552/EWG.

4. Ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (art. 4 tzw. ustawy horyzontalnej)

Zmiany wprowadzone do ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2006 r. Nr 122, poz. 851, z późn. zm.) wynikają z projektowanej w niniejszej ustawie nowelizacji ustawy o substancjach i preparatach chemicznych. Mają one na celu uzupełnienie zakresu i sposobu działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej, ze względu na poszerzenie zakresu wykonywanego nadzoru w przepisach ustawy o substancjach i preparatach chemicznych.

5. Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich (art. 5 tzw. ustawy horyzontalnej)

Proponowane zmiany do ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 30, poz. 158, z późn. zm.) wynikają z konieczności zapewnienia pełnej zgodności z przepisami prawa Unii Europejskiej, tj. dyrektywy Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mającej na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji (Dz.Urz. WE L 165 z 7.07.1993, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 2, str. 86, z późn. zm.), dyrektywy Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentystry, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.Urz. WE L 233 z 24.08.1978, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 67).

Projekt nowelizacji ma na celu wdrożenie art. 12 dyrektywy 78/686/EWG i art. 14 dyrektywy 93/16/EWG przez dodanie ust. 4 w art. 61a ustawy o izbach lekarskich, regulującego termin ważności dokumentów przekazywanych w ramach weryfikowania przez właściwe organy, informacji dotyczących osoby wnioskującej o uznanie kwalifikacji.

6. Ustawa z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (art. 6 tzw. ustawy horyzontalnej)

Proponowane zmiany do ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. z 2003 r. Nr 9, poz. 108, z późn. zm.) wynikają z konieczności zapewnienia pełnej zgodności z przepisami prawa Unii Europejskiej, tj. dyrektywy Rady 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierającej środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji (Dz.Urz. WE L 253 z 24.09.1985, str. 37, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 132, z późn. zm.).

Projekt nowelizacji ma na celu pełne dostosowanie:

- 1) art. 2b ust. 4 pkt 3 ustawy o izbach aptekarskich do art. 6a dyrektywy 85/433/EWG, dotyczącego zasad uznawania nabytych w byłej Niemieckiej Republice Demokratycznej kwalifikacji do wykonywania zawodu farmaceuty,
- 2) art. 4e ust. 2 ustawy o izbach aptekarskich do art. 8 ust. 3 i art. 9 ust. 2 dyrektywy 85/433/EWG, regulującego obowiązek przekazywania państwu członkowskiemu Unii Europejskiej informacji, mogących mieć wpływ na podjęcie i wykonywanie zawodu farmaceuty, przez właściwe organy,
- 3) art. 4g ustawy o izbach aptekarskich do art. 7 dyrektywy 85/433/EWG, przyznającego prawo do posługiwania się uzyskanym w innym państwie tytułem określającym wykształcenie,
- 4) art. 19 ust. 3 ustawy o izbach aptekarskich do art. 18d dyrektywy 85/433/EWG, dotyczącego konieczności zapewnienia wnioskodawcy możliwości odwołania się od podjętej decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych,
- 5) dodanie pkt 9a w art. 7 w ust. 1 ustawy o izbach aptekarskich w celu wdrożenia art. 15 ust. 1 dyrektywy 85/433/EWG, nakładającego na samorząd aptekarski obowiązek udzielania informacji dotyczących zasad wykonywania zawodu, zasad etyki zawodowej oraz przepisów dotyczących ochrony zdrowia i ubezpieczeń społecznych.

7. Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (art. 7 tzw. ustawy horyzontalnej)

Nowelizacja ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) ma na celu rozszerzenie zakresu jej stosowania o obywateli Konfederacji Szwajcarskiej obok obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Powyższa zmiana wynika z zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób z dnia 21 czerwca 1999 r. (Dz.Urz. WE L 114 z 30.04.2002, str. 6), która rozciąga stosowanie prawa wspólnotowego, m.in. w zakresie funkcjonowania jednolitego rynku, w tym swobodnego przepływu osób, na obywateli Konfederacji Szwajcarskiej. Zgodnie z art. 6 ust. 2 Aktu z dnia 16 kwietnia 2003 r. dotyczącego warunków przystąpienia (...) Rzeczypospolitej Polskiej (...) oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864) Rzeczpospolita Polska została zobowiązana do przystąpienia do ww. umowy. W dniu 28 marca 2006 r. została opublikowana decyzja Rady 2006/245/WE z dnia 27 lutego 2006 r. w sprawie przyjęcia w imieniu Wspólnoty i jej państw członkowskich Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem w charakterze umawiających się stron (...) Rzeczypospolitej Polskiej (...), w następstwie przystąpienia tych Państw do Unii Europejskiej wraz z Informacją dotyczącą wejścia w życie ww. Protokołu (Dz.Urz. UE L 89 z 28.03.2006, str. 28).

8. Ustawa z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (art. 8 tzw. ustawy horyzontalnej)

Głównym celem nowelizacji ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. Nr 47, poz. 243, z późn. zm.)

jest dokonanie pełnego wdrożenia przepisów dyrektywy 2005/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. zmieniającej dyrektywę 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych (Dz.Urz. UE L 191 z 22.07.2005, str. 59) oraz dyrektywy Rady 94/57/WE z dnia 22 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskiej (Dz.Urz. WE L 319 z 12.12.1994, str. 20, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 2, str. 230, z późn. zm.).

Zmiana w pkt 1 ma charakter czysto formalny, choć niezbędny z punktu widzenia wykonania przez Polskę ciężących na niej zobowiązań w zakresie implementacji prawa wspólnotowego. Jej celem jest wprowadzenie do treści przepisów krajowych odwołań do dyrektyw, w szczególności tych, które wymagają zamieszczenia w krajowych przepisach prawnych powołania się na ich numer oraz adres publikacyjny. Jest to jeden z wymogów, których spełnienie jest konieczne do uznania pełnego wdrożenia przepisów dyrektyw do prawa krajowego. Informacja o fakcie transpozycji wskazanych dyrektyw w nowelizowanej ustawie oznacza przy tym, że dane dyrektywy implementowane zostały w zakresie wynikającym z treści regulacji nowelizacji ustawy – nie oznacza zaś, iż ustawa ta wyczerpuje dyspozycję tych aktów wspólnotowego prawa pochodnego.

Przedmiotem dyrektywy 2005/33/WE jest określenie norm, jakie musi spełniać paliwo przeznaczone do użycia i używane przez statki podnoszące polską banderę, ograniczających w nim zawartości siarki. Powierzenie zadań organu inspekcyjnego instytucji klasyfikacyjnej pozwoli ograniczyć koszty administracji morskiej i tym samym nie wpłynie negatywnie na wydatki budżetu państwa.

Ponadto dyrektywa 2005/33/WE zawiera szereg definicji wymagających wdrożenia do prawa polskiego. W tym zakresie dodano pkt 5 w art. 4 ustawy o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki definiujący paliwo żeglugowe.

W art. 7 nowelizowanej ustawy o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki doprecyzowano kwestię uprawnień organu inspekcyjnego do wydawania upoważnień do dokonywania określonych przeglądów lub czynności inspekcyjnych przez uznaną instytucję klasyfikacyjną.

W art. 10 nowelizowanej ustawy o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki doprecyzowano przepis zobowiązujący kapitana określonego statku do informowania portu o odpadach znajdujących się na statku, a także uszczegółowiono upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej do wydania rozporządzenia w sprawie udzielania zwolnień od zdawania odpadów w porcie.

W art. 13g projektu nowelizacji ustawy o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki określono warunki kontroli organu inspekcyjnego w zakresie zawartości siarki w paliwie dostarczanym na statek. Ponadto w art. 13g nowelizowanej ustawy o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki dodano ust. 3 i 4, zobowiązując dyrektorów urzędów morskich do corocznego sporządzania sprawozdań dotyczących zawartości siarki w paliwach stosowanych na obszarze ich właściwości oraz określając konkretne informacje, jakie powinno zawierać to sprawozdanie.

Przepisy nowelizowanej ustawy stwarzają warunki prawne do kompleksowego egzekwowania przepisów regulujących dopuszczalną zawartość siarki w paliwach żeglugowych oraz przepisów o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza.

Ustawa nie zawiera norm technicznych podlegających procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

9. Ustawa z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (art. 9 tzw. ustawy horyzontalnej)

Nowelizacja treści art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2005 r. Nr 127, poz. 1066, z późn. zm.) podyk-

towana jest koniecznością uregulowania podstawy prawnej do wydawania decyzji administracyjnych zezwalających na wykonywanie polowania z ptakiem łowczym. Słowa „za zgodą ministra właściwego do spraw środowiska” zostały wykreślone z ustawy – Prawo łowieckie w konsekwencji nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy – Prawo łowieckie (Dz. U. Nr 172, poz. 1802), co pozbawiło ministra środowiska możliwości wydawania ww. decyzji i spowodowało powstanie luki prawnej w tym zakresie. Ustawa w obecnym brzmieniu nie wskazuje bowiem podmiotu właściwego do wydania przedmiotowej decyzji, pomimo obowiązku posiadania zezwolenia przez uprawnionego do wykonywania polowania, wynikającego z art. 42 ust. 2 pkt 3 ustawy – Prawo łowieckie oraz upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw środowiska do wydania rozporządzenia regulującego warunki i tryb wydawania zezwoleń na łowienie zwierzyny przy użyciu ptaków łowczych.

Powyższa zmiana dotyczy zarówno obywateli polskich jak i obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, którzy zamierzają odbyć polowania w Polsce i złożą stosowny wniosek do ministra właściwego do spraw środowiska.

10. Ustawa z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (art. 10 tzw. ustawy horyzontalnej)

Proponowane zmiany w ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1943, z późn. zm.) wynikają z konieczności zapewnienia pełnej zgodności z przepisami prawa Unii Europejskiej, tj. dyrektywy Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mającej na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji (Dz.Urz. WE L 165 z 7.07.1993, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 2, str. 86, z późn. zm.), dyrektywy Rady 78/686/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji osób wykonujących zawód lekarza dentystry, łącznie ze środkami mającymi na celu ułatwienie skutecznego wykony-

wania prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.Urz. WE L 233 z 24.08.1978, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 67), a także wypełnienia zobowiązań wynikających z postanowień Europejskiej Karty Społecznej.

Proponowane zmiany w ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty mają na celu:

1) pełne dostosowanie (przez zmianę brzmienia):

- art. 5b ust. 1 i 2 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty do art. 19 dyrektywy 78/686/EWG, dotyczącego uznawania nabytych w Republice Włoskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza dentysty,
- art. 5b ust. 3 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty do art. 19a dyrektywy 78/686/EWG, dotyczącego uznawania nabytych w Królestwie Hiszpanii kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza dentysty,
- art. 5b ust. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty do art. 19b dyrektywy 78/686/EWG, dotyczącego uznawania nabytych w Republice Austrii kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza dentysty,
- art. 5b ust. 5 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty do art. 19c dyrektywy 78/686/EWG, dotyczącego uznawania nabytych w Republice Czeskiej lub byłej Czechosłowacji kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza dentysty,
- art. 5b ust. 6 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty do art. 19d dyrektywy 78/686/EWG, dotyczącego uznawania nabytych w Republice Słowackiej lub byłej Czechosłowacji kwalifikacji do wykonywania zawodu lekarza dentysty,

2) wdrożenie:

- art. 12 dyrektywy 78/686/EWG oraz art. 14 dyrektywy 93/16/EWG przez dodanie ust. 5 w art. 6a ustawy o zawodach lekarza i lekarza

dentysty, mówiącego o 3-miesięcznym terminie ważności dokumentów przekazywanych w ramach procedury weryfikowania informacji na temat osób ubiegających się o uznanie kwalifikacji,

- art. 15 ust. 5 dyrektywy 78/686/EWG i art. 17 ust. 5 dyrektywy 93/16/EWG przez dodanie ust. 8 w art. 9 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, określającego utratę ważności dokumentów wydanych na potrzeby uznania kwalifikacji zawodowych, w przypadku pozbawienia lekarza lub lekarza dentysty prawa wykonywania zawodu,
- 3) wypełnienie zobowiązań wynikających z Europejskiej Karty Społecznej przez zmianę brzmienia art. 7 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty. Dotychczasowe brzmienie ww. przepisu przewiduje możliwość uzyskania przez obywateli państw trzecich prawa wykonywania zawodu lekarza i lekarza dentysty. Natomiast zgodnie z Europejską Kartą Społeczną przyznanie tego prawa powinno mieć charakter obligatoryjny, w przypadku spełniania przez wnioskodawcę odpowiednich przesłanek ustawowych,
- 4) doprecyzowanie brzmienia przepisów przewidujących możliwość odbywania stażu podyplomowego przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, uznawania stażu podyplomowego oraz przyznawania prawa wykonywania zawodu osobom, którym Minister Zdrowia uznał staż podyplomowy odbyty poza Polską za równoważny ze stażem podyplomowym odbywanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 5) wprowadzenie nazwy „Lekarski Egzamin Państwowy/Lekarsko-Dentystyczny Egzamin Państwowy” (LEP/LDEP) w miejsce dotychczasowego państwowego egzaminu kończącego staż podyplomowy wynika z konieczności ujednoczenia terminologii stosowanej w ustawie i wydanych na jej podstawie aktach wykonawczych.

Zmiana brzmienia art. 5 ust. 3 pkt 2 oraz art. 15 ust. 3 zapewni możliwość zdawania LEP/LDEP w trakcie stażu, co pozwoli na lepsze skoordynowanie terminów zakończenia stażu oraz ubiegania się o specjali-

zacje. W ten sposób zostanie skrócony okres sztucznego bezrobocia, co wpłynie na pozytywny odbiór tych zmian.

Możliwość zdawania LEP/LDEP w języku angielskim lub innym języku, w którym są prowadzone zajęcia na polskich uczelniach medycznych na kierunku lekarskim i lekarsko-dentystycznym usprawni proces uzyskiwania kwalifikacji przez obcokrajowców studiujących w Polsce.

11. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (art. 11 tzw. ustawy horyzontalnej)

Przedmiotowa nowelizacja zmienia ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 381). Konieczność wprowadzenia zmian w przepisach ustawy, dotyczących rejestracji pojazdów oraz wydawania uprawnień do kierowania pojazdami, wynika z potrzeby dostosowania w tym zakresie przepisów prawa krajowego do uregulowań prawa Unii Europejskiej.

Zmiana w art. 2 ustawy – Prawo o ruchu drogowym polega na wprowadzeniu definicji państwa trzeciego i jest uzupełnieniem ustawy o pojęcie, którym ustawodawca posługuje się w kolejnych przepisach, upraszczając tym samym ich brzmienie.

Potrzeba dodania w art. 71 ust. 5a oraz w art. 129 w ust. 2 pkt 2a ustawy – Prawo o ruchu drogowym wynika z konieczności wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych w zakresie wykorzystywania w ruchu międzynarodowym pojazdów zarejestrowanych za granicą, w przypadku gdy pojazd nie jest zarejestrowany na nazwisko kierowcy, a kierujący jest jedynie jego użytkownikiem. Zgodnie bowiem z postanowieniami Konwencji o ruchu drogowym, państwa strony umowy mają prawo żądać od kierujących takimi pojazdami dokumentu, z którego będzie wynikało prawo do dysponowania nimi. Ponadto postanowienia dwustronnych umów międzynarodowych lub porozumień regulują wzory takich dokumentów oraz określają tryb postępowania przy ich kontroli.

Zmiana w art. 72 ustawy – Prawo o ruchu drogowym ma na celu wdrożenie dyspozycji art. 5 dyrektywy Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r.

w prawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz.Urz. WE L 138 z 1.06.1999, str. 57, z późn. zm; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 4, str. 351, z późn. zm.), zgodnie z którą podstawą przerejestrowania pojazdu w innym państwie członkowskim może być dowód rejestracyjny.

Projektowane zmiany w zakresie art. 80b ustawy – Prawo o ruchu drogowym dotyczą rozszerzenia listy informacji wymaganych do dopuszczenia pojazdu do ruchu oraz informacji o wydanych dokumentach zawartych w Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców. Gromadzenie informacji dotyczących rodzaju paliwa, jego średniego zużycia, maksymalnej masy całkowitej oraz masy własnej pojazdu wynika z przepisów dyrektywy 1999/37/WE oraz nowego wzoru dowodu rejestracyjnego pojazdu. Informacja o podrodzaju pojazdu jest niezbędna dla sprawozdań i zestawień GUS-u oraz potrzeb mobilizacyjnych Wojskowej Komendy Uzupelnień, natomiast informacja o rodzaju zawieszenia wynika z potrzeb ustawy o podatkach i płatach lokalnych.

Ponadto nowelizacja art. 80b oraz art. 80c ustawy – Prawo o ruchu drogowym ma na celu zrealizowanie decyzji nr 1753/2000/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 2000 r. ustanawiającej plan monitorowania średnich indywidualnych poziomów emisji CO₂ z nowych samochodów osobowych (Dz.Urz. WE L 202 z 10.08.2000, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 138). Decyzja ta nakłada na Polskę konieczność monitorowania emisji CO₂ z samochodów po raz pierwszy zarejestrowanych na jej terytorium. Stąd konieczność gromadzenia danych dotyczących podrodzaju samochodu, rodzaju paliwa, średniego zużycia paliwa, maksymalnej masy całkowitej, masy własnej oraz emisji CO₂ (wartość uśredniona). Konieczność udostępnienia tych danych ministrowi właściwemu do spraw transportu wynika z tego, że jest on organem właściwym do przekazywania danych dotyczących emisji CO₂ do Komisji Europejskiej, na podstawie postanowień zawartych w decyzji 1753/2000/WE.

Zgodnie z decyzją 2005/50/WE Komisji z dnia 17 stycznia 2005 r. w sprawie harmonizacji widma radiowego w paśmie 24 CHZ dla celów tymczasowo-

wego użycia przez samochodowe urządzenia radarowe bliskiego zasięgu we Wspólnocie (Dz.Urz. UE L 21 z 25.01.2005, str. 15), w projekcie ustawy – Prawo o ruchu drogowym, w art. 80b ust. 1a lit. s, wprowadza się wymóg zbierania informacji o wyposażeniu pojazdów samochodowych w urządzenie radarowe bliskiego zasięgu. Ww. decyzja nakłada na państwa członkowskie obowiązek gromadzenia informacji o ilości pojazdów wyposażonych w radar, znajdujących się na ich terytorium. Państwa członkowskie są zobowiązane przekazywać te informacje Komisji Europejskiej, ponieważ są one istotne ze względu na europejską politykę zarządzania spektrum częstotliwości radiowych. Konieczność udostępniania tych danych ministrowi właściwemu do spraw łączności, określona w art. 80c projektu nowelizacji ustawy – Prawo o ruchu drogowym, wynika z tego, że jest on organem właściwym do wykonania obowiązków określonych w decyzji 2005/50/WE.

Zmiana art. 86a ustawy – Prawo o ruchu drogowym wynika z obowiązku realizacji przez Polskę zasady swobodnego przepływu towarów. Po dniu 1 maja 2004 r. wiele podmiotów, które zgodnie z obecnymi przepisami nie są importerami ani producentami, wprowadza do obrotu na terytorium Polski duże ilości nowych pojazdów, unikając jednocześnie obowiązków wynikających z przepisów homologacyjnych. Prawo o ruchu drogowym nakłada na producentów i importerów szereg obowiązków związanych z badaniami homologacyjnymi oraz uzyskiwaniem świadectwa homologacji. W obecnym brzmieniu przepisom tym nie podlegają podmioty dokonujące wewnątrz-wspólnotowego nabycia. Zgodnie z projektowanym przepisem, prawa i obowiązki dotyczyć będą jedynie podmiotów wprowadzających do obrotu nowe pojazdy samochodowe, ciągniki rolnicze, motorowery, tramwaje lub przyczepy oraz przedmioty ich wyposażenia.

12. Ustawa z dnia 30 lipca 1997 r. o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska” (art. 12 tzw. ustawy horyzontalnej)

Proponowana nowelizacja ustawy z dnia 30 lipca 1997 r. o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska” (Dz. U. Nr 106, poz. 675, z późn. zm.), polegająca na zmianie brzmienia art. 27 ust. 2, jest konsekwencją proponowanej zmiany ustawy – Prawo pocztowe w zakresie

rozszerzenia uprawnień Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej o możliwość zgłoszenia sprzeciwu do projektu regulaminu świadczenia powszechnych usług pocztowych albo do jego zmian. Dotychczas w stosunku do dokumentów i opinii Rady Poczty Polskiej w sprawie regulaminu świadczeń usług powszechnych opinię wyrażał Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zaś ostateczne stanowisko zajmował minister właściwy do spraw łączności.

Rozszerzenie uprawnień Prezesa UKE w zakresie możliwości zgłoszenia sprzeciwu do projektu regulaminu powszechnych usług pocztowych lub jego zmian stanowi wzmocnienie roli regulatora w zakresie sposobu świadczenia przez operatorów tego typu usług. Konieczność szczegółowego nadzoru nad pocztowymi usługami powszechnymi, które zaspokajają podstawowe potrzeby społeczeństwa w zakresie komunikowania się społeczeństwa drogą pocztową wynika z dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.Urz. WE L 15 z 21.01.1998, str. 14, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 3, str. 71, z późn. zm.). Zapewnienie jednolitych i niedyskryminujących warunków świadczenia usługi powszechnej na terenie całego kraju, a także odpowiedniej informacji klienta o zakresie oferowanych usług, warunkach korzystania z nich i przysługujących uprawnieniach stanowią jedną z fundamentalnych przesłanek dyrektywy, której celem jest zbudowanie jednolitego wspólnotowego rynku pocztowego.

Biorąc pod uwagę, że regulamin usług powszechnych określa sposób ich świadczenia, a także wymagania jakie powinien spełniać usługobiorca, korzystając z tych usług, uzasadnione jest, aby regulator dysponował narzędziem blokującym wprowadzenie w życie regulaminu, którego postanowienia byłyby sprzeczne z obowiązującym prawem lub w sposób istotny naruszały interesy klientów. Silne uprawnienia organu regulującego w tym zakresie są niezbędne w związku z postępującą liberalizacją rynku pocztowego, która jest realizowana zgodnie z harmonogramem określonym w dyrek-

tywie pocztowej, a także planowanym na 2009 r. pełnym otwarciem rynku pocztowych usług powszechnych na konkurencję.

13. Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (art. 13 tzw. ustawy horyzontalnej)

Nowelizacja ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) ma charakter czysto formalny, choć niezbędny z punktu widzenia wykonania przez Polskę ciążących na niej zobowiązań w zakresie implementacji prawa wspólnotowego. Jej celem jest wprowadzenie do treści przepisów krajowych odwołań do dyrektyw, w szczególności tych, które wymagają zamieszczenia w krajowych przepisach prawnych powołania się na ich numer oraz adres publikacyjny. Jest to jeden z wymogów, których spełnienie jest konieczne do uznania pełnego wdrożenia przepisów dyrektyw do prawa krajowego. Informacja o fakcie transpozycji wskazanych dyrektyw w nowelizowanej ustawie oznacza przy tym, że dane dyrektywy implementowane zostały w zakresie wynikającym z treści regulacji nowelizacji ustawy – nie oznacza zaś, iż ustawa ta wyczerpuje dyspozycję tych aktów wspólnotowego prawa pochodnego.

14. Ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (art. 14 tzw. ustawy horyzontalnej)

Nowelizacja ustawy o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.) podyktowana jest koniecznością dostosowania prawa polskiego do uregulowań prawa Unii Europejskiej w zakresie przewozu broni palnej na terenie Wspólnoty przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej. Zmiana ustawy o broni palnej i amunicji wynika z obowiązku wdrożenia do polskiego porządku prawnego dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.Urz. WE L 256 z 13.09.1991, str. 51; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 11, str. 3). Ww. dyrektywa zezwala m.in. na przemieszczanie się z bronią palną obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej w ramach Wspólnoty na podstawie Europejskiej karty broni palnej wypełnionej przez właściwe władze państwa, do którego posiadacz broni palnej się udaje.

Ponadto projekt przewiduje uwzględnienie przewidzianych dyrektywą 91/477/EWG mechanizmów kontroli zakupu przez osoby fizyczne broni palnej i późniejszego jej przewozu w ramach Wspólnoty (i państw traktowanych na równi z państwami członkowskimi Unii Europejskiej) – tj. instytucji zgody przewozowej (art. 36 ust. 4a oraz art. 43 ust. 5a projektu nowelizacji ustawy o broni i amunicji) oraz uprzedniej zgody przewozowej (art. 12 ust. 3a oraz art. 36 ust. 4a projektu nowelizacji ustawy o broni i amunicji).

Zmiany ustawy dotyczą dodatkowo zrównania w prawach obywateli państw trzecich, z którymi Unia Europejska związała się umowami w sprawie włączenia tych państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (w chwili obecnej obywatele Islandii, Norwegii oraz Szwajcarii), przemieszczających się z bronią palną przez terytoria państw członkowskich Unii Europejskiej (art. 4 ust. 4 projektu nowelizacji ustawy o broni i amunicji). W konsekwencji obywatele tych państw, w trakcie podróżowania z bronią palną między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, mogą, na zasadzie wzajemności, korzystać z instytucji Europejskiej karty broni palnej, wydanej przez ich właściwe władze.

Zgodnie z art. 31a ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2001 r. Nr 87, poz. 960, z późn. zm.) numer PESEL nadawany jest cudzoziemcom zameldowanym na pobyt stały lub czasowy, trwający ponad 2 miesiące, albo podlegającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu, natomiast w pozostałych przypadkach, zgodnie z art. 31b ww. ustawy, numer PESEL może być nadawany tylko na pisemny wniosek. Zatem nie wszyscy cudzoziemcy, będący obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, będą posiadali numer PESEL. W związku z powyższym w art. 27 ust. 7 projektu nowelizacji ustawy o broni i amunicji wprowadzono przepis, zgodnie z którym, w stosunku do takich osób, numer PESEL nie będzie wpisywany do rejestrów zawierających dane o osobach uprawnionych do posiadania broni.

Z kolei dodawany w art. 42 ust. 2a projektu nowelizacji ustawy o broni i amunicji dotyczy umożliwienia cudzoziemcom, w tym obywatelom państw

członkowskich Unii Europejskiej, przywozu i wywozu broni sygnałowej, będącej na wyposażeniu jednostek pływających i statków powietrznych. Według prawa polskiego używanie broni sygnałowej w ściśle określonych przypadkach nie wymaga pozwolenia na broń – zasadą jest jednak wymóg uzyskiwania pozwoleń na posiadanie tego rodzaju broni. Sytuacja taka szczególnie niekorzystnie odbija się na cudzoziemcach wpływających na polskie wody terytorialne, którzy na wyposażeniu jednostek pływających mają broń sygnałową. Mogą być oni bowiem pociągnięci, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do odpowiedzialności karnej z tytułu braku pozwolenia na broń, podczas gdy jej posiadanie w większości państw członkowskich Unii Europejskiej nie wymaga pozwolenia. Proponowana zmiana ma więc na celu m.in. ułatwienie żeglarstwa turystycznego między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, przy jednoczesnym zachowaniu wszystkich międzynarodowych wymogów w zakresie bezpieczeństwa żeglugi.

15. Ustawa z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (art. 15 tzw. ustawy horyzontalnej)

Głównym celem nowelizacji ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 693) jest dokonanie pełnego wdrożenia przepisów dyrektywy 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylającej dyrektywę Rady 93/75/EWG (Dz.Urz. WE L 208 z 5.08.2002, str. 10; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 7, str. 12) oraz dyrektywy Rady 98/18/WE z dnia 17 marca 1998 r. w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich (Dz.Urz. WE L 144 z 15.05.1998, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 4, str. 40, z późn. zm.), a także dyrektywy 2003/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie szczególnych wymogów wytrzymałości na uszkodzenia dotyczących statków pasażerskich typu ro-ro (Dz.Urz. WE L 123 z 17.05.2003, str. 22, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 7, str. 286, z późn. zm.).

W związku z powyższym zaproponowano następujące zmiany:

- 1) w art. 7 projektu nowelizacji ustawy o bezpieczeństwie morskim doprecyzowano kwestię uprawnień organu inspekcyjnego do wydawania upoważnień do dokonywania określonych przeglądów lub czynności inspekcyjnych przez uznaną instytucję klasyfikacyjną,
- 2) zmiana art. 12 ustawy o bezpieczeństwie morskim ma na celu doprecyzowanie przysługującego na zasadach postępowania administracyjnego prawa do apelacji oraz ujednoczenia przepisów,
- 3) dodanie w art. 27a ustawy o bezpieczeństwie morskim ust. 5, dotyczącego środków odnoszących się do wypadków lub kolizji na morzu, ma na celu wdrożenie przepisów art. 19 dyrektywy 2002/59/WE,
- 4) dodanie w art. 29 ustawy o bezpieczeństwie morskim ust. 4-9 ma na celu wdrożenie przepisów art. 4 dyrektywy 98/18/WE oraz art. 5 dyrektywy 2003/25/WE,
- 5) dodanie w art. 29b ustawy o bezpieczeństwie morskim ust. 2 i 3 ma na celu wdrożenie przepisów art. 18 ust. 2 dyrektywy 2002/59/WE, dotyczącego działania w przypadku wyjątkowo złej pogody,
- 6) dodanie w art. 51 projektu nowelizacji ustawy o bezpieczeństwie morskim pkt 7 i 8 ma na celu wdrożenie przepisów art. 13 dyrektywy 98/18/WE oraz art. 12 dyrektywy 2003/25/WE. Sankcje wynikające z dotychczasowych przepisów, w trakcie konsultacji międzyresortowych, zostały określone jako niewystarczające i stąd konieczność ich uszczegółowienia,
- 7) dodanie w art. 53 projektu nowelizacji ustawy o bezpieczeństwie morskim pkt 6 i 7 ma na celu wdrożenie przepisów art. 13 dyrektywy 98/18/WE oraz art. 12 dyrektywy 2003/25/WE. Sankcje wynikające z dotychczasowych przepisów, w trakcie konsultacji międzyresortowych, zostały określone jako niewystarczające i stąd konieczność ich uszczegółowienia.

Wejście w życie proponowanych zmian do przedmiotowej ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach określają-

cych sposobów funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

16. Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (art. 16 tzw. ustawy horyzontalnej)

Nowelizacja ustawy o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857) wynika z konieczności doprecyzowania przepisów w zakresie określenia wymagań koniecznych do uzyskania uprawnień do wykonywania zawodu przewoźnika, wynikających z dyrektywy Rady 87/540/EWG z dnia 9 listopada 1987 r. w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika towarów drogą wodną w transporcie krajowym i międzynarodowym i wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji dla tego zawodu (Dz.Urz. WE L 322 z 12.11.1987, str. 20; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 191) oraz uzupełnienia przepisów dotyczących przewozu materiałów niebezpiecznych transportem śródlądowym, uwzględniając przepisy dyrektywy Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz.Urz. WE L 145 z 19.06.1996, str. 10; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 2, str. 346).

Dodanie ust. 3a w art. 15 ustawy o żegludze śródlądowej wynika z konieczności dostosowania prawa polskiego do przepisów zrewidowanej Konwencji dotyczącej żeglugi na Renie w odniesieniu do statków należących do Żeglugi Reńskiej.

W 1985 r. na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2919/85 z dnia 17 października 1985 r. ustanawiającego warunki przystąpienia do ustaleń rewidowanej Konwencji dotyczącej żeglugi na Renie w odniesieniu do statków należących do Żeglugi Reńskiej (Dz.Urz. WE L 280 z 22.10.1985, str. 4; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 1, str. 223) potwierdzono, że sześć Umawiających się Państw zrewidowanej Konwencji, to znaczy pięć ówczesnych państw członkowskich Unii Europejskiej (Belgia, Niemcy, Francja, Holandia i Zjednoczone Królestwo) oraz Szwajcaria zmie-

niło ww. Konwencję Protokołem dodatkowym nr 2 podpisanym w Strasburgu dnia 17 października 1979 r.

W myśl uregulowań Protokołu uznano, że do przewozu towarów i osób między dwoma punktami usytuowanymi na żeglownych śródlądowych drogach wodnych, określonych w art. 3 ust. 1 zrewidowanej Konwencji (tj. dorzeczu Renu), upoważnione będą jedynie statki należące do Żeglugi Reńskiej. Za statki należące do Żeglugi Reńskiej uznano statki posiadające dokument wydany przez właściwy organ danego państwa tylko tym statkom, które mają z tym państwem rzeczywisty związek i którego czynniki będą określone na zasadzie równego traktowania Umawiających się Państw Konwencji. Innym państwom członkowskim przyznano taki sam status jak Umawiającym się Państwom Konwencji.

W związku z powyższym dnia 1 maja 2004 r., po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, na mocy rozporządzenia nr 2919/85 statki polskie stały się statkami Żeglugi Reńskiej. Dyrektorzy Urzędów Żeglugi Śródlądowej, będący terenowymi organami administracji śródlądowej, wydają stosowne dokumenty stwierdzające przynależność statku do Żeglugi Reńskiej, a statki polskie mają swobodny dostęp do przewozu towarów i usług po drogach wodnych będących pod jurysdykcją Centralnej Komisji Żeglugi na Renie.

Proponowana zmiana usuwa sprzeczność obowiązujących przepisów polskich z przepisami rozporządzenia (EWG) nr 2919/85 polegającą na dyskryminacji statków szwajcarskich w swobodnym dostępie do polskich śródlądowych dróg wodnych.

Zmiany brzmienia art. 17 ust. 8, art. 29 ust. 6, art. 35 ust. 5 pkt 1 oraz art. 41e ust. 3 ustawy o żegludze śródlądowej spowodowane są koniecznością rozszerzenia zakresu podmiotowego ustawy o żegludze śródlądowej o państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Wdrażane przedmiotową regulacją dyrektywy wymienione w odnośniku nr 1 do ustawy o żegludze śródlądowej (76/135/EWG, 80/1119/EWG, 82/714/EWG, 87/540/EWG, 91/672/EWG, 96/35/WE, 96/50/WE, 2000/18/WE) obowiązują również w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wol-

nym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, co jednoznacznie wynika z art. 47 ust. 2 w zw. z pkt 13a, 13b, 46, 46a, 46b, 47 i 48 Załącznika XIII oraz z art. 76 ust. 3 w zw. z pkt 6 Załącznika XXI do umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Dz.Urz. UE L 1 z 3.01.1994, str. 3).

17. Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (art. 17 tzw. ustawy horyzontalnej)

Zmiana w pkt 1 ma charakter czysto formalny, choć niezbędny z punktu widzenia wykonania przez Polskę ciężących na niej zobowiązań w zakresie implementacji prawa wspólnotowego. Jej celem jest wprowadzenie do treści przepisów krajowych odwołań do dyrektyw, w szczególności tych, które wymagają zamieszczenia w krajowych przepisach prawnych powołania się na ich numer oraz dane publikacyjne. Jest to jeden z wymogów, których spełnienie jest konieczne do uznania pełnego wdrożenia przepisów dyrektyw do prawa krajowego. Informacja o fakcie transpozycji wskazanych dyrektyw w nowelizowanej ustawie oznacza przy tym, że dane dyrektywy zostały implementowane w zakresie wynikającym z treści regulacji nowelizacji ustawy – nie oznacza zaś, iż ustawa ta wyczerpuje dyspozycję tych aktów wspólnotowego prawa pochodnego.

Nowelizacja ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, z późn. zm.) polegająca na zmianie brzmienia art. 15a oraz dodaniu w art. 40 ust. 4b-4d, ma na celu uregulowanie kwestii związanych z prowadzeniem klasyfikacji tusz w systemie EUROP. W związku z nieścisłościami dotyczącymi regulacji odnoszących się do klasyfikacji tusz w systemie EUROP w przepisach ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w stosunku do przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 3220/84 z dnia 13 listopada 1984 r. ustanawiającego wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych (Dz.Urz. WE L 301, z 20.11.1984, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 126, z późn. zm.), rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2967/85 z dnia 24 października 1985 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania wspól-

notowej skali klasyfikacji tusz wieprzowych (Dz.Urz. WE L 285 z 25.10.1985, str. 39, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 252, z późn. zm.), rozporządzenia Rady (EWG) nr 1208/81 z dnia 28 kwietnia 1981 r. ustalającego wspólnotową skalę klasyfikacji tusz dorosłego bydła (Dz.Urz. WE L 123 z 7.05.1981, str. 3, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 20, z późn. zm.), rozporządzenia Komisji (WE) nr 103/2006 z dnia 20 stycznia 2006 r. przyjmującego dodatkowe przepisy dla stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz bydła dojrzałego (Dz.Urz. UE L 17 z 21.01.2006, str. 6) oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 1186/90 z dnia 7 maja 1990 r. rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych (Dz.Urz. WE L 119 z 11.05.1990, str. 32; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 68), konieczne jest dostosowanie przepisów tej ustawy do wyżej wymienionych aktów wspólnotowych. Ponadto przepisy krajowe powinny zapewniać realizację obowiązków wynikających z prawa unijnego. Takie zalecenia zawiera raport Wspólnotowego Komitetu Kontrolnego w sprawie zastosowania skali klasyfikacji tusz dorosłego bydła z misji przeprowadzonej w Polsce w dniach 18-22 października 2004 r. Tymczasem w przepisach ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych nie przewidziano sankcji, jakie można zastosować w przypadku naruszania zasad klasyfikacji tusz w systemie EUROP.

Wykreślenie przepisu art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 30 marca 2001 r. o rolniczych badaniach rynkowych (Dz. U. Nr 42, poz. 471, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 oraz z 2004 r. Nr 34, poz. 292) polegających na zmianie brzmienia art. 8 w ustawie o rolniczych badaniach rynkowych, prowadzących do uzupełnienia zadań realizowanych przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, o przeprowadzanie kontroli prawidłowości przekazywanych danych przez przedsiębiorców funkcjonujących na rynku rolnym, którzy zostali zobowiązani do notyfikacji cen i obrotów na podstawie ustawy o rolniczych badaniach rynkowych wynika z dwóch przesłanek:

- 1) informacje na temat poziomu cen i wielkości obrotów są gromadzone i przekazywane do Komisji Europejskiej jako wypełnienie przez polską administrację publiczną obowiązków wynikających z prawodawstwa Unii Europejskiej i są ściśle związane z realizacją Wspólnej Polityki Rolnej przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W Polsce podstawę do przeprowadzania badań rynkowych stanowi ustawa o rolniczych badaniach rynkowych, zgodnie z którą minister właściwy do spraw rynków rolnych nakłada na wybrane podmioty rynku rolnego obowiązek przekazywania informacji dotyczących poziomu cen i wielkości obrotów. System został stworzony przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi i do zadań tego urzędu należy gromadzenie informacji od podmiotów rynku rolnego, przetwarzanie ich i przesyłanie do Komisji Europejskiej, z częstotliwością i w terminach określonych w rozporządzeniach Unii Europejskiej. W systemie tym Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych aktualnie nie realizuje i nie będzie realizować zadań określonych do tej pory w art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Prawodawstwo Unii Europejskiej w niektórych przypadkach, jak ma to miejsce dla rynku wołowiny, bardzo szczegółowo określa definicje zbieranych danych rynkowych, metodologię czy ewentualne odstępstwa od metod notyfikacji cen i wymaga ścisłego przestrzegania ich przez wszystkie kraje członkowskie. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 295/96 z dnia 16 lutego 1996 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1892/87 w odniesieniu do rejestrowania cen rynkowych dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz (Dz.Urz. WE L 39 z 17.02.1996, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 449) wskazuje również na potrzebę przeprowadzania w przedsiębiorstwach objętych badaniem cen kontroli prawidłowości przygotowywanych co tydzień meldunków cenowych. Art. 7 rozporządzenia nr 295/96 stanowi, że państwa członkowskie podejmą wszelkie środki w celu zapewnienia rzetelności zgłaszanych cen. W tym celu również przedstawiciele Komisji Europejskiej przeprowadzają w krajach członkowskich wyżej wymienione kontrole.

Inne obszary rynku rolnego objęte Wspólną Polityką Rolną (WPR) również wymagają przeprowadzenia kontroli prawidłowości przekazywanych danych, zwłaszcza tam, gdzie informacje na temat poziomu cen stanowią podstawę do bieżącego podejmowania przez Komisję Europejską działań interwencyjnych, np. na rynku mleka, rynku zbóż. Na innych rynkach branżowych, np. rynku drobiu, rynku wieprzowiny, rynku świeżych owoców i warzyw, informacje o poziomie cen skutkują podjęciem działań przez Komisję Europejską w zakresie ochrony rynku wewnętrznego przed importem z krajów trzecich,

- 2) poziom cen artykułów rolno-spożywczych jest identyfikowany dla artykułów rolno-spożywczych dokładnie określonych co do ich jakości handlowej. Wprowadzenie, przepisami Unii Europejskiej, standardów handlowych na artykuły rolno-spożywcze (w przypadku rynku wołowiny – klasyfikacji EUROP) daje podstawę do notyfikacji cen dla towarów jakościowo porównywalnych. Obie zatem kategorie: poziom cen i jakość handlowa są zbieżne nie tylko w odniesieniu do funkcjonowania rynku rolnego, ale również jako obszar zadań kontrolnych dla administracji państwowej. Z uwagi na ich nierozłączność jest uzasadnione, aby do zadań Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, realizującej ustawowe zadania dotyczące oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, została włączona kontrola prawidłowości przekazywanych danych przez przedsiębiorców sprzedających lub kupujących artykuły rolno-spożywcze, w ramach obowiązków wynikających z ustawy o rolniczych badaniach rynkowych.

Monitoring rzetelności przekazywanych danych rynkowych dotyczy w dużej mierze prawidłowości stosowania przez przedsiębiorców jednolitej metodologii opracowania danych rynkowych na potrzeby systemu. Metodologia została przygotowana przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi dla poszczególnych branż i kategorii informacji, na podstawie przepisów Unii Europejskiej i wymagań rynkowych. Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie realizowała swoje funkcje kontrolne w tym zakresie zgodnie z opracowanym przez ministra właściwego do spraw rynków

rolnych programem kontroli, zawierającym w szczególności plan kontroli, szczegółowy zakres kontroli oraz wzór protokołu kontroli.

Zgodnie z art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1906/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz.Urz. WE L 173 z 6.07.1990, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 92, z późn. zm.) „państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki karne za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia”, w tym również za naruszenie art. 7. Przepisy wykonawcze do art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 1906/90 zostały zawarte w art. 14a i 14b rozporządzenia (EWG) nr 1538/91 z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1906/90 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz.Urz. WE L 143 z 7.06.1991, str. 11, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 272, z późn. zm.). Obowiązkowi systematycznej kontroli absorpcji wody w mięsie drobiowym podlegają w rzeźniach mrożone lub głęboko mrożone tusze kurcząt (art. 14a ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1538/91) oraz mrożone i głęboko mrożone kawałki drobiu w każdym zakładzie rozbioru produkującym te kawałki (art. 14b ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1538/91).

Przepisy karne zostały określone w art. 40 nowelizacji ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Art. 40 wyżej wymienionej ustawy wdraża przepisy wykonawcze tylko art. 14a ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 1538/91. W związku z powyższym konieczne jest uwzględnienie art. 14b ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1538/91 w art. 40 ust. 4 pkt 1 lit. b oraz art. 14b ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1538/91 w ust. 4 pkt 5 nowelizowanej ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Konieczność wprowadzenia zmian w art. 32 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych wynika z wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.Urz. WE L 165

z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200, z późn. zm.). Przepisy tego artykułu regulują właściwość poszczególnych laboratoriów do przeprowadzania badań laboratoryjnych próbek artykułów rolno-spożywczych związanych z kontrolą i oceną jakości handlowej tych artykułów i są aktualnie rozbieżne z rozwiązaniami rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

Ze względu na wymagania dla laboratoriów przeprowadzających analizy laboratoryjne na potrzeby urzędowej kontroli żywności, określone w art. 4 i 12 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, zachodzi konieczność konsolidacji potencjału laboratoryjnego Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Zgodnie z zasadami rozporządzenia (WE) nr 882/2004, aby przeprowadzać analizy laboratoryjne na potrzeby urzędowej kontroli żywności, laboratorium powinno być wyznaczone przez organ centralny, właściwy do spraw urzędowej kontroli żywności. Właściwe organy mogą wyznaczać tylko te laboratoria, które podlegają ocenie i są akredytowane.

Laboratoria te, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 882/2004, powinny w szczególności posiadać sprzęt umożliwiający prawidłowe wykonanie analiz, stosować metody badań, które zostały zatwierdzone w możliwie najszerszym zakresie, oraz pracować zgodnie z międzynarodowymi, zatwierdzonymi procedurami lub procedurami odnoszącymi się do norm badań. Wskazane z tego względu jest dążenie do specjalizacji laboratoriów w analizach próbek poszczególnych grup artykułów rolno-spożywczych.

W związku z tym właściwym rozwiązaniem, do zapewnienia warunków dalszego rozwoju i specjalizacji wymaganych w przepisach rozporządzenia (WE) nr 882/2004, jest włączenie wszystkich laboratoriów Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych do struktury Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

W związku z przejściem laboratoriów wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych konieczne jest także przejście przez Główny Inspektorat mienia stanowiącego wyposażenie przejmowa-

nych laboratoriów, wiarygodności i zobowiązań wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, powołanie komisji inwentaryzacyjnych, które ustalą i sporządzą wykazy mienia stanowiącego wyposażenie laboratoriów oraz pracowników wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych zatrudnionych na stanowiskach związanych z prowadzeniem badań. Wraz ze zmianami powinno nastąpić przeniesienie planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym na wynagrodzenia, oraz limitów zatrudnienia przeznaczonych na finansowanie kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych z budżetów wojewodów do Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, z uwzględnieniem zadań przejętych przez tę jednostkę, co znajduje odzwierciedlenie w przepisach art. 42 tzw. ustawy horyzontalnej.

18. Ustawa z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (art. 18 tzw. ustawy horyzontalnej)

Nowelizacja ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.) wynika z konieczności pełnego dostosowania prawa polskiego do prawa wspólnotowego w zakresie chemikaliów.

Nadanie nowego brzmienia lit. d w art. 1 w ust. 3 w pkt 3 ustawy o substancjach i preparatach chemicznych uzasadnione jest koniecznością zapewnienia zgodności z przepisem art. 1 ust. 4 dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz.Urz. WE L 200 z 30.07.1999, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 24, str. 109, z późn. zm.) oraz określenia sankcji za niestosowanie przepisów ustawy dotyczących karty charakterystyki i oznakowania (art. 35 i 36 ustawy o substancjach i preparatach chemicznych) oraz sankcji za niewykonywanie przepisów rozporządzenia (WE) nr 304/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz.Urz. WE L 63 z 6.03.2003, str. 1, z późn. zm.);

Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 11, t. 46, str. 65, z późn. zm.) określonych w art. 34b i 34c ustawy o substancjach i preparatach chemicznych.

Dodanie pkt 4c w art. 11 w ust. 1 ustawy o substancjach i preparatach chemicznych wynika z obowiązku określenia właściwego organu w rozumieniu art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów (Dz.Urz. WE L 104 z 8.04.2004, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 48). W związku z powyższym do zadań Inspektora do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych dodano współpracę z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacją Szwajcarską lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Komisją Europejską, jako urzędu właściwego, wyznaczonego do wykonywania zadań administracyjnych określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących detergentów.

Zmiana w art. 21 ust. 1 ustawy o substancjach i preparatach chemicznych wynika z konieczności poprawienia błędnego określenia danych przedstawianych przez zgłaszającego, jako informacje niejawne opatrzone klauzulą „poufne”, podczas gdy właściwym jest objęcie przedstawianych informacji tajemnicą służbową.

Zmiana brzmienia ust. 2 w art. 24 ustawy o substancjach i preparatach chemicznych stanowi nowelizację przepisu upoważniającego polegającą na uzupełnieniu upoważnienia ustawowego oraz wytycznych, których brakowało w dotychczasowym brzmieniu. Uzupełnienie przepisu upoważniającego zakłada konieczność określenia sposobu przeprowadzania kontroli i weryfikacji spełnienia kryteriów Dobrej Praktyki Laboratoryjnej przez jednostkę lub jednostki właściwe. Wprowadzenie tego uregulowania uzasadnione jest prawidłowym wdrożeniem przepisów dyrektywy 2004/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie kontroli i weryfikacji dobrej praktyki laboratoryjnej (DPL) (Dz.Urz. WE L 50 z 20.02.2004, str. 28; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 8, str. 65).

W chwili obecnej dyrektywa ta wdrożona jest częściowo przepisami rozporządzenia wydanego na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy o substancjach i preparatach chemicznych, a częściowo na mocy zarządzenia Inspektora do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych. Wdrożenie ww. dyrektywy powinno jednak nastąpić przez wydanie przepisów powszechnie obowiązujących, tj. rozporządzenia, co sugerowali także przedstawiciele Komisji Europejskiej.

Zmiana brzmienia art. 26 ustawy o substancjach i preparatach chemicznych stanowi nowelizację przepisu upoważniającego polegającą na dodaniu pkt 3 w celu umożliwienia określenia, w drodze rozporządzenia, szczególnego sposobu oznakowania niektórych preparatów chemicznych niebędących preparatami niebezpiecznymi. Uzasadnione jest to koniecznością wdrożenia załącznika V „Szczególne regulacje dotyczące etykietowania niektórych preparatów” dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz.Urz. WE L 200 z 30.07.1999, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 24, str. 109, z późn. zm.). Załącznik ten określa szczególny sposób oznakowania niektórych preparatów bez względu na ich klasyfikację (czyli także preparatów niebędących preparatami niebezpiecznymi) oraz niektórych preparatów niezaklasyfikowanych jako niebezpieczne, ale zawierających co najmniej jedną niebezpieczną substancję. Dotychczasowe upoważnienie ustawowe, z uwagi na swój zakres, umożliwia jedynie określenie oznakowania opakowań substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych.

Zmiana art. 29 ust. 2 ustawy o substancjach i preparatach chemicznych polega na zastąpieniu obecnego obowiązku posiadania kwalifikacji przy dystrybucji określonych kategorii substancji i preparatów, fakultatywną możliwością ustalenia takiego obowiązku w sytuacji wystąpienia potrzeby. Zmiana ta uzasadniona jest brakiem zharmonizowanych przepisów wspólnotowych w tym zakresie i pozostawieniem tych kwestii do regulacji krajowych.

Przepisy obecnie obowiązujące w Polsce w sposób dostateczny chronią człowieka i środowisko przed zagrożeniami stwarzanymi przez substancje i preparaty chemiczne, także te szczególnie szkodliwe. W szczególności należy do nich rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie ograniczeń, zakazów lub warunków produkcji, obrotu lub stosowania substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych oraz zawierających je produktów (Dz. U. Nr 168, poz. 1762, z późn. zm.), w którym wprowadzono zakaz sprzedaży konsumentom substancji bardzo toksycznych i żrących z przypisanym zwrotem R35. Na podstawie przepisów rozporządzenia sprzedający takie substancje i preparaty (osobom wykorzystującym je w działalności zawodowej) został zobowiązany do zawiadomienia właściwego terenowo państwowego powiatowego inspektora sanitarnego o ich sprzedaży z informacją odnośnie do nabywcy. Jednocześnie stosowanie substancji chemicznych w przedsiębiorstwach regulowane jest przepisami wydanymi na podstawie ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), m.in. przepisami rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 30 grudnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy związanej z występowaniem w miejscu pracy czynników chemicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 11, poz. 86), mającymi zapewnić bezpieczeństwo przy stosowaniu takich substancji. Nowe przepisy o służbach BHP, nakładające obowiązek uzyskania wysokich kwalifikacji przez osoby zajmujące się bezpieczeństwem i higieną pracy w przedsiębiorstwach dodatkowo wzmocnią m.in. bezpieczeństwo stosowania chemikaliów. Również przewóz niebezpiecznych substancji i niebezpiecznych preparatów (przepisy RID, ADR, IATA, IMDG) regulowany jest bardzo szczegółowo przepisami zharmonizowanymi na szczeblu wspólnotowym. Dodatkowo wymagania wynikające z ustawy o substancjach i preparatach chemicznych oraz wydanych na jej podstawie przepisów wykonawczych nakładają na handlujących substancjami niebezpiecznymi i preparatami chemicznymi obowiązek informowania odbiorców o zagrożeniach stwarzanych przez takie substancje i preparaty. Obowiązki te realizowane są przez oznakowanie opakowań substancji niebezpiecznych i preparatów chemicznych oraz karty charakterystyki zawierające znacznie szersze informacje.

Biorąc pod uwagę treść wskazanych powyżej aktów prawnych, zmiana upoważnienia ustawowego – z obligatoryjnego na fakultatywne – zawartego w art. 29 ustawy o substancjach i preparatach chemicznych, do wydania rozporządzenia nakładającego na osoby handlujące chemikaliami obowiązku posiadania wysokich kwalifikacji, w niewielkim stopniu wpłynie na istniejącą sytuację. Taki kształt upoważnienia pozwoli na wydanie odpowiedniego rozporządzenia w razie zaistnienia wyraźnej potrzeby.

Dodanie ust. 1a-1c w art. 32 ustawy o substancjach i preparatach chemicznych ma na celu wprowadzenie tzw. klauzuli bezpieczeństwa – określonej w art. 15 rozporządzenia nr (WE) 648/2004 – umożliwiającej czasowe zakazanie wprowadzania do obrotu detergentu, w sytuacji, gdy istnieją szczegółowe dowody, że detergent stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa lub zdrowia człowieka lub zwierząt lub zagrożenie dla środowiska, pomimo iż spełnia wymagania rozporządzenia. Okres, na który zakaz jest wprowadzany, wynika z przewidywanej długości postępowania określonego w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 648/2004. W wyniku tego postępowania Komisja Europejska podejmuje decyzję o zakazie wprowadzenia do obrotu konkretnego detergentu albo o niedopuszczalności czasowego zakazu wydanego przez państwo członkowskie. W obu przypadkach państwo członkowskie jest zobowiązane do usunięcia wprowadzonego w przepisach krajowych czasowego zakazu, ponieważ – odpowiednio zgodnie z podjętą przez Komisję Europejską decyzją – utrzymanie w mocy zakazu jest albo powtórzeniem przepisów prawa Unii Europejskiej albo ich naruszeniem. Przewidziana w art. 32 ust. 1b nowelizowanej ustawy o substancjach i preparatach chemicznych możliwość przedłużenia zakazu pozwoli na jego utrzymanie po okresie 6 miesięcy od jego wydania, w przypadku gdy postępowanie określone w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 648/2004 będzie trwało ponad pół roku, a wyniki konsultacji, o których mowa w jego ust. 2, będą wskazywały na duże prawdopodobieństwo wprowadzenia takiego zakazu na terytorium Wspólnoty.

Dodanie art. 33a i 33b w ustawie o substancjach i preparatach chemicznych ma na celu określenie organów nadzoru i zakresu sprawowanej przez nie kontroli nad przestrzeganiem bezpośrednio obowiązujących przepisów roz-

porządzenia (WE) nr 304/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz.Urz. WE L 63 z 6.03.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 11, t. 46, str. 65, z późn. zm.) i rozporządzenia (WE) nr 648/2004.

Zmiana brzmienia pkt 1 w art. 34a ustawy o substancjach i preparatach chemicznych wynika z konieczności jego doprecyzowania przez wskazanie odpowiedniego przepisu rozporządzenia (EWG) nr 793/93.

Nowe brzmienie art. 34b ustawy o substancjach i preparatach chemicznych wynika z konieczności dostosowania użytego dotychczas w ustawie tytułu rozporządzenia (WE) nr 304/2003 do jego brzmienia określonego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej Polskie wydanie specjalne.

Wydzielenie części art. 34b ustawy o substancjach i preparatach chemicznych w odrębny art. 34c jest zmianą o charakterze technicznym, mającą na celu umieszczenie czynów zagrożonych tą samą sankcją w jednym artykule.

Dodanie art. 34d i 34e w ustawie o substancjach i preparatach chemicznych wynika z wyrażonego w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 648/2004) obowiązku określenia sankcji za nieprzestrzeganie jego przepisów. Ustalenie skutecznej, odstraszającej i proporcjonalnej kary (zgodnie z wymogiem art. 18 rozporządzenia (WE) nr 648/2004) dla podmiotów wprowadzających do obrotu środek powierzchniowo czynny przeznaczony do stosowania w detergentach lub detergent zawierający środek powierzchniowo czynny niespełniający określonych w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 648/2004 poziomów stopnia biodegradacji lub warunków udzielonego na podstawie art. 5 rozporządzenia (WE) nr 648/2004 odstępstwa, uzasadnione jest potrzebą ochrony środowiska przed negatywnym oddziaływaniem tych środków.

Dodanie art. 34f w ustawie o substancjach i preparatach chemicznych ma na celu usankcjonowanie przestrzegania zakazów, ograniczeń i warunków określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie ograniczeń, zakazów lub warunków produkcji, obrotu lub

stosowania substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych oraz zawierających je produktów, oraz stanowi warunek *sine qua non* spełnienia celu, jakiemu służy ustawa o substancjach i preparatach chemicznych, tj. zapewnienia ochrony przed szkodliwym wpływem substancji i preparatów na zdrowie człowieka i na środowisko. Wprowadzenie proponowanej sankcji zapewni ponadto prawidłowe wykonanie obowiązków nałożonych dyrektywą Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (Dz.Urz. WE L 262 z 27.09.1976, str. 201, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 3, str. 317, z późn. zm.), przez zapewnienie, że niebezpieczne substancje i preparaty określone w Załączniku I do tej dyrektywy wprowadzane są do obrotu wyłącznie na warunkach i w zakresie tam określonym.

19. Ustawa z dnia 30 marca 2001 r. o rolniczych badaniach rynkowych (art. 19 tzw. ustawy horyzontalnej)

Nowelizacja ustawy z dnia 30 marca 2001 r. o rolniczych badaniach rynkowych (Dz. U. Nr 42, poz. 471, z późn. zm.) polega na powierzeniu Inspekcji Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych prowadzenia kontroli prawidłowości przekazywanych danych rynkowych przez przedsiębiorców, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o rolniczych badaniach rynkowych. Obecnie minister właściwy do spraw rynków rolnych może kontrolować prawidłowość przekazywanych danych rynkowych w zakresie ich rzetelności. Za takim rozwiązaniem przemawia dążenie do ograniczenia ilości jednostek kontrolnych działających na rynku towarów rolno-spożywczych.

Informacje na temat poziomu cen i wielkości obrotów są gromadzone i przekazywane Komisji Europejskiej w ramach wypełniania obowiązków wynikających z prawodawstwa Unii Europejskiej oraz są ściśle związane z realizacją Wspólnej Polityki Rolnej. W Polsce podstawę badań rynkowych stanowi ustawa o rolniczych badaniach rynkowych, zgodnie z którą minister właściwy do spraw rynków rolnych nakłada, na wybrane podmioty rynku rolnego,

rolnego, obowiązek przekazywania informacji dotyczących poziomu cen i wielkości obrotów. System ten został stworzony przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi – do zadań tego urzędu należy gromadzenie informacji od podmiotów rynku rolnego, przetwarzanie ich i przesyłanie Komisji Europejskiej, z częstotliwością i w terminach określonych w rozporządzeniach wspólnotowych. Prawodawstwo Unii Europejskiej, w niektórych przypadkach, jak ma to miejsce dla rynku wołowiny, bardzo szczegółowo określa definicje zbieranych danych rynkowych, metodologię oraz ewentualne odstępstwa od metod notyfikacji cen. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 295/96 z dnia 16 lutego 1996 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1892/87 w odniesieniu do rejestrowania cen rynkowych dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz (Dz.Urz. WE L 39 z 17.02.1996, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 449) wskazuje również na potrzebę przeprowadzenia w przedsiębiorstwach objętych badaniem cen kontroli prawidłowości przygotowywanych co tydzień meldunków cenowych. Treść art. 7 ww. rozporządzenia stanowi, że państwa członkowskie podejmą wszelkie środki w celu zapewnienia rzetelności zgłaszanych cen. W tym celu również przedstawiciele Komisji Europejskiej przeprowadzają w krajach członkowskich kontrole. Inne obszary rynku rolnego objęte Wspólną Polityką Rolną również wymagają przeprowadzenia kontroli prawidłowości przekazywanych danych, zwłaszcza tam, gdzie informacje na temat poziomu cen stanowią podstawę do bieżącego podejmowania przez Komisję Europejską działań interwencyjnych, np.: na rynku mleka, zbóż. Na innych rynkach branżowych, np.: rynku drobiu, wieprzowiny, świeżych owoców i warzyw, informacje o poziomie cen skutkują działaniami Komisji Europejskiej w zakresie ochrony rynku wewnętrznego przed importem z państw trzecich.

Poziom cen artykułów rolno- spożywczych jest ustalany dla artykułów rolno- spożywczych, w stosunku do których dokładnie określono wymagania w zakresie jakości handlowej. Wprowadzenie przepisami wspólnotowymi standardów handlowych dla artykułów rolno- spożywczych (w przypadku rynku wołowiny – klasyfikacji EUROP) daje podstawę do notyfikacji cen dla towarów jakościowo porównywalnych. Obie zatem kategorie: poziom cen

i jakość handlowa są zbieżne nie tylko w odniesieniu do funkcjonowania rynku rolnego, ale również jako obszar zadań kontrolnych dla administracji państwowej. Z uwagi na ich nierozłączność uzasadnione jest, aby do zadań Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, realizującej ustawowe zadania dotyczące oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, włączona została kontrola prawidłowości przekazywanych danych przez przedsiębiorców sprzedających lub kupujących artykuły rolno-spożywcze, w ramach obowiązków wynikających z ustawy o rolniczych badaniach rynkowych. Monitoring rzetelności przekazywanych danych rynkowych dotyczy w znacznej mierze prawidłowości stosowania przez przedsiębiorców jednolitej metodologii opracowania danych rynkowych na potrzeby systemu. Metodologia ta została przygotowana dla poszczególnych branż i kategorii informacji przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych w oparciu o przepisy Unii Europejskiej i wymagania rynkowe. Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych będzie realizowała swoje uprawnienia kontrolne w tym zakresie na podstawie rozporządzenia ministra właściwego do spraw rynków rolnych, określającego przedsiębiorców i rodzaj artykułów rolno-spożywczych objętych kontrolą prawidłowości przekazywania danych rynkowych, a także częstotliwość przeprowadzania takiej kontroli.

Projekt ustawy o rolniczych badaniach rynkowych nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

20. Ustawa z dnia 12 kwietnia 2001 r. – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (art. 20 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projektowana nowelizacja ustawy z dnia 12 kwietnia 2001 r. – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 46, poz. 499, z późn. zm.) ma na celu implementację do

polskiego prawa norm zawartych w art. 8 ust. 3 dyrektywy Rady 94/80/WE z dnia 19 grudnia 1994 r. ustanawiającej szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach lokalnych przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim, którego nie są obywatelami (Dz.Urz. WE L 368 z 31.12.1994, str. 38, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 20, t. 1. str. 12, z późn. zm.) oraz art. 9 ust. 4 dyrektywy Rady 93/109/WE z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiającej szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim, którego nie są obywatelami (Dz.Urz. WE L 329 z 30.12.1993, str. 34; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 20, t. 1. str. 7). Przepisy te umożliwiają wyborcy – na jego wniosek – skreślenie z listy wyborców.

Wskazane przepisy ww. dyrektyw stanowią wymóg dla prawodawstwa krajowego wprowadzenia rozwiązań w zakresie korzystania przez obywateli Unii zamieszkałych w państwie członkowskim, którego nie są obywatelami, z praw wyborczych – zarówno w wyborach do Parlamentu Europejskiego jak i w wyborach lokalnych. Zostały one wdrożone do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 23 stycznia 2004 r. – Ordynacja wyborcza do Parlamentu Europejskiego – w odniesieniu do dyrektywy 93/109/WE oraz ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz niektórych innych ustaw – w odniesieniu do dyrektywy 94/80/WE. Rozwiązania przyjęte w ww. ustawach nie umożliwiają jednak wykreślenia z rejestru wyborcy – obywatela Unii Europejskiej – mającego miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, na jego wniosek.

Wprowadzenie do ustawy – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, której postanowienia znajdują zastosowanie w każdym wyborach powszechnych, rozwiązań normujących przedmiotowe uprawnienie wyborców – obywateli Unii Europejskiej, mających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, stworzy podstawę prawną do wykreślenia wskazanego powyżej wyborcy z listy wyborców, dokonanego na jego wniosek.

Zmiana wprowadzona w pkt 1 ma charakter czysto formalny, choć niezbędny z punktu widzenia wykonania przez Polskę ciężących na niej zobowiązań w zakresie implementacji prawa wspólnotowego. Jej celem jest wprowadzenie do treści przepisów krajowych odwołań do dyrektyw, w szczególności tych, które wymagają zamieszczenia w krajowych przepisach prawnych powołania się na ich numer oraz adres publikacyjny. Jest to jeden z wymogów, których spełnienie jest konieczne do uznania pełnego wdrożenia przepisów dyrektyw do prawa krajowego. Informacja o fakcie transpozycji wskazanych dyrektyw w nowelizowanej ustawie oznacza przy tym, że dane dyrektywy implementowane zostały w zakresie wynikającym z treści regulacji nowelizacji ustawy – nie oznacza zaś, iż ustawa ta wyczerpuje dyspozycję tych aktów wspólnotowego prawa pochodnego.

21. Ustawa z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (art. 21 tzw. ustawy horyzontalnej)

Nowelizacja ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.) ma na celu rozszerzenie zakresu jej stosowania o obywateli Konfederacji Szwajcarskiej obok obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Powyższa zmiana wynika z zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskim, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób z dnia 21 czerwca 1999 r. (Dz.Urz. WE L 114 z 30.04.2002, str. 6), która rozciąga stosowanie prawa wspólnotowego m.in.: w zakresie funkcjonowania jednolitego rynku, w tym swobodnego przepływu osób, na obywateli Konfederacji Szwajcarskiej. Zgodnie z art. 6 ust. 2 Aktu z dnia 16 kwietnia 2003 r. dotyczącego warunków przystąpienia (...) Rzeczypospolitej Polskiej (...) oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864) Rzeczpospolita Polska została zobowiązana do przy-

stąpienia do ww. umowy. W dniu 28 marca 2006 r. została opublikowana decyzja Rady 2006/245/WE z dnia 27 lutego 2006 r. w sprawie przyjęcia w imieniu Wspólnoty i jej państw członkowskich Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskim z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem w charakterze umawiających się stron (...) Rzeczypospolitej Polskiej (...), w następstwie przystąpienia tych Państw do Unii Europejskiej wraz z Informacją dotyczącą wejścia w życie ww. Protokołu (Dz.Urz. UE L 89 z 28.03.2006, str. 28).

W zmienianym art. 15 ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych znajduje się upoważnienie ustawowe do wydania przez ministrów kierujących działami administracji rządowej, właściwych w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych należących do danego działu, rozporządzenia określającego warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności. Na podstawie obowiązującego artykułu wydanych zostało 27 rozporządzeń.

W związku z charakterem wprowadzanych zmian, polegających jedynie na rozszerzeniu zakresu podmiotowego ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych przez dopisanie obywateli Konfederacji Szwajcarskiej, do projektu tzw. ustawy horyzontalnej dołączono projekty aktów wykonawczych. Ilustrują one charakter wprowadzonych zmian.

22. Ustawa z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (art. 22 tzw. ustawy horyzontalnej)

Ustawa o wyrobach medycznych szczegółowo określa wymagania dla wyrobów medycznych, które muszą zostać spełnione w celu wprowadzenia tego wyrobu do obrotu i do używania. Zamierzeniem ustawodawcy jest wyłączenie możliwości dojścia do sytuacji prawnej, w której wytwórca wyrobów medycznych byłby obowiązany do spełnienia innych niż wynikające z ustawy o wyrobach medycznych wymagań dotyczących wytwarzanego przez

niego wyrobu. Taka sytuacja może mieć miejsce w przypadku wyrobów medycznych do różnego przeznaczenia z funkcją pomiarową, przy których ocenie zgodności z wymaganiami zasadniczymi wymagane jest stosowanie kryteriów określonych w ustawie – Prawo o miarach (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441, z późn. zm.). Należy stwierdzić, że ograniczenie przyjęte przez ustawodawcę było zbyt daleko idące, bowiem przepisy dotyczące legalnych jednostek miar, wzorców miar, materiałów odniesienia oraz wzorcowania powinny być stosowane do wyrobów medycznych, będącymi jednocześnie przyrządami pomiarowymi w rozumieniu ustawy – Prawo o miarach.

Projekt powyższej nowelizacji spowoduje, że ww. wyroby medyczne przed wprowadzeniem do obrotu i do używania w dalszym ciągu będą oceniane wyłącznie według wymagań ustawy o wyrobach medycznych, ale z zastosowaniem wyżej wymienionych przepisów ustawy – Prawo o miarach. Umożliwi to również użytkownikom wyrobów medycznych z funkcją pomiarową okresowe ich wzorcowanie przy wykorzystaniu możliwości technicznych i kompetencji organów administracji miar.

23. Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o leśnym materiale rozmnożeniowym (art. 23 tzw. ustawy horyzontalnej)

Nowelizacja ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o leśnym materiale rozmnożeniowym (Dz. U. Nr 73, poz. 761, z późn. zm.) dostosowuje przepisy krajowe do wymagań wynikających z dyrektywy Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym (Dz.Urz. WE L 11 z 15.01.2000, str. 17, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 28, str. 148, z późn. zm.).

Proponowana zmiana art. 1 pkt 3 ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym ma na celu sprostowanie treści tego przepisu. Aktualne brzmienie stanowi, że przedmiotem kontroli jest leśny materiał rozmnożeniowy oraz leśny materiał podstawowy wprowadzany do obrotu. Z prawidłowego brzmienia przepisu powinno natomiast wynikać, że kontroli jest poddawany leśny materiał podstawowy oraz leśny materiał rozmnożeniowy, który jest wprowadzany do obrotu.

Zmiana art. 29 ust. 2 ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym ma na celu ujednoczenie i sprecyzowanie terminu zgłaszania przez producentów planowanego terminu pozyskania leśnego materiału rozmnożeniowego. Termin ten został określony na 14 dni przed planowanym terminem pozyskania leśnego materiału rozmnożeniowego. Proponowany przepis ma na celu uproszczenie procedury zgłaszania przez producentów planowanego terminu pozyskania leśnego materiału rozmnożeniowego. Termin zgłoszenia na 14 dni przed planowanym zbiorem pozwoleń również na zwiększenie trafności oceny terminu pozyskania, szczególnie biorąc pod uwagę warunki klimatyczne.

Dotychczasowe brzmienie art. 30 ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym nakłada na producenta – do czasu wydania świadectwa pochodzenia – obowiązek przechowywania pozyskanego leśnego materiału rozmnożeniowego w opakowaniach zabezpieczonych plombą producenta. Konieczność ciągłego monitorowania stanu jednostek nasiennych, części roślin czy materiału sadzeniowego, powoduje, że norma wyżej wymienionego przepisu jest niemożliwa do zrealizowania. W celu zapewnienia odpowiednich walorów jakościowych i żywotnościowych leśnego materiału rozmnożeniowego plomba producenta musi być zrywana i nakładana wielokrotnie w ciągu doby. Proponowane brzmienie art. 30 nowelizowanej ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym określa rzeczywiste wymagania stawiane producentowi w zakresie przechowywania partii pozyskanego leśnego materiału rozmnożeniowego do czasu wydania świadectwa pochodzenia. Doprecyzowanie wyżej wymienionego przepisu ma na celu zapewnienie, że przechowywanie poszczególnych partii leśnego materiału rozmnożeniowego, pozyskanego w danym roku dojrzewania z leśnego materiału podstawowego zarejestrowanego w Krajowym Rejestrze pod jednym numerem rejestrowym, zapewni jego identyfikację i zapobiegnie jego zmieszaniu z leśnym materiałem rozmnożeniowym wyprodukowanym z leśnego materiału podstawowego zarejestrowanego pod innym numerem rejestrowym.

Propozycja uchylecia art. 58 i 59 ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym wynika z faktu, że przepisy te określają ramy czasowe – do 2007 r. i 2010 r. – obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym, który nie spełnia

wszystkich wymagań dyrektywy 1999/105/WE. Ustawa o leśnym materiale rozmnożeniowym została bowiem uchwalona i ogłoszona w 2001 r., a weszła w życie z dniem uzyskania przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej. Między ogłoszeniem ustawy a jej wejściem w życie w Komisji Europejskiej były negocjowane warunki akcesji dotyczące m.in. okresu przejściowego, zezwalającego na obrót materiałem rozmnożeniowym, niespełniającym wymagań dyrektywy 1999/105/WE. Zgodnie z Traktatem Akcesyjnym (Załącznik II Dział 6 Rolnictwo), Polska może korzystać i wprowadzać do obrotu jednostki nasienne i materiał sadzeniowy wyprodukowany z jednostek nasiennych pozyskanych przed dniem 1 stycznia 2004 r., aż do wyczerpania zapasów.

Wprowadzenie nowego przepisu przejściowego – proponowany art. 59a projektu nowelizacji ustawy o leśnym materiale rozmnożeniowym – ma na celu jej dostosowanie do warunków określonych w Traktacie Akcesyjnym.

24. Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (art. 24 tzw. ustawy horyzontalnej)

Nowelizacja ustawy – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.) polegająca na zmianie brzmienia art. 38a ust. 1 pkt 2 wynika z tego, że obecne brzmienie przepisu jest efektem błędu redakcyjnego. Przepis ust. 1 dotyczy bowiem zagadnień oceny stanu wód podziemnych, a nie powierzchniowych. Wprowadzenie poprawki w tym zakresie uruchomi proces legislacyjny związany z wydaniem krajowych przepisów wykonawczych dotyczących monitoringu wód podziemnych uwzględniających założenia wynikające z dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Ramowej Dyrektywy Wodnej) (Dz.Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275).

Skreślenie pkt 2 w ust. 1 w art. 45 ustawy – Prawo wodne – stanowiącego upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia, ma na celu dostosowanie polskich przepisów do wymogów rozporządzenia (WE) 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie deter-

gentów (Dz.Urz. WE L 104 z 8.04.2004, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 48). Wydane na podstawie upoważnienia ustawowego z art. 45 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo wodne rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 listopada 2002 r. w sprawie metodyk referencyjnych badania stopnia biodegradacji substancji powierzchniowo czynnych zawartych w produktach, których stosowanie może mieć wpływ na jakość wód (Dz. U. Nr 196, poz. 1658) wdraża dyrektywę Rady 73/405/EWG z dnia 22 listopada 1973 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do metod testowania biodegradacji anionowych substancji powierzchniowo czynnych (Dz.Urz. WE L 347 z 17.12.1973, str. 53, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 3, z późn. zm.). Ww. dyrektywa wraz z jej zmianami została uchylona rozporządzeniem (WE) 648/2004, które weszło w życie z dniem 8 października 2005 r. Z tego względu konieczne stało się także uchylenie właściwych przepisów krajowych.

25. Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (art. 25 tzw. ustawy horyzontalnej)

Nowelizacja ustawy o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128, poz. 1402, z późn. zm.) wynika z konieczności dostosowania jej przepisów do art. 15 dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.Urz. WE L 77 z 27.03.1996, str. 20; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 15, str. 459), stwierdzającego, że postanowienia umowne sprzeczne z art. 6 ust. 1 i 8 tej dyrektywy są nieważne.

Zmiana ma na celu usunięcie pojawiających się – pomimo bezwzględnie obowiązującej normy art. 58 ustawy – Kodeks cywilny, stwierdzającej, że postanowienia umowne sprzeczne z ustawą lub mające na celu obejście ustawy są nieważne – wątpliwości interpretacyjnych. Dlatego proponuje się wyraźne potwierdzenie nieważności postanowień umów sprzecznych z art. 7 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie baz danych.

26. Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (art. 26 tzw. ustawy horyzontalnej)

Zmiana art. 19 i 29 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088, z późn. zm.) ma na celu doprecyzowanie przepisów regulujących uzyskiwanie zezwoleń na przewozy kabotażowe, zgodnie z definicją przewozów kabotażowych zawartą w art. 4 pkt 12 ustawy o transporcie drogowym.

Zmiana w zakresie art. 87 ustawy o transporcie drogowym jest niezbędna ze względu na brak wymogu posiadania przez przedsiębiorcę, przy wykonywaniu międzynarodowych przewozów regularnych i regularnych specjalnych, formularza jazdy, który należy posiadać przy przewozach wahadłowych lub okazjonalnych w transporcie międzynarodowym.

Proponowana zmiana dotycząca art. 90a ustawy o transporcie drogowym ma na celu implementację znowelizowanego Załącznika III do dyrektywy Rady 95/50/WE z dnia 6 października 1995 r. w sprawie ujednoczonych procedur kontroli drogowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz.Urz. WE L 249 z 17.10.1995, str. 35, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 2, str. 282, z późn. zm.). Projektowana regulacja rozszerza zakres przedmiotowy danych przekazywanych przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego do Komisji Europejskiej o dane dotyczące kontroli przewozu drogowego towarów niebezpiecznych. Podmioty uprawnione do kontroli tego przewozu, tj.:

- inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego,
- funkcjonariusze Państwowej Straży Pożarnej,
- funkcjonariusze Policji,
- funkcjonariusze Straży Granicznej,
- funkcjonariusze Państwowej Inspekcji Pracy

wypełniające obowiązkowo listę kontrolną, przekazują tę listę wojewódzkiemu inspektorowi transportu drogowego na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671, z późn. zm.). W ten sposób wojewódzki inspektor transportu drogowego uzyskuje informacje o przeprowadzonych kontrolach i o podmiotach, które ich dokonały. W celu umożliwienia Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego terminowego przekazania

danych o kontrolach, proponowana zmiana zawiera procedurę ich przekazywania przez inspektorów wojewódzkich Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego. Wzór formularza do przekazywania tych danych określi minister właściwy do spraw transportu, w oparciu o przepisy dyrektywy 95/50/WE.

27. Ustawa z dnia 5 kwietnia 2002 r. o europejskich radach zakładowych (art. 27 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projektowana nowelizacja ustawy z dnia 5 kwietnia 2002 r. o europejskich radach zakładowych (Dz. U. Nr 62, poz. 556, z późn. zm.) ma na celu implementację art. 3 ust. 4 dyrektywy Rady 94/45/WE z dnia 22 września 1994 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Rady Zakładowej lub trybu informowania i konsultowania pracowników w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (Dz.Urz. WE L 254 z 30.09.1994, str. 64, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 2, str. 232, z późn. zm.). Regulacja w tym zakresie zawiera dodany w art. 4 ustawy o europejskich radach zakładowych przepis ust. 5. Równocześnie nadaje się nowe brzmienie ust. 4 wskazanego powyżej art. 4 ustawy o europejskich radach zakładowych w celu usunięcia dotychczasowej jego niespójności.

28. Ustawa z dnia 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności (art. 28 tzw. ustawy horyzontalnej)

Wdrożenie art. 8 w zw. z art. 4 dyrektywy 99/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 czerwca 1999 r. ustanawiającej procedurę uznawania kwalifikacji w zakresie działalności zawodowych objętych dyrektywami w sprawie liberalizacji i środków przejściowych oraz uzupełniającej ogólne systemy uznawania kwalifikacji (Dz.Urz. UE L 201 z 31.07.1999, str. 77, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 3, str. 374, z późn. zm.) jest niekompletna, gdyż ustawa z dnia 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności (Dz. U. Nr 71, poz. 655, z późn. zm.), która jako jedyna wdraża ww. dyrek-

tywę, nie reguluje sytuacji obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w szczególności obywatela Rzeczypospolitej Polskiej, który podejmował lub wykonywał działalność na własny rachunek lub był zatrudniony przy wykonywaniu działalności, wymienionej w załączniku do ustawy, na terenie Polski.

Sposób skonstruowania ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności oraz definicje w niej zawarte jednoznacznie wskazują, że intencją prawodawcy było uregulowanie sytuacji wnioskodawcy z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który zamierza podjąć lub wykonywać działalność na terenie Polski i w związku z tym składa wnioski o przeprowadzenie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji.

W praktyce okazało się jednak, że nie uregulowano sytuacji, w której obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, składa w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej wnioski o wszczęcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji i jest zobowiązany na podstawie art. 8 w zw. z art. 4 dyrektywy 99/42/WE do przedstawienia zaświadczenia stwierdzającego charakter, okres i rodzaj wykonywanej działalności prowadzonej na terenie Polski.

Celem zmian w ustawie o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności jest:

- 1) pełne wdrożenie art. 8 w zw. z art. 4 dyrektywy 99/42/WE, czyli uregulowanie sytuacji osoby zobowiązanej do przedstawienia zaświadczenia – stwierdzającego charakter, okres i rodzaj wykonywanej działalności na terenie Polski – w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej,
- 2) wskazanie organu administracji publicznej upoważnionego do wydawania zaświadczenia na poziomie samorządu województwa, czyli na szczeblu bliższym obywatelowi niż centralny organ administracji rządowej.

wej, a także spełniającym kryteria niezbędne do przyjęcia tej propozycji przez Komisję Europejską,

- 3) określenie wzoru zaświadczenia oraz wykazu dokumentów, które należy dołączyć do wniosku,
- 4) określenie wysokości opłaty za zaświadczenie, aby koszty realizacji zadania zostały w całości sfinansowane przez wnioskodawców,
- 5) rozszerzenie zakresu jej stosowania o obywateli Konfederacji Szwajcarskiej obok obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Powyższa zmiana wynika z zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób z dnia 21 czerwca 1999 r. (Dz.Urz. WE L 114 z 30.04.2002, str. 6), która rozciąga stosowanie prawa wspólnotowego m.in.: w zakresie funkcjonowania jednolitego rynku, w tym swobodnego przepływu osób, na obywateli Konfederacji Szwajcarskiej. Zgodnie z art. 6 ust. 2 Aktu z dnia 16 kwietnia 2003 r. dotyczącego warunków przystąpienia (...) Rzeczypospolitej Polskiej (...) oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864) Rzeczpospolita Polska została zobowiązana do przystąpienia do ww. umowy. W dniu 28 marca 2006 r. została opublikowana decyzja Rady 2006/245/WE z dnia 27 lutego 2006 r. w sprawie przyjęcia w imieniu Wspólnoty i jej państw członkowskich Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskim z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem w charakterze umawiających się stron (...) Rzeczypospolitej Polskiej (...), w następstwie przystąpienia tych Państw do Unii Europejskiej wraz z Informacją dotyczącą wejścia w życie ww. Protokołu (Dz.Urz. UE L 89 z 28.03.2006, str. 28).

W celu uregulowania sytuacji osoby zobowiązanej do przedstawienia zaświadczenia stwierdzającego charakter, okres i rodzaj wykonywanej dzia-

łalności na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, proponuje się dodanie art. 9a, który wskazuje organ upoważniony do wydawania zaświadczenia, określa wysokość opłaty oraz zawiera upoważnienie do wydania rozporządzenia w sprawie wzoru zaświadczenia, wykazu dokumentów, które należy dołączyć do wniosku o wydanie zaświadczenia, oraz instrukcji wypełniania zaświadczenia.

Organem upoważnionym do wydania zaświadczenia jest marszałek województwa właściwy dla miejsca zamieszkania osoby składającej wniosek, a w przypadku braku miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – marszałek województwa właściwy ze względu na ostatnie miejsce wykonywania działalności lub ostatnie miejsce zatrudnienia przy wykonywaniu działalności, w tym w charakterze dyrektora lub na stanowisku kierowniczym.

Forma zaświadczenia, które od 1974 r. funkcjonuje w praktyce na terenie Unii Europejskiej, pochodzi z Komunikatu Komisji do poprzednich dyrektyw z tej tematyki (Dz.Urz. WE C 81/8 z 13.07.1974), który nadal obowiązuje w stosunku do dyrektywy 99/42/WE. Służby administracyjne państw starej piętnastki utrudniają polskim obywatelom, głównie przedsiębiorcom, podjęcie procedury uznania kwalifikacji, jeżeli nie otrzymają zaświadczenia pod względem merytorycznym zgodnego ze wzorem przyjętym w 1974 r.

Powyższy wzór zawiera określenie doświadczenia zawodowego w charakterze osoby samozatrudnionej, pracownika najemnego na stanowisku dyrektora lub kierowniczym oraz pracownika najemnego. Oznacza to, że zaświadczenie zawiera zbiorczą informację na temat stażu w zawodzie wystawioną na podstawie świadectw pracy lub wypisów z ewidencji działalności gospodarczej lub odpisów z KRS, której w Polsce żaden organ do tej pory w takiej formie nie wystawiał.

Z uwagi na presję czasu po wejściu do Unii Europejskiej, lukę w przepisach oraz brak porozumienia między resortami, od dnia 3 września 2004 r. organem notyfikowanym Komisji Europejskiej przez Polskę do wystawiania ww. zaświadczeń jest Minister Gospodarki (jako koordynujący uznawanie kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania działalności – art. 12 ust. 1 usta-

wy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności) – zgodnie z decyzją KERM z dnia 27 sierpnia 2004 r.

Przyjęte rozwiązanie jest jednak rozwiązaniem tymczasowym z powodu braku bezpośredniej podstawy prawnej. Z punktu widzenia polskiego przedsiębiorcy organ administracji publicznej wydający ww. zaświadczenia powinien znajdować się jak najbliżej przedsiębiorcy. Na poziomie centralnym brakuje warunków technicznych do przyjmowania pojedynczych interesantów, a ilość spraw wykazuje tendencję rosnącą. W skali kraju w okresie od dnia 7 czerwca 2004 r. do dnia 31 grudnia 2004 r. wydano 262 zaświadczenia, w 2005 r. – 1.127 zaświadczeń, a w okresie od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 30 marca 2006 r. – 261 zaświadczeń.

Wskazanie organu samorządu województwa (16 województw), a nie powiatu czy gminy, wynika przede wszystkim ze zbyt dużej ilości powiatów (314 powiatów i 65 miast na prawach powiatu) i gmin (2.478 gmin). Sądząc po doświadczeniach innych państw członkowskich Unii Europejskiej, wskazanie powiatów lub gmin nie zostałyby zaakceptowane przez Komisję Europejską. Komisja oczekuje jak najmniejszej ilości organów o odpowiednio wysokiej randze ustrojowej (wyższy organ administracji publicznej). W przypadku osób fizycznych w państwach starej piętnastki są to odpowiednio: organy administracji centralnej, izby handlowe – w krajach, gdzie przynależność przedsiębiorców do samorządu gospodarczego jest obowiązkowa, organy będące odpowiednikiem wojewodów – prefekci we Francji. W Polsce podobnie ranga organu wydającego zaświadczenie powinna być odpowiednio wysoka i rozpoznawalna.

Ponadto ułatwienie obywatelom polskim legalnego podejmowania działalności i pracy poza granicami Polski przyczynia się do realizacji zadań samorządu województwa, tj. przeciwdziałania bezrobociu i aktywizacji lokalnego rynku pracy (art. 14 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 5 czerwca 1988 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.)).

Wskazanie marszałka województwa, a nie wojewody, jako organu upoważnionego, jest zgodne z Programem Uporządkowania i Ograniczenia Wydatków Publicznych realizowanym w urzędach wojewódzkich, który zakłada przekazanie części zadań, przypisanych wojewodom przez przepisy ustaw szczególnych materialnego prawa administracyjnego, samorządom województw.

Zaświadczenie, o którym mowa w art. 9a ust. 1 proponowanej nowelizacji ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności, nie może być wydane na podstawie art. 217 § 2 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), gdyż dokumenty niezbędne do wydania zaświadczenia nie znajdują się w posiadaniu jednego organu. Koniecznym jest zatem określenie powyższej materii w przepisie ustawy w celu stosowania art. 217 § 2 pkt 1 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego.

Wysokość opłaty ustalono na 50 zł z następujących przyczyn: średni czas weryfikacji dokumentów i podliczenia stażu zawodowego oraz wypisania zaświadczenia wynosi 2 roboczogodziny. Przyjmując koszt 1 roboczogodziny za 20 zł oraz 10 zł koszty dodatkowe (wysyłka – często za granicę, telefony, faksy) – powyższa opłata oraz wpływy z opłaty skarbowej pokryją pełne koszty czynności urzędowej.

W zmienianym art. 10 ust. 5 ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności znajduje się upoważnienie ustawowe do wydania przez ministrów kierujących działami administracji rządowej, właściwych w sprawach uznawania kwalifikacji w działalnościach należących do danego działu, rozporządzenia, określającego warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności. Na podstawie obowiązującego artykułu wydane zostały 3 rozporządzenia.

W związku z charakterem wprowadzanych w tym zakresie zmian, polegających jedynie na rozszerzeniu zakresu podmiotowego ustawy o zasadach

uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności przez dopisanie obywateli Konfederacji Szwajcarskiej, do projektu tzw. ustawy horyzontalnej dołączono projekt aktu wykonawczego. Ilustruje on charakter wprowadzonych zmian.

29. Ustawa z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (art. 29 tzw. ustawy horyzontalnej)

Celem proponowanej nowelizacji ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.) jest doprecyzowanie jej przepisów pod kątem zgodności z obowiązującym prawem wspólnotowym.

Zmiana w pkt 1 ma charakter czysto formalny, choć niezbędny z punktu widzenia wykonania przez Polskę ciężących na niej zobowiązań w zakresie implementacji prawa wspólnotowego. Konieczne jest wprowadzenie do treści przepisów krajowych odwołań do dyrektyw, a w szczególności tych, które wymagają zamieszczenia w krajowych przepisach prawnych powołania się na ich numer oraz adres publikacyjny. Jest to jeden z wymogów, których spełnienie jest konieczne do uznania pełnego wdrożenia przepisów dyrektyw do prawa krajowego. Informacja o fakcie transpozycji wskazanych dyrektyw w nowelizowanej ustawie oznacza przy tym, że dane dyrektywy implementowane zostały w zakresie wynikającym z treści regulacji nowelizacji ustawy – nie oznacza zaś, iż ustawa ta wyczerpuje dyspozycję tych aktów wspólnotowego prawa pochodnego.

Przepisy art. 5 pkt 15, art. 32, art. 36, art. 39 oraz art. 51 ust. 5 ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego rozszerzają zakres podmiotowy ww. ustawy o państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także o Republikę Turcji.

30. Ustawa z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (art. 30 tzw. ustawy horyzontalnej)

Zaproponowana zmiana pkt 4 w art. 24 w ust. 4 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671, z późn. zm.) ma na celu doprecyzowanie sposobu obliczania terminu rocznego, w trakcie którego doradca może przedłużyć ważność świadectwa. Termin ten wskazany jest w art. 6 dyrektywy Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz.Urz. WE L 145 z 19.06.1996, str. 10; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 2, str. 346) oraz w przepisie 1.8.3.16.1 Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR) (Dz. U. z 2005 r. Nr 178, poz. 1481).

Zgodnie z treścią art. 5 dyrektywy 96/35/WE wzór świadectwa doradcy zawiera informacje dotyczące narodowości. Przepisy krajowe nie przewidują możliwości identyfikacji przez narodowość, a jedynie przez obywatelstwo. Ponadto w zaproponowanej zmianie, w zakresie danych gromadzonych w ewidencji Głównego Inspektora Transportu Drogowego, zabrakło propozycji dotyczącej ważności świadectwa doradcy. Wobec powyższego wydaje się, że uzasadnione będzie gromadzenie w ewidencji powyższych danych.

Zmiana art. 24 ustawy o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, polegająca na dodaniu nowego ust. 10, dotyczącego przekazywania katalogu pytań egzaminacyjnych przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego do Komisji Europejskiej, wynika z art. 5 dyrektywy 2000/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymogów egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych (Dz.Urz. WE L 118 z 19.05.2000, str. 41; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 5, str. 31). Zgodnie z brzmieniem tego przepisu dyrektywy, brak jest obowiązku przekazywania ćwiczeń praktycznych, tzw. „case study”. Do Komisji Europejskiej powinny zaś zostać przekazane jedynie pytania egzaminacyjne, tzw. „compendium of questions”.

W związku z propozycją włączenia takiego obowiązku do ustawy o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, po jego wejściu w życie, zostanie uchylony analogiczny przepis zawarty w § 8 ust. 5 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 września 2005 r. w sprawie uzyskiwania świadectwa przeszkolenia doradcy do spraw bezpieczeństwa w zakresie transportu drogowego towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 200, poz. 1654).

31. Ustawa z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (art. 31 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projektowana nowelizacja ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94) polegająca na zmianie brzmienia art. 43 ust. 1 ustawy spowodowana jest brakiem jednoznaczności rozumienia działalności gospodarczej polegającej na „udostępnieniu pojazdów trakcyjnych”. Proponowana zmiana wynika z wdrożenia art. 2 dyrektywy 2001/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym (Dz.Urz. WE L 75 z 15.03.2001, str. 26; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 5, str. 401). Nowe brzmienie art. 43 ust. 1 nowelizowanej ustawy o transporcie kolejowym powoduje konieczność wprowadzenia zmiany (pkt 1) definicji „przewoźnika kolejowego” w art. 4 pkt 9 oraz dodania definicji „usługi trakcyjnej” w art. 4 pkt 9a projektu nowelizacji ustawy o transporcie kolejowym.

Dodanie w art. 43 ustawy o transporcie kolejowym ust. 4a ma na celu umożliwienie Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego udzielenia licencji tymczasowych w przypadku zawieszenia lub cofnięcia licencji z powodu, gdy organ wydający licencje jest przekonany, że dany przedsiębiorca nie jest w stanie spełniać wymagań dotyczących dobrej reputacji, kompetencji zawodowych, odpowiedzialności cywilnej oraz wymagań dotyczących wiarygodności finansowej, wynikających z art. 11 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 95/18/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. w sprawie wydawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym (Dz.Urz. WE L 143 z 27.06.1995, str. 70, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 2, str. 258, z późn. zm.).

Wprowadzenie licencji tymczasowych wiąże się z koniecznością wprowadzenia zmian w art. 45 i art. 50 ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym.

Natomiast dodanie do ustawy o transporcie kolejowym art. 51a, zobowiązującego licencjonowanych przedsiębiorców do informowania Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego o zmianie sytuacji prawnej oraz nadającego Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego uprawnienia do ewentualnego wydania decyzji o ponownym przedłożeniu licencji do zatwierdzenia, wynika z art. 11 ust. 5 i 6 dyrektywy 95/18/WE.

Projektowana zmiana ust. 2 i 3 w art. 52 ustawy o transporcie kolejowym stanowi wdrożenie art. 11 ust. 4 dyrektywy 95/18/WE i określa przypadki, w których Prezes Urzędu Transportu Kolejowego zawiesza albo cofa licencję. Dodanie ust. 5 i 6 w art. 52 ustawy o transporcie kolejowym stanowi wdrożenie art. 11 ust. 2 i 8 dyrektywy 95/18/WE. Projektowana regulacja nakłada na Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego obowiązek informowania Komisji Europejskiej o przyznaniu, zmianie, zawieszeniu bądź cofnięciu licencji, a także właściwej władzy innego państwa członkowskiego, o fakcie że przewoźnik kolejowy posiadający licencję wydaną przez tę władzę nie spełnia wymagań dotyczących licencjonowania.

32. Ustawa z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe (art. 32 tzw. ustawy horyzontalnej)

Proponowane zmiany ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188, z późn. zm.) stanowią kontynuację procesu legislacyjnego zapewniającego pełną zgodność prawa polskiego w dziedzinie poczty z prawem wspólnotowym, tj. dyrektywą 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.Urz. WE L 15 z 21.01.1998, str. 14, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 3, str. 71, z późn. zm.), zwaną dalej „dyrektywą pocztową”.

Zmiana w pkt 1 ma charakter czysto formalny, choć niezbędny z punktu widzenia wykonania przez Polskę ciężących na niej zobowiązań w zakresie implementacji prawa wspólnotowego. Jej celem jest wprowadzenie do treści przepisów krajowych odwołań do dyrektyw, w szczególności tych, które wymagają zamieszczenia w krajowych przepisach prawnych powołania się na ich numer oraz adres publikacyjny. Jest to jeden z wymogów, których spełnienie jest konieczne do uznania pełnego wdrożenia przepisów dyrektyw do prawa krajowego. Informacja o fakcie transpozycji wskazanych dyrektyw w nowelizowanej ustawie oznacza przy tym, że dane dyrektywy implementowane zostały w zakresie wynikającym z treści regulacji nowelizacji ustawy – nie oznacza zaś, iż ustawa ta wyczerpuje dyspozycję tych aktów wspólnotowego prawa pochodnego.

Dodanie do ustawy – Prawo pocztowe art. 33a stanowi przeniesienie do aktu rangi ustawowej przepisów wdrażających Komunikat Komisji Europejskiej – Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz.Urz. UE C 244 z 1.10.2004). Obecnie analogiczne przepisy znajdują się w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie dotacji przedmiotowej do świadczonych usług pocztowych podlegających ustawowemu zwolnieniu z opłat pocztowych (Dz. U. Nr 113, poz. 778).

Dyrektywa pocztowa, tworząc podstawy regulacyjne do sprawnego działania wspólnotowego rynku pocztowego w warunkach stopniowego otwierania tego sektora gospodarki na konkurencję, przywiązuje podstawowe znaczenie do roli organu regulacyjnego, m.in. jako urzędu stymulującego rozwój tego rynku oraz skutecznie przeciwdziałającego wszelkim naruszeniom zasad wolnorynkowych w obszarze usług już zliberalizowanych.

Realizacja tego zadania wymaga zapewnienia urzędowi informacji statystycznych umożliwiających oszacowanie wielkości rynku pocztowego w poszczególnych jego segmentach oraz tendencji zmian zachodzących w tym obszarze w kolejnych latach.

Dyrektywa pocztowa nie określa wprost zakresu informacji niezbędnych organowi regulacyjnemu ani metod ich pozyskiwania, jednakże

nakłada na regulatora obowiązek przekazywania Komisji Europejskiej informacji z zakresu objętego jej regulacją. Informacje te pozwalają na ocenę prawidłowości realizacji zadań nakładanych przepisami dyrektywy, m.in. w zakresie stopnia liberalizacji rynku krajowego oraz danych dotyczących operatorów świadczących usługi powszechne i sposobu świadczenia przez nich usług.

Obecne rozwiązania ustawy – Prawo pocztowe, zapewniające polskiemu organowi regulacyjnemu w dziedzinie poczty, Urzędowi Komunikacji Elektronicznej (UKE), uzyskiwanie od operatorów informacji wyłącznie o ilości świadczonych usług pocztowych, oceniane są przez UKE – po 2,5-letnim okresie obowiązywania ustawy – jako niewystarczające do rzetelnej oceny udziału tych operatorów w rynku pocztowym oraz w poszczególnych jego segmentach.

Tym samym nie może być dokonana prawidłowa ocena rynku, stanowiąca podstawę do ewentualnego wnioskowania o niezbędne zmiany regulacyjne usprawniające funkcjonowanie tego rynku lub usuwające bariery w jego szybszym rozwoju, przez otwarcie na konkurencję. W tym celu niezbędne są dane o świadczonych usługach pocztowych w ujęciu wartościowym, które z uwagi na fakt, że nie są dostępne ze źródeł statystyki państwowej – muszą być pozyskiwane bezpośrednio od operatorów. Konieczne jest więc nałożenie obowiązku ich przedkładania – w drodze ustawy – przez proponowaną nowelizację art. 44 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo pocztowe.

Potrzeba rozszerzenia regulacji art. 49 ustawy – Prawo pocztowe przez dodanie uprawnienia Prezesowi UKE do zgłoszenia sprzeciwu wobec regulaminu powszechnych usług pocztowych i jego zmian ma na celu wzmocnienie ochrony interesów konsumentów przez zagwarantowanie zgodności postanowień regulaminu z obowiązującymi przepisami prawa. Uprawnienie to, skutkujące pozbawieniem mocy prawnej postanowień regulaminu objętych sprzeciwem Prezesa UKE, nie naruszy swobody operatora świadczącego usługi powszechne do ustalania zasad wykonywania usługi, stosownie do posiadanych rozwiązań technologicznych. Umożliwi natomiast zapobie-

ganie przypadkom naruszeń prawa przed zaistnieniem skutków wadliwych przepisów, a także – w przypadku Poczty Polskiej – wykorzystywaniu pozycji operatora dominującego na rynku usług powszechnych.

Zmiana art. 51 projektu ustawy – Prawo pocztowe dotyczy wprowadzenia skuteczniejszego niż obecnie mechanizmu kontroli poziomu cen pocztowych usług powszechnych, gwarantującego realizację uprawnień Prezesa UKE w zakresie nadzoru nad przystępnością tych cen. Mechanizm kontroli poziomu cen pocztowych usług powszechnych będzie także pomocny przy kontroli respektowania przez Poczta Polską, posiadającą prawa wyłączne do świadczenia usług w obszarze określonym w art. 47 ustawy – Prawo pocztowe, zakazu subsydiowania skróśnego usług świadczonych w warunkach konkurencji z przychodów z obszaru zastrzeżonego (art. 50a ustawy – Prawo pocztowe). Jak wykazała praktyka stosowania obecnego mechanizmu kontroli cen, powinien on być wzmocniony. Uprawnienie Prezesa UKE do wnoszenia sprzeciwu do cennika usług powszechnych lub jego zmian zapewni większą skuteczność i szybkość reakcji na zmiany cennikowe w przypadku wystąpienia przesłanek do ich zakwestionowania.

Przepis art. 51 projektu nowelizacji ustawy – Prawo pocztowe, w proponowanym brzmieniu, nie pozbawia operatora świadczącego usługi powszechne autonomii w ustalaniu cen na usługi, a wprowadza jedynie konieczny nadzór regulatora, tak aby nie dochodziło do wypaczeń w procesie ustalania cen. Ponadto nadzór regulatora w tym zakresie ma istotne znaczenie dla konsumenta ze względu na dokonywaną analizę poziomu cen uwzględniającą siłę nabywczą ludności – przystępność cenowa usługi stanowi podstawowy wymóg dyrektywy 97/67/WE.

33. Ustawa z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie koleją towarów niebezpiecznych (art. 33 tzw. ustawy horyzontalnej)

Nowelizacja ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 97, poz. 962, z późn. zm.) wynika z konieczności zapewnienia pełnej zgodności ustawy z przepisami prawa Unii Europejskiej, a w szczególności z art. 5 dyrektywy 2000/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymogów egzaminacyjnych dla

doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych (Dz.Urz. WE L 118 z 19.05.2000, str. 41; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 5, str. 31).

Przepis art. 5 dyrektywy 2000/18/WE zawiera postanowienia dotyczące wymogu przekazywania pytań egzaminacyjnych, tzw. „compendium of questions”, Komisji Europejskiej przez organ odpowiedzialny za przeprowadzanie egzaminów. Postanowienia te zostały ujęte w dodanym do art. 34 ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych nowym ust. 8 nakładającym na Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego obowiązek przekazywania Komisji Europejskiej katalogu pytań egzaminacyjnych.

Dostosowanie ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych do przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.) zapewni również ujednoczenie jej postanowień z postanowieniami ustawy o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych. Projekt zmian dotyczy przede wszystkim zastąpienia zezwoleń na prowadzenie kursów początkowych i doszkalających dla doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych obowiązkiem prowadzenia rejestru przedsiębiorców. Konsekwentnie, w celu zachowania spójności postanowień ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych, wprowadzono zmiany art. 39, art. 41, art. 42, art. 44 oraz uchylono art. 45. Proponowana zmiana art. 39 ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych stanowi, że działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia kursów jest działalnością regulowaną i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących kursy. Ponadto w artykule tym określono warunki wpisu do rejestru. W nowym brzmieniu art. 41 projektu nowelizacji ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych sprecyzowano, że organem właściwym do spraw prowadzenia rejestru przedsiębiorców prowadzących kursy jest Prezes Urzędu Transportu Kolejowego oraz zdefiniowano zakres informacji jaki podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców prowadzących kursy, jak również sprecyzowano dokumenty, które przedsiębiorca jest obowiązany posiadać w celu wykazania, że spełnia wymagania określone ustawą o przewozie koleją towarów niebezpiecznych. Zmiana

brzmienia art. 42 ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych odnosi się do uprawnień Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego w zakresie prowadzenia kontroli kursów w ramach sprawowanego nadzoru, m.in. wyznaczania terminu usunięcia uchybień w wykonywaniu działalności, stwierdzonych przez osobę upoważnioną do przeprowadzania kontroli. Ponadto projektowana nowelizacja ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych w art. 44 zawiera postanowienia nadające Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego uprawnienia do wydania decyzji o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę kursów stosownie do przypadków określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) oraz precyzuje przypadki rażącego naruszenia warunków wykonywania działalności w zakresie prowadzonych kursów.

34. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 34 tzw. ustawy horyzontalnej)

Do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.) wprowadza się zmiany, które wyeliminują zidentyfikowane niezgodności z prawem wspólnotowym.

Zmiana w pkt 1 ma charakter czysto formalny, choć niezbędny z punktu widzenia wykonania przez Polskę ciążących na niej zobowiązań w zakresie implementacji prawa wspólnotowego. Jej celem jest wprowadzenie do treści przepisów krajowych odwołań do dyrektyw, w szczególności tych, które wymagają zamieszczenia w krajowych przepisach prawnych powołania się na ich numer oraz adres publikacyjny. Jest to jeden z wymogów, których spełnienie jest konieczne do uznania pełnego wdrożenia przepisów dyrektyw do prawa krajowego. Informacja o fakcie transpozycji wskazanych dyrektyw w nowelizowanej ustawie oznacza przy tym, że dane dyrektywy implementowane zostały w zakresie wynikającym z treści regulacji nowelizacji ustawy – nie oznacza zaś, iż ustawa ta wyczerpuje dyspozycję tych aktów wspólnotowego prawa pochodnego.

W art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody dokonano zmiany polegającej na określeniu terminu w jakim minister właściwy do spraw środowiska wyznaczy specjalne obszary ochrony siedlisk. Termin 6 lat wynika z art. 4

ust. 4 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102, z późn. zm.), tzw. Dyrektywy Siedliskowej.

Zmiana art. 39 ustawy o ochronie przyrody polega na wykreśleniu wyrazów: „z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw środowiska”. Wynika z tego, że zadania związane z obszarami Natura 2000 są realizowane również przez sprawujących nadzór nad tymi obszarami. Wydatki na ten cel powinny być zatem przeznaczane nie tylko z budżetu ministra właściwego do spraw środowiska, ale również z budżetów wojewodów. Umożliwi to realizację uregulowań wynikających z prawa wspólnotowego.

Obecne brzmienie art. 54 ustawy o ochronie przyrody powoduje, że zakazane metody stosowane podczas chwytania lub zabijania dziko występujących zwierząt dotyczą tylko gatunków zwierząt objętych ochroną częściową. Dodanie w pierwszym akapicie tego artykułu lit. a spowoduje, że chwytanie i zabijanie zarówno gatunków objętych ochroną ścisłą, jak i częściową, nie będzie możliwe przy użyciu metod określonych w pkt 1-17 tego artykułu. Wprowadzenie ujednoczenia zakazanych metod chwytania lub zabijania dziko występujących zwierząt jest ponadto wdrożeniem postanowień art. 8 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.Urz. WE L 103 z 25.04.1979, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 98, z późn. zm.) oraz art. 15 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

35. Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych (art. 35 tzw. ustawy horyzontalnej)

Nowelizacja ustawy o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 93, poz. 896, z późn. zm.) polegająca na dodaniu ust. 4 w art. 62 ustawy wynika z konieczności wdrożenia art. 11 ust. 4 dyrektywy 98/79/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 1998 r. w sprawie wyrobów medycznych używanych do diagnozy in vitro (Dz.Urz. WE L 331 z 7.12.1998, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 21,

str. 319, z późn. zm.). Przepis ten dotyczy obowiązku przekazania przez wytwórcę na wniosek organu kompetentnego – w Polsce jako organ nadzoru nad rynkiem wyrobów medycznych występuje Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych – informacji o doświadczeniach nabytych w procesie wprowadzania do obrotu i do używania wyrobu nowego. Wyrób nowy jest specyficznym rodzajem wyrobu medycznego do diagnostyki in vitro, który ze względu na niepotwierdzone bezpieczeństwo stosowania może stanowić zagrożenie dla pacjentów, użytkowników albo osób trzecich. Do tej pory w Polsce nie został zarejestrowany taki wyrób, zatem nie doszło do wprowadzenia do obrotu i do używania tej kategorii wyrobów medycznych. W procesie wdrożenia dyrektywy do ustawy o wyrobach medycznych omyłkowo pominięto ww. przepis dyrektywy, w związku z czym należy dokonać teraz prawidłowej transpozycji.

Dodanie w ustawie o wyrobach medycznych w art. 69 ust. 3a-3d ma na celu usunięcie oczywistej luki prawnej, polegającej na braku wskazania trybu postępowania organu celnego w sytuacji, gdy w chwili wprowadzenia do obrotu istnieją okoliczności wskazujące na to, że wyroby medyczne objęte zgłoszeniem celnym nie spełniają określonych dla nich wymagań, wynikających z ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 93, poz. 896, z późn. zm.). Dyrektywy określające zasadnicze wymagania dla wyrobów medycznych są bowiem jedynymi dyrektywami nowego podejścia, dla których ten tryb postępowania nie został określony, natomiast zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.), przepisów ustawy nie stosuje się do wyrobów medycznych. W ustawie o wyrobach medycznych tryb ten nie został dotychczas określony.

36. Ustawa z dnia 25 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (art. 36 tzw. ustawy horyzontalnej)

Nowelizacja ustawy z dnia 25 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.) ma na celu rozszerzenie zakresu jej stosowania o obywateli Konfederacji Szwajcarskiej obok obywateli państwa

członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Powyższa zmiana wynika z zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskim, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób z dnia 21 czerwca 1999 r. (Dz.Urz. WE L 114 z 30.04.2002, str. 6), która rozciąga stosowanie prawa wspólnotowego, m.in.: w zakresie funkcjonowania jednolitego rynku, w tym swobodnego przepływu osób, na obywateli Konfederacji Szwajcarskiej. Zgodnie z art. 6 ust. 2 Aktu z dnia 16 kwietnia 2003 r. dotyczącego warunków przystąpienia (...) Rzeczypospolitej Polskiej (...) oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864) Rzeczpospolita Polska została zobowiązana do przystąpienia do ww. umowy. W dniu 28 marca 2006 r. została opublikowana decyzja Rady 2006/245/WE z dnia 27 lutego 2006 r. w sprawie przyjęcia w imieniu Wspólnoty i jej państw członkowskich Protokołu do Umowy między Wspólnotą Europejską i Państwami Członkowskim z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób, w związku z udziałem w charakterze umawiających się stron (...) Rzeczypospolitej Polskiej (...), w następstwie przystąpienia tych Państw do Unii Europejskiej wraz z Informacją dotyczącą wejścia w życie ww. Protokołu (Dz.Urz. UE L 89 z 28.03.2006, str. 28).

Zmiana wprowadzona w pkt 2 spowodowana jest koniecznością usunięcia oczywistej luki prawnej. Brak w ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym przepisu zawartego w zmianie w pkt 3 powoduje, że w stosunku do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, czyli także w stosunku do obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, którzy nabyli kwalifikacje do wykonywania zawodu nauczyciela akademickiego poza granicami kraju, należy stosować przepisy ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.).

Zastosowanie w stosunku do ww. osób mechanizmu uznawania kwalifikacji w zawodzie regulowanym „nauczyciel akademicki” w istocie polegałoby na

porównaniu stopnia naukowego (lub stopnia w zakresie sztuki) nadanego za granicą, względnie dyplomu ukończenia studiów wyższych i tytułu zawodowego nadanego za granicą. Ze względu na polskie przepisy określające zawód regulowany „nauczyciel akademicki” organ uznający kwalifikacje bada bowiem wyłącznie, czy wnioskodawca posiada określony stopień naukowy lub tytuł zawodowy. Powyższe stosowanie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych sprowadza się do uznania stopnia naukowego (lub stopnia w zakresie sztuki) nadanego za granicą za równorzędny z polskim dyplomem ukończenia studiów wyższych i uzyskaniem tytułu zawodowego. Nie jest jednak możliwe stwierdzenie, czy osoba legitymująca się tym dokumentem posiada kompetencje i kwalifikacje do zatrudnienia w konkretnej uczelni na określonym stanowisku.

Ponadto, z uwagi na przedstawione aspekty specyfiki zawodu nauczyciela akademickiego, właściwym i najlepszym rozwiązaniem prawnym umożliwiającym zatrudnianie w polskich uczelniach nauczycieli akademickich, którzy uzyskali kwalifikacje zawodowe za granicą jest odstąpienie (w stosunku do tej kategorii osób) od wymogów kwalifikacyjnych określonych w art. 114 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym.

Dodatkowo wprowadzenie proponowanego ust. 3a w art. 109 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym usunie problem implementacji dyrektywy Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych (Dz.Urz. UE L 289 z 3.11.2005, str. 15), w zakresie mobilności nauczycieli akademickich.

37. Art. 37 tzw. ustawy horyzontalnej

W związku z przejęciem laboratoriów wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych konieczne jest także przejęcie przez Główny Inspektorat mienia stanowiącego wyposażenie przejmowanych laboratoriów, wierzytelności i zobowiązań wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, powołanie komisji inwenta-

ryzacyjnych, które ustalą i sporządzą wykazy mienia stanowiącego wyposażenie laboratoriów oraz pracowników wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych zatrudnionych na stanowiskach związanych z prowadzeniem badań. Wraz ze zmianami powinno nastąpić przeniesienie planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym na wynagrodzenia, oraz limitów zatrudnienia przeznaczonych na finansowanie kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych z budżetów wojewodów do Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, z uwzględnieniem zadań przejętych przez tę jednostkę.

38. Art. 38 tzw. ustawy horyzontalnej

Proponowane brzmienie art. 38 projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej ma na celu pozostawienie w mocy licencji wydawanych dotychczas przez Prezesa UTK.

39. Art. 39 tzw. ustawy horyzontalnej

Przepis art. 39 ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej ma na celu umożliwienie nieodpłatnego wprowadzania do używania wyrobów medycznych stanowiących rezerwy państwowe, niespełniających wymagań ustawy o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 93, poz. 896, z późn. zm.), co będzie miało korzystny skutek dla bezpieczeństwa zdrowotnego obywateli w sytuacjach kryzysowych, zagrożenia bezpieczeństwa państwa oraz wojny.

Z dniem wejścia w życie ustawy o wyrobach medycznych – 1 maja 2004 r. – okazało się, że ostateczna, obowiązująca treść art. 93 ustawy jest niekorzystna dla gospodarki rezerwami państwowymi wyrobów medycznych.

Literalne brzmienie ww. normy wskazuje, że wyroby, niespełniające wymagań ustawy, mogły być wprowadzane do używania jedynie do dnia 31 grudnia 2005 r. – takiego rozwiązania nie przewidywał projekt rządowy ustawy o wyrobach medycznych, stanowiąc, że „Zezwala się na wprowadzenie do obrotu i używania wyrobów pochodzących z rezerw państwowych oraz za-

pasów obowiązkowych paliw (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 197, z późn. zm.), niespełniających wymagań ustawy.”.

W związku z restrykcyjnym brzmieniem art. 93 ustawy o wyrobach medycznych powstał problem kontynuacji sprawnego gospodarowania wyrobami medycznymi będącymi w dyspozycji Ministra Zdrowia, a zaliczanymi do rezerw państwowych.

Działający w Ministerstwie Zdrowia Zespół do spraw restrukturyzacji systemu rezerw państwowych produktów leczniczych i wyrobów medycznych w ramach swojej działalności zlecił w 2003 r. Polskiemu Centrum Badań i Certyfikacji w Warszawie dokonanie analizy i oceny wyrobów medycznych wchodzących w skład rezerw państwowych Ministra Zdrowia.

PCBC, jako jednostka merytorycznie właściwa (obecnie jednostka notyfikowana w zakresie wyrobów medycznych), dokonała oceny przedmiotowych wyrobów zgodnie z wymogami norm polskich, europejskich i międzynarodowych. Na podstawie tej oceny z rezerw wycofano wyroby niespełniające określonych wymagań, które stanowiły 11,3% całości asortymentu zgromadzonego w rezerwach. Pozostała część została zakwalifikowana jako asortyment spełniający – zgodnie z obowiązującymi dotychczas przepisami – współczesne wymogi leczenia, który może być użyty w sytuacjach kryzysowych.

O niespełnieniu wymogów ustawy o wyrobach medycznych decyduje jedynie brak oznakowania CE albo innych dokumentów uprawniających do wprowadzenia wyrobu medycznego do obrotu, np. świadectw jakości, świadectw rejestracji, świadectw dopuszczenia do obrotu. Spowodowane jest to faktem, że wyroby te zostały wyprodukowane kilkanaście lub kilkadziesiąt lat temu przez producentów, których trudno zidentyfikować i których nie obowiązywały obecne szczegółowe regulacje prawne.

Przepis art. 93 ustawy o wyrobach medycznych, a także treść art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89) określające, że zakłady opieki zdrowotnej nabywają i stosują wyroby medyczne odpowiadające wymaganiom ustawy, stawiają pod znakiem zapytania możliwości realizacji – nałożonych na resort

zdrowia – zadań obronnych. W konsekwencji, z dniem 1 stycznia 2006 r., zaistniała konieczność faktycznej, całkowitej likwidacji (złomowania) rezerw sprzętowych służby zdrowia, bez możliwości sprzedaży określonych elementów rezerw – w ramach restrukturyzacji – jak ma to miejsce dotychczas. Spowoduje to, z jednej strony, ograniczenie możliwości wykonywania przez Ministra Zdrowia ustawowych obowiązków w zakresie przygotowań obronnych służby zdrowia, a z drugiej strony, konieczność tworzenia od nowa rezerw w części dotyczącej wyrobów medycznych, co spowoduje wydatkowanie ogromnych środków finansowych.

Wartość po cenach zakupów (ceny ewidencyjne sprzed kilkudziesięciu lat) wyrobów medycznych należących do rezerw mobilizacyjnych służby zdrowia wynosi około 17 mln PLN. W przypadku konieczności likwidacji posiadanych wyrobów i ich odtworzenia przez dokonanie zakupów nowego asortymentu (posiadającego certyfikaty CE) w tych samych ilościach należałoby wydatkować (w zależności od asortymentu) kilka/kilkanaście razy większą kwotę.

Proponowany przepis przejściowy ma na celu zapobieżenie konieczności całkowitej likwidacji rezerw sprzętowych służby zdrowia, niespełniających wymagań ustawy o wyrobach medycznych, a tym samym wydatkom z budżetu państwa przeznaczonym na odtworzenie rezerw.

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej – zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej oraz poszczególnych ministerstw ze względu na właściwość poszczególnych nowelizacji ustaw objętych projektem tzw. ustawy horyzontalnej. Od dnia udostępnienia projektu ustawy w Biuletynie Informacji Publicznej żaden podmiot wykonujący zawodową działalność lobbingsową nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie

sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych
(Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej w zakresie, w jakim dotyczy przywołania w poszczególnych nowelizowanych regulacjach dyrektyw wspólnotowych wdrażanych w całości lub części do polskiego porządku prawnego, nie wywołuje żadnych skutków.

Skutki pozostałych zmian zostały omówione w rozbiciu na poszczególne obszary oddziaływania kolejno po sobie następujących zmian. Niewymienienie konkretnego projektu nowelizacji oznacza, że zmiany nie wpływają na odpowiednio: podmioty, dochody i wydatki budżetu państwa oraz sektora publicznego, rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, sytuację i rozwój regionów, zdrowie i środowisko, a także, że nie zostały zgłoszone uwagi w trakcie przeprowadzonych konsultacji społecznych.

1. Podmioty, na które oddziałuje regulacja prawna

a) ustawa o izbach morskich (art. 1 tzw. ustawy horyzontalnej)

Ustawa swoim zakresem obejmuje izby morskie,

b) ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (art. 3 tzw. ustawy horyzontalnej)

Ustawa obejmuje zakresem regulacji producentów i importerów napojów alkoholowych oraz potencjalnych odbiorców reklamy piwa,

c) ustawa o izbach lekarskich (art. 5 tzw. ustawy horyzontalnej), ustawa o izbach aptekarskich (art. 6 tzw. ustawy horyzontalnej), ustawa o zawodzie lekarza i lekarza dentystry (art. 10 tzw. ustawy horyzontalnej)

Wejście w życie projektowanych przepisów będzie oddziaływać na cudzoziemców, w tym obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, którzy będą chcieli wykonywać w Polsce zawód lekarza, lekarza dentystry lub farmaceuty. Przedmiotowe kwestie są już uregulowane w obo-

wiążących przepisach, natomiast proponowane zmiany wynikają z konieczności zapewnienia pełnej zgodności z przepisami prawa Unii Europejskiej, a także wypełnienia zobowiązań wynikających z postanowień Europejskiej Karty Społecznej,

- d) ustawa o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (art. 8 tzw. ustawy horyzontalnej)

Przepisy ustawy będą oddziaływać na armatorów, kapitanów statków morskich, dostawców paliwa przeznaczonego do użycia i używanego przez statki,

- e) ustawa – Prawo łowieckie (art. 9 tzw. ustawy horyzontalnej)

Do podmiotów, na które zmiany będą bezpośrednio oddziaływać, należy zaliczyć myśliwych oraz ministra właściwego do spraw środowiska,

- f) ustawa – Prawo o ruchu drogowym (art. 11 tzw. ustawy horyzontalnej)

Wejście w życie projektowanej regulacji będzie miało wpływ na osoby kierujące pojazdami na terytorium państwa polskiego przez wprowadzenie obowiązku posiadania przez te osoby dodatkowego dokumentu, w przypadku kierowania pojazdem niezarejestrowanym na nie.

Ponadto nowelizacja ustawy wpłynie na Centralną Ewidencję Pojazdów i Kierowców, ponieważ projekt zakłada przekazywanie dodatkowych danych koniecznych do ujęcia w ewidencji,

- g) ustawa o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska” (art. 12 tzw. ustawy horyzontalnej), ustawa – Prawo pocztowe (art. 32 tzw. ustawy horyzontalnej)

Podmioty, na które oddziałuje projekt ustawy:

- 1) operatorzy świadczący powszechne usługi pocztowe, głównie p.p.u.p. Poczta Polska,
- 2) korzystający z powszechnych usług pocztowych,
- 3) regulator rynku pocztowego – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej,

- h) ustawa o broni i amunicji (art. 14 tzw. ustawy horyzontalnej)

Przepisy zawarte w projekcie ustawy oddziałują, w szczególności, na obywateli polskich mających zamiar nabycia broni palnej w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej oraz obywateli innych państw członkowskich podróżujących z bronią palną do/z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

- i) ustawa o bezpieczeństwie morskim (art. 15 tzw. ustawy horyzontalnej)

Przepisy nowelizowanej ustawy będą oddziaływać na armatorów, kapitanów statków morskich oraz organy administracji morskiej,

- j) ustawa o żegludze śródlądowej (art.16 tzw. ustawy horyzontalnej)

Akt ten będzie miał wpływ na organy terenowe administracji żeglugi śródlądowej oraz podmioty, w których zatrudnieni będą doradcy do spraw bezpieczeństwa towarów niebezpiecznych w żegludze śródlądowej. Regulacja wpłynie na poprawę bezpieczeństwa żeglugi na śródlądowych drogach wodnych,

- k) ustawa o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (art. 17 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projektowane zmiany ustawy będą miały wpływ na podmioty gospodarcze, których działalność jest objęta przepisami przedmiotowej ustawy,

- l) ustawa o substancjach i preparatach chemicznych (art. 18 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projektowane przepisy, poszerzając zakres zadań Inspektora do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, nakładają dodatkowe obowiązki na Biuro do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych.

W związku z rozporządzeniem (WE) nr 648/2004 odpowiednio poszerzone zostały kompetencje organów nadzoru,

- m) ustawa o rolniczych badaniach rynkowych (art. 19 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt ustawy dotyczy podmiotów przekazujących dane rynkowe w ramach Zintegrowanego Systemu Rolniczej Informacji Rynkowej,

utworzonego na potrzeby realizacji zadań wynikających z przedmiotowej ustawy,

- n) ustawa – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (art. 20 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt ustawy umożliwi wyborcy – obywatelowi Unii mającemu miejsce zamieszkania w Polsce, skreślenie – na jego wniosek – z rejestru wyborców,

- o) ustawa – Prawo o miarach (art. 22 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projektowane przepisy obejmują zakresem regulacji wytwórców wyrobów medycznych, autoryzowanych przedstawicieli przeprowadzających w imieniu wytwórców ocenę zgodności wyrobów medycznych z wymaganiami zasadniczymi oraz użytkowników wyrobów medycznych w zakresie okresowego wzorcowania,

- p) ustawa o leśnym materiale rozmnożeniowym (art. 23 tzw. ustawy horyzontalnej)

Do podmiotów, na które zmiany będą bezpośrednio oddziaływały, należy zaliczyć producentów i dostawców leśnego materiału rozmnożeniowego,

- q) ustawa o transporcie drogowym (art. 26 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt ustawy dotyczy Głównego Inspektora Transportu Drogowego oraz wojewódzkich inspektorów transportu drogowego,

- r) ustawa o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności (art. 28 tzw. ustawy horyzontalnej)

Przepisy ustawy będą miały przede wszystkim wpływ na organy samorządu województwa oraz przedsiębiorców, a także osoby starające się o uznanie kwalifikacji w niektórych działalnościach na terenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,

- s) ustawa o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (art. 29 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projektowana zmiana będzie oddziaływać na podmioty uprawnione do otrzymywania informacji wymaganych ustawą oraz podmioty przemieszczające materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego,

- t) ustawa o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (art. 30 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt ustawy dotyczy Głównego Inspektora Transportu Drogowego oraz wojewódzkich inspektorów transportu drogowego,

- u) ustawa o transporcie kolejowym (art. 31 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projektowana zmiana ustawy będzie oddziaływać na przewoźników kolejowych oraz przedsiębiorców świadczących usługę trakcyjną,

- v) ustawa o przewozie koleją towarów niebezpiecznych (art. 33. tzw. ustawy horyzontalnej)

Proponowane regulacje prawne dotyczą uczestników przewozu koleją towarów niebezpiecznych, zgodnie z art. 2 pkt 4 ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych. Zgodnie z tymi przepisami są nimi: przewoźnik kolejowy wykonujący przewóz koleją towarów niebezpiecznych, nadawca tych towarów, ich odbiorca oraz inne podmioty zgodnie z postanowieniami Regulaminu międzynarodowego dla przewozu koleją towarów niebezpiecznych (RID),

- w) ustawa o wyrobach medycznych (art. 35 tzw. ustawy horyzontalnej)

Przepisy obejmują swym zakresem wytwórców, autoryzowanych przedstawicieli wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro oraz Urząd Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, a także oddziałują na służby celne Rzeczypospolitej Polskiej,

- y) art. 39 tzw. ustawy horyzontalnej (przepis przejściowy)

Projektowana zmiana obejmuje swym zakresem regulacji Agencję Rezerw Materiałowych.

W pozostałym zakresie projektowane zmiany nie oddziałują na podmioty.

2. Konsultacje społeczne

a) Ustawa o izbach morskich (art. 1 tzw. ustawy horyzontalnej)

Przedmiotowa regulacja została przesłana do konsultacji społecznych do następujących podmiotów:

- 1) Izba Morska w Gdańsku z siedzibą w Gdyni,
- 2) Izba Morska w Szczecinie,
- 3) Odwoławcza Izba Morska w Gdańsku z siedzibą w Gdyni.

Do projektu ustawy w toku konsultacji nie zostały zgłoszone uwagi,

b) ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (art. 3 tzw. ustawy horyzontalnej)

Przedmiotowa regulacja została przesłana do konsultacji do następujących podmiotów:

- 1) Naczelnej Rady Lekarskiej,
 - 2) Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych,
 - 3) Krajowego Konsultanta w dziedzinie psychiatrii,
 - 4) Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
 - 5) Konfederacji Pracodawców Polskich,
 - 6) Konfederacji Polskich Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
 - 7) Związku Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego w Polsce – Browary Polskie,
 - 8) Krajowej Federacji Konsumentów,
 - 9) Krajowej Izby Gospodarczej,
 - 10) Towarzystwa Promocji Kultury Piwa – Bractwo Polskie,
- a także zamieszczona na stronach internetowych Ministerstwa Zdrowia.

W toku konsultacji uwzględniona została uwaga zgłoszona przez Konsultanta Krajowego w dziedzinie Zdrowia Publicznego, dotycząca umieszczenia w uzasadnieniu projektu nowelizacji ustawy adresu publikacyjnego dyrektywy 89/552/EWG,

- c) ustawa o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (art. 4 tzw. ustawy horyzontalnej), ustawa o substancjach i preparatach chemicznych (art. 18 tzw. ustawy horyzontalnej), ustawa – Prawo wodne (art. 24 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt nowelizacji ustaw: o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, o substancjach i preparatach chemicznych, Prawo wodne został poddany konsultacjom społecznym z następującymi instytucjami:

- 1) Polską Izbą Przemysłu Chemicznego – Związek Pracodawców,
- 2) Radą Krajową Federacji Konsumentów,
- 3) Stowarzyszeniem Producentów Kosmetyków i Chemii Gospodarczej,
- 4) Polskim Stowarzyszeniem Przetwórców Tworzyw Sztucznych,
- 5) Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego,
- 6) Krajową Izbą Gospodarczą,
- 7) Instytutem Chemii Przemysłowej,
- 8) Instytutem Przemysłu Organicznego,
- 9) Instytutem Przemysłu Organicznego – Oddział w Pszczynie,
- 10) Instytutem Ochrony Środowiska,
- 11) Instytutem na Rzecz Ekorozwoju,
- 12) Polskim Klubem Ekologicznym,
- 13) Polskim Komitetem Normalizacyjnym,
- 14) Polskim Stowarzyszeniem Ochrony Roślin,
- 15) Głównym Inspektorem Ochrony Roślin,
- 16) Instytutem Ochrony Roślin,
- 17) Stowarzyszeniem Producentów Środków Ochrony Roślin,
- 18) Państwowym Zakładem Higieny.

Projekt ustawy został umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia.

W drodze konsultacji społecznych zostały przyjęte uzasadnione uwagi zgłoszone przez Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Chemii Gospodarczej dotyczące uzupełnienia katalogu sankcji, wprowadzenia

tw. klauzuli bezpieczeństwa oraz określenia uprawnień organów nadzoru,

- d) ustawa o izbach lekarskich (art. 5 tzw. ustawy horyzontalnej), ustawa o izbach aptekarskich (art. 6 tzw. ustawy horyzontalnej), ustawa o zawodzie lekarza i lekarza dentysty (art. 10 tzw. ustawy horyzontalnej)

W toku uzgodnień projekty nowelizowanych ustaw zostały przedłożone celem zaopiniowania przez:

- 1) Naczelną Izbę Lekarską,
- 2) Naczelną Izbę Aptekarską,
- 3) Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy,
- 4) Kolegium Lekarzy Rodzinnych.

Projekt został poddany konsultacjom społecznym także przez zamieszczenie go na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia.

W ramach konsultacji społecznych nie zostały zgłoszone uwagi,

- e) ustawa o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (art. 8 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt ustawy poddany był konsultacjom z zainteresowanymi jednostkami gospodarki morskiej i administracji morskiej. Do projektu ustawy nie zostały zgłoszone uwagi, które wymagałyby zmian lub uszczegółowienia przepisów przedmiotowego projektu ustawy,

- f) ustawa – Prawo łowieckie (art. 9 tzw. ustawy horyzontalnej)

W procesie konsultacji projekt był opiniowany przez następujące instytucje, organy oraz organizacje społeczne:

- 1) wojewodów,
- 2) Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych,
- 3) Komendę Główną Policji,
- 4) Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego,
- 5) Państwową Radę Ochrony Przyrody,
- 6) Państwową Radę Ochrony Środowiska,
- 7) Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,

- 8) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska NSZZ „Solidarność”,
 - 9) Krajowy Sekretariat Zasobów Naturalnych i Ochrony Środowiska NSZZ „Solidarność”,
 - 10) Związek Leśników Polskich w Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 11) Polskie Towarzystwo Leśne,
 - 12) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa.
- W procesie konsultacji społecznych do przedmiotowej nowelizacji nie zgłoszono uwag,

- g) ustawa – Prawo o ruchu drogowym (art. 11 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt proponowanych zmian był konsultowany z:

- 1) Polską Izbą Stacji Kontroli Pojazdów,
- 2) Patronatem ITS nad stacjami kontroli pojazdów,
- 3) Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Szefów Wydziałów Komunikacji,
- 4) Unią Metropolii Polskich,
- 5) Stowarzyszeniem Rzecznawców Samochodowych,
- 6) Stowarzyszeniem Techniki Motoryzacji,
- 7) Przemysłowym Instytutem Motoryzacji.

Żadna z wymienionych organizacji nie wniosła uwag do projektu zmian ustawy – Prawo o ruchu drogowym w zakresie obejmującym zmiany przepisów wynikających z członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej,

- h) ustawa o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska” (art. 12 tzw. ustawy horyzontalnej), ustawa – Prawo pocztowe (art. 32 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt nowelizacji ustaw, zawierających proponowane zmiany był konsultowany z URTiP (UKE), Poczta Polska, jako w praktyce dominującym obecnie operatorem świadczącym usługi powszechne (ok. 99% rynku usług powszechnych), związkami zawodowymi działającymi w Poczcie Polskiej oraz w ramach publicznego dostępu do informacji udostępniony był na stronach internetowych. Projekt zmian uzyskał poparcie URTiP (UKE), który wielokrotnie podnosił potrzebę wzmocnienia

swoich uprawnień regulacyjnych w zakresie regulaminu powszechnych usług pocztowych oraz kontroli cen na te usługi.

Poczta Polska i związki zawodowe działające w tym przedsiębiorstwie wyraziły zaniepokojenie ograniczeniem dotychczasowej dość znacznej autonomii w decydowaniu o ostatecznym kształcie ww. regulaminu i o poziomie cen na usługi powszechne, co może znaleźć bezpośrednie przełożenie na przychody przedsiębiorstwa z tej części działalności gospodarczej, co jest szczególnie ważne w kontekście planowanej komercjalizacji i prywatyzacji Poczty Polskiej.

Propozycja zmian, dotyczących obowiązku przedstawiania prezesowi UAE przez operatorów danych o świadczonych usługach pocztowych nie tylko w sposób ilościowy ale i wartościowy, została skonsultowana z Poczta Polską oraz z Forum Przewoźników Ekspresowych. Forum to zrzesza dwunastu największych operatorów pocztowych, których udział w rynku przesyłek ekspresowych świadczonych przez operatorów komercyjnych stanowi ponad 90% tego rynku. Proponowane zmiany uzyskały akceptację, ponieważ już w chwili obecnej większość z nich przekazuje takie dane do UAE,

- i) ustawa o broni i amunicji (art. 14 tzw. ustawy horyzontalnej)

Z uwagi na regulowaną materię projekt nowelizacji ustawy nie został poddany bezpośrednim konsultacjom społecznym ze związkami zawodowymi, gdyż nie dotyczy on uprawnień pracowniczych. Został on zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. W tym trybie do projektu nie zgłoszono uwag,

- j) ustawa o bezpieczeństwie morskim (art. 15 tzw. ustawy horyzontalnej)

Przedmiotowa regulacja została przesłana do konsultacji społecznych do następujących podmiotów:

- 1) Polskiego Rejestru Statków S.A.,
- 2) Urzędu Morskiego w Gdyni,
- 3) Urzędu Morskiego w Słupsku,
- 4) Urzędu Morskiego w Szczecinie,

5) zainteresowanych organizacji społecznych i związków zawodowych.

W wyniku konsultacji społecznych nie zgłoszono uwag do projektu ustawy o bezpieczeństwie morskim,

k) ustawa o żegludze śródlądowej (art. 16 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt został skonsultowany z partnerami społecznymi i pozytywnie przez nich zaopiniowany,

l) ustawa o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (art. 17 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projektowane zmiany ustawy zostały skonsultowane z:

- 1) Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- 2) Komisją Krajową NSZZ „Solidarność”,
- 3) Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”,
- 4) Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”,
- 5) Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników,
- 6) Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych,
- 7) Krajową Radą Izb Rolniczych,
- 8) Radą Gospodarki Żywnościowej,
- 9) Stowarzyszeniem „Polska Federacja Producentów Żywności”.

Żadna z organizacji społeczno-zawodowych nie zgłosiła uwag do projektu ustawy,

m) ustawa o rolniczych badaniach rynkowych (art. 19 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt zmian został skonsultowany z następującymi organizacjami społeczno-zawodowymi i branżowymi:

- 1) Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
- 2) Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- 3) Federacją Związków Producentów Rolnych,
- 4) Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”,

- 5) Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
- 6) Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”,
- 7) Krajową Radą Izb Rolniczych,
- 8) Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa RP,
- 9) Krajową Izbą Producentów Drobiu i Pasz,
- 10) Krajową Radą Drobiarstwa – Izba Gospodarcza w Warszawie,
- 11) Polskim Związkiem Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu,
- 12) Polskim Związkiem Ogrodniczym,
- 13) Związkiem Sadowników RP,
- 14) Polskim Związkiem Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa,
- 15) Krajowym Związkiem Spółdzielni Mleczarskich,
- 16) Izbą Gospodarczą Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz,
- 17) Polskim Związkiem Producentów Pasz.

Organizacje te nie zgłosiły uwag.

Projekt nowelizacji ustawy o rolniczych badaniach rynkowych został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi,

- n) ustawa – Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (art. 20 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt ustawy został poddany procedurze konsultacji społecznych przez zamieszczenie na stronach internetowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Do projektu nie zostały zgłoszone uwagi,

- o) ustawa o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (art. 21 tzw. ustawy horyzontalnej)

Proponowane zmiany nie wprowadzają istotnych zmian do systemu uznawania kwalifikacji zawodowych. Projekt ma na celu rozszerzenie zakresu stosowania ustawy o obywateli Konfederacji Szwajcarskiej.

Projekt został przesłany do konsultacji następującym partnerom społecznym:

- 1) Chrześcijańskiemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność im. Ks. Jerzego Popiełuszki”,
- 2) Wolnemu Związkowi Zawodowemu „Sierpień '80” Komisja Krajowa,
- 3) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność '80”,
- 4) Sekretariatowi Konferencji Episkopatu Polski,
- 5) Zarządowi Głównemu Zakładów Doskonalenia Zawodowego,
- 6) Towarzystwu Wiedzy Powszechnej,
- 7) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
- 8) Konfederacji Pracodawców Polskich,
- 9) Business Centre Club – Związek Pracodawców,
- 10) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych,
- 11) Zarządowi Głównemu Związku Rzemiosła Polskiego,
- 12) Krajowej Izbie Gospodarczej,
- 13) Forum Związków Zawodowych.

Do projektu nie zostały zgłoszone uwagi,

- p) ustawa – Prawo o miarach (art. 22 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt nowelizacji został przekazany do Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Wyrobów Medycznych POLMED, która zrzesza producentów i importerów wyrobów medycznych. W toku przeprowadzonych konsultacji zebrane uwagi, zgłoszone przez producentów i importerów, zgłosiła Izba POLMED. Uwagi nie zostały przyjęte ze względu na brak ich zasadności oraz ze względu na fakt, że wykraczały poza zakres nowelizacji (nie dotyczyły spraw z zakresu prawa wspólnotowego),

- q) ustawa o leśnym materiale rozmnożeniowym (art. 23 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt był konsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi i instytucjami działającymi w obszarze leśnictwa:

- 1) Dyrekcją Generalną Lasów Państwowych,
- 2) Instytutem Badawczym Leśnictwa,

- 3) Krajową Komisją Nasiennictwa Leśnego,
- 4) wojewodami,
- 5) Państwową Radą Ochrony Przyrody,
- 6) Związkiem Leśników Polskich w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 7) Polskim Towarzystwem Leśnym,
- 8) Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa,
- 9) Stowarzyszeniem Leśnych Szkółkarzy Polskich.

Uwagi Instytutu Badawczego Leśnictwa, Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa dotyczyły propozycji zastąpienia treści uchylonych art. 58 i 59 przepisem zgodnym z Traktatem Akcesyjnym. Uwaga ta została uwzględniona, podobnie jak uwaga dotycząca art. 30 projektu nowelizacji ustawy zgłoszona przez Instytut Badawczy Leśnictwa,

- r) ustawa o transporcie drogowym (art. 26 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt ustawy został poddany procedurze konsultacji społecznych przez zamieszczenie na stronach internetowych Ministerstwa Transportu. Żaden z uprawnionych podmiotów nie zgłosił uwag do projektu ustawy,

- s) ustawa o europejskich radach zakładowych (art. 27 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt został skonsultowany z reprezentatywnymi organizacjami związkowymi i organizacjami pracodawców:

- 1) NSZZ „Solidarność”,
- 2) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 3) Forum Związków Zawodowych,
- 4) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
- 5) Konfederacja Pracodawców Polskich,
- 6) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 7) Business Centre Club – Związek Pracodawców,

- t) ustawa o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania i wykonywania niektórych działalności (art. 28 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt został skierowany pod obrady Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, która w dniu 25 maja 2005 r. zaopiniowała go pozytywnie.

Konsultacje społeczne objęły największe organizacje reprezentujące przedsiębiorców i pracodawców:

- 1) Konfederację Pracodawców Polskich,
- 2) Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
- 3) Polsko-Niemiecką Izbę Przemysłowo-Handlową,
- 4) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 5) Naczelną Radę Zrzeszeń Handlu i Usług,
- 6) Mazowiecką Izbę Rzemiosła i Przedsiębiorczości,
- 7) Krajową Izbę Gospodarczą,
- 8) Komisję Krajową NSZZ „Solidarność”,
- 9) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 10) Forum Związków Zawodowych.

Związek Rzemiosła Polskiego uznał wprowadzone zmiany za w pełni uzasadnione i podkreślił, że przejęcie funkcji organu upoważnionego do wystawiania zaświadczeń przez organ samorządu województwa ułatwi zainteresowanym proces załatwiania formalności. Z opinii PKPP „Lewiatan” wynika, że Konfederacja zgadza się z proponowanymi zmianami, które przyspieszą obsługę przedsiębiorców i zwiększą możliwości wykonywania lub podejmowania działalności na terenie państw członkowskich Unii Europejskiej. Zdaniem PKPP „Lewiatan” wątpliwości budzi jedynie wysokość opłaty za zaświadczenie. Całkowity koszt czynności nie powinien być przerzucony wyłącznie na przedsiębiorcę.

Powyższy zarzut nie znajduje uzasadnienia, gdyż wśród kosztów rozpoczęcia działalności gospodarczej w Unii Europejskiej – koszt ww. zaświadczenia jest jednym z najmniejszych, jeżeli zestawia się go z kosztami: tłumaczeń przysięgłych dokumentów, opłat na rzecz admi-

nistracji państwa przyjmującego, np. składki do izby rzemiosła, opłaty za wnioski o uznanie kwalifikacji itd.,

- u) ustawa o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (art. 29 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt podlegał uzgodnieniom międzyresortowym, zakres zmian nie wymaga przeprowadzenia konsultacji społecznych,

- v) ustawa o transporcie kolejowym (art. 31 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projektowane zmiany przedstawione zostały na stronach internetowych Ministerstwa Transportu oraz Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej. Do projektu nie zostały zgłoszone żadne uwagi,

- w) ustawa o ochronie przyrody (art. 34 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projekt zmiany ustawy poddany został konsultacjom z wojewodami, marszałkami województw oraz z następującymi podmiotami:

- 1) Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 2) Polską Akademią Nauk – Instytut Ochrony Przyrody w Krakowie,
- 3) Generalną Dyрекcją Lasów Państwowych,
- 4) Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska,
- 5) Państwową Radą Ochrony Przyrody,
- 6) Polskim Klubem Ekologicznym,
- 7) Ligą Ochrony Przyrody,
- 8) Polskim Towarzystwem Przyjaciół „Pro Natura”,
- 9) Instytutem na Rzecz Ekorozwoju,
- 10) Centrum Prawa Ekologicznego,
- 11) Fundacją Wspierania Inicjatyw Ekologicznych,
- 12) Polską Zieloną Siecią – Związkiem Ekologicznych Organizacji Po-
zarządowych,
- 13) Stowarzyszeniem Ekologiczno-Kulturalnym „Klub Gaja”,
- 14) Klubem Przyrodników,
- 15) Polskim Związkiem Łowieckim,
- 16) Polskim Związkiem Wędkarskim,
- 17) Międzynarodowym Centrum Ekologii PAN,

- 18) Polskim Towarzystwem Ochrony Przyrody „Salamandra”,
- 19) Ogólnopolskim Towarzystwem Ochrony Ptaków,
- 20) Północnopodlaskim Towarzystwem Ochrony Ptaków,
- 21) NSZZ „Solidarność”,
- 22) Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,
- 23) Państwową Radą Ochrony Środowiska,
- 24) Krajową Radą Gospodarki Wodnej,
- 25) Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 26) Sekretariatem Zasobów Naturalnych i Ochrony Środowiska NSZZ „Solidarność”.

Konsultacje zostały zakończone. Wiele uwag nie wynikało bezpośrednio z przepisów prawa unijnego, w związku z czym nie można było ich uwzględnić w przedmiotowej nowelizacji. Zasadne uwagi merytoryczne zostały uwzględnione,

- x) ustawa o wyrobach medycznych (art. 35 tzw. ustawy horyzontalnej)

W toku przeprowadzonych konsultacji społecznych uwagi do projektu zgłosiły:

- 1) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Wyrobów Medycznych POLMED,
- 2) Urząd Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych.

Uwagi nie zostały uwzględnione.

W pozostałym zakresie projektowane zmiany zostały skonsultowane społecznie z zainteresowanymi podmiotami społecznymi. Uwagi zostały uwzględnione bądź uwag nie zgłoszono.

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej – zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej oraz poszczególnych ministerstw ze względu na właściwość poszczególnych nowelizacji

ustaw objętych projektem tzw. ustawy horyzontalnej. Od dnia udostępnienia projektu ustawy w Biuletynie Informacji Publicznej żaden podmiot wykonujący zawodową działalność lobbingową nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego

a) ustawa o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (art. 4 tzw. ustawy horyzontalnej)

Z uwagi na projektowany zakres nadzoru Państwowej Inspekcji Sanitarnej nad przestrzeganiem wykonywania przepisów rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów (Dz.Urz. WE L 104 z 8.04.2004, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 48) konieczne stanie się zwiększenie budżetu tej Inspekcji o kwotę wynikającą z kosztów wykonywania badań stopnia biodegradowalności. Szacuje się, że liczba badań stopnia biodegradowalności, w skali roku, nie przekroczy 10, jako że badania te wykonywane będą tylko w szczególnych przypadkach. Spowodowane jest to tym, że laboratoria wykonujące badania środków powierzchniowo czynnych dla producentów spełniać muszą normę EN ISO/IEC 17025 lub pracować w systemie Dobrej Praktyki Laboratoryjnej. Wykonywanie badań zgodnie z tymi wymaganiami powoduje, że trudno podważyć wiarygodność ich wyników. Koszt jednego badania biodegradowalności oceniany jest na ok. 7 000 zł, w związku z tym budżet Państwowej Inspekcji Sanitarnej powinien zostać zwiększony o kwoty wynikające z kosztów wykonania badań – ok. 70 000 zł. Wydatki na prowadzenie badań biodegradowalności detergentów ponoszone będą od chwili przygotowania Państwowej Inspekcji Sanitarnej do przeprowadzenia kontroli spełniania przez przedsiębiorstwa wymagań nałożonych rozporządzeniem (WE) nr 648/2004. Nałożone na Inspekcję zadania wykonywane będą w takich przypadkach, kiedy będzie miała ona powody, aby wątpić w prawdziwość deklaracji producenta, w szczególności w przypadku środków powierzchniowo czynnych sprowadzanych spoza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej.

Obecnie badania takie mogą być zlecone w trzech jednostkach badawczych w Polsce wykonujących badania zgodnie z wymaganiami określonymi w ww. rozporządzeniu.

W związku z powyższym, koszty przedmiotowych badań zostaną pokryte w 2007 r. ze środków finansowych w ramach części 46 – Zdrowie, dział 851 – Ochrona Zdrowia, rozdz. 85132 – Inspekcja Sanitarna.

Przedmiotowa kwota 70 000 zł odpowiada kosztom przeprowadzenia ok. 10 badań. Zgodnie z szacunkami, zarówno wskazana powyżej wysokość środków finansowych, jak i liczba badań w ujęciu rocznym, nie powinna zostać przekroczona,

- b) ustawa o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (art. 8 tzw. ustawy horyzontalnej)

Wejście w życie ustawy nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów podmiotów zaliczanych do sektora finansów publicznych. Korzyści dla Skarbu Państwa uzależnione są od częstotliwości naruszeń przepisów karnych określonych niniejszą ustawą i skuteczności ścigalności kar pieniężnych wynikających z ich naruszeń,

- c) ustawa – Prawo łowieckie (art. 9 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projektowane zmiany nie spowodują skutków finansowych dla budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów. Nie będą miały również wpływu na dochody i wydatki poszczególnych podmiotów, na które oddziałują,

- d) ustawa – Prawo o ruchu drogowym (art. 11 tzw. ustawy horyzontalnej)

Przewiduje się, że wejście w życie projektowanej nowelizacji ustawy nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego,

- e) ustawa o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska” (art. 12 tzw. ustawy horyzontalnej)

Przewiduje się, że wejście w życie projektowanej nowelizacji ustawy nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego,

- f) ustawa o broni i amunicji (art. 14 tzw. ustawy horyzontalnej)

Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje zwiększenia wydatków sektora finansów publicznych.

Czynności poświadczenia zgód przewozowych oraz uprzednich zgód przewozowych nie będą podlegały opłacie skarbowej – zgodnie z obecnie obowiązującą praktyką międzynarodową – oraz będą wykonywane przez aparat administracyjny zajmujący się do tej pory sprawami reglamentowanej działalności gospodarczej w przedmiotowym zakresie,

- g) ustawa o bezpieczeństwie morskim (art. 15 tzw. ustawy horyzontalnej)

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych,

- h) ustawa o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (art. 17 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projektowane zmiany ustawy będą miały wpływ na podmioty korzystające z usług świadczonych przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Nowelizacja ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, nakładająca na Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych obowiązek przeprowadzania kontroli prawidłowości przekazywanych danych rynkowych przez przedsiębiorców, wiąże się ściśle ze zmianami wprowadzonymi w art. 17 pkt 3 projektu tzw. ustawy horyzontalnej, który znosi równocześnie wcześniej nałożony na Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych obowiązek gromadzenia i przetwarzania informacji o sytuacji na rynkach rolnych. W związku z faktem, że koszt wykonywanych przez Inspekcję działań zarówno w przypadku działania znoszonego jak i nakładanego jest po-

równywalny, proponowane zmiany nie powodują dodatkowych skutków dla budżetu państwa,

- i) ustawa o substancjach i preparatach chemicznych (art. 18 tzw. ustawy horyzontalnej)

Ustawowe rozszerzenie zadań Inspektora do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych nie wpłynie na zwiększenie wydatków Biura do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, ponieważ zadania te nałożone zostały na Inspektora już wcześniej – po wejściu w życie dnia 8 października 2005 r. rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów (Dz.Urz. WE L 104 z 8.04.2004, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 48) – i są wykonywane w ramach istniejącego budżetu – na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.).

W związku z projektowanym w ustawie o substancjach i preparatach chemicznych rozszerzeniem zakresu nadzoru Państwowej Inspekcji Sanitarnej nad przestrzeganiem wykonywania przepisów rozporządzenia (WE) nr 648/2004 odpowiednio poszerzone zostały kompetencje Państwowej Inspekcji Sanitarnej w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2006 r. Nr 122, poz. 851, z późn. zm.).

Z uwagi na projektowany zakres nadzoru Państwowej Inspekcji Sanitarnej nad przestrzeganiem wykonywania przepisów rozporządzenia (WE) nr 648/2004, konieczne stanie się zwiększenie budżetu tej Inspekcji o kwotę wynikającą z kosztów wykonywania badań stopnia biodegradowalności. W związku z tym budżet Państwowej Inspekcji Sanitarnej powinien zostać zwiększony o kwoty wynikające z kosztów wykonania badań, tj. ok. 70 000 zł (kwota ta odpowiada kosztom przeprowadzenia ok. 10 badań). Koszty przedmiotowych badań zostaną pokryte w 2007 r. ze środków finansowych w ramach części 46 – Zdrowie, dział 851 – Ochrona Zdrowia, rozdz. 85132 – Inspekcja Sanitarna.

Szczegółowe rozliczenie wydatków Państwowej Inspekcji Sanitarnej przedstawiono w pkt 3 lit. a dotyczącym wpływu regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego w związku z projektowanymi zmianami w ustawie o Państwowej Inspekcji Sanitarnej,

- j) ustawa o rolniczych badaniach rynkowych (art. 19 tzw. ustawy horyzontalnej)

Wejście w życie projektowanych zmian nie będzie miało wpływu na budżet państwa.

Nowelizacja ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, nakładająca na Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych obowiązek przeprowadzania kontroli prawidłowości przekazywanych danych rynkowych przez przedsiębiorców, wiąże się ściśle ze zmianami wprowadzonymi w art. 17 pkt 3 projektu tzw. ustawy horyzontalnej, który znosi równocześnie, wcześniej nałożony na Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, obowiązek gromadzenia i przetwarzania informacji o sytuacji na rynkach rolnych. W związku z faktem, że koszt wykonywanych przez Inspekcję działań zarówno w przypadku działania znoszonego jak i nakładanego jest porównywalny, proponowane zmiany nie powodują dodatkowych skutków dla budżetu państwa.

Regulacja nie spowoduje zatem dodatkowych skutków dla budżetu państwa, w związku z tym nie jest konieczne przygotowanie pogłębionej analizy,

- k) ustawa o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania i wykonywania niektórych działalności (art. 28 tzw. ustawy horyzontalnej)

Wejście w życie zmian do omawianej ustawy nie spowoduje obciążeń dla budżetu państwa, gdyż środki uzyskane z opłat za wydanie zaświadczenia – opłaty skarbowej – będą stanowiły dochód organu upoważnionego do ich wydawania.

Dodatkowe koszty jednorazowe mogą powstać z tytułu zmian organizacyjnych w urzędach marszałkowskich. Nie będą one jednak znaczne, z uwagi na fakt podzielenia wniosków, realizowanych na szczeblu centralnym przez 2 etaty, na 16 województw, w zależności od miejsca zamieszkania osoby składającej wniosek, miejsca wykonywania działalności lub ostatniego miejsca zatrudnienia przy wykonywaniu działalności. Z danych dotyczących ilości wydawanych zaświadczeń wynika, że miesięcznie wydano średnio w 2004 r. – 44 zaświadczenia, w 2005 r. – 94 zaświadczenia, w 2006 r. – 87 zaświadczeń. W wyniku podziału średniej liczby wydanych miesięcznie zaświadczeń przez liczbę województw, otrzymano liczbę zaświadczeń jaka przypada średnio na jedno województwo miesięcznie: w 2004 r. niespełna 3 zaświadczenia, a w 2005 r. i w 2006 r. niespełna 6 zaświadczeń. W związku z powyższym tworzenie nowych miejsc pracy w poszczególnych urzędach, w celu wydawania zaświadczeń, może okazać się niepotrzebne.

Wysokość opłaty ustalono na 50 zł z następujących przyczyn: średni czas weryfikacji dokumentów i podliczenia stażu zawodowego oraz wypisania zaświadczenia wynosi 2 roboczogodziny. Przyjmując koszt 1 roboczogodziny za 20 zł oraz 10 zł koszty dodatkowe (wysyłka – często za granicę, telefony, faksy) – powyższa opłata oraz wpływy z opłaty skarbowej pokryją pełne koszty czynności urzędowej,

- l) ustawa o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (art. 29 tzw. ustawy horyzontalnej)

Projektowane zmiany w ustawie dotyczą wyłącznie rozszerzenia podmiotowego zakresu ww. ustawy o państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także o Republikę Turcji. Tym samym wprowadzenie przedmiotowej regulacji nie będzie miało wpływu na stan finansów publicznych,

m) ustawa o transporcie kolejowym (art. 31 tzw. ustawy horyzontalnej)

Przewiduje się, że wejście w życie projektowanej nowelizacji ustawy nie spowoduje dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego,

n) ustawa – Prawo pocztowe (art. 32 tzw. ustawy horyzontalnej)

Proponowane zmiany nie rodzą skutków finansowych; poszerzone uprawnienia UAE będą realizowane w ramach aktualnych struktur organizacyjnych urzędu i przyznanego mu budżetu,

o) ustawa o ochronie przyrody (art. 34 tzw. ustawy horyzontalnej)

Zmiana wprowadzona w pkt 3 art. 38 projektu nowelizacji ustawy o ochronie przyrody nie spowoduje żadnych skutków w zakresie finansów publicznych ze względu na fakt, że wprowadza ona jedynie poprawkę do obowiązującego art. 39 ustawy o ochronie przyrody, polegającą na wykreśleniu wyrazów „z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw środowiska”.

Koszty wdrożenia i funkcjonowania obszarów Natura 2000 zostały już wcześniej określone – na etapie wskazywania oceny skutków regulacji dla ustawy o ochronie przyrody. Zmiana przepisu art. 39 ustawy o ochronie przyrody umożliwi jedynie zabezpieczenie środków finansowych na wdrażanie i funkcjonowanie sieci Natura 2000 zarówno w budżecie ministra właściwego do spraw środowiska jak i w budżecie wojewody, na którego scedowano część obowiązków związanych z siecią Natura 2000.

Zgodnie z szacunkami Ministerstwa Środowiska kosztu wdrożenia sieci Natura 2000 w Polsce w latach 2007-2013 kwota ta wynosić będzie ok. 500 mln zł/rocznie (w sumie ok. 3,5 mld zł w latach 2007-2013). Wyliczenia te zostały oparte o założenia zgłoszone podczas dyskusji nad rozporządzeniem dotyczącym funduszu LIFE+. Jest to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie instrumentu finansowego na rzecz środowiska LIFE+. Dokonując obliczeń przyjęto powierzchnię wszystkich obszarów zarówno zgłoszonych oficjalnie do

Komisji Europejskiej jak i obszary z „Shadow list”, które mogą zostać w przyszłości włączone do sieci Natura 2000. Podstawą do wyliczenia poszczególnych elementów finansowania była powierzchnia pokrycia przez lasy, użytki rolne, lasy Skarbu Państwa, lasy prywatne, wody itp. oraz szacunkowe koszty wdrażania sieci Natura 2000 w Polsce, zgłoszone do Komisji Europejskiej w 2004 r., a także szacunkowe koszty realizacji planów ochrony Natura 2000 zgłoszone przez wojewódzkich konserwatorów przyrody.

Szacunkowe koszty nie zawierają wyliczeń dotyczących rekompensat oraz strat wynikających z ograniczeń gospodarczych na tych terenach,

p) art. 39 – przepis przejściowy tzw. ustawy horyzontalnej

Projektowana zmiana nie wywołuje skutków budżetowych. Jej celem jest zapobieżenie konieczności likwidacji posiadanych wyrobów medycznych należących do rezerw mobilizacyjnych służby zdrowia i ich odtworzenia przez dokonanie zakupów nowego asortymentu (posiadającego certyfikaty CE) w tych samych ilościach. Wartość po cenach zakupów (ceny ewidencyjne sprzed kilkudziesięciu lat) wyrobów, które musiałyby ulec zlikwidowaniu, wynosi około 17 mln PLN; w przypadku konieczności ich odtworzenia w chwili obecnej należałoby wydatkować z budżetu państwa (w zależności od asortymentu) kilka/kilkanaście razy większą kwotę.

W pozostałym zakresie projektowane zmiany nie oddziałują na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

- a) ustawa o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (art. 4 tzw. ustawy horyzontalnej), ustawy o substancjach i preparatach chemicznych (art. 18 tzw. ustawy horyzontalnej), ustawa – Prawo wodne (art. 24 tzw. ustawy horyzontalnej)

Przepisy projektów mogą wpłynąć na większy popyt na wysoko kwalifikowanych specjalistów w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa i zdrowia ludzi oraz ochrony środowiska,

- b) ustawa o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania i wykonywania niektórych działalności (art. 28 tzw. ustawy horyzontalnej)

Zmiany do ustawy spowodują przyspieszenie obsługi przedsiębiorców, zwiększając możliwości podjęcia przez nich lub wykonywania działalności na terenie innych państw członkowskich Unii Europejskiej. Wpływie to pozytywnie na rynek pracy.

Zmiany przyczynią się także do wzmocnienia roli samorządu województwa w realizacji zadań publicznych, co poprawi jego pozycję jako podmiotu kształtującego politykę rozwoju regionów.

W pozostałym zakresie projektowane zmiany nie wpłyną na rynek pracy.

5. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

- a) ustawa o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska” (art. 12 tzw. ustawy horyzontalnej), ustawa – Prawo pocztowe (art. 32 tzw. ustawy horyzontalnej)

Wejście w życie proponowanych zmian zapewni większą skuteczność narzędzi stosowanych przez regulatora rynku pocztowego w celu ograniczenia wykorzystywania przez Poczta Polską pozycji dominującej w zakresie ustalania poziomu cen na usługi powszechne. Ma to szczególne znaczenie w pierwszym przedziale wagowym przesyłek listowych najszybszej kategorii, która jest punktem odniesienia do określania granicy cenowej obszaru usług zastrzeżonych dla operatora publicznego,

- b) ustawa o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania i wykonywania niektórych działalności (art. 28 tzw. ustawy horyzontalnej)

Zmiany do ustawy spowodują przyspieszenie obsługi przedsiębiorców, zwiększając możliwości podjęcia przez nich lub wykonywania działalności na terenie innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Zmiany przyczynią się także do wzmocnienia roli samorządu województwa w realizacji zadań publicznych, co poprawi jego pozycję jako podmiotu kształtującego politykę rozwoju regionów.

W pozostałym zakresie projektowane zmiany nie oddziałują na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Ustawa o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności (art. 28 tzw. ustawy horyzontalnej)

Zmiany przyczynią się do wzmocnienia roli samorządu województwa w realizacji zadań publicznych, co poprawi jego pozycję jako podmiotu kształtującego politykę rozwoju regionów.

W pozostałym zakresie projektowane zmiany w poszczególnych ustawach nie wpłyną na sytuację i rozwój regionów.

7. Wpływ regulacji na zdrowie i na środowisko

a) ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (art. 3 tzw. ustawy horyzontalnej)

Wprowadzenie projektowanego brzmienia art. 13¹ ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustanawiającego surowsze niż obecnie obowiązujące kryteria dotyczące sposobu prezentowania reklam i prowadzenia promocji napojów alkoholowych, pozytywnie wpłynie na zdrowie ludności, ponieważ przyczyni się do ograniczenia liczby osób, które wskutek oddziaływania reklamy dokonają zakupu napoju alkoholowego,

b) ustawa o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (art. 4 tzw. ustawy horyzontalnej) oraz ustawa o substancjach i preparatach chemicznych (art. 18 tzw. ustawy horyzontalnej)

Wprowadzane przepisy będą miały dodatni wpływ na zdrowie ludzi i na środowisko, zapewniając, w szczególności, ochronę przed szkodliwym wpływem substancji i preparatów na zdrowie człowieka i na środowisko

przez ustanowienie sankcji karnych za wprowadzanie i stosowanie niebezpiecznych substancji i preparatów chemicznych oraz zawierających je produktów wbrew określonym zakazom i ograniczeniom. Dodatkowo objęcie substancji i preparatów chemicznych, w postaci gotowych produktów przeznaczonych dla końcowego użytkownika, będących środkami ochrony roślin, obowiązkami w zakresie karty charakterystyki zapewni odbiorcom tych środków dostęp do informacji dotyczących tej substancji oraz zagrożeń przez nią stwarzanych.

Ponadto zmiana tej ustawy będzie miała korzystny wpływ na zdrowie ludzi przez wprowadzenie:

- 1) obowiązku pełniejszego informowania osób stosujących środki ochrony roślin o zagrożeniach związanych z ich stosowaniem,
 - 2) sankcji karnych za niespełnienie warunków określonych w przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie ograniczeń, zakazów lub warunków produkcji, obrotu lub stosowania substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych oraz zawierających je produktów (Dz. U. Nr 168, poz. 1762, z późn. zm.) oraz rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów (Dz.Urz. WE L 104 z 8.04.2004, str. 1, Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 48) zapewniających pełniejsze przestrzeganie tych przepisów, co będzie miało pozytywny wpływ na zdrowie konsumentów,
- c) ustawa o bezpieczeństwie morskim (art. 15 tzw. ustawy horyzontalnej)
- W wyniku poprawienia standardów bezpieczeństwa żeglugi, wejście w życie projektowanej ustawy może pozytywnie wpłynąć na stan środowiska,
- d) ustawa o wyrobach medycznych (art. 35 i 39 tzw. ustawy horyzontalnej)
- Wprowadzone regulacje będą miały pozytywny wpływ na bezpieczeństwo zdrowotne ludności. Mają one na celu zwiększenie uprawnień organów kontrolnych – Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczni-

czych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych i służb celnych w zakresie sprowadzania do kraju wyrobów medycznych i nadzoru nad spełnieniem wymagań prawnych i technicznych, a także użytkowaniem nowych wyrobów, których bezpieczeństwo stosowania może wymagać potwierdzenia.

Rozwiązanie dotyczące możliwości wykorzystania rezerw państwowych, przewidziane w art. 39 tzw. ustawy horyzontalnej, zwiększy możliwość zagwarantowania bezpieczeństwa ludności w sytuacjach kryzysowych.

W pozostałym zakresie projektowane zmiany w poszczególnych ustawach nie wpłyną na zdrowie i na środowisko.

8. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Przedłożony projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT/372 /2007/DP/as

Warszawa, 22. 02. 2007 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (NOWY TEKST), wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Panią Ewę Ośniecką - Tamecką, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowna Pani Minister!

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-167-06 NOWY TEKST), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2007-02-23

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾**

z dnia

**w sprawie udzielania statkom zwolnień z obowiązku zdawania odpadów
i pozostałości ładunkowych przed opuszczeniem portu**

Na podstawie art. 10 ust. 9 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 692) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb udzielania zwolnień z obowiązku każdorazowego zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych przed opuszczeniem portu, a w szczególności;
- 2) wzór wniosku o udzielenie zwolnienia z obowiązku każdorazowego zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych przed opuszczeniem portu;
- 3) wzór zaświadczenia o zwolnieniu statku z obowiązku każdorazowego zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych.

§ 2. 1. Wniosek o udzielenie zwolnienia, o którym mowa w § 1, armator składa do dyrektora właściwego urzędu morskiego.

2. Wniosek powinien zawierać:

- 1) prośbę o udzielenie zwolnienia;
- 2) podstawowe dane o statku i armatorze, takie jak: nazwa, znak rozpoznawczy, bandera, nr IMO, nazwa armatora i jego adres, telefon, faks, e-mail;
- 3) informację o linii żegludowej albo sezonowej żegludzie wycieczkowej, zawierającą w szczególności: nazwy portów oraz dane o częstotliwości rejsów;

¹⁾ Minister Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej - gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 marca 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 38, poz. 242).

4) informację o miejscu, czasie i sposobie odbioru oraz zagospodarowania odpadów, nazwy przedsiębiorstw, z którymi zawarto umowy o świadczenie usług, oraz rodzaje odpadów, których dotyczą te umowy;

5) miejsce, datę i podpis upoważnionej osoby.

3. Do wniosku należy dołączyć:

1) kopię umowy lub umów o świadczenie usług odbioru i gospodarowania odpadami odbieranymi ze statku, zawartych w porcie, do którego zawija statek podczas rejsów na stałej linii żeglugaowej;

2) kopię zezwolenia na prowadzenie działalności polegającej na odbiorze i gospodarowaniu odpadami ze statków, wydanego przez właściwe organy administracji publicznej podmiotowi, z którym armator zawarł umowę, o której mowa w pkt 1;

3) potwierdzenie przez podmiot zarządzający portem, w którym są zdawane odpady, że umowa, o której mowa w pkt 1, jest zgodna z zasadami ustalonymi w zatwierdzonym portowym planie gospodarowania odpadami oraz pozostałościami ładunkowymi ze statków.

4. Do dokumentów, o których mowa w ust. 3, sporządzonych w języku obcym, załącza się tłumaczenia na język polski wykonane przez tłumacza przysięgłego.

5. Wzór wniosku określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Kopie decyzji o wydaniu zwolnienia dyrektor właściwego urzędu morskiego przekazuje właściwemu podmiotowi zarządzającemu portem, którego dotyczy zwolnienie z obowiązku każdorazowego zdawania odpadów.

2. Armator statku, który ponownie ubiega się o wydanie zwolnienia z obowiązku zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych w terminie 14 dni przed upływem terminu ważności zwolnienia niezwłocznie poinformuje dyrektora właściwego urzędu morskiego o wszelkich zmianach, jakie zaszły w odniesieniu do informacji, zawartych we wniosku, o których mowa w § 2.

§ 4. 1. Dyrektor właściwego urzędu morskiego na wniosek armatora, który uzyskał decyzję o zwolnieniu z obowiązku każdorazowego zdawania odpadów i pozostałości

ładunkowych przed opuszczeniem portu, wydaje zaświadczenie zgodnie z wzorem określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 maja 2003 r. w sprawie udzielania statkom zwolnień z obowiązku zdawania odpadów przed opuszczeniem portu (Dz. U. Nr 101, poz. 937 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 81).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI MORSKIEJ

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Gospodarki Morskiej
z dnia, poz. ...)

ZAŁĄCZNIK Nr 1

WZÓR

**WNIOSEK O UDZIELENIE ZWOLNIENIA Z OBOWIĄZKU KAŻDORAZOWEGO
ZDAWANIA ODPADÓW I POZOSTAŁOŚCI ŁADUNKOWYCH
PRZED OPUSZCZENIEM PORTU PRZEZ STATEK**

Do
Dyrektora Urzędu Morskiego w:
Director of Maritime Office in:

.....
.....
(adres / address)

**WNIOSEK O UDZIELENIE ZWOLNIENIA Z OBOWIĄZKU KAŻDORAZOWEGO ZDAWANIA
ODADÓW I POZOSTAŁOŚCI ŁADUNKOWYCH PRZED OPUSZCZENIEM PORTU PRZEZ STATEK**
*APPLICATION FOR EXEMPTION FROM MANDATORY DELIVERY OF WASTE TO PORT RECEPTION
FACILITIES BEFORE LEAVING THE PORT*

1. Dane statku i armatora

1. Owner and ship particulars

Nazwa statku _____
Ship name

Znak rozpoznawczy _____
Call sign

Bandera _____
Flag state

Numer IMO _____
IMO number

Nazwa armatora _____
Name of the ship-owner

Adres armatora _____
Address of the ship-owner

Regon * _____

NIP * _____

Telefon, faks, e-mail _____
Telephone, fax, e-mail

2. Informacje o linii żeglujowej

2. Information on shipping line

Statek uprawia żeglugę na stałej linii między następującymi portami:

The ship is cruising on the established shipping line between the following ports:

1. _____

2. _____

Nazwa portu
Name of the port

Nazwa portu
Name of the port

Częstotliwość rejsów:

Frequency of voyages: _____

3. Informacje o zawartych umowach o świadczenie usług odbioru i gospodarowania odpadami odbieranymi ze statku

3. Information on signed agreements concerning services of ship's waste reception and management

Nazwa i adres podmiotu, z którym zawarto umowę:

Name and address of the contractor:

1. _____

2. _____

* Dotyczy statków polskiej przynależności.
It applies to ships flying Polish flag.

Rodzaj odpadów, których dotyczy umowa (zaznaczyć odpowiednią kratkę):

Type of waste the agreement involves (mark where applicable):

odpady olejowe
oil waste

ścieki
sewage

śmieci
garbage

4. Wniosek

Application

Wnoszę o udzielenie statkowi zwolnienia z obowiązku każdorazowego zdawania odpadów przed opuszczeniem następującego portu:

Herewith I apply for exemption this ship from mandatory delivery of wastes in the following port:

(Nazwa portu – *Name of the port*)

Uzasadnienie wniosku:

A justification of application:

5. Załączniki (zaznacz właściwą kratkę):

Attachments (mark where applicable):

5.1. Kopia umowy o świadczenie usług odbioru i gospodarowania odpadami

Copy of the agreement with the waste contractor

5.2. Tłumaczenie umowy na język polski

Translation of the agreement into Polish language

5.3. Kopia zezwolenia wydanego podmiotowi świadczącemu usługi odbioru i gospodarowania odpadami

Copy of the permit issued for the waste contractor

5.4. Tłumaczenie zezwolenia na język polski

Translation of the permit into Polish language

Miejsce

Data

Podpis upoważnionej osoby

Place *Date.....*

Signature of authorized person _____

6. Potwierdzenie, o którym mowa w § 4 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia.

Confirmation by a port Administration according to paragraph 4. 3. 3.

Miejsce

Data

Podpis upoważnionej osoby

Place *Date.....*

Signature of authorized person

ZAŁĄCZNIK Nr 2

WZÓR

**ZAŚWIADCZENIE O ZWOLNIENIU STATKU Z OBOWIĄZKU KAŻDORAZOWEGO
ZDAWANIA ODPADÓW I POZOSTAŁOŚCI ŁADUNKOWYCH DO PORTOWYCH
URZĄDZEŃ ODBIORCZYCH PRZED OPUSZCZENIEM PORTU**

Dyrektor Urzędu Morskiego w:
Director of Maritime Office in:

Nr:
No:

**ZAŚWIADCZENIE O ZWOLNIENIU STATKU Z OBOWIĄZKU KAŻDORAZOWEGO
ZDAWANIA ODPADÓW I POZOSTAŁOŚCI ŁADUNKOWYCH DO PORTOWYCH URZĄDZEŃ
ODBIORCZYCH PRZEDOPUSZCZENIEM PORTU**

**CERTIFICATE OF EXEMPTION OF A SHIP FROM MANDATORY DELIVERY OF WASTE
TO PORT RECEPTION FACILITIES BEFORE LEAVING THE PORT**

Nazwa statku _____ **Sygnal wywoławczy**
Name of the ship _____ *Call sign* _____

Armator _____ **Numer IMO**
Ship-owner _____ *IMO number* _____

Statek uprawia żeglugę na stałej linii między portami:
The ship is in regular service between the ports: _____
Nazwa portu *Name of the port*

i
and _____
Nazwa portu *Name of the port*

Odbiór i zagospodarowanie odpadów ze statku odbywa się w porcie:
Reception and disposal of ship generated waste takes place in the port of: _____
Nazwa portu *Name of the port*

na podstawie umowy z odbiorcą / odbiorcami odpadów*:
on the base of agreement with waste contractor/contractors:*

1. _____
Nazwa i adres odbiorcy odpadów *Name and address of the waste contractor*

2. _____
Nazwa i adres odbiorcy odpadów *Name and address of the waste contractor*

3. _____
Nazwa i adres odbiorcy odpadów *Name and address of the waste contractor*

Statek: _____ **jest zwolniony z obowiązku każdorazowego zdawania do**
The ship: _____ *is exempted from mandatory delivery to port reception*

Nazwa statku *Name of the ship* _____
portowych urządzeń odbiorczych w porcie: _____ **następujących rodzajów odpadów:**
facilities in the port: _____ *of the following kinds of waste:*
Nazwa portu *Name of the port*

odpady olejowe **
oil waste

ścieki **
sewage

śmieci**
garbage

Niniejsze świadectwo jest ważne do dnia: _____ **pod warunkiem, że dane zawarte w**
This certificate is valid until: _____ *under condition that the above mentioned*
Data *Date*

świadectwie nie uległy zmianie.
circumstances remain valid.

Miejsce **Data** **Podpis**

Place *Date* *Signed by*

Pieczęć okrągła

* Niepotrzebne skreślić.
Delete if not appropriate.

** Zaznaczyć odpowiednią kratkę.
Tick appropriate box.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej w sprawie udzielania statkom zwolnień z obowiązku zdawania odpadów przed opuszczeniem portu stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 10 ust. 9 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 692).

Zgodnie z postanowieniami przedmiotowego upoważnienia zostają określone w rozporządzeniu tryb udzielania statkom zawijającym do polskich portów morskich zwolnień z obowiązku każdorazowego zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych przed opuszczeniem portu. W § 2 projektu wskazano adresata wniosku składanego przez armatora w celu uzyskania zwolnienia z obowiązku zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych. W sposób szczegółowy został określony niezbędny zakres danych jakie powinny znaleźć się w składanym przez armatora wniosku oraz rodzaje dokumentów lub ich kopie jakie powinny być załączone do wniosku. Ułatwieniem przy sporządzaniu wniosku jest załączony do rozporządzenia jego wzór określony załącznikiem nr 1. W § 3 rozporządzenia zobligowano dyrektora urzędu morskiego do niezwłocznego przekazania właściwemu podmiotowi zarządzającemu portem kopii decyzji o wydaniu zwolnienia z każdorazowego zdawania odpadów przed opuszczeniem portu. Armator statku zobligowany został do informowania dyrektora właściwego urzędu morskiego o wszelkich zmianach, jakie zaszły w odniesieniu do informacji zawartych we wniosku. Zgodnie z zapisem w § 4 rozporządzenia Dyrektor właściwego urzędu morskiego może wydać armatorowi statku, który uzyskał decyzję o zwolnieniu z obowiązku każdorazowego zdawania odpadów, zaświadczenie określone załącznikiem nr 2 do rozporządzenia. Zaświadczenie zawiera niezbędne dane o statku, armatorze, treści i terminie zwolnienia oraz informacje o linii żeglugowej ze wskazaniem portów zawinięcia.

Przepisy rozporządzenia stwarzają warunki prawne mające na celu ułatwienie statkom i ich armatorom usuwanie odpadów znajdujących się na statkach.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Rozporządzenie nie zawiera norm technicznych, podlegających procedurze notyfikacji, rozumieniu przepisów

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz.579).

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Wpływ regulacji na dochody i wydatki sektora przedsiębiorstw.

Wejście w życie proponowanych zmian nie będzie miało bezpośredniego wpływu na dochody i wydatki sektora przedsiębiorstw.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego.

Wejście w życie proponowanych zmian nie będzie miało bezpośredniego wpływu na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie proponowanych zmian nie będzie miało bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Proponowane zmiany nie będą miały bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Brak wpływu na sytuację i rozwój regionów.

6. Wpływ regulacji na stan środowiska.

Brak wpływu na stan środowiska.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾

z dnia

w sprawie wymagań dotyczących zawartości siarki w paliwie żeglugowym²⁾

Na podstawie art. 13f ust. 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 692) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zawartość siarki w dostarczonym paliwie przeznaczonym do użycia na statku podnoszącym polską banderę, który przebywa poza granicami obszarów kontroli emisji tlenków siarki (SO_x) określonych w Załączniku VI do Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, sporządzonej w Londynie dnia 2 listopada 1973 r., zmienionej Protokołem uzupełniającym, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101) oraz Protokołem uzupełniającym, sporządzonym w Londynie dnia 26 września 1997 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 202, poz. 1679), zwanej dalej "Konwencją MARPOL", nie powinna przekraczać 4,5% m/m, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w Załączniku VI do Konwencji MARPOL.

2. Zawartość siarki w dostarczonym paliwie przeznaczonym do użycia na statku podnoszącym polską banderę, który przebywa w granicach obszarów kontroli emisji tlenków siarki (SO_x) określonych w Załączniku VI do Konwencji MARPOL lub w porcie państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, nie powinna przekraczać 1,5% m/m.

§ 2. Zawartość siarki w dostarczonym paliwie przeznaczonym do użycia na wszystkich statkach przebywających w polskich obszarach morskich nie powinna przekraczać 1,5% m/m.

¹⁾ Minister Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej - gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 marca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 38, poz. 242).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia w zakresie swej regulacji wdrażają postanowienia dyrektywy 2005/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. zmieniającej dyrektywę 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych (Dz. Urz. UE L 191 z 22.07.2005).

§ 3. 1. Zawartość siarki w dostarczonym paliwie przeznaczonym do użycia na statku podnoszącym polską banderę cumującym w porcie państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej oraz wszystkich statkach cumujących w polskich obszarach morskich nie powinna przekraczać 0,1 % m/m.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do:

- 1) statków, które zgodnie z opublikowanym rozkładem rejsów cumują krócej niż dwie godziny;
- 2) statków żeglugi śródlądowej posiadających dokumenty zgodności z Międzynarodową konwencją o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzoną w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319) wraz z Protokołem dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 320 i 321 oraz z 1986 r. Nr 35, poz. 177), w czasie gdy znajdują się na morzu;
- 3) statków, które podczas cumowania w porcie wyłączają wszystkie silniki i pobierają energię elektryczną z nabrzeża.

3. W przypadku używania paliwa niespełniającego wymagań określonych w ust. 1 zmiana paliwa powinna nastąpić niezwłocznie po przybyciu statku na miejsce cumowania, z uwzględnieniem wszelkich niezbędnych operacji wymiany paliwa.

§ 4. Zawartość siarki w dostarczonym paliwie przeznaczonym do użycia na statku powinna być oznaczona w sposób określony w Polskich Normach³⁾.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 4 maja 2006 r. w sprawie wymagań dotyczących zawartości siarki w paliwie dostarczonym na statek (Dz. U. Nr 79, poz. 555).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem § 3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

w porozumieniu

Minister Gospodarki

MINISTER GOSPODARKI MORSKIEJ

³⁾ Sposób oznaczania zawartości siarki określa norma PN-EN ISO 8754 - "Ropa naftowa i produkty podobne. Oznaczanie zawartości siarki. Metoda spektrometrii fluorescencji rentgenowskiej z dyspersją energii".

UZASADNIENIE

Na podstawie nowego art. 13 f ust. 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 692) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej został upoważniony do określenia dopuszczalnego poziomu zawartości siarki w paliwach morskich używanych na statkach.

Regulacja taka wynika z:

- implementacji Konwencji MARPOL (Załącznik VI ratyfikowany 14 lutego br. wszedł w życie 19 maja 2005 r. a wobec Rzeczypospolitej Polskiej – 29 lipca 2005 r.) oraz przygotowania do implementacji będącej w końcowym etapie opracowania (Dz. U. z 2005 r. Nr 202, poz. 1680).
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej 2005/33WE z dnia 6 lipca 2005 r., zmieniającej dyrektywę 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych.

Oba akty w różnych zakresach ustanawiają ograniczenia zawartości siarki w rzeczonych paliwach. Rozporządzenie wprowadza ograniczenia zawartości siarki w wysokości:

- 4,5% dla polskich statków poruszających się poza obszarami kontroli związków siarki,
- 1,5% dla wszystkich statków w obszarze kontroli związków siarki,
- 0,1% dla wszystkich statków cumujących przy nabrzeżu lub kotwiczących na redach.

Rozporządzenie określając dopuszczalną zawartość siarki w paliwie dostarczanym na statek, określa jednocześnie te same wartości dla paliwa używanego na statkach polskiej bandery oraz przebywających w polskich obszarach morskich. Wynika to z treści art. 13c znowelizowanej ustawy zawierającej upoważnienie ustawowe dla proponowanego aktu wykonawczego, który stanowi, że „zabrania się na statkach (...) używania paliwa niespełniającego wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 f ust. 3.”.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Projekt rozporządzenia w sprawie wymagań dotyczących zawartości siarki w paliwach dostarczanych na statek ma na celu wdrożenie do krajowego prawodawstwa wymagań Unii Europejskiej wynikających z Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady oraz postanowień Załącznika VI do Konwencji MARPOL.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki sektora przedsiębiorstw.

Określenie dopuszczalnej zawartości siarki w paliwie wymusi stosowanie na statkach paliw o niższej zawartości siarki niż w stosowanych dotychczas. Może to mieć także wpływ na wydatki sektora przedsiębiorstw.

Obecnie różnica w cenie paliw zawierających siarkę w ilości 3,5% oraz 1% wynosi ok. 8%.

W lutym tego roku cena paliwa o zawartości siarki 3,5% u polskiego dostawcy Ship-service oscylowała wokół 178 USD za tonę.

Natomiast cena takiego samego paliwa na giełdzie w Rotterdamie wynosiła 164 USD, a paliwa o zawartości siarki 1% - 178 USD.

Cena paliwa o zawartości siarki 1,5% wzięwszy pod uwagę koszty pośredników, powinna utrzymywać się odpowiednio na poziomie poniżej ceny paliwa o zawartości siarki 1%.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na wydatki budżetu i sektora publicznego. Koszty związane z ustanowieniem systemu kontroli paliw w zakresie zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia zostały określone w uzasadnieniu do nowelizacji ustawy o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, w której ustanowiono tenże system.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie proponowanych zmian nie będzie miało bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Proponowane zmiany nie będą miały bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Brak wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Wpływ regulacji na stan środowiska.

Regulacja stanowi prawo z zakresu ochrony środowiska. Celem aktu jest poprawa stanu środowiska naturalnego przez ograniczenie emisji związków siarki do atmosfery, będących przyczyną tzw. „kwaśnych deszczy”.

Efektywna egzekucja przepisów rozporządzenia oraz ww. aktów powiązanych pozwoli na ochronę środowiska obszaru Morza Bałtyckiego zarówno w powietrzu jak i w wodzie.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI MORSKIEJ¹⁾

z dnia

**w sprawie sposobu, zakresu i terminów przeprowadzania przeglądów i inspekcji,
sposobu wydawania, potwierdzania oraz wzorów międzynarodowych świadectw w
zakresie ochrony morza przed zanieczyszczeniem przez statki²⁾**

Na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 692) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Statek uprawiający żeglugę międzynarodową określony w Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, 1973, sporządzonej w Londynie dnia 2 listopada 1973 r., zmienionej Protokołem uzupełniającym sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101), oraz Protokołem uzupełniającym, sporządzonym w Londynie dnia 26 września 1997 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 202, poz. 1679), zwanej dalej "Konwencją MARPOL", podlega odpowiednio:

- 1) poprzedzającemu inspekcję przeglądowi:
 - a) wstępnemu, przed oddaniem statku do eksploatacji lub wydaniem po raz pierwszy międzynarodowego świadectwa potwierdzającego spełnienie

¹⁾ Minister Gospodarki Morskiej kieruje działem administracji rządowej - gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 marca 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 38, poz. 242).

²⁾ Rozporządzenie wdraża postanowienia:

- dyrektywy 1994/57/WE Rady z dnia 22 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (Dz. Urz. WE L 319 z 12.12.1994, str. 26, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 2, str. 230);
- dyrektywy 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000, str. 81; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 5, str. 358) w zakresie inspekcji statku.

obowiązujących przepisów o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki,

b) dla odnowienia międzynarodowego świadectwa, przeprowadzonemu w odstępie czasu nieprzekraczającym pięciu lat,

c) pośredniemu, przeprowadzanemu między 21. a 27. miesiącem albo między 33. a 39. miesiącem, odpowiednio po przeglądzie wstępnym lub przeglądzie dla odnowienia międzynarodowego świadectwa,

d) rocznemu, przeprowadzanemu w przedziale trzech miesięcy przed lub po upływie roku od dokonania przeglądu, o którym mowa w lit. a lub b, z wyjątkiem roku, w którym przeprowadzany jest przegląd pośredni, o którym mowa w lit. c,

e) dodatkowemu, ogólnemu lub częściowemu, przeprowadzanemu po naprawie lub wymianie urządzeń i instalacji służących do zapobiegania zanieczyszczaniu morza przez statki;

2) inspekcji:

a) dorażnej, w celu stwierdzenia, czy:

– statek posiada ważne międzynarodowe świadectwa,

– urządzenia i wyposażenie statku służące zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki są sprawne technicznie i należycie utrzymane,

– od czasu wydania międzynarodowych świadectw nie zostały wprowadzone bez zgody instytucji klasyfikacyjnej sprawującej nadzór techniczny nad statkiem istotne zmiany w konstrukcji, wyposażeniu, systemach, osprzęcie, urządzeniach lub materiałach,

– spełnione są wymagania określone w art. 9 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki i wynikające z § 5,

b) innej przeprowadzanej w zakresie i trybie określonym w ustawie z dnia 116 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki i konwencjach, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 16 marca 1995 r.

o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, niebędącym inspekcjami doraźnymi.

2. Przeglądy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przeprowadza się w celu stwierdzenia, że statek, jego urządzenia, instalacje i wyposażenie spełniają wymagania Konwencji MARPOL oraz przepisów technicznych instytucji klasyfikacyjnej sprawującej nadzór techniczny nad statkiem.

3. Statki inne niż określone w ust. 1 i nieuprawiające żeglugi międzynarodowej poddaje się przeglądom, których częstotliwość i zakres ustala instytucja klasyfikacyjna sprawująca nadzór techniczny nad statkiem w zależności od ich rodzaju i przeznaczenia statku.

4. Kwalifikując statki do inspekcji doraźnej, organ inspekcyjny zapewnia, że inspekcji podlegają w pierwszej kolejności statki, które:

- 1) zostały zgłoszone przez pilotów lub pracowników portowych jako mające nieprawidłowości w zakresie zapobiegania zanieczyszczaniu morza;
- 2) są przedmiotem raportu lub skargi kapitana statku, członka załogi lub innej osoby, lub jednostki organizacyjnej, chyba że organy inspekcyjne kontroli portu uznają raport lub skargę za bezpodstawne; tożsamość osoby zgłaszającej raport lub skargę nie może być ujawniona kapitanowi, właścicielowi lub armatorowi statku;
- 3) są podejrzane o złamanie przepisów w zakresie zanieczyszczenia środowiska szkodliwymi substancjami lub ściekami;
- 4) powodowały zagrożenie wobec środowiska naturalnego;
- 5) nie poinformowały portu o odpadach znajdujących się na tych statkach;
- 6) są podejrzane na podstawie informacji uzyskanych od kapitanów o to, że nie spełniają wymogów ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki.

5. W zakresie wypełniania obowiązków zdawania do portowych urzędzeń odpadów i pozostałości ładunkowych, organ inspekcyjny przeprowadza rocznie inspekcje doraźne statków innych niż statki rybackie oraz statki sportowe uprawnione do przewozu mniej niż 12 osób, w ilości co najmniej 25 % ogólnej liczby indywidualnych statków zawijających do polskich portów, obliczonej jako średnia arytmetyczna trzech ostatnich lat kalendarzowych.

6. Statki rybackie i statki sportowe uprawnione do przewozu mniej niż 12 osób podlegają inspekcjom doraźnym, w szczególności w zakresie przestrzegania obowiązku zdawania odpadów i pozostałości ładunkowych do portowych urządzeń odbiorczych przed opuszczeniem portu.

7. W zakresie przestrzegania obowiązku zdawania do portowych urządzeń odpadów i pozostałości ładunkowych, organ inspekcyjny przeprowadza inspekcję doraźną statku, jeżeli jest on przedmiotem raportu lub meldunku dokonanego przez administrację morską innego państwa.

§ 2. 1. Przeglądy przeprowadza instytucja klasyfikacyjna sprawująca nadzór techniczny nad statkiem przez wyznaczonego inspektora.

2. Inspekcje przeprowadza organ inspekcyjny lub instytucja klasyfikacyjna upoważniona na podstawie umowy przez wyznaczonego inspektora.

3. Polski konsul może, bez przeprowadzenia przeglądu, przedłużyć jednorazowo okres ważności międzynarodowego świadectwa w celu umożliwienia dopłynięcia statku do portu, w którym może być poddany przeglądowi, nie dłużej jednak niż na okres trzech miesięcy od daty jego wygaśnięcia; o każdym przypadku przedłużenia ważności świadectwa polski konsul powiadamia dyrektora urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku.

4. Polski konsul może, w uzgodnieniu z dyrektorem urzędu morskiego właściwym dla portu macierzystego statku, wystąpić z wnioskiem do organu administracji państwa, w którego porcie przebywa statek, o przeprowadzenie przeglądu i inspekcji statku niezbędnych do przedłużenia ważności międzynarodowych świadectw.

§ 3. W trakcie inspekcji organ inspekcyjny powinien w szczególności sprawdzić, czy:

- 1) statek podczas przebywania na morzu oraz postoju w porcie przestrzega wymagań technicznych określonych w załącznikach Konwencji MARPOL i Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzonej w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 346), zwanej dalej "Konwencją Helsińską";
- 2) statek posiada "Książkę zapisów olejowych";

- 3) statek przewożący jako ładunek olej lub chemikalia w stanie płynnym posiada "Książkę zapisów ładunkowych", zgodnie z wymogami Konwencji MARPOL i Konwencji Helińskiej;
- 4) zbiornikowiec olejowy o pojemności brutto poniżej 150 posiada "Książkę zapisów olejowych" w formie uzgodnionej z dyrektorem urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku;
- 5) statek posiada "Książkę zapisów śmieciowych";
- 6) książki, o których mowa w pkt 2-5, są prowadzone w języku polskim, a dla statków uprawiających żeglugę międzynarodową - również w języku angielskim;
- 7) armator statku o polskiej przynależności wyposażył statek w:
 - a) książki, o których mowa w pkt 2-5, stanowiące druk ścisłego zarachowania, po uprzednim zarejestrowaniu ich w urzędzie morskim właściwym dla portu macierzystego tego statku,
 - b) okrętowy plan zapobiegania rozlewom olejowym lub okrętowy plan zapobiegania rozlewom substancji szkodliwych,
 - c) plan postępowania ze śmieciami.

§ 4. 1. Statek zgłoszony do przeglądu lub inspekcji powinien być przygotowany do ich sprawnego przeprowadzenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do inspekcji przeprowadzanej na żądanie armatora lub kapitana statku.

3. Przy przeprowadzaniu przeglądu lub inspekcji statku powinien być obecny kapitan statku lub wyznaczony przez niego zastępca.

§ 5. 1. W przypadku pozytywnego wyniku przeglądów i inspekcji, o których mowa w § 1 ust. 1, organ inspekcyjny wydaje statkowi o polskiej przynależności międzynarodowe świadectwa na formularzach, których wzory określa Konwencja MARPOL.

2. Organ inspekcyjny, właściwy dla portu macierzystego statku, dokonuje potwierdzenia w międzynarodowym świadectwie zezwolenia na odstępnie od ogólnych wymogów eksploatacyjnych przez statek spełniający warunki uzyskania zwolnienia od wymagań, określonych w Konwencji MARPOL.

3. Organ inspekcyjny, właściwy dla portu macierzystego statku, na wniosek armatora potwierdzony przez upoważnioną instytucję klasyfikacyjną, dokonuje potwierdzenia w międzynarodowym świadectwie zezwolenia na odstępianie od wymogów określonych w Konwencji MARPOL w zakresie konstrukcji statku, jego wyposażenia, osprzętu, materiałów, urządzeń lub aparatury, a także na zastosowania rozwiązań równoważnych.

4. W przypadku zakupu statku budowanego, odbudowywanego albo zakupionego z ważną klasą nieuznanej instytucji klasyfikacyjnej organ inspekcyjny wydaje międzynarodowe świadectwa, o ile statek został przekazany pod nadzór techniczny uznanej instytucji klasyfikacyjnej przy pierwszym przeglądzie okresowym dla potwierdzenia klasy, jednak nie później niż 15 miesięcy od daty zakupu statku.

5. Międzynarodowe świadectwo systemu przeciwporostowego wydaje organ inspekcyjny zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 782/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie zakazu stosowania związków cynoorganicznych na statkach (Dz. Urz. WE L 115 z 09.05.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 7, str. 281).

6. Międzynarodowe świadectwa, o których mowa w ust. 1, 4 i 5, mogą być wydane, jeżeli uznana instytucja klasyfikacyjna, sprawująca nadzór techniczny nad statkiem, potwierdzi w świadectwach klasy zgodność z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska morskiego przed zanieczyszczeniami ze statków.

7. W przypadku pozytywnego wyniku przeglądu, o którym mowa w § 1 ust. 3, upoważniona instytucja klasyfikacyjna wydaje statkowi o polskiej przynależności zaświadczenie o zgodności.

8. Świadectwa, o których mowa w ust. 1, wystawia się w języku polskim i angielskim.

§ 6. 1. Z przeprowadzonego przeglądu lub inspekcji sporządza się protokół, którego kopię otrzymuje kapitan statku i armator.

2. W przypadku gdy organem inspekcyjnym jest konsul, kopię protokołu z inspekcji organ ten przekazuje dyrektorowi urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku.

3. W przypadku negatywnego wyniku inspekcji organ inspekcyjny powiadamia armatora statku, a w odniesieniu do statku o obcej przynależności - również konsula państwa,

którego banderę podnosi statek, Międzynarodową Organizację Morską oraz organ, który wydał międzynarodowe świadectwa, o stwierdzonych podczas inspekcji nieprawidłowościach.

4. Stwierdzone na podstawie przeprowadzonego przeglądu lub inspekcji niezgodności z obowiązującymi wymaganiami technicznymi określa się pisemnie w zaleceniach pokontrolnych dla armatora lub kapitana statku.

5. W protokole, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się termin zgłoszenia wykonania zaleceń organowi, który przeprowadził przegląd lub inspekcję.

6. W przypadku zatrzymania statku z powodu niewykonania obowiązku zdania odpadów i pozostałości ładunkowych do portowych urządzeń odbiorczych, w protokole, o którym mowa w ust. 1, potwierdza się wypełnienie obowiązku zdania odpadów i pozostałości ładunkowych do portowych urządzeń odbiorczych jako warunek wydania zgody na opuszczenie portu.

§ 7. Jeżeli statek opuści port, nie dopełniając obowiązku zdania odpadów i pozostałości ładunkowych do portowych urządzeń odbiorczych, dyrektor urzędu morskiego właściwy dla portu, który opuścił statek, niezwłocznie informuje o niedopełnieniu tego obowiązku właściwe władze w następnym porcie, do którego ma zawinąć statek.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie przepisów technicznych w zakresie zapobiegania zanieczyszczaniu morza przez statki, trybu przeprowadzania przeglądów i inspekcji, wzorów międzynarodowych świadectw, wysokości opłat z tym związanych oraz powierzenia niektórych zadań organu inspekcyjnego instytucji klasyfikacyjnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 2, poz. 16).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI MORSKIEJ

UZASADNIENIE

Na podstawie nowego art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 692) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej został upoważniony do określenia sposobu, zakresu i terminów przeprowadzania przeglądów i inspekcji, sposobów potwierdzania oraz wzorów międzynarodowych świadectw.

Regulacja taka wynika z implementacji dyrektywy WE Rady Unii Europejskiej 94/57 z dnia 22 listopada 1994 roku w sprawie wspólnych zasad i standardów dla inspekcji statków oraz instytucji klasyfikacyjnych, a także odpowiednich czynności administracji morskich.

Ponadto niezbędne było dokonanie pewnych zmian redakcyjnych w związku z:

- ratyfikowaniem protokołu zmieniającego Konwencję MARPOL wprowadzającego Załącznik VI o zapobieganiu zanieczyszczaniu powietrza przez statki wraz z Kodeksem technicznym kontroli emisji tlenków azotu z okrętowych silników wysokoprężnych (zróznicowanie przeglądów pod względem wielkości statku), jak również
- obowiązującym rozporządzeniem WE nr 782/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie zakazu stosowania związków cynoorganicznych na statkach (dodatkowy przegląd i świadectwo na okoliczność zgodności z jego przepisami).

Rozporządzenie opiera się na dotychczasowym rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie przepisów technicznych w zakresie zapobiegania zanieczyszczaniu morza przez statki, trybu przeprowadzania przeglądów i inspekcji, wzorów międzynarodowych świadectw, wysokości opłat z tym związanych oraz powierzenia niektórych zadań organu inspekcyjnego instytucji klasyfikacyjnej (Dz.U z 1997 r. Nr 2, poz. 16).

Zmianie uległa formuła, w jakiej rozporządzenie mówi o instytucji klasyfikacyjnej. Zamiast używanego dotychczas „PRS” (Polski Rejestr Statków) używane będzie wyrażenie „upoważniona instytucja klasyfikacyjna”. Taka zmiana konieczna jest ze względu na spowodowane dostosowaniem do prawa unijnego rozciągnięcia prawa

przeprowadzania przeglądów i wydawania świadectw na instytucje klasyfikacyjne uznane przez Komisję Europejską.

Z rozporządzenia w dotychczasowym brzmieniu usunięty został załącznik. Zgodnie z zasadami legislacji został on przeniesiony do nowelizowanej ustawy o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki.

Ponadto znikną przepisy o uznaniu przepisów technicznych PRS.

Do katalogu przeglądów i świadectw dodane zostaną te, które przewidziane zostały w aktach prawnych leżących u podstaw wydawanego rozporządzenia.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Projekt rozporządzenia ma na celu wdrożenie do krajowego prawodawstwa wymagań Unii Europejskiej wynikających z Dyrektywy Rady Europejskiej (WE) 94/57 z dnia 22 listopada 1994r. w sprawie wspólnych zasad i standardów dla inspekcji statków oraz instytucji klasyfikacyjnych a także odpowiednich czynności administracji morskich (Dz. Urz. L 319 z 12.12.1994 r. str. 20).

Rozporządzenie uzupełni także system kontroli przestrzegania konwencji międzynarodowych o ratyfikowany Załącznik VI do Konwencji MARPOL implementowany nowelą ustawy o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki oraz rozporządzenia WE w sprawie zakazu stosowania związków cynoorganicznych na statkach.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki sektora przedsiębiorstw.

Koszty przeglądów statków pokrywają armatorzy. Dotychczas w Polsce działała tylko jedna instytucja klasyfikacyjna (PRS), a koszt przeglądu określony był zmieniającym rozporządzeniem.

W związku z wejściem do Unii Europejskiej oraz implementacją Dyrektywy 94/57 RE do wykonywania przeglądów oraz inspekcji statków mogą zostać upoważnione instytucje klasyfikacyjne inne niż instytucja państwa bandery statku poddawanego inspekcji. Warunkiem wykonywania takich czynności jest uznanie przez Komisję Europejską danej instytucji klasyfikacyjnej oraz wyrażenie przez nią woli przeprowadzania przeglądów.

W związku z powyższym uwolnienie cen za przeprowadzenie przeglądów będzie jednym z elementów konkurencji między instytucjami klasyfikacyjnymi. Zabezpieczeniem warunków konkurencji oraz jakości będzie nadzór prowadzony przez administrację morską na podstawie odrębnych przepisów.

W wyniku zmian wprowadzanych rozporządzeniem na rynku usług wykonywania przeglądów statków funkcjonować będzie kilka tego rodzaju instytucji w warunkach zbliżonych do konkurencji. Należy więc spodziewać się obniżenia pobieranych obecnie

opłat za przeglądy, a co za tym idzie, zmniejszenia wydatków przy jednoczesnym braku wpływu na dochody sektora przedsiębiorstw.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego.

Zgodnie z projektowanym art. 8 ust. 6 ustawy o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, w przypadku gdy przeprowadzenie inspekcji oraz wystawienie lub potwierdzenie międzynarodowych świadectw wykonuje upoważniona instytucja klasyfikacyjna, dochód budżetu państwa stanowi 10% opłaty określonej w załączniku do ustawy.

W chwili obecnej takich wpływów do budżetu państwa nie odnotowuje się, będzie to więc dodatkowy przychód dla budżetu.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie proponowanych zmian nie będzie miało bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Proponowane zmiany nie będą miały bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Brak wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Wpływ regulacji na stan środowiska.

Proponowane zmiany nie będą miały bezpośredniego wpływu na stan środowiska.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie określenia wzorów formularzy służących do sporządzania
kwartalnych i rocznych informacji o liczbie uzyskanych tusz wołowych
i wieprzowych**

Na podstawie art. 15a ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzory formularzy służących do sporządzania kwartalnych i rocznych informacji o liczbie uzyskanych tusz:

- 1) wołowych i wieprzowych,
- 2) w poszczególnych kategoriach oraz klasach uformowania i odtuszczenia – w odniesieniu do tusz bydła dojrzałego, jeżeli poddawano tusze klasyfikacji,
- 3) w poszczególnych klasach jakości – w odniesieniu do tusz wieprzowych, jeżeli poddawano tusze klasyfikacji.

§ 2. Wzór formularza służącego do sporządzania informacji o liczbie uzyskanych tusz wołowych jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Wzór formularza służącego do sporządzania informacji o liczbie uzyskanych tusz wieprzowych jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915 oraz z 2007 r. Nr 38, poz. 244).

**Załączniki do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju
Wsi z dnia...(poz...)
Załącznik nr 1**

**Formularz służący do sporządzania informacji o liczbie uzyskanych tusz
wołowych**

WZÓR

....., dnia
(miejsowość i data)

.....
.....
.....
.....

(firma, adres z podaniem województwa
oraz NIP przedsiębiorcy)

**Wojewódzki Inspektor Jakości Handlowej
Artykułów Rolno-Spożywczych
W**

**Informacja o liczbie uzyskanych tusz wołowych
z podziałem na klasy uformowania i otłuszczenia**

Rok		Kwartał/-y					
Kategoria	Klasy uformowania	Liczba sztuk					
		Klasy otłuszczenia					
		1	2	3	4	5	RAZEM

A Młode byki (do 2 lat życia)	S						
	E						
	U						
	R						
	O						
	P						
	Razem						
B Byki (powyżej 2 lat życia)	S						
	E						
	U						
	R						
	O						
	P						
	Razem						
C Wolce	S						
	E						
	U						
	R						
	O						
	P						
	Razem						
D Krowy	S						
	E						
	U						
	R						
	O						
	P						
	Razem						
E Jałówki	S						
	E						

	U						
	R						
	O						
	P						
	Razem						
Razem tusze poddane klasyfikacji							
Tusze niepoddane klasyfikacji							
Razem							

.....
 (podpis osoby składającej informację)

Formularz służący do sporządzania informacji o liczbie uzyskanych tusz wieprzowych

WZÓR

....., dnia

(miejscowość i data)

.....
.....
.....
.....

(firma, adres z podaniem województwa
oraz NIP przedsiębiorcy)

**Wojewódzki Inspektor Jakości Handlowej
Artykułów Rolno-Spożywczych**
w

**Informacja o liczbie uzyskanych tusz wieprzowych
z podziałem na klasy mięsności**

Rok:	
Kwartał/-y:	
Klasy mięsności	Liczba sztuk
S	
E	
U	
R	
O	

P	
Razem tusze poddane klasyfikacji	
Tusze niepoddane klasyfikacji	
Razem	

.....
(podpis osoby składającej informację)

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 15a ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr , poz.).

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie określenia wzorów formularzy służących do sporządzania kwartalnych i rocznych informacji o liczbie uzyskanych tusz wołowych i wieprzowych ma na celu określenie wzorów formularzy służących do sporządzania kwartalnych i rocznych informacji o liczbie uzyskanych tusz:

- wołowych i wieprzowych,
- w poszczególnych kategoriach oraz klasach uformowania i odtuszczenia – w odniesieniu do tusz bydła dojrzałego, jeżeli poddawano tusze klasyfikacji,
- w poszczególnych klasach jakości – w odniesieniu do tusz wieprzowych, jeżeli poddawano tusze klasyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) niniejszy projekt rozporządzenia został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. **Podmioty, na które oddziałuje regulacja** – projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na podmioty gospodarcze, których działalność jest objęta przepisami przedmiotowej ustawy.
2. **Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa i sektora publicznego** – projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa i sektora publicznego.
3. **Wpływ regulacji na rynek pracy** – projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
4. **Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną** – projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną.
5. **Wpływ regulacji na zdrowie ludzi i środowisko** – projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na zdrowie ludzi i środowisko.
6. **Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów** - projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.
7. **Konsultacje społeczne** – projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem, między innymi z:
 - Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
 - Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”,
 - Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”,
 - Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników,
 - Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych,
 - Krajową Radą Izb Rolniczych,
 - Radą Gospodarki Żywnościowej,
 - Stowarzyszeniem „Polską Federacją Producentów Żywności”,

- Polskim Związkiem Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa „Polskie Mięso”,
- Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „Polsus”,
- Stowarzyszeniem Rzeźników i Wędliniarzy Rzeczypospolitej Polskiej,
- Polskim Zrzeszeniem Producentów Bydła Mięsnego,
- Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾**

z dnia

w sprawie kryteriów, które powinny spełniać jednostki organizacyjne wykonujące badania substancji i preparatów chemicznych, oraz kontroli spełnienia tych kryteriów²⁾

Na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 2-6 i ust. 4 ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) kryteria, które muszą spełniać jednostki organizacyjne wykonujące wymagane ustawą badania właściwości fizykochemicznych, toksyczności i ekotoksyczności substancji i preparatów chemicznych, zwane dalej "jednostkami badawczymi";
- 2) jednostkę właściwą do kontroli i weryfikacji spełnienia kryteriów, o których mowa w pkt 1, oraz nadawania i cofania uprawnień do wykonywania wymaganych ustawą z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych, zwaną dalej "ustawą", badań w przypadku, odpowiednio, spełnienia lub niespełnienia tych kryteriów;

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej - zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 131, poz. 924).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektyw 2004/9/WE z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie kontroli i weryfikacji spełnienia zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej (DPL) (wersja skonsolidowana) (Dz. Urz. UE L 50 z 20.02.2004; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 8, str. 65), oraz 2004/10/WE z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej i weryfikacji jej stosowania na potrzeby badań substancji chemicznych (wersja skonsolidowana) (Dz. Urz. UE L 50 z 20.02.2004; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 8, str. 82).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, Nr 123, poz. 1350 i Nr 125, poz. 1367, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 142, poz. 1187, z 2003 r. Nr 189, poz. 1852, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 121, poz. 1263, z 2005 r. Nr 179, poz. 1485 oraz z 2006 r. Nr 171, poz. 1225 i Nr...., poz.....

- 3) sposób dokonywania kontroli i weryfikacji spełniania kryteriów, o których mowa w pkt 1, przez jednostki badawcze;
- 4) tryb nadawania i cofania uprawnień, o których mowa w pkt 2;
- 5) sposób i tryb uznawania uprawnień nadanych przez jednostki za granicą właściwe do kontroli i weryfikacji spełniania kryteriów, o których mowa w pkt 1;
- 6) wysokość i sposób wnoszenia opłat za kontrolę i weryfikację spełniania kryteriów, o których mowa w pkt 1, przez jednostki badawcze oraz za nadanie tym jednostkom uprawnień.

§ 2. Kryteria, które muszą spełniać jednostki badawcze, zwane dalej "zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej", określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Jednostką właściwą do kontroli i weryfikacji spełniania przez jednostki badawcze zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej oraz nadawania i cofania uprawnień do wykonywania wymaganych ustawą badań w przypadku, odpowiednio, spełniania lub niespełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej jest Biuro do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, zwane dalej "Biurem".

2. Sposób dokonywania kontroli i weryfikacji spełniania przez jednostki badawcze zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej, zwany dalej „Programem Monitorowania Spełniania Zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej”, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Uprawnienia do wykonywania wymaganych ustawą badań w przypadku spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej nadaje się na wniosek jednostki badawczej, w terminie jednego miesiąca od dnia zakończenia kontroli i stwierdzenia spełniania przez tę jednostkę zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

2. Uprawnienia nadaje, w drodze decyzji administracyjnej, Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych; od decyzji służy odwołanie do ministra właściwego do spraw zdrowia.

3. Treść wniosku o nadanie uprawnień, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

4. Nadanie uprawnień potwierdza się certyfikatem wydawanym przez Biuro, które potwierdza kompetencje jednostki badawczej w zakresie wykonywania określonych w certyfikacie badań.

§ 5. Cofnięcie uprawnień do wykonywania wymaganych ustawą badań następuje, jeżeli w czasie weryfikacji spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej przez jednostkę badawczą zostanie stwierdzone, że jednostka przestała spełniać te zasady oraz w przypadku niewniesienia opłat, o których mowa w § 7.

§ 6. W przypadku jednostek badawczych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej uprawnienia nadane przez jednostki za granicą, stwierdzające, że jednostka badawcza spełnia zasady Dobrej Praktyki Laboratoryjnej, uznaje się po przedstawieniu certyfikatu lub innego właściwego dokumentu - nadanego jednostce badawczej przez właściwą jednostkę w państwach Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub w innych państwach, w których ustanowiono w porozumieniu z OECD jednostki właściwe do kontroli i weryfikacji spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

§ 7. 1. Opłata za kontrolę i weryfikację spełniania wymaganych rozporządzeniem zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej przez jednostki badawcze oraz za nadanie im uprawnień do wykonywania badań wynosi 6.000 zł rocznie.

2. Opłatę w wysokości 6.000 zł wnosi się przed dokonaniem kontroli, o której mowa w § 4 ust. 1, a następnie corocznie przed upływem daty wydania decyzji nadającej uprawnienia, o której mowa w § 4 ust. 2, na konto Biura.

§ 8. Uznaje się uprawnienia nadane jednostkom badawczym mającym siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez jednostki za granicą przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 9. W przypadku jednostek badawczych, które wniosły na konto Biura opłaty za kontrolę i weryfikację spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej przed dniem

wejścia w życie rozporządzenia, pierwszą opłatę zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia wnosi się przed upływem 4 lat od daty wydania decyzji o nadaniu uprawnień, a następnie corocznie zgodnie z przepisami § 7ust. 2.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 4 czerwca 2003 r. w sprawie kryteriów, które powinny spełniać jednostki organizacyjne wykonujące badania substancji i preparatów chemicznych, oraz kontroli spełnienia tych kryteriów (Dz. U. Nr 116, poz.1103 oraz z 2005 r. Nr 4, poz.31).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ZDROWIA

W POROZUMIENIU:

MINISTER GOSPODARKI

MINISTER ŚRODOWISKA

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Zdrowia
z dnia.....(poz.....)

ZAŁĄCZNIK Nr 1

ZASADY DOBREJ PRAKTYKI LABORATORYJNEJ

Spis treści

Część I. Kryteria ogólne i stosowana terminologia

- A. Kryteria ogólne
- B. Terminologia stosowana w zasadach Dobrej Praktyki Laboratoryjnej
 - I. Terminologia dotycząca organizacji jednostki badawczej
 - II. Terminologia dotycząca badań
 - III. Terminologia dotycząca materiału badanego

Część II. Kryteria szczegółowe

- A. Organizacja jednostki badawczej i jej personel
 - I. Odpowiedzialność i zadania zarządzającego jednostką badawczą
 - II. Odpowiedzialność kierownika badania
 - III. Odpowiedzialność głównego wykonawcy
 - IV. Odpowiedzialność personelu badawczego
- B. Program zapewnienia jakości
 - I. Wskazówki ogólne
 - II. Odpowiedzialność personelu prowadzącego program zapewnienia jakości
- C. Pomieszczenia jednostki badawczej
 - I. Wymagania ogólne
 - II. Pomieszczenia dla systemów badawczych
 - III. Pomieszczenia na materiały badane i materiały odniesienia
 - IV. Pomieszczenia archiwum
 - V. Usuwanie odpadów
- D. Przyrządy pomiarowe, materiały i odczynniki
- E. Systemy badawcze
 - I. Systemy fizykochemiczne

- II. Systemy biologiczne
- F. Materiały badane i materiały odniesienia
 - I. Przychód materiałów, manipulacje dokonywane z materiałami, pobieranie próbek i przechowywanie
 - II. Charakterystyka materiału badanego i materiału odniesienia
- G. Standardowe Procedury Robocze
- H. Przeprowadzenie badania
 - I. Plan badania
 - II. Zawartość planu badania
 - III. Przeprowadzenie badania
- I. Sprawozdania z badań
 - I. Informacje ogólne
 - II. Zawartość końcowego sprawozdania
- J. Archiwizacja i przechowywanie zapisów i materiałów

CZĘŚĆ I. Kryteria ogólne i stosowana terminologia

A. Kryteria ogólne

Zasady Dobrej Praktyki Laboratoryjnej stosuje się do jednostek badawczych wykonujących wymagane ustawą badania właściwości fizykochemicznych, toksyczności i ekotoksyczności substancji i preparatów chemicznych oraz niekliniczne badania innych materiałów, jeżeli do ich stosowania zobowiązują odrębne przepisy, dotyczące badań takich materiałów pod kątem bezpieczeństwa ich stosowania, z uwagi na zdrowie człowieka i środowisko.

Badania, do których stosuje się zasady Dobrej Praktyki Laboratoryjnej, obejmują badania wykonywane w laboratoriach, w szklarniach i w terenie.

B. Terminologia stosowana w zasadach Dobrej Praktyki Laboratoryjnej

- I. Terminologia dotycząca organizacji jednostki badawczej
 - 1. Jednostka badawcza jest to kadra, warunki lokalowe i wyposażenie niezbędne do przeprowadzania nieklinicznych badań z zakresu bezpieczeństwa i

zdrowia człowieka i środowiska. W przypadku badań wykonywanych w kilku miejscach termin jednostka badawcza obejmuje siedzibę kierownika badania i wszystkie inne miejsca, które indywidualnie lub łącznie, można uznać za miejsca wykonywania badania.

2. Miejsce badania jest to miejsce, w którym wykonywany jest dany etap lub etapy badania.

3. Zarządzający jednostką badawczą jest to osoba lub osoby formalnie odpowiedzialne za organizację i działanie jednostki badawczej zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

4. Zarządzający miejscem badania (jeżeli został powołany) jest to osoba lub osoby odpowiedzialne za zagwarantowanie, że dany etap lub etapy badania, za który są odpowiedzialne, wykonywane są zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

5. Zleceniodawca jest to podmiot zlecający lub finansujący niekliniczne badanie z zakresu bezpieczeństwa i zdrowia człowieka i środowiska.

6. Kierownik badania jest to osoba odpowiedzialna za całość przeprowadzanego nieklinicznego badania z zakresu bezpieczeństwa i zdrowia człowieka i środowiska.

7. Główny wykonawca jest to osoba, która w przypadku badań wykonywanych w wielu miejscach jest upoważniona przez kierownika badania do działania w jego imieniu, jako odpowiedzialna za wydzielony etap badania. Upoważnienie głównego wykonawcy do działania w imieniu kierownika badania nie obejmuje odpowiedzialności za całokształt badań; kierownik badania akceptuje plan badania, jego poprawki i sprawozdanie końcowe oraz zapewnia, że wszystkie wymagania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej zostały spełnione.

8. Program zapewnienia jakości jest to system, łącznie z personelem, niezależny od przeprowadzanego badania, wprowadzony w jednostce badawczej w celu zapewnienia zgodności przeprowadzanych badań z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

9. Standardowe Procedury Robocze są to udokumentowane procedury określające sposób przeprowadzania badań lub postępowanie niewyszczególnione dokładnie w planach badania lub wytycznych do badań.

10. Plan działania jednostki jest to zestaw informacji pozwalających na ocenę obciążenia pracą w jednostce badawczej oraz monitorowanie przebiegu badań wykonywanych w tej jednostce.

II. Terminologia dotycząca badań

1. Badanie niekliniczne z zakresu bezpieczeństwa i zdrowia człowieka i środowiska, zwane dalej "badaniem", w szczególności wymagane ustawą badanie właściwości fizykochemicznych, toksyczności i ekotoksyczności substancji i preparatów chemicznych, jest to doświadczenie lub zespół doświadczeń, w których dany materiał jest badany w warunkach laboratoryjnych lub w środowisku w celu uzyskania danych na temat jego właściwości lub bezpieczeństwa stosowania, które należy przedłożyć właściwym organom.

2. Badanie krótkoterminowe jest to badanie trwające przez krótki okres z zastosowaniem powszechnie stosowanych, rutynowych metod badań.

3. Plan badania jest to dokument, wraz z poprawkami, określający cele i planowany przebieg badania.

4. Poprawki do planu badania są to celowo wprowadzone zmiany w planie badania po dacie rozpoczęcia badania.

5. Odstępstwa od planu badania są to niezamierzone zmiany w planie badania.

6. System badawczy jest to system biologiczny, chemiczny lub fizyczny albo ich kombinacja, zastosowane w badaniach.

7. Dane źródłowe są to wszystkie oryginalne zapisy w jednostce badawczej i dokumentacja, albo ich zweryfikowane kopie, będące wynikiem obserwacji i czynności wykonywanych w trakcie badania. W szczególności danymi źródłowymi są wyniki pomiarów, fotografie, mikrofilmy, kopie mikrofiszek, rejestracje komputerowe lub dokonane za pomocą dyktafonu, dane z urządzeń zautomatyzowanych, a także wszelkie nośniki danych, które gwarantują bezpieczne przechowywanie informacji przez okres określony w części II lit. J.

8. Próbką jest to każdy materiał pochodzący z systemu badawczego, pobrany w celu jego zbadania lub analizy lub w celu jego przechowania.
9. Data rozpoczęcia badania to dzień, w którym kierownik badania podpisał plan badania.
10. Data rozpoczęcia części eksperymentalnej badania to dzień, w którym zapisano pierwsze dane.
11. Data zakończenia części eksperymentalnej badania jest to dzień, w którym zapisano ostatnie dane uzyskane bezpośrednio z badania.
12. Data zakończenia badania jest to dzień, w którym kierownik badania podpisał sprawozdanie końcowe.

III. Terminologia dotycząca materiału badanego

1. Materiał badany jest to materiał lub wyrób będący przedmiotem badania.
2. Materiał odniesienia jest to każdy dobrze scharakteryzowany materiał inny niż materiał badania, użyty w celach porównawczych.
3. Seria jest to określona ilość lub partia materiału badanego lub materiału odniesienia, wytworzonych podczas określonego cyklu produkcyjnego w taki sposób, że można oczekiwać, iż mają jednolity charakter, co należy wyraźnie wskazać.
4. Nośnik jest to każdy czynnik służący jako nośnik, zastosowany w celu wymieszania, rozproszenia lub rozpuszczenia materiału badanego lub materiału odniesienia, w celu ułatwienia jego wprowadzenia lub podania do systemu badawczego.

CZĘŚĆ II. Kryteria szczegółowe

A. Organizacja jednostki badawczej i jej personel

- I. Odpowiedzialność i zadania zarządzającego jednostką badawczą
 1. Zarządzający jednostką badawczą zapewnia w jednostce badawczej zgodność z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.
 2. W szczególności zarządzający jednostką badawczą zapewnia, że:

- 1) istnieje dokument wyznaczający w jednostce badawczej osobę lub osoby ponoszące odpowiedzialność za działanie jednostki badawczej zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej;
- 2) jednostka badawcza posiada dostateczną liczbę wykwalifikowanych osób personelu, właściwe pomieszczenia do badań, odpowiednie wyposażenie pomiarowe i badawcze oraz materiały niezbędne do terminowego i prawidłowego przeprowadzenia badania;
- 3) dla każdego pracownika, także personelu technicznego, prowadzone są na bieżąco i uaktualniane zapisy dotyczące jego kwalifikacji, szkoleń, zdobytego doświadczenia i rodzaju wykonywanych prac;
- 4) personel badawczy rozumie zadania przydzielone do wykonania; jeżeli to konieczne, zarządzający jednostką badawczą zapewnia zorganizowanie szkoleń dotyczących tych zadań;
- 5) jednostka badawcza posiada zweryfikowane, właściwe Standardowe Procedury Robocze i postępuje stosownie do tych procedur; zarządzający jednostką badawczą zatwierdza procedury i wszystkie ich poprawki;
- 6) jednostka badawcza posiada program zapewnienia jakości z odpowiednim personelem do jego realizacji oraz zapewnia, że program zapewnienia jakości działa zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej;
- 7) przed wykonaniem jakiegokolwiek badania jest wyznaczona osoba o odpowiednich kwalifikacjach, szkoleniu i doświadczeniu, pełniąca obowiązki kierownika badania, a zmiana kierownika badania dokonywana jest zgodnie z ustalonymi procedurami i udokumentowana;
- 8) w przypadku wykonywania badań w wielu miejscach, jeżeli istnieje taka potrzeba, jest wyznaczony główny wykonawca, posiadający odpowiednie kwalifikacje, szkolenia i doświadczenie, odpowiedzialny za wydzielony etap lub etapy badań, a zmiana głównego wykonawcy jest dokonywana zgodnie z ustalonymi procedurami i udokumentowana;
- 9) plan badania i wszystkie jego poprawki zatwierdzane są przez kierownika badania;

- 10) kierownik badania udostępnia zatwierdzony plan badania personelowi programu zapewnienia jakości;
 - 11) przechowywane są wszystkie kolejne wersje Standardowych Procedur Roboczych;
 - 12) została wyznaczona osoba odpowiedzialna za prowadzenie archiwum;
 - 13) istnieje aktualizowany plan działania jednostki badawczej;
 - 14) dostawy do jednostki badawczej wyposażenia, sprzętu i materiałów spełniają wymagania niezbędne do ich zastosowania w wykonywanych badaniach;
 - 15) w przypadku badania przeprowadzanego w wielu miejscach istnieją jasno określone sposoby komunikowania się pomiędzy kierownikiem badania, głównym wykonawcą lub wykonawcami, personelem programu zapewnienia jakości i personelem wykonującym badanie;
 - 16) materiał badany i materiał odniesienia są właściwie scharakteryzowane;
 - 17) istnieją procedury zapewniające, że stosowane skomputeryzowane systemy są odpowiednie do celów, do których będą wykorzystywane, oraz że są zweryfikowane, stosowane i utrzymywane zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.
3. W przypadku gdy dany etap lub etapy badania przeprowadzane są w innym miejscu lub miejscach, zarządzający miejscem badania (jeżeli został ustanowiony) jest odpowiedzialny za zagwarantowanie spełnienia wymagań określonych w ust. 2, z wyjątkiem określonych w pkt 7, 9, 10 i 15.

II. Odpowiedzialność kierownika badania

1. Kierownik badania ponosi odpowiedzialność za kierowanie całością badania, za jego przeprowadzenie i sporządzenie końcowego sprawozdania z badań.
2. W szczególności kierownik badania:
 - 1) akceptuje plan badania i wszystkie jego poprawki, poprzez ich datowane sygnowanie;
 - 2) zapewnia przekazanie odpowiednio wcześniej kopii planu badań i wszystkich jego poprawek personelowi programu zapewnienia jakości i współpracuje z tym personelem w trakcie prowadzenia badań;

- 3) zapewnia udostępnienie planu badania i jego poprawek oraz Standardowych Procedur Roboczych personelowi wykonującemu badanie;
- 4) zapewnia, że w przypadku badań wykonywanych w wielu miejscach plan badania i sprawozdanie końcowe określają zadania dla każdego głównego wykonawcy lub wykonawców oraz definiują miejsca wykonywania badań i ich wyposażenie;
- 5) gwarantuje, że wszystkie procedury przewidziane w planie badania są przestrzegane, oraz ocenia i dokumentuje wpływ ewentualnych odstępstw od planu badania na jakość i prawidłowość badania, a jeżeli to konieczne, podejmuje odpowiednie działania korygujące;
- 6) gwarantuje, że wszystkie dane źródłowe są w pełni udokumentowane i zapisane;
- 7) gwarantuje, że systemy komputerowe stosowane w badaniach zostały zweryfikowane;
- 8) podpisuje i datuje końcowe sprawozdanie, biorąc odpowiedzialność za zgodność danych i potwierdzając zgodność wykonanego badania z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej;
- 9) gwarantuje, że po zakończeniu badania plan badania, końcowe sprawozdanie, dane źródłowe i materiały pomocnicze zostaną zarchiwizowane.

III. Odpowiedzialność głównego wykonawcy

Główny wykonawca gwarantuje, że delegowane mu etapy badania są przeprowadzone zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

IV. Odpowiedzialność personelu badawczego

Personel badawczy zaangażowany w przeprowadzenie badania musi:

- 1) znać te przepisy zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej, które znajdują zastosowanie w badaniu przez niego wykonywanym;
- 2) mieć dostęp do planu badania i Standardowych Procedur Roboczych związanych z wykonywanym przez niego badaniem, stosować się do instrukcji zawartych w tych dokumentach, dokumentować i zgłaszać

kierownikowi badania lub, jeżeli to właściwe, głównemu wykonawcy lub głównym wykonawcom każde odstępstwo od tych instrukcji;

3) niezwłocznie i dokładnie rejestrować dane źródłowe zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej i gwarantować jakość tych danych;

4) przestrzegać zaleceń bezpiecznej pracy w celu zminimalizowania ryzyka dla zdrowia i zapewnienia prawidłowego przebiegu badania;

5) zawiadamiać odpowiednią osobę o istotnych zmianach swojego stanu zdrowia lub o postępowaniu leczniczym, co umożliwiłoby jego odsunięcie od operacji, na które mógłby mieć niekorzystny wpływ.

B. Program zapewnienia jakości

I. Wskazówki ogólne

1. Jednostka badawcza musi posiadać udokumentowany program zapewnienia jakości, gwarantujący, że przeprowadzane badania są zgodne z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

2. Program zapewnienia jakości musi być prowadzony przez osobę lub osoby wyznaczone przez zarządzającego jednostką badawczą i bezpośrednio przed nim odpowiedzialne, obeznane ze stosowanymi w jednostce badawczej metodami badań.

3. Osoba lub osoby prowadzące program zapewnienia jakości nie mogą brać udziału w badaniach, których jakość ma być zapewniona.

II. Odpowiedzialność personelu prowadzącego program zapewnienia jakości

Personel programu zapewnienia jakości jest odpowiedzialny w szczególności za:

1) przechowywanie kopii wszystkich zatwierdzonych planów badań i aktualnie stosowanych w jednostce badawczej Standardowych Procedur Roboczych oraz znajomość aktualnej wersji planu działania jednostki;

2) weryfikowanie planu badania pod kątem zgodności z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej i dokumentowanie takiej weryfikacji;

3) przeprowadzanie inspekcji w celu ustalenia, czy:

a) wszystkie badania są przeprowadzane zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej,

- b) plany badań i Standardowe Procedury Robocze są dostępne dla personelu badawczego i są przestrzegane;
- 4) posiadanie Standardowych Procedur Roboczych dla następujących rodzajów inspekcji:
 - a) badania,
 - b) jednostki badawczej,
 - c) procesów;
- 5) przechowywanie zapisów z każdej inspekcji;
- 6) sprawdzenie końcowego sprawozdania w celu stwierdzenia, czy stosowane metody, procedury i obserwacje są właściwie i kompletnie opisane, a wyniki podane w sprawozdaniu odpowiadają danym źródłowym uzyskanym w badaniach;
- 7) niezwłoczne przekazywanie pisemnych raportów z inspekcji zarządzającemu jednostką badawczą, kierownikowi badania, głównemu wykonawcy lub głównym wykonawcom oraz zarządzającym miejscem badania (jeżeli zostali ustanowieni);
- 8) przygotowanie i podpisanie oświadczenia dołączonego do końcowego sprawozdania, zawierającego:
 - a) daty i rodzaje dokonanych inspekcji, w tym inspekcji poszczególnych etapów badania,
 - b) daty przekazania wyników inspekcji zarządzającemu jednostką badawczą, kierownikowi badań i głównym wykonawcom, jeżeli to właściwe,
 - c) potwierdzenie zgodności końcowego sprawozdania z danymi źródłowymi.

C. Pomieszczenia jednostki badawczej

I. Wymagania ogólne

1. Jednostka badawcza musi być właściwie zaprojektowana, odpowiednio umiejscowiona i posiadać wystarczającą przestrzeń, pozwalającą sprostać

wymaganiom badań i ograniczyć do minimum ryzyko zniekształcenia wyników badań.

2. Konstrukcja pomieszczeń jednostki badawczej musi umożliwiać oddzielne wykonywanie różnych czynności w sposób gwarantujący właściwe przeprowadzenie każdego badania.

II. Pomieszczenia dla systemów badawczych

Jednostka badawcza zapewnia:

1) wystarczającą liczbę pomieszczeń lub obszarów umożliwiających odizolowanie od siebie poszczególnych systemów badawczych oraz poszczególnych badań, w których stosowane są substancje lub organizmy stwarzające rzeczywiste lub potencjalne zagrożenia biologiczne;

2) odpowiednią liczbę pomieszczeń lub obszarów do diagnozowania, leczenia i kontroli chorób w systemach badawczych, w celu zagwarantowania, że stan systemów badawczych nie pogorszył się w stopniu, którego nie można zaakceptować;

3) odpowiednie pomieszczenia i obszary do przechowywania dostaw i sprzętu, oddzielone od pomieszczeń z systemami badawczymi i odpowiednio zabezpieczone przed zakażeniem, zanieczyszczeniem i uszkodzeniem.

III. Pomieszczenia na materiały badane i materiały odniesienia

Jednostka badawcza zapewnia:

1) wydzielone pomieszczenia lub obszary do odbioru i przechowywania materiałów badanych oraz materiałów odniesienia i do sporządzania mieszanin takich materiałów z nośnikiem, w celu uniknięcia zanieczyszczenia lub pomieszania materiałów badanych i materiałów odniesienia;

2) wydzielone pomieszczenia lub obszary do przechowywania materiałów badanych lub materiałów odniesienia oraz sporządzania ich mieszanin z nośnikiem, oddzielone od pomieszczeń lub obszarów dla systemów badawczych i zapewniające zachowanie tożsamości, stężeń, czystości i stabilności materiałów badanych i materiałów odniesienia oraz bezpieczne przechowywanie substancji stwarzających zagrożenie.

IV. Pomieszczenia archiwum

Jednostka badawcza zapewnia pomieszczenie na archiwum, przeznaczone do przechowywania planów badań, danych źródłowych, sprawozdań końcowych, próbek oraz materiału badanego i materiału odniesienia, umożliwiające ich odszukanie. Pomieszczenie archiwum i panujące w nim warunki muszą chronić zawartość archiwum przed niepożądanym uszkodzeniem.

V. Usuwanie odpadów

Jednostka badawcza zapewnia odpowiednie pomieszczenia do zbierania, gromadzenia i usuwania odpadów oraz procedury ich unieszkodliwiania i transportu i prowadzi gospodarkę odpadami oraz usuwa odpady w sposób niewpływający na prawidłowy przebieg badania.

D. Przyrządy pomiarowe, materiały i odczynniki

Jednostka badawcza zapewnia, że:

- 1) przyrządy pomiarowe, łącznie ze sprawdzonymi skomputeryzowanymi systemami, stosowane do otrzymywania, gromadzenia i przeglądania danych oraz sterowania istotnymi parametrami środowiska badań, posiadają parametry wystarczające do wykonania badania i są rozmieszczone w odpowiednich miejscach, zgodnie z ich przeznaczeniem;
- 2) przyrządy pomiarowe stosowane do badań są okresowo sprawdzane, czyszczone, konserwowane i wzorcowane, zgodnie ze Standardowymi Procedurami Roboczymi, i czynności te są każdorazowo odnotowane, a wzorcowanie jest odnoszone, jeżeli to możliwe, do wzorców państwowych lub międzynarodowych;
- 3) przyrządy pomiarowe i materiały stosowane w badaniach nie wpływają negatywnie na systemy badawcze;
- 4) substancje i preparaty chemiczne, odczynniki i roztwory są oznakowane i ich oznakowanie zawiera informacje dotyczące ich tożsamości (z podaniem stężenia, gdy to istotne), okresu ważności i szczególnych warunków przechowywania;
- 5) dostępne są informacje dotyczące pochodzenia, daty przygotowania i stabilności stosowanych substancji i preparatów chemicznych, odczynników i

roztworów, a ich okres ważności zostaje przedłużony wyłącznie po dokonaniu oceny na podstawie dokumentów lub analizy.

E. Systemy badawcze

I. Systemy fizykochemiczne

Jednostka badawcza zapewnia, że:

- 1) wyposażenie badawcze stosowane do uzyskiwania danych fizykochemicznych posiada parametry wystarczające do wykonania badania i jest odpowiednio rozmieszczone;
- 2) zagwarantowana jest prawidłowość fizykochemicznych systemów badawczych.

II. Systemy biologiczne

Jednostka badawcza zapewnia, że:

- 1) w jednostce badawczej są odpowiednie pomieszczenia oraz ustalone i utrzymywane odpowiednie warunki utrzymywania, obsługi i opieki nad biologicznymi systemami badawczymi, w celu zagwarantowania właściwej jakości otrzymywanych danych;
- 2) nowo sprowadzone zwierzęta i rośliny są poddane kwarantannie, dopóki nie zostanie oceniony stan ich zdrowia, a w przypadku wystąpienia nadmiernej śmiertelności lub chorób - taka partia zwierząt lub roślin nie jest wykorzystywana do badań i, jeżeli to konieczne, w sposób humanitarny usuwana;
- 3) w dniu rozpoczęcia badania systemy biologiczne są wolne od chorób i cech, które mogłyby wpływać na przebieg lub cele badania;
- 4) systemy biologiczne, które w przebiegu badania nabawiły się chorób lub zostały okaleczone, są izolowane i odpowiednio leczone, jeżeli to istotne dla prawidłowości badania, a zarówno przed, jak i w trakcie badania prowadzone są zapisy dotyczące każdej diagnozy i leczenia;
- 5) prowadzone są zapisy dotyczące pochodzenia, daty otrzymania i stanu biologicznych systemów badawczych w dniu ich otrzymania;

- 6) biologiczne systemy badawcze są aklimatyzowane w środowisku wykonywania badań, przez odpowiedni okres przed pierwszym narażeniem na materiał badany lub materiał odniesienia;
- 7) na pomieszczeniach, klatkach lub pojemnikach, w których znajdują się systemy biologiczne, są wszystkie informacje niezbędne do identyfikacji tych systemów;
- 8) w przypadku gdy poszczególne systemy biologiczne będą w trakcie badania wyjmowane z ich pomieszczeń, klatek lub pojemników, systemy takie są, jeżeli to możliwe, odpowiednio oznakowane, w celu ich identyfikacji;
- 9) pomieszczenia, klatki i pojemniki, w których znajdują się systemy biologiczne, są czyszczone i odkażane z odpowiednią częstotliwością; jakkolwiek materiał, który w czasie badania pozostaje w kontakcie z systemem biologicznym, nie posiada zanieczyszczeń w stężeniach, które mogłyby zakłócić badanie; podściółka dla zwierząt jest zmieniana z częstotliwością wymaganą w hodowli takich zwierząt, a zastosowanie środków ochrony przed organizmami niepożądanymi jest udokumentowane;
- 10) systemy badawcze stosowane w badaniach terenowych są rozmieszczone w sposób minimalizujący możliwość wpływu używanych w przeszłości pestycydów lub wpływu zabiegów pestycydami z obszarów sąsiadujących.

F. Materiały badane i materiały odniesienia

- I. Przychód materiałów, manipulacje dokonywane z materiałami, pobieranie próbek i przechowywanie

Jednostka badawcza zapewnia, że:

- 1) prowadzone są zapisy dotyczące charakterystyki materiału badanego i materiału odniesienia, dat ich otrzymania i okresu ważności oraz ewidencja ilości materiałów otrzymanych i wykorzystywanych w badaniach;
- 2) wprowadzone zostały procedury pracy z materiałami oraz pobierania próbek i ich przechowywania, zapewniające zachowanie jednorodności i

stabilności materiału oraz wykluczające możliwość zanieczyszczenia i pomieszania materiałów;

3) pojemniki zawierające materiały badane i materiały odniesienia są zaopatrzone w dane identyfikujące materiał, datę ważności i instrukcje dotyczące szczególnych warunków przechowywania.

II. Charakterystyka materiału badanego i materiału odniesienia

Jednostka badawcza zapewnia, że:

1) każdy materiał badany i materiał odniesienia są odpowiednio oznakowane, z zastosowaniem w szczególności nazwy, numeru CAS (numer nadany przez Chemical Abstract Service), parametrów biologicznych lub odpowiedniego kodu;

2) w celu właściwej identyfikacji każdego materiału badanego lub materiału odniesienia - w każdym badaniu znana jest tożsamość materiału, numer partii, ich skład, czystość oraz stężenie lub istnieją inne informacje definiujące każdą partię materiału;

3) w przypadku gdy materiał badany jest dostarczany przez zleceniodawcę, ustanowiony został we współpracy ze zleceniodawcą mechanizm weryfikacji tożsamości materiału badanego poddanego badaniu;

4) znana jest stabilność materiałów badanych i materiałów odniesienia w stosowanych warunkach ich przechowywania i badania;

5) określono stopień jednorodności, stężenie i stabilność każdego materiału w danym nośniku, jeżeli materiał badany lub materiał odniesienia podawane są z nośnikiem; w przypadku badań terenowych informacje te można uzyskać, stosując oddzielne badania laboratoryjne;

6) w przypadku wszystkich badań, oprócz badań krótkoterminowych, przechowywane są próbki każdej partii materiału badanego w celu ich ewentualnej analizy.

G. Standardowe Procedury Robocze

I. Jednostka badawcza zapewnia, że:

- 1) posiada Standardowe Procedury Robocze, w postaci dokumentu, zatwierdzonego przez zarządzającego jednostką badawczą, w celu zapewnienia jakości i prawidłowości wykonywanych badań;
- 2) poprawki wnoszone do Standardowych Procedur Roboczych są udokumentowane i zatwierdzone przez zarządzającego jednostką badawczą;
- 3) każda oddzielna jednostka lub oddzielny obszar w ramach jednostki badawczej otrzymują niezwłocznie dostępne Standardowe Procedury Robocze związane z prowadzoną działalnością; uzupełnieniem Standardowych Procedur Roboczych mogą być metody analityczne, podręczniki i opublikowane artykuły oraz poradniki;
- 4) każde odstępstwo od Standardowych Procedur Roboczych w prowadzonych badaniach jest udokumentowane z powiadomieniem kierownika badania lub głównego wykonawcy lub wykonawców, jeżeli zostali wyznaczeni.

II. Standardowe Procedury Robocze sporządza się w szczególności dla wymienionych poniżej rodzajów działalności jednostki badawczej:

- 1) w odniesieniu do materiału badanego i materiału odniesienia:
 - przychód, identyfikacja, oznakowanie, praca z materiałami w trakcie badania, pobieranie próbek i przechowywanie;
- 2) w odniesieniu do przyrządów pomiarowych, materiałów pomocniczych i odczynników:
 - a) przyrządy pomiarowe:
 - stosowanie, konserwacja, czyszczenie, wzorcowanie,
 - b) skomputeryzowane systemy:
 - weryfikacja, stosowanie, konserwacja, zabezpieczenie systemów, kontrola, kopie bezpieczeństwa,
 - c) materiały pomocnicze, odczynniki i roztwory:
 - sporządzanie i oznakowanie;
- 3) w odniesieniu do zapisywania, sporządzania sprawozdań, przechowywania i przeglądania danych:

- kodowanie badań, zbieranie danych, sporządzanie sprawozdań, systemy indeksowania, sposób posługiwania się danymi, włączając w to zastosowanie systemów skomputeryzowanych;
- 4) w odniesieniu do systemów badawczych (jeżeli potrzeba):
- a) przygotowanie pomieszczeń do badań i warunki środowiskowe pomieszczeń dla danego systemu badawczego,
 - b) procedury odbioru, transportu, właściwego rozmieszczenia, charakterystyki, identyfikacji i opieki nad systemem badawczym,
 - c) przygotowanie systemu badawczego, obserwacje i badania przed, podczas i w czasie zakończenia badania,
 - d) postępowanie ze zwierzętami, które w trakcie badania padły lub znajdują się w stanie agonalnym,
 - e) zbieranie, identyfikacja i postępowanie z próbkami, łącznie z sekcją i badaniami histopatologicznymi,
 - f) umiejscowienie systemów badawczych w harmonogramie badania;
- 5) w odniesieniu do programu zapewnienia jakości:
- sposób postępowania personelu programu zapewnienia jakości podczas planowania, ustalania, przeprowadzania i dokumentowania inspekcji oraz sporządzania sprawozdań z inspekcji.

H. Przeprowadzenie badania

I. Plan badania

Jednostka badawcza zapewni, że:

- 1) przed rozpoczęciem każdego badania sporządza się w formie pisemnej plan badania, zweryfikowany pod kątem zgodności z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej przez personel programu zapewnienia jakości i zatwierdzony datowanym podpisem przez kierownika badania i zarządzającego jednostką badawczą; w przypadku badań krótkoterminowych dopuszcza się stosowanie ogólnego planu badania z dołączonym suplementem precyzującym konkretne zadania;

- 2) wszelkie zmiany w planie badania zatwierdza się datowanym podpisem kierownika badania i przechowuje wraz z planem badania;
- 3) wszelkie odstępstwa od planu badania są opisane, wyjaśnione i zatwierdzone w odpowiednim czasie datowanym podpisem przez kierownika badania lub głównego wykonawcę lub wykonawców i przechowywane wraz z danymi źródłowymi.

II. Zawartość planu badania

Plan badania zawiera w szczególności:

- 1) określenie badania, materiału badanego i materiału odniesienia:
 - a) opisowy tytuł,
 - b) zdanie określające rodzaj i cel badania,
 - c) określenie tożsamości badanego materiału za pomocą kodu lub nazwy (między innymi IUPAC, numer CAS, parametry biologiczne),
 - d) określenie materiału odniesienia, który będzie stosowany w badaniu;
- 2) informacje dotyczące zleceniodawcy i jednostki badawczej:
 - a) nazwę i adres zleceniodawcy,
 - b) nazwę i adres jednostki badawczej oraz miejsc badania, jeżeli mają inne adresy,
 - c) nazwisko i adres kierownika badania,
 - d) nazwisko i adres głównego wykonawcy lub głównych wykonawców i etapy badania podlegające głównemu wykonawcy lub wykonawcom, delegowanym przez kierownika badania;
- 3) daty:
 - a) zatwierdzenia planu badania przez kierownika i zarządzającego jednostką badawczą wraz z ich podpisami,
 - b) proponowane daty rozpoczęcia i zakończenia części eksperymentalnej badania;
- 4) metody badań:
 - odnośniki do metod określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy lub metod obowiązujących w Unii Europejskiej lub wytycznych OECD, dotyczących metod badań substancji i preparatów

chemicznych, ewentualnie innych wytycznych i zaleceń metodycznych, w tym obowiązujących norm;

5) informacje szczegółowe (jeżeli niezbędne):

- a) uzasadnienie wyboru systemu badawczego,
- b) charakterystykę systemu badawczego, w szczególności poprzez wymienienie gatunku, szczepu, podszczepu, źródła pochodzenia, liczebności, zakresu masy ciała, płci, wieku, a także inne stosowne informacje,
- c) sposób dawkowania (narażenia) i jego uzasadnienie,
- d) poziomy dawkowania lub stężeń, częstotliwość dawkowania lub narażenia, czas trwania narażenia, okres dawkowania lub narażenia,
- e) szczegółowe informacje dotyczące projektu doświadczenia, w szczególności chronologiczny opis badania, wszystkie metody badań, materiały i warunki badania, rodzaj i częstotliwość analiz, dokonywane pomiary, obserwacje i badania systemów badawczych oraz metody statystyczne, które zostaną zastosowane w badaniu;

6) zapisy:

- wykaz zapisów do celów dokumentacyjnych.

III. Przeprowadzenie badania

Jednostka badawcza zapewnia, że:

- 1) każde badanie przeprowadzane w jednostce badawczej posiada odrębny numer, kod lub nazwę, identyfikujące to badanie, i tym numerem, kodem lub nazwą są oznaczane wszystkie materiały stosowane w tym badaniu;
- 2) próbki z badań są oznaczone w sposób umożliwiający ich identyfikację, w tym odniesienie do badania, z którego pochodzą;
- 3) badanie jest prowadzone zgodnie z planem badania;
- 4) wszystkie dane uzyskane podczas badania są rejestrowane bezpośrednio, niezwłocznie, dokładnie i czytelnie przez osobę zbierającą dane, a ich zapisy są podpisane lub parafowane i datowane;
- 5) każda zmiana w danych źródłowych jest dokonana w sposób niezaciemniający poprzedniego zapisu, ze wskazaniem powodu dokonania

zmiany, i potwierdzona datą i podpisem lub parafą przez osobę dokonującą zmiany;

6) dane uzyskiwane z bezpośrednim wprowadzeniem do komputera umożliwiają identyfikację czasu ich wprowadzenia i osobę lub osoby odpowiedzialne za ich wprowadzanie;

7) stosowane skomputeryzowane systemy są skonfigurowane w taki sposób, aby umożliwić przechowywanie wszystkich uwag z audytów i pozwolić na prześledzenie zmian dokonanych w stosunku do danych źródłowych, z pełnym zachowaniem poprzednich zapisów;

8) skomputeryzowane systemy umożliwiają powiązanie wprowadzonych zmian z osobą dokonującą tych zmian, w szczególności poprzez stosowanie datowanych podpisów elektronicznych, a w przypadku dokonania zmian podany jest powód dokonania zmian.

I. Sprawozdania z badań

I. Informacje ogólne

1. Z każdego badania sporządza się sprawozdanie końcowe. W przypadku badań krótkoterminowych dopuszcza się stosowanie standardowego sprawozdania, z dołączanym suplementem precyzującym zadania.

2. Raporty sporządzone przez głównych wykonawców lub pracowników naukowych biorących udział w badaniu są przez nich podpisywane i datowane.

3. Końcowe sprawozdanie podpisuje i datuje kierownik badania, który odpowiada za wiarygodność danych.

4. W sprawozdaniu zamieszcza się informację o stopniu zgodności z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

5. Korekty i poprawki końcowego sprawozdania dokonane po jego podpisaniu przez kierownika badania wprowadza się w formie aneksu, z wyraźnym określeniem powodu dokonania korekt lub poprawek i datowanym podpisem kierownika badania.

6. Ewentualne przeredagowanie końcowego sprawozdania w taki sposób, aby spełniało wymogi przepisów, nie jest dokonaniem korekt, poprawek lub zmian.

II. Zawartość końcowego sprawozdania

Końcowe sprawozdanie zawiera w szczególności następujące informacje:

- 1) informacje identyfikujące badanie, materiał badany i materiał odniesienia:
 - a) opisowy tytuł,
 - b) tożsamość materiału lub wyrobu badanego określoną poprzez kod lub nazwę (między innymi nazwa wg terminologii IUPAC, numer CAS, parametry biologiczne),
 - c) tożsamość materiału odniesienia określoną poprzez nazwę,
 - d) charakterystykę materiału badanego, w tym jego czystość, stabilność i jednorodność;
- 2) informacje dotyczące zlecniodawcy i jednostki badawczej:
 - a) nazwę lub nazwisko i imię oraz adres zlecniodawcy,
 - b) nazwę lub nazwisko i imię oraz adres jednostki badawczej i wszystkich miejsc wykonywania badania,
 - c) nazwisko i imię oraz adres kierownika badań,
 - d) nazwisko i imię oraz adres głównego wykonawcy lub głównych wykonawców oraz etapy badania im podlegające, jeżeli to stosowne,
 - e) nazwiska i imiona oraz adresy pracowników naukowych mających udział w końcowym sprawozdaniu;
- 3) daty:
 - rozpoczęcia i zakończenia części eksperymentalnej badania;
- 4) oświadczenie:
 - personelu programu zapewnienia jakości zawierające rodzaje i daty przeprowadzanych inspekcji i audytów, w tym także inspekcji poszczególnych etapów badania i daty przekazania raportów z inspekcji do zarządzającego jednostką badawczą, kierownika badania i głównego wykonawcy lub wykonawców, jeżeli to stosowne, oraz informację, że sprawozdanie końcowe odpowiada danym źródłowym;
- 5) opis materiałów i metod badań:
 - a) opis stosowanych materiałów badań i metod,

- b) odnośniki do metod określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy lub metod obowiązujących w Unii Europejskiej lub wytycznych OECD, dotyczących metod badań substancji i preparatów chemicznych, ewentualnie innych wytycznych i zaleceń metodycznych, w tym obowiązujących norm;
- 6) wyniki badań:
 - a) streszczenie wyników badań,
 - b) wszystkie informacje i dane wymagane przez plan badań,
 - c) wyniki badań, łącznie z wyliczeniami i określeniem istotności statystycznej,
 - d) ocenę i omówienie wyników badań oraz wnioski, jeżeli to stosowne;
 - 7) informacje dotyczące archiwizacji:
 - wskazanie miejsca przechowywania planu badania, próbek materiału badanego i materiału referencyjnego, próbek pobranych z systemów badawczych, danych źródłowych i końcowego sprawozdania.

J. Archiwizacja i przechowywanie zapisów i materiałów

- I. Jednostka badawcza przechowuje przez okres co najmniej 10 lat następujące materiały w celu umożliwienia Inspektorowi do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych ich sprawdzenie:
 - 1) plan badania, dane źródłowe, próbki materiału badanego i referencyjnego, próbki pobrane z systemów badawczych oraz końcowe sprawozdanie z każdego badania;
 - 2) raporty wszystkich inspekcji przeprowadzonych przez personel programu zapewnienia jakości oraz plany działania jednostki;
 - 3) zapisy dotyczące kwalifikacji, szkolenia i nabytego doświadczenia przez pracowników jednostki badawczej i opis rodzaju wykonywanych przez nich prac;
 - 4) zapisy i raporty dotyczące konserwacji i wzorcowania wyposażenia pomiarowego;
 - 5) dokumentację sprawdzania skomputeryzowanych systemów;

- 6) kopie wszystkich wydań Standardowych Procedur Roboczych;
- 7) dane dotyczące monitorowania środowiska wykonywania badań.

W przypadku konieczności usunięcia próbek materiału badanego i materiału odniesienia lub próbek pobranych z systemów badawczych przed upływem 10 lat należy podać i udokumentować przyczynę wcześniejszego ich usunięcia; w szczególności próbki takie można usunąć, jeżeli ich stan nie pozwala na ich ocenę.

II. Jednostka badawcza zapewnia, że:

- 1) materiały przechowywane w archiwach są skatalogowane w celu ich łatwego magazynowania i dostępu do tych materiałów;
- 2) dostęp do archiwum mają wyłącznie osoby upoważnione przez zarządzającego jednostką badawczą;
- 3) przychód i rozchód materiałów w archiwum jest rejestrowany;
- 4) w przypadku gdy jednostka badawcza lub jednostka, w której znajdują się archiwa, ulegną likwidacji i nie mają prawnych sukcesorów, archiwa zostaną przekazane do archiwów zlecniodawcy lub zlecniodawców.

**PROGRAM MONITOROWANIA SPEŁNIANIA ZASAD
DOBREJ PRAKTYKI LABORATORYJNEJ**

Spis treści

Część I. Ogólne założenia Programu Monitorowania Spełniania Zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

A. Cel i zakres Programu Monitorowania Spełniania Zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

B. Terminologia stosowana w kontroli spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

C. Udział Biura w zakresie Monitorowania Spełniania Zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

I. Obowiązki.

II. Personel i szkolenie.

III. Zachowanie poufności danych.

D. Prowadzenie Programu Monitorowania Spełniania Zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

I. Tryb przystąpienia do Programu Monitorowania.

II. Reguły Monitorowania Spełniania Zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

III. Nadawanie i cofanie uprawnień do wykonywania badań zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

IV. Tryb odwoławczy od orzeczenia o niezgodności z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

Część II. Przebieg kontroli jednostki badawczej.

A. Wykaz dokumentów wymaganych przed wizytacją w jednostce badawczej.

B. Harmonogram kontroli jednostki badawczej.

Część III. Procedury kontroli i weryfikacji spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

Część I. Ogólne założenia Programu Monitorowania Spełnienia Zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej

A. Cel i zakres Programu Monitorowania Spełnienia Zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej

Celem Programu Monitorowania Spełnienia Zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej, zwanego dalej „Programem Monitorowania”, jest zagwarantowanie, że niekliniczne badania substancji i preparatów chemicznych stosowanych w przemyśle: produktów leczniczych, produktów leczniczych weterynaryjnych, produktów biobójczych, środków ochrony roślin, kosmetyków, dodatków do żywności i dodatków do pasz, wykonywane pod kątem bezpieczeństwa dla ludzi i środowiska w jednostkach badawczych mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, są zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej zawartymi w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia.

Program Monitorowania określa zakres i zasady prowadzenia przez jednostkę właściwą do kontroli i weryfikacji spełnienia zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej, o której mowa w § 3.

Program Monitorowania stosuje się do kontroli i weryfikacji jednostek badawczych mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonujących badania zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej w celu przedstawienia ich wyników właściwym urzędom w Rzeczypospolitej Polskiej, państwach członkowskich OECD oraz innych państwach, w których wymagane jest przedstawianie wyników badań wykonywanych zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

B. Terminologia stosowana w kontroli spełnienia zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej

- I. Terminologia dotycząca Krajowego Programu Monitorowania:

1. Monitorowanie zgodności z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej jest to okresowa kontrola jednostek badawczych lub rewizja badań w celu oceny ich zgodności z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.
2. Program Monitorowania to szczegółowy program kontroli spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej realizowany poprzez wizyty w jednostkach badawczych i rewizje badań.
3. Kontrola jednostki badawczej to przeprowadzana w miejscu działania jednostki i zapisywana w formie raportu ocena stosowanych procedur i metod w celu weryfikacji spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej; w trakcie kontroli sprawdzane są struktury kierownicze i procedury działania, przeprowadzane wywiady z kluczowym personelem technicznym oraz oceniana jakość i wiarygodność uzyskiwanych wyników.
4. Rewizja badań to porównanie danych źródłowych i towarzyszących zapisów z okresowym i końcowym raportem z badania w celu ustalenia, czy dane te były prawidłowo przedstawione w raporcie i czy badanie przeprowadzono zgodnie z jego planem i Standardowymi Procedurami Roboczymi oraz w celu uzyskania dodatkowych informacji nie zamieszczonych w raporcie, a także stwierdzenia czy postępowanie stosowane do uzyskania danych nie wpływa ujemnie na wiarygodność wyników.
5. Inspektor Dobrej Praktyki Laboratoryjnej to osoba, która dokonuje kontroli jednostek badawczych i rewizji badań w imieniu Biura.
6. Status Zgodności z Zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej jest to stopień spełniania przez jednostki badawcze zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej według oceny Biura.
7. Właściwe organy władzy są to organy państwowe prawnie odpowiedzialne za system kontroli substancji i preparatów chemicznych oraz wydawanie pozwoleń na dopuszczenie ich do obrotu.

II. Terminologia dotycząca systemów skomputeryzowanych:

1. Kod źródłowy jest to oryginalny program komputerowy wyrażony w czytelnej formie (języku programowania), który będzie przeniesiony do formy

zrozumiałej dla urządzenia elektronicznego, zanim funkcje programu zostaną wykonane przez komputer.

2. Kontrola zmian jest to bieżąca ocena i dokumentowanie zmian wprowadzonych do systemu komputerowego w celu ustalenia, czy w następstwie przeprowadzonych zmian jest konieczna ponowna walidacja systemu.

3. Kopia rezerwowa są to środki zabezpieczenia użyte do rekonstrukcji plików lub oprogramowania w celu ponownego uruchomienia systemu lub zainstalowania na innym komputerze po uszkodzeniu lub awarii systemu.

4. Kryteria zdawczo-odbiorcze są to udokumentowane kryteria, które powinny być przestrzegane, aby system przeszedł pomyślnie test zdawczo-odbiorczy lub wymagania stawiane dostawcy.

5. Oprogramowanie systemowe jest to program lub zbiór programów, programy standardowe i podprogramy sterujące funkcjami komputera. System operacyjny może wykonywać takie działania, jak: przydział zasobów, szeregowanie, sterowanie urządzeniami wejściowo-wyjściowymi i zarządzanie danymi.

6. Oprogramowanie użytkowe jest to program nabyty do opracowania, adaptacji lub integracji z wymaganiami jednostki badawczej w celu sterowania procesami, zbierania danych, przetwarzania danych, zapisywania i/lub archiwizowania danych.

7. Podpis elektroniczny jest to zapis w formie impulsów magnetycznych lub kompilacja danych komputerowych i różnego rodzaju symboli lub serii symboli, wykonanych, dostosowanych i autoryzowanych przez operatora systemu, stanowiący odpowiednik odręcznego podpisu.

8. Sprzęt komputerowy jest to w sensie fizycznym część systemu komputerowego, składająca się z jednostki centralnej i urządzeń peryferyjnych.

9. System komputerowy jest to sprzęt komputerowy i związane z nim oprogramowanie, skompletowane i zainstalowane w celu wykonania specyficznej funkcji lub szeregu funkcji.

10. Test zdawczo-odbiorczy jest to określone przepisami testowanie systemu komputerowego w przewidywanym środowisku jego działania w celu stwierdzenia, czy wszystkie kryteria zdawczo-odbiorcze ustalone przez jednostkę badawczą są spełnione i czy system jest dostosowany do warunków użytkowania.

11. Urządzenie peryferyjne jest to dowolne oprzyrządowanie, urządzenie pomocnicze lub urządzenie zdalnego sterowania, takie jak drukarki, modemy, terminale itp. połączone z jednostką centralną.

12. Uznane normy techniczne są to normy ustanowione przez krajowe lub międzynarodowe jednostki normalizacyjne (np. ISO, IEEE, ANSI itp.).

13. Walidacja (zatwierdzenie) systemu komputerowego jest to proces polegający na wykazaniu, że system komputerowy jest odpowiedni do wykonania przewidywanych zadań.

14. Zabezpieczenie systemu komputerowego jest to zabezpieczenie sprzętu komputerowego i oprogramowania przed przypadkowym lub niepowołanym dostępem, użytkowaniem, wprowadzaniem zmian, zniszczeniem lub ujawnieniem danych. Zabezpieczenie odnosi się także do personelu, danych, środków łączności oraz fizycznej i logicznej ochrony instalacji komputerowych.

C. Udział Biura w zakresie Monitorowania Spełniania Zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej

I. Obowiązki

Biuro organizuje i prowadzi Program Monitorowania, a w szczególności kontrolę i weryfikację spełniania przez jednostki badawcze zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej, oraz rewizję i monitorowanie wykonywanych w tych jednostkach badań.

Biuro w zakresie Dobrej Praktyki Laboratoryjnej ponadto:

- a) współpracuje z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej i krajów zrzeszonych w Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD),

w szczególności z innymi Jednostkami ds. Monitorowania w zakresie wszelkich spraw związanych z Dobrą Praktyką Laboratoryjną,

b) zamieszcza na stronie internetowej Biura dokumenty związane z wprowadzeniem systemu Dobrej Praktyki Laboratoryjnej w Polsce,

c) opracowuje i zamieszcza na stronie internetowej Biura dokumenty związane z Krajowym Programem Monitorowania,

d) prowadzi wykaz jednostek badawczych działających zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej w Polsce,

e) gromadzi i archiwizuje dokumentację i raporty dotyczące przeprowadzonych kontroli jednostek badawczych i rewizji badań w nich wykonywanych,

f) przekazuje Komisji Europejskiej, Sekretariatowi OECD oraz innym Jednostkom ds. Monitorowania państw zrzeszonych w Unii Europejskiej i OECD coroczne sprawozdania dotyczące statusu zgodności z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej wszystkich kontrolowanych jednostek badawczych w Polsce.

II. Personel i szkolenie

Biuro zapewnia zatrudnienie inspektorów upoważnionych do kontroli i weryfikacji spełniania przez jednostki badawcze zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej; inspektorzy ci posiadają kwalifikacje i doświadczenie praktyczne w zakresie dziedzin nauki istotnych dla przeprowadzania kontroli jednostek badawczych i rewizji nieklinicznych badań właściwości fizykochemicznych, toksyczności i ekotoksyczności substancji i preparatów chemicznych.

Biuro zapewnia systematyczne podnoszenie kwalifikacji inspektorów poprzez wymianę doświadczeń w ramach wzajemnych konsultacji z Jednostkami ds. Monitorowania państw członkowskich Unii Europejskiej i OECD oraz poprzez uczestnictwo w szkoleniach krajowych i zagranicznych.

W uzasadnionych przypadkach w kontroli jednostek badawczych i rewizji prowadzonych w nich badań uczestniczyć mogą zaproszeni przez Biuro niezależni eksperci posiadający wiedzę i doświadczenie w ściśle określonych dziedzinach nauki, niezbędne do przeprowadzenia kontroli.

Inspektorzy Dobrej Praktyki Laboratoryjnej składają na piśmie oświadczenia, że pomiędzy inspektorami dokonującymi kontroli i weryfikacji spełniania przez jednostki badawcze zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej oraz innymi osobami biorącymi udział w kontroli, a kontrolowaną jednostką badawczą i jednostką organizacyjną zlecającą jednostce badawczej przeprowadzenie badań nie istnieją powiązania mogące wpływać na obiektywność oceny.

III. Zachowanie poufności danych

W przypadkach, gdy w trakcie kontroli jednostki badawczej lub rewizji badań inspektorzy mogą mieć dostęp do poufnych informacji o znaczeniu komercyjnym, informacje takie zamieszcza się w raporcie końcowym z kontroli nadając im klauzulę poufności.

W celu zapewnienia maksymalnego stopnia poufności uzyskanych podczas kontroli i rewizji badań informacji podejmuje się następujące działania:

- a) dostęp do informacji poufnych odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196 poz.1631, z późn. zm.),
- b) w kontroli jednostki badawczej i rewizji badań mogą uczestniczyć jedynie inspektorzy legitymujący się kartami identyfikacyjnymi inspektora Dobrej Praktyki Laboratoryjnej, niezależni eksperci zaproszeni do uczestnictwa w kontroli przez Krajową Jednostką ds. Monitorowania i posiadający jej pisemne upoważnienie, a w niektórych przypadkach, na jej wniosek i za zgodą jednostki badawczej, obserwatorzy,
- c) inspektorzy dokonujący kontroli i weryfikacji spełniania przez jednostki badawcze zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej oraz wszelkie inne osoby biorące udział w kontroli zobowiązane są do zachowania poufności informacji uzyskanych w ramach kontroli, co potwierdzają pisemnym oświadczeniem,
- d) dokumentacja oraz raporty z kontroli w formie pisemnej lub na innych nośnikach przechowywane są w sposób zapewniający dostęp jedynie Inspektorowi do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych i upoważnionym przez niego

osobom; osoby, o których mowa, są członkami korpusu służby cywilnej i zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 170, poz. 1218, z późn. zm.) zobowiązane są do zachowania tajemnicy ustawowo chronionej;

e) Biuro może udostępnić raporty z kontroli wyłącznie kontrolowanym jednostkom badawczym, właściwym organom władzy państwowej oraz władz w państwach zrzeszonych w Unii Europejskiej i OECD odpowiedzialnym za kontrolę i weryfikację spełniania przez jednostki badawcze zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej, innym właściwym organom Komisji Europejskiej i OECD, a także jednostkom organizacyjnym zlecającym jednostce badawczej przeprowadzenie badań, jeżeli jednostka badawcza wystąpi z wnioskiem o ich udostępnienie,

f) wszelkie kopie dokumentów pozyskane od jednostki badawczej przed, w trakcie i po zakończeniu kontroli są odpowiednio oznakowane, a w szczególności kopie dokumentów są oznakowane klauzulą niejawności, oraz traktowane zgodnie z właściwymi przepisami dotyczącymi poufności informacji.

D. Prowadzenie Programu Monitorowania Spełniania Zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

I. Tryb przystąpienia do Programu Monitorowania

Złożenie wniosku, o którym mowa w § 4 ust. 1, jest jednoznaczne z objęciem jednostki badawczej Programem Monitorowania.

W Programie Monitorowania mogą uczestniczyć wszelkie jednostki badawcze niezależnie od formy ich własności.

II. Reguły Monitorowania Spełniania Zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej

Kontrola i weryfikacja spełniania przez jednostki badawcze zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej odbywa się zgodnie z Programem Monitorowania, Standardowymi

Procedurami Roboczymi Biura, oraz właściwymi dyrektywami Unii Europejskiej i wytycznymi OECD dotyczącymi takiej kontroli.

Kontroli i rewizji badań dokonują uprawnieni inspektorzy Dobrej Praktyki Laboratoryjnej zatrudnieni w Jednostce ds. Monitorowania.

Uprawnienia inspektorom Dobrej Praktyki Laboratoryjnej nadaje Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych.

Kontrole i rewizje badań przeprowadza się na terenie jednostki badawczej, poprzez wywiady z zatrudnionym personelem, oraz w szczególności ocenę danych i materiałów będących w posiadaniu jednostki badawczej.

Kopie kontrolowanych dokumentów wykonuje się w zakresie koniecznym do przygotowania raportu końcowego.

Przedmiotem kontroli jednostki badawczej i rewizji badań jest stopień spełniania wymagań dotyczących planowania, przeprowadzania i monitorowania badań, oraz zapisywania, przechowywania i sprawozdawania ich wyników, zgodnych z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

Kontrole i rewizje badań nie dotyczą:

- a) przestrzegania przepisów prawa dotyczących zasad bezpieczeństwa i higieny pracy,
- b) przestrzegania przepisów prawa dotyczących ochrony zwierząt doświadczalnych,
- c) merytorycznej oceny celu, przedmiotu i metodyki badań,
- d) interpretacji uzyskanych wyników pod kątem bezpieczeństwa dla ludzi i środowiska.

Ustala się następujące kategorie kontroli jednostek badawczych i rewizji badań:

- a) rutynowa - polegająca na pełnej kontroli jednostki oraz rewizji wybranych badań wykonywanych lub ukończonych; kontrole rutynowe odbywają się w cyklu co najmniej dwuletnim, jednak w uzasadnionych przypadkach Biuro może dokonywać kontroli z większą częstotliwością,
- b) wstępna - przeprowadzana w przypadku jednostek badawczych ubiegających się o przystąpienie do Programu, mająca na celu zapoznanie się zespołu kontrolującego ze strukturą organizacyjną jednostki badawczej oraz zakresem wykonywanych w niej badań,
- c) specjalna - dokonywana na żądanie Biura lub innych właściwych organów władzy, krajowych lub państw Unii Europejskiej i OECD, oraz Komisji Europejskiej; rewizja specjalna dotyczy zazwyczaj konkretnych badań, jednakże niekiedy może zachodzić potrzeba przeprowadzenia również kontroli jednostki badawczej, organy władzy występujące z wnioskiem o dokonanie kontroli/rewizji specjalnej określają i uzasadniają przyczyny kontroli,
- d) sprawdzająca - dokonywana, gdy w wyniku kontroli wstępnej lub rutynowej stwierdzono odstępstwa od zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej na tyle istotne, że wymagają one podjęcia przez jednostkę badawczą właściwych działań korygujących. Kontrola sprawdzająca ma na celu zweryfikowanie, czy działania te zostały wdrożone w określonym czasie.

Wstęp inspektorów na teren jednostki badawczej odbywa się po uprzednim pisemnym zawiadomieniu o planowanej kontroli i jej harmonogramie oraz uzyskaniu zgody kierownictwa jednostki.

W przypadku braku zgody na przeprowadzenie kontroli lub rewizji badań jednostka badawcza jest usuwana z Programu Monitorowania.

W uzasadnionych przypadkach, gdy na żądanie właściwych krajowych bądź zagranicznych organów władzy państw Unii Europejskiej i OECD, oraz Komisji Europejskiej przeprowadza się kontrolę lub rewizję specjalną, jednostka badawcza jest powiadamiana o kontroli w odpowiednio krótkim czasie.

Po zakończeniu wizytacji jednostki związanej z rutynową kontrolą/rewizją badań lub kontrolą wstępną, w terminie jednego miesiąca od daty jej zakończenia, jednostka badawcza otrzymuje pisemny raport sporządzony przez inspektora/inspektorów Dobrej Praktyki Laboratoryjnej wraz z oświadczeniem o przeprowadzeniu kontroli/rewizji badań.

W przypadku, gdy w raporcie po rutynowej kontroli/rewizji badań stwierdza się odstępstwa od zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej jednostka badawcza przesyła do Biura pisemną odpowiedź w terminie określonym w raporcie.

Jeśli kontrola wstępna ujawnia istnienie istotnych odstępstw od zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej, Biuro w raporcie przesłanym do jednostki badawczej informuje o potrzebie podjęcia odpowiednich działań korygujących, przed przeprowadzeniem pierwszej rutynowej kontroli/rewizji badań.

III. Nadawanie i cofanie uprawnień do wykonywania badań zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej

Uprawnienia do wykonywania badań zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej nadawane są w terminie jednego miesiąca od daty zakończenia kontroli w drodze decyzji administracyjnej przez Inspektora do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych na podstawie opinii inspektora/inspektorów Dobrej Praktyki Laboratoryjnej, sporządzonej po kontroli jednostki badawczej i/lub rewizji badań.

Jako datę zakończenia kontroli jednostki/rewizji badań uznaje się datę wysłania do jednostki badawczej raportu z kontroli.

Nadanie uprawnień potwierdza się certyfikatem wydawanym przez Inspektora do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, który stwierdza kompetencje jednostki badawczej w zakresie wykonywania określonych w certyfikacie badań.

Certyfikat podpisują Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych oraz inspektor/inspektorzy Dobrej Praktyki Laboratoryjnej dokonujący kontroli/rewizji.

Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych wydaje i przesyła jednostce badawczej certyfikat, jeśli w wyniku kontroli lub rewizji badań nie stwierdzono żadnych lub jedynie drobne odstępstwa od zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej nie wpływające na wiarygodność wyników badań.

Jeśli w wyniku kontroli lub rewizji badań stwierdzono istotne odstępstwa od zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej, mogące wpłynąć na wiarygodność wyników badań, jednostka badawcza powinna wdrożyć właściwe działania korygujące w odniesieniu do wszystkich odstępstw w terminie określonym w raporcie.

W uzasadnionych przypadkach w jednostce badawczej, do której Jednostka ds. Monitorowania przesłała powiadomienie o potrzebie podjęcia działań korygujących przeprowadza się kontrolę sprawdzającą w celu stwierdzenia, czy działania te zostały podjęte.

Do czasu zakończenia kontroli sprawdzającej Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych nadaje jednostce badawczej status „jednostki czasowo zawieszony”, nie cofając uprawnień do wykonywania badań, o których mowa w art. 24 ustawy, jeśli jednostka posiada takie uprawnienia.

Wprowadzenie w określonym terminie skutecznych działań korygujących w jednostce badawczej, której nadano status „jednostki czasowo zawieszony”, jest warunkiem uzyskania przez nią statusu jednostki spełniającej zasady Dobrej Praktyki Laboratoryjnej. Statusu „jednostki czasowo zawieszony” nie nadaje się nowym jednostkom przystępującym do Programu Monitorowania.

Jeśli w wyniku kontroli lub rewizji badań stwierdzono, że stopień przystosowania jednostki badawczej do wymagań zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej jest

niewystarczający, Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych wydaje orzeczenie o braku zgodności z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

Jednostka, której zgodnie z przepisami § 5 rozporządzenia, cofnięto uprawnienia zostaje usunięta z Programu Monitorowania.

Usunięta z Programu Monitorowania jednostka badawcza może ubiegać się o ponowne uczestniczenie w Programie Monitorowania na zasadach obowiązujących nowe jednostki przystępujące do Programu Monitorowania.

Biuro powiadamia o fakcie stwierdzenia braku zgodności z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej odpowiednie władze krajowe oraz jednostki powołane do monitorowania spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej w państwach Unii Europejskiej i OECD.

Gdy kontrola/rewizja badań została przeprowadzona na żądanie właściwych organów władzy Biuro przekazuje im szczegółowe sprawozdanie z kontroli.

Biuro przekazuje corocznie właściwym organom Komisji Europejskiej i OECD wykaz kontrolowanych jednostek badawczych wraz z oświadczeniem dotyczącym statusu zgodności z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

IV. Tryb odwoławczy od orzeczenia o niezgodności z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej

Kwestie sporne pomiędzy inspektorami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej a kierownictwem jednostki badawczej, powstałe w czasie kontroli/rewizji badań rozstrzyga Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, po wniesieniu przez jednostkę badawczą w terminie dwóch tygodni od zakończenia wizytacji kontrolnej pisemnego odwołania.

Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych w uzasadnionych przypadkach powołuje niezależny zespół ekspertów w celu zasięgnięcia jego opinii w przedmiocie sporu.

Część II. Przebieg kontroli jednostki badawczej

A. Wykaz dokumentów wymaganych przed wizytacją w jednostce badawczej

Ustala się następujący, ramowy wykaz dokumentów, z jakimi zapoznają się inspektorzy przed wizytacją w jednostce badawczej:

- 1) plan działania jednostki badawczej dotyczący wszystkich wykonywanych badań, zarówno wymagających jak i nie wymagających spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej;
- 2) schemat organizacyjny jednostki badawczej;
- 3) kopie planów sytuacyjnych pomieszczeń z zaznaczeniem pomieszczeń, gdzie wykonuje się badania wymagające spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej;
- 4) wykaz wszystkich stosowanych Standardowych Procedur Roboczych sporządzonych zgodnie z wytycznymi zawartymi w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 5) dane osób odpowiedzialnych za program zapewnienia jakości potwierdzające ich kwalifikacje;
- 6) potwierdzenie dokonanej wpłaty na konto Biura, o której mowa w § 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia.

B. Harmonogram kontroli jednostki badawczej.

Kontrola jednostki badawczej powinna przebiegać, o ile to możliwe, zgodnie z następującym przykładowym zarysem harmonogramu (w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się przeprowadzenie kontroli według innej kolejności postępowania):

I. Konferencja wprowadzająca

1. Cel, zakres i program wizytacji.
2. Prezentacja uczestników zespołu kontrolującego, zakresu uprawnień i odpowiedzialności.

3. Prezentacja sposobu i procedur przeprowadzenia kontroli.
4. Omówienie zagadnień związanych z zachowaniem poufności.
5. Omówienie wszystkich istotnych personalnych i organizacyjnych zmian, które zaszły w jednostce badawczej od ostatniej kontroli (jeśli właściwe).
6. Ustalenie harmonogramu kontroli, a w szczególności miejsca i terminu konferencji zamykającej.
7. Ustalenie pomieszczenia i terminów posiedzeń zamkniętych zespołu.

II. Przegląd dokumentów

1. Charakterystyka jednostki badawczej:
 - a) struktura organizacyjna jednostki,
 - b) plan działania jednostki,
 - c) personel jednostki,
 - d) program zapewnienia jakości.
2. Dokumentacja badawcza:
 - a) plany badań,
 - b) Standardowe Procedury Robocze,
 - c) raporty z badań.
3. Dyskusja na temat zakresu wykonywanych badań.
4. Zamknięta dyskusja zespołu kontrolującego (ustalenie strategii kontroli).

III. Wizytacja jednostki badawczej

1. Infrastruktura
2. Archiwa
3. Wyposażenie
4. Materiały badane i materiały odniesienia
5. Systemy badawcze
6. Prowadzenie badań
7. Rewizja badań

8. Zamknięta dyskusja zespołu kontrolującego (przygotowanie konferencji zamykającej)

IV. Konferencja zamykająca

1. Potwierdzenie zachowania poufności.
2. Prezentacja podsumowania.
3. Szczegółowe omówienie odnotowanych odstępstw od zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.
4. Wstępne określenie terminu ewentualnego wszczęcia działań korygujących w jednostce badawczej.
5. Wstępne określenie statusu spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.
6. Odpowiedzi na pytania ze strony jednostki badawczej.
7. Zamknięcie konferencji.

Kontrola rutynowa jednostki badawczej powinna przebiegać, o ile to możliwe, zgodnie z harmonogramem dostosowanym do rozmiarów jednostki badawczej, złożoności oraz ilości wykonywanych badań.

Kontrola specjalna, wstępna i sprawdzająca odbywają się według planu dostosowanego do jej charakteru, co oznacza, iż skupia się, odpowiednio, na określonym badaniu, ogólnej charakterystyce działania jednostki, lub na określonym zakresie działania jednostki.

Część III. Procedury kontroli i weryfikacji spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej

Inspekcja wstępna

CEL: zapoznanie się inspektora DPL z jednostką badawczą, która ma być poddana kontroli pod względem struktur zarządzania, fizycznego rozplanowania pomieszczeń i zakresu badań.

Przed przeprowadzeniem kontroli jednostki badawczej lub rewizji badań, inspektorzy zapoznają się z działalnością jednostki, która będzie poddana kontroli. Dokonują przeglądu wszelkich istniejących informacji o jednostce. Mogą one zawierać sprawozdania z poprzednich kontroli, rozkład jednostki, schematy organizacyjne, sprawozdania z badań, protokoły i życiorysy personelu. Dokumenty te udzielają informacji o:

- rodzaju, rozmiarze i rozplanowaniu jednostki,
- zakresie badań, jakich można spodziewać się podczas kontroli,
- strukturze zarządzania jednostką.

Inspektorzy w szczególności odnotowują wszelkie odstępstwa stwierdzone w trakcie poprzednich kontroli jednostki badawczej.

Konferencja rozpoczynająca

CEL: poinformowanie zarządu i personelu jednostki o powodzie kontroli jednostki badawczej lub rewizji badań, które mają być przeprowadzone, oraz określenie obszaru jednostki, badania lub badań wybranych do rewizji, dokumentów oraz personelu, które będą podlegały kontroli.

Na konferencji rozpoczynającej inspektorzy powinni:

- określić cel i zakres wizyty,

- wskazać dokumentację, jaka będzie wymagana dla kontroli jednostki badawczej, taką jak wykaz będących w toku i zakończonych badań, plany badań, Standardowe Procedury Robocze, sprawozdania z badań itp. W tym czasie powinny być zostać osiągnięte uzgodnienia dotyczące dostępu do właściwych dokumentów i, jeżeli to konieczne, ich kopiowania,
- wyjaśnić lub zażądać informacji co do struktury zarządzania (organizacji) i personelu jednostki,
- zażądać informacji co do prowadzenia badań niepodlegających Zasadom DPL w obszarach jednostki badawczej, gdzie prowadzone są badania podlegające DPL,
- dokonać wstępnego określenia obszarów jednostki, których dotyczyć będzie kontrola jednostki badawczej,
- opisać dokumenty i próbki, które będą potrzebne dla będących w toku lub zakończonych badań wybranych dla rewizji,
- zaznaczyć, że na zakończenie kontroli zostanie zwołana konferencja końcowa.

Przed dalszymi czynnościami w toku kontroli jednostki badawczej zaleca się, aby zapewniony był kontakt inspektora lub inspektorów z jednostką zapewnienia jakości.

Jako ogólną zasadę należy przyjąć, że pomocne jest, aby podczas dokonywania kontroli jednostki inspektorom towarzyszyli członkowie jednostki zapewnienia jakości.

Inspektorzy mogą życzyć sobie wydzielenia osobnego pomieszczenia do badania dokumentów i innych czynności.

Organizacja i Personel

CEL: ustalenie, czy jednostka badawcza ma dostatecznie wykwalifikowany personel, zasób pracowników i służby pomocnicze w stosunku do różnorodności oraz ilości podjętych badań; czy struktura organizacyjna jest odpowiednia i czy zarząd ustanowił

postępowanie dotyczące szkoleń i nadzór medyczny pracowników właściwy do badań podjętych przez jednostkę.

Zarząd powinien zostać poproszony o okazanie niektórych dokumentów, takich jak:

- schematy organizacyjne zarządu jednostki i schemat organizacji naukowej,
- CV personelu biorącego udział w poszczególnych rodzajach badań wybranych do rewizji,
- wykaz lub wykazy będących w toku lub zakończonych badań z informacją o rodzaju badania, datach rozpoczęcia/zakończenia, stosowanych metodach badań i nazwisku kierownika badań,
- postępowanie związane z nadzorem medycznym pracowników,
- zakres obowiązków oraz programy i zapisy szkoleń personelu,
- wykaz Standardowych Procedur Roboczych (SPR) jednostki,
- szczególne SPR odnoszące się do badań lub procedur podlegających kontroli lub rewizji badań,
- wykaz lub wykazy kierowników badań i zleceniodawców zaangażowanych w badania poddane rewizji.

Inspektor DPL powinien sprawdzić w szczególności:

- wykaz będących w toku i zakończonych badań, aby upewnić się o zakresie pracy podjętej przez jednostkę badawczą,
- tożsamość i kwalifikacje kierownika lub kierowników badań, kierownika Jednostki Zapewnienia Jakości oraz innego personelu,
- istnienie Standardowych Procedur Roboczych dla wszystkich właściwych etapów badania.

Program Zapewnienia Jakości

CEL: ustalenie, czy wystarczające są stosowane mechanizmy, tak by badania były prowadzone zgodnie z zasadami DPL.

Kierownik jednostki zapewnienia jakości powinien zostać poproszony o przedstawienie systemów oraz metod prowadzenia inspekcji monitorowania badań, oraz systemu zapisu obserwacji dokonanych podczas monitorowania jakości. Inspektor DPL sprawdza:

- kwalifikacje kierownika jednostki zapewnienia jakości i całego personelu zapewnienia jakości,
- czy jednostka zapewnienia jakości funkcjonuje niezależnie od personelu biorącego udział w badaniach,
- w jaki sposób jednostka zapewnienia jakości tworzy plan i przeprowadza kontrole oraz, w jaki sposób monitoruje wyznaczone krytyczne etapy badań, oraz jakie zasoby są dostępne dla kontroli zapewnienia jakości i działań związanych z monitorowaniem,
- czy istnieją metody, dzięki którym badania, których monitorowanie jest niepraktyczne ze względu na krótki czas trwania, są monitorowane na podstawie próbek,
- zasięg i szczegółowość monitorowania zapewnienia jakości podczas praktycznych etapów badań,
- zasięg i szczegółowość monitorowania rutynowych działań jednostki badawczej,
- procedury zapewnienia jakości dla sprawdzania sprawozdania końcowego pod kątem jego zgodności z danymi źródłowymi,
- czy zarząd otrzymuje sprawozdania z kontroli zapewnienia jakości dotyczące problemów, które mogą wpłynąć na jakość i wiarygodność badań,
- działania podejmowane przez personel jednostki zapewnienia jakości w przypadku, gdy stwierdzone są odstępstwa,
- rolę personelu jednostki zapewnienia jakości w przypadku, gdy badania lub etapy badań przeprowadzane są w innych laboratoriach, z którymi zawarto umowę,
- rolę jaką odgrywa, personel jednostki zapewnienia jakości w przeglądzie, rewizji i aktualizacji Standardowych Procedur Roboczych.

Pomieszczenia

CEL: określenie, czy jednostka badawcza, zlokalizowana wewnątrz budynku lub na zewnątrz, jest wystarczającej wielkości, jest odpowiednio zaprojektowana i umiejscowiona, aby spełnić wymagania podejmowanych badań.

Inspektor DPL sprawdza czy:

- projekt pozwala na odpowiedni stopień rozdzielania w taki sposób, że na przykład badane substancje, zwierzęta, pasza, preparaty patomorfologiczne itp., z jednego badania nie mogłyby być pomyłone z pochodzącymi z innego,
- czy istnieją i są odpowiednio przestrzegane procedury kontroli i monitorowania środowiska w krytycznych obszarach, np. w pomieszczeniach przeznaczonych dla zwierząt lub innych biologicznych systemów badawczych, w obszarach przechowywania badanych substancji, obszarach laboratoryjnych,
- ogólny poziom utrzymania porządku w różnych pomieszczeniach jest wystarczający i czy istnieją, jeśli są konieczne, procedury ochrony przed szkodnikami.

Opieka, warunki bytowe i zabezpieczenie biologicznych systemów badawczych

CEL: ustalenie, czy jednostka badawcza, jeżeli bierze udział w badaniach z wykorzystaniem zwierząt lub innych biologicznych systemów badawczych, ma wyposażenie zabezpieczające właściwe warunki bytowe i opiekę, odpowiednie, aby zapobiegać stresowi i innym czynnikom, które mogłyby mieć wpływ na system badawczy, i tym samym na jakość danych.

Jednostka badawcza może wykonywać badania, które wymagają różnych gatunków zwierząt i roślin, jak również mikrobiologicznych, komórkowych lub subkomórkowych systemów badawczych. Rodzaj używanych systemów badawczych określi te zagadnienia związane z opieką, warunkami bytowania i zabezpieczenia, które będą przedmiotem oceny przez inspektora DPL.

Używając swojego osądu inspektor DPL sprawdzi w odniesieniu do systemów badawczych, czy:

- istnieją odpowiednie warunki dla stosowanych systemów badawczych i do osiągnięcia celów badania,
- istnieją procedury poddawania kwarantannie zwierząt i roślin dostarczanych do jednostki i czy funkcjonują one prawidłowo,
- istnieją sposoby izolowania zwierząt (lub innych elementów systemu badawczego, jeżeli to konieczne), o których wiadomo lub podejrzewa się, że są chore lub są nosicielami choroby,
- istnieje odpowiedni system monitorowania i przechowywania zapisów o stanie zdrowia, zachowaniu i w miarę potrzeb innych zjawiskach właściwych dla danego systemu badawczego,
- wyposażenie wymagane do utrzymywania właściwych dla każdego systemu badawczego warunków środowiska jest wystarczające, odpowiednio utrzymane i sprawne,
- klatki dla zwierząt, regały, zbiorniki i inne pojemniki, jak również sprzęt pomocniczy utrzymywane są w należytej czystości,
- analizy sprawdzające warunki środowiskowe i żywieniowe są przeprowadzane zgodnie z wymogami,
- istnieją urządzenia do usuwania odpadów zwierzęcych i odrzutów z systemów badawczych i że funkcjonują one w taki sposób, aby zminimalizować występowanie insektów, zapachów, niebezpieczeństwo wystąpienia chorób i zanieczyszczenia środowiska,
- zapewnione są obszary do przechowywania pożywienia dla zwierząt lub właściwych materiałów dla wszystkich systemów badawczych; i obszary te nie są używane do przechowywania innych materiałów, takich jak substancje badane, chemikalia do zwalczania szkodników lub środki dezynfekujące, oraz czy są one oddzielone od obszarów, w których przetrzymuje się zwierzęta lub inne biologiczne systemy badawcze,
- przechowywane pożywienie i podściółka są zabezpieczone przed niszczącym wpływem warunków środowiskowych, zarobaczeniem i zanieczyszczeniem.

Przyrządy pomiarowe, materiały, odczynniki i próbki

CEL: ustalenie, czy jednostka badawcza ma odpowiednio rozlokowane sprawne przyrządy pomiarowe, w wystarczającej ilości i o odpowiedniej wydajności, aby spełnić wymagania badań przeprowadzanych w jednostce oraz czy materiały, odczynniki i próbki są prawidłowo oznaczone i przechowywane.

Inspektor DPL sprawdza, czy:

- przyrządy pomiarowe są utrzymane w czystości i w dobrym stanie funkcjonalnym,
- prowadzone są zapisy funkcjonowania, konserwacji, weryfikacji, kalibracji i walidacji urządzeń pomiarowych oraz innych przyrządów (włącznie z systemami skomputeryzowanymi),
- materiały i odczynniki chemiczne są prawidłowo oznakowane i przechowywane we właściwej temperaturze, oraz czy daty upływu ważności są przestrzegane; etykiety odczynników powinny wskazywać ich źródło pochodzenia, tożsamość substancji oraz stężenie i/lub inne stosowne informacje,
- próbki są dobrze opisane poprzez informacje dotyczące systemu badawczego, badania, tożsamości i daty pobrania,
- stosowane przyrządy pomiarowe i materiały nie wpływają w znaczącym stopniu na stan systemów badawczych.

Systemy badawcze

CEL: ustalenie, czy istnieją odpowiednie procedury obsługi i kontroli różnorodnych systemów badawczych wymagane do przeprowadzenia podejmowanych w jednostce badań, np. w odniesieniu do systemów chemicznych i fizycznych, systemów komórkowych i mikrobiologicznych, roślin lub zwierząt.

Systemy fizyczne i chemiczne

Inspektor DPL sprawdza, czy:

- wówczas, gdy wymagają tego plany badań, została określona stabilność substancji badanych i substancji odniesienia oraz czy są stosowane te substancje odniesienia, które zostały wyszczególnione w planie badania,
- w systemach zautomatyzowanych, dane uzyskiwane w postaci wykresów, zapisów urządzeń rejestrujących lub wydruków komputerowych, są dokumentowane jako dane źródłowe i archiwizowane.

Biologiczne systemy badawcze

Uwzględniając stosowne aspekty, do których odniesiono się powyżej, związane z opieką, warunkami bytowania biologicznych systemów badawczych oraz ich zabezpieczeniem, inspektor DPL sprawdza, czy:

- stosowane systemy badawcze są takie same jak wyszczególnione w planach badań,
- systemy badawcze są odpowiednio oraz, jeżeli to konieczne i właściwie, indywidualnie oznakowane w ciągu całego badania, oraz czy istnieją zapisy dotyczące przychodu systemów badawczych, oraz w pełni dokumentujące liczbę otrzymanych, stosowanych, zastąpionych lub odrzuconych systemów badawczych,
- klatki lub pojemniki przeznaczone do przetrzymywania systemów badawczych są właściwie oznakowane poprzez podanie wszystkich niezbędnych informacji,
- istnieje dostateczne rozdzielanie badań prowadzonych na tym samym gatunku zwierząt (lub na tych samych biologicznych systemach badawczych), ale z zastosowaniem innych substancji badanych,
- istnieje dostateczne odseparowanie gatunków zwierząt (i innych biologicznych systemów badawczych) zarówno w czasie jak i w przestrzeni,
- środowisko biologicznego systemu badawczego jest takie, jak to określono w planie badań lub w Standardowych Procedurach Roboczych, pod względem takich czynników jak temperatura lub cykle oświetlenia,

- dokumentacja przychodu, postępowania, warunków bytowania, opieki i oceny stanu zdrowia jest właściwa dla systemów badawczych,
- przechowywane są pisemne zapisy dotyczące kontroli, kwarantanny, zachorowalności, śmiertelności, zachowania, diagnostyki i leczenia zwierzęcych i roślinnych systemów badawczych lub innych podobnych czynników właściwych dla każdego biologicznego systemu badawczego,
- istnieją przepisy dotyczące właściwego usuwania systemów badawczych po zakończeniu badań.

Materiały badane i materiały odniesienia

CEL: ustalenie, czy jednostka badawcza posiada odpowiednie procedury służące zapewnieniu, że (i) tożsamość, siła działania, ilość i skład substancji badanych i substancji odniesienia są zgodne z ich specyfikacją, oraz (ii) zapewnieniu właściwego sposobu przychodu i przechowywania substancji badanych i substancji odniesienia.

Inspektor DPL sprawdza, czy:

- istnieją pisemne zapisy dotyczące przychodu (włącznie z identyfikacją osoby odpowiedzialnej) oraz obchodzenia się, pobierania próbek, stosowania i przechowywania substancji badanych i substancji odniesienia,
- pojemniki zawierające substancje badane i substancje odniesienia są prawidłowo oznakowane,
- warunki przechowywania są właściwe dla zachowania stężenia, czystości i stabilności substancji badanych i substancji odniesienia,
- istnieją pisemne zapisy dotyczące określania tożsamości, czystości, składu i stabilności oraz, jeśli to właściwe, zapobiegania zanieczyszczeniom substancji badanych i substancji odniesienia,
- istnieją procedury określania jednorodności i stabilności mieszanin zawierających substancje badane i substancje odniesienia, tam gdzie to właściwe,

- pojemniki zawierające mieszaniny (lub roztwory) substancji badanych i substancji odniesienia są oznakowane oraz, gdzie to właściwe, przechowywane są zapisy dotyczące jednorodności i stabilności ich zawartości,
- jeżeli badanie trwa dłużej niż cztery tygodnie, z każdej serii substancji badanych i substancji odniesienia pobierane są próbki do celów analitycznych i czy są one przechowywane przez właściwy czas,
- procedury sporządzania mieszanin substancji zapewniają uniknięcie popełnienia pomyłek przy identyfikacji i niezamierzonym zanieczyszczeniom innymi substancjami.

Standardowe Procedury Robocze

CEL: ustalenie, czy jednostka badawcza ma sporządzone w formie pisemnej Standardowe Procedury Robocze odnoszące się do wszystkich istotnych aspektów swojego działania, uwzględniając, że jednym z najważniejszych sposobów zarządzania i kontroli funkcjonowania jednostki jest stosowanie pisemnych SPR. Dotyczy to bezpośrednio rutynowych elementów badań przeprowadzanych przez jednostkę badawczą.

Inspektor DPL sprawdza, czy:

- 1) dla każdego obszaru jednostki badawczej istnieją niezwłocznie dostępne właściwe, zatwierdzone kopie SPR;
- 2) istnieją procedury rewizji i uaktualniania SPR;
- 3) wszelkie poprawki i zmiany SPR zostały zatwierdzone i opatrzone datą;
- 4) przechowywane są poprzednie wersje SPR;
- 5) dostępne są SPR dla poniższych, choć nie wyłącznie, następujących czynności:
 - a) przychód, określenie tożsamości, czystości, składu i stabilności; oznakowania; postępowania, pobierania próbek, stosowania i przechowywania substancji badanych oraz substancji odniesienia,

- b) użytkowanie, utrzymanie, konserwacja, kalibracja i walidacja przyrządów pomiarowych, systemów skomputeryzowanych oraz wyposażenia do kontroli warunków środowiska,
- c) przygotowanie odczynników i dozowanych dawek,
- d) przechowywanie zapisów, składanie sprawozdań oraz ich gromadzenie i udostępnianie,
- e) przygotowanie środowiska i jego kontrola na obszarach gdzie znajdują się systemy badawcze,
- f) przychód, przenoszenie, umieszczanie, charakterystyka, identyfikacja i opieka nad systemami badawczymi,
- g) postępowanie z systemami badawczymi przed, w trakcie i po zakończeniu badań,
- h) utylizacja systemów badawczych,
- i) stosowanie środków do utrzymania czystości oraz zwalczania szkodników,
- j) działań związanych z Programem Zapewnienia Jakości.

Przeprowadzanie badania

CEL: zweryfikowanie, czy istnieją w formie pisemnej plany badań oraz czy plany i przebieg badań są zgodne z zasadami DPL.

Inspektor DPL sprawdza, czy:

- plan badań został podpisany przez kierownika badania,
- wszelkie poprawki do planu badania zostały podpisane i datowane przez kierownika badań,
- odnotowana została data zatwierdzenia planu badania przez zleceniodawcę, (jeśli to właściwe),
- pomiary, obserwacje i badania wykonano zgodnie z planem badania i odpowiednimi SPR,

- wyniki tych pomiarów, obserwacji i badań zostały zapisane bezpośrednio, niezwłocznie, dokładnie i czytelnie, oraz czy zostały podpisane (lub opatrzone inicjałami) i datowane,
- wszelkie zmiany w danych źródłowych, włącznie z danymi gromadzonymi na nośnikach komputerowych, zostały dokonane w sposób umożliwiający odczytanie poprzednich zapisów, oraz czy podany został powód zmiany i data jej wprowadzenia, a także dane pozwalające na identyfikację osoby odpowiedzialnej za dokonanie tych zmian,
- wygenerowane przez komputer lub gromadzone w nim dane są odpowiednio zidentyfikowane i procedury ich ochrony przed nieuprawnioną zmianą lub utratą są wystarczające,
- systemy skomputeryzowane używane podczas badań są wiarygodne, dokładne i zostały zwalidowane,
- wszelkie nieprzewidziane zdarzenia zapisane w danych źródłowych zostały zbadane i ocenione,
- wyniki zaprezentowane w sprawozdaniach z badań (etapowych lub końcowych) są zgodne i kompletne oraz poprawnie odzwierciedlają dane źródłowe.

Sprawozdania z badań

CEL: ustalenie czy sprawozdania końcowe są przygotowywane zgodnie z zasadami DPL.

Podczas oceny sprawozdania końcowego inspektor DPL sprawdza, czy:

- jest ono podpisane i opatrzone datą przez kierownika badania, w celu akceptacji przyjęcia przez niego odpowiedzialności za wiarygodność badania oraz potwierdzenia, że badanie zostało przeprowadzone zgodnie z zasadami DPL,
- jest ono podpisane i opatrzone datą przez inny główny personel naukowy, jeżeli dołączone są sprawozdania współwykonawców z innych dziedzin,

- do sprawozdania dołączono oświadczenie Jednostki Zapewnienia Jakości oraz czy jest ono podpisane i opatrzona datą,
- wszelkie zmiany zostały dokonane przez personel za nie odpowiedzialny,
- wskazano miejsce archiwizacji wszystkich próbek i danych źródłowych.

Archiwizacja i przechowywanie zapisów i materiałów

CEL: ustalenie, czy jednostka sporządza właściwe zapisy i sprawozdania, oraz czy przyjęte zostały odpowiednie przepisy zapewniające bezpieczne archiwizowanie i przechowywanie zapisów i materiałów.

Inspektor DPL sprawdza:

- czy została wyznaczona osoba odpowiedzialna za archiwum,
- pomieszczenia przeznaczone do archiwizacji planów badań, danych źródłowych (włącznie z danymi z przerwanych i niekontynuowanych badań wykonywanych zgodnie z zasadami DPL), sprawozdań końcowych, próbek i zapisów dotyczących kwalifikacji i szkolenia personelu,
- procedury udostępniania zarchiwizowanych materiałów,
- procedury ograniczające dostęp do archiwów tylko dla upoważnionego personelu oraz rejestru personelu, któremu udostępniono wgląd do danych źródłowych, preparatów histologicznych itp.,
- czy prowadzony jest spis materiałów wydanych i zwróconych do archiwów,
- czy zapisy i materiały są przechowywane przez wymagany lub właściwy okres czasu, oraz czy są one zabezpieczone przed utratą lub uszkodzeniem wskutek pożaru, niesprzyjających warunków środowiska itp.

Rewizja badań

Celem rewizji badania powinno być jego odtworzenie poprzez porównanie sprawozdania końcowego z planem badań, odnośnymi SPR, danymi źródłowymi i innymi materiałami archiwalnymi.

Podczas przeprowadzania rewizji badań inspektor DPL powinien:

- 1) uzyskać nazwiska, zakres obowiązków i informacje dotyczące szkolenia i doświadczenia wybranego personelu zaangażowanego w realizację badania/badań, takiego jak kierownik badania i główny personel naukowy;
- 2) sprawdzić, czy jest wystarczająca liczba osób personelu wyszkolonego w dziedzinach istotnych dla podejmowanych badań;
- 3) zidentyfikować przyrządy pomiarowe lub specjalne wyposażenie używane w toku badania, oraz sprawdzić zapisy dotyczące ich kalibracji, obsługi i serwisowania;
- 4) przejrzeć zapisy dotyczące stabilności badanych substancji, analiz badanych substancji, preparatów, analizy pasz itd.;
- 5) próbować ustalać, jeśli to możliwe poprzez wywiad, zakres prac wykonywanych podczas badań przez wybrane osoby biorące udział w badaniach, aby upewnić się, że osoby te miały czas, aby wykonać zadania określone w planie badania lub w sprawozdaniu;
- 6) uzyskać kopie całej dokumentacji dotyczącej procedur kontrolnych lub stanowiącej integralną część badania włącznie z:
 - a) planem badań,
 - b) SPR obowiązującymi w toku prowadzenia badania,
 - c) dziennikami laboratoryjnymi, notatnikami laboratoryjnymi, aktami, arkuszami roboczymi, wydrukami danych gromadzonych w komputerze itp.; sprawdzeniem obliczeń, jeśli to właściwe,
 - d) sprawozdaniem końcowym.

W badaniach, w których używane są zwierzęta (np. gryzonie lub inne ssaki), inspektorzy powinni prześledzić historię pewnego odsetka zwierząt od momentu dostarczenia ich do jednostki badawczej do autopsji. Powinni w szczególności zwrócić uwagę na zapisy odnoszących się do:

- masy ciała zwierzęcia, spożytego pokarmu i wody, przygotowania i podawania dawek itp.,

- obserwacji klinicznych i wyników autopsji,
- wyników klinicznych analiz chemicznych,
- obserwacji histopatologicznych.

**TREŚĆ WNIOSKU O NADANIE UPRAWNIEŃ DO WYKONYWANIA BADAŃ
WYMAGANYCH USTAWĄ**

Wniosek jednostki badawczej o nadanie uprawnień do wykonywania badań wymaganych ustawą zawiera:

- 1) listę badań, które będą wykonywane zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej, określonymi w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) oświadczenie, że badania będą wykonywane metodami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy lub metodami badań substancji i preparatów chemicznych obowiązującymi w Unii Europejskiej lub określonymi przez OECD, lub innymi metodami, w tym według obowiązujących norm;
- 3) oświadczenie, że w jednostce badawczej wprowadzono program zapewnienia jakości wraz z danymi osoby odpowiedzialnej i jej kwalifikacjami;
- 4) oświadczenie, że dla każdego badania zostanie powołany kierownik badania, ponoszący pełną odpowiedzialność za przeprowadzenie badania i sporządzenie końcowego sprawozdania z badań wraz z listą osób, które będą pełniły funkcję głównych wykonawców, i danymi o ich doświadczeniu zawodowym i kwalifikacjach do prowadzenia badań;
- 5) oświadczenie, że w jednostce badawczej istnieją jednolite dokumenty opisujące stosowane metody i procedury badawcze w formie Standardowych Procedur Roboczych wraz ze spisem tych procedur;
- 6) oświadczenie, że do każdego badania będzie dołączona lista osób wykonujących badanie oraz pisemne poświadczenie o zgodności wyników podanych w sprawozdaniu z wynikami uzyskanymi w trakcie badania;
- 7) oświadczenie, że jednostka badawcza zapewnia możliwość przechowywania wszystkich danych źródłowych otrzymanych w trakcie badania (między innymi zapisów w dziennikach laboratoryjnych, wydruków z aparatów, preparatów histopatologicznych, dyskietek z danymi) przez okres co najmniej 10 lat w

warunkach umożliwiającym ich pełną czytelność i odtworzenie przebiegu wykonanego badania;

8) oświadczenie, że jednostka badawcza umożliwi w każdej chwili kontrolę jednostki, wykonywanego badania oraz badań już wykonanych przez osoby wyznaczone przez Inspektora do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych; kontrola ta odbywa się po uprzednim zawiadomieniu jednostki przez organ monitorujący.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie kryteriów, które powinny spełniać jednostki organizacyjne wykonujące badania substancji i preparatów chemicznych, oraz kontroli spełniania tych kryteriów został opracowany w związku ze zmianą upoważnienia ustawowego zawartego w art. 24 ust. 2 pkt 2 - 6 ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.). Zakres, który reguluje projekt rozporządzenia został poszerzony, w stosunku do zakresu regulacji obowiązującego obecnie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 4 czerwca 2003 r. w sprawie kryteriów, które powinny spełniać jednostki organizacyjne wykonujące badania substancji i preparatów chemicznych, oraz kontroli spełnienia tych kryteriów (Dz. U. Nr 116, poz. 1103 oraz z 2005 r. Nr 4, poz. 31), o konieczność określenia sposobu przeprowadzania kontroli i weryfikacji spełniania kryteriów Dobrej Praktyki Laboratoryjnej przez jednostkę lub jednostki właściwe (§ 3 ust. 2 projektu rozporządzenia). Wprowadzenie tego zapisu uzasadnione jest prawidłowym wdrożeniem przepisów dyrektywy 2004/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie kontroli i weryfikacji Dobrej Praktyki Laboratoryjnej (Dz. Urz. WE L 50 z 20.02.2004, str. 28; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 8, str. 65). W chwili obecnej dyrektywa ta wdrożona jest częściowo przepisami rozporządzenia wydanego na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy a częściowo na mocy zarządzenia Inspektora do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych.

Projekt rozporządzenia dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnoty Europejskiej:

- 1) 2004/9/WE z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie kontroli i weryfikacji spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej (DPL) (wersja skonsolidowana) (Dz. Urz. UE L 50 z 20.02.2004), oraz
- 2) 2004/10/WE z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej i weryfikacji jej stosowania na potrzeby badań substancji chemicznych (wersja skonsolidowana) (Dz. Urz. UE L 50 z 20.02.2004).

Sposób przeprowadzania kontroli i weryfikacji spełniania kryteriów Dobrej Praktyki Laboratoryjnej przez jednostkę lub jednostki właściwe określony został w załączniku nr 2 do projektu rozporządzenia.

Dotychczas obowiązujące rozporządzenie implementowało przepisy dyrektywy 2004/10/WE z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej i weryfikacji jej stosowania na potrzeby badań substancji chemicznych. Przepisy dyrektywy 2004/9/WE z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie kontroli i weryfikacji spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej (DPL) znalazły swoje odzwierciedlenie w zarządzeniu nr 11/2003 Inspektora do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych z dnia 24 listopada 2003 r. w sprawie ustalenia regulaminu kontroli i weryfikacji zgodności z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej. Nowa regulacja zmienia upoważnienie dla tych przepisów.

Ponadto projekt rozporządzenia wprowadza zmiany w wysokości i sposobie wnoszenia opłat za kontrolę i weryfikację spełniania wymaganych rozporządzeniem zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej przez jednostki badawcze oraz za nadanie im uprawnień do wykonywania badań. W stosunku do obowiązującego rozporządzenia proponuje się zmniejszenie obciążenia finansowego jednostek badawczych wspomnianymi opłatami poprzez rozłożenie dotychczasowej kwoty 24 tys. zł (płatnej w dwóch częściach, pierwszej wraz z wnioskiem o nadanie stosownych uprawnień do wykonywania badań, drugiej przed wydaniem decyzji o nadaniu lub nie nadaniu tychże uprawnień), na stałą kwotę 6 tys. zł płatną corocznie. Zmiany te proponuje się uwzględniając wnioski i sugestie ze strony jednostek badawczych.

Projekt rozporządzenia, jako zgodny z obowiązującym prawem Wspólnoty Europejskiej, skutkującym przyjęciem specyfikacji technicznych, wyłączony jest – na podstawie § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) - z procedury notyfikacji aktów prawnych.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Konsultacje

Projekt rozporządzenia w ramach uzgodnień rozesłany będzie również do następujących instytucji, stowarzyszeń przemysłowych i organizacji konsumenckich:

1. Polska Izba Przemysłu Chemicznego – Związek Pracodawców
2. Rada Krajowa Federacji Konsumentów
3. Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości
4. Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Tworzyw Sztucznych
5. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego
6. Krajowa Izba Gospodarcza
7. Instytut Chemii Przemysłowej
8. Instytut Przemysłu Organicznego
9. Instytut Przemysłu Organicznego -Oddział w Pszczynie
10. Instytut Ochrony Środowiska
11. Instytut na Rzecz Ekorozwoju
12. Polski Klub Ekologiczny
13. Polski Komitet Normalizacyjny
14. Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin
15. Główny Inspektor Ochrony Roślin
16. Instytut Ochrony Roślin
17. Stowarzyszenie Producentów Środków Ochrony Roślin
18. Państwowy Zakład Higieny
19. Instytut Medycyny Pracy w Łodzi
20. Konfederacja Pracodawców Polskich,
21. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia.

Z uwagi na konieczność przyjęcia dokładnie takich samych uregulowań w tej sprawie, jakie obowiązują w Unii Europejskiej i państwach zrzeszonych w OECD oraz obowiązek współpracy w tej dziedzinie z odpowiednimi organami Komisji Europejskiej i państw

członkowskich, konsultacje będą dotyczyły przede wszystkim zgodności przepisów rozporządzenia z prawem wspólnotowym.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wpływ regulacji na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wydanie rozporządzenia nie wpłynie na budżet państwa. Skutki finansowe dla budżetu państwa związane z kontrolą i weryfikacją spełniania kryteriów Dobrej Praktyki Laboratoryjnej przez jednostki organizacyjne wykonujące badania substancji i preparatów chemicznych mieszczą się w budżecie Biura do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych i częściowo będą rekompensowane opłatami, o których mowa w § 7 projektu rozporządzenia.

Rozporządzenie nie stwarza skutków finansowych dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wpływ regulacji na jednostki badawcze wykonujące badania substancji i preparatów chemicznych.

Przyjęcie projektu spowoduje zmniejszenie obciążenia finansowego jednostek badawczych opłatami związanymi z nadaniem uprawnień do wykonywania badań wymagających spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej. Może to umożliwić ubieganie się o te uprawnienia przez większą liczbę jednostek badawczych, przyczyniając się do rozwoju badań w zakresie spełniania kryteriów Dobrej Praktyki Laboratoryjnej i wzrostu konkurencyjności polskich laboratoriów.

3. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowana regulacja oddziałuje na podmioty prowadzące badania właściwości fizykochemicznych, toksykologicznych i ekotoksykologicznych substancji i preparatów chemicznych, które posiadają lub będą się ubiegać o certyfikaty Dobrej Praktyki Laboratoryjnej oraz Biuro do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych.

4. Wpływ na rynek pracy

Przepisy rozporządzenia nie wpłyną na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Przepisy rozporządzenia nie wpłyną na wewnętrzną lub zewnętrzną konkurencyjność gospodarki.

6. Wpływ regulacji na zdrowie ludzi i na środowisko

Wraz z innymi rozporządzeniami wydanymi na podstawie ustawy o substancjach i preparatach chemicznych regulacja będzie miała korzystny wpływ na zdrowie ludzi i na środowisko.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

8. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾**

z dnia

**w sprawie oznakowania opakowań substancji niebezpiecznych i preparatów
niebezpiecznych oraz szczególnego sposobu oznakowania niektórych
preparatów chemicznych²⁾**

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej - zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 131, poz. 924).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 92/32/EWG z dnia 30 kwietnia 1992 r. zmieniającej po raz siódmy dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. U. L 154 z 05.06.1992; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 11, str. 155),

2) dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 200 z 30.07.1999; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 24, str. 109),

3) dyrektywy 2001/59/WE z dnia 6 sierpnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz dwudziesty ósmy dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 225 z 21.08.2001; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 28, str. 3),

4) dyrektywy 2001/60/WE z dnia 7 sierpnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/45/WE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 226 z 22.08.2001; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 26, str. 419),

5) dyrektywy 2003/82/WE z dnia 11 września 2003 r. zmieniającej dyrektywę 91/414/EWG w odniesieniu do standardowych zwrotów określających szczególne zagrożenia i środki ostrożności dla środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 228 z 12.09.2003; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 23, t. 40, str. 18),

6) dyrektywy 2004/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 kwietnia 2004 r. dostosowującej dyrektywy 1999/45/WE, 2002/83/WE, 2003/37/WE, 2003/59/WE oraz dyrektywy 77/388/EWG, 91/414/EWG, 96/26/EWG, 2003/48/WE i 2003/49/WE, w zakresie swobodnego przepływu towarów, swobody świadczenia usług, rolnictwa, polityki transportowej, opodatkowania, w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz. Urz. WE L 168 z 1.05.2004) (dyrektywa transponowana częściowo - część III załącznika dotycząca rolnictwa),

7) dyrektywy 2006/8/WE z dnia 23 stycznia 2006 r. zmieniającej, w celu dostosowania do postępu technicznego, załączniki II, III i V do dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącej się do zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 19 z 24.01.2005).

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.³⁾, zwanej dalej „ustawą”, zarządza się, co następuje:

§1. 1. Rozporządzenie reguluje:

- 1) sposób oznakowania opakowań substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych;
 - 2) szczególny sposób oznakowania niektórych preparatów chemicznych;
 - 3) informacje, które powinien zawierać wniosek do Inspektora do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, zwanego dalej „Inspektorem”, o uzyskanie zgody na zastosowanie alternatywnej nazwy rodzajowej.
2. Oznakowanie może być umieszczone na etykiecie lub bezpośrednio na opakowaniu substancji niebezpiecznej lub preparatu niebezpiecznego.

§ 2. 1. Wzory znaków ostrzegawczych oraz napisy określające ich znaczenie i symbole określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Brzmienie zwrotów określających warunki bezpiecznego stosowania substancji niebezpiecznej lub preparatu niebezpiecznego, zwanych dalej „zwrotami S”, oraz ich numery i brzmienie dodatkowych zwrotów określających warunki bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin oraz ich numery określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Kryteria doboru zwrotów S określających warunki bezpiecznego stosowania substancji niebezpiecznej lub preparatu niebezpiecznego oraz kryteria doboru dodatkowych zwrotów określających warunki bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

6. Szczególny sposób oznakowania niektórych preparatów chemicznych określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

7. Sposób ustalania alternatywnej nazwy rodzajowej substancji chemicznej na podstawie podziału substancji na grupy i podgrupy określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, Nr 123, poz. 1350 i Nr 125, poz. 1367; z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 142, poz. 1187, z 2003 r. Nr 189, poz. 1852, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 121, poz. 1263; z 2005 r. Nr 179, poz. 1485 oraz z 2006 r. Nr 171, poz. 1225 i Nr., poz.

8. Informacje, które powinien zawierać wniosek do Inspektora o uzyskanie zgody na zastosowanie alternatywnej nazwy rodzajowej, określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Oznakowanie opakowania każdej substancji niebezpiecznej zawiera:

- 1) nazwę substancji określoną zgodnie z wykazem substancji niebezpiecznych, zwanym dalej „wykazem”, wydanym na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych, zwanej dalej „ustawą”, jeżeli substancja nie jest wymieniona w wykazie, należy zamieścić nazwę powszechnie przyjętą w międzynarodowym nazewnictwie chemicznym;
- 2) nazwę albo imię i nazwisko, adres i numer telefonu podmiotu odpowiedzialnego za wprowadzenie substancji do obrotu (producenta, importera lub dystrybutora);
- 3) znak lub znaki ostrzegawcze i napisy określające ich znaczenie określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia; w przypadku substancji niebezpiecznych, których nie wymieniono w wykazie, znaki ostrzegawcze i napisy określające ich znaczenie powinny odpowiadać klasyfikacji dokonanej zgodnie z kryteriami, o których mowa w art. 4 ust. 2 ustawy, zwanymi dalej „kryteriami klasyfikacji”; gdy substancji przypisano więcej niż jeden symbol:
 - a) obowiązek umieszczenia znaku ostrzegawczego odpowiadającego symbolom T lub T+ czyni znaki ostrzegawcze odpowiadające symbolom Xn, Xi i C fakultatywnymi, o ile wykaz nie stanowi inaczej,
 - b) obowiązek umieszczenia znaku ostrzegawczego odpowiadającego symbolowi C czyni znaki ostrzegawcze odpowiadające symbolom Xn i Xi fakultatywnymi,
 - c) obowiązek umieszczenia znaku ostrzegawczego odpowiadającego symbolowi E czyni znaki ostrzegawcze odpowiadające symbolom F, F+ i O fakultatywnymi,
 - d) obowiązek umieszczenia znaku ostrzegawczego odpowiadającego symbolowi Xn czyni znak ostrzegawczy odpowiadający symbolowi Xi fakultatywnym;
- 4) zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy, zwane dalej „zwrotami R”; w

przypadku substancji wymienionych w wykazie zastosowane zwroty powinny być zgodne ze wskazanymi w wykazie; w przypadku substancji niebezpiecznych, których nie wymieniono w wykazie, zwroty R powinny zostać wybrane spośród zwrotów R ustalonych zgodnie z kryteriami klasyfikacji; tam, gdzie to stosowne, należy zamieszczać łączone zwroty R w taki sposób, aby niezbędną informację przedstawić za pomocą jak najmniejszej liczby zwrotów; wyboru zwrotów R należy dokonywać zgodnie z następującymi kryteriami:

- a) w przypadku zwrotów określających zagrożenia dla zdrowia, oznakowanie musi zawierać zwroty charakteryzujące kategorię niebezpieczeństwa wskazaną znakiem ostrzegawczym oraz zwroty charakteryzujące kategorię niebezpieczeństwa, której nie wykazano na oznakowaniu za pomocą znaku ostrzegawczego,
 - b) w przypadku zwrotów określających zagrożenia wynikające z fizykochemicznych właściwości substancji nie należy umieszczać zwrotów R powtarzających napisy określające znaczenie znaku ostrzegawczego, typu na przykład „wysoko łatwopalny”,
 - c) w przypadku zwrotów określających zagrożenia dla środowiska oznakowanie musi zawierać zwroty charakteryzujące takie zagrożenia;
- 5) w przypadku środków ochrony roślin dodatkowe zwroty, ustalone zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy, wskazujące szczególny rodzaj zagrożenia dla ludzi lub środowiska;
- 6) zwroty S; brzmienie zwrotów S powinno być zgodne z brzmieniem określonym w części I załącznika nr 2 do rozporządzenia; w przypadku substancji wymienionych w wykazie zastosowane zwroty powinny być zgodne ze wskazanymi w wykazie; w przypadku substancji niebezpiecznych, których nie wymieniono w wykazie, zwroty S powinny zostać wybrane spośród zwrotów ustalonych zgodnie z regułami zawartymi w części I załącznika nr 3 do rozporządzenia; wyboru zwrotów S należy dokonywać zgodnie z następującymi kryteriami:
- a) oznakowanie opakowania nie powinno zawierać więcej niż sześć zwrotów S; wymienione w rozporządzeniu zwroty łączone należy traktować jako jeden zwrot,
 - b) spośród ustalonych zwrotów S dotyczących usuwania substancji należy zamieścić jeden zwrot S; w szczególności taki zwrot S należy

zamieścić w przypadku substancji przeznaczonych do sprzedaży dla konsumentów; zwrotów S dotyczących usuwania substancji nie trzeba zamieszczać, gdy wiadomo, iż ta substancja oraz jej opakowanie nie stwarzają zagrożenia dla zdrowia lub środowiska,

c) jeżeli zwroty S w sposób oczywisty powtarzają treść zwrotów R, należy je umieścić na oznakowaniu opakowania tylko wtedy, gdy mają stanowić specjalne ostrzeżenie,

d) wybór zwrotów S powinien uwzględniać przewidywany sposób stosowania substancji, np. w postaci aerozolu,

e) umieszczenie na oznakowaniu opakowania zwrotów S1, S2 i S45 jest obowiązkowe w przypadku wszystkich substancji bardzo toksycznych, toksycznych i żrących przeznaczonych do sprzedaży dla konsumentów,

f) umieszczenie na oznakowaniu opakowania zwrotów S2 i S46 jest obowiązkowe w przypadku wszystkich innych niebezpiecznych substancji (oprócz substancji niebezpiecznych dla środowiska) przeznaczonych do sprzedaży dla konsumentów;

7) w przypadku środków ochrony roślin dodatkowe zwroty określające warunki bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin w brzmieniu ustalonym w części II załącznika nr 2 do rozporządzenia, ustalone zgodnie z kryteriami zawartymi w części II załącznika nr 3 do rozporządzenia;

8) numer WE, w rozumieniu definicji numeru WE zamieszczonej w wykazie, jeżeli został przypisany danej substancji w odrębnych przepisach;

9) w przypadku substancji objętych wykazem, oznakowanie powinno zawierać wyrazy „Oznakowanie WE”.

2. Na oznakowaniu opakowania substancji niebezpiecznej nie zamieszcza się:

1) zwrotów R powtarzających treść zwrotów S, o których mowa w ust. 1 pkt 6;

2) zwrotów S ustalonych zgodnie z kryteriami doboru zwrotów S zamieszczonymi w części I załącznika nr 3 do rozporządzenia, jeżeli są niepotrzebne w odniesieniu do danej substancji.

§ 4.1. Oznakowanie opakowania każdego preparatu niebezpiecznego zawiera:

1) nazwę handlową lub informację o przeznaczeniu preparatu;

2) nazwę albo imię i nazwisko, adres i numer telefonu podmiotu odpowiedzialnego za wprowadzenie preparatu do obrotu (producenta, importera lub dystrybutora);

3) nazwę chemiczną lub nazwy chemiczne substancji obecnych w preparacie ustalone zgodnie z następującymi kryteriami:

a) w przypadku preparatów zaklasyfikowanych, zgodnie z kryteriami klasyfikacji, jako bardzo toksyczne, toksyczne lub szkodliwe należy uwzględnić tylko nazwy substancji bardzo toksycznych, toksycznych i szkodliwych, obecnych w preparacie w stężeniach równych lub większych od najniższej wartości granicznej (wartość graniczna działania szkodliwego) podanej dla każdej z nich w wykazie lub w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy,

b) w przypadku preparatów zaklasyfikowanych, zgodnie z kryteriami klasyfikacji, jako żrące należy uwzględnić nazwy tylko substancji żrących, obecnych w preparacie w stężeniach równych lub większych od najniższej wartości granicznej (wartość graniczna dla działania drażniącego) podanej dla każdej z nich w wykazie lub w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy,

c) należy uwzględnić nazwy substancji, które spowodowały, że zgodnie z kryteriami klasyfikacji preparat został zaklasyfikowany jako:

- rakotwórczy kategorii 1, 2 lub 3,
- mutagenny kategorii 1, 2 lub 3,
- działający szkodliwie na rozrodczość kategorii 1, 2 lub 3,
- bardzo toksyczny, toksyczny lub szkodliwy z uwagi na skutki inne niż zgony zwierząt po jednorazowym narażeniu,
- toksyczny lub szkodliwy z uwagi na poważne skutki po narażeniu powtarzanym lub przedłużonym,
- uczulający,

d) zamieszczenie nazw maksymalnie 4 substancji chemicznych powinno wystarczyć do zidentyfikowania substancji odpowiedzialnych za główne zagrożenia zdrowotne, które były podstawą klasyfikacji i wyboru odpowiedniego zwrotu określającego zagrożenia, chyba że konieczne jest zamieszczenie nazw większej liczby substancji,

- e) nazwa substancji, z zastrzeżeniem ust. 2, będzie jedną z jej nazw zamieszczonych w wykazie lub, jeżeli substancja nie jest tam wymieniona, nazwą powszechnie przyjętą w międzynarodowym nazewnictwie chemicznym,
 - f) w przypadku koncentratów stosowanych w przemyśle perfumeryjnym, których dotyczą przepisy pkt B. 8. załącznika nr 4 do rozporządzenia - należy umieścić nazwę substancji odpowiedzialnej za działanie uczulające preparatu; jeżeli dotyczy to substancji naturalnych, należy umieścić nazwę typu „ekstrakt...” lub „wyciąg olejków ...”, a nie nazwy składników ekstraktu czy wyciągu;
- 4) znak lub znaki ostrzegawcze i napisy określające ich znaczenie, o których mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia, odpowiadające klasyfikacji preparatu dokonanej zgodnie z kryteriami klasyfikacji; gdy preparatowi przypisano więcej niż jeden symbol:
- a) obowiązek umieszczenia znaku ostrzegawczego odpowiadającego symbolowi T lub T+ czyni znaki ostrzegawcze odpowiadające symbolom C, Xn i Xi fakultatywnymi,
 - b) obowiązek umieszczenia znaku ostrzegawczego odpowiadającego symbolowi C czyni znaki ostrzegawcze odpowiadające symbolom Xn i Xi fakultatywnymi,
 - c) obowiązek umieszczenia znaku ostrzegawczego odpowiadającego symbolowi E czyni znaki ostrzegawcze odpowiadające symbolom F, F+ i O fakultatywnymi,
 - d) obowiązek umieszczenia znaku ostrzegawczego odpowiadającego symbolowi Xn czyni znak ostrzegawczy odpowiadający symbolowi Xi fakultatywnym;
- 5) zwroty R; treść zwrotów R powinna być zgodna z brzmieniem podanym w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy; zwroty R należy wybrać spośród zwrotów R ustalonych zgodnie z kryteriami klasyfikacji; zamieszczenie sześciu zwrotów R powinno wystarczyć do opisanego zagrożenia; tam, gdzie to stosowne, należy zamieszczać łączone zwroty R w taki sposób, aby niezbędną informację przedstawić za pomocą jak najmniejszej liczby zwrotów; zwroty R muszą określać wszystkie podstawowe zagrożenia

związane ze stosowaniem preparatu; wyboru zwrotów R należy dokonać zgodnie z następującymi kryteriami:

- a) w przypadku zwrotów określających zagrożenia dla zdrowia oznakowanie opakowania musi zawierać zwroty charakteryzujące kategorię niebezpieczeństwa określoną znakiem ostrzegawczym oraz zwroty charakteryzujące kategorię niebezpieczeństwa, której nie wykazano na oznakowaniu za pomocą znaku ostrzegawczego,
 - b) w szczególności należy zamieścić zwroty wskazane w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy, w ich części dotyczącej klasyfikacji na podstawie zawartości składników niebezpiecznych,
 - c) w przypadku preparatów zaklasyfikowanych zgodnie z kryteriami, o których mowa w art. 4 ust. 2 ustawy, jako szkodliwe i drażniące, oznakowanych znakiem ostrzegawczym oznaczającym substancję szkodliwą, zwroty R powinny skierować uwagę na dwoiste zagrożenia związane zarówno ze szkodliwym, jak i drażniącym działaniem preparatu,
 - d) w przypadku zwrotów określających zagrożenia dla środowiska, oznakowanie opakowania musi zawierać zwroty charakteryzujące takie zagrożenia; jeżeli preparatowi przypisano zwrot R50 i dodatkowo zwrot R53 albo jeden ze zwrotów łączonych R51/53 albo R52/53, wówczas przypisuje się zwrot łączony R50/53;
- 6) w przypadku środków ochrony roślin dodatkowe zwroty, ustalone zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy, wskazujące szczególny rodzaj zagrożenia dla ludzi lub środowiska;
- 7) zwroty S w brzmieniu określonym w części I załącznika nr 2 do rozporządzenia, wybrane spośród zwrotów S zgodnie z kryteriami zawartymi w części I załącznika nr 3 do rozporządzenia; wyboru zwrotów S należy dokonać w sposób określony dla substancji niebezpiecznych w § 3 ust. 1 pkt 6, z zastrzeżeniem że oznakowanie opakowania preparatu niebezpiecznego nie powinno zawierać więcej niż sześć zwrotów S;
- 8) w przypadku środków ochrony roślin dodatkowe zwroty określające warunki bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin w brzmieniu ustalonym w części II załącznika nr 2 do rozporządzenia, ustalone zgodnie z kryteriami zawartymi w części II załącznika nr 3 do rozporządzenia;

9) ilość (masę lub objętość) preparatu w opakowaniu, jeżeli preparat jest przeznaczony do sprzedaży dla konsumentów, jeżeli informacja ta nie jest podana w innym miejscu na opakowaniu.

2. Osoba wprowadzająca preparat do obrotu, która może wykazać, że zamieszczenie na oznakowaniu lub w karcie charakterystyki preparatu nazwy chemicznej substancji, którą zaklasyfikowano wyłącznie do jednej lub kilku z następujących kategorii niebezpieczeństwa:

- 1) wybuchowa,
- 2) utleniająca,
- 3) skrajnie łatwopalna,
- 4) wysoce łatwopalna,
- 5) łatwopalna,
- 6) niebezpieczna dla środowiska,
- 7) drażniąca (z wyłączeniem substancji z przypisanym zwrotem R41),
- 8) szkodliwa (wyłącznie ze względu na skutki śmiertelne w warunkach narażenia ostrego)

- spowoduje naruszenie tajemnicy handlowej, może uzyskać zgodę Inspektora na zamieszczanie alternatywnej nazwy rodzajowej takiej substancji, która może być nazwą identyfikującą najważniejsze grupy funkcyjne lub inną nazwą alternatywną ustaloną w sposób określony w załączniku nr 5 do rozporządzenia. Alternatywnej nazwy rodzajowej nie wolno zamieszczać w przypadku substancji, którym przypisano dopuszczalne wartości narażenia zawodowego w przepisach Unii Europejskiej.

3. Na oznakowaniu opakowania nie zamieszcza się:

- 1) nazw substancji, które spowodowały zaklasyfikowanie preparatu wyłącznie jako wybuchowego, utleniającego, skrajnie łatwopalnego, wysoce łatwopalnego, łatwopalnego, drażniącego lub niebezpiecznego dla środowiska;
- 2) zwrotów R powtarzających słowne określenie znaczenia znaku ostrzegawczego, typu na przykład „wysoce łatwopalny”, w przypadku zwrotów określających zagrożenia wynikające z fizykochemicznych właściwości preparatu;
- 3) zwrotów R powtarzających treść zwrotów S, o których mowa w ust. 1 pkt 7.

§ 5. Jeżeli pojemność opakowania nie przekracza 125 cm³, umieszczenie na oznakowaniu opakowania zwrotów R i zwrotów S nie jest wymagane w przypadku:

- 1) substancji niebezpiecznych zaklasyfikowanych jako wysoce łatwopalne, łatwopalne, utleniające lub drażniące;
- 2) substancji niebezpiecznych zaklasyfikowanych jako szkodliwe, jeżeli nie są przeznaczone do sprzedaży dla konsumentów;
- 3) preparatów niebezpiecznych zaklasyfikowanych jako wysoce łatwopalne, utleniające, drażniące, z wyjątkiem preparatów, którym jednocześnie przypisano zwrot R41, lub niebezpieczne dla środowiska, którym przypisano symbol N.

§ 6. W przypadku preparatów, których pojemność opakowania nie przekracza 125 cm³, zaklasyfikowanych jako łatwopalne lub niebezpieczne dla środowiska, którym nie przypisano symbolu N, nie jest wymagane umieszczenie na oznakowaniu opakowania zwrotów S.

§ 7. Oznakowanie powinno być umieszczone na opakowaniu w taki sposób, aby jego treść mogła zostać odczytana poziomo, gdy opakowanie pozostaje w normalnym położeniu. Etykieta powinna być trwale przymocowana na powierzchni opakowania. Wewnętrzna powierzchnia etykiety powinna przylegać bezpośrednio i w całości do opakowania.

§ 8. 1. Oznakowanie opakowania powinno mieć następujące wymiary, zależne od pojemności opakowania:

Pojemność opakowania	Wymiary (w milimetrach)
- nieprzekraczająca 3 dm ³	co najmniej 52 x 74, jeżeli to możliwe
- większa niż 3 dm ³ , ale nieprzekraczająca 50 dm ³	co najmniej 74 x 105
- większa niż 50 dm ³ , ale nieprzekraczająca 500 dm ³	co najmniej 105 x 148
- większa niż 500 dm ³	co najmniej 148 x 210

2. Na oznakowaniu opakowania, o wymiarach określonych w ust. 1, zamieszcza się informacje, o których mowa w rozporządzeniu, i inne informacje dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa.

3. W przypadku zamieszczenia na oznakowaniu napisów ostrzegawczych także w językach innych niż język polski, wymiar oznakowania podany w ust. 1 należy powiększyć o obszar zajęty przez napisy w innym języku lub innych językach.

§ 9. Każdy znak ostrzegawczy powinien pokrywać co najmniej jedną dziesiątą pola powierzchni oznakowania opakowania, ale nie mniej niż 1 cm².

§ 10. 1. Kolor i wygląd oznakowania opakowania powinny być tak dobrane, aby znak ostrzegawczy i jego tło wyraźnie się od siebie odróżniały.

2. Informacje zamieszczone na oznakowaniu opakowania powinny wyraźnie odróżniać się od tła i mieć takie wymiary i liternictwo, żeby były łatwo czytelne.

§ 11. Opakowania, które zawierają preparaty niebezpieczne przeznaczone do sprzedaży dla konsumentów, nie mogą mieć:

- 1) kształtu lub dekoracji graficznej, które mogą przyciągać uwagę i ciekawość dzieci lub wprowadzać konsumentów w błąd;
- 2) wyglądu lub oznaczenia stosowanego dla środków spożywczych lub środków żywienia zwierząt, leków lub kosmetyków.

§ 12. 1. Oznakowanie substancji niebezpiecznej lub preparatu niebezpiecznego może być umieszczane na opakowaniu w inny sposób, jeżeli opakowania są zbyt małe lub z innych powodów nie są przystosowane do oznakowania zgodnego z § 7.

2. W przypadku gdy z uwagi na wielkość lub kształt opakowania fizycznie nie jest możliwe umieszczenie wymaganych zwrotów S na oznakowaniu opakowania, do opakowania należy dołączyć opis bezpiecznego stosowania substancji lub preparatu.

3. Opakowania substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych niebędących wybuchowymi, bardzo toksycznymi lub toksycznymi nie muszą być oznakowane lub mogą być oznakowane bez podania napisów określających rodzaj zagrożenia i warunki bezpiecznego stosowania, jeżeli zawierają tak małe ilości substancji lub preparatów, że nie są niebezpieczne dla osób użytkujących je lub dla innych osób.

4. Oznakowanie opakowań substancji i preparatów wybuchowych, bardzo toksycznych lub toksycznych może mieć wymiary mniejsze, niż określone w § 8, jeżeli opakowania te są zbyt małe dla zastosowania oznakowania o wymiarach określonych w § 8 i zawierają tak małe ilości substancji lub preparatu, że nie istnieją obawy, że są niebezpieczne dla osób je użytkujących lub dla innych osób.

§ 13. Bez naruszania przepisów §4 niektóre preparaty chemiczne należy oznakować w szczególny sposób określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

§ 14. Na oznakowaniu opakowań substancji i preparatów, które zgodnie z kryteriami klasyfikacji zaklasyfikowano jako szkodliwe ze zwrotem R65, nie trzeba umieszczać tego zwrotu ani znaku ostrzegawczego odpowiadającego symbolowi Xn wynikającego wyłącznie z przypisania zwrotu R65, jeżeli są wprowadzane do obrotu w pojemnikach aerozolowych lub są wyposażone w szczelne urządzenia do wytwarzania aerozolu.

§ 15. Metale w postaci bryły, stopy metali oraz preparaty zawierające polimery i elastomery, które, mimo że są zaklasyfikowane zgodnie z kryteriami klasyfikacji jako niebezpieczne, nie stwarzają zagrożenia dla zdrowia ludzi w wyniku narażenia drogą oddechową, poprzez spożycie lub kontakt ze skórą oraz nie stwarzają zagrożenia dla środowiska wodnego w postaci, w jakiej są wprowadzane do obrotu, nie muszą być oznakowane zgodnie z przepisami rozporządzenia.

§ 16. Butle wielokrotnego użytku oraz jednorazowe naboje zawierające propan, butan lub gaz ciekły LPG oraz preparaty zawierające te substancje, jeżeli konstrukcja butli lub naboju wskazuje na stosowanie ich zawartości wyłącznie jako paliw, oznakowuje się znakiem ostrzegawczym i zwrotami R i S dotyczącymi jedynie ich palności; na oznakowaniu takich opakowań nie umieszcza się znaków ostrzegawczych i napisów wynikających z klasyfikacji substancji lub preparatu na podstawie toksyczności lub analizy skutków specyficznych dla zdrowia człowieka.

§ 17. 1. Przepisów rozporządzenia można nie stosować do opakowań zewnętrznych, wchodzących w skład opakowań kombinowanych, oznakowanych zgodnie z

odrębnymi przepisami o transporcie towarów niebezpiecznych, jeżeli opakowania wewnętrzne oznakowane są w sposób określony w rozporządzeniu.

2. Przepisów § 3 ust. 1 pkt 3 i § 4 ust. 1 pkt 4 można nie stosować do opakowań pojedynczych, w tym butli gazowych, oznakowanych zgodnie z odrębnymi przepisami o transporcie towarów niebezpiecznych.

3. W przypadku pojedynczych opakowań preparatów, o których mowa w ust. 2, zaklasyfikowanych zgodnie z kryteriami klasyfikacji jako niebezpieczne dla środowiska z przypisaniem symbolu N, na oznakowaniu opakowań takich preparatów należy zamieścić odpowiadający temu symbolowi znak ostrzegawczy i napis określający jego znaczenie, gdy oznakowanie zgodne z przepisami o transporcie towarów niebezpiecznych nie przewiduje znaku ostrzegawczego wskazującego na niebezpieczeństwo dla środowiska.

4. Przepisów § 1 ust. 2, § 7, § 8 ust. 1 i 2 oraz § 9 rozporządzenia można nie stosować do butli gazowych o pojemności nie większej niż 150 dm³, jeżeli oznakowane są zgodnie z normą ISO/DP 7225; w przypadku butli gazowych zawierających preparaty można zastosować nazwę rodzajową lub handlową albo przemysłową preparatu pod warunkiem, że niebezpieczne składniki preparatu są wyraźnie i w sposób trwały wymienione na korpusie butli.

5. Przepisów § 1 ust. 2, § 7, § 8 ust. 1 i 2 oraz § 9 rozporządzenia można nie stosować do butli gazowych o pojemności nie większej niż 150 dm³, jeżeli oznakowanie jest przyłączone do butli na sztywnym i trwałym materiale.

6. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do:

- 1) materiałów wybuchowych przeznaczonych do wywołania wybuchu lub efektów pirotechnicznych zdefiniowanych w odrębnych przepisach;
- 2) opakowań zawierających substancje lub preparaty chemiczne, które zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie rozporządzenia i są oznakowane zgodnie z przepisami obowiązującymi w dniu wprowadzenia ich do obrotu.

§ 18. Oznakowanie opakowań substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych dokonane na podstawie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 2 września 2003 r. w sprawie oznakowania opakowań substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 173, poz. 1679 oraz z 2004 r. Nr 260, poz.

2595) należy dostosować do przepisów niniejszego rozporządzenia do dnia 1 marca 2007 r.

§ 19. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 2 września 2003 r. w sprawie oznakowania opakowań substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 173, poz. 1679 oraz z 2004 r. Nr 260, poz. 2595).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ZDROWIA

W POROZUMIENIU:

MINISTER GOSPODARKI

MINISTER PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

MINISTER ŚRODOWISKA

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

Załączniki do
rozporządzenia Ministra Zdrowia
z dnia (poz.)
Załącznik nr 1

WZORY ZNAKÓW OSTRZEGAWCZYCH ORAZ NAPISY OKREŚLAJĄCE ICH
ZNACZENIE I SYMBOLE

Znak ostrzegawczy	Symbol	Napis określający znaczenie znaku ostrzegawczego
-------------------	--------	--

	T+	Produkt bardzo toksyczny
--	-----------	--------------------------

	T	Produkt toksyczny
--	----------	-------------------

	Xn	Produkt szkodliwy
--	-----------	-------------------

	C	Produkt żrący
--	----------	---------------

	Xi	Produkt drażniący
--	-----------	-------------------

	N	Produkt niebezpieczny dla środowiska
--	----------	--------------------------------------

	E	Produkt wybuchowy
--	----------	-------------------

	O	Produkt utleniający
--	----------	---------------------

	F+	Produkt skrajnie łatwopalny
--	-----------	-----------------------------

	F	Produkt wysoce łatwopalny
--	----------	---------------------------

Piktogramy powinny być koloru czarnego na żółto-pomarańczowym tle. W napisach określających znaczenie znaku ostrzegawczego można pominąć wyraz "produkt" i

określić znaczenie znaku napisami typu skrajnie łatwopalny, wybuchowy, bardzo toksyczny.

**ZWROTY S OKREŚLAJĄCE WARUNKI BEZPIECZNEGO STOSOWANIA
SUBSTANCJI NIEBEZPIECZNEJ LUB PREPARATU NIEBEZPIECZNEGO ORAZ
ICH NUMERY I DODATKOWE ZWROTY OKREŚLAJĄCE WARUNKI
BEZPIECZNEGO STOSOWANIA ŚRODKÓW OCHRONY ROŚLIN ORAZ ICH
NUMERY**

**I. Zwroty S określające warunki bezpiecznego stosowania substancji
niebezpiecznej lub preparatu niebezpiecznego oraz ich numery**

Nr zwrotu	Zwrot określający warunki bezpiecznego stosowania (zwrot S)
S1	Przechowywać pod zamknięciem.
S2	Chronić przed dziećmi.
S3	Przechowywać w chłodnym miejscu.
S4	Nie przechowywać w pomieszczeniach mieszkalnych.
S5	Przechowywać w ... (<i>cieczy wskazanej przez producenta</i>).
S6	Przechowywać w atmosferze ... (<i>obojętnego gazu wskazanego przez producenta</i>).
S7	Przechowywać pojemnik szczelnie zamknięty.
S8	Przechowywać pojemnik w suchym pomieszczeniu.
S9	Przechowywać pojemnik w miejscu dobrze wentylowanym.
S12	Nie przechowywać pojemnika szczelnie zamkniętego.
S13	Nie przechowywać razem z żywnością, napojami i paszami dla zwierząt.
S14	Nie przechowywać razem z ... (<i>materiałami określonymi przez producenta</i>).
S15	Przechowywać z dala od źródeł ciepła.
S16	Nie przechowywać w pobliżu źródeł zapłonu - nie palić tytoniu.
S17	Nie przechowywać razem z materiałami zapalnymi.
S18	Zachować ostrożność w trakcie otwierania i manipulacji z pojemnikiem.
S20	Nie jeść i nie pić podczas stosowania produktu.
S21	Nie palić tytoniu podczas stosowania produktu.
S22	Nie wdychać pyłu.

- S23** Nie wdychać gazu/dymu/pary/rozpylonej cieczy (*rodzaj określi producent*).
- S24** Unikać zanieczyszczenia skóry.
- S25** Unikać zanieczyszczenia oczu.
- S26** Zanieczyszczone oczy przemyć natychmiast dużą ilością wody i zasięgnąć porady lekarza.
- S27** Natychmiast zdjąć całą zanieczyszczoną odzież.
- S28** Zanieczyszczoną skórę natychmiast przemyć dużą ilością ... (*cieczy określonej przez producenta*).
- S29** Nie wprowadzać do kanalizacji.
- S30** Nigdy nie dodawać wody do tego produktu.
- S33** Zastosować środki ostrożności zapobiegające wyładowaniom elektrostatycznym.
- S35** Usuwać produkt i jego opakowanie w sposób bezpieczny.
- S36** Nosić odpowiednią odzież ochronną.
- S37** Nosić odpowiednie rękawice ochronne.
- S38** W przypadku niedostatecznej wentylacji stosować odpowiednie indywidualne środki ochrony dróg oddechowych.
- S39** Nosić okulary lub ochronę twarzy.
- S40** Czyścić podłogę i wszystkie inne obiekty zanieczyszczone tym produktem ... (*środkiem wskazanym przez producenta*).
- S41** Nie wdychać dymów powstających w wyniku pożaru lub wybuchu.
- S42** Podczas fumigacji/rozpylania/natryskiwania stosować odpowiednie środki ochrony dróg oddechowych (*rodzaj określi producent*).
- S43** W przypadku pożaru używać ... (*podać rodzaj sprzętu przeciwpożarowego. Jeżeli woda zwiększa zagrożenie, dodać: „nigdy nie używać wody”*).
- S45** W przypadku awarii lub jeżeli źle się poczujesz, niezwłocznie zasięgnij porady lekarza - jeżeli to możliwe, pokaż etykietę.
- S46** W razie połknięcia niezwłocznie zasięgnij porady lekarza - pokaż opakowanie lub etykietę.
- S47** Przechowywać w temperaturze nieprzekraczającej ... °C (*określi producent*).

- S48** Przechowywać produkt zwilżony ... (*właściwy materiał określi producent*).
- S49** Przechowywać wyłącznie w oryginalnym opakowaniu.
- S50** Nie mieszać z ... (*określi producent*).
- S51** Stosować wyłącznie w dobrze wentylowanych pomieszczeniach.
- S52** Nie zaleca się nanoszenia na duże płaszczyzny wewnątrz pomieszczeń.
- S53** Unikać narażenia - przed użyciem zapoznać się z instrukcją.
- S56** Zużyty produkt oraz opakowanie dostarczyć na składowisko odpadów niebezpiecznych.
- S57** Używać odpowiednich pojemników zapobiegających skażeniu środowiska.
- S59** Przestrzegać wskazówek producenta lub dostawcy dotyczących odzysku lub wtórnego wykorzystania.
- S60** Produkt i opakowanie usuwać jako odpad niebezpieczny.
- S61** Unikać zrzutów do środowiska. Postępować zgodnie z instrukcją lub kartą charakterystyki.
- S62** W razie połknięcia nie wywoływać wymiotów: niezwłocznie zasięgnąć porady lekarza i pokazać opakowanie lub etykietę.
- S63** W przypadku zatrucia drogą oddechową wyprowadzić lub wynieść poszkodowanego na świeże powietrze i zapewnić warunki do odpoczynku.
- S64** W przypadku połknięcia wypłukać usta wodą - nigdy nie stosować u osób nieprzytomnych.

ŁĄCZONE ZWROTY S

- S1/2** Przechowywać pod zamknięciem i chronić przed dziećmi.
- S3/7** Przechowywać pojemnik szczelnie zamknięty w chłodnym miejscu.
- S3/9/14** Przechowywać w chłodnym, dobrze wentylowanym miejscu, z dala od ... (*materiału wskazanego przez producenta*).
- S3/9/14/49** Przechowywać wyłącznie w oryginalnym opakowaniu, w chłodnym, dobrze wentylowanym miejscu; nie przechowywać razem z ... (*materiałami wskazanymi przez producenta*).

- S3/9/49** Przechowywać wyłącznie w oryginalnym opakowaniu w chłodnym, dobrze wentylowanym miejscu.
- S3/14** Przechowywać w chłodnym miejscu; nie przechowywać razem z ... *(materiałami wskazanymi przez producenta)*.
- S7/8** Przechowywać pojemnik szczelnie zamknięty w suchym pomieszczeniu.
- S7/9** Przechowywać pojemnik szczelnie zamknięty w miejscu dobrze wentylowanym.
- S7/47** Przechowywać pojemnik szczelnie zamknięty w temperaturze nieprzekraczającej ...°C *(określi producent)*.
- S20/21** Nie jeść i nie pić oraz nie palić tytoniu podczas stosowania produktu.
- S24/25** Unikać zanieczyszczenia skóry i oczu.
- S27/28** W przypadku zanieczyszczenia skóry natychmiast zdjąć całą zanieczyszczoną odzież i przemyć zanieczyszczoną skórę dużą ilością ... *(rodzaj cieczy określi producent)*.
- S29/35** Nie wprowadzać do kanalizacji, a produkt i opakowanie usuwać w sposób bezpieczny.
- S29/56** Nie wprowadzać do kanalizacji, a zużyty produkt i opakowanie dostarczyć na składowisko odpadów niebezpiecznych.
- S36/37** Nosić odpowiednią odzież ochronną i odpowiednie rękawice ochronne.
- S36/37/39** Nosić odpowiednią odzież ochronną, odpowiednie rękawice ochronne i okulary lub ochronę twarzy.
- S36/39** Nosić odpowiednią odzież ochronną i okulary lub ochronę twarzy.
- S37/39** Nosić odpowiednie rękawice ochronne i okulary lub ochronę twarzy.
- S47/49** Przechowywać wyłącznie w oryginalnym opakowaniu w temperaturze nieprzekraczającej ... °C *(określi producent)*.

II. Dodatkowe zwroty określające warunki bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin oraz ich numery

Dodatkowe zwroty wskazujące warunki bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin stanowią uzupełnienie zwrotów S podanych w części I.

1. Zwrot o znaczeniu ogólnym (SP).

Na oznakowaniu wszystkich środków ochrony roślin umieszcza się następujący zwrot, który uzupełnia się napisem podanym w nawiasie, jeżeli to właściwe:

Nr zwrotu Zwrot określający warunki bezpiecznego stosowania (SP)

SP 1 Nie zanieczyszczać wód produktem lub jego opakowaniem (Nie myć aparatury w pobliżu wód powierzchniowych/Unikać zanieczyszczania wód poprzez rowy odwadniające z gospodarstw i dróg).

2. Zwroty określające warunki bezpiecznego stosowania.

2.1. Zwroty określające warunki bezpiecznego stosowania w odniesieniu do osób stosujących środki ochrony roślin (SPo).

Nr zwrotu Zwrot określający warunki bezpiecznego stosowania (SPo)

SPo 1 Po kontakcie ze skórą najpierw usunąć produkt suchą szmatką, a następnie przemyć skórę dużą ilością wody.

SPo 2 Wyprać odzież ochronną po użyciu.

SPo 3 Po zapaleniu produktu nie wdychać dymu i niezwłocznie opuścić obszar poddany zabiegowi.

SPo 4 Opakowanie otwierać na zewnątrz pomieszczeń i w suchych warunkach.

SPo 5 Dokładnie wietrzyć pomieszczenia poddane zabiegowi/szklarnie (*przez określony czas*). Przed ponownym wejściem poczekać do wyschnięcia cieczy.

2.2. Zwroty określające warunki bezpiecznego stosowania w odniesieniu do środowiska (SPe).

Nr zwrotu Zwrot określający warunki bezpiecznego stosowania (SPe)

SPe 1 W celu ochrony wód podziemnych/organizmów glebowych nie stosować tego ani żadnego innego produktu zawierającego (*określić substancję aktywną lub klasę substancji, kiedy dotyczy*) dłużej niż (*określony czas*)/częściej niż (*określona częstość*).

SPe 2 W celu ochrony wód podziemnych/organizmów wodnych nie stosować na glebach (*określić typ gleby lub warunki glebowe*).

SPe 3 W celu ochrony organizmów wodnych/roślin niebędących obiektem zwalczania/stawonogów niebędących obiektem zwalczania/owadów konieczne jest określenie strefy ochronnej w odległości (*określona odległość*) od terenów nieużytkowanych rolniczo/zbiorników i cieków wodnych.

SPe 4 W celu ochrony organizmów wodnych/roślin niebędących obiektem zwalczania nie stosować na nieprzepuszczalnych powierzchniach,

takich jak: asfalt, beton, bruk, torowiska, i w innych przypadkach, gdy istnieje wysokie ryzyko spływania cieczy.

- SPe 5** W celu ochrony ptaków/ssaków wolnożyjących produkt musi być całkowicie przykryty glebą; zapewnić, że produkt jest również całkowicie przykryty na końcach rzędów.
- SPe 6** W celu ochrony ptaków/ssaków wolnożyjących usuwać rozsypany produkt.
- SPe 7** Nie stosować w okresie rozrodczym ptaków.
- SPe 8** Niebezpieczne dla pszczół/W celu ochrony pszczół i innych owadów zapylających nie stosować na rośliny uprawne w czasie kwitnienia/Nie używać w miejscach, gdzie pszczoły mają pożytek/Usunąć lub przykryć ule na czas zabiegu i przez *(określić czas)* po zabiegu/Nie stosować, kiedy występują kwitnące chwasty/Usuwać chwasty przed kwitnieniem/Nie stosować przed *(określić czas)*.

2.3. Zwrot określający warunki bezpiecznego stosowania w odniesieniu do dobrej praktyki rolniczej (SPa).

Nr zwrotu **Zwrot określający warunki bezpiecznego stosowania (SPe)**

- SPa 1** W celu uniknięcia powstawania odporności nie stosować tego ani żadnego innego produktu zawierającego *(określić substancję aktywną lub klasę substancji, kiedy dotyczy)* dłużej niż *(określony czas)/częściej niż (określona częstość)*.

2.4. Zwroty określające warunki bezpiecznego stosowania dla rodentycydów (SPr).

Nr zwrotu **Zwrot określający warunki bezpiecznego stosowania (SPr)**

- SPr 1** Przynęty muszą być rozłożone w taki sposób, aby zminimalizować ryzyko zjedzenia przez inne zwierzęta. Zabezpieczyć przynętę w ten sposób, aby nie mogła zostać wywleczona przez gryzonie.
- SPr 2** Obszar poddany zabiegowi musi być oznakowany podczas zabiegu. Wyszczególnić niebezpieczeństwo zatrucia antykoagulantem (pierwotnego lub wtórnego) i właściwe antidotum.
- SPr 3** Martwe gryzonie usuwać z obszaru poddanego zabiegowi każdego dnia. Nie wyrzucać do pojemników na odpady komunalne i nie wywozić na składowiska odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania odpadów komunalnych.

KRYTERIA DOBORU ZWROTÓW S OKREŚLAJĄCYCH WARUNKI
BEZPIECZNEGO STOSOWANIA SUBSTANCJI NIEBEZPIECZNEJ LUB
PREPARATU NIEBEZPIECZNEGO ORAZ KRYTERIA DOBORU DODATKOWYCH
ZWROTÓW OKREŚLAJĄCYCH WARUNKI BEZPIECZNEGO STOSOWANIA
ŚRODKÓW OCHRONY ROŚLIN

I. Kryteria doboru zwrotów S określających warunki bezpiecznego stosowania substancji niebezpiecznej lub preparatu niebezpiecznego

S1 *Przechowywać pod zamknięciem.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty bardzo toksyczne, toksyczne i żrące

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo dla substancji i preparatów bardzo toksycznych, toksycznych i żrących, przeznaczonych do sprzedaży dla konsumentów.

S2 *Chronić przed dziećmi.*

Zastosowanie:

- wszystkie substancje niebezpieczne i preparaty niebezpieczne

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo dla wszystkich substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych przeznaczonych do sprzedaży dla konsumentów, z wyjątkiem zaklasyfikowanych wyłącznie jako niebezpieczne dla środowiska.

S3 *Przechowywać w chłodnym miejscu.*

Zastosowanie:

- nadtlenki organiczne

- inne substancje niebezpieczne i preparaty niebezpieczne o temperaturze wrzenia 40°C

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo dla nadtlenków organicznych, jeżeli nie zastosowano zwrotu S47

- zalecane dla innych substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych o temperaturze wrzenia 40°C.

S4 *Nie przechowywać w pomieszczeniach mieszkalnych.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty bardzo toksyczne i toksyczne

Kryteria stosowania:

- ograniczone do substancji i preparatów bardzo toksycznych i toksycznych, kiedy potrzebne jest uzupełnienie zwrotu S13, np. wtedy, kiedy występuje ryzyko wynikające z wchłaniania drogą inhalacyjną i substancje i preparaty powinny być przechowywane poza pomieszczeniami mieszkalnymi; zastosowanie tego zwrotu nie wyklucza stosowania substancji lub preparatu w pomieszczeniach mieszkalnych, jeśli są do tego przeznaczone.

S5 Przechowywać w... (cieczy wskazanej przez producenta).

Zastosowanie:

- samorzutnie zapalne substancje i preparaty w stanie stałym

Kryteria stosowania:

- ograniczone do przypadków specjalnych, np. sól, potas lub biały fosfor.

S6 Przechowywać w atmosferze... (obojętnego gazu wskazanego przez producenta).

Zastosowanie:

- niebezpieczne substancje i preparaty, które muszą być przechowywane w atmosferze gazu obojętnego

Kryteria stosowania:

- ograniczone do przypadków specjalnych, np. niektóre związki metaloorganiczne.

S7 Przechowywać pojemnik szczelnie zamknięty.

Zastosowanie:

- nadtlenki organiczne

- substancje i preparaty, które mogą wydzielać gazy bardzo toksyczne, toksyczne, szkodliwe lub skrajnie łatwopalne

- substancje i preparaty, które w kontakcie z wilgocią wydzielają gazy skrajnie łatwopalne

- wysoce łatwopalne substancje i preparaty w stanie stałym

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo dla nadtlenków organicznych

- zalecane dla innych rodzajów substancji i preparatów wymienionych powyżej.

S8 Przechowywać pojemnik w suchym pomieszczeniu.

Zastosowanie:

- substancje i preparaty, które mogą reagować gwałtownie z wodą

- substancje i preparaty, które w kontakcie z wodą uwalniają gazy skrajnie łatwopalne

- substancje i preparaty, które w kontakcie z wodą uwalniają gazy bardzo toksyczne lub toksyczne

Kryteria stosowania:

- ograniczone dla substancji i preparatów wymienionych powyżej, kiedy konieczne jest wzmocnienie ostrzeżenia określonego zwrotami R14 lub R29, a w szczególności zwrotem R15.

S9 *Przechowywać pojemnik w miejscu dobrze wentylowanym.*

Zastosowanie:

- lotne substancje i preparaty, z których mogą wydzielać się bardzo toksyczne, toksyczne lub szkodliwe pary
- ciecze skrajnie łatwopalne lub wysoce łatwopalne i gazy skrajnie łatwopalne

Kryteria stosowania:

- zalecane dla lotnych substancji i preparatów, z których mogą wydzielać się bardzo toksyczne, toksyczne lub szkodliwe opary
- zalecane dla cieczy skrajnie łatwopalnych lub wysoce łatwopalnych i gazów skrajnie łatwopalnych.

S12 *Nie przechowywać pojemnika szczelnie zamkniętego.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty, które mogą, ze względu na uwalnianie gazów lub par, rozerwać pojemnik

Kryteria stosowania:

- ograniczone do specjalnych przypadków wymienionych powyżej.

S13 *Nie przechowywać razem z żywnością, napojami i paszami dla zwierząt.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty bardzo toksyczne, toksyczne i szkodliwe

Kryteria stosowania:

- zalecane, kiedy mogą być stosowane przez wszystkich konsumentów.

S14 *Nie przechowywać razem z ... (materiałami określonymi przez producenta).*

Zastosowanie:

- nadtlenki organiczne

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo dla nadtlenków organicznych i do nich ograniczone. Jednak mogą być stosowane, w wyjątkowych przypadkach, w celu wykluczenia szczególnego ryzyka związanego z określonym materiałem.

S15 *Przechowywać z dala od źródeł ciepła.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty, które mogą rozkładać się lub reagować samorzutnie pod wpływem ciepła

Kryteria stosowania:

- ograniczone do specjalnych przypadków, np. monomerów, ale nie stosuje się tego zwrotu, jeżeli zostały już zastosowane zwroty R2, R3 lub R5.

S16 *Nie przechowywać w pobliżu źródeł zapłonu - nie palić tytoniu.*

Zastosowanie:

- ciecze skrajnie łatwopalne lub wysoce łatwopalne i gazy skrajnie łatwopalne

Kryteria stosowania:

- zalecane dla substancji i preparatów wspomnianych powyżej; nie stosuje się tego zwrotu, jeżeli zostały już zastosowane zwroty R2, R3 lub R5.

S17 *Nie przechowywać razem z materiałami zapalnymi.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty, które mogą tworzyć wybuchowe lub samorzutnie zapalające się mieszaniny z materiałami zapalnymi

Kryteria stosowania:

- stosowane w szczególnych przypadkach, np. dla podkreślenia zwrotów R8 i R9.

S18 *Zachować ostrożność w trakcie otwierania i manipulacji z pojemnikiem.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty zdolne do wytworzenia nadciśnienia w pojemniku
- substancje i preparaty, które mogą tworzyć wybuchowe nadtlenki

Kryteria stosowania:

- ograniczone do wspomnianych powyżej przypadków, kiedy występuje zagrożenie dla oczu lub jeżeli takie substancje i preparaty mogą być stosowane przez wszystkich konsumentów.

S20 *Nie jeść i nie pić podczas stosowania produktu.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty bardzo toksyczne, toksyczne i żrące

Kryteria stosowania:

- ograniczone do specjalnych przypadków, np. arsenu i związków arsenu, fluoroocentanów, szczególnie, jeżeli którykolwiek z nich może być stosowany przez wszystkich konsumentów.

S21 *Nie palić tytoniu podczas stosowania produktu.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty, które wytwarzają toksyczne produkty podczas spalania

Kryteria stosowania:

- ograniczone do specjalnych przypadków (np. chlorowcopochodnych).

S22 *Nie wdychać pyłu.*

Zastosowanie:

- wszystkie niebezpieczne dla zdrowia ludzi substancje i preparaty w stanie stałym

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo dla wymienionych powyżej substancji i preparatów, którym przypisano zwrot R42
- zalecane dla tych substancji i preparatów wymienionych powyżej, które są wprowadzane do obrotu w postaci pylistej i dla których nie są znane zagrożenia związane z wdychaniem pyłu.

S23 *Nie wdychać gazu/dymu/pary/rozpylonej cieczy (rodzaj określi producent).*

Zastosowanie:

- wszystkie niebezpieczne dla zdrowia ludzi substancje i preparaty w stanie ciekłym lub gazowym

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo dla wymienionych powyżej substancji i preparatów, którym przypisano zwrot R42
- obowiązkowo dla substancji i preparatów, które będą stosowane poprzez natryskiwanie (rozpylanie); dodatkowo konieczne jest zastosowanie zwrotów S38 lub S51
- zalecane w celu zwrócenia uwagi użytkownika na ryzyko związane z wdychaniem substancji, niewskazane w zwrotach określających zagrożenia.

S24 *Unikać zanieczyszczenia skóry.*

Zastosowanie:

- wszystkie substancje i preparaty niebezpieczne dla zdrowia ludzi

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo dla tych substancji i preparatów, którym przypisano zwrot R43, o ile nie zastosowano zwrotu S36
- zalecane w celu zwrócenia uwagi użytkownika na zagrożenie związane z działaniem na skórę, które nie jest wskazane w zwrotach wskazujących zagrożenia

(np. parestezja). Można również zastosować w celu podkreślenia zagrożeń wskazanych takimi zwrotami.

S25 *Unikać zanieczyszczenia oczu.*

Zastosowanie:

- wszystkie substancje i preparaty niebezpieczne dla zdrowia ludzi

Kryteria stosowania:

- zalecane w celu zwrócenia uwagi użytkownika na zagrożenia spowodowane kontaktem z oczami, które nie są wskazane za pomocą zwrotów R. Można również zastosować w celu podkreślenia zagrożeń dla oczu wskazanych takimi zwrotami

- zalecane dla substancji z przypisanymi zwrotami R34, R35, R36 lub R41, jeżeli mogą być stosowane przez wszystkich konsumentów.

S26 *Zanieczyszczone oczy przemyć natychmiast dużą ilością wody i zasięgnąć porady lekarza.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty żrące lub drażniące

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo dla substancji i preparatów żrących oraz tych, którym przypisano zwrot R41

- zalecane dla substancji i preparatów drażniących, którym przypisano zwrot R36.

S27 *Natychmiast zdjąć całą zanieczyszczoną odzież.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty bardzo toksyczne, toksyczne lub żrące

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo w przypadku substancji i preparatów bardzo toksycznych z przypisanym zwrotem R27, jeżeli mogą być stosowane przez wszystkich konsumentów

- zalecane w przypadku substancji i preparatów bardzo toksycznych z przypisanym zwrotem R27, stosowanych w przemyśle; zwrotu nie należy stosować, jeżeli zastosowano zwrot S36

- zalecane dla substancji i preparatów toksycznych z przypisanym zwrotem R24 oraz substancji i preparatów żrących, które mogą być stosowane przez wszystkich konsumentów.

S28 *Zanieczyszczoną skórę natychmiast przemyć dużą ilością ... (cieczy określonej przez producenta).*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty bardzo toksyczne, toksyczne lub żrące

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo w przypadku substancji i preparatów bardzo toksycznych
- zalecane dla pozostałych substancji i preparatów wymienionych wyżej, szczególnie gdy woda nie jest najbardziej właściwym płynem przemywającym
- zalecane dla substancji i preparatów żrących, które mogą być stosowane przez wszystkich konsumentów.

S29 *Nie wprowadzać do kanalizacji.*

Zastosowanie:

- ciecze skrajnie lub wysoce łatwopalne, niemieszające się z wodą
- substancje i preparaty bardzo toksyczne i toksyczne
- substancje i preparaty niebezpieczne dla środowiska

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo w przypadku substancji i preparatów niebezpiecznych dla środowiska z przypisanym symbolem N, które mogą być stosowane przez wszystkich konsumentów, jeżeli nie są do tego przeznaczone
- zalecane dla pozostałych wyżej wymienionych substancji i preparatów, które mogą być stosowane przez wszystkich konsumentów, jeżeli nie są do tego przeznaczone.

S30 *Nigdy nie dodawać wody do tego produktu.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty, które reagują gwałtownie z wodą

Kryteria stosowania:

- ograniczone do specjalnych przypadków (np. kwas siarkowy); mogą być stosowane, dla wskazania wyraźnie istotnej informacji, w celu uwypuklenia zwrotu R14 lub jako zwrot alternatywny dla zwrotu R14.

S33 *Zastosować środki ostrożności zapobiegające wyładowaniom elektrostatycznym.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty skrajnie lub wysoce łatwopalne

Kryteria stosowania:

- zalecane dla substancji i preparatów używanych w przemyśle, które nie absorbują wilgoci. W zasadzie nigdy niestosowane dla substancji i preparatów przeznaczonych do sprzedaży dla konsumentów.

S35 *Usuwać produkt i jego opakowanie w sposób bezpieczny.*

Zastosowanie:

- wszystkie substancje niebezpieczne i preparaty niebezpieczne

Kryteria stosowania:

- zalecane dla substancji i preparatów, gdy niezbędne są wskazówki dotyczące ich prawidłowego usuwania.

S36 *Nosić odpowiednią odzież ochronną.*

Zastosowanie:

- nadtlenki organiczne
- substancje i preparaty bardzo toksyczne, toksyczne lub szkodliwe
- substancje i preparaty żrące

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo dla substancji i preparatów bardzo toksycznych i żrących
- obowiązkowo dla tych substancji i preparatów, którym przypisano zwroty R21 lub R24
- obowiązkowo dla substancji i preparatów: rakotwórczych kategorii 3, mutagennych kategorii 3 i działających szkodliwie na rozrodczość kategorii 3, o ile działanie takie nie jest wyłącznie wynikiem wchłaniania przez drogi oddechowe
- obowiązkowo dla nadtlenków organicznych
- zalecane dla substancji i preparatów toksycznych, gdy nie jest znana wartość DL₅₀ po naniesieniu na skórę, ale istnieje uzasadniona obawa, że substancja lub preparat wywierają działanie toksyczne taką drogą narażenia
- zalecane dla substancji i preparatów stosowanych w przemyśle, które mogą mieć negatywny wpływ na zdrowie człowieka w przypadku narażenia przedłużonego.

S37 *Nosić odpowiednie rękawice ochronne.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty bardzo toksyczne, toksyczne, szkodliwe lub żrące
- nadtlenki organiczne
- substancje i preparaty o działaniu drażniącym lub uczulającym na skórę

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo dla substancji i preparatów bardzo toksycznych i żrących
- obowiązkowo dla tych substancji i preparatów, którym przypisano zwrot R21, R24 albo R43

- obowiązkowo dla substancji i preparatów: rakotwórczych kategorii 3, mutagennych kategorii 3 i działających szkodliwie na rozrodczość kategorii 3, o ile działanie takie nie jest wyłącznie wynikiem wchłaniania przez drogi oddechowe
- obowiązkowo dla nadtlenków organicznych
- zalecane dla substancji i preparatów toksycznych, gdy nie jest znana wartość DL₅₀ po naniesieniu na skórę, ale istnieje uzasadniona obawa, że substancja lub preparat wywierają działanie szkodliwe taką drogą narażenia
- zalecane dla substancji i preparatów działających drażniąco na skórę.

S38 *W przypadku niedostatecznej wentylacji stosować odpowiednie indywidualne środki ochrony dróg oddechowych.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty bardzo toksyczne i toksyczne

Kryteria stosowania:

- ograniczone do specjalnych przypadków obejmujących stosowanie bardzo toksycznych lub toksycznych substancji i preparatów w przemyśle lub w rolnictwie.

S39 *Nosić okulary lub ochronę twarzy.*

Zastosowanie:

- nadtlenki organiczne
- substancje i preparaty żrące, oraz substancje i preparaty drażniące, które stwarzają ryzyko poważnych uszkodzeń oczu
- substancje i preparaty bardzo toksyczne i toksyczne

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo dla tych substancji i preparatów, którym przypisano zwrot R34, R35 lub R41
- obowiązkowo dla nadtlenków organicznych
- zalecane w przypadkach, gdy należy zwrócić uwagę użytkownika na zagrożenia dla oczu niewskazane w przypisanych zwrotach R
- zalecane także w wyjątkowych przypadkach bardzo toksycznych i toksycznych substancji i preparatów, gdy występuje ryzyko opryskania, a substancje lub preparaty mogą się łatwo wchłaniać przez skórę.

S40 *Czyścić podłogę i wszystkie inne obiekty zanieczyszczone tym produktem ... (środkiem wskazanym przez producenta).*

Zastosowanie:

- wszystkie substancje niebezpieczne i preparaty niebezpieczne

Kryteria stosowania:

- ograniczone do tych substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych, dla których woda nie jest uważana za właściwy czynnik czyszczący (gdy jest konieczna absorpcja sproszkowanym materiałem, rozpuszczenie przez rozpuszczalnik itp.) i gdzie umieszczenie ostrzeżenia na etykiecie jest istotne z punktu widzenia zdrowia lub bezpieczeństwa.

S41 *Nie wdychać dymów powstających w wyniku pożaru lub wybuchu.*

Zastosowanie:

- substancje niebezpieczne i preparaty niebezpieczne, które podczas spalania uwalniają gazy bardzo toksyczne lub toksyczne

Kryteria stosowania:

- ograniczone do specjalnych przypadków.

S42 *Podczas fumigacji/rozpylania/natryskiwania stosować odpowiednie środki ochrony dróg oddechowych (rodzaj określi producent).*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty przeznaczone do takiego użytku, które mogą zagrozić zdrowiu lub bezpieczeństwu użytkownika, jeżeli nie będą zachowane właściwe środki ostrożności

Kryteria stosowania:

- ograniczone do specjalnych przypadków.

S43 *W przypadku pożaru używać ... (podać rodzaj sprzętu przeciwpożarowego. Jeżeli woda zwiększa zagrożenie, dodać: „nigdy nie używać wody”).*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty skrajnie łatwopalne, wysoce łatwopalne i łatwopalne

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo dla substancji i preparatów, które w kontakcie z wodą lub zroszonym powietrzem uwalniają gazy skrajnie łatwopalne

- zalecane dla substancji i preparatów skrajnie łatwopalnych, wysoce łatwopalnych i łatwopalnych, zwłaszcza gdy nie mieszają się z wodą.

S45 *W przypadku awarii lub jeżeli źle się poczujesz, niezwłocznie zasięgnij porady lekarza - jeżeli to możliwe, pokaż etykietę.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty bardzo toksyczne

- substancje i preparaty toksyczne i żrące

- substancje i preparaty działające uczulająco w przypadku narażenia drogą oddechową

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo dla substancji i preparatów wymienionych powyżej.

S46 *W razie połknięcia niezwłocznie zasięgnij porady lekarza - pokaż opakowanie lub etykietę.*

Zastosowanie:

- wszystkie substancje niebezpieczne i preparaty niebezpieczne, z wyjątkiem bardzo toksycznych, toksycznych, żrących i niebezpiecznych dla środowiska

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo dla wszystkich substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych wymienionych powyżej, które mogą być używane przez wszystkich konsumentów, oprócz przypadków, gdy nie ma powodów, aby obawiać się jakiegokolwiek niebezpieczeństwa z powodu połknięcia, szczególnie przez dzieci.

S47 *Przechowywać w temperaturze nieprzekraczającej ... °C (określi producent).*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty, które stają się nietrwałe w odpowiedniej temperaturze

Kryteria stosowania:

- ograniczone do specjalnych przypadków, np. niektórych nadtlenków organicznych.

S48 *Przechowywać produkt zwilżony ... (właściwy materiał określi producent).*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty, które po wyschnięciu mogą stać się bardzo wrażliwe na iskrę, potarcie lub uderzenie

Kryteria stosowania:

- ograniczone do specyficznych przypadków, np. nitrocelulozy.

S49 *Przechowywać wyłącznie w oryginalnym opakowaniu.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty wrażliwe na rozkład katalityczny

Kryteria stosowania:

- substancje i preparaty wrażliwe na rozkład katalityczny, np. niektóre nadtlenki organiczne.

S50 *Nie mieszać z... (określi producent).*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty, które mogą reagować ze specyficznymi produktami, uwalniając bardzo toksyczne i toksyczne gazy

- nadtlutki organiczne

Kryteria stosowania:

- zalecane dla substancji i preparatów wymienionych powyżej, które mogą być używane przez wszystkich konsumentów, gdy jest to bardziej właściwe niż użycie zwrotów R31 lub R32

- obowiązkowo dla pewnych nadtlutków, które mogą reagować gwałtownie z przyspieszaczami lub promotorami.

S51 *Stosować wyłącznie w dobrze wentylowanych pomieszczeniach.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty, które są przeznaczone lub mogą być użyte do wytwarzania par, pyłów, aerozoli, dymów, mgieł itp., stwarzających zagrożenie w wyniku ich wchłaniania drogą oddechową lub zagrożenie pożarem albo wybuchem (eksplozją)

Kryteria stosowania:

- zalecane w tych przypadkach, gdy użycie zwrotu S38 nie wydaje się właściwe; także gdy takie substancje i preparaty mogą być stosowane przez wszystkich konsumentów.

S52 *Nie zaleca się nanoszenia na duże płaszczyzny wewnątrz pomieszczeń.*

Zastosowanie:

- lotne, bardzo toksyczne, toksyczne i szkodliwe substancje oraz zawierające je preparaty

Kryteria stosowania:

- zalecane, kiedy możliwe jest szkodliwe działanie na zdrowie z powodu przewlekłego narażenia na te substancje i preparaty, ulatniające się z dużych powierzchni, po ich zastosowaniu w domu lub w innych zamkniętych pomieszczeniach, w których gromadzą się ludzie.

S53 *Unikać narażenia - przed użyciem zapoznać się z instrukcją.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość

Kryteria stosowania:

- obowiązują dla wymienionych powyżej substancji i preparatów, którym przypisano przynajmniej jeden z następujących zwrotów: R45, R46, R49, R60 lub R61.

S56 Zużyty produkt oraz opakowanie dostarczyć na składowisko odpadów niebezpiecznych.

Zastosowanie:

- wszystkie substancje niebezpieczne i preparaty niebezpieczne

Kryteria stosowania:

- zalecane dla wszystkich substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych, które mogą być używane przez wszystkich konsumentów i które należy usuwać w ten sposób.

S57 Używać odpowiednich pojemników zapobiegających skażeniu środowiska.

Zastosowanie:

- substancje i preparaty, którym przypisano symbol N

Kryteria stosowania:

- ograniczone do substancji i preparatów niestosowanych przez wszystkich konsumentów.

S59 Przestrzegać wskazówek producenta lub dostawcy dotyczących odzysku lub wtórnego wykorzystania.

Zastosowanie:

- wszystkie substancje niebezpieczne i preparaty niebezpieczne

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo dla substancji i preparatów niebezpiecznych dla warstwy ozonowej
- zalecane w przypadku innych substancji i preparatów, dla których zalecany jest odzysk lub powtórne wykorzystanie.

S60 Produkt i opakowanie usuwać jako odpad niebezpieczny.

Zastosowanie:

- wszystkie substancje niebezpieczne i preparaty niebezpieczne

Kryteria stosowania:

- zalecane dla substancji i preparatów, gdy nie zastosowano zwrotu S35 i nie będą one stosowane przez wszystkich konsumentów.

S61 Unikać zrzutów do środowiska. Postępować zgodnie z instrukcją lub kartą charakterystyki.

Zastosowanie:

- substancje i preparaty niebezpieczne dla środowiska

Kryteria stosowania:

- stosuje się dla substancji i preparatów, którym przypisano symbol N

- zalecany dla wszystkich innych substancji i preparatów zaklasyfikowanych jako niebezpieczne dla środowiska.

S62 *W razie połknięcia nie wywoływać wymiotów: niezwłocznie zasięgnąć porady lekarza i pokazać opakowanie lub etykietę.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty zaklasyfikowane jako szkodliwe z przypisanym zwrotem R65, zgodnie z kryteriami klasyfikacji

- nie stosuje się dla substancji i preparatów wprowadzanych do obrotu w postaci aerozolu lub w pojemnikach wyposażonych w szczelne urządzenia do wytwarzania aerozolu

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo w przypadku substancji i preparatów, o których mowa powyżej, jeżeli są przeznaczone do sprzedaży dla konsumentów lub mogą być przez nich stosowane, jeżeli obowiązkowo nie zastosowano zwrotów S45 lub S46

- zalecany dla substancji i preparatów, o których mowa powyżej, stosowanych w przemyśle, jeżeli obowiązkowo nie zastosowano zwrotów S45 lub S46.

S63 *W przypadku zatrucia drogą oddechową wyprowadzić lub wynieść poszkodowanego na świeże powietrze i zapewnić warunki do odpoczynku.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty bardzo toksyczne i toksyczne (gazy, pary, pyły, ciecze lotne)

- substancje i preparaty działające uczulająco na układ oddechowy

Kryteria stosowania:

- obowiązkowo w przypadku substancji i preparatów z przypisanymi zwrotami R26, R23 lub R42, które mogą być stosowane przez wszystkich konsumentów w sposób powodujący narażenie drogą oddechową.

S64 *W przypadku połknięcia wypłukać usta wodą - nigdy nie stosować u osób nieprzytomnych.*

Zastosowanie:

- substancje i preparaty żrące lub drażniące

Kryteria stosowania:

- zalecane dla substancji i preparatów wymienionych powyżej, które mogą być stosowane przez wszystkich konsumentów, gdy należy podjąć takie działanie.

II. Kryteria doboru dodatkowych zwrotów określających warunki bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin

1. Kryteria doboru zwrotów określających warunki bezpiecznego stosowania w odniesieniu do osób stosujących środki ochrony roślin (SPo).

SPo 1 *Po kontakcie ze skórą najpierw usunąć produkt suchą szmatką, a następnie przemyć skórę dużą ilością wody.*

Zwrot przypisuje się środkom ochrony roślin zawierającym składniki, które mogą gwałtownie reagować z wodą, takie jak cyjanki lub fosforek glinu.

SPo 2 *Wyprać odzież ochronną po użyciu.*

Zwrot jest zalecany w przypadku, gdy wymagane jest stosowanie odzieży ochronnej przez osoby stosujące produkt. Jest obowiązkowy dla wszystkich środków ochrony roślin zaklasyfikowanych jako bardzo toksyczne lub toksyczne.

SPo 3 *Po zapaleniu produktu nie wdychać dymu i niezwłocznie opuścić obszar poddany zabiegowi.*

Zwrot przypisuje się środkom ochrony roślin stosowanym do fumigacji w przypadkach, w których użycie środków ochrony indywidualnej dróg oddechowych nie jest uzasadnione.

SPo 4 *Opakowanie otwierać na zewnątrz pomieszczeń i w suchych warunkach.*

Zwrot przypisuje się środkom ochrony roślin zawierającym składniki, które mogą gwałtownie reagować z wodą lub z wilgotnym powietrzem, takie jak fosforek glinu, lub mogą spowodować samorzutny zapłon, takie jak alkilenobis(ditiokarbaminiany). Zwrot można przypisać także lotnym produktom, którym przypisano zwroty R20, R23 lub R26. W poszczególnych przypadkach konieczna jest ocena eksperta w celu oszacowania, czy preparat ze względu na jego właściwości i opakowanie może stwarzać zagrożenie dla osoby go stosującej.

SPo 5 *Dokładnie wietrzyć pomieszczenia poddane zabiegowi/szklarnie (przez określony czas). Przed ponownym wejściem poczekać do wyschnięcia cieczy.*

Zwrot może być przypisywany środkom ochrony roślin stosowanym w szklarniach lub w innych zamkniętych przestrzeniach, takich jak magazyny.

2. Kryteria doboru zwrotów określających warunki bezpiecznego stosowania ze względu na ochronę środowiska (SPe).

SPe 1 *W celu ochrony wód podziemnych/organizmów glebowych nie stosować tego ani żadnego innego produktu zawierającego (określić substancję aktywną lub klasę*

substancji, kiedy dotyczy) dłużej niż (określony czas)/częściej niż (określona częstość).

Zwrot przypisuje się środkom ochrony roślin, dla których ocena przeprowadzona zgodnie z jednolitymi zasadami wykazuje, w przypadku jednego lub kilku zastosowań wymienionych na oznakowaniu, że środki zaradcze zmniejszające ryzyko są niezbędne, aby uniknąć kumulacji w glebie, ujemnych skutków dla dżdżownic oraz innych makro- albo mikroorganizmów glebowych lub zanieczyszczenia wód podziemnych.

SPe 2 *W celu ochrony wód podziemnych/organizmów wodnych nie stosować na glebach (określić typ gleby lub warunki glebowe).*

Zwrot przypisuje się jako środek zaradczy zmniejszający ryzyko w celu uniknięcia potencjalnego zanieczyszczenia wód podziemnych lub powierzchniowych w podatnych warunkach (np. związanych z rodzajem gleby, topografią lub w przypadku gleb zdrenowanych), jeżeli ocena przeprowadzona zgodnie z jednolitymi zasadami wykazuje, w przypadku jednego lub kilku zastosowań wymienionych na oznakowaniu, że środki zaradcze zmniejszające ryzyko są konieczne, aby uniknąć skutków, których nie można zaakceptować.

SPe 3 *W celu ochrony organizmów wodnych/roślin niebędących obiektem zwalczania/stawonogów niebędących obiektem zwalczania/owadów konieczne jest określenie strefy ochronnej w odległości (określona odległość) od terenów nieużytkowanych rolniczo/zbiorników i cieków wodnych.*

Zwrot ten przypisuje się w celu ochrony roślin niebędących obiektem zwalczania, stawonogów niebędących obiektem zwalczania lub organizmów wodnych, jeżeli ocena przeprowadzona zgodnie z jednolitymi zasadami wykazuje, w przypadku jednego lub kilku zastosowań wymienionych na oznakowaniu, że środki zaradcze zmniejszające ryzyko są niezbędne, aby uniknąć skutków, których nie można zaakceptować.

SPe 4 *W celu ochrony organizmów wodnych/roślin niebędących obiektem zwalczania nie stosować na nieprzepuszczalnych powierzchniach, takich jak: asfalt, beton, bruk, torowiska, i w innych przypadkach, gdy istnieje wysokie ryzyko spływania cieczy.*

W zależności od sposobu stosowania środka ochrony roślin można przypisywać ten zwrot, aby zmniejszyć ryzyko spływania cieczy w celu ochrony organizmów wodnych albo roślin niebędących obiektem zwalczania.

SPe 5 *W celu ochrony ptaków/ssaków wolnożyjących produkt musi być całkowicie przykryty glebą; zapewnić, że produkt jest również całkowicie przykryty na końcach rzędów.*

Zwrot ten przypisuje się środkom ochrony roślin, takim jak np. granule, które muszą zostać przykryte, aby chronić ptaki lub ssaki wolnożyjące.

SPe 6 *W celu ochrony ptaków/ssaków wolnożyjących usuwać rozsypany produkt.*

Zwrot ten przypisuje się środkom ochrony roślin, takim jak np. granule, aby uniknąć spożycia przez ptaki lub ssaki wolnożyjące. Zwrot zalecany dla wszystkich preparatów w stanie stałym, które używane są w postaci nierozcieńczonej.

SPe 7 *Nie stosować w okresie rozrodczym ptaków.*

Zwrot ten przypisuje się, gdy ocena przeprowadzona zgodnie z jednolitymi zasadami wykazuje, w przypadku jednego lub kilku zastosowań wymienionych na oznakowaniu, że taki środek zaradczy jest niezbędny.

SPe 8 *Niebezpieczne dla pszczół/W celu ochrony pszczół i innych owadów zapylających nie stosować na rośliny uprawne w czasie kwitnienia/Nie używać w miejscach, gdzie pszczoły mają pożytek/Usunąć lub przykryć ule na czas zabiegu i przez (określić czas) po zabiegu/Nie stosować, kiedy występują kwitnące chwasty/Usuwać chwasty przed kwitnieniem/Nie stosować przed (określić czas).*

Zwrot ten przypisuje się, gdy ocena przeprowadzona zgodnie z jednolitymi zasadami wykazuje, w przypadku jednego lub kilku zastosowań wymienionych na oznakowaniu, że środki zaradcze zmniejszające ryzyko muszą być podjęte, aby chronić pszczoły i inne owady zapylające oraz ich potomstwo.

3. Kryteria doboru zwrotów określających warunki bezpiecznego stosowania odnoszących się do dobrej praktyki rolniczej (SPa).

SPa 1 *W celu uniknięcia powstawania odporności nie stosować tego ani żadnego innego produktu zawierającego (określić substancję aktywną lub klasę substancji, kiedy dotyczy) dłużej niż (określony czas)/częściej niż (określona częstość).*

Zwrot przypisuje się, gdy takie ograniczenie jest niezbędne, aby ograniczyć ryzyko rozwoju odporności.

4. Kryteria doboru zwrotów określających warunki bezpiecznego stosowania dla rodentycydów (SPr).

SPr 1 *Przynęty muszą być rozłożone w taki sposób, aby zminimalizować ryzyko zjedzenia przez inne zwierzęta. Zabezpieczyć przynętę w ten sposób, aby nie mogła zostać wywleczona przez gryzonie.*

Zwrot umieszcza się na etykiecie w sposób widoczny, aby zapewnić podporządkowanie się osób stosujących środki zwalczające gryzonie tak, aby możliwość niewłaściwego użycia była ograniczona do minimum.

SPr 2 *Obszar poddany zabiegowi musi być oznakowany podczas zabiegu. Wyszczególnić niebezpieczeństwo zatrucia antykoagulantem (pierwotnego lub wtórnego) i właściwe antidotum.*

Zwrot umieszcza się na etykiecie w sposób widoczny, tak aby przypadkowe zatrucie było wyłączone tak dalece, jak jest to możliwe.

SPr 3 *Martwe gryzonie usuwać z obszaru poddanego zabiegowi każdego dnia. Nie wyrzucać do pojemników na odpady komunalne i nie wywozić na składowiska odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania odpadów komunalnych.*

Aby uniknąć wtórnego zatrucia zwierząt zwrot przypisuje się wszystkim rodentycydom zawierającym antykoagulanty jako substancje aktywne.

SZCZEGÓLNY SPOSÓB OZNAKOWANIA NIEKTÓRYCH PREPARATÓW CHEMICZNYCH

A. Preparaty zaklasyfikowane jako niebezpieczne

1. Preparaty dostępne dla wszystkich konsumentów:

- 1) oznakowanie na opakowaniach takich preparatów musi zawierać, oprócz innych zwrotów określających warunki bezpiecznego stosowania, zwroty S1, S2, S45 lub S46, zgodnie z kryteriami ustalonymi w części I załącznika nr 3 do rozporządzenia;
- 2) na opakowaniach preparatów zaklasyfikowanych zgodnie z kryteriami, o których mowa w art. 4 ust. 2 ustawy, jako bardzo toksyczne (T+), toksyczne (T) lub żrące (C) należy umieścić informację, która w sposób dokładny i łatwo zrozumiały poda sposób ich użytkowania i, w razie potrzeby, sposób zniszczenia pustego opakowania; jeżeli z powodów technicznych nie można umieścić takiej informacji na samym opakowaniu, opakowania zawierające takie preparaty muszą być wyposażone dodatkowo w instrukcję, która zawiera taką informację.

2. Preparaty przeznaczone do stosowania w postaci rozpylonej

- oznakowanie na opakowaniach zawierających takie preparaty musi obowiązkowo zawierać zwrot określający warunki bezpiecznego stosowania S23 uzupełniony zwrotem S38 albo S51, dobranym zgodnie z kryteriami zawartymi w części I załącznika nr 3 do rozporządzenia.

3. Preparaty zawierające substancje z przypisanym zwrotem R33 „Niebezpieczeństwo kumulacji w organizmie.”

- oznakowanie na opakowaniu takiego preparatu musi zawierać napis o następującej treści „Niebezpieczeństwo kumulacji w organizmie”, jeżeli preparat zawiera przynajmniej jedną substancję, której zgodnie z kryteriami, o których mowa w art. 4 ust. 2 ustawy, przypisano zwrot R33 i stężenie tej substancji w preparacie wynosi co najmniej 1 %, jeżeli inne wartości nie są podane w wykazie.

4. Preparaty zawierające substancje z przypisanym zwrotem R64 „Może oddziaływać szkodliwie na dzieci karmione piersią.”

- oznakowanie na opakowaniu takiego preparatu musi zawierać napis o następującej treści „Może oddziaływać szkodliwie na dzieci karmione piersią”, jeżeli preparat zawiera przynajmniej jedną substancję, której zgodnie z kryteriami, o których mowa w art. 4 ust. 2 ustawy, przypisano zwrot R64 i stężenie tej substancji w preparacie wynosi co najmniej 1 %, jeżeli inne wartości nie są podane w wykazie.

B. Preparaty niezależnie od ich klasyfikacji

1. Preparaty zawierające ołów

1.1 Farby i lakiery

- oznakowanie na opakowaniach farb i lakierów zawierających ołów w ilościach przekraczających 0,15 % (wyrażony jako masa metalu w stosunku do całkowitej masy preparatu), mierzonych zgodnie z postanowieniami normy ISO 6503/1984, musi zawierać napis o następującej treści:

„Zawiera ołów. Nie powinien być stosowany na powierzchniach, które mogą być lizane lub gryzione przez dzieci”.

W przypadku opakowań zawierających mniej niż 125 cm³ można umieścić napis:

„Uwaga! Zawiera ołów”.

2. Preparaty zawierające związki cyjanoakrylowe

2.1. Kleje

- oznakowanie na bezpośrednich opakowaniach klejów na bazie cyjanoakrylanów musi zawierać napis o następującej treści:

„Cyjanoakrylany.

Niebezpieczeństwo.

Skleja skórę i powieki w ciągu kilku sekund.

Chronić przed dziećmi”.

Do opakowania muszą być dołączone odpowiednie informacje o bezpiecznym stosowaniu.

3. Preparaty zawierające izocyjaniany

- oznakowanie na opakowaniach preparatów zawierających izocyjaniany (w postaci monomerów, oligomerów, prepolimerów itd. lub ich mieszanin) musi zawierać napis o następującej treści:

„Zawiera izocyjaniany.

Zapoznaj się z instrukcją dostarczoną przez producenta”.

4. Preparaty zawierające składniki epoksydowe o średniej masie cząsteczkowej ≤ 700
 - oznakowanie na opakowaniach preparatów zawierających składniki epoksydowe o średniej masie cząsteczkowej ≤ 700 musi zawierać napis o następującej treści:
„Zawiera składniki epoksydowe.
Zapoznaj się z instrukcją dostarczoną przez producenta”.
5. Preparaty zawierające aktywny chlor dostępne dla wszystkich konsumentów
 - oznakowanie na opakowaniach preparatów zawierających więcej niż 1 % aktywnego chloru musi zawierać napis o następującej treści:
„Uwaga!
Nie stosować razem z innymi produktami.
Może uwalniać niebezpieczne gazy (chlor)”.
6. Preparaty zawierające kadm (stopy) i przeznaczone do użycia przy lutowaniu lub spawaniu
 - oznakowanie na opakowaniach takich preparatów musi zawierać czytelny i niedający się zetrzeć napis o następującej treści:
„Uwaga! Zawiera kadm.
Podczas stosowania powstają niebezpieczne opary.
Zapoznaj się z informacją dostarczoną przez producenta.
Przestrzegaj instrukcji bezpiecznego stosowania.”
7. Preparaty dostępne w postaci wyrobów aerozolowych oznakowuje się dodatkowo zgodnie z przepisami w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać wyroby aerozolowe.
8. Preparaty niezaklasyfikowane jako uczulające, zawierające przynajmniej jedną substancję uczulającą
 - oznakowanie na opakowaniach preparatów zawierających przynajmniej jedną substancję zaklasyfikowaną jako uczulająca w stężeniu wynoszącym co najmniej 0,1 % albo w stężeniu wskazanym w odpowiedniej nocie dla danej substancji w wykazie musi zawierać napis o następującej treści:
„Zawiera (nazwa substancji uczulającej). Może powodować wystąpienie reakcji alergicznej”.
9. Ciekłe preparaty zawierające chlorowcowe pochodne węglowodorów
 - oznakowanie na opakowaniach ciekłych preparatów, w przypadku których nie było możliwe wyznaczenie temperatury zapłonu lub o temperaturze zapłonu

wyższej niż 55°C, zawierających chlorowcowe pochodne węglowodorów oraz substancje łatwopalne lub wysoce łatwopalne w stężeniu przekraczającym 5%, musi zawierać odpowiedni napis o następującej treści:

„Podczas stosowania może przekształcić się w substancję łatwopalną”

albo

„Podczas stosowania może przekształcić się w substancję wysoce łatwopalną”.

10. Preparaty zawierające substancje z przypisanym zwrotem R67 „Pary mogą wywoływać uczucie senności i zawroty głowy.”

- oznakowanie na opakowaniu takiego preparatu musi zawierać napis o następującej treści „Pary mogą wywoływać uczucie senności i zawroty głowy.”, jeżeli preparat zawiera co najmniej jedną substancję, której zgodnie z kryteriami, o których mowa w art. 4 ust. 2 ustawy, przypisano zwrot R67 i łączne stężenie tych substancji w preparacie wynosi co najmniej 15 %, oraz jeżeli preparat nie został zaklasyfikowany z przypisaniem zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia R20, R23, R26, R68/20, R39/23 lub R39/26 lub pojemność opakowania nie przekracza 125 cm³.

11. Cementy i preparaty zawierające cement

- na opakowaniach cementów i preparatów zawierających cement, w których zawartość chromu w postaci rozpuszczalnych związków chromu(VI) w odniesieniu do całkowitej suchej masy cementu wynosi więcej niż 0,0002 %, umieszcza się napis o następującej treści:

„Zawiera chrom(VI). Może powodować wystąpienie reakcji alergicznej”,

jeżeli preparat nie został już zaklasyfikowany i oznakowany jako uczulający z przypisanym zwrotem R43.

C. Preparaty niezaklasyfikowane jako niebezpieczne, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 6 ustawy

1. Preparaty, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 6 ustawy, jeżeli nie są przeznaczone dla konsumentów

- oznakowanie na opakowaniach takich preparatów musi zawierać napis o następującej treści:

„Karta charakterystyki dostępna na żądanie użytkownika prowadzącego działalność zawodową”.

**SPOSÓB USTALANIA ALTERNATYWNEJ NAZWY RODZAJOWEJ
SUBSTANCJI CHEMICZNEJ NA PODSTAWIE PODZIAŁU SUBSTANCJI
NA GRUPY I PODGRUPY**

Ogólne zasady ustalania nazwy rodzajowej

W celu ustalenia nazwy rodzajowej należy:

- 1) ustalić grupę funkcyjną lub podstawowy pierwiastek w cząsteczce, odpowiedzialne za główne zagrożenia stwarzane przez substancję;
- 2) określić, w jakim stopniu należy wziąć pod uwagę najważniejsze grupy funkcyjne lub pierwiastki.

Wzięte pod uwagę grupy funkcyjne lub pierwiastki wskażą nazwę grupy lub podgrupy, które przedstawiono poniżej.

Podział substancji na podstawowe grupy i podgrupy

Nr grupy	Nazwa grupy Nazwa podgrupy
001	Związki wodoru
	Wodorki
002	Związki helu
003	Związki litu
004	Związki berylu
005	Związki boru
	Borany (wodorki boru)
	Oksoborany (borany)
006	Związki węgla
	Karbamiany (karbaminiany)
	Nieorganiczne związki węgla
	Sole cyjanowodoru
	Mocznik i jego pochodne

007	Związki azotu
	Czwartorzędowe związki amoniowe
	Kwasy zawierające azot
	Azotany(V)
	Azotany(III) (azotyny)
008	Związki tlenu
009	Związki fluoru
	Fluorki nieorganiczne
010	Związki neonu
011	Związki sodu
012	Związki magnezu
	Organiczne związki magnezu
013	Związki glinu
	Organiczne związki glinu
014	Związki krzemu
	Silikony
	Krzemiany
015	Związki fosforu
	Kwasy zawierające fosfor
	Związki fosfoniowe
	Estry kwasu fosforowego(V)
	Fosforany(V)
	Fosforany(III) (fosforyny)
	Fosforoamidy i ich pochodne
016	Związki siarki
	Kwasy zawierające siarkę

	Tiole (merkaptany)
	Siarczany(VI)
	Siarczany(IV) (siarczyny)
017	Związki chloru
	Chlorany(V)
	Chlorany(VII) (nadchlorany)
018	Związki argonu
019	Związki potasu
020	Związki wapnia
021	Związki skandu
022	Związki tytanu
023	Związki wanadu
024	Związki chromu
	Związki chromu(VI)
025	Związki manganu
026	Związki żelaza
027	Związki kobaltu
028	Związki niklu
029	Związki miedzi
030	Związki cynku
	Organiczne związki cynku
031	Związki galu
032	Związki germanu
033	Związki arsenu
034	Związki selenu
035	Związki bromu

036	Związki kryptonu
037	Związki rubidu
038	Związki strontu
039	Związki itru
040	Związki cyrkonu
041	Związki niobu
042	Związki molibdenu
043	Związki technetu
044	Związki rutenu
045	Związki rodu
046	Związki palladu
047	Związki srebra
048	Związki kadmu
049	Związki indu
050	Związki cyny
	Organiczne związki cyny
051	Związki antymonu
052	Związki telluru
053	Związki jodu
054	Związki ksenonu
055	Związki cezu
056	Związki baru
057	Związki lantanu
058	Związki ceru
059	Związki prazeodymu
060	Związki neodymu

061	Związki prometu
062	Związki samaru
063	Związki europu
064	Związki gadolinu
065	Związki terbu
066	Związki dysprozu
067	Związki holmu
068	Związki erbu
069	Związki tulu
070	Związki iterbu
071	Związki lutetu
072	Związki hafnu
073	Związki tantalu
074	Związki wolframu
075	Związki renu
076	Związki osmu
077	Związki irydu
078	Związki platyny
079	Związki złota
080	Związki rtęci
	Organiczne związki rtęci
081	Związki talu
082	Związki ołowiu
	Organiczne związki ołowiu
083	Związki bizmutu
084	Związki polonu

085	Związki astatu
086	Związki radonu
087	Związki fransu
088	Związki radu
089	Związki aktynu
090	Związki toru
091	Związki protaktynu
092	Związki uranu
093	Związki neptunu
094	Związki plutonu
095	Związki ameryku
096	Związki kiuru
097	Związki berkelu
098	Związki kalifornu
099	Związki einsteinu
100	Związki fermu
101	Związki mendelewu
102	Związki noblu
103	Związki lorensu
601	Węglowodory
	Węglowodory alifatyczne
	Węglowodory aromatyczne
	Węglowodory alicykliczne
	Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA)
602	Chlorowcowęglowodory
	Chlorowcowęglowodory alifatyczne ¹

	Chlorowcowęglowodory aromatyczne ¹
	Chlorowcowęglowodory alicykliczne ¹
	¹ Należy wstawić odpowiedni chlorowiec: chloro-, bromo- etc.
603	Alkohole i ich pochodne
	Alkohole alifatyczne
	Alkohole aromatyczne
	Alkohole alicykliczne
	Alkanoloaminy
	Epoksypochodne
	Etery
	Glikoloetery
	Glikole i poliole
604	Fenole i ich pochodne
	Chlorowcofenole i ich pochodne ¹
	¹ Należy wstawić odpowiedni chlorowiec: chloro-, bromo- etc.
605	Aldehydy i ich pochodne
	Aldehydy alifatyczne
	Aldehydy aromatyczne
	Aldehydy alicykliczne
	Acetale alifatyczne
	Acetale aromatyczne
	Acetale alicykliczne
606	Ketony i ich pochodne
	Ketony alifatyczne

	Ketony aromatyczne ¹
	Ketony alicykliczne
	¹ Łącznie z chinonami
607	Kwasy organiczne i ich pochodne
	Kwasy alifatyczne
	Kwasy chlorowcoalifatyczne ¹
	Kwasy aromatyczne
	Kwasy chlorowcoaromatyczne ¹
	Kwasy alicykliczne
	Kwasy chlorowcoalicykliczne ¹
	Bezwodniki alifatyczne
	Bezwodniki chlorowcoalifatyczne ¹
	Bezwodniki aromatyczne
	Bezwodniki chlorowcoaromatyczne ¹
	Bezwodniki alicykliczne
	Bezwodniki chlorowcoalicykliczne ¹
	Sole kwasów alifatycznych
	Sole kwasów chlorowcoalifatycznych ¹
	Sole kwasów aromatycznych
	Sole kwasów chlorowcoaromatycznych ¹
	Sole kwasów alicyklicznych
	Sole kwasów chlorowcoalicyklicznych ¹
	Estry kwasów alifatycznych
	Estry kwasów chlorowcoalifatycznych ¹
	Estry kwasów aromatycznych

	Estry kwasów chlorowcoaromatycznych ¹
	Estry kwasów alicyklicznych
	Estry kwasów chlorowcoalicyklicznych ¹
	Estry glikoloeterów
	Akrylany
	Metakrylany
	Laktony
	Halogenki acylowe
	¹ Należy wstawić odpowiedni chlorowiec: chloro-, bromo- etc.
608	Nitryle i ich pochodne
609	Nitrozwiązki
610	Chloronitrozwiązki
611	Azo- i azoksyzwiązki
612	Aminy
	Aminy alifatyczne i ich pochodne
	Aminy aromatyczne i ich pochodne
	Aminy alicykliczne i ich pochodne
	Anilina i jej pochodne
	Benzydyna i jej pochodne
613	Zasady heterocykliczne i ich pochodne
	Benzoimidazol i jego pochodne
	Imidazol i jego pochodne
	Pyretroidy
	Chinolina i jej pochodne
	Triazyna i jej pochodne

	Triazol i jego pochodne
614	Glikozydy i alkaloidy
	Alkaloidy i ich pochodne
	Glikozydy i ich pochodne
615	Cyjaniany i izocyjaniany
	Cyjaniany
	Izocyjaniany
616	Amidy i ich pochodne
	Acetamid i jego pochodne
	Anilidy
617	Nadtlenki organiczne
647	Enzymy
648	Złożone węglowodory
	Ekstrakt kwaśny
	Ekstrakt alkaliczny
	Olej antracenyowy
	Pozostałość po ekstrakcji oleju antracenyowego
	Fracja oleju antracenyowego
	Olej karbolowy
	Pozostałość po ekstrakcji oleju karbolowego
	Ciecze węglowe po ekstrakcji ciekłym rozpuszczalnikiem
	Ciecze węglowe, roztwory z ekstrakcji ciekłym rozpuszczalnikiem
	Olej węglowy
	Smoła węglowa
	Ekstrakt smoły węglowej
	Pozostałości stałe ze smoły węglowej

Koks (smoła węglowa) niskotemperaturowy, pak wysokotemperaturowy
Koks (smoła węglowa), pak węglowy wysokotemperaturowy
Koks (smoła węglowa), mieszany pak węglowy wysokotemperaturowy
Benzol surowy
Fenole surowe
Surowe zasady smołowe
Destylaty zasadowe
Destylaty fenolowe
Destylaty
Destylaty (węgiel), ekstrakt podstawowy z ekstrakcji ciekłym rozpuszczalnikiem
Destylaty (węgiel), hydrokrakowany ekstrakt rozpuszczalnikowy
Destylaty średnie (węgiel), hydrokrakowany ekstrakt węglowy, uwodorniony
Destylaty średnie (węgiel), hydrokrakowany ekstrakt węglowy
Pozostałości po ekstrakcji (węgiel), niskotemperaturowa alkaliczna smoła węglowa
Olej świeży
Oleje napędowe (paliwa Diesla), hydrokrakowany ekstrakt węglowy, uwodorniony
Paliwa lotnicze Jet, hydrokrakowany ekstrakt węglowy, uwodorniony
Benzyna, węgiel ekstrahowany rozpuszczalnikowo, frakcja naftowa hydrokrakowana
Produkty procesów termicznych
Ciężki olej antracenowy
Redestylat ciężkiego oleju antracenowego

Olej lekki
Pozostałości po ekstrakcji oleju lekkiego, wysokowrzące
Pozostałości po ekstrakcji oleju lekkiego, średniowrzące
Pozostałości po ekstrakcji oleju lekkiego, niskowrzące
Redestylat oleju lekkiego, wysokowrzący
Redestylat oleju lekkiego, średniowrzący
Redestylat oleju lekkiego, niskowrzący
Olej metylonaftalenowy
Pozostałość po ekstrakcji oleju metylonaftalenowego
Fracja naftowa (węgiel), hydrokrakowany ekstrakt rozpuszczalnikowy
Olej naftalenowy
Pozostałość po ekstrakcji oleju naftalenowego
Redestylat oleju naftalenowego
Pak
Redestylat paku
Pozostałość pakowa
Pozostałość pakowa po obróbce cieplnej
Pozostałość pakowa, utleniona
Produkty pirolizy
Redestylaty
Pozostałości po ekstrakcji ciekłym rozpuszczalnikiem (węgiel)
Smoła z węgla brunatnego
Smoła z węgla brunatnego, niskotemperaturowa
Olej smołowy, wysokowrzący
Olej smołowy, średniowrzący
Olej płuczkowy

	Pozostałość po ekstrakcji oleju płuczkowego
	Redestylat oleju płuczkowego
649	Złożone ropopochodne
	Ropa naftowa
	Gaz z ropy naftowej
	Niskowrząca frakcja benzynowa
	Niskowrząca modyfikowana frakcja benzynowa
	Niskowrząca benzyna z krakingu katalitycznego
	Niskowrząca benzyna z reformingu katalitycznego
	Niskowrząca benzyna z krakingu termicznego
	Niskowrząca frakcja naftowa obrabiana wodorem
	Niskowrząca benzyna - niespecyfikowana
	Frakcja naftowa z destylacji zachowawczej
	Frakcja naftowa – niespecyfikowana
	Olej gazowy z krakowania
	Olej gazowy - niespecyfikowany
	Olej opałowy ciężki
	Smar
	Nierafinowany lub średnio rafinowany olej bazowy
	Olej bazowy - niespecyfikowany
	Ekstrakt aromatyczny
	Ekstrakt aromatyczny (po obróbce)
	Szlam olejowy
	Gacz parafinowy
	Wazelina

Objaśnienia:

Główne nazwy rodzajowe utworzono poprzez:

- wskazanie w substancjach organicznych i nieorganicznych podstawowego pierwiastka, który charakteryzuje cząsteczkę i jej podstawowe właściwości; podobnie jak w numerze indeksowym pierwiastek jest wskazany przez jego liczbę atomową,
- wskazanie odpowiedniej grupy funkcyjnej substancji organicznej; podobnie jak w numerze indeksowym grupom substancji charakteryzowanych przez grupy funkcyjne przypisano numery od 601 do 649.

W niektórych przypadkach obok nazwy głównych grup podano nazwę podgrupy.

Sposób korzystania z tabeli:

Po ustaleniu, czy substancja należy do jednej czy do kilku grup lub podgrup wymienionych w tabeli, alternatywną nazwą rodzajową należy ustalić w następujący sposób:

1. Jeżeli nazwa grupy lub podgrupy wystarcza do scharakteryzowania pierwiastka lub grupy funkcyjnej określających charakter działania substancji, należy wybrać tę nazwę jako alternatywną nazwę rodzajową, np.:

- 1,4-dihydroksybenzen
grupa 604: fenole i ich pochodne
alternatywna nazwa rodzajowa: pochodne fenoli
- butan-1-ol
grupa 603: alkohole i ich pochodne
podgrupa: alkohole alifatyczne
alternatywna nazwa rodzajowa: alkohol alifatyczny
- 2-izopropoksyetanol
grupa 603: alkohole i ich pochodne
podgrupa: glikoloetery
alternatywna nazwa rodzajowa: glikoloeter
- akrylan metylu
grupa 607: kwasy organiczne i ich pochodne
podgrupa: akrylany
alternatywna nazwa rodzajowa: akrylan.

2. Jeżeli nazwa grupy lub podgrupy nie wystarcza do scharakteryzowania pierwiastka lub grupy funkcyjnej określających charakter działania substancji, alternatywna nazwa rodzajowa będzie kombinacją nazw odpowiednich różnych grup lub podgrup:

- chlorobenzen
grupa 602: chlorowcowęglowodory
podgrupa: chlorowcowęglowodory aromatyczne
grupa 017: związki chloru
alternatywna nazwa rodzajowa: chlorowęglowodór aromatyczny
- kwas 2,3,6-trichlorofenylooctowy
grupa 607: kwasy organiczne
podgrupa: kwasy chlorowcoaromatyczne
grupa 017: związki chloru
alternatywna nazwa rodzajowa: kwas chloroaromatyczny
- 1-chloro-1-nitropropan
grupa 610: chloronitrozwiązki
grupa 601: węglowodory
podgrupa: węglowodory alifatyczne
alternatywna nazwa rodzajowa: chloronitrowęglowodór alifatyczny
- ditiopirofosforan(V) tetrapropylu
grupa 015: związki fosforu
podgrupa: estry kwasu fosforowego(V)
grupa 016: związki siarki
alternatywna nazwa rodzajowa: ester kwasu tiofosforowego(V).

W przypadku niektórych pierwiastków, zwłaszcza metali, nazwa grupy lub podgrupy powinna zawierać określenia „organiczny” albo „nieorganiczny”, np.:

- dichlorek rtęci
grupa 080: związki rtęci
alternatywna nazwa rodzajowa: nieorganiczny związek rtęci
- octan baru
grupa 056: związki baru
alternatywna nazwa rodzajowa: organiczny związek baru
- azotan(III) etylu
grupa 007: związki azotu
podgrupa: azotany(III)
alternatywna nazwa rodzajowa: azotan(III) organiczny
- wodorosiarczan(IV) sodu

grupa 016: związki siarki

alternatywna nazwa rodzajowa: nieorganiczny związek siarki.

**INFORMACJE WYMAGANE WE WNIOSKU DO INSPEKTORA
O WYRAŻENIE ZGODY NA ZAMIESZCZENIE
NA OZNAKOWANIU ALTERNATYWNEJ NAZWY RODZAJOWEJ**

I. Informacje wymagane we wniosku do Inspektora o wyrażenie zgody na zamieszczenie na oznakowaniu alternatywnej nazwy rodzajowej w przypadku, gdy zgoda na zastosowanie alternatywnej nazwy rodzajowej nie została wydana w żadnym z państw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy

Wniosek o zamieszczenie na oznakowaniu alternatywnej nazwy rodzajowej musi zawierać następujące informacje:

- 1) nazwę i dokładny adres, wraz z numerem telefonu osoby, która na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest odpowiedzialna za wprowadzenie preparatu do obrotu;
- 2) tożsamość substancji, co do której składany jest wniosek, jej klasyfikację oraz proponowaną alternatywną nazwę rodzajową, przedstawione w postaci tabeli określonej poniższym wzorem:

Nr CAS	Nr WE	Nazwa chemiczna zgodna z brzmieniem w wykazie lub zgodna z nomenklaturą międzynarodową oraz klasyfikacja substancji	Proponowana alternatywna nazwa rodzajowa
a)			
b)			
c)			

Jeżeli substancja nie występuje w wykazie, należy dołączyć informację (odnośniki bibliograficzne) wskazującą, że klasyfikacja bierze pod uwagę całą dostępną informację na temat właściwości substancji.

- 3) uzasadnienie zachowania poufności co do tożsamości substancji;
- 4) przeznaczenie lub nazwę handlową preparatu;
- 5) przeznaczenie lub nazwę handlową we wszystkich państwach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6, jeżeli są inne;

- 6) skład preparatu zgodnie z przepisami dotyczącymi sposobu sporządzania punktu 2 karty charakterystyki preparatu, określonymi w rozporządzeniu wydanym na podstawie przepisów, o których mowa w art. 5 ust. 5 ustawy;
- 7) klasyfikację preparatu pod względem zagrożeń dla zdrowia;
- 8) oznakowanie preparatu;
- 9) przewidywane zastosowania;
- 10) kartę charakterystyki preparatu;
- 11) oświadczenie, że w państwach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy, na oznakowaniu lub w kartach charakterystyki nie została ujawniona tożsamość substancji.

Objaśnienia:

A. W celu uniknięcia składania wielokrotnych wniosków dotyczących tej samej substancji obecnej w różnych preparatach, złożenie jednego wniosku wystarcza, jeżeli takie preparaty:

- zawierają tę samą substancję niebezpieczną w takich samych stężeniach,
- mają taką samą klasyfikację i oznakowanie,
- mają takie samo przeznaczenie,
- we wszystkich takich preparatach należy zastosować taką samą alternatywną nazwę rodzajową.

B. Alternatywna nazwa rodzajowa musi być taka sama, jak nazwa użyta w punkcie 2 karty charakterystyki preparatu.

C. W przypadku preparatów importowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem może wystąpić producent preparatu. W takim przypadku wniosek może zostać sporządzony w języku angielskim.

II. Informacje wymagane we wniosku do Inspektora o wyrażenie zgody na zamieszczenie na oznakowaniu alternatywnej nazwy rodzajowej w przypadku, gdy na zastosowanie alternatywnej nazwy rodzajowej została wydana zgoda w jednym z państw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy

Wniosek o zamieszczenie na oznakowaniu alternatywnej nazwy rodzajowej musi zawierać następujące informacje:

- 1) nazwę i dokładny adres wraz z numerem telefonu osoby, która na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest odpowiedzialna za wprowadzenie preparatu do obrotu;

- 2) kopię decyzji właściwego urzędu w jednym z państw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy, o wydaniu zgody na zamieszczenie na oznakowaniu alternatywnej nazwy rodzajowej.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie oznakowania opakowań substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych oraz szczególnego sposobu oznakowania niektórych preparatów chemicznych został opracowany w związku ze zmianą upoważnienia ustawowego w art. 26 ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.). Zakres, który reguluje projekt rozporządzenia został poszerzony w stosunku do zakresu regulacji obowiązującego obecnie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 2 września 2003 r. w sprawie oznakowania opakowań substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 173, poz. 1679 oraz z 2004 r. Nr 260, poz. 2595) o szczególny sposób oznakowania niektórych preparatów chemicznych, także niezaklasyfikowanych jako niebezpieczne. Jednocześnie projekt dostosowuje przepisy polskie do dyrektywy Komisji 2006/8/WE z dnia 23 stycznia 2006 r. zmieniającej, w celu dostosowania do postępu technicznego, załączniki II, III i V do dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 19 z 24.01.2005).

Projekt rozporządzenia dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 92/32/EWG z dnia 30 kwietnia 1992 r. zmieniającej po raz siódmy dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. U. L 154 z 05.06.1992),
- 2) dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 200 z 30.07.1999, corr. Dz. Urz. WE L 006 z 10.01.2002),
- 3) dyrektywy 2001/59/WE z dnia 6 sierpnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz dwudziesty ósmy dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych,

dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 225 z 21.08.2001),

4) dyrektywy 2001/60/WE z dnia 7 sierpnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/45/WE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 226 z 22.08.2001),

5) dyrektywy 2003/82/WE z dnia 11 września 2003 r. zmieniającej dyrektywę 91/414/EWG w odniesieniu do standardowych zwrotów określających szczególne zagrożenia i środki ostrożności dla środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 228 z 12.09.2003),

6) dyrektywy 2004/66/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. dostosowującej dyrektywy 1999/45/WE, 2002/83/WE, 2003/37/WE, 2003/59/WE oraz dyrektywy 77/388/EWG, 91/414/EWG, 96/26/EWG, 2003/48/WE i 2003/49/WE, w zakresie swobodnego przepływu towarów, swobody świadczenia usług, rolnictwa, polityki transportowej, opodatkowania, w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz. Urz. WE L 168 z 1.05.2004) (dyrektywa transponowana częściowo - część III załącznika dotycząca rolnictwa),

7) dyrektywy 2006/8/WE z dnia 23 stycznia 2006 r. zmieniającej, w celu dostosowania do postępu technicznego, załączniki II, III i V do dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącej się do zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 19 z 24.01.2005).

Szczególny sposób oznakowania niektórych preparatów chemicznych zawiera załącznik nr 4 do rozporządzenia. Należy podkreślić, że w poprzednim rozporządzeniu załącznik nr 4 ustalał sposób oznakowania niektórych preparatów niebezpiecznych wymagających szczególnego oznakowania, ale zgodnie z obowiązującym wówczas upoważnieniem ustawowym nie było określone, że niektóre zapisy dotyczą także preparatów niezaklasyfikowanych jako niebezpieczne. W związku ze zmianą upoważnienia ustawowego uległ zmianie tytuł załącznika i zmieniono jego układ wprowadzając czytelny i jednoznaczny podział preparatów wymagających szczególnego oznakowania na preparaty zaklasyfikowane jako

niebezpieczne, niezaklasyfikowane jako niebezpieczne i preparaty wymagające szczególnego oznakowania niezależnie od ich klasyfikacji. Treść napisów wymaganych w przypadku określonych rodzajów preparatów pozostała niezmieniona, natomiast zgodnie z dyrektywą 2006/8/WE doprecyzowano i ujednolicono sposób umieszczania tych napisów na opakowaniach preparatów.

W przepisie dotyczącym braku możliwości stosowania alternatywnej nazwy rodzajowej w przypadku substancji, dla których w osobnych przepisach ustalono wartości najwyższych dopuszczalnych stężeń w środowisku pracy, doprecyzowano, że zgodnie z dyrektywą 1999/45/WE chodzi o substancje, dla których ustalono wartości narażenia zawodowego we Wspólnocie Europejskiej.

W związku z problemami z interpretacją w załączniku nr 4 do rozporządzenia zmieniono sformułowanie „preparaty przeznaczone do stosowania w postaci aerozolu” na „preparaty przeznaczone do stosowania w postaci rozpylonej”. Poprawiono zapis „Preparaty zawierające kadm (stopy) i przeznaczone do użycia przy lutowaniu” na „Preparaty zawierające kadm (stopy) i przeznaczone do użycia przy lutowaniu lub spawaniu”.

Ponadto w celu uporządkowania treści załączników włączono załączniki nr 2a i 3a dotyczące środków ochrony roślin jako części II odpowiednio do załączników nr 2 i 3 do rozporządzenia (dotychczasowa treść załączników nr 2 i 3 została w nich umieszczona jako część I).

Ponieważ zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2006/8/WE właściwe regulacje prawne w państwach członkowskich muszą wejść w życie najpóźniej do dnia 1 marca 2007 r., a jednocześnie przemysł potrzebuje czasu na dostosowanie oznakowania preparatów do nowych przepisów, termin tego dostosowania, w przypadku preparatów chemicznych zaklasyfikowanych na podstawie dotychczasowych przepisów, należy dostosować do przepisów rozporządzenia do dnia 1 marca 2007 r. Projekt rozporządzenia, jako zgodny z obowiązującym prawem Wspólnoty Europejskiej, skutkującym przyjęciem specyfikacji technicznych, wyłączony jest – na podstawie art. § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) - z procedury notyfikacji aktów prawnych.

Ocena skutków regulacji (OSR)

Podstawą opracowania projektu rozporządzenia było upoważnienie ustawowe z art. 26 ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.). Konieczność opracowania nowego rozporządzenia jest spowodowana zmianą upoważnienia ustawowego. Ponadto projekt dostosowuje przepisy polskie do dyrektywy Komisji 2006/8/WE z dnia 23 stycznia 2006 r. zmieniającej, w celu dostosowania do postępu technicznego, załączniki II, III i V do dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącej się do zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 19 z 24.01.2005).

1. Konsultacje

Projekt rozporządzenia w ramach uzgodnień międzydziałowych będzie rozesłany również do następujących instytucji, stowarzyszeń przemysłowych i organizacji konsumenckich:

1. Polska Izba Przemysłu Chemicznego – Związek Pracodawców
2. Rada Krajowa Federacji Konsumentów
3. Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Chemii Gospodarczej
4. Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Tworzyw Sztucznych
5. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego
6. Krajowa Izba Gospodarcza
7. Instytut Chemii Przemysłowej
8. Instytut Przemysłu Organicznego
9. Instytut Przemysłu Organicznego -Oddział w Pszczynie
10. Instytut Ochrony Środowiska
11. Instytut na Rzecz Ekorozwoju
12. Polski Klub Ekologiczny
13. Polski Komitet Normalizacyjny
14. Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin
15. Główny Inspektor Ochrony Roślin
16. Instytut Ochrony Roślin
17. Stowarzyszenie Producentów Środków Ochrony Roślin

18. Państwowy Zakład Higieny

19. Instytut Medycyny Pracy

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wydanie rozporządzenia nie wpłynie na budżet państwa ani budżety jednostek samorządu terytorialnego.

3. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Wpływ regulacji na przedsiębiorstwa.

Wymóg umieszczania napisów o określonej treści na oznakowaniu niektórych preparatów chemicznych podlegających szczególnemu oznakowaniu był określony w obowiązujących przepisach, nie było tylko dotychczas jednoznacznie sprecyzowane, że wymóg ten dotyczy również preparatów niezaklasyfikowanych jako niebezpieczne. Jednak większość przedsiębiorców umieszczała wymagane napisy na preparatach niezaklasyfikowanych jako niebezpieczne, jeżeli należały do jednej z grup wymagających szczególnego oznakowania. Ponadto ujednolicono i doprecyzowano miejsce umieszczenia tych napisów – poprzednio przepisy nakazywały umieszczanie ich na oznakowaniu lub na opakowaniu w zależności od grupy produktów, obecnie musi on być umieszczony na oznakowaniu znajdującym się na opakowaniu preparatu.

W chwili obecnej trudno jest oszacować liczbę preparatów, których oznakowanie będzie wymagało wprowadzenia zmian, jednak jak już wspomniano duża część przedsiębiorców wprowadza do obrotu produkty oznakowane zgodnie z wymogami projektu rozporządzenia, ponadto przepisy dotyczą jedynie określonych w załączniku nr 4 do rozporządzenia grup preparatów, a koszty ewentualnej zmiany oznakowania nie powinny być istotne. Wprowadzenie wymogu szczególnego oznakowania produktów zawierających kadm stosowanych przy spawaniu dotyczy tylko niewielkiej grupy produktów.

4. Wpływ na rynek pracy

Wydanie rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Z uwagi na jednakowy wpływ regulacji na wszystkie przedsiębiorstwa, rozporządzenie nie wpłynie na wewnętrzną konkurencyjność gospodarki. Wydanie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na zdrowie ludzi i na środowisko

Wydanie rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na zdrowie ludzi i na środowisko, ponieważ został w nim jednoznacznie sformułowany wymóg umieszczania pewnych informacji ostrzegawczych na niektórych preparatach niezaklasyfikowanych jako niebezpieczne.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

8. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

**w sprawie zakresu wykonywania kontroli prawidłowości przekazywanych
danych rynkowych**

Na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 30 marca 2001 r. o rolniczych badaniach rynkowych (Dz. U. Nr 42, poz. 471, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaj artykułów rolno-spożywczych objętych kontrolą,
- 2) przedsiębiorców objętych kontrolą,
- 3) częstotliwość kontroli.

§ 2. 1. Kontrolą obejmuje się artykuły rolno-spożywcze wymienione w pkt. I.1. załącznika do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 sierpnia 2004r. w sprawie zbieranych danych rynkowych (Dz. U. Nr 192, poz. 1971 oraz z 2006 r. Nr 1, poz. 6).

2. Kontroli podlegają przedsiębiorcy, o których mowa w § 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 sierpnia 2004 r. w sprawie zbieranych danych rynkowych, którzy zostali zawiadomieni przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych i przekazują dane rynkowe do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi w zakresie wymienionym w pkt.2.1. i 2.2.

3. Kontrolę przedsiębiorcy przeprowadza się raz w miesiącu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915 oraz z 2007 r. Nr 38, poz. 244).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 135, poz. 1145, z 2004 r. Nr 34, poz. 292 oraz z 2006 r. Nr....., poz.).

Uzasadnienie

Zgodnie z zapisami art. 8, ust. 4 ustawy z dnia 30 marca 2001 r. o rolniczych badaniach rynkowych (Dz. U. Nr 42, poz. 471, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145, z 2004 r. Nr 34, poz. 292 oraz) ustawodawca nałożył na ministra właściwego do spraw rynków rolnych obowiązek określenia, w drodze rozporządzenia, przedsiębiorców i rodzaj artykułów rolno-spożywczych objętych kontrolą prawidłowości przekazywania danych rynkowych, a także częstotliwość przeprowadzania takiej kontroli, mając na względzie konieczność uzyskania informacji dotyczących wiarygodności przekazywanych danych rynkowych oraz zapewnienie możliwości porównania danych ujętych w dokumentach ze stanem faktycznym. Na podstawie przepisów wyżej wymienionego rozporządzenia działania kontrolne będzie prowadzić, zgodnie z brzmieniem wspomnianej ustawy Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Informacje na temat poziomu cen i wielkości obrotów artykułami rolno-spożywczymi są gromadzone i przekazywane Komisji Europejskiej w ramach wypełniania obowiązków wynikających z prawodawstwa Unii Europejskiej oraz są ściśle związane z realizacją Wspólnej Polityki Rolnej. W Rzeczypospolitej Polskiej podstawę badań rynkowych stanowi ustawa z dnia 30 marca 2001 r. o rolniczych badaniach rynkowych, zgodnie z którą minister właściwy do spraw rynków rolnych nakłada na wybrane podmioty rynku rolnego obowiązek przekazywania informacji dotyczących poziomu cen i wielkości obrotów. System został stworzony przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi i do zadań tego urzędu należy gromadzenie informacji od podmiotów rynku rolnego, przetwarzanie ich i przesyłanie Komisji Europejskiej, z częstotliwością i w terminach określonych w rozporządzeniach UE. Prawodawstwo Unii Europejskiej, w niektórych przypadkach, jak ma to miejsce dla rynku wołowiny, bardzo szczegółowo określa definicje zbieranych danych rynkowych, metodologię oraz ewentualne odstępstwa od metod notyfikacji cen. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 295/96 z dnia 16 lutego 1996 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1892/87 w odniesieniu do rejestrowania cen rynkowych dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz, wskazuje również na potrzebę przeprowadzania w przedsiębiorstwach objętych badaniem cen kontroli prawidłowości przygotowywanych co tydzień meldunków cenowych. Art. 7 wyżej wymienionego rozporządzenia Komisji (WE) stanowi, że

państwa członkowskie podejmą wszelkie środki w celu zapewnienia rzetelności zgłaszanych cen. W tym celu również przedstawiciele Komisji Europejskiej przeprowadzają w państwach członkowskich kontrole.

Istnieje zatem uzasadniona potrzeba prowadzenia działań kontrolnych na rynku wołowiny, które mają na celu weryfikację prawidłowości przekazywania danych do Zintegrowanego Systemu Rolniczej Informacji Rynkowej, a przepisy rozporządzenia określą tym samym zakres zadań dla Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

I Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny objęte rozporządzeniem

Niniejsza regulacja dotyczy podmiotów działających na rynku wołowiny, przekazujących dane rynkowe w ramach Zintegrowanego Systemu Rolniczej Informacji Rynkowej, utworzonego dla potrzeb realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 30 marca 2001 r. o rolniczych badaniach rynkowych.

II Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa i terytorialnego sektora publicznego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje obciążeń dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego i budżetów jednostek sektora finansów publicznych.

III Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na regulację rynku pracy.

IV Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia poprawi przejrzystość cenową rynku wołowiny.

V Sytuacja i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rozwój regionalny Rzeczypospolitej Polskiej.

VI Konsultacje społeczne

Projekt ustawy zostanie skonsultowany z następującymi organizacjami społeczno-zawodowymi i branżowymi:

1. Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.
2. Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych.
3. Federacja Związków Producentów Rolnych.
4. Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”.

5. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”.
6. Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”.
7. Krajowa Rada Izb Rolniczych.
8. Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa RP.
9. Polski Związek Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPORTU¹⁾**

z dnia

**w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o
uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie kultury
fizycznej i sportu**

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. i Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu adaptacyjnego oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego i tryb ich ponoszenia;
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności i tryb ich ponoszenia.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

¹⁾ Minister Sportu kieruje działem administracji rządowej - kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu (Dz. U. Nr 131, poz. 918).

- 1) ustawa - ustawę z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych;
- 2) staż adaptacyjny - staż, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy;
- 3) test umiejętności - test, o którym mowa w art. 2 pkt 17 ustawy;
- 4) Biuletyn Informacji Publicznej - Biuletyn Informacji Publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110);
- 5) postępowanie - postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji prowadzone na podstawie ustawy;
- 6) wnioskodawca - wnioskodawcę w rozumieniu ustawy;
- 7) organ prowadzący postępowanie - ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu lub podmiot wskazany w trybie określonym w art. 4a ust. 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.²⁾).

§ 3. Staż adaptacyjny albo test umiejętności przeprowadza się dla następujących zawodów regulowanych w dziedzinie kultury fizycznej i sportu: trener, instruktor dyscypliny sportu, instruktor sportu osób niepełnosprawnych, instruktor rekreacji ruchowej, instruktor odnowy biologicznej, menedżer sportu, menedżer dyscypliny sportu i menedżer imprez sportowych.

§ 4. Konieczność odbycia stażu adaptacyjnego albo przeprowadzenia testu umiejętności stwierdza organ prowadzący postępowanie w formie postanowienia wydanego w toku postępowania.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2702, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1414 i 1417 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 143, poz. 1027, Nr 144, poz. 1045, Nr 157, poz. 1119, Nr 170, poz. 1218, Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1829 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 35, poz. 218.

§ 5. 1. W postanowieniu, o którym mowa w § 4, organ prowadzący postępowanie ustala program stażu adaptacyjnego oraz określa długość stażu adaptacyjnego.

2. Program stażu adaptacyjnego ustalany jest po przeprowadzeniu analizy kwalifikacji wnioskodawcy, z uwzględnieniem zakresu wiedzy, jaki jest niezbędny dla spełnienia wymagań kwalifikacyjnych określonych dla danego zawodu w dziedzinie kultury fizycznej i sportu.

3. Przy ustalaniu programu stażu adaptacyjnego bierze się pod uwagę:

- 1) dotychczasowe doświadczenie zawodowe wnioskodawcy i wymagania stawiane w zakresie, w jakim prowadzone jest postępowanie;
- 2) różnice w metodyce prowadzenia zajęć;
- 3) potrzeby poznania organizacji, zadań i zasad funkcjonowania jednostki w zakresie, w jakim prowadzone jest postępowanie.

4. Program stażu adaptacyjnego uwzględnia w szczególności:

- 1) uczestnictwo w charakterze obserwatora w odpowiednich zajęciach prowadzonych w jednostce przez opiekuna stażu adaptacyjnego lub inne osoby, w wymiarze co najmniej 8 godzin zajęć w miesiącu;
- 2) opracowywanie planu zajęć, prowadzenie zajęć w obecności opiekuna stażu adaptacyjnego lub kierownika jednostki, w której staż adaptacyjny jest odbywany, w wymiarze co najmniej 8 godzin zajęć w miesiącu, i omawianie tych zajęć z osobą, w której obecności się odbywały;
- 3) uczestnictwo w pracach organizacyjnych jednostki, w której staż adaptacyjny jest odbywany.

§ 6. Wnioskodawca po otrzymaniu postanowienia, o którym mowa w § 4, występuje z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego albo przeprowadzenie testu umiejętności.

§ 7. Organ prowadzący postępowanie przekazuje jednostce, w której ma być odbywany staż adaptacyjny, albo jednostce przeprowadzającej test umiejętności postanowienie, o którym mowa w § 4, wraz z kopią dokumentacji zawierającej informację o posiadanych kwalifikacjach, w tym o wykształceniu i doświadczeniu zawodowym wnioskodawcy.

Przekazanie może być dokonane również drogą elektroniczną lub za pomocą elektronicznych nośników informacji.

§ 8. Organ prowadzący postępowanie upowszechnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach podmiotowych ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu w szczególności informacje o wymogach kwalifikacyjnych dla poszczególnych zawodów w dziedzinie kultury fizycznej i sportu, informacje o kształceniu w tych zawodach, wykaz literatury pomocnej przy uzupełnianiu wiedzy niezbędnej do spełnienia tych wymogów, przykłady testów umiejętności, a także informacje o jednostkach, w których mogą być odbywane staże adaptacyjne, oraz omówienie wniosków z odbytych staży - z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Rozdział 2

Staż adaptacyjny

§ 9. 1. Staż adaptacyjny dla zawodów regulowanych w dziedzinie kultury fizycznej i sportu może być odbywany w następujących jednostkach:

- 1) klubach sportowych wskazanych przez właściwy dla danej dyscypliny lub dziedziny sportu polski związek sportowy - dla zawodów trener i instruktor dyscypliny sportu;
- 2) klubach sportowych wskazanych przez Polski Komitet Paraolimpijski, Polski Związek Sportu Niepełnosprawnych "Start", Polski Związek Sportowy Głuchych, Olimpiady Specjalne-Polska oraz Polskie Towarzystwo Społeczno-Sportowe "Sprawni Razem" - dla zawodu instruktor sportu osób niepełnosprawnych;
- 3) ogniskach Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej wskazanych przez Zarząd Główny Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej - dla zawodu instruktor rekreacji ruchowej oraz w ośrodkach wskazanych przez Polskie Towarzystwo Hipoterapeutyczne - dla zawodu instruktor rekreacji ruchowej ze specjalnością "hipoterapia";

4) akademiach wychowania fizycznego - dla zawodu instruktor odnowy biologicznej;

5) jednostkach wskazanych przez Polską Korporację Menedżerów Sportu - dla zawodów menedżer sportu, menedżer dyscypliny sportu i menedżer imprez sportowych - wskazanych w postanowieniu, o którym mowa w § 4.

2. Prezesi właściwych polskich związków sportowych oraz stowarzyszeń i związków stowarzyszeń o zasięgu ogólnokrajowym, o których mowa w ust. 1, rektorzy akademii wychowania fizycznego, Prezes Zarządu Głównego Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej oraz Prezydent Polskiej Korporacji Menedżerów Sportu przekazują organowi prowadzącemu postępowanie, raz w roku w terminie do dnia 15 grudnia, wykaz jednostek, w których wnioskodawcy mogą odbywać staż adaptacyjny, wraz z informacją o kwalifikacjach opiekunów stażu adaptacyjnego.

3. W postanowieniu, o którym mowa w § 4, wskazuje się odpowiednią jednostkę spośród jednostek wymienionych w wykazie, o którym mowa w ust. 2. W przypadku braku takiej jednostki odpowiednią jednostkę wskazuje organ prowadzący postępowanie, po uzgodnieniu z daną jednostką.

4. Wnioskodawca może wskazać jednostkę, która gotowa jest nawiązać z wnioskodawcą stosunek prawny, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy, w celu odbycia przez niego stażu adaptacyjnego.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, wnioskodawca do wniosku, o którym mowa w § 6, dołącza dokument zawierający zobowiązanie jednostki do nawiązania z wnioskodawcą stosunku prawnego.

6. W zobowiązaniu, o którym mowa w ust. 5, jednostka określa:

- 1) rodzaj stosunku prawnego;
- 2) termin, w jakim nawiąże stosunek prawny;
- 3) okres, na jaki nawiąże stosunek prawny;
- 4) informację o obowiązkach, jakie powierzy wnioskodawcy;
- 5) przewidywane koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego.

7. Organ prowadzący postępowanie może wskazać w postanowieniu jednostkę, o której mowa w ust. 4.

§ 10. 1. W celu odbycia stażu adaptacyjnego w jednostce wskazanej przez wnioskodawcę, o której mowa w § 9 ust. 4, wnioskodawca jest zatrudniany na podstawie umowy o pracę albo odbywa staż - bez wynagrodzenia lub za wynagrodzeniem - na podstawie umowy cywilnoprawnej, na warunkach określonych pomiędzy wnioskodawcą a jednostką.

2. W przypadku odbywania stażu adaptacyjnego w jednostce wskazanej przez organ prowadzący postępowanie w trybie § 9 ust. 3, wnioskodawca odbywa staż bez wynagrodzenia, chyba że jednostka i wnioskodawca postanowią inaczej.

§ 11. 1. Staż adaptacyjny odbywany jest w języku polskim, pod nadzorem opiekuna stażu adaptacyjnego, którym może być:

- 1) trener klasy mistrzowskiej lub klasy I - dla zawodu trener;
- 2) trener lub instruktor dyscypliny sportu, w której o uznanie kwalifikacji występuje wnioskodawca - dla zawodu instruktor dyscypliny sportu;
- 3) trener lub instruktor sportu osób niepełnosprawnych w specjalności, w której o uznanie kwalifikacji występuje wnioskodawca - dla zawodu instruktor sportu osób niepełnosprawnych;
- 4) instruktor rekreacji ruchowej w specjalności, w której o uznanie kwalifikacji występuje wnioskodawca - dla zawodu instruktor rekreacji ruchowej;
- 5) instruktor odnowy biologicznej posiadający dyplom ukończenia wyższych studiów magisterskich na kierunku fizjoterapia lub wychowanie fizyczne - dla zawodu instruktor odnowy biologicznej;
- 6) menedżer sportu w specjalizacji, w której o uznanie kwalifikacji występuje wnioskodawca - dla zawodów menedżer sportu, menedżer dyscypliny sportu i menedżer imprez sportowych.

2. Opiekuna stażu adaptacyjnego wyznacza na okres całego stażu adaptacyjnego kierownik jednostki, w której staż jest odbywany.

3. Zmiana opiekuna stażu adaptacyjnego może nastąpić z powodu:

- 1) braku możliwości dalszego wykonywania nadzoru;
- 2) umotywowanego wniosku wnioskodawcy złożonego nie później niż na 3 miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego;

- 3) umotywowanej prośby opiekuna stażu adaptacyjnego złożonej nie później niż na 3 miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego.

§ 12. Staż adaptacyjny rozpoczyna się w terminie określonym w postanowieniu, o którym mowa w § 4, lub w terminie uzgodnionym przez wnioskodawcę z jednostką.

§ 13. 1. Prawidłowy przebieg stażu adaptacyjnego zapewnia kierownik jednostki, w której staż jest odbywany.

2. Opiekun stażu adaptacyjnego informuje kierownika jednostki o realizacji przez wnioskodawcę zadań wynikających z programu stażu adaptacyjnego.

§ 14. Na wniosek wnioskodawcy złożony w trakcie odbywania stażu adaptacyjnego organ prowadzący postępowanie przedłuża albo odmawia przedłużenia stażu, po zapoznaniu się z opinią kierownika jednostki, w której staż adaptacyjny jest odbywany.

§ 15. 1. Oceny stażu adaptacyjnego dokonują wspólnie opiekun stażu adaptacyjnego i kierownik jednostki, w której staż był odbywany, w terminie 14 dni od dnia zakończenia stażu.

2. Przy ocenie stażu adaptacyjnego uwzględnia się w szczególności poprawność merytoryczną i metodyczną prowadzonych i wykonywanych zajęć, a także:

- 1) zaangażowanie zawodowe wnioskodawcy, w tym uczestnictwo w działalności i w pracach organizacyjnych jednostki, w której staż adaptacyjny był odbywany;
- 2) przestrzeganie porządku pracy ustalonego w jednostce, w której staż adaptacyjny był odbywany.

3. Ocena stażu adaptacyjnego składa się z raportu sporządzonego przez opiekuna stażu adaptacyjnego i wniosków kierownika jednostki, w której staż był odbywany, i zawiera uzasadnione stwierdzenie o przygotowaniu do samodzielnego wykonywania zawodu albo jego braku.

4. Ocena stażu adaptacyjnego jest potwierdzana podpisami kierownika jednostki i opiekuna stażu adaptacyjnego.

§ 16. Ocenę stażu adaptacyjnego kierownik jednostki, w której staż był odbywany, przekazuje wnioskodawcy oraz organowi prowadzącemu postępowanie, w terminie 3 dni od dnia jej sporządzenia.

§ 17. 1. Jeżeli ocena stażu adaptacyjnego jest negatywna, wnioskodawca, w terminie 14 dni od dnia otrzymania oceny, może wystąpić do organu prowadzącego postępowanie z wnioskiem o powtórne odbycie stażu adaptacyjnego.

2. Do powtórnego odbycia stażu adaptacyjnego przepisy § 9-16 i 30 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Test umiejętności

§ 18. 1. Test umiejętności jest przeprowadzany dwa razy w roku.

2. Terminy przeprowadzania testu umiejętności są ustalane przez organ prowadzący postępowanie do dnia 15 grudnia na rok następny i podawane do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach podmiotowych ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

§ 19. 1. Wnioskodawcy, którzy złożyli wnioski o przeprowadzenie testu umiejętności wcześniej niż na 30 dni przed ustalonym terminem testu, przystępują do testu w tym terminie.

2. Wnioskodawca może wystąpić z wnioskiem o przystąpienie do testu umiejętności w kolejnym terminie.

§ 20. 1. Test umiejętności jest przeprowadzany przez akademię wychowania fizycznego, wskazaną w postanowieniu, o którym mowa w § 4, po uzgodnieniu z daną akademią wychowania fizycznego, zwaną dalej "jednostką przeprowadzającą test".

2. Test umiejętności opracowuje jednostka przeprowadzająca test indywidualnie dla każdego wnioskodawcy.

3. Do opracowywania testu umiejętności przepis § 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 21. 1. Test umiejętności przeprowadza się w formie pisemnej z zachowaniem zasady anonimowości.

2. Jeżeli ze względu na chorobę lub niepełnosprawność wnioskodawcy nie jest możliwe przeprowadzenie testu umiejętności z zachowaniem zasady anonimowości, test przeprowadza się w formie odpowiedniej ze względu na chorobę lub niepełnosprawność wnioskodawcy, odnotowanej na arkuszu testu. Ocena takiego testu jest dokonywana niezwłocznie po jego zakończeniu.

§ 22. Test umiejętności przeprowadza się w języku polskim.

§ 23. Arkusze testu są przygotowywane i przechowywane w warunkach uniemożliwiających ich nieuprawnione ujawnienie przed rozpoczęciem testu.

§ 24. 1. Test umiejętności składa się z nie więcej niż 100 zagadnień lub pytań, w tym nie więcej niż 30 % stanowią zagadnienia lub pytania o charakterze opisowym. Każde z zagadnień lub pytań niemających charakteru opisowego zawiera nie mniej niż trzy możliwości odpowiedzi.

2. Co najmniej 90 % zagadnień lub pytań niemających charakteru opisowego zawiera jedną odpowiedź poprawną. Pozostałe zagadnienia mogą zawierać więcej niż jedną odpowiedź poprawną.

§ 25. 1. Test umiejętności przeprowadza komisja składająca się co najmniej z 3 osób, powoływana przez kierownika jednostki przeprowadzającej test.

2. Zagadnienia, pytania i możliwości odpowiedzi umieszczane są na jednostronnie zadrukowanych arkuszach testu opatrzonych pieczęcią jednostki przeprowadzającej test.

3. Z przebiegu testu umiejętności sporządza się protokół, który podpisują członkowie komisji przeprowadzającej test. W protokole odnotowuje się w szczególności:

- 1) imię i nazwisko wnioskodawcy;

- 2) nazwę i adres jednostki przeprowadzającej test;
- 3) datę przeprowadzenia testu;
- 4) skład komisji.

§26.1. Ocena testu ustalana jest w terminie 14 dni od dnia przeprowadzenia testu.

2. Odpowiedzi lub rozwiązania zagadnień i pytań są punktowane.

3. Oceny testu dokonuje komisja przeprowadzająca test, uwzględniając następujące kryteria:

- 1) za każdą prawidłową odpowiedź na zagadnienie lub pytanie niemające charakteru opisowego ustala się jednakową liczbę punktów, z tym że w przypadku gdy więcej niż jedna odpowiedź jest prawidłowa, dla uzyskania punktów za takie zagadnienie lub pytanie należy wskazać jako poprawne wszystkie odpowiedzi;
- 2) za każde prawidłowe rozwiązanie zagadnienia lub pytania o charakterze opisowym ustala się jednakową liczbę punktów;
- 3) zaliczenie testu następuje w przypadku, gdy wnioskodawca uzyska więcej niż 66 % punktów możliwych do uzyskania.

4. Kryteria oceny testu umiejętności, o których mowa w ust. 3, są dostępne dla wnioskodawcy w jednostce przeprowadzającej test oraz są umieszczane na arkuszu testu.

§ 27. Ocenę testu umiejętności komisja przeprowadzająca test przekazuje wnioskodawcy oraz organowi prowadzącemu postępowanie, w terminie 3 dni od dnia ustalenia oceny testu.

§ 28. 1. Nieprzystąpienie w wyznaczonym terminie do testu umiejętności bez usprawiedliwienia uznaje się za odstąpienie wnioskodawcy od testu umiejętności.

2. Usprawiedliwienie nieprzystąpienia wnioskodawcy w wyznaczonym terminie do testu umiejętności następuje w trybie przewidzianym dla usprawiedliwiania nieobecności w pracy, określonym w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 maja 1996 r. w sprawie sposobu usprawiedliwiania nieobecności w pracy oraz udzielania pracownikom zwolnień od pracy (Dz. U. Nr 60, poz. 281).

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, organ prowadzący postępowanie wyznacza ponownie termin przeprowadzenia testu umiejętności.

§ 29. 1. Wnioskodawca, który nie zaliczył testu umiejętności, w terminie 14 dni od dnia otrzymania oceny testu może wystąpić do organu prowadzącego postępowanie z wnioskiem o powtórne przystąpienie do testu umiejętności w najbliższym terminie.

2. Do powtórnego przystąpienia do testu umiejętności przepisy § 18-28 i 31 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Koszty odbywania stażu adaptacyjnego i przeprowadzania testu umiejętności

§ 30. 1. Obliczenia kosztów związanych z odbywaniem przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego dokonuje jednostka, w której staż adaptacyjny ma być odbywany, nie później niż na 14 dni przed dniem rozpoczęcia stażu, na podstawie rzeczywistych wydatków, które będą ponoszone przez jednostkę, ustalonych z uwzględnieniem w szczególności programu stażu, długości trwania stażu, wydatków techniczno-organizacyjnych i wynagrodzenia opiekuna stażu.

2. Wnioskodawca wpłaca kwotę opłaty z tytułu kosztów, o których mowa w ust. 1, w równych ratach płatnych z góry do 10. dnia każdego miesiąca za dany miesiąc, na rachunek bankowy wskazany przez kierownika jednostki, w której staż adaptacyjny jest odbywany.

3. W przypadku odbywania przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego na podstawie umowy cywilnoprawnej za wynagrodzeniem, opłata, o której mowa w ust. 2, może być za zgodą wnioskodawcy, wyrażoną na piśmie, potrącona z jego wynagrodzenia.

§ 31. 1. Obliczenia kosztów związanych z przeprowadzeniem testu umiejętności dokonuje jednostka przeprowadzająca test, nie później niż na 14 dni przed dniem przeprowadzenia testu, na podstawie rzeczywistych wydatków, które będą poniesione przez tę jednostkę, ustalonych z uwzględnieniem w szczególności wydatków

związanych z wynagrodzeniem osób opracowujących test, wynagrodzeniem członków komisji przeprowadzającej test oraz wydatków techniczno-organizacyjnych.

2. Wnioskodawca, nie później niż na 7 dni przed dniem przeprowadzenia testu umiejętności, wpłaca kwotę opłaty z tytułu kosztów, o których mowa w ust. 1, na rachunek bankowy wskazany przez kierownika jednostki przeprowadzającej test.

3. Przystępując do testu umiejętności, wnioskodawca okazuje dowód wpłaty opłaty, o której mowa w ust. 2.

4. W przypadku odstąpienia od testu umiejętności opłata, o której mowa w ust. 2, nie podlega zwrotowi.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 32. Traci moc rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 15 lutego 2005 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie kultury fizycznej i sportu (Dz. U. Nr 33, poz. 294).

§ 33. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPORTU

W POROZUMIENIU:

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Sportu w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie kultury fizycznej i sportu został przygotowany w związku z projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej tzw. ustawy horyzontalnej.

Projekt powtarza w zdecydowanej większości zapisy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 15 lutego 2005 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie kultury fizycznej i sportu (Dz. U. Nr 33, poz. 294).

W zawodach regulowanych w dziedzinie kultury fizycznej i sportu, w postępowaniu o uznanie kwalifikacji, niezbędne jest odbycie stażu adaptacyjnego lub zaliczenie testu umiejętności.

W projekcie wskazano warunki odbywania stażu adaptacyjnego, w tym wymogi dotyczące programu stażu.

Organ prowadzący postępowanie przekazuje jednostce, w której ma być odbywany staż lub przeprowadzany test umiejętności, informacje o posiadanych kwalifikacjach wnioskodawców.

Wyszczególniono jednostki, w których może być odbywany staż adaptacyjny. Wnioskodawca może odbyć staż będąc zatrudniony na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej.

Określono kwalifikacje osób, które mogą być opiekunami stażu adaptacyjnego.

Prawidłowy przebieg stażu zapewnia kierownik jednostki, w której staż jest odbywany. Kierownik ten, wspólnie z opiekunem stażu, dokonuje oceny stażu.

W przypadku negatywnej oceny stażu, wnioskodawca będzie mógł, w terminie 14 dni od otrzymania oceny, wystąpić do organu prowadzącego postępowanie o powtórne odbycie stażu adaptacyjnego.

Test umiejętności jest przeprowadzany przez akademię wychowania fizycznego, wskazaną w postanowieniu organu prowadzącego.

Test umiejętności przeprowadzany jest z zachowaniem zasady anonimowości. Ze względu na chorobę lub niepełnosprawność wnioskodawcy, test przeprowadza się w formie odpowiedniej ze względu na chorobę lub niepełnosprawność.

Określono sposób przeprowadzania testu i ustalania wyników.

Wnioskodawca, który nie zaliczył testu umiejętności może w określonym terminie wystąpić do organu prowadzącego postępowanie o powtórne przystąpienie do testu.

Ustalono także sposób ustalania kosztów.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Regulacja będzie oddziaływać na osoby, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej chcą pracować w zawodzie regulowanym w dziedzinie kultury fizycznej i sportu.

2. Konsultacje społeczne

Projekt otrzymają do zaopiniowania:

- 1) Polski Komitet Olimpijski
- 2) Polski Komitet Paraolimpijski
- 3) Unia Polskich Związków Sportowych
- 4) Polski Związek Sportu Niepełnosprawnych „Start”
- 5) Polski Związek Sportowy Głuchych
- 6) Olimpiady Specjalne – Polska
- 7) Polskie Towarzystwo Społeczno-Sportowe „Sprawni Razem”
- 8) Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej
- 9) Polskie Towarzystwo Hipoterapeutyczne
- 10) Polska Korporacja Menedżerów Sportu
- 11) Akademicki Związek Sportowy
- 12) Szkolny Związek Sportowy
- 13) akademie wychowania fizycznego

Projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie spowoduje istotnych skutków związanych z rynkiem pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcje przedsiębiorstw

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o
uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu agenta celnego**

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. i Nr..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu adaptacyjnego oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia,
 - 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia
- w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania zawodu agenta celnego, zwanego dalej "postępowaniem".

§ 2. Konieczność odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności stwierdza, w drodze postanowienia, właściwy organ określony w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.²⁾), zwany dalej "organem prowadzącym postępowanie".

§ 3. Wnioskodawca po otrzymaniu postanowienia, o którym mowa w § 2, występuje do organu prowadzącego postępowanie z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego albo przeprowadzenie testu umiejętności.

§ 4. Organ prowadzący postępowanie upowszechnia w Biuletynie Informacji Publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.³⁾), na stronach podmiotowych ministra właściwego do spraw finansów publicznych, informacje o wymaganiach kwalifikacyjnych dla zawodu agenta celnego.

Rozdział 2

Staż adaptacyjny

§ 5. 1. Staż adaptacyjny jest odbywany u przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.⁴⁾), zatrudniającego co najmniej trzech agentów celnych.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 238, poz. 2390, Nr 240, poz. 2408 i Nr 273, poz. 2702, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 169, poz. 1414, Nr 169, poz. 1417, Nr 155, poz. 1298 i Nr 267, poz. 2258, z 2006r. Nr 45, poz. 319, Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1027, Nr 144, poz. 1045, Nr 157, poz. 1119, Nr 170, poz. 1218, Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1829 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 35, poz. 218.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045, Nr 158, poz. 1121, Nr 171, poz. 1225 i Nr 235, poz. 1699.

2. Organ prowadzący postępowanie udziela, na wniosek, informacji o przedsiębiorcach, u których może być odbywany staż adaptacyjny.

§ 6. 1. Wnioskodawca do wniosku o odbycie stażu adaptacyjnego dołącza dokument zawierający zobowiązanie przedsiębiorcy do zorganizowania i przeprowadzenia dla wnioskodawcy stażu adaptacyjnego oraz do nawiązania z wnioskodawcą stosunku prawnego, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, wraz z dwoma egzemplarzami programu stażu adaptacyjnego, o którym mowa w § 11.

2. Zobowiązanie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:

- 1) rodzaj stosunku prawnego, jaki zostanie nawiązany z wnioskodawcą w trakcie odbywania stażu adaptacyjnego;
- 2) termin, w jakim zostanie nawiązany ten stosunek prawny;
- 3) okres, na jaki zostanie nawiązany ten stosunek prawny;
- 4) zakres czynności, jakie zostaną powierzone wnioskodawcy;
- 5) wskazanie opiekuna stażu, o którym mowa w § 9 ust. 1;
- 6) przewidywane koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego.

§ 7. Wnioskodawca odbywający staż adaptacyjny u przedsiębiorcy na podstawie umowy cywilnoprawnej może odbywać go bez wynagrodzenia lub za wynagrodzeniem, na warunkach określonych między wnioskodawcą a przedsiębiorcą.

§ 8. 1. Obliczenia kosztów związanych z odbywaniem przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego dokonuje przedsiębiorca, u którego staż adaptacyjny ma być odbywany, nie później niż w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia stażu adaptacyjnego, mając na uwadze wydatki na pokrycie materiałów dydaktycznych i pomocy naukowych oraz kosztów organizacyjno-technicznych, ustalonych z uwzględnieniem programu i długości trwania stażu.

2. Wnioskodawca uiszcza koszty, o których mowa w ust. 1, w postaci jednorazowej opłaty, płatnej najpóźniej w dniu zakończenia stażu adaptacyjnego, na rachunek bankowy wskazany przez przedsiębiorcę, u którego staż adaptacyjny jest odbywany.

§ 9. 1. Staż adaptacyjny wnioskodawca odbywa pod nadzorem opiekuna stażu. Opiekunem stażu może być wyłącznie osoba wpisana na listę agentów celnych, która wykonywała czynności agenta celnego w nieprzerwanym okresie co najmniej 3 lat poprzedzających datę rozpoczęcia wykonywania funkcji opiekuna stażu oraz jest zatrudniona u przedsiębiorcy, u którego odbywany jest staż adaptacyjny, w dniu rozpoczęcia stażu adaptacyjnego.

2. Opiekun stażu adaptacyjnego nie może być zmieniany w trakcie odbywania stażu, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Zmiana opiekuna stażu może nastąpić w przypadku:

- 1) braku możliwości dalszego pełnienia przez opiekuna stażu czynności nadzoru nad wnioskodawcą;
- 2) zawieszenia działalności opiekuna stażu jako agenta celnego lub skreślenia go z listy agentów celnych;
- 3) umotywowanego wniosku, złożonego przez wnioskodawcę nie później niż na trzy miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego;
- 4) umotywowanej prośby opiekuna stażu, złożonej nie później niż na trzy miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, nowego opiekuna stażu wskazuje przedsiębiorca, u którego odbywany jest staż adaptacyjny, za zgodą organu prowadzącego postępowanie.

5. Zmiana opiekuna stażu adaptacyjnego nie ma wpływu na dotychczasowy program stażu adaptacyjnego.

§ 10. Przedsiębiorca, u którego odbywany jest staż adaptacyjny, nie może być zmieniany w trakcie odbywania stażu.

§ 11. 1. Staż adaptacyjny jest odbywany zgodnie z programem stażu adaptacyjnego, zatwierdzanym przez organ prowadzący postępowanie.

2. Organ prowadzący postępowanie, po umieszczeniu na dwóch egzemplarzach programu stażu adaptacyjnego adnotacji "zatwierdzam", jeden z egzemplarzy przesyła wnioskodawcy.

3. Program stażu adaptacyjnego jest przygotowywany indywidualnie dla danego wnioskodawcy przez opiekuna stażu, po szczegółowej analizie kwalifikacji

wnioskodawcy, z uwzględnieniem wykształcenia, dotychczasowego doświadczenia zawodowego wnioskodawcy oraz zakresu różnic między wykonywaniem funkcji przedstawicielskich przed organami celnymi w Rzeczypospolitej Polskiej i w państwie wnioskodawcy.

4. Program stażu obejmuje w szczególności:

- 1)zapoznanie się z działalnością przedsiębiorcy, u którego jest odbywany staż adaptacyjny;
- 2)zapoznanie się z krajowymi przepisami prawa w zakresie obrotu towarowego z zagranicą;
- 3)uczestniczenie w kompletowaniu i przygotowywaniu dokumentów przed dokonaniem zgłoszenia celnego;
- 4)uczestniczenie w pozostałych czynnościach wykonywanych przez agenta celnego.

§ 12. 1. Organ prowadzący postępowanie ustala długość stażu adaptacyjnego w sposób indywidualny dla każdego wnioskodawcy.

2. Organ prowadzący postępowanie może przedłużyć okres trwania stażu adaptacyjnego maksymalnie do 2 lat, na wniosek wnioskodawcy złożony w trakcie odbywania stażu adaptacyjnego.

§ 13. 1. Prawidłowy przebieg stażu adaptacyjnego zapewnia przedsiębiorca, u którego jest odbywany staż adaptacyjny.

2. Opiekun stażu informuje przedsiębiorcę o stopniu realizacji przez wnioskodawcę zadań wynikających z programu stażu.

§ 14. 1. Oceny stażu adaptacyjnego dokonują wspólnie opiekun stażu i przedsiębiorca, u którego odbył się staż adaptacyjny, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zakończenia stażu.

2. Oceny stażu adaptacyjnego dokonuje się w formie opinii przedsiębiorcy, u którego odbył się staż adaptacyjny, zawierającej szczegółowy opis przebiegu stażu, z uwzględnieniem poprawności merytorycznej wykonania powierzonych obowiązków wnioskodawcy w trakcie odbywania stażu.

3. Ocena stażu adaptacyjnego jest potwierdzana podpisami przedsiębiorcy i opiekuna stażu.

4. Przedsiębiorca, u którego odbył się staż adaptacyjny, przekazuje ocenę stażu adaptacyjnego organowi prowadzącemu postępowanie oraz wnioskodawcy, w terminie 7 dni od dnia jej sporządzenia.

Rozdział 3

Test umiejętności

§ 15. Test umiejętności przeprowadza Komisja Egzaminacyjna powołana zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 17 maja 2004 r. w sprawie egzaminu kwalifikacyjnego na agenta celnego oraz wpisu na listę agentów celnych (Dz. U. Nr 117, poz. 1223).

§ 16. 1. Wniosek o przeprowadzenie testu umiejętności sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden przesyła się do organu prowadzącego postępowanie, a drugi do Komisji Egzaminacyjnej.

2. Organ prowadzący postępowanie po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, przesyła do Komisji Egzaminacyjnej kopię dokumentacji zawierającej informację o posiadanych kwalifikacjach, w tym o wykształceniu i doświadczeniu zawodowym wnioskodawcy. Przekazanie może być dokonane z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych.

§ 17. O terminie i miejscu przeprowadzenia testu umiejętności zawiadamia się wnioskodawcę co najmniej na 30 dni przed wyznaczonym dniem przeprowadzenia testu umiejętności.

§ 18. Test umiejętności przeprowadza się w języku polskim.

§ 19. Test umiejętności opracowuje Komisja Egzaminacyjna; przepisy § 11 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 20. 1. Test umiejętności przeprowadza się w formie pisemnej.
2. Test umiejętności składa się ze 100 pytań i trwa nie dłużej niż 150 minut.
3. Ocenę pozytywną z testu umiejętności otrzymuje osoba, która prawidłowo odpowie co najmniej na 81 pytań.

§ 21. Ocena testu umiejętności jest ustalana w terminie nie dłuższym niż 3 dni od dnia przeprowadzenia testu.

§ 22. Wynik testu umiejętności Komisja Egzaminacyjna przekazuje wnioskodawcy oraz organowi prowadzącemu postępowanie, w terminie trzech dni od dnia ustalenia wyników testu.

§ 23. 1. Nieprzystąpienie w wyznaczonym terminie do testu umiejętności bez usprawiedliwienia uznaje się za odstąpienie wnioskodawcy od testu.
2. Usprawiedliwienie nieprzystąpienia wnioskodawcy w wyznaczonym terminie do testu umiejętności następuje w trybie przewidzianym dla usprawiedliwiania nieobecności w pracy, określonym w odrębnych przepisach.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, organ prowadzący postępowanie wyznacza ponownie termin przeprowadzenia testu.

§ 24. 1. Jeżeli wynik testu umiejętności jest negatywny, wnioskodawca, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego wyniku, może wystąpić do organu prowadzącego postępowanie z wnioskiem o powtórne przystąpienie do testu umiejętności w najbliższym terminie.
2. Do powtórnego przystąpienia do testu umiejętności przepisy § 15-23 i § 25 stosuje się odpowiednio.

§ 25. 1. Ustalenia kosztów związanych z przeprowadzeniem testu umiejętności dokonuje Komisja Egzaminacyjna, nie później niż w terminie 14 dni przed dniem jego przeprowadzenia, na podstawie rzeczywistych wydatków ponoszonych przez jednostkę, obliczonych z uwzględnieniem wydatków związanych z powołaniem zespołu egzaminacyjnego oraz wydatków organizacyjno-technicznych.

2. Wnioskodawca uiszcza koszty w postaci jednorazowej opłaty, nie później niż w terminie 7 dni przed dniem przeprowadzenia testu umiejętności, na konto bankowe wskazane przez Komisję Egzaminacyjną.

3. Przystępując do testu wnioskodawca okazuje dowód uiszczenia opłaty.

4. W przypadku odstąpienia od testu umiejętności, o którym mowa w § 15, opłata, o której mowa w ust. 2, nie podlega zwrotowi.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 26. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 8 lipca 2005 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu agenta celnego (Dz. U. Nr 139, poz. 1165).

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia..

MINISTER FINANSÓW

W POROZUMIENIU:

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MINIESTER EDUKACJI NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w znowelizowanym art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954 z późn. zm.), wdrażającej do polskiego prawa przepisy Dyrektywy Rady nr 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. dotyczącej ogólnego systemu uznawania dyplomów szkół wyższych, przyznanych na zakończenie przynajmniej trzyletniego kształcenia i doskonalenia zawodowego oraz Dyrektywy Rady nr 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznania kształcenia i doskonalenia zawodowego, uzupełniającej Dyrektywę nr 89/48/EWG.

Konieczność wydania nowego rozporządzenia związana jest ze zmianą delegacji zawartej w art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych. Zmiana ww. przepisu została wprowadzona art. 22 pkt 5 ustawy z dnia o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr, poz.). Zmiana ww. art. 15 rozszerzyła zakres podmiotowy stosowania przepisów rozporządzenia. Zgodnie z obecną delegacją ministrowie kierujący działami administracji rządowej, właściwi w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych należących do danego działu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, określają, w drodze rozporządzenia: 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz trybu ich ponoszenia, 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia - kierując się odrębnościami w wykonywaniu zawodów w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz specyfiką i szczególnymi wymaganiami dotyczącymi wykonywania zawodów regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej.

Natomiast art. 49 ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej nałożył obowiązek wydania nowego rozporządzenia. Zgodnie bowiem z powołanym przepisem dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Przepisy rozporządzenia będą stosowane w odniesieniu do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabędą w tych państwach kwalifikacje do wykonywania czynności przedstawicielskich w sprawach celnych, zgodnie z dyspozycją zawartą w artykule 5 Wspólnotowego Kodeksu Celnego (Rozporządzenie Rady (EEC) Nr 2913/92 z 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny) i mają zamiar wykonywać w RP czynności agenta celnego. Jeżeli w trakcie przeprowadzonego postępowania w sprawie uznania kwalifikacji właściwy organ, którym będzie Minister Finansów uzna, że istnieją znaczne różnice odnośnie zasad nabywania uprawnień oraz wykonywania zawodu w RP i w kraju, w którym osoba nabyła te kwalifikacje, może uzależnić decyzję o uznaniu kwalifikacji od odbycia przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności. Wyboru pomiędzy stażem adaptacyjnym albo testem umiejętności dokona wnioskodawca.

Po odbyciu stażu adaptacyjnego lub po złożeniu testu umiejętności Minister Finansów wydaje decyzję o uznaniu, lub nie, kwalifikacji wnioskodawcy do wykonywania czynności agenta celnego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozporządzenie w § 1 – 4 zawiera przepisy ogólne dotyczące zarówno stażu adaptacyjnego jak i testu umiejętności, które określają w szczególności zasady dokonywania przez wnioskodawcę wyboru pomiędzy stażem adaptacyjnym i testem umiejętności.

Przepisy § 5 – 14 odnoszą się do stażu adaptacyjnego. Rozporządzenie przewiduje, że taki staż może odbywać się wyłącznie u przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.) zatrudniającego co najmniej trzech agentów celnych. Wnioskodawca, który zdecyduje się na odbycie stażu adaptacyjnego będzie musiał uprzednio porozumieć się z przedsiębiorcą, u którego ten staż ma się odbywać. Zobowiązanie przedsiębiorcy do

przyjęcia wnioskodawcy na staż adaptacyjny będzie dołączane do wniosku o jego odbycie, jako jeden z wymaganych dokumentów.

Zgodnie z przepisami ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych wnioskodawca podczas odbywania stażu będzie zatrudniony u przedsiębiorcy na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej. Rozporządzenie precyzuje, iż wnioskodawca odbywający staż adaptacyjny u przedsiębiorcy na podstawie umowy cywilnoprawnej będzie mógł odbywać go bez wynagrodzenia lub za wynagrodzeniem, na warunkach określonych między wnioskodawcą a przedsiębiorcą. Przepisy ww. ustawy stanowią, iż wnioskodawca ponosi koszty odbywania stażu adaptacyjnego. Rozporządzenie natomiast, zgodnie z ustawową delegacją, określa sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia. Obowiązek obliczenia kosztów we wskazanym w rozporządzeniu terminie, nałożony został na przedsiębiorcę, u którego odbywany będzie staż adaptacyjny. Obliczenie kosztów winno nastąpić na podstawie rzeczywistych wydatków, które będą ponoszone przez przedsiębiorcę, ustalonych z uwzględnieniem programu i długości trwania stażu adaptacyjnego oraz wydatków organizacyjno-technicznych. Jednorazowa opłata z tytułu kosztów związanych z przeprowadzeniem stażu adaptacyjnego wpłacana będzie przez wnioskodawcę najpóźniej w dniu zakończenia stażu adaptacyjnego, na rachunek bankowy przedsiębiorcy, u którego staż adaptacyjny jest odbywany. Staż adaptacyjny będzie przebiegał pod nadzorem opiekuna stażu, którym może być wyłącznie osoba wpisana na listę agentów celnych, która wykonywała czynności agenta celnego w nieprzerwanym okresie co najmniej 3 lat poprzedzających datę rozpoczęcia wykonywania funkcji opiekuna stażu oraz jest zatrudniona u przedsiębiorcy, u którego odbywa się staż, w dniu rozpoczęcia stażu. Wymóg trzyletniego doświadczenia w zawodzie agenta celnego, przewidziany dla opiekuna stażu, podyktowany jest specyfiką zdobywania kwalifikacji w tym zawodzie. Do wykonywania zawodu agenta celnego, poza spełnieniem wymogów formalno-prawnych, wystarczającym jest pozytywne złożenie egzaminu. Umiejętności i praktykę agent celny zdobywa dopiero w trakcie wykonywania zawodu. A zatem niedopuszczalnym jest, by opiekunem stażu była osoba bez doświadczenia, posiadająca jedynie wiedzę teoretyczną.

Rozporządzenie nie przewiduje możliwości zmiany przedsiębiorcy w trakcie odbywania stażu adaptacyjnego. W przypadku, gdy ze względu na sytuację ekonomiczną

przedsiębiorcy, kontynuowanie stażu będzie niemożliwe, staż zaczynany będzie od początku u nowego przedsiębiorcy. Zmiana przedsiębiorcy w trakcie odbywania stażu uniemożliwiłaby dokonanie rzetelnej oceny jego przebiegu. Oceny stażu adaptacyjnego dokonywać będą wspólnie przedsiębiorca i opiekun stażu. Zaznaczyć należy, iż w przypadku zmiany przedsiębiorcy zmieniłby się również opiekun stażu. Ponadto zmiana przedsiębiorcy wiązałaby się z ponownym przedstawieniem przez wnioskodawcę zobowiązania przedsiębiorcy do zorganizowania i przeprowadzenia stażu adaptacyjnego, jak również z ponownym zatwierdzeniem jego programu przez organ prowadzący postępowanie, a zatem de facto byłby to nowy staż adaptacyjny.

Program stażu adaptacyjnego jest przygotowywany przez opiekuna stażu indywidualnie dla danego wnioskodawcy, z uwzględnieniem wykształcenia i doświadczenia zawodowego wnioskodawcy oraz zakresu różnic między wykonywaniem funkcji przedstawicielskich przed organami celnymi w Rzeczypospolitej Polskiej i w kraju, gdzie wnioskodawca nabył kwalifikacje i jest zatwierdzany przez Ministra Finansów. Przedsiębiorca, u którego odbywał się staż adaptacyjny wspólnie z opiekunem stażu dokonują oceny stażu adaptacyjnego, na jego zakończenie. Oceny tej dokonuje się w formie opinii zawierającej szczegółowy opis przebiegu stażu, z uwzględnieniem poprawności merytorycznej wykonania powierzonych obowiązków wnioskodawcy w trakcie odbywania stażu. Następnie ocena stażu przekazywana jest wnioskodawcy oraz Ministrowi Finansów i stanowi podstawę do wydania decyzji o uznaniu, lub nie, kwalifikacji wnioskodawcy.

Przepisy § 15 – 25 odnoszą się do testu umiejętności, który przeprowadzany będzie przez Komisję Egzaminacyjną powołaną na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 maja 2004 r. w sprawie egzaminu kwalifikacyjnego na agenta celnego oraz wpisu na listę agentów celnych (Dz. U. Nr 117, poz. 1223).

Test umiejętności przeprowadzany będzie w formie pisemnej. Rozporządzenie określa ilość pytań, czas trwania testu, kryteria uzyskania oceny pozytywnej, terminy ustalania oceny oraz jej przekazania wnioskodawcy i organowi prowadzącemu postępowanie. Test umiejętności będzie przygotowywany z uwzględnieniem wykształcenia i doświadczenia zawodowego wnioskodawcy. Rozporządzenie reguluje również skutki nieprzystąpienia do testu umiejętności oraz możliwość powtórnego przystąpienia do testu, w przypadku uzyskania oceny negatywnej.

Zgodnie z przepisami ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych wnioskodawca ponosi koszty przeprowadzenia testu umiejętności. Rozporządzenie zaś, zgodnie z ustawową delegacją, określa sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia. Obliczenia kosztów związanych z przeprowadzeniem testu umiejętności dokonuje Komisja Egzaminacyjna, w terminie wskazanym w projekcie rozporządzenia, na podstawie rzeczywistych wydatków ponoszonych przez jednostkę, ustalonych z uwzględnieniem wydatków związanych z powołaniem zespołu egzaminacyjnego oraz wydatków organizacyjno-technicznych. Rozporządzenie określa termin w jakim wnioskodawca winien dokonać wpłaty na konto bankowe wskazane przez Komisję Egzaminacyjną oraz skutki finansowe odstąpienia od testu umiejętności.

Powyższe rozporządzenie, jako regulacja dostosowująca polskie prawo do prawa Unii Europejskiej, jest w pełni zgodne z prawem wspólnotowym.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie wiąże się ze zwiększeniem wydatków lub zmniejszeniem dochodów Budżetu Państwa.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie wywoła skutków dla rynku pracy. Wpływ na rynek pracy będą miały przepisy ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, które określają mechanizmy uznawania kwalifikacji uzyskanych na obszarze państw członkowskich UE (poza obszarem RP) przez obywateli UE. Konsekwencją uznania kwalifikacji na podstawie ustawy może być podjęcie pracy przez obywatela UE lub państw EFTA w RP. Rozwiązania legislacyjne zaproponowane w przedmiotowym rozporządzeniu mogą stanowić część postępowania w sprawie uznania kwalifikacji, o ile w tym postępowaniu wnioskodawca zostanie zobowiązany do odbycia stażu adaptacyjnego lub przystąpienia do testu umiejętności. Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 15 tej ustawy.

Do dnia dzisiejszego na podstawie dotychczas obowiązującego rozporządzenia nie wpłynął do Ministra Finansów żaden wniosek o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu agenta celnego. Barrierami ograniczającymi napływ obywateli krajów członkowskich Unii Europejskiej chętnych do wykonywania w RP czynności agenta celnego będą: duża różnica w wynagrodzeniach pomiędzy tymi krajami a RP, duża konkurencja w tym zawodzie, a także konieczność dobrej znajomości języka polskiego.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

5. Konsultacje społeczne.

Przedmiotowe rozporządzenie zostanie przedłożone stowarzyszeniom skupiającym agentów celnych, tj. Polskiej Izbie Cła Logistyki i Spedycji, Polskiej Izbie Spedycji i Logistyki oraz Krajowej Izbie Gospodarczej.

Rozporządzenie zostało również poddane konsultacjom społecznym poprzez umieszczenie na stronie internetowej Ministerstwa Finansów. W toku konsultacji społecznych nie zgłoszono uwag.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO¹⁾**

z dnia

**w sprawie stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności w toku postępowania o
uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do
wykonywania zawodu animator kultury**

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r., Nr 190, poz. 1864, z 2004r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2006r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia,
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia

¹⁾ Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego kieruje działem administracji rządowej – kultura i ochrona dziedzictwa narodowego na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (Dz. U. Nr 131, poz. 911).

- w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania zawodu animatora kultury w Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu bez bliższego określenia jest mowa o:

- 1) stażu adaptacyjnym - oznacza to staż, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, zwanej dalej "ustawą";
- 2) teście umiejętności - oznacza to test, o którym mowa w art. 2 pkt 17 ustawy;
- 3) postępowaniu - oznacza to postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji prowadzone na podstawie przepisów ustawy;
- 4) wnioskodawcy - oznacza to wnioskodawcę w rozumieniu ustawy;
- 5) organie prowadzącym postępowanie - oznacza to ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub organ wskazany w trybie określonym w art. 4a ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.²⁾),
- 6) Biuletynie Informacji Publicznej - oznacza to Biuletyn w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z 2002r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 110);
- 7) zawodzie animatora kultury - oznacza to kwalifikacje wymagane od osób wykonujących zawód animatora kultury, ustalone w rozporządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie wymagań kwalifikacyjnych i trybu stwierdzania kwalifikacji uprawniających do zajmowania określonych stanowisk w

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 12, poz. 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 141, poz. 1492, Nr 238, poz. 2390, Nr 240, poz. 2408 i Nr 273, poz. 2702, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 169, poz. 1414 i Nr 1417 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708 i 711, nr 143, poz. 1027, Nr 144, poz. 1045, Nr 157, poz. 1119, Nr 170, poz. 1218, Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1829 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 35, poz. 218.

niektórych instytucjach kultury, dla których organizatorem jest administracja rządowa lub jednostki samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 26, poz. 234, z 2003 r. Nr 97, poz. 882 i Nr 206, poz. 2003, z 2004 r. Nr 283, poz. 2833 oraz z 2006 r. Nr 34, poz. 238).

§ 3. 1. Konieczność odbycia stażu adaptacyjnego albo testu umiejętności jest stwierdzana w formie postanowienia wydanego w toku postępowania.

2. Wnioskodawca po otrzymaniu postanowienia, o którym mowa w ust. 1, zobowiązującego do odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności, występuje z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego albo przeprowadzenie testu umiejętności.

§ 4. Organ prowadzący postępowanie upowszechnia na stronach podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego informacje o wymogach kwalifikacyjnych dla zawodu animatora kultury.

§ 5. Organ prowadzący postępowanie przekazuje postanowienie, o którym mowa w § 3 ust. 1, wraz z kopią dokumentacji zawierającej informacje o posiadanych kwalifikacjach, w tym o wykształceniu i doświadczeniu zawodowym wnioskodawcy jednostce, w której ma być odbywany staż adaptacyjny albo komisji egzaminacyjnej, która przygotowuje i przeprowadza test umiejętności.

Rozdział 2

Staż adaptacyjny

§ 6. 1. Staż adaptacyjny, zwany dalej "stażem", może być odbywany w domach i centrach kultury, zwanych dalej "jednostkami".

2. Wnioskodawca wraz z wnioskiem o odbycie stażu składa formularz zgłoszeniowy. W formularzu zgłoszeniowym wnioskodawca wskazuje jednostkę gotową do nawiązania z wnioskodawcą stosunku prawnego, w celu odbywania przez niego stażu.

3. Wnioskodawca przedstawia organowi prowadzącemu postępowanie formularz zgłoszeniowy wraz z dokumentem zawierającym zobowiązanie jednostki do nawiązania z nim stosunku prawnego.

4. W dokumencie, o którym mowa w ust. 3, jednostka określa:

- 1) rodzaj stosunku prawnego;
- 2) termin, w jakim nawiąże stosunek prawny;
- 3) okres, na jaki nawiąże stosunek prawny;
- 4) informację o obowiązkach, jakie powierzy wnioskodawcy;
- 5) koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu.

§ 7. 1. Koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu są ustalane kwotowo przez kierownika jednostki, na podstawie rzeczywistych wydatków związanych z odbywaniem stażu, z uwzględnieniem długości okresu i obowiązków, o których mowa w § 6 ust. 4 pkt 3 i 4.

2. Rzeczywiste wydatki związane z odbywaniem stażu obejmują:

- 1) wydatki techniczno-organizacyjne jednostki, w której staż jest odbywany;
- 2) wynagrodzenie opiekuna stażu.

3. Opłata z tytułu kosztów odbywania przez wnioskodawcę stażu jest wnoszona jednorazowo albo miesięcznie w równych częściach na konto wskazane przez jednostkę. W przypadku odbywania stażu w ramach stosunku pracy albo na podstawie odpłatnej umowy cywilnoprawnej, opłata z tytułu odbywania przez wnioskodawcę stażu może być, za zgodą wnioskodawcy wyrażoną na piśmie, potrącana z jego wynagrodzenia.

§ 8. Staż odbywany jest pod nadzorem opiekuna posiadającego kwalifikacje w zawodzie animatora kultury, wyznaczonego przez kierownika jednostki.

§ 9. 1. Staż jest realizowany zgodnie z programem stażu, ustalonym przez kierownika jednostki i zatwierdzonym przez organ prowadzący postępowanie.

2. Program stażu określa się w postanowieniu, o którym mowa w § 3 ust. 1.

3. Program stażu przygotowywany jest dla każdego wnioskodawcy indywidualnie, po przeprowadzeniu analizy kwalifikacji wnioskodawcy z uwzględnieniem zakresu dotychczasowego doświadczenia zawodowego, okresu stażu niezbędnego do nabycia umiejętności do wykonywania zawodu animatora kultury na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz różnic wynikających ze specyfiki zawodu animatora kultury w Rzeczypospolitej Polskiej i państwie wnioskodawcy.

§ 10. 1. Prawidłowy przebieg stażu zapewnia kierownik jednostki, w której staż jest odbywany.

2. Opiekun stażu informuje kierownika jednostki o realizacji przez wnioskodawcę zadań wynikających z programu stażu.

§ 11. 1. Sprawozdanie z przebiegu stażu sporządzane jest przez wnioskodawcę w formie ustalonej przez kierownika jednostki i uwzględnia:

- 1) harmonogram zrealizowanych przez wnioskodawcę prac;
- 2) opis wykonywanych zadań.

2. Oceny stażu dokonują wspólnie opiekun stażu i kierownik jednostki, w której staż jest odbywany, w terminie 14 dni od dnia jego zakończenia.

3. Ocena stażu dokonywana jest w formie raportu opiekuna oraz wniosków kierownika jednostki, w której staż jest odbywany, i zawiera stwierdzenie o przygotowaniu do samodzielnego wykonywania zawodu animatora kultury.

4. Organ prowadzący postępowanie na podstawie wniosku kierownika jednostki podejmuje decyzję o uznaniu lub nieuznaniu kwalifikacji.

5. W przypadku oceny negatywnej organ prowadzący postępowanie może zaproponować przedłużenie stażu adaptacyjnego na czas określony.

Rozdział 3

Test umiejętności

§ 12. 1. Test umiejętności, zwany dalej "testem", przeprowadzany jest przez komisję egzaminacyjną składającą się z 5 osób.

2. W skład komisji wchodzić mogą osoby posiadające wyższe wykształcenie w zawodzie animatora kultury oraz minimum 5-letnie doświadczenie zawodowe.

3. Członków komisji egzaminacyjnej powołuje organ prowadzący postępowanie.

4. Do zadań komisji egzaminacyjnej należy w szczególności:

- 1) opracowanie zakresu testu;
- 2) przeprowadzenie testu;
- 3) dokonywanie oceny wyników testu;
- 4) sporządzenie protokołu.

5. Testy umiejętności przeprowadzane są dwa razy w roku.

§ 13. O terminie, miejscu przeprowadzenia, formie i kryteriach oceny testu organ prowadzący postępowanie zawiadamia wnioskodawcę, co najmniej na 30 dni przed wyznaczonym terminem przeprowadzenia testu.

§ 14. 1. W zawiadomieniu, o którym mowa w § 14, wskazuje się wysokość opłaty z tytułu kosztów przeprowadzenia testu.

2. Koszty przeprowadzenia testu ustala organ prowadzący postępowanie na podstawie rzeczywistych wydatków techniczno-organizacyjnych ponoszonych przez organ prowadzący postępowanie w związku z przeprowadzeniem testu, w tym wynagrodzenia komisji egzaminacyjnej i kosztów przygotowania testu.

3. Wnioskodawca wnosi opłatę z tytułu kosztów przeprowadzenia testu na rachunek bankowy organu prowadzącego postępowanie.

§ 15. 1. Test opracowuje komisja egzaminacyjna, a zatwierdza organ prowadzący postępowanie.

2. Do opracowania testu przepis § 10 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
3. Zakres przedmiotowy testu dostosowuje się do zawodu animatora kultury, w którym ma nastąpić uznanie kwalifikacji.
4. Test przeprowadza się w języku polskim.

§ 16. 1. Test przeprowadza się w formie egzaminu teoretycznego, sprawdzającego wybrane umiejętności z zakresu zawodu animatora kultury.

2. Wykonanie testu ocenia się w zależności od stopnia prawidłowości jego wykonania.
3. Wynik testu teoretycznego określa się jako "pozytywny" albo "negatywny".
4. O wynikach testu komisja egzaminacyjna rozstrzyga większością głosów. W razie równej liczby głosów o wyniku testu rozstrzyga głos przewodniczącego komisji.
5. Z czynności testu sporządza się protokół, w którym odnotowuje się datę przeprowadzenia testu. Protokół podpisują: przewodniczący komisji, członkowie i sekretarz komisji egzaminacyjnej.

§ 17. 1. Oceny testu komisja egzaminacyjna dokonuje w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia jego przeprowadzenia.

2. Wynik testu przewodniczący komisji egzaminacyjnej przedkłada organowi prowadzącemu postępowanie oraz przekazuje wnioskodawcy w terminie 3 dni od dnia ustalenia wyniku testu.

§ 18. Na podstawie wyniku przeprowadzonego testu umiejętności organ prowadzący postępowanie zalicza albo nie zalicza test umiejętności.

§ 19. 1. Nieprzystąpienie do testu w wyznaczonym terminie bez uzasadnionej przyczyny uważa się za odstąpienie od testu.

2. Ponowne przystąpienie do testu wymaga złożenia nowego wniosku, chyba że nieprzystąpienie do testu nastąpiło z uzasadnionej przyczyny.
3. Oceny przyczyny usprawiedliwiającej nieprzystąpienie do testu w wyznaczonym terminie dokonuje przewodniczący komisji egzaminacyjnej, kierując się zasadami określonymi w przepisach o usprawiedliwianiu nieobecności w pracy.

4. W przypadku nieprzystąpienia do testu z uzasadnionej przyczyny organ prowadzący postępowanie wyznacza ponownie termin oraz miejsce przeprowadzenia tego testu.

5. Wnioskodawca, który uzyskał negatywny wynik testu umiejętności, może ponownie przystąpić do testu dla zawodu animatora kultury nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia, w którym przeprowadzono test.

6. Do wnioskodawcy, o którym mowa w ust. 5, przepis § 15 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 20. Traci moc rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu animatora kultury (Dz. U. Nr 101, poz. 1049).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

W POROZUMIENIU:

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o *zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych* (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003r. Nr 190. poz. 1864, z 2004r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr , poz.) i zastąpi rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu animator kultury (Dz. U. Nr 101, poz. 1049).

W związku z wprowadzeniem przez ustawę horyzontalną, to jest ustawę o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej członkostwa w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr , poz.), zmian w upoważnieniach zawartych w ustawie z 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych nastąpiła konieczność zastąpienia dotychczasowego rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu animator kultury (Dz. U. Nr 101, poz. 1049) nowym rozporządzeniem.

Przepisy rozporządzenia będą stosowane wobec obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub też państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), ubiegających się o uznanie posiadanych przez nich kwalifikacji do wykonywania w Polsce zawodu animator kultury.

Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji prowadzone jest przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wskazującego w postanowieniu wydanym w toku postępowania jednostkę, w której ma być odbywany staż adaptacyjny albo przeprowadzany test umiejętności.

Projekt ustala warunki, sposób i tryb a także koszty odbywania stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności, z uwzględnieniem specyfiki wykonywania zawodu animator kultury. Projekt wprowadza zasadę, że test umiejętności będzie przeprowadzony był w

formie egzaminu, ocenianego przez komisję powołaną przez organ prowadzący postępowanie.

Ocena skutków regulacji (OSR)

Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Przepisy rozporządzenia będą miały zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji szwajcarskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), w sytuacji gdy organ prowadzący postępowanie wyda postanowienie o konieczności odbycia stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności w celu uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu animator kultury w Polsce. Organem prowadzącym postępowanie do uznania kwalifikacji zawodu regulowanego animator kultury jest minister właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wskazujący w postanowieniu wydanym w toku postępowania jednostkę, w której ma być odbywany staż adaptacyjny albo przeprowadzany test umiejętności.

Konsultacje społeczne:

Skutki wejścia w życie rozporządzenia

wpływ na sektor finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt przewiduje możliwość odbycia stażu adaptacyjnego bez wynagrodzenia, ponadto wydatki związane z organizacją stażu lub opłatę tytułem kosztów przeprowadzenia testu kwalifikacyjnego ponosi wnioskodawca.

Można przypuszczać, że w skali kraju powyższe procedury będą dotyczyły przypadków jednostkowych, ponieważ część wnioskodawców może starać się o uznanie kwalifikacji bez konieczności przeprowadzania dodatkowego postępowania, ze względu na podobieństwo zakresu kształcenia w zawodzie animator kultury w krajach Unii Europejskiej.

wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie wywoła skutków dla rynku pracy. Rozwiązania zaproponowane w przedstawionym rozporządzeniu mogą stanowić część postępowania w sprawie uznania kwalifikacji, o ile w tym postępowaniu zostanie wydane

postanowienie zobowiązujące do odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności. Konsekwencją uznania kwalifikacji może być podjęcie pracy przez obywatela UE w Polsce.

wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki.

wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

**w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o
uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji
Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o
Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze
Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania zawodów w dziedzinie
bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej**

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu adaptacyjnego oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia;
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 131, poz. 922).

wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) Biuletyn Informacji Publicznej - Biuletyn w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.³⁾);
- 2) ustawa - ustawę z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych;
- 3) postępowanie - postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji prowadzone na podstawie przepisów ustawy;
- 4) wnioskodawca - wnioskodawcę w rozumieniu ustawy;
- 5) zawody w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej - następujące zawody:
 - 6) inspektora ochrony radiologicznej, z wyjątkiem inspektora ochrony radiologicznej w pracowniach rentgenowskich stosujących aparaty rentgenowskie do celów diagnostyki medycznej, radiologii zabiegowej, radioterapii powierzchniowej i radioterapii schorzeń nienowotworowych,
 - a) inspektora dozoru jądrowego,
 - b) operatora reaktora badawczego,
 - c) dozymetrystę reaktora badawczego,
 - d) starszego dozymetrystę reaktora badawczego,
 - e) kierownika zmiany reaktora badawczego,
 - f) kierownika reaktora badawczego,
 - g) zastępcę dyrektora do spraw bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej w jednostce organizacyjnej posiadającej badawczy reaktor jądrowy,

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr ..., poz.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

- h) specjalistę do spraw ewidencji materiałów jądrowych,
- i) operatora przechowalnika wypalonego paliwa jądrowego,
- j) kierownika składowiska odpadów promieniotwórczych,
- k) kierownika zakładu unieszkodliwiania odpadów promieniotwórczych,
- l) operatora akceleratora stosowanego do celów medycznych oraz urządzeń do teleradioterapii,
- m) operatora akceleratora stosowanego do celów inne niż medyczne z wyłączeniem akceleratora stosowanego do kontroli pojazdów na przejściach granicznych,
- n) operatora akceleratora stosowanego do kontroli pojazdów na przejściach granicznych,
- o) operatora urządzeń do brachyterapii ze źródłami promieniotwórczymi.

§ 3. 1. Staż adaptacyjny albo test umiejętności prowadzi się dla poszczególnych zawodów w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej.

2. Jeżeli wnioskodawca wnosi o uznanie kwalifikacji do wykonywania więcej niż jednego zawodu w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, staż adaptacyjny albo test umiejętności przeprowadza się osobno dla każdego zawodu w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, którego dotyczy postępowanie.

3. Staż adaptacyjny i test umiejętności przeprowadza się w języku polskim.

§ 4. 1. Konieczność odbycia stażu adaptacyjnego albo testu umiejętności jest stwierdzana w formie postanowienia wydanego w toku postępowania.

2. Wnioskodawca po otrzymaniu postanowienia, o którym mowa w ust. 1, występuje z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego albo przeprowadzenie testu umiejętności.

§ 5. Prezes Agencji, będący organem prowadzącym postępowanie, przekazuje jednostce organizacyjnej, w której ma być odbywany staż adaptacyjny, albo komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej test umiejętności postanowienie, o którym mowa w § 4 ust. 1, wraz z kopią dokumentacji zawierającej informacje o posiadanych

kwalifikacjach, w tym o wykształceniu i doświadczeniu zawodowym wnioskodawcy. Przekazanie może być dokonane również za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

§ 6. Prezes Agencji upowszechnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach podmiotowych Prezesa Agencji:

- 1) informacje o wymogach kwalifikacyjnych dla zawodów w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej;
- 2) wykaz jednostek organizacyjnych, w których można odbyć staż adaptacyjny;
- 3) zakresy szkoleń, o których mowa w § 19 ust. 1 pkt 1 i 3, oraz zakres egzaminu kwalifikacyjnego, o którym mowa w § 19 ust. 1 pkt 2;
- 4) wykaz literatury potrzebnej do uzupełnienia wiedzy niezbędnej do spełnienia wymogów testu umiejętności.

Rozdział 2.

Staż adaptacyjny

§ 7. Staż adaptacyjny odbywa się w jednostce organizacyjnej właściwej ze względu na rodzaj zawodu w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, którego dotyczy postępowanie.

§ 8. W przypadku wystąpienia przez wnioskodawcę z wnioskiem, o którym mowa w § 4 ust. 2, Prezes Agencji wskazuje w postanowieniu jednostkę organizacyjną, w której wnioskodawca ma odbyć staż adaptacyjny, z zastrzeżeniem § 9.

§ 9. 1. Wnioskodawca może wskazać jednostkę organizacyjną z wykazu, o którym mowa w § 6 pkt 2, gotową nawiązać z wnioskodawcą stosunek prawny, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy, w celu odbycia przez niego stażu adaptacyjnego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca wraz z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego składa formularz zgłoszeniowy oraz zobowiązanie jednostki

organizacyjnej do nawiązania z wnioskodawcą stosunku prawnego.

3. W zobowiązaniu, o którym mowa w ust. 2, jednostka organizacyjna określa:

- 1) rodzaj stosunku prawnego;
- 2) termin, w jakim nawiąże stosunek prawny;
- 3) okres, na jaki nawiąże stosunek prawny;
- 4) informację o obowiązkach, jakie powierzy wnioskodawcy;
- 5) koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego.

4. Okres, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, nie może być krótszy niż długość stażu adaptacyjnego.

5. Prezes Agencji postanowieniem dopuszcza wnioskodawcę do odbycia stażu adaptacyjnego we wskazanej przez niego jednostce organizacyjnej.

§ 10. 1. Koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego są ustalane kwotowo przez jednostkę organizacyjną, w której wnioskodawca będzie odbywał staż, w oparciu o rzeczywiste wydatki związane z odbywaniem stażu, a także z uwzględnieniem długości okresu, o którym mowa w § 14 ust. 1.

2. Ustalone kwotowo koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego uiszczą się jednorazowo albo miesięcznie w równych częściach, na rachunek bankowy jednostki organizacyjnej, w której wnioskodawca będzie odbywał staż adaptacyjny.

§ 11. 1. W celu odbycia stażu adaptacyjnego w jednostce organizacyjnej wskazanej w formularzu zgłoszeniowym wnioskodawca jest zatrudniany na podstawie umowy o pracę albo odbywa staż bez wynagrodzenia lub za wynagrodzeniem, na podstawie umowy cywilnoprawnej - na warunkach określonych między wnioskodawcą a jednostką organizacyjną.

2. W przypadku odbycia stażu adaptacyjnego w jednostce organizacyjnej wskazanej przez Prezesa Agencji w trybie § 8, wnioskodawca odbywa staż adaptacyjny na podstawie umowy cywilnoprawnej bez wynagrodzenia, chyba że jednostka organizacyjna oraz wnioskodawca postanowią inaczej.

§ 12. 1. Staż adaptacyjny odbywa się pod nadzorem opiekuna stażu, którym może być

osoba posiadająca kwalifikacje w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej równorzędne albo wyższe od kwalifikacji, o uznanie których występuje wnioskodawca.

2. Opiekuna stażu adaptacyjnego, o którym mowa w ust. 1, wyznacza kierownik jednostki organizacyjnej, w której wnioskodawca odbywa staż.

3. Opiekun stażu adaptacyjnego sprawuje nadzór nad przebiegiem stażu wnioskodawcy, w szczególności poprzez:

- 1) kontrolę realizacji programu stażu;
- 2) kontrolę obecności wnioskodawcy w okresie stażu;
- 3) gromadzenie informacji o przebiegu stażu.

4. Opiekun stażu adaptacyjnego sporządza raport z przebiegu stażu i opinię o przebiegu stażu.

5. Zmiana opiekuna stażu adaptacyjnego może nastąpić:

- 1) z powodu braku możliwości pełnienia czynności nadzoru;
- 2) na uzasadniony wniosek wnioskodawcy złożony nie później niż na trzy miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego;
- 3) na uzasadniony wniosek opiekuna stażu złożony nie później niż na trzy miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego.

6. W przypadku zaistnienia okoliczności, o której mowa w ust. 5, kierownik jednostki, w której staż adaptacyjny jest odbywany, niezwłocznie dokonuje zmiany opiekuna, informując o tym wnioskodawcę.

§ 13. 1. Wnioskodawca odbywa staż adaptacyjny zgodnie z programem, ustalonym przez Prezesa Agencji, w postanowieniu, o którym mowa w § 8 albo § 9 ust. 5.

2. Program stażu adaptacyjnego jest przygotowywany dla każdego wnioskodawcy indywidualnie, po przeprowadzeniu analizy kwalifikacji wnioskodawcy, z uwzględnieniem zakresu wiedzy, jaka jest niezbędna do spełnienia wymagań kwalifikacyjnych określonych dla danego zawodu w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej.

3. Program stażu adaptacyjnego ustala się na podstawie:

- 1) świadectw i dyplomów oraz innych dokumentów potwierdzających posiadane

przez wnioskodawcę kwalifikacje;

2) dotychczasowego doświadczenia zawodowego wnioskodawcy;

3) wymogów kwalifikacyjnych dla określonego zawodu w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, którego dotyczy postępowanie;

4) różnic wynikających ze specyfiki zawodu regulowanego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej i państwa wnioskodawcy.

§ 14. 1. Długość stażu adaptacyjnego określa się w postanowieniu, o którym mowa w § 4 ust. 1.

2. Na wniosek wnioskodawcy złożony w toku postępowania Prezes Agencji może przedłużyć długość stażu adaptacyjnego.

3. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 2, został złożony w trakcie stażu adaptacyjnego, Prezes Agencji przedłuża lub odmawia przedłużenia stażu, po zapoznaniu się z opinią kierownika jednostki organizacyjnej, w której wnioskodawca odbywa staż adaptacyjny.

§ 15. Staż adaptacyjny rozpoczyna się w terminie określonym w postanowieniu, o którym mowa w § 8 albo § 9 ust. 5.

§ 16. 1. Prawidłowy przebieg stażu adaptacyjnego zapewnia kierownik jednostki organizacyjnej, w której wnioskodawca odbywa staż.

2. Opiekun stażu informuje kierownika jednostki organizacyjnej, w której wnioskodawca odbywa staż adaptacyjny, o realizacji przez wnioskodawcę zadań wynikających z programu stażu adaptacyjnego.

§ 17. 1. Oceny stażu adaptacyjnego dokonują wspólnie opiekun stażu i kierownik jednostki organizacyjnej, w której wnioskodawca odbywa staż, nie później niż w ciągu czternastu dni od dnia zakończenia stażu.

2. Przy dokonywaniu oceny stażu adaptacyjnego uwzględnia się w szczególności poprawność merytoryczną wykonania powierzonych obowiązków, a także:

1) zaangażowanie zawodowe wnioskodawcy, w tym uczestnictwo w działalności jednostki organizacyjnej, w której odbywał staż;

2) przestrzeganie porządku pracy ustalonego w jednostce organizacyjnej, w której wnioskodawca odbywał staż.

3. Oceny stażu adaptacyjnego zawierającej uzasadnione stwierdzenie o przygotowaniu do samodzielnego wykonywania zawodu lub jego braku dokonuje w formie opinii opiekun stażu.

4. Ocena stażu adaptacyjnego potwierdzana jest podpisem kierownika jednostki organizacyjnej, w której wnioskodawca odbywał staż.

§ 18. Kierownik jednostki organizacyjnej, w której wnioskodawca odbywał staż adaptacyjny, przekazuje ocenę stażu adaptacyjnego wnioskodawcy oraz Prezesowi Agencji, w terminie siedmiu dni od dnia jego zakończenia.

Rozdział 3.

Test umiejętności

§ 19. 1. Test umiejętności dla zawodów w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej wymienionych w:

1) § 2 pkt 5 lit. a - obejmuje indywidualnie ustalony, odpowiedni zakres szkolenia dla osób ubiegających się o uprawnienia inspektorów ochrony radiologicznej, określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie stanowisk mających istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej oraz inspektorów ochrony radiologicznej (Dz. U. Nr 21, poz. 173);

2) § 2 pkt 5 lit. b - obejmuje indywidualnie ustalony odpowiedni zakres egzaminu kwalifikacyjnego dla kandydatów na stanowisko inspektora dozoru jądrowego, określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 2002 r. w sprawie inspektorów dozoru jądrowego (Dz.U. Nr 137, poz. 1154);

3) § 2 pkt 5 lit. c-p - obejmuje indywidualnie ustalony, odpowiedni zakres

szkolenia dla osób ubiegających się o uprawnienia umożliwiające zatrudnienie na stanowiskach mających istotne znaczenia dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, określony w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1.

2. Zakres testu umiejętności każdorazowo uwzględnia indywidualne różnice w zakresie wymagań dotyczących wykonywania zawodów w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a państwem wnioskodawcy.

§ 20. 1. Test umiejętności dla zawodów w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej wymienionych w:

1) § 2 pkt 5 lit. a - przygotowuje i przeprowadza komisja egzaminacyjna właściwa dla uprawnień inspektora ochrony radiologicznej, określona w rozporządzeniu, o którym mowa w § 19 ust. 1 pkt 1;

2) § 2 pkt 5 lit. b - przygotowuje i przeprowadza odpowiednia komisja egzaminacyjna właściwa dla uprawnień inspektora dozoru jądrowego, określona w rozporządzeniu, o którym mowa w § 19 ust. 1 pkt 2;

3) § 2 pkt 5 lit. c-p - przygotowuje i przeprowadza komisja egzaminacyjna właściwa dla uprawnień umożliwiających zatrudnienie na stanowisku mającym istotne znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, określona w rozporządzeniu, o którym mowa w § 19 ust. 1 pkt 1.

2. Test umiejętności przeprowadza się w obecności co najmniej trzech członków komisji egzaminacyjnej, w tym przewodniczącego lub jego zastępcy.

§ 21. 1. Testy umiejętności przeprowadzane są trzy razy w roku.

2. O terminie i miejscu przeprowadzenia testu umiejętności Prezes Agencji zawiadamia wnioskodawcę co najmniej na 30 dni przed wyznaczonym dniem przeprowadzenia testu umiejętności.

3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, Prezes Agencji podaje zakres wiedzy i umiejętności, który będzie objęty testem.

§ 22. 1. W zawiadomieniu, o którym mowa w § 21 ust. 2, wskazuje się wysokość kosztów przeprowadzenia testu umiejętności.

2. Koszty przeprowadzenia testu umiejętności są ustalane kwotowo przez Prezesa Agencji w oparciu o rzeczywiste wydatki ponoszone przez Prezesa Agencji w związku z przeprowadzeniem testu.

3. Ustalone kwotowo koszty za przeprowadzenie testu umiejętności wnioskodawca wpłaca na rachunek bankowy Państwowej Agencji Atomistyki.

4. Wnioskodawca przedstawia dowód dokonania wpłaty ustalonych kwotowo kosztów, o których mowa w ust. 1, przed przystąpieniem do testu umiejętności.

§ 23. 1. Test umiejętności opracowuje komisja egzaminacyjna.

2. Test umiejętności składa się z dwóch etapów: pisemnego i ustnego.

3. Etap pisemny testu składa się z:

1) w przypadku zawodów w dziedzinie ochrony radiologicznej wymienionych w § 2 pkt 5 lit. a i lit. c-p - pytań testowych oraz zadań obliczeniowych lub pytań problemowych;

2) w przypadku zawodu w dziedzinie ochrony radiologicznej wymienionego w § 2 pkt 5 lit. b - zadań obliczeniowych.

4. Czas trwania etapu pisemnego określa każdorazowo przewodniczący komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej test umiejętności, uwzględniając indywidualnie określony zakres testu umiejętności, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Czas trwania etapu pisemnego nie może przekroczyć 90 minut.

6. Do etapu ustnego dopuszcza się osoby, które:

1) w przypadku etapu pisemnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, odpowiedziały poprawnie na co najmniej 2/3 pytań testowych oraz rozwiązały co najmniej 2/3 pytań problemowych lub zadań obliczeniowych;

2) w przypadku etapu pisemnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, rozwiązały co najmniej 60% zadań obliczeniowych.

7. Etap ustny testu składa się z nie więcej niż 6 pytań. Etap ustny testu uznaje się za zdany, jeżeli osoba zdająca odpowiedziała poprawnie na co najmniej 50% pytań.

8. Wynik testu umiejętności określa się jako "pozytywny" lub "negatywny".

9. O wyniku testu umiejętności komisja egzaminacyjna rozstrzyga większością głosów. W razie równej liczby głosów o wyniku testu rozstrzyga głos przewodniczącego komisji.

10. Z przeprowadzonego testu umiejętności sporządza się protokół, który podpisują członkowie komisji egzaminacyjnej przeprowadzający test umiejętności.

§ 24. Wynik przeprowadzonego testu umiejętności przewodniczący komisji egzaminacyjnej przekazuje Prezesowi Agencji i wnioskodawcy, w terminie siedmiu dni od dnia przeprowadzenia testu.

§ 25. 1. Nieprzystąpienie do testu umiejętności w wyznaczonym terminie bez uzasadnionej przyczyny uważa się za odstępianie od testu umiejętności.

2. Ponowne przystąpienie do testu umiejętności wymaga złożenia nowego wniosku, chyba że nieprzystąpienie do testu umiejętności nastąpiło z uzasadnionej przyczyny.

3. W przypadku nieprzystąpienia do testu umiejętności z uzasadnionych przyczyn Prezes Agencji wyznacza ponownie miejsce i termin przeprowadzenia testu.

4. Oceny przyczyny nieprzystąpienia do testu umiejętności w wyznaczonym terminie Prezes Agencji dokonuje, kierując się przepisami o usprawiedliwianiu nieobecności w pracy.

5. Wnioskodawca, który uzyskał negatywny wynik z testu umiejętności, może ponownie złożyć wniosek o przeprowadzenie testu umiejętności dla danego zawodu w dziedzinie bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym przeprowadzono test umiejętności.

Rozdział 4.

Przepisy końcowe

§ 26. Traci moc rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania

zawodów w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej (Dz. U. Nr 128, poz. 1346).

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

W POROZUMIENIU:

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia jest wykonaniem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr ..., poz. ...).

Projekt rozporządzenia określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu adaptacyjnego oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia;
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia.

Przepisy rozporządzenia znajdują zastosowanie w przypadku, gdy wnioskodawca występuje do Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki o uznanie nabytych przez niego w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania określonych zawodów w dziedzinie bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej, wymienionych w § 2 pkt 8 projektu rozporządzenia. Właściwość Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki do uznawania kwalifikacji do wykonywania ww. zawodów regulowanych wynika z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 maja 2003 r w sprawie upoważnienia do uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 97, poz. 890), które zostało wydane na podstawie art. 4a ust. 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928, z późn. zm.).

W zakresie spraw uregulowanych niniejszym projektem rozporządzenia obowiązuje dotychczas rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów w dziedzinie bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej (Dz. U. Nr 128, poz.

1346). Potrzeba wydania nowego rozporządzenia wynika z faktu, iż upoważnienie ustawowe zawarte w art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych zostało zmienione przez przepisy ustawy z dnia 2006 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr....., poz.). Zmiana podstawy prawnej polegała na uzupełnieniu wytycznych, wobec czego istnieje konieczność, stosownie do § 32 ust. 2 zasad techniki prawodawczej, wydania nowego rozporządzenia.

Rozdział 1 projektu rozporządzenia zawiera przepisy ogólne. W § 2 projektu rozporządzenia zawarto wyjaśnienia używanych w projekcie pojęć. W § 3 projektu rozporządzenia zawarto zasadę, zgodnie z którą staż adaptacyjny albo test umiejętności prowadzone są dla określonego zawodu w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, przy czym jeżeli wnioskodawca wnosi o uznanie kwalifikacji do wykonywania więcej niż jednego zawodu regulowanego, odbywa odrębny staż adaptacyjny albo przystępuje do odrębnego testu umiejętności dla każdego z tych zawodów. Rozwiązanie takie podyktowane jest specyfiką zawodów w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, a w szczególności odrębnymi wymaganiami kwalifikacyjnymi i różnicami w szkoleniu dla poszczególnych zawodów.

Paragraf 4 projektu rozporządzenia przewiduje, iż konieczność odbycia stażu adaptacyjnego albo testu umiejętności jest stwierdzana w formie postanowienia wydanego przez Prezesa PAA. Prawo wyboru między stażem adaptacyjnym a testem umiejętności przysługuje wnioskodawcy. § 5 zawiera obowiązek przekazania przez Prezesa Agencji jednostce organizacyjnej, w której ma być odbywany staż adaptacyjny, albo komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej test umiejętności postanowienia, o którym mowa § 4 ust. 1 projektu rozporządzenia, wraz z kopią dokumentacji zawierającej informacje o posiadanych kwalifikacjach, w tym o wykształceniu i doświadczeniu zawodowym wnioskodawcy. W § 6 projektu rozporządzenia zawarto zobowiązanie do zamieszczania przez Prezesa PAA określonych informacji związanych ze stażami adaptacyjnymi i testami umiejętności w Biuletynie Informacji Publicznej.

W rozdziale 2 projektu rozporządzenia szczegółowo uregulowano warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem

stażu adaptacyjnego oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia.

Przyjęto, iż staż adaptacyjny odbywany jest w jednostce organizacyjnej właściwej ze względu na rodzaj zawodu w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, którego dotyczy postępowanie (§ 7), przy czym wykaz tych jednostek organizacyjnych określa Prezes PAA i rozpowszechnia w Biuletynie Informacji Publicznej (§ 6 pkt 2).

Po wydaniu przez Prezesa PAA postanowienia, o którym mowa w § 4 ust.1 projektu rozporządzenia wnioskodawca występuje do Prezesa PAA z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego albo przeprowadzenia testu umiejętności (§ 4 ust. 2). Wnioskodawca może przy tym wskazać jednostkę organizacyjną, która gotowa jest nawiązać z nim stosunek prawny w celu odbycia stażu (§ 9 ust. 1). Jeżeli tego nie uczyni Prezes PAA wskazuje ją w postanowieniu (§ 8). W związku z odbywaniem stażu adaptacyjnego wnioskodawca uiszcza opłatę z tytułu kosztów odbywania stażu adaptacyjnego na rachunek bankowy jednostki, w której wnioskodawca będzie odbywał staż adaptacyjny. Koszty odbywania stażu są ustalane kwotowo przez jednostkę organizacyjną, w której wnioskodawca będzie odbywał staż, w oparciu o rzeczywiste wydatki związane z odbywaniem stażu (§ 10).

Przepisy § 13 – 15 projektu rozporządzenia regulują kwestie programu, długości i terminu rozpoczęcia stażu adaptacyjnego.

W § 12 i § 16 projektu rozporządzenia uregulowano kwestię nadzoru nad przebiegiem stażu adaptacyjnego, a w § 17 i § 18 kwestię oceny stażu adaptacyjnego.

W rozdziale 3 projektu rozporządzenia szczegółowo uregulowano warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, jak również sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia.

W § 19 ust. 2 zawarto zasadę, zgodnie z którą test umiejętności każdorazowo uwzględnia indywidualne różnice w zakresie wymagań dotyczących wykonywania zawodów w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a państwem wnioskodawcy. W § 19 ust. 1 projektu rozporządzenia określono zakresy przedmiotowe testów umiejętności dla

poszczególnych zawodów w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej.

Po wydaniu przez Prezesa PAA w toku postępowania o uznanie kwalifikacji postanowienia, o którym mowa w § 4 ust. 1 projektu rozporządzenia, wnioskodawca występuje do Prezesa PAA z wnioskiem o przeprowadzenie testu umiejętności. Za przeprowadzenie testu umiejętności wnioskodawca uiszcza opłatę z tytułu kosztów przeprowadzenia testu. Koszty te są ustalane kwotowo przez organ prowadzący postępowanie w oparciu o rzeczywiste wydatki ponoszone przez organ prowadzący postępowanie w związku z przeprowadzeniem testu. Ww. opłatę wnosi się na rachunek bankowy organu prowadzącego postępowanie, i stanowi to dochód budżetu państwa (§ 22). Z uwagi na fakt, iż wnioskodawca pokrywa całość kosztów związanych z przeprowadzeniem testu zdecydowano by testy umiejętności przeprowadzane były trzy razy w roku (§ 21 ust. 1).

W § 20 - 25 projektu rozporządzenia określono właściwość komisji egzaminacyjnych powoływanych przez Prezesa PAA do przeprowadzania testu umiejętności, termin zawiadomienia wnioskodawcy o terminie i miejscu testu umiejętności, język, w którym test jest przeprowadzany, a także sposób i tryb przeprowadzenia testu umiejętności i oceny jego wyników.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałują projektowane regulacje

Przedmiotowy projekt rozporządzenia odnosi się z jednej strony do osób, które nabyły w Unii Europejskiej kwalifikacje do wykonywania zawodów w dziedzinie ochrony radiologicznej, a zamierzają je wykonywać na terytorium RP, a z drugiej zaś strony do:

- kierowników jednostek organizacyjnych, którzy zamierzają powierzyć wykonywanie funkcji inspektora ochrony radiologicznej takim osobom lub zatrudnić je na którymś ze stanowisk wymienionych w § 2 pkt 8 lit. c - p projektu rozporządzenia,
- Prezesa PAA, który zamierza powołać takie osoby na inspektorów dozoru jądrowego.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia w ramach konsultacji społecznych zostanie skierowany do następujących podmiotów:

- 1) Komisja Bezpieczeństwa Jądrowego i Ochrony Radiologicznej Rady do Spraw Atomistyki,
- 2) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 3) Federacja Związków Zawodowych Pracowników Ochrony Zdrowia,
- 4) Polskie Towarzystwo Medycyny Nuklearnej,
- 5) Polskie Towarzystwo Onkologiczne,
- 6) Polskie Towarzystwo Fizyki Medycznej,
- 7) Polskie Towarzystwo Nukleoniczne,
- 8) Stowarzyszenie Inspektorów Ochrony Radiologicznej,
- 9) Wojskowy Instytut Higieny i Epidemiologii,
- 10) Instytut Medycyny Pracy,
- 11) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych,
- 12) Konfederacja Pracodawców Polskich,
- 13) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”,
- 14) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- 15) Business Center Club,

- 16) Związek Rzemiosła Polskiego,
- 17) Forum Związków Zawodowych,
- 18) Centralne Laboratorium Ochrony Radiologicznej,
- 19) Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Izotopów POLATOM,
- 20) Zakład Unieszkodliwiania Odpadów Promieniotwórczych,
- 21) Instytut Problemów Jądrowych,
- 22) Instytut Fizyki Jądrowej,
- 23) Instytut Energii Atomowej,
- 24) Państwowy Zakład Higieny,
- 25) Rada Krajowa Federacji Konsumentów
- 26) Akademia Górniczo – Hutnicza, Wydział Fizyki i Informatyki Stosowanej.

Projekt zostanie także umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska, Biuletynie Informacji Publicznej Państwowej Agencji Atomistyki oraz na stronie internetowej Państwowej Agencji Atomistyki.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Regulacje zaproponowane w projekcie rozporządzenia nie będą miały wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego. Przewiduje się, że ilość osób występujących rocznie o uznanie kwalifikacji nie przekroczy 4 – 5 osób, z tego uznanie kwalifikacji następować będzie w trybie testu kwalifikacyjnego w stosunku do 2 – 3 osób.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Regulacje zaproponowane w projekcie rozporządzenia nie będą miały wpływu na rynek pracy (vide pkt 3 zdanie drugie).

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorców, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przyjęcie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Regulacje zaproponowane w projekcie rozporządzenia nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Projekt rozporządzenia nie pociąga za sobą dodatkowych wydatków poza istniejącymi w aktualnie obowiązującym stanie prawnym.

8. Korzyści społeczne

Regulacje zaproponowane w projekcie rozporządzenia zapewnią możliwość uzyskania kwalifikacji w zawodach regulowanych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, związanych z działalnością w warunkach narażenia na działanie promieniowania jonizującego oraz z nadzorem nad taką działalnością.

Wstępna opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów w dziedzinie bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, tj:

- Dyrektywą Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów szkół wyższych, przyznawanych na zakończenie trzyletniego kształcenia i doskonalenia zawodowego (Dz.Urz. WE Nr L019, 24/01/1989),
- Dyrektywą Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i doskonalenia zawodowego, jako uzupełnienie Dyrektywy Rady 89/48/EWG (Dz.Urz. WE Nr L 209, 24/07/1992).

**ROZPORZĄDZENIA
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie budownictwa wodnego

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu adaptacyjnego oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia;
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 131, poz. 922).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr, poz.

wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu bez bliższego określenia mowa jest o:

- 1) ustawie - oznacza to ustawę z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych;
- 2) stażu adaptacyjnym - oznacza to staż, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy;
- 3) teście umiejętności - oznacza to test, o którym mowa w art. 2 pkt 17 ustawy;
- 4) działach administracji rządowej - oznacza to działy określone w przepisach ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn.zm.³⁾);
- 5) stronach podmiotowych ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej - oznacza to strony podmiotowe Biuletynu Informacji Publicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.⁴⁾);
- 6) postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji - oznacza to postępowanie prowadzone na podstawie przepisów ustawy;
- 7) wnioskodawcy - oznacza to wnioskodawcę w rozumieniu ustawy;
- 8) organie prowadzącym postępowanie - oznacza to ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej lub podmiot wskazany w trybie określonym w art. 4a ust. 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej;
- 9) zawodach regulowanych w dziedzinie budownictwa wodnego - oznacza to zawody regulowane w zakresie projektowania lub kierowania robotami budowlanymi w specjalności konstrukcyjno-budowlanej specjalizacji: obiekty budowlane gospodarki wodnej i obiekty budowlane melioracji wodnej.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2702, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1414 i 1417 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 143, poz. 1027, Nr 144, poz. 1045, Nr 157, poz. 1119, Nr 170, poz. 1218, Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1829 oraz z 2007 r. Nr 2, poz. 125 i Nr 35, poz. 218.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

§ 3. Staż adaptacyjny albo test umiejętności prowadzi się dla poszczególnych zawodów regulowanych z zagadnień związanych z gospodarką zasobami wodnymi w dziedzinie budownictwa wodnego.

§ 4. 1. Staż adaptacyjny albo test umiejętności prowadzi się zgodnie z postanowieniem zobowiązującym do odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności wydany w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji.

2. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, organ prowadzący postępowanie ustala program stażu oraz określa czas trwania stażu.

3. Wnioskodawca po otrzymaniu postanowienia, o którym mowa w ust. 1, występuje z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego albo przeprowadzenie testu umiejętności.

§ 5. Organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji przekazuje odpowiednio jednostce, w której ma być odbywany staż adaptacyjny, albo jednostce przygotowującej i przeprowadzającej test umiejętności, postanowienie, o którym mowa w § 4 ust. 1, wraz z kopią materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie uznania kwalifikacji, zawierającego informację o posiadanych kwalifikacjach, w tym o wykształceniu, w części o której mowa w art. 7 ust. 3 pkt 4 ustawy. Przekazanie może być dokonane również w formie elektronicznej.

§ 6. Organ prowadzący postępowanie, na stronach podmiotowych ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej upowszechnia informacje o wymogach kwalifikacyjnych w tych zawodach, informacje o kształceniu w tym zakresie, wykazy literatury pomocnej przy uzupełnianiu wiedzy niezbędnej dla spełnienia tych wymogów, przykłady testów umiejętności dla wybranych zakresów, a także jednostki, w których mogą być odbywane staże adaptacyjne, oraz wnioski z odbytych staży adaptacyjnych - z zachowaniem zasad ochrony danych osobowych.

Rozdział 2

Staż adaptacyjny

§ 7. 1. Staż adaptacyjny może odbywać się w Regionalnych Zarządach Gospodarki Wodnej i innych jednostkach organizacyjnych właściwych ze względu na rodzaj zawodu regulowanego, którego dotyczy postępowanie, zwanych dalej "jednostkami", wskazanych w postanowieniu, o którym mowa w § 4 ust. 1.

2. Dyrektorzy Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej raz do roku w terminie do dnia 15 grudnia na rok następny wykaz jednostek, w których wnioskodawcy mogą odbywać staż adaptacyjny.

3. W postanowieniu, o którym mowa w § 4 ust. 1, wskazuje się odpowiednią jednostkę spośród jednostek umieszczonych w wykazie, o którym mowa w ust. 2. W przypadku braku takich jednostek, odpowiednią jednostkę wskazuje organ prowadzący postępowanie.

4. Wnioskodawca we wniosku, o którym mowa w § 4 ust. 3, może wskazać jednostkę, która jest gotowa nawiązać stosunek prawny, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy, w celu odbycia przez niego stażu adaptacyjnego.

5. Wnioskodawca do wniosku, o którym mowa w § 4 ust. 3, dołącza dokument zawierający zobowiązanie jednostki do nawiązania z nim stosunku prawnego.

6. W dokumencie, o którym mowa w ust. 5, jednostka określi:

- 1) rodzaj stosunku prawnego;
- 2) termin nawiązania stosunku prawnego;
- 3) okres, na jaki nawiąże stosunek prawny;
- 4) informację o obowiązkach, których wykonanie powierzy wnioskodawcy;
- 5) koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego.

§ 8. 1. Obliczenia kosztów związanych z odbywaniem przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego dokonuje jednostka, w której staż adaptacyjny ma być odbywany, nie później niż w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia stażu, na podstawie

rzeczywistych wydatków, które będą ponoszone przez jednostkę, ustalonych z uwzględnieniem programu i czasu trwania stażu, wynagrodzenia opiekuna stażu oraz wydatków organizacyjno-technicznych związanych ze stażem.

2. Wnioskodawca nie później niż w dniu rozpoczęcia stażu adaptacyjnego wpłaca 50 % kwoty opłaty z tytułu kosztów, o których mowa w ust. 1, na rachunek bankowy wskazany przez jednostkę, w której staż adaptacyjny ma być odbywany. Pozostałą część kwoty opłaty wnioskodawca wpłaca nie później niż ostatniego dnia odbywania stażu.

§ 9. W celu odbycia stażu adaptacyjnego w jednostce, w której ma odbywać się staż adaptacyjny, wnioskodawca jest zatrudniany w ramach stosunku pracy lub odbywa staż na podstawie umowy cywilnoprawnej, bez wynagrodzenia albo za wynagrodzeniem - na warunkach określonych między wnioskodawcą a jednostką.

§ 10. 1. Staż adaptacyjny odbywa się pod nadzorem opiekuna stażu, posiadającego odpowiednie kwalifikacje do pracy w dziedzinie budownictwa wodnego, w której o uznanie kwalifikacji występuje wnioskodawca.

2. Opiekuna stażu, na cały okres odbywania stażu adaptacyjnego, wyznacza kierownik jednostki, w której jest odbywany staż adaptacyjny, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Zmiana opiekuna stażu może nastąpić z powodu:

- 1) braku możliwości dalszego pełnienia czynności nadzoru;
- 2) umotywowanego wniosku wnioskodawcy złożonego nie później niż na trzy miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego;
- 3) umotywowanej prośby opiekuna stażu złożonej nie później niż na trzy miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego.

4. Zmiany opiekuna stażu dokonuje kierownik jednostki, w której staż adaptacyjny jest odbywany.

5. Kierownik jednostki informuje organ prowadzący postępowanie i wnioskodawcę o zmianie opiekuna stażu.

§ 11. Program stażu adaptacyjnego, o którym mowa w § 4 ust. 2, jest przygotowywany dla każdego wnioskodawcy indywidualnie, po szczegółowej analizie kwalifikacji wynikających z materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania w sprawie

uznania kwalifikacji oraz w oparciu o zakres wiedzy, jaki jest niezbędny dla spełnienia wymagań kwalifikacyjnych określonych dla zawodów regulowanych w dziedzinie budownictwa wodnego.

§ 12. W programie stażu adaptacyjnego uwzględnia się:

- 1) dotychczasowe doświadczenie zawodowe wnioskodawcy i wymagania stawiane pracownikom sektora budownictwa wodnego w zakresie, w jakim prowadzone jest postępowanie;
- 2) metody sprawowania nadzoru nad gospodarką wodną;
- 3) nowe narzędzia i metodologie inżynierii wodnej stosowane w dziedzinach aktywności człowieka;
- 4) potrzeby poznania organizacji, zadań i zasad funkcjonowania jednostki, do pracy, w której mają zostać uznane kwalifikacje wnioskodawcy;
- 5) potrzeby uczestniczenia przez wnioskodawcę w procesie popularyzacji wiedzy o gospodarce wodnej, prowadzonym przez daną jednostkę.

§ 13. Program stażu powinien przewidywać w szczególności:

- 1) uczestnictwo w charakterze obserwatora w odpowiednich pracach wykonawczych i nadzorujących prowadzonych w jednostce przez opiekuna stażu lub innych pracowników sektora budownictwa wodnego;
- 2) samodzielne prowadzenie prac wykonawczych i nadzorujących związanych z gospodarką zasobami wodnymi;
- 3) uczestnictwo w innych pracach i rodzajach działalności jednostki, w której staż adaptacyjny jest odbywany.

§ 14. 1. Na wniosek wnioskodawcy złożony w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji staż adaptacyjny może być przedłużony przez organ prowadzący postępowanie.

2. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, został złożony w trakcie odbywania stażu adaptacyjnego, organ prowadzący postępowanie przedłuża lub odmawia przedłużenia stażu, po zapoznaniu się z opinią kierownika jednostki, w której odbywa się staż adaptacyjny.

§ 15. Staż adaptacyjny rozpoczyna się w terminie określonym w postanowieniu lub w terminie uzgodnionym przez wnioskodawcę z jednostką. Kierownik jednostki informuje organ prowadzący postępowanie o rozpoczęciu stażu adaptacyjnego.

§ 16. 1. Prawidłowy przebieg stażu adaptacyjnego zapewnia kierownik jednostki, w której wnioskodawca odbywa staż.

2. Opiekun stażu informuje kierownika jednostki, w której wnioskodawca odbywa staż, o realizacji przez wnioskodawcę zadań wynikających z zatwierdzonego programu stażu.

§ 17. 1. Oceny stażu adaptacyjnego dokonują wspólnie opiekun stażu i kierownik jednostki, w której staż adaptacyjny jest odbywany, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zakończenia stażu.

2. Ocena stażu adaptacyjnego jest dokonywana w formie raportu opiekuna stażu i wniosków kierownika jednostki, w której staż adaptacyjny jest odbywany, i powinna zawierać uzasadnione stwierdzenie o przygotowaniu do samodzielnego wykonywania zawodu lub jego braku.

3. Ocena stażu adaptacyjnego potwierdzana jest podpisami kierownika jednostki i opiekuna stażu adaptacyjnego.

§ 18. Ocenę stażu adaptacyjnego kierownik jednostki, w której staż był odbywany, przekazuje wnioskodawcy oraz organowi prowadzącemu postępowanie, w terminie trzech dni od jej ustalenia.

§ 19. 1. W uzasadnionych przypadkach, w tym w przypadku niezaliczenia stażu adaptacyjnego, na umotywowany wniosek złożony przez wnioskodawcę, organ prowadzący postępowanie może przedłużyć staż adaptacyjny na czas określony.

2. Do przedłużonego stażu przepisy § 7-18 stosuje się odpowiednio.

§ 20. Organ prowadzący postępowanie zalicza, przedłuża albo nie zalicza stażu adaptacyjnego.

§ 21. Staż adaptacyjny odbywa się w języku polskim.

Rozdział 3

Test umiejętności

§ 22. 1. Test umiejętności jest przeprowadzany przez jednostkę sektora budownictwa wodnego, wskazaną w postanowieniu, o którym mowa w § 4 ust. 1.

2. Testy umiejętności są przeprowadzane dwa razy do roku.

3. Terminy testu umiejętności są ustalane przez organ prowadzący postępowanie najpóźniej do dnia 15 grudnia na rok następny i są podawane do publicznej wiadomości na stronach podmiotowych ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

§ 23. 1. Wnioskodawcy, którzy złożyli wnioski o przeprowadzenie testu w okresie powyżej trzech miesięcy od najbliższej daty testu, o której mowa w § 22 ust. 3, odbywają test w tym terminie.

2. Wnioskodawca może wystąpić o odbycie testu w terminie późniejszym, zgodnym z terminem, o którym mowa w § 22 ust. 3.

§ 24. 1. Obliczenia kosztów związanych z przeprowadzeniem testu umiejętności dokonuje odpowiednia jednostka, o której mowa w § 22 ust. 1, nie później niż w terminie 14 dni przed dniem przeprowadzenia testu, na podstawie rzeczywistych wydatków ponoszonych przez jednostkę przeprowadzającą test w dziedzinie budownictwa wodnego, ustalonych z uwzględnieniem w szczególności wydatków związanych z opracowaniem testu, powołaniem zespołu egzaminacyjnego, wynagrodzeniem członków zespołu egzaminacyjnego oraz wydatków organizacyjno-technicznych testu.

2. Wnioskodawca nie później niż w terminie 7 dni przed dniem przeprowadzenia testu umiejętności wpłaca kwotę opłaty z tytułu kosztów, o których mowa w ust. 1, na rachunek bankowy wskazany przez jednostkę.

3. Przystępując do testu, wnioskodawca okazuje dowód opłaty.

§ 25. 1. Test umiejętności opracowuje jednostka przeprowadzająca test.

2. Test umiejętności jest przygotowywany dla każdego wnioskodawcy indywidualnie, po szczegółowej analizie kwalifikacji wynikających z materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji oraz w oparciu o zakres wiedzy, jaki jest niezbędny dla spełnienia wymagań kwalifikacyjnych określonych dla zawodów regulowanych w dziedzinie budownictwa wodnego.

3. Z czynności testu sporządza się protokół, w którym odnotowuje się datę przeprowadzenia testu. Protokół podpisują osoby przeprowadzające test.

§ 26. 1. Test umiejętności przeprowadza się w formie pisemnej z zachowaniem zasady anonimowości.

2. Jeżeli ze względu na uwarunkowania zdrowotne wnioskodawcy nie jest możliwe przeprowadzenie testu umiejętności z zachowaniem anonimowości, test przeprowadza się w formie możliwej do wykonania przez wnioskodawcę, odnotowanej na arkuszu testu. Ocena takiego testu jest dokonywana niezwłocznie po jego zakończeniu.

§ 27. Test przeprowadza się w języku polskim.

§ 28. 1. Test składa się z nie więcej niż stu zagadnień lub pytań, w tym nie więcej niż 10 % o charakterze opisowym. Każde z zagadnień lub pytań niemających charakteru opisowego powinno zawierać nie mniej niż trzy możliwości odpowiedzi.

2. Co najmniej 90 % zagadnień lub pytań zawiera jedną odpowiedź poprawną. Więcej niż jedna możliwość odpowiedzi poprawnej lub brak odpowiedzi poprawnej może wystąpić w nie więcej niż 10 % zagadnień lub pytań.

§ 29. 1. Test umiejętności przeprowadza komisja, składająca się z co najmniej trzech osób, lecz nie więcej niż siedmiu, powoływanych przez kierownika jednostki, w której test jest przeprowadzany.

2. Zagadnienia, pytania i możliwości odpowiedzi są umieszczane na jednostronnie zadrukowanych arkuszach testu ostemplowanych przez jednostkę, w której test jest przeprowadzany.

§ 30. 1. Ocena testu jest dokonywana, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od daty jego

przeprowadzenia.

2. Odpowiedzi lub rozwiązania zagadnień i pytań są punktowane.

3. Oceny testu dokonuje jednostka przeprowadzająca test, uwzględniając w szczególności, że:

1) za każdą prawidłową odpowiedź na zagadnienie lub pytanie, niemające charakteru opisowego, ustala się jednakową liczbę punktów, z tym że w przypadku, gdy więcej niż jedna odpowiedź jest prawidłowa, dla zdobycia punktów za takie zagadnienie lub pytanie należy wskazać jako poprawne wszystkie odpowiedzi;

2) za każde prawidłowe rozwiązanie zagadnienia lub pytania, o charakterze opisowym, ustala się jednakową liczbę punktów;

3) zaliczenie testu następuje w przypadku, gdy wnioskodawca uzyska więcej niż 66 % punktów możliwych do uzyskania.

4. Kryteria oceny testu umiejętności, ustalone zgodnie z ust. 3, są dostępne dla wnioskodawcy w jednostce przeprowadzającej test oraz są umieszczane na arkuszu testu.

§ 31. Wynik testu umiejętności komisja przeprowadzająca test przekazuje wnioskodawcy, na adres wskazany we wniosku, o którym mowa w § 4 ust. 3, oraz organowi prowadzącemu postępowanie, w terminie 3 dni od ustalenia wyniku.

§ 32. 1. W przypadku negatywnego wyniku testu, na wniosek złożony przez wnioskodawcę, organ prowadzący postępowanie umożliwia powtórne jednokrotne przystąpienie do testu w najbliższym terminie.

2. Do powtórnego przystąpienia do testu przepisy § 22-31 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 33. Traci moc rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania w sprawie o

uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie leśnictwa (Dz. U. Nr 89, poz. 862).

§ 34. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

W POROZUMIENIU:

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz.U. Nr 87, poz. 954 z późn. zm.), która wdrożyła do polskiego prawa przepisy Dyrektywy Rady nr 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r., dotyczącej ogólnego systemu uznawania dyplomów szkół wyższych, przyznanych na zakończenie przynajmniej trzyletniego kształcenia i doskonalenia zawodowego oraz Dyrektywy Rady nr 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznania kształcenia i doskonalenia zawodowego, jako uzupełnienie Dyrektywy 89/48/EWG.

Projekt określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia;
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia.

Przepisy rozporządzenia będą stosowane wobec obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabędą w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje i przyjadą do Polski z zamiarem wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie budownictwa wodnego oraz; jeśli w trakcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji właściwy organ uzna, że istnieją zasadnicze różnice w programie kształcenia i szkolenia wymaganego w Rzeczypospolitej Polskiej, albo gdy zakres zawodu różni się od zakresu zawodu regulowanego w dziedzinie budownictwa wodnego w RP, wówczas właściwy organ może uzależnić decyzję o uznaniu kwalifikacji od odbycia przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności – zgodnie z wyborem wnioskodawcy. Staż adaptacyjny albo test umiejętności prowadzone są zgodnie z postanowieniem wydanym w toku postępowania

w sprawie uznania kwalifikacji, na podstawie przepisów projektowanego rozporządzenia. Po uzyskaniu przez wnioskodawcę pozytywnej oceny ze stażu lub testu właściwy organ wydaje decyzję w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania wnioskowanego zawodu regulowanego. Wynikiem negatywnej oceny będzie wydanie decyzji o nie uznaniu kwalifikacji.

Projekt rozporządzenia, w § 1 – 6, zawiera przepisy ogólne dotyczące zarówno stażu adaptacyjnego, jak i testu umiejętności, które określają w szczególności mechanizmy dokonywania przez wnioskodawcę wyboru pomiędzy stażem adaptacyjnym i testem umiejętności, sposób przekazywania jednostce, w której ma być odbywany staż albo przeprowadzany test, postanowienia wraz z kopią części materiału dowodowego, a także metody upowszechniania informacji dotyczących odbywania stażu, w tym wykaz jednostek, w których staż może być odbywany oraz wykaz materiałów pomocniczych przy przygotowaniu się do testu.

Dalsze przepisy § 7 – 21 odnoszą się do stażu adaptacyjnego. Staż będzie mógł odbywać się w Regionalnych Zarządach Gospodarki Wodnej i innych jednostkach organizacyjnych resortu d/s gospodarki wodnej, wskazanych przez organ lub wnioskodawcę. Jeśli wnioskodawca wskazuje jednostkę, w której chciałby odbyć staż, to wówczas musi przedstawić dokument wystawiony przez tę jednostkę, zawierający jej zobowiązanie do nawiązania z nim stosunku prawnego.

Wnioskodawca, podczas odbywania stażu, jest zatrudniany na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilno-prawnej, bez wynagrodzenia lub za wynagrodzeniem, na warunkach ustalonych z jednostką, jeżeli jest to jednostka, którą wskazał sam wnioskodawca. Jeżeli wnioskodawca nie jest w stanie wskazać jednostki, w której będzie odbywał staż adaptacyjny, wówczas taką jednostkę wskazuje organ. Staż adaptacyjny w jednostce wskazanej przez organ odbywany jest co do zasady bez wynagrodzenia.

Zakłada się, że staż adaptacyjny będzie wykonywany pod nadzorem opiekuna stażu, którym może być pracownik posiadający kwalifikacje do wykonywania prac w zakresie gospodarki wodnej, w jakim wnioskodawca występuje o uznanie kwalifikacji. Program stażu jest ustalany indywidualnie dla każdej osoby odbywającej staż, po szczegółowej analizie kwalifikacji wynikających z materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji, a także w oparciu o zakres wiedzy

niezbędny na danym stanowisku pracy w sektorze budownictwa wodnego. Przy opracowywaniu programu stażu adaptacyjnego uwzględnia się treść szczegółowych przepisów projektowanego rozporządzenia. Staż podlega ocenie dokonywanej przez opiekuna stażu i kierownika jednostki. Ocena jest następnie przekazywana wnioskodawcy oraz organowi prowadzącemu postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji.

Przepisy § 22 – 32 odnoszą się do testu umiejętności ze wskazaniem częstotliwości przeprowadzania testów przez upoważnione do wykonywania tej czynności jednostki, wyznaczania terminów testów oraz terminów składania wniosków o przeprowadzenie testu. Zakłada się, że testy będą przeprowadzane przede wszystkim w jednostkach sektora budownictwa wodnego wskazanych w postanowieniu zobowiązującym do przystąpienia do testu umiejętności i wydanym w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji.

Test jest przygotowywany dla każdego wnioskodawcy indywidualnie, po szczegółowej analizie kwalifikacji wynikających z materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji, a także w oparciu o zakres wiedzy niezbędny na danym stanowisku pracy w sektorze budownictwa wodnego. Przepisy projektowanego rozporządzenia szczegółowo określają metody i kryteria oceny testu.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Ocena skutków regulacji (OSR)

Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie budownictwa wodnego, będą oddziaływać przede wszystkim na osoby, które złożą wnioski o przeprowadzenie takiego postępowania i w stosunku do których zostanie wydane postanowienie o konieczności odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności.

Wnioskodawca nie przewiduje znaczącej grupy osób, która będzie ubiegać się o uznanie swoich kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie budownictwa wodnego na terytorium RP - szacunkowa liczba osób wynosi 5 ÷ 10 rocznie i może dotyczyć głównie obywateli polskich wykształconych poza granicami kraju.

Zakres Oceny Skutków Regulacji

Projekt rozporządzenia określa warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego lub przeprowadzania testu oraz ich oceny, a także sposób ustalania kosztów z tym związanych oraz tryb ich ponoszenia w sytuacji, gdy obywatel Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub obywatel państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwróci się do właściwego organu w RP z wnioskiem o przeprowadzenie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania danego zawodu regulowanego w Polsce, a organ ten uzna za konieczne uzupełnienie przez wnioskodawcę kwalifikacji w drodze odbycia stażu adaptacyjnego lub przystąpienia do testu umiejętności.

Projektowane rozporządzenie - w porównaniu do dotychczas obowiązującego - nie zmienia zakresu podmiotowego, warunków i sposobu odbywania stażu adaptacyjnego oraz przeprowadzania testu umiejętności za wyjątkiem rezygnacji z zachowania zasady anonimowości jego przeprowadzania ze względu na przewidywaną, bardzo małą grupę

osób, która będzie ubiegać się o przystąpienie do testu umiejętności oraz mnogość jednostek krajowych, które mogą opracowywać i przeprowadzać taki test.

Tryb postępowania w sprawie uznania kwalifikacji został określony w ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych. Zatem, skutki ekonomiczne i społeczne wiążą się z wejściem w życie cytowanej ustawy.

Skutki wprowadzenia rozporządzenia

Skutki społeczne i gospodarcze projektowanego rozporządzenia będą ograniczone jedynie do dziedziny wykonywania zawodów związanych z budownictwem wodnym, a koszty związane z ubieganiem się o uznanie kwalifikacji w tych zawodach będą ponosić osoby tym zainteresowane.

Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, nie będzie miało bezpośredniego wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

Konsultacje społeczne

Konsultacje społeczne odbędą się z następującymi partnerami społecznymi:

- 1) Wojewodowie
- 2) Marszałkowie Województw
- 3) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
- 4) Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej
- 5) Dyrektorzy Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej
- 6) Główny Inspektorat Ochrony Środowiska
- 7) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego
- 8) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego
- 9) NSZZ „Solidarność”
- 10) OPZZ
- 11) Państwowa Rada Ochrony Środowiska
- 12) Państwowa Rada Ochrony Przyrody
- 13) Liga Ochrony Przyrody
- 14) Stowarzyszenie Inżynierów, Techników Wodnych i Melioracyjnych

- 15) Krajowa Izba Rolnicza
- 16) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
- 17) Sekretariat Zasobów Naturalnych i Ochrony Środowiska Związku Zawodowego „Budowlani”
- 18) Dyrektor Generalny PGL „Lasy Państwowe”
- 19) Instytut Ochrony Środowiska
- 20) Instytut na Rzecz Ekorozwoju,
- 21) Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego,
- 22) Polskie Towarzystwo Przyjaciół Przyrody „Pro Natura”
- 23) Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie
- 24) Krajowa Rada Gospodarki Wodnej
- 25) Konfederacja Pracodawców Polskich
- 26) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych

Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy. Wpływ na rynek pracy mają przepisy ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych odnoszące się do postępowania w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego w Polsce, które określają mechanizmy uznawania kwalifikacji uzyskanych na obszarze państw członkowskich UE (poza obszarem RP) przez obywateli Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej i państw członkowskich EFTA. Konsekwencją uznania kwalifikacji może być podjęcie pracy przez obywateli tych państw w Polsce.

Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność zarówno na rynku zewnętrznym jak i wewnętrznym.

Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾
z dnia

w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności
w toku postępowania o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów
regulowanych w dziedzinie geologii

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu adaptacyjnego oraz oceny umiejętności nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez wnioskodawcę, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia;
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) –

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 131, poz. 922).

stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa - ustawę z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych;
- 2) Biuletyn Informacji Publicznej – Biuletyn w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.³⁾);
- 3) organ prowadzący postępowanie – ministra właściwego do spraw środowiska lub podmiot wskazany w trybie określonym w art. 4a ust. 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.⁴⁾);
- 4) zawód w dziedzinie geologii – kwalifikacje wymagane od osób wykonujących, dozorujących i kierujących określoną kategorią prac geologicznych, wymienioną w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 19 czerwca 2006r. w sprawie kategorii prac geologicznych, kwalifikacji do wykonywania, dozorowania i kierowania tymi pracami oraz sposobu postępowania w sprawach stwierdzania kwalifikacji (Dz. U. Nr 124, poz. 865).

§ 3. Staż adaptacyjny albo test umiejętności prowadzi się dla poszczególnych zawodów w dziedzinie geologii. Jeżeli wnioskodawca wnosi o uznanie kwalifikacji zawodowych dla więcej niż jednego rodzaju zawodu w dziedzinie geologii, staż adaptacyjny albo test umiejętności przeprowadza się osobno dla każdego zawodu.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 62 i Nr ..., poz. ...

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2702, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1414 i 1417 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 75, poz. 519 i Nr 104, poz. 708 i 711, nr 143, poz. 1027, Nr 144, poz. 1045, Nr 157, poz. 1119, Nr 170, poz. 1218, Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1829 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 35, poz. 218.

§ 4. 1. Organ prowadzący postępowanie wydaje postanowienie w sprawie odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności.

2. Staż adaptacyjny albo test umiejętności prowadzi się zgodnie z postanowieniem wydanym w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji.

3. Wnioskodawca, po otrzymaniu postanowienia, o którym mowa w ust. 1, występuje do organu prowadzącego postępowanie z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego albo przeprowadzenia testu umiejętności.

4. Wzór wniosku jest dostępny w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach podmiotowych ministra właściwego do spraw środowiska.

§ 5. Organ prowadzący postępowanie upowszechnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach podmiotowych ministra właściwego do spraw środowiska, informacje o wymaganiach kwalifikacyjnych dla poszczególnych zawodów w dziedzinie geologii, wykazy literatury pomocnej przy uzupełnianiu wiedzy niezbędnej dla spełnienia tych wymogów, a także przykłady testów umiejętności.

Rozdział 2

Staż adaptacyjny

§ 6. 1. Staż adaptacyjny może być odbywany u przedsiębiorców w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.⁵⁾) w jednostkach organizacyjnych nie będących przedsiębiorcami, których przedmiot działania obejmuje prowadzenie prac geologicznych, a także w urzędach organów administracji geologicznej, zwanych dalej „jednostkami”.

2. Wnioskodawca wraz z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego składa formularz zgłoszeniowy. W formularzu zgłoszeniowym wnioskodawca wskazuje jednostkę prowadzącą prace geologiczne, do wykonywania których niezbędne są kwalifikacje, o uznanie których występuje wnioskodawca, gotową do nawiązania z wnioskodawcą

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494, Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045, Nr 158, poz. 1121, Nr 171, poz. 1225 i Nr 235, poz. 1699.

stosunku prawnego, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy, w celu odbywania przez niego stażu adaptacyjnego.

3. Wnioskodawca przedstawia organowi prowadzącemu postępowanie formularz zgłoszeniowy wraz z dokumentem zawierającym zobowiązanie jednostki do nawiązania z nim stosunku prawnego.

4. W dokumencie, o którym mowa w ust. 3, jednostka określa:

- 1) rodzaj stosunku prawnego;
- 2) termin, w jakim nawiąże stosunek prawny;
- 3) okres, na jaki nawiąże stosunek prawny;
- 4) informację o obowiązkach, jakie powierzy wnioskodawcy;
- 5) koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego.

§ 7. 1. Staż adaptacyjny odbywa się pod nadzorem opiekuna stażu, którym jest geolog posiadający kwalifikacje, o uznanie których występuje wnioskodawca.

2. Opiekuna stażu adaptacyjnego wyznacza kierownik jednostki, w której odbywa się staż adaptacyjny.

3. Zmiana opiekuna stażu adaptacyjnego może nastąpić jedynie w przypadku:

- 1) braku możliwości dalszego pełnienia czynności nadzoru nad wnioskodawcą;
- 2) umotywowanego wniosku, złożonego przez wnioskodawcę nie później niż na trzy miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego;
- 3) umotywowanej prośby opiekuna stażu adaptacyjnego, złożonej nie później niż trzy miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego.

4. Zmiany opiekuna stażu adaptacyjnego dokonuje kierownik jednostki, w której staż adaptacyjny jest odbywany.

5. Opiekun sprawuje nadzór nad przebiegiem stażu adaptacyjnego wnioskodawcy, w szczególności przez:

- 1) kontrolę realizacji programu stażu adaptacyjnego;
- 2) kontrolę obecności wnioskodawcy w okresie stażu adaptacyjnego;
- 3) gromadzenie informacji o przebiegu stażu adaptacyjnego.

§ 8. Staż adaptacyjny odbywa się zgodnie z programem stażu adaptacyjnego, ustalonym przez organ prowadzący postępowanie.

§ 9. 1. Program stażu adaptacyjnego określa się w postanowieniu, o którym mowa w § 4 ust.1.

2. Program stażu adaptacyjnego ustala się na podstawie:

- 1) świadectw i dyplomów oraz innych dokumentów potwierdzających posiadane przez wnioskodawcę kwalifikacje;
- 2) dotychczasowego doświadczenia zawodowego wnioskodawcy;
- 3) różnic wynikających ze specyfiki zawodu regulowanego w Rzeczypospolitej Polskiej i w państwie wnioskodawcy, w tym dotyczących niezbędnej do wykonywania danego zawodu w dziedzinie geologii znajomości prawa polskiego.

3. Program stażu adaptacyjnego, o którym mowa w § 8, jest przygotowywany dla każdego wnioskodawcy indywidualnie, po szczegółowej analizie kwalifikacji wynikających z materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji oraz w oparciu o zakres wiedzy, jaki jest niezbędny dla spełnienia wymagań kwalifikacyjnych określonych dla zawodów regulowanych w dziedzinie geologii.

4. Wyliczenia kosztów związanych z odbywaniem przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego dokonuje jednostka, w której staż adaptacyjny ma być odbywany, na podstawie rzeczywistych wydatków, które będą ponoszone przez jednostkę, ustalonych z uwzględnieniem programu i czasu trwania stażu adaptacyjnego, wynagrodzenia opiekuna stażu adaptacyjnego oraz wydatków organizacyjno-technicznych związanych ze stażem adaptacyjnym.

5. Wnioskodawca ponosi koszty, o których mowa w ust. 4, jednorazowo albo w równych ratach miesięcznych płatnych z góry do 10 dnia każdego miesiąca, za dany okres rozliczeniowy, na rachunek bankowy jednostki, w której odbywany jest staż adaptacyjny, wskazany przez jej kierownika.

§ 10. 1. Czas trwania stażu adaptacyjnego określa się w postanowieniu, o którym mowa w § 4 ust. 1.

2. W uzasadnionych przypadkach, w tym w przypadku niezaliczenia stażu adaptacyjnego, na umotywowany wniosek złożony przez wnioskodawcę, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o niezaliczeniu stażu adaptacyjnego, organ prowadzący postępowanie może przedłużyć staż adaptacyjny na czas określony.

3. Do przedłużonego stażu adaptacyjnego przepisy § 6 - 9 stosuje się odpowiednio.

4. Organ prowadzący postępowanie przedłuża lub odmawia przedłużenia stażu adaptacyjnego, po zapoznaniu się z opinią o dotychczasowym jego przebiegu, sporządzoną przez kierownika jednostki, w której odbywa się staż adaptacyjny.

§ 11. 1. Prawidłowy przebieg stażu adaptacyjnego zapewnia kierownik jednostki, w której odbywa się staż.

2. Opiekun stażu adaptacyjnego informuje kierownika jednostki o realizacji przez wnioskodawcę zadań wynikających z programu stażu adaptacyjnego.

§ 12. 1. Oceny stażu adaptacyjnego dokonują wspólnie opiekun stażu i kierownik jednostki, w której staż adaptacyjny był odbywany, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zakończenia stażu.

2. Przy dokonywaniu oceny stażu adaptacyjnego uwzględnia się poprawność merytoryczną wykonania powierzonych obowiązków, w szczególności w zakresie dozoru prac geologicznych, sporządzania projektów prac geologicznych i dokumentacji geologicznych.

3. Oceny stażu adaptacyjnego dokonuje się w formie opinii jednostki, w której staż adaptacyjny był odbywany i potwierdza się ją podpisami kierownika jednostki i opiekuna stażu adaptacyjnego.

4. Ocena stażu adaptacyjnego powinna zawierać uzasadnione stwierdzenie o przysposobieniu lub nieprzysposobieniu do samodzielnego wykonywania zawodu.

§ 13. Kierownik jednostki, w której staż był odbywany, przekazuje ocenę stażu adaptacyjnego wnioskodawcy oraz organowi prowadzącemu postępowanie, w terminie siedmiu dni od jej sporządzenia.

Rozdział 3

Test umiejętności

§ 14. Test umiejętności przeprowadza Główna Geologiczna Komisja Egzaminacyjna, o której mowa w rozporządzeniu wymienionym w § 2 pkt 4, zwana dalej „komisją egzaminacyjną”, w zespołach egzaminacyjnych w składach trzyosobowych.

§ 15. O terminie, miejscu przeprowadzenia, szczegółowym zakresie testu umiejętności oraz wysokości opłaty za przeprowadzenie testu umiejętności, zawiadamia się wnioskodawcę, co najmniej na 30 dni przed wyznaczonym dniem przeprowadzenia testu umiejętności.

§ 16. 1. Koszty związane z przeprowadzeniem testu umiejętności ustala organ, przy którym działa komisja egzaminacyjna, o której mowa w § 14, nie później niż 14 dni przed dniem przeprowadzenia testu, na podstawie rzeczywistych wydatków ponoszonych przez organ z tytułu przeprowadzania testu umiejętności, z uwzględnieniem wydatków związanych z wynagrodzeniem członków zespołu egzaminacyjnego oraz wydatków organizacyjno-technicznych testu.

2. Koszty związane z przeprowadzeniem testu umiejętności wnioskodawca wnosi na rachunek bankowy lub w kasie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska, przy którym działa komisja egzaminacyjna, po otrzymaniu zawiadomienia o terminie egzaminu, o którym mowa w § 15.

3. Przystępując do testu umiejętności wnioskodawca okazuje dokument potwierdzający poniesienie kosztów związanych z przeprowadzeniem testu umiejętności.

4. Nieponiesienie kosztów związanych z przeprowadzeniem testu umiejętności, powoduje niedopuszczenie wnioskodawcy do odbycia testu umiejętności.

5. W przypadku nieprzystąpienia do testu umiejętności, koszty związane z przeprowadzeniem testu umiejętności, nie podlegają zwrotowi.

6. Na wniosek osoby, która z ważnych, odpowiednio udokumentowanych przyczyn losowych, nie przystąpiła do testu umiejętności, koszty związane z przeprowadzeniem testu umiejętności, podlegają zwrotowi.

§ 17. Test umiejętności przeprowadza się w języku polskim.

§ 18. 1. Test umiejętności opracowuje komisja egzaminacyjna.

2. Test umiejętności składa się co najmniej z sześćdziesięciu pytań, umożliwiających sprawdzenie zakresu i poziomu wiedzy zawodowej wnioskodawcy niezbędnej do wykonywania zawodu, w tym znajomości przepisów prawa w dziedzinie prawa geologicznego i górniczego, prawa wodnego, prawa budowlanego, prawa ochrony

środowiska - w zakresie niezbędnym do wykonywania danego zawodu w dziedzinie geologii, a także wykazanie umiejętności zastosowania wiedzy zawodowej.

3. Zakres przedmiotowy testu umiejętności dostosowuje się indywidualnie dla każdego wnioskodawcy do danego zawodu w dziedzinie geologii, w którym ma nastąpić uznanie kwalifikacji.

4. Test umiejętności składa się z dwóch etapów: pisemnego, przeprowadzonego w formie testu oraz ustnego.

5. Etap pisemny testu umiejętności trwa nie dłużej niż 120 minut.

6. Do etapu ustnego dopuszcza się osoby, które w etapie pisemnym odpowiedziały poprawnie na co najmniej 75% pytań.

7. Etap ustny obejmuje trzy pytania, sprawdzające znajomość wiedzy zawodowej i umiejętności, o których mowa w ust. 2, w tym znajomość przepisów i trwa nie dłużej niż 45 minut. Zaliczenie etapu ustnego następuje po udzieleniu prawidłowych opisowych odpowiedzi na co najmniej dwa pytania.

8. Wynik testu umiejętności określa się jako "pozytywny" albo "negatywny".

9. O wyniku testu umiejętności komisja egzaminacyjna rozstrzyga większością głosów.

10. Z przeprowadzonego testu umiejętności sporządza się protokół, w którym podaje się imiona i nazwiska członków komisji egzaminacyjnej nadzorujących przebieg testu umiejętności, czas rozpoczęcia i zakończenia testu umiejętności oraz ważniejsze okoliczności, jakie nastąpiły w jego trakcie. Do protokołu dołącza się pytania testowe, listę osób przystępujących do testu umiejętności oraz końcowe wyniki

§ 19. Wynik przeprowadzonego testu umiejętności przewodniczący zespołu egzaminacyjnego przekazuje wnioskodawcy oraz organowi prowadzącemu postępowanie, w terminie trzech dni od ustalenia wyniku.

§ 20. 1. W przypadku negatywnego wyniku testu umiejętności, na wniosek złożony przez wnioskodawcę, organ prowadzący postępowanie umożliwia powtórne jednokrotne przystąpienie do testu umiejętności w najbliższym terminie.

2. Do powtórnego przystąpienia do testu umiejętności przepisy § 14 – 19 stosuje się odpowiednio.

- § 21.** 1. Nieprzystąpienie do testu umiejętności w wyznaczonym terminie bez uzasadnionej przyczyny uważa się za odstąpienie od testu umiejętności.
2. Ponowne przystąpienie do testu umiejętności wymaga złożenia nowego wniosku, chyba, że nieprzystąpienie do testu umiejętności nastąpiło z uzasadnionej przyczyny.
3. W przypadku nieprzystąpienia do testu umiejętności lub do jego etapu ustnego z uzasadnionej przyczyny, przepis § 18 stosuje się odpowiednio.
4. Oceny przyczyny usprawiedliwiającej nieprzystąpienie do testu umiejętności w wyznaczonym terminie, dokonuje przewodniczący zespołu egzaminacyjnego, kierując się zasadami określonymi w przepisach o usprawiedliwianiu nieobecności w pracy.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 22. Traci moc rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 lutego 2005 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie geologii (Dz. U. Nr 46, poz. 440).

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia .

MINISTER ŚRODOWISKA

W POROZUMIENIU:

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia zastąpi rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 lutego 2005 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie geologii (Dz. U. Nr 46, poz. 440).

Konieczność wydania rozporządzenia związana jest ze zmianą art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954 z późn. zm.), dokonaną w drodze ustawy z dnia 2006 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia jest zbieżny z rozwiązaniami zawartymi w rozporządzeniu z dnia 28 lutego 2005 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie geologii (Dz. U. Nr 46, poz. 440) i określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu adaptacyjnego oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia;
 - 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia
- w zawodach regulowanych w dziedzinie geologii.

Przepisy rozporządzenia będą stosowane wobec obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej oraz obywateli państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Islandii, Lichtensteinu i Norwegii), którzy

nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje i przyjadą do Polski z zamiarem wykonywania zawodu geologa. Jeśli w trakcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji właściwy organ uzna, że istnieją zasadnicze różnice w programie kształcenia i szkolenia wymaganego w Rzeczypospolitej Polskiej, albo gdy zakres zawodu różni się od zakresu zawodu geologa w RP, właściwy organ może uzależnić decyzję o uznaniu kwalifikacji od odbycia przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności – zgodnie z wyborem wnioskodawcy. Staż adaptacyjny albo test umiejętności prowadzi się zgodnie z postanowieniem wydanym w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji. Po uzyskaniu przez wnioskodawcę pozytywnej oceny ze stażu lub testu właściwy organ wydaje decyzję w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu geologa. Skutkiem negatywnej oceny będzie natomiast wydanie decyzji o nie uznaniu kwalifikacji.

Projekt rozporządzenia, w § 1 – 5, zawiera przepisy ogólne, dotyczące zarówno stażu adaptacyjnego, jak i testu umiejętności, które określają w szczególności mechanizmy dokonywania przez wnioskodawcę wyboru stażu adaptacyjnego lub testu umiejętności, a także metody upowszechniania informacji dotyczących odbywania stażu, w tym wykaz materiałów pomocniczych do przygotowania się do testu.

Przepisy § 6 – 13 odnoszą się do stażu adaptacyjnego. Staż będzie mógł odbywać się u przedsiębiorców w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.), w jednostkach organizacyjnych nie będących przedsiębiorcami, których przedmiot działania obejmuje prowadzenie prac geologicznych, a także w urzędach organów administracji geologicznej. Wnioskodawca wskazując jednostkę, w której chciałby odbyć staż, musi przedstawić dokument, wystawiony przez tę jednostkę, zawierający zobowiązanie tej jednostki do nawiązania z nim stosunku prawnego.

Wnioskodawca, podczas odbywania stażu, będzie zatrudniany na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej, na warunkach ustalonych z jednostką. W przypadku zatrudnienia na podstawie umowy cywilnoprawnej staż może odbywać się bez wynagrodzenia.

Staż adaptacyjny będzie wykonywany pod nadzorem opiekuna stażu, którym może być geolog posiadający kwalifikacje do wykonywania, dozoru i kierowania pracami geologicznymi w zawodzie, o uznanie którego występuje wnioskodawca.

Program stażu jest ustalany indywidualnie dla każdej osoby odbywającej staż, po szczegółowej analizie kwalifikacji wynikających z materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji, a także z uwzględnieniem zakresu wiedzy niezbędnej do wykonywania zawodu geologa. Przy opracowywaniu programu stażu adaptacyjnego uwzględnia się treść szczegółowych przepisów projektowanego rozporządzenia. Staż podlega ocenie dokonywanej przez opiekuna stażu i kierownika jednostki. Ocena jest następnie przekazywana wnioskodawcy oraz organowi prowadzącemu postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji.

Przepisy § 14 - 21 odnoszą się do testu umiejętności i wskazują przepisy stanowiące podstawę prawną działania komisji egzaminacyjnej oraz sposób zawiadomienia wnioskodawcy o terminie i miejscu przeprowadzenia testu. Test jest opracowywany przez komisję egzaminacyjną z uwzględnieniem zakresu wiedzy niezbędnej do wykonywania zawodu geologa i składa się z pytań umożliwiających sprawdzenie znajomości przepisów z zakresu prawa geologicznego i górniczego, prawa wodnego, prawa budowlanego, prawa w dziedzinie ochrony środowiska - w stopniu niezbędnym do wykonywania prac geologicznych, a także wykazanie umiejętności zastosowania wiedzy zawodowej. Test umiejętności przeprowadzany jest w dwóch etapach: pisemnym i ustnym. Warunkiem dopuszczenia do etapu ustnego jest prawidłowe udzielenie odpowiedzi na co najmniej 75 % pytań, natomiast warunkiem zaliczenia etapu ustnego jest prawidłowe udzielenie opisowych odpowiedzi na dwa z trzech zadanych pytań. Zakres przedmiotowy testu umiejętności dostosowuje się indywidualnie dla każdego wnioskodawcy do danego zawodu w dziedzinie geologii, w którym ma nastąpić uznanie kwalifikacji.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji (OSR)

Zakres Oceny Skutków Regulacji

Skutki społeczne i gospodarcze projektowanego rozporządzenia będą ograniczone jedynie do dziedziny wykonywania zawodów związanych z geologią.

Projekt rozporządzenia określa warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego lub przeprowadzania testu, oraz ich oceny, w sytuacji gdy obywatel Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) zwróci się do właściwego organu w RP z wnioskiem o przeprowadzenie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania danego zawodu regulowanego w Polsce, a organ ten uzna za konieczne uzupełnienie przez wnioskodawcę kwalifikacji w drodze odbycia stażu adaptacyjnego lub przystąpienia do testu umiejętności.

Wnioskodawca ponosi koszty odbywania stażu adaptacyjnego i przeprowadzenia testu umiejętności w pełnej wysokości. Koszty odbywania stażu adaptacyjnego ustala organ prowadzący postępowanie, w oparciu o rzeczywiste wydatki ponoszone przez jednostkę organizacyjną. Wysokość kosztów związanych z przeprowadzeniem testu umiejętności nie może przekroczyć kwoty trzystu złotych i w zasadzie stanowią wynagrodzenie Komisji Egzaminacyjnej, powołanej w trybie rozporządzenia, o którym mowa w § 2 pkt 4.

Wpłaty dokonywane przez wnioskodawców są gromadzone na rachunku bankowym dochodów państwa, a wydatki związane z odbywaniem testu umiejętności, pokrywane są z budżetu organu przeprowadzającego test. Suma wydatków ponoszonych przez organ administracji geologicznej na procedurę związaną z odbywaniem testu umiejętności nie przekroczy sumy wpłat dokonywanych przez wnioskodawcę.

Tryb postępowania w sprawie uznania kwalifikacji został określony w ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954 z późn. zm.). Zatem, skutki ekonomiczne i społeczne wiążą się z wejściem w życie cytowanej ustawy.

Skutki wprowadzenia rozporządzenia

Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wywoła skutków dla rynku pracy. Wpływ na rynek pracy będą miały przepisy ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. odnoszące się do postępowania w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego w Polsce, które określają mechanizmy uznawania kwalifikacji uzyskanych na obszarze państw członkowskich UE, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym (poza obszarem RP) przez obywateli tych państw. Konsekwencją uznania kwalifikacji może być podjęcie pracy (wykonywania zawodu regulowanego) przez obywateli Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w Polsce.

Rozwiązania legislacyjne zaproponowane w przedmiotowym rozporządzeniu mogą stanowić część postępowania w sprawie uznania kwalifikacji, o ile w tym postępowaniu zostanie wydane postanowienie zobowiązujące wnioskodawcę do odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności.

Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki oraz na sytuację i rozwój regionów.

Konsultacje społeczne:

Projekt rozporządzenia będzie przekazany do konsultacji z niżej wymienionymi partnerami społecznymi:

1. Sekcja Krajowa Geologiczno-Wiertnicza

NSZZ „Solidarność”

ul. Szafarnia 4

80-755 Gdańsk

2. Związek Pracodawców Branży
Geologicznej
Al. W. Korfanteo 125a
40-156 Katowice
3. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność 80”
ul. Chałubińskiego 6a
50-368 Wrocław
4. Konfederacja Pracodawców Polskich
ul. Kredytowa 3
00-056 Warszawa
5. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
ul. Kopernika 36/40
00-924 Warszawa
6. Państwowy Instytut Geologiczny
ul. Rakowiecka 4
00-975 Warszawa
7. Polskie Towarzystwo Geologiczne
ul. Oleandry 2a
30-056 Kraków
8. Marszałkowie Województw
9. Wyższy Urząd Górniczy

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

**w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania
w sprawie o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych
w dziedzinie leśnictwa**

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu adaptacyjnego oraz oceny nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez wnioskodawcę umiejętności;
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności nabytych w państwach

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 131, poz. 922).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr, poz.

członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;

3) sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz kosztów przeprowadzania testu umiejętności, a także tryb ich ponoszenia.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu bez bliższego określenia jest mowa o:

1) organie prowadzącym postępowanie - oznacza to ministra właściwego do spraw środowiska lub organ wskazany w trybie określonym w art. 4a ust. 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.³⁾);

2) postępowaniu - oznacza to postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji prowadzone na podstawie ustawy;

3) stażu adaptacyjnym – oznacza to staż, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy;

4) stronach podmiotowych ministra właściwego do spraw środowiska - oznacza to strony podmiotowe Biuletynu Informacji Publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.⁴⁾);

5) teście umiejętności – oznacza to test, o którym mowa w art. 2 pkt 17 ustawy;

6) ustawie - oznacza to ustawę z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych;

7) wnioskodawcy – oznacza to wnioskodawcę w rozumieniu ustawy;

8) zawodach regulowanych w dziedzinie leśnictwa - oznacza to zawody regulowane: inżyniera leśnictwa, technika leśnictwa, operatora maszyn leśnych.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2702, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1414 i 1417 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 75, poz. 519 i Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 143, poz. 1027, Nr 144, poz. 1045, Nr 157, poz. 1119, Nr 170, poz. 1218, Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1829 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 35, poz. 218.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

§ 3. 1. Staż adaptacyjny albo test umiejętności prowadzi się zgodnie z postanowieniem zobowiązującym do odbycia stażu adaptacyjnego albo do przystąpienia do testu umiejętności wydanym w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji.

2. Wnioskodawca po otrzymaniu postanowienia, o którym mowa w ust. 1, występuje z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego albo o przeprowadzenie testu umiejętności.

§ 4. Organ prowadzący postępowanie przekazuje odpowiednio jednostce, w której ma być odbywany staż adaptacyjny albo placówce przeprowadzającej test umiejętności, postanowienie, o którym mowa w § 3 ust. 1, wraz z kopią dokumentacji zgromadzonej w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji, o której mowa w art. 7 ust. 3 pkt 4 ustawy. Przekazanie może być dokonane również drogą elektroniczną lub za pomocą elektronicznych nośników informacji.

§ 5. Organ prowadzący postępowanie, na stronach podmiotowych ministra właściwego do spraw środowiska upowszechnia informacje o wymaganiach kwalifikacyjnych zawodów w dziedzinie leśnictwa, informacje o kształceniu w tym zakresie, wykazy literatury pomocnej przy uzupełnianiu wiedzy niezbędnej dla spełnienia tych wymogów, a także przykłady testów umiejętności dla wybranych zakresów, jednostki, w których mogą być odbywane staże adaptacyjne oraz wnioski z odbytych staży adaptacyjnych – z zachowaniem zasad ochrony danych osobowych.

Rozdział 2

Staż adaptacyjny

§ 6. 1. Staż adaptacyjny może być odbywany w jednostkach organizacyjnych Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, w parkach narodowych i w innych jednostkach organizacyjnych, których przedmiot działania obejmuje gospodarkę leśną, zwanych dalej „jednostkami”.

2. Dyrektorzy regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych i Dyrektorzy Parków Narodowych przekazują ministrowi właściwemu do spraw środowiska raz w roku w

terminie do dnia 15 grudnia na rok następny wykaz jednostek, w których mogą być odbywane staże adaptacyjne.

3. W postanowieniu, o którym mowa w § 3 ust. 1, wskazuje się odpowiednią jednostkę spośród jednostek umieszczonych w wykazie, o którym mowa w ust. 2.

4. Wnioskodawca we wniosku, o którym mowa w § 3 ust. 2, może wskazać jednostkę, która jest gotowa nawiązać z nim stosunek prawny, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy, w celu odbycia przez niego stażu adaptacyjnego.

5. Wnioskodawca do wniosku, o którym mowa w § 3 ust. 2, dołącza dokument zawierający zobowiązanie jednostki do nawiązania z nim stosunku prawnego.

6. W dokumencie, o którym mowa w ust. 5, jednostka określa:

- 1) rodzaj stosunku prawnego;
- 2) termin nawiązania stosunku prawnego;
- 3) okres, na jaki nawiąże stosunek prawny, który nie może być krótszy niż długość stażu adaptacyjnego;
- 4) informację o obowiązkach, których wykonanie powierzy wnioskodawcy;
- 5) koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego.

§ 7. Wnioskodawca odbywający staż adaptacyjny w jednostce na podstawie umowy cywilnoprawnej może odbywać go bez wynagrodzenia, na warunkach określonych między wnioskodawcą a jednostką.

§ 8. 1. Staż adaptacyjny jest odbywany w języku polskim pod nadzorem opiekuna stażu, którym jest osoba posiadająca kwalifikacje do wykonywania właściwego zawodu regulowanego w dziedzinie leśnictwa, co najmniej równorzędne z kwalifikacjami, o uznanie których występuje wnioskodawca.

2. Opiekuna stażu, na cały okres odbywania stażu adaptacyjnego, wyznacza kierownik jednostki, w której odbywany jest staż adaptacyjny.

3. Zmiana opiekuna stażu może nastąpić z powodu:

- 1) braku możliwości dalszego pełnienia nadzoru;
- 2) umotywowanego wniosku wnioskodawcy złożonego nie później niż na trzy miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego;

- 3) umotywowanego wniosku opiekuna stażu złożonego nie później niż na trzy miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego.
4. Zmiany opiekuna stażu dokonuje kierownik jednostki, w której staż adaptacyjny jest odbywany.
5. Kierownik jednostki informuje niezwłocznie wnioskodawcę i organ prowadzący postępowanie o zmianie opiekuna stażu.

§ 9. 1. W postanowieniu, o którym mowa w § 3 ust. 1, organ prowadzący postępowanie ustala program stażu adaptacyjnego oraz określa czas jego trwania.

2. Program stażu adaptacyjnego jest przygotowywany dla każdego wnioskodawcy indywidualnie, po szczegółowej analizie dokumentacji, o której mowa w § 4, oraz w oparciu o zakres wiedzy, jaki jest niezbędny dla spełnienia wymagań kwalifikacyjnych właściwego zawodu regulowanego w dziedzinie leśnictwa, dla których wnioskodawca występuje o uznanie.

§ 10. W programie stażu adaptacyjnego uwzględnia się:

- 1) dotychczasowe doświadczenie zawodowe wnioskodawcy i wymagania stawiane osobom wykonującym właściwy zawód regulowany w dziedzinie leśnictwa;
- 2) różnice w metodyce i technologiach zagospodarowania lasów i nadzoru nad parkami narodowymi;
- 3) potrzeby poznania organizacji, zadań i zasad funkcjonowania jednostki, w której staż adaptacyjny ma być odbywany;
- 4) potrzeby uczestniczenia przez wnioskodawcę w procesie popularyzacji wiedzy o zrównoważonej gospodarce leśnej i ochronie przyrody, prowadzonym przez jednostkę.

§ 11. Program stażu adaptacyjnego przewiduje w szczególności:

- 1) uczestnictwo wnioskodawcy w charakterze obserwatora w pracach prowadzonych w jednostce przez opiekuna stażu lub innych pracowników służby leśnej lub służby parków narodowych, co najmniej trzy razy w miesiącu;

- 2) opracowywanie przez wnioskodawcę planu prac związanych z kompleksową gospodarką leśną i ochroną przyrody oraz samodzielne ich prowadzenie;
- 3) samodzielne prowadzenie przez wnioskodawcę prac wykonawczych i nadzorujących związanych z gospodarką leśną i ochroną przyrody;
- 4) uczestnictwo przez wnioskodawcę w innych pracach jednostki, w której staż adaptacyjny jest odbywany.

§ 12. 1. Na wniosek wnioskodawcy organ prowadzący postępowanie może przedłużyć czas trwania stażu adaptacyjnego.

2. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, został złożony w czasie odbywania stażu adaptacyjnego, organ prowadzący postępowanie przedłuża lub odmawia przedłużenia stażu, po zapoznaniu się z opinią kierownika jednostki, w której staż adaptacyjny jest odbywany.

§ 13. Staż adaptacyjny rozpoczyna się w terminie określonym w postanowieniu, o którym mowa w § 3 ust. 1, lub w terminie uzgodnionym przez wnioskodawcę z jednostką.

§ 14. 1. Prawidłowy przebieg stażu adaptacyjnego zapewnia kierownik jednostki, w której staż jest odbywany.

2. Opiekun stażu adaptacyjnego sprawuje nadzór nad przebiegiem stażu, w szczególności przez:

- 1) kontrolę realizacji programu stażu;
- 2) kontrolę obecności wnioskodawcy w okresie stażu;
- 3) gromadzenie informacji o przebiegu stażu.

3. Opiekun stażu informuje kierownika jednostki o realizacji przez wnioskodawcę programu stażu adaptacyjnego.

§ 15. W czasie odbywania stażu adaptacyjnego wnioskodawca jest informowany przez kierownika jednostki lub opiekuna stażu o przebiegu stażu adaptacyjnego.

§ 16. 1. Oceny stażu adaptacyjnego dokonują wspólnie opiekun stażu i kierownik jednostki, w której staż adaptacyjny był odbywany, w terminie czternastu dni od dnia jego zakończenia.

2. Przy dokonywaniu oceny stażu adaptacyjnego uwzględnia się w szczególności:

- 1) poprawność merytoryczną wykonywania przez wnioskodawcę powierzonych mu prac objętych programem stażu;
- 2) zaangażowanie zawodowe wnioskodawcy i przestrzeganie porządku pracy ustalonego w jednostce, w której staż adaptacyjny był odbywany.

3. Oceny stażu adaptacyjnego dokonuje się w formie opinii jednostki, w której staż adaptacyjny był odbywany i potwierdza się ją podpisami kierownika jednostki i opiekuna stażu.

4. Ocena stażu adaptacyjnego zawiera uzasadnione stwierdzenie o przygotowaniu do samodzielnego wykonywania właściwego zawodu regulowanego w dziedzinie leśnictwa albo jego braku.

5. W przypadku negatywnej oceny stażu adaptacyjnego, staż może być odbyty ponownie po upływie 12 miesięcy.

6. Do ponownego odbywania stażu adaptacyjnego § 6-15, § 16 ust. 1-4 i § 29 stosuje się odpowiednio.

§ 17. Kierownik jednostki, w której staż był odbywany, przekazuje ocenę stażu adaptacyjnego wnioskodawcy oraz organowi prowadzącemu postępowanie, w terminie siedmiu dni od dnia jej sporządzenia.

Rozdział 3

Test umiejętności

§ 18. Test umiejętności jest przeprowadzany przez wskazaną w postanowieniu, o którym mowa w § 3 ust. 1, komórce organizacyjną odpowiedzialną za kształcenie i doskonalenie zawodowe w Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych, dyrekcji

regionalnej Lasów Państwowych albo parku narodowym, zwaną dalej „placówką przeprowadzającą test”.

§ 19. O terminie i miejscu przeprowadzenia testu umiejętności zawiadamia się wnioskodawcę, co najmniej na 30 dni przed wyznaczonym dniem jego przeprowadzenia.

§ 20. 1. Test umiejętności opracowuje placówka przeprowadzająca test.

2. Test umiejętności jest przygotowywany dla każdego wnioskodawcy indywidualnie, po szczegółowej analizie dokumentacji, o której mowa w § 4 oraz w oparciu o zakres wiedzy, jaki jest niezbędny dla spełnienia wymagań kwalifikacyjnych właściwego zawodu regulowanego w dziedzinie leśnictwa.

§ 21. 1. Test umiejętności przeprowadza się w formie pisemnej z zachowaniem zasady anonimowości.

2. Jeżeli ze względu na chorobę lub niepełnosprawność wnioskodawcy nie jest możliwe przeprowadzenie testu umiejętności z zachowaniem zasady anonimowości, test umiejętności przeprowadza się w formie możliwej do wykonania przez wnioskodawcę, odnotowanej na arkuszu testu. Ocena takiego testu umiejętności jest dokonywana niezwłocznie po jego zakończeniu.

§ 22. Test umiejętności przeprowadza się w języku polskim.

§ 23. 1. Test umiejętności składa się z nie więcej niż stu pytań, w tym nie więcej niż 10% o charakterze opisowym. Każde z pytań niemających charakteru opisowego zawiera nie mniej niż trzy możliwości odpowiedzi.

2. Co najmniej 90% pytań niemających charakteru opisowego zawiera jedną odpowiedź poprawną. Więcej niż jedna odpowiedź poprawna lub brak odpowiedzi poprawnej może wystąpić w nie więcej niż 10% pytań niemających charakteru opisowego.

§ 24. 1. Test umiejętności przeprowadza komisja egzaminacyjna, składająca się z co najmniej trzech osób powoływanych przez kierownika placówki przeprowadzającej test.
2. Pytania i możliwości odpowiedzi umieszczane są na jednostronnie zadrukowanych arkuszach testu ostemplowanych przez placówkę przeprowadzającą test.

§ 25. Z przebiegu testu umiejętności sporządza się protokół, w którym podaje się imiona i nazwiska członków komisji egzaminacyjnej, czas jego rozpoczęcia i zakończenia oraz ważniejsze okoliczności, jakie nastąpiły w jego trakcie.

§ 26. 1. Ocena testu umiejętności jest dokonywana w terminie 14 dni od dnia jego przeprowadzenia.

2. Odpowiedzi na pytania są punktowane.

3. Oceny testu umiejętności dokonuje placówka przeprowadzająca test, uwzględniając w szczególności, że:

1) za każdą prawidłową odpowiedź na pytanie niemające charakteru opisowego, ustala się jednakową liczbę punktów, z tym że w przypadku, gdy więcej niż jedna odpowiedź jest prawidłowa, dla zdobycia punktów za takie pytanie należy wskazać jako poprawne wszystkie odpowiedzi;

2) za każdą prawidłową odpowiedź na pytanie o charakterze opisowym, ustala się jednakową maksymalną liczbę punktów;

3) zaliczenie testu następuje w przypadku, gdy wnioskodawca uzyska więcej niż 66% punktów możliwych do uzyskania.

4. Kryteria oceny testu umiejętności, ustalone zgodnie z ust. 3, są udostępniane wnioskodawcy w placówce przeprowadzającej test oraz są umieszczane na arkuszu testu.

§ 27. Wynik testu umiejętności komisja egzaminacyjna przedkłada organowi prowadzącemu postępowanie oraz przekazuje wnioskodawcy, w terminie trzech dni od ustalenia wyniku.

- § 28.** 1. Nieprzystąpienie do testu umiejętności w wyznaczonym terminie bez uzasadnionej przyczyny uważa się za odstępianie od testu umiejętności.
2. Ponowne przystąpienie do testu umiejętności wymaga złożenia nowego wniosku, chyba że nieprzystąpienie do testu umiejętności nastąpiło z uzasadnionej przyczyny.
3. Oceny przyczyny usprawiedliwiającej nieprzystąpienie do testu umiejętności w wyznaczonym terminie dokonuje komisja egzaminacyjna, kierując się zasadami określonymi w przepisach o usprawiedliwianiu nieobecności w pracy.
4. Wnioskodawca, który uzyskał negatywny wynik testu umiejętności, może ponownie przystąpić do testu umiejętności nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od dnia, w którym przeprowadzono test umiejętności.
5. Do ponownego przeprowadzania testu umiejętności § 18-27, § 28 ust. 1-3 i § 30 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Koszty stażu adaptacyjnego i testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia

- § 29.** 1. Wyliczenia kosztów stażu adaptacyjnego dokonuje jednostka, w której staż adaptacyjny ma być odbywany, nie później niż na 14 dni przed dniem jego rozpoczęcia, w oparciu o rzeczywiste wydatki ponoszone przez tę jednostkę, ustalonych z uwzględnieniem w szczególności programu stażu, długości trwania stażu, wydatków techniczno-organizacyjnych i wynagrodzenia opiekuna stażu.
2. Wnioskodawca dokonuje wpłaty z tytułu kosztów, o których mowa w ust. 1, jednorazowo albo w równych ratach miesięcznych płatnych z góry do 10 dnia każdego miesiąca na rachunek bankowy jednostki wskazany przez jej kierownika.

- § 30.** 1. Placówka przeprowadzająca test dokonuje obliczenia kosztów związanych z przeprowadzeniem testu umiejętności, nie później niż na 14 dni przed dniem jego przeprowadzenia, na podstawie rzeczywistych wydatków ponoszonych przez nią, uwzględniających w szczególności wydatki związane z przygotowaniem testu

umiejętności, powołaniem komisji egzaminacyjnej, wynagrodzeniem jej członków oraz wydatki techniczno-organizacyjne.

2. Wnioskodawca dokonuje wpłaty z tytułu kosztów, o których mowa w ust. 1, na rachunek bankowy placówki przeprowadzającej test wskazany przez jej kierownika.

3. Przystępując do testu umiejętności wnioskodawca okazuje dowód dokonania wpłaty.

4. Niedokonanie wpłaty powoduje niedopuszczenie wnioskodawcy do odbycia testu.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 31. Traci moc rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 czerwca 2005 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania w sprawie o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie leśnictwa (Dz. U. Nr 129, poz. 184).

§ 32. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

W POROZUMIENIU:

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.), która wdrożyła do polskiego prawa przepisy Dyrektywy Rady nr 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r., dotyczącej ogólnego systemu uznawania dyplomów szkół wyższych, przyznanych na zakończenie przynajmniej trzyletniego kształcenia i doskonalenia zawodowego oraz Dyrektywy Rady nr 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznania kształcenia i doskonalenia zawodowego, jako uzupełnienie Dyrektywy 89/48/EWG.

Projektowane rozporządzenie zastąpi dotychczasowy akt wydany na podstawie ww. art. 15 ustawy - rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 czerwca 2005 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania w sprawie o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie leśnictwa (Dz. U. Nr 129, poz. 184). W porównaniu z dotychczasowym rozporządzeniem, zakresem obowiązywania nowego aktu zostaną objęci także obywatele Konfederacji Szwajcarskiej.

Projekt określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawców umiejętności,
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawców umiejętności,
- 3) sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego, przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia.

Przepisy rozporządzenia będą stosowane wobec obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej oraz Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabędą w tych państwach, innych niż Rzeczypospolita Polska, określone kwalifikacje i przyjadą do Polski z zamiarem wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie

leśnictwa; jeśli w trakcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji właściwy organ uzna, że istnieją zasadnicze różnice w programie kształcenia i szkolenia wymaganego w Rzeczypospolitej Polskiej, albo gdy zakres zawodu różni się od zakresu zawodu w RP, wówczas może uzależnić decyzję o uznaniu kwalifikacji od odbycia przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności. Staż adaptacyjny albo test umiejętności prowadzone będą zgodnie z postanowieniem wydanym w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji, z zastrzeżeniem przepisów projektowanego rozporządzenia.

Po uzyskaniu przez wnioskodawcę pozytywnej oceny stażu adaptacyjnego lub zaliczeniu testu umiejętności właściwy organ wyda decyzję w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania w RP danego zawodu regulowanego w dziedzinie leśnictwa.

Projekt rozporządzenia w § 1-5 zawiera przepisy ogólne dotyczące zarówno stażu adaptacyjnego, jak i testu umiejętności, które definiują określenia użyte w akcie, określają m.in. sposób przekazywania jednostce, w której ma być odbywany staż albo placówce przeprowadzającej test, postanowienia wraz z kopią części materiału dowodowego, a także metody upowszechniania informacji dotyczących odbywania stażu, w tym wykazu jednostek, w których staż może być odbywany oraz wykazu materiałów pomocniczych przy przygotowaniu się do testu.

Dalsze przepisy - od § 6 – 17 odnoszą się do stażu adaptacyjnego. Staż będzie mógł odbywać się w nadleśnictwach, parkach narodowych i innych jednostkach organizacyjnych, których przedmiot działania obejmuje gospodarkę leśną, wskazanych przez organ lub wnioskodawcę. Jeśli wnioskodawca wskazuje jednostkę, w której chciałby odbyć staż, to wówczas musi przedstawić dokument, wystawiony przez tą jednostkę, zawierający zobowiązanie nawiązania z nim stosunku prawnego.

Wnioskodawca, podczas odbywania stażu, jest zatrudniany w ramach stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej. Staż na podstawie umowy cywilnoprawnej może odbywać się bez wynagrodzenia, na warunkach określonych między wnioskodawcą a jednostką. Staż adaptacyjny w jednostce wskazanej przez organ odbywany jest co do zasady bez wynagrodzenia.

Staż adaptacyjny będzie wykonywany pod nadzorem opiekuna stażu, którym może być np. inżynier leśnik posiadający kwalifikacje do wykonywania prac w zakresie gospodarki leśnej lub parkowej, w zakresie, w jakim wnioskodawca występuje o uznanie kwalifikacji. Program stażu jest ustalany indywidualnie dla każdej osoby odbywającej staż, po szczegółowej analizie kwalifikacji wynikających z dokumentacji zgromadzonej w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji. Przy opracowywaniu programu stażu adaptacyjnego uwzględnia się przepisy projektowanego rozporządzenia. Staż podlega ocenie dokonywanej przez opiekuna stażu i kierownika jednostki. Ocena jest następnie przekazywana wnioskodawcy oraz organowi prowadzącemu postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji.

Przepisy od § 18 – 28 odnoszą się do testu umiejętności ze wskazaniem upoważnionych do jego przeprowadzania placówek, wyznaczania terminów testów oraz terminów składania wniosków o przeprowadzenie testu.

Test jest przygotowywany dla każdego wnioskodawcy indywidualnie, po szczegółowej analizie kwalifikacji wynikających z dokumentacji zgromadzonej w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji, a także w oparciu o zakres wiedzy niezbędny na danym stanowisku pracy w leśnictwie czy też parkach narodowych. Przepisy projektowanego rozporządzenia szczegółowo określają metody i kryteria oceny testu.

Przepisy od § 29 i 30 odnoszą się do sposobu ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego i przeprowadzania testu umiejętności oraz ponoszenia tych kosztów. Wnioskodawca pokrywa koszty odbywania stażu adaptacyjnego i przeprowadzania testu umiejętności w pełnej wysokości. Koszty odbywania stażu adaptacyjnego ustala jednostka, w której staż ma być odbywany, w oparciu o ponoszone rzeczywiste wydatki. Projekt, jak to wskazano wyżej, dostosowuje prawo polskie w zakresie uznania kwalifikacji w zawodach regulowanych do prawa wspólnotowego i jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Celem rozporządzenia jest określenie:

- 1) warunków, sposobu i trybu odbywania stażu adaptacyjnego, sposobu i trybu wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu adaptacyjnego oraz oceny nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez wnioskodawcę umiejętności;
- 2) warunków, sposobu i trybu przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 3) sposobu ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz kosztów przeprowadzania testu umiejętności, a także trybu ich ponoszenia.

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Do podmiotów, na które oddziaływało będzie bezpośrednio projektowane rozporządzenie należy zaliczyć obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym zwracających się do właściwego organu w RP z wnioskiem o przeprowadzenie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego w dziedzinie leśnictwa w Polsce. Rozporządzenie będzie oddziaływało także na jednostki organizujące staże adaptacyjne i przeprowadzające testy umiejętności.

4. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego

Rozporządzenie nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego polegających na zwiększeniu wydatków lub

zmniejszeniu dochodów. Zakłada się, że wnioskodawca będzie odbywał staż bez wynagrodzenia (o ile wnioskodawca i jednostka zgodnie nie postanowią inaczej). Także koszty testu umiejętności obciążą wnioskodawcę.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy. Wpływ na rynek pracy mają przepisy ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych odnoszące się do postępowania w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego w Polsce, które określają mechanizmy uznawania kwalifikacji uzyskanych na obszarze państw członkowskich UE (poza obszarem RP) przez obywateli Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej i państw członkowskich EFTA. Konsekwencją uznania kwalifikacji może być podjęcie pracy przez obywateli tych państw w Polsce.

Rozwiązania legislacyjne zaproponowane w przedmiotowym rozporządzeniu mogą stanowić część postępowania w sprawie uznania kwalifikacji, o ile w tym postępowaniu zostanie wydane postanowienie zobowiązujące wnioskodawcę do odbycia stażu adaptacyjnego albo do przystąpienia do testu umiejętności.

6. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność zarówno na rynku zewnętrznym jak i wewnętrznym.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**w sprawie odbywania stażu adaptacyjnego oraz przeprowadzania testu
umiejętności stanowiących podstawę uznania kwalifikacji do wykonywania
zawodu maklera papierów wartościowych, maklera giełd towarowych oraz
doradcy inwestycyjnego**

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego zwanego dalej "stażem", stanowiącego podstawę do uznania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 220, poz. 1887).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr..., poz....

zawodu maklera papierów wartościowych, maklera giełd towarowych oraz doradcy inwestycyjnego;

- 2) sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności;
- 3) sposób ustalania kosztów odbywania stażu oraz tryb ich ponoszenia;
- 4) warunki, sposób i tryb przeprowadzania przez Komisję Papierów Wartościowych i Giełd testu umiejętności, stanowiącego podstawę do uznania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych, maklera giełd towarowych oraz doradcy inwestycyjnego;
- 5) sposób ustalania przez Komisję Papierów Wartościowych i Giełd kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia.

§ 2. Ilekcroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - rozumie się przez to ustawę z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych;
- 2) Komisji - rozumie się przez to Komisję Papierów Wartościowych i Giełd;
- 3) zawodzie maklera papierów wartościowych - rozumie się przez to zawód regulowany, którego wykonywanie uzależnione jest od spełnienia wymagań kwalifikacyjnych i warunków określonych w przepisach ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119);
- 4) zawodzie doradcy inwestycyjnego - rozumie się przez to zawód regulowany, którego wykonywanie uzależnione jest od spełnienia wymagań kwalifikacyjnych i warunków określonych w przepisach ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
- 5) zawodzie maklera giełd towarowych - rozumie się przez to zawód regulowany, którego wykonywanie uzależnione jest od spełnienia wymagań

kwalifikacyjnych i warunków określonych w przepisach ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 121, poz. 1019 i Nr 183, poz. 1537 i 1538 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119).

§ 3. 1. Konieczność odbycia stażu albo przystąpienia do testu umiejętności Komisja stwierdza w drodze postanowienia.

2. Wnioskodawca po otrzymaniu postanowienia, o którym mowa w ust. 1, występuje do Komisji z wnioskiem o odbycie stażu albo przeprowadzenie testu umiejętności. Wniosek ten powinien zawierać wskazanie przedmiotu wniosku oraz rodzaju zawodu, którego wniosek dotyczy, adres do korespondencji, podpis wnioskodawcy.

Rozdział 2

Staż adaptacyjny

§ 4. Staż odbywa się w jednostce organizacyjnej właściwej ze względu na rodzaj zawodu wykonywanego przez wnioskodawcę.

§ 5. 1. Wnioskodawca wskazuje jednostkę organizacyjną, która zobowiązała się do nawiązania z wnioskodawcą stosunku prawnego, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy, w celu odbycia przez niego stażu.

2. Wnioskodawca wraz z wnioskiem o odbycie stażu składa formularz zgłoszeniowy oraz zobowiązanie jednostki organizacyjnej do nawiązania z wnioskodawcą stosunku prawnego.

3. W zobowiązaniu, o którym mowa w ust. 2, jednostka organizacyjna określa:

- 1) rodzaj stosunku prawnego;
- 2) termin, w jakim nawiąże stosunek prawny;
- 3) okres, na jaki nawiąże stosunek prawny;
- 4) informację o obowiązkach, jakie powierzy wnioskodawcy;
- 5) wskazanie opiekuna stażu.

§ 6. W celu odbycia stażu wnioskodawca jest zatrudniany, w jednostce organizacyjnej wskazanej w formularzu zgłoszeniowym, na podstawie umowy o pracę albo odbywa staż bez wynagrodzenia lub za wynagrodzeniem, na podstawie umowy cywilnoprawnej - na warunkach określonych między wnioskodawcą a jednostką organizacyjną.

§ 7. 1. Obliczenia kosztów związanych z odbywaniem stażu dokonuje jednostka organizacyjna, w której ma się odbywać staż, nie później niż w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia stażu, biorąc pod uwagę wydatki na pokrycie materiałów dydaktycznych i pomocy naukowych oraz kosztów organizacyjno-technicznych, ustalonych z uwzględnieniem programu i czasu trwania stażu.

2. Na pokrycie kosztów przeprowadzenia stażu wnioskodawca obowiązany jest uiścić opłatę, w kwocie odpowiadającej wysokości obliczonych kosztów, co najmniej na tydzień przed dniem rozpoczęcia stażu.

§ 8. 1. Staż odbywa się pod nadzorem opiekuna stażu, posiadającego kwalifikacje odpowiednie ze względu na rodzaj zawodu wykonywanego przez wnioskodawcę.

2. Przez odpowiednie kwalifikacje rozumie się w szczególności posiadanie przez opiekuna stażu uprawnień do wykonywania zawodu:

- 1) maklera papierów wartościowych, w przypadku gdy wnioskodawca zamierza wykonywać zawód maklera papierów wartościowych;
- 2) maklera giełd towarowych, w przypadku gdy wnioskodawca zamierza wykonywać zawód maklera giełd towarowych;
- 3) doradcy inwestycyjnego, w przypadku gdy wnioskodawca zamierza wykonywać zawód doradcy inwestycyjnego.

3. Opiekuna stażu wyznacza kierownik jednostki organizacyjnej, w której wnioskodawca odbywa staż.

4. Zmiana opiekuna stażu może nastąpić:

- 1) z powodu braku możliwości pełnienia czynności nadzoru;
- 2) na uzasadniony wniosek wnioskodawcy złożony nie później niż na trzy miesiące przed zakończeniem stażu;

- 3) na uzasadniony wniosek opiekuna stażu złożony nie później niż na trzy miesiące przed zakończeniem stażu.

§ 9. 1. Wnioskodawca odbywa staż zgodnie z programem stażu, ustalonym przez Komisję.

2. Program stażu jest przygotowywany dla każdego wnioskodawcy indywidualnie, po przeprowadzeniu analizy kwalifikacji wnioskodawcy, z uwzględnieniem zakresu wiedzy, jaka jest niezbędna do spełnienia wymagań kwalifikacyjnych określonych dla danego zawodu.

3. Program stażu ustala się na podstawie:

- 1) dokumentów potwierdzających posiadane przez wnioskodawcę kwalifikacje;
- 2) dotychczasowego doświadczenia zawodowego wnioskodawcy;
- 3) wymogów kwalifikacyjnych stawianych dla zawodu, którego dotyczy postępowanie;
- 4) różnic wynikających ze specyfiki zawodu regulowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państwa wnioskodawcy.

§ 10. Komisja określa długość stażu, który nie może trwać dłużej niż 6 miesięcy.

§ 11. 1. Prawidłowy przebieg stażu zapewnia kierownik jednostki organizacyjnej, w której wnioskodawca odbywa staż.

2. Opiekun stażu informuje kierownika jednostki organizacyjnej, w której wnioskodawca odbywa staż, o realizacji przez wnioskodawcę zadań wynikających z programu stażu.

§ 12. 1. Oceny stażu dokonuje opiekun stażu, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zakończenia stażu.

2. Przy dokonywaniu oceny stażu uwzględnia się w szczególności poprawność merytoryczną wykonania powierzonych obowiązków, a także:

- 1) zaangażowanie zawodowe wnioskodawcy, w tym uczestnictwo w działalności jednostki organizacyjnej, w której odbywał staż;

2) przestrzeganie porządku pracy ustalonego w jednostce organizacyjnej, w której wnioskodawca odbywał staż.

3. Oceny stażu dokonuje się w formie opinii opiekuna stażu stwierdzającej przygotowanie do samodzielnego wykonywania zawodu lub jego brak. Do opinii dołączane jest uzasadnienie.

4. Ocena stażu potwierdzana jest podpisami kierownika jednostki organizacyjnej, w której wnioskodawca odbywał staż, i opiekuna stażu.

§ 13. Kierownik jednostki organizacyjnej, w której wnioskodawca odbywał staż, przekazuje ocenę stażu wnioskodawcy oraz Komisji, w terminie 7 dni od dnia jej sporządzenia.

§ 14. Komisja sprawuje nadzór nad odbywaniem stażu w szczególności poprzez:

- 1) kontrolę realizacji programu stażu;
- 2) kontrolę warunków odbywania stażu;
- 3) kontrolę obecności w czasie stażu;
- 4) obserwację pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w czasie stażu;
- 5) gromadzenie informacji o przebiegu stażu.

§ 15. 1. Zaliczenia stażu dokonuje się na podstawie oceny stażu, dokonanej przez osoby, o których mowa w § 11 ust. 2, oraz sprawowanego przez Komisję nadzoru, o którym mowa w § 14.

2. Wnioskodawcom, którzy uzyskali zaliczenie stażu, Komisja wydaje zaświadczenia o zaliczeniu stażu. Zaświadczenie powinno zawierać:

- 1) wskazanie organu wydającego zaświadczenie;
- 2) wskazanie imienia i nazwiska, obywatelstwa i miejsca zamieszkania wnioskodawcy;
- 3) stwierdzenie, że wnioskodawca zaliczył staż;
- 4) podpis Przewodniczącego Komisji;
- 5) datę wydania zaświadczenia.

Rozdział 3

Test umiejętności

§ 16. 1. Test umiejętności jest przygotowywany i przeprowadzany przez komisje egzaminacyjne powoływane odrębnie dla zawodu maklera papierów wartościowych, maklera giełd towarowych i doradcy inwestycyjnego przez Przewodniczącą Komisji.

2. W skład każdej z komisji egzaminacyjnych wchodzi: przewodniczący, zastępca przewodniczącego oraz czterech członkowie. Jeden z członków komisji egzaminacyjnej, wyznaczony przez przewodniczącą komisji egzaminacyjnej, pełni funkcję sekretarza komisji egzaminacyjnej.

§ 17. 1. Testy umiejętności dla każdego z zawodów - maklera papierów wartościowych, maklera giełd towarowych oraz doradcy inwestycyjnego przeprowadzane są raz w roku, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

2. Termin przeprowadzenia testu umiejętności wyznaczany jest przez przewodniczącą danej komisji egzaminacyjnej w porozumieniu z Przewodniczącą Komisji i podawany jest do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.³⁾) na stronach internetowych Ministerstwa Finansów, zwanego dalej "Biuletynem", nie później niż na 2 miesiące przed wyznaczonym terminem testu umiejętności.

3. Testu umiejętności w danym roku kalendarzowym nie przeprowadza się, jeżeli do dnia 15 października roku kalendarzowego, w którym ma zostać przeprowadzony test umiejętności, nie wystąpiono z żadnym wnioskiem o jego przeprowadzenie.

4. W przypadku wystąpienia okoliczności uzasadniających zorganizowanie większej niż wskazana w ust. 1 liczby testów umiejętności dla danego zawodu, a w szczególności w przypadku otrzymania znacznej liczby wniosków o przeprowadzenie testu umiejętności, testy umiejętności można przeprowadzić w dodatkowych terminach. W takim przypadku ust. 2 stosuje się odpowiednio.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

§ 18. 1. Wniosek o przeprowadzenie testu umiejętności składa się nie później niż na 30 dni przed wyznaczonym terminem przeprowadzenia testu umiejętności.

2. Wnioskodawca może wskazać we wniosku, o którym mowa w ust. 1, późniejszy termin testu umiejętności, o ile w momencie składania tego wniosku termin taki jest wyznaczony i podany do publicznej wiadomości.

§ 19. 1. Zakres przedmiotowy testu umiejętności przygotowywany jest dla danego wnioskodawcy z uwzględnieniem odrębności w wykonywaniu danego zawodu w państwie wnioskodawcy oraz specyfiki i szczególnych wymagań wykonywania tego zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Zakres przedmiotowy testu umiejętności ustalany jest przez komisję egzaminacyjną w terminie 14 dni od dnia złożenia przez wnioskodawcę wniosku.

3. O zakresie przedmiotowym testu umiejętności przewodniczący komisji egzaminacyjnej lub osoba przez niego upoważniona zawiadamia wnioskodawcę w terminie 7 dni od dnia ustalenia zakresu.

4. Na podstawie zakresu przedmiotowego testu umiejętności komisja egzaminacyjna przygotowuje test. Komisja egzaminacyjna odpowiedzialna jest za zapewnienie poufności przygotowanego testu.

§ 20. 1. Test umiejętności przeprowadzany jest w formie pisemnej.

2. Test umiejętności przeprowadzany jest w języku polskim, w formie testu składającego się z pytań w liczbie od 30 do 100. Liczba pytań zawartych w teście uzależniona jest od zakresu przedmiotowego testu umiejętności.

3. Odpowiedzi na pytania dokonuje się na oddzielnej karcie odpowiedzi.

§ 21. Test umiejętności przeprowadza się w wydzielonej sali lub w salach, w warunkach umożliwiających wnioskodawcy samodzielność pracy, a komisji egzaminacyjnej czuwanie nad prawidłowym przebiegiem tego testu.

§ 22. 1. Wejście do sali, w której odbywa się test umiejętności, następuje po okazaniu przez wnioskodawcę dokumentu stwierdzającego jego tożsamość.

2. Wnioskodawca potwierdza własnoręcznym podpisem nadane mu przez komisję egzaminacyjną oznaczenie kodowe.

§ 23. 1. Czas rozpoczęcia i zakończenia rozwiązywania testu określa przewodniczący komisji egzaminacyjnej lub upoważniona przez niego osoba.

2. Czas przeznaczony na rozwiązanie testu wyznaczany jest i podawany do wiadomości wnioskodawcy przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej. Czas rozwiązywania testu uzależniony jest od liczby pytań zawartych w przygotowanym teście, nie może być jednak krótszy niż 45 minut i dłuższy niż 150 minut.

§ 24. 1. Podczas przeprowadzania testu umiejętności wnioskodawca nie może opuszczać sali, w której przeprowadzany jest ten test. W uzasadnionych przypadkach przewodniczący komisji egzaminacyjnej lub osoba przez niego upoważniona udziela zgody na opuszczenie sali - po zapewnieniu warunków wykluczających możliwość kontaktowania się wnioskodawcy z innymi wnioskodawcami, jak również z osobami postronnymi.

2. Na czas nieobecności w sali, w której przeprowadzany jest test umiejętności, wnioskodawca przekazuje test oraz kartę odpowiedzi jednej z osób wymienionych w ust.

1. Czas nieobecności w sali, w której przeprowadzany jest test umiejętności, odnotowuje się na karcie odpowiedzi.

§ 25. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej lub zastępca przewodniczącego komisji egzaminacyjnej ma prawo wykluczyć z testu umiejętności wnioskodawcę, który podczas testu umiejętności korzysta z cudzej pomocy, posługuje się niedozwolonymi przez komisję egzaminacyjną materiałami pomocniczymi, pomaga innym wnioskodawcom lub w inny sposób zakłóca przebieg testu umiejętności.

§ 26. 1. W przypadku ujawnienia przed rozpoczęciem testu umiejętności treści pytań przewodniczący komisji egzaminacyjnej może unieważnić przeprowadzony test umiejętności, powiadamiając o tym Przewodniczącego Komisji.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nowy termin przeprowadzenia testu umiejętności jest wyznaczany i podawany do publicznej wiadomości w trybie określonym w § 17 ust. 2.

§ 27. 1. Po zakończeniu rozwiązywania testu wnioskodawca zwraca test oraz kartę odpowiedzi, po uprzednim naniesieniu na niej nadanego wnioskodawcy oznaczenia

kodowego, oraz ponownie składa podpis na liście obecności. Karta odpowiedzi bez prawidłowo naniesionego oznaczenia kodowego nie podlega ocenie komisji egzaminacyjnej.

2. Wnioskodawca, który zakończył rozwiązywanie testu przed ogłoszeniem zakończenia czasu rozwiązywania testu przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej lub upoważnioną przez niego osobę, pozostawia swój test oraz kartę odpowiedzi przy wyjściu z sali, w której przeprowadzany jest test umiejętności.

§ 28. Z przebiegu testu umiejętności komisja egzaminacyjna sporządza protokół, który powinien zawierać imiona i nazwiska wszystkich osób wchodzących w skład komisji egzaminacyjnej, czas rozpoczęcia i zakończenia rozwiązywania testu oraz opis ważniejszych zdarzeń, jakie zaszły w trakcie przeprowadzania testu umiejętności. Do protokołu należy dołączyć test z zestawem prawidłowych odpowiedzi, listę wnioskodawców biorących udział w przeprowadzonym teście umiejętności, końcowe wyniki oraz listę osób wykonujących czynności obsługi technicznej. Protokół podpisują wszystkie osoby wchodzące w skład komisji egzaminacyjnej.

§ 29. Każde pytanie testu komisja egzaminacyjna ocenia według następujących zasad:

- 1) odpowiedź dobra - dwa punkty;
- 2) odpowiedź zła - minus jeden punkt;
- 3) brak odpowiedzi - zero punktów.

§ 30. Wyłącznie podstawę oceny stanowią odpowiedzi udzielone przez wnioskodawcę na karcie odpowiedzi.

§ 31. Warunkiem zdania testu umiejętności przez wnioskodawcę jest uzyskanie co najmniej 60 % ogólnej liczby punktów możliwych do uzyskania w przypadku udzielenia dobrych odpowiedzi na wszystkie pytania zawarte w teście.

§ 32. 1. Termin i miejsce ogłoszenia wyników testu umiejętności oraz wydawania zaświadczeń, o których mowa w § 34, ustala przewodniczący komisji egzaminacyjnej po zakończeniu testu umiejętności. Ogłoszenie wyników testu umiejętności nie może nastąpić później niż po upływie 14 dni od dnia przeprowadzenia tego testu.

2. Termin i miejsce ogłoszenia wyników testu umiejętności oraz wydawania zaświadczeń, o których mowa w § 34, podawane są do publicznej wiadomości w Biuletynie.

§ 33. 1. Każdy wnioskodawca, który brał udział w przeprowadzonym teście umiejętności, może zwrócić się do komisji egzaminacyjnej, za pośrednictwem Przewodniczącego Komisji, o ponowne sprawdzenie wyniku testu. Wniosek w tej sprawie składany jest w urzędzie Komisji w terminie nie dłuższym niż 4 dni robocze od dnia ogłoszenia wyników testu umiejętności.

2. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej informuje o pozytywnym lub negatywnym stanowisku komisji egzaminacyjnej w terminie 15 dni roboczych od upływu terminu składania wniosków, o których mowa w ust. 1.

3. Z ustaleń komisji egzaminacyjnej w sprawie rozpatrzenia odwołań sporządzany jest aneks do protokołu przebiegu testu umiejętności, na zasadach określonych w § 28.

§ 34. Wnioskodawcom, którzy zdali test umiejętności, komisja egzaminacyjna wydaje zaświadczenia o zdaniu testu umiejętności. Zaświadczenia powinny zawierać:

- 1) oznaczenie komisji egzaminacyjnej wydającej zaświadczenie;
- 2) wskazanie imienia i nazwiska, obywatelstwa i miejsca zamieszkania wnioskodawcy;
- 3) stwierdzenie, że wnioskodawca zdał test umiejętności uprawniający do wpisu na listę, właściwą ze względu na rodzaj zawodu wykonywanego przez wnioskodawcę;
- 4) podpisy: przewodniczącego oraz sekretarza komisji egzaminacyjnej wydającej zaświadczenie;
- 5) datę wydania zaświadczenia.

§ 35. Kosztami przeprowadzenia testu umiejętności są:

- 1) koszty obsługi technicznej;
- 2) koszty związane z przygotowaniem testów;
- 3) wynagrodzenie członków komisji egzaminacyjnej;
- 4) koszty zapewnienia właściwych warunków lokalowych.

§ 36. 1. Wysokość oraz udział poszczególnych składników kosztów określa się dla każdego wyznaczonego terminu przeprowadzenia testu umiejętności, biorąc pod uwagę liczbę wnioskodawców oraz liczbę pytań w teście.

2. Wysokość wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnej wynosi równowartość 50 % kosztów przeprowadzenia testu umiejętności określonych w § 35 pkt 1, 2 i 4.

§ 37. 1. Na pokrycie kosztów przeprowadzenia testu umiejętności wnioskodawca obowiązany jest uiścić opłatę w kwocie ustalonej w jednolitej wysokości dla wszystkich wnioskodawców przystępujących do danego testu umiejętności, nie większej niż 500 zł.

2. Wysokość opłaty podawana jest do publicznej wiadomości w Biuletynie nie później niż na 30 dni przed terminem przeprowadzenia testu.

3. Z zastrzeżeniem § 38, warunkiem uczestniczenia w teście umiejętności jest wniesienie opłaty w pełnej wysokości co najmniej na tydzień przed wyznaczonym terminem przeprowadzenia testu.

4. Wpłaty z tytułu opłaty uiszcza się na rachunek dochodów Komisji.

§ 38. Wnioskodawca, który uzyskał co najmniej 30 % ogólnej liczby punktów możliwych do uzyskania, w przypadku przystąpienia do testu umiejętności następującego bezpośrednio po tym teście, wnosi opłatę w wysokości 50 % kwoty, o której mowa w § 37 ust. 1.

§ 39. 1. Wnioskodawca, który z ważnych, nagłych przyczyn losowych nie może przystąpić do testu umiejętności w oznaczonym terminie, może wystąpić z wnioskiem do dyrektora generalnego urzędu Komisji Papierów Wartościowych i Giełd o:

- 1) zaliczenie wniesionej opłaty na poczet testu umiejętności wyznaczonego w innym terminie;
- 2) zwrot wniesionej opłaty.

2. Zaliczenie lub zwrot opłaty, w przypadku wystąpienia z wnioskiem w terminie:

- 1) co najmniej na 14 dni przed datą przeprowadzenia testu umiejętności - odbywa się bez potrąceń kosztów manipulacyjnych;
- 2) krótszym niż 14 dni przed datą przeprowadzenia testu umiejętności - odbywa się z potrąceniem równowartości 25 % opłaty tytułem kosztów manipulacyjnych.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zgłoszony z datą przeprowadzenia testu umiejętności lub później nie uprawnia do żądania zwrotu wniesionej opłaty egzaminacyjnej.

4. O zachowaniu terminów, o których mowa w ust. 2, decyduje data stempla pocztowego lub data doręczenia wniosku do Komisji.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 40. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie odbywania stażu adaptacyjnego oraz przeprowadzania testu umiejętności stanowiących podstawę uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych, maklera giełd towarowych oraz doradcy inwestycyjnego (Dz.U. Nr 97, poz. 965).

§ 41. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

W POROZUMIENIU:

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

Uzasadnienie

Przedstawiony projekt stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Projekt rozporządzenia reguluje kwestie związane ze stażem adaptacyjnym oraz przeprowadzaniem testu umiejętności.

Wnioskodawca sam decyduje o tym, czy chce odbywać staż adaptacyjny, czy też przystąpić do testu umiejętności.

Staż adaptacyjny powinien odbywać się w wybranej przez wnioskodawcy instytucji, właściwej dla danego zawodu wnioskodawcy. Powinien to zatem być ten sam krąg podmiotów, w których można wykonywać odpowiedni zawód: maklera papierów wartościowych, maklera giełd towarowych, bądź doradcy inwestycyjnego. W formularzu zgłoszeniowym wnioskodawca powinien sprecyzować w jakim podmiocie i na jakiej podstawie prawnej będzie wykonywał zawód w ramach stażu adaptacyjnego. Wykonywanie zawodu poddane zostanie podwójnej kontroli: wewnętrznej - ze strony upoważnionego pracownika jednostki organizacyjnej, w której staż ma być wykonywany (tzw. opiekuna stażu) oraz zewnętrznej – w ramach nadzoru Komisji.

Po odbyciu stażu, którego termin wyznacza Komisja, wnioskodawca otrzymuje ocenę stażu adaptacyjnego sporządzoną przez opiekuna stażu i kierownika jednostki organizacyjnej, w której wnioskodawca będzie odbywać staż. Dokonana ocena będzie podstawą otrzymania zaświadczenia Komisji o zaliczeniu stażu adaptacyjnego. Z kolei wspomniane zaświadczenie, będzie podstawą wydania przez Komisję decyzji o wpisie na odpowiednią listę - maklerów papierów wartościowych, maklerów giełd towarowych, bądź doradców inwestycyjnych.

Ponieważ staż adaptacyjny odbywać się będzie poza Komisją (warunki odpłatności bądź wynagrodzenia określać będzie stosowna umowa zawarta między wnioskodawcą a jednostką organizacyjną, w której staż ma być odbywany), po stronie Komisji nie wystąpią związane z odbywanym stażem koszty – dlatego, w przeciwieństwie do

przeprowadzanych testów umiejętności – projekt rozporządzenia zawiera regulację dotyczącą kosztów odbywania stażu adaptacyjnego wyłącznie w odniesieniu do jednostki organizacyjnej, w której ma się odbywać.

Zgodnie z przyjętym przez projektodawcę systemem, testy umiejętności przeprowadzane będą przez komisje egzaminacyjne powoływane przez Przewodniczącego KPWiG, odrębnie dla każdego z zawodów: maklera papierów wartościowych, maklera giełd towarowych oraz doradcy inwestycyjnego. Testy umiejętności dla każdego z zawodów przeprowadzane będą przynajmniej jeden raz w roku. Intencją prawodawcy jest, aby częstotliwość przeprowadzania testów wynikała ze stopnia zainteresowania wnioskodawców.

Test umiejętności przeprowadzany będzie w języku polskim, w formie pisemnego testu składającego się z pytań w liczbie od 30 do 100 pytań w zależności od zakresu przedmiotowego testu umiejętności ustalonego przy uwzględnieniu odrębności w wykonywaniu danego zawodu w państwie macierzystym wnioskodawcy oraz specyfiki i szczególnych wymagań wykonywania tego zawodu w Rzeczypospolitej Polskiej. Warunkiem zdania testu umiejętności przez wnioskodawcę będzie otrzymanie co najmniej 60 % ogólnej liczby punktów możliwych do zdobycia w przypadku udzielenia poprawnych odpowiedzi na wszystkie pytania zawarte w teście.

Projekt określa również sposób ustalania przez KPWiG kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia. Zgodnie z projektem kosztami tymi są w szczególności: koszty obsługi technicznej, koszty związane z przygotowaniem testów i wynagrodzenie członków komisji egzaminacyjnej.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Ocena Skutków Regulacji (OSR):

1. podmioty, na które oddziałuje akt normatywny – osoby, które po odbyciu zaliczonego stażu adaptacyjnego albo po zaliczeniu testu umiejętności są uprawnione do wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych, maklera giełd towarowych, albo doradcy inwestycyjnego.

2. konsultacje społeczne:

Projekt rozporządzenia wraz z uzasadnieniem zostanie przekazany do konsultacji m.in. następującym podmiotom społecznym:

1. Giełdzie Papierów Wartościowych S.A.,
2. Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A.,
3. Stowarzyszeniu Emitentów Giełdowych,
4. Izbie Domów Maklerskich,
5. Związkowi Maklerów i Doradców,

3. wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego – brak istotnego wpływu.

Koszt przeprowadzenia jednego testu umiejętności zależeć będzie przede wszystkim od liczby uczestników testu oraz liczby pytań w teście. Z tego względu nie można oszacować przeciętnej wysokości kosztów przeprowadzenia testu umiejętności. Biorąc pod uwagę przypuszczalną częstotliwość przeprowadzania testu (corocznie) wpływ regulacji na wydatki i wpływy sektora publicznego jest nieznaczna. Na pokrycie kosztów przeprowadzenia testu umiejętności wnioskodawca obowiązany będzie uiścić opłatę w kwocie do 500 zł.

4. wpływ regulacji na rynek pracy – brak wpływu.

5. wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – brak wpływu.

6. wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny - brak wpływu.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU¹⁾**

z dnia

**w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o
uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie
łączności i transportu**

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz trybu ich ponoszenia,
 - 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia
- dla zawodów regulowanych należących do działów administracji rządowej: łączność i transport.

¹⁾ Minister Transportu kieruje działami administracji rządowej – łączność i transport, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu (Dz. U. Nr 131, poz. 923).

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa - ustawę z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych;
- 2) organ prowadzący postępowanie - ministra właściwego do spraw łączności i transportu albo organ lub jednostkę organizacyjną podległą właściwemu ministrowi, organ samorządu zawodowego odpowiedni dla danego zawodu regulowanego upoważniony do prowadzenia postępowania o uznanie kwalifikacji na podstawie art. 4a ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn zm.²⁾);
- 3) instytucja - jednostkę organizacyjną, w której wnioskodawca odbywa staż adaptacyjny.

§ 3. 1. Konieczność odbycia stażu adaptacyjnego albo testu umiejętności jest stwierdzana w formie postanowienia wydanego przez organ prowadzący postępowanie w toku postępowania o uznanie kwalifikacji w zawodzie regulowanym.

2. Postanowienie określa program i okres trwania stażu adaptacyjnego oraz zakres wiedzy i umiejętności objętych testem umiejętności.

3. Wnioskodawca po otrzymaniu postanowienia, o którym mowa w ust. 1, występuje do organu prowadzącego postępowanie z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego albo przeprowadzenie testu umiejętności.

Rozdział 2

Staż adaptacyjny

§ 4. 1. Wnioskodawca do wniosku, o którym mowa w § 3 ust. 3, dołącza dokument zawierający zobowiązanie instytucji do nawiązania z wnioskodawcą stosunku prawnego, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2702, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1414 i 1417 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 75, poz. 519 i Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 143, poz. 1027, Nr 144, poz. 1045, Nr 157, poz. 1119 i Nr 170, poz. 1218, Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1829 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 35, poz. 218.

2. W zobowiązaniu, o którym mowa w ust. 1, instytucja określa w szczególności:

- 1) rodzaj stosunku prawnego, który zostanie nawiązany z wnioskodawcą;
- 2) termin, w jakim zostanie nawiązany stosunek prawny;
- 3) okres, na jaki zostanie nawiązany stosunek prawny;
- 4) informację o obowiązkach, jakie zostaną powierzone wnioskodawcy;
- 5) informację o wyznaczonym opiekunie stażu adaptacyjnego.

3. Organ prowadzący postępowanie akceptuje wybór instytucji dokonany przez wnioskodawcę.

4. W przypadku niezaakceptowania przez organ prowadzący postępowanie instytucji wskazanej przez wnioskodawcę z powodu niemożności zrealizowania programu stażu adaptacyjnego albo braku możliwości kontynuowania go w danej instytucji, wnioskodawca odbywa go w innej instytucji. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio.

5. Wnioskodawca może odbywać staż adaptacyjny bez wynagrodzenia w przypadku odbywania go na podstawie umowy cywilnoprawnej.

§ 5. Program i okres stażu adaptacyjnego ustala się dla poszczególnych wnioskodawców, biorąc pod uwagę:

- 1) świadectwa i dyplomy oraz inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje zawodowe posiadane przez wnioskodawcę;
- 2) okres praktyki zawodowej i umiejętności nabyte przez wnioskodawcę;
- 3) okres niezbędny do nabycia umiejętności do wykonywania zawodu regulowanego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) różnice wynikające ze specyfiki zawodu regulowanego w Rzeczypospolitej Polskiej i w państwie wnioskodawcy;
- 5) znajomość prawa polskiego oraz terminologii zawodowej w języku polskim niezbędną do wykonywania zawodu regulowanego.

§ 6. 1. Staż adaptacyjny odbywa się pod kierunkiem opiekuna stażu adaptacyjnego.

2. Opiekun stażu jest wyznaczany spośród osób posiadających wyższe wykształcenie, kwalifikacje i doświadczenie w zawodzie, o uznanie którego występuje wnioskodawca.

3. Zadaniem opiekuna stażu adaptacyjnego jest pomoc wnioskodawcy w realizacji programu stażu adaptacyjnego.

4. Opiekuna stażu wyznacza na okres całego stażu adaptacyjnego kierownik instytucji w porozumieniu z organem prowadzącym postępowanie.

5. Zmiana opiekuna stażu adaptacyjnego może nastąpić w przypadku:

- 1) braku możliwości dalszego sprawowania opieki nad wnioskodawcą;
- 2) umotywowanego wniosku o zmianę opiekuna stażu, złożonego przez wnioskodawcę nie później niż na trzy miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego;
- 3) umotywowanej prośby opiekuna stażu o zwolnienie go z pełnionych obowiązków, złożonej nie później niż trzy miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego.

6. Zmiany opiekuna stażu dokonuje kierownik instytucji, w której staż adaptacyjny jest odbywany, w porozumieniu z organem prowadzącym postępowanie.

§ 7. W okresie odbywania stażu adaptacyjnego wnioskodawca:

- 1) przestrzega porządku organizacyjno-prawnego instytucji;
- 2) realizuje program stażu;
- 3) prowadzi dziennik stażu w formie ustalonej przez organ prowadzący postępowanie.

§ 8. 1. Nadzór nad przebiegiem stażu adaptacyjnego sprawuje osoba wyznaczona przez organ prowadzący postępowanie.

2. Nadzór nad przebiegiem stażu adaptacyjnego jest sprawowany przez:

- 1) kontrolę realizacji programu stażu;
- 2) kontrolę warunków odbywania stażu;
- 3) kontrolę obecności wnioskodawcy w instytucji w okresie stażu;
- 4) obserwację pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w okresie stażu;
- 5) gromadzenie informacji o przebiegu stażu.

3. Nadzór nad przebiegiem stażu adaptacyjnego może być sprawowany przez opiekuna stażu.

§ 9. 1. Zaliczenia stażu dokonuje się na podstawie oceny umiejętności nabytych przez wnioskodawcę.

2. W celu dokonania oceny, o której mowa w ust. 1, organ prowadzący postępowanie powołuje zespół składający się co najmniej z 3 osób posiadających wyższe

wykształcenie i co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe z zakresu objętego stażem adaptacyjnym, zwany dalej "zespołem".

3. Zespół dokonuje oceny na podstawie:

- 1) dziennika stażu potwierdzającego realizację programu;
- 2) opinii opiekuna stażu o przebiegu stażu i osiągnięciach wnioskodawcy;
- 3) opinii kierownika instytucji lub wyznaczonego przez niego pracownika o przygotowaniu wnioskodawcy do wykonywania zawodu regulowanego;
- 4) rozmowy z wnioskodawcą o przebiegu stażu adaptacyjnego.

4. Jeżeli obowiązki opiekuna stażu pełni kierownik instytucji, wydawana jest jedna opinia o przebiegu stażu.

5. Z dokonanej oceny zespół sporządza protokół, który zawiera informacje o składzie zespołu, dokumentację, na podstawie której dokonano oceny, wniosek o zaliczenie lub niezaliczenie stażu adaptacyjnego wraz z uzasadnieniem oraz podpisy członków zespołu.

6. Zespół w terminie trzech dni od dnia dokonania oceny stażu adaptacyjnego przekazuje organowi prowadzącemu postępowanie protokół wraz z dokumentacją.

7. Na podstawie wniosku zespołu, o którym mowa w ust. 5, organ prowadzący postępowanie zalicza lub nie zalicza stażu adaptacyjnego.

§ 10. 1. W przypadku niezaliczenia stażu adaptacyjnego organ prowadzący postępowanie może na wniosek wnioskodawcy przedłużyć staż adaptacyjny nie dłużej niż o połowę, z zachowaniem terminów, o których mowa w art. 11 ust. 2 ustawy.

2. W przypadku przedłużenia stażu adaptacyjnego przepisy § 4-9 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Test umiejętności

§ 11. 1. Test umiejętności przeprowadza organ prowadzący postępowanie w następujących formach:

- 1) test pisemny składający się z nie więcej niż 80 pytań;

- 2) odpowiedź ustna na co najmniej 5 i nie więcej niż 10 pytań wylosowanych przez wnioskodawcę;
 - 3) test praktyczny - wykonanie pracy sprawdzającej wybrane umiejętności z zakresu zawodu regulowanego.
2. Test umiejętności przeprowadza się w języku polskim.
 3. W przypadku konieczności sprawdzenia umiejętności praktycznych organ prowadzący postępowanie może łączyć test praktyczny z testem pisemnym lub odpowiedzią ustną.
 4. Formę, liczbę pytań, zadania oraz kryteria oceny testu umiejętności określa organ prowadzący postępowanie.

§ 12. Organ prowadzący postępowanie ustala dla poszczególnych wnioskodawców zakres przedmiotowy testu umiejętności, biorąc pod uwagę:

- 1) program kształcenia i szkolenia odbytego przez wnioskodawcę w państwie wnioskodawcy;
- 2) zakres wymagań egzaminacyjnych obejmujących wiadomości i umiejętności niezbędne do wykonywania zawodu regulowanego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) znajomość zawodowej terminologii w języku polskim, niezbędnej do wykonywania danego zawodu;
- 4) okres praktyki zawodowej i nabyte przez wnioskodawcę umiejętności w zawodzie regulowanym w państwie wnioskodawcy;
- 5) okres stażu niezbędnego do wykonywania zawodu regulowanego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) różnice wynikające ze specyfiki zawodu regulowanego w Rzeczypospolitej Polskiej i w państwie wnioskodawcy, w tym dotyczące niezbędnej znajomości prawa polskiego.

§ 13. 1. W celu przeprowadzenia testu umiejętności organ prowadzący postępowanie powołuje komisję egzaminacyjną, zwaną dalej "komisją", składającą się co najmniej z 3 osób posiadających wyższe wykształcenie, co najmniej 5-letnie doświadczenie zawodowe w wykonywaniu danego zawodu regulowanego oraz doświadczenie w przeprowadzaniu egzaminów kwalifikacyjnych uprawniających do wykonywania zawodów regulowanych.

2. Do zadań komisji należy:

- 1) przygotowanie testu umiejętności;
- 2) przeprowadzenie testu umiejętności;
- 3) dokonanie oceny wyników testu umiejętności;
- 4) sporządzenie protokołu;
- 5) powiadomienie wnioskodawcy o miejscu i terminie ogłoszenia wyniku testu umiejętności.

3. Miejsce i termin przeprowadzenia testu umiejętności określa organ prowadzący postępowanie, nie później niż 14 dni po złożeniu wniosku o przeprowadzenie testu umiejętności.

4. Wnioskodawca jest powiadamiany o miejscu, terminie i formie testu umiejętności co najmniej 30 dni przed jego przeprowadzeniem.

5. Czas trwania testu umiejętności nie może przekroczyć 360 minut.

6. Test umiejętności jest oceniany w systemie punktowym.

7. Za pozytywny uznaje się wynik testu, w którym wnioskodawca uzyskał co najmniej 70 % ogólnej liczby punktów.

§ 14. 1. Z przeprowadzonego testu umiejętności komisja sporządza protokół.

2. Protokół zawiera informacje o składzie komisji, dokumentację i wynik przeprowadzonego testu umiejętności, wniosek o zaliczeniu lub niezaliczeniu testu umiejętności oraz podpisy członków komisji.

3. Komisja w terminie trzech dni od dnia przeprowadzenia testu umiejętności przekazuje organowi prowadzącemu postępowanie protokół wraz z dokumentacją.

4. Na podstawie wyniku przeprowadzonego testu umiejętności organ prowadzący postępowanie zalicza albo nie zalicza testu umiejętności.

§ 15. 1. W przypadku niezaliczenia testu umiejętności wnioskodawcy przysługuje prawo do powtórnego przystąpienia do testu umiejętności nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia jego wyniku.

2. Do powtórnego przystąpienia do testu umiejętności przepisy § 11-14 stosuje się odpowiednio.

§ 16. 1. Nieprzystąpienie do testu umiejętności w wyznaczonym terminie bez usprawiedliwionej przyczyny uznaje się za niezaliczenie testu umiejętności.

2. W przypadku nieprzystąpienia do testu umiejętności bez usprawiedliwionej przyczyny, organ prowadzący postępowanie wyznacza ponownie miejsce i termin przeprowadzenia testu, jeżeli nieobecność wnioskodawcy została usprawiedliwiona w terminie 7 dni od wyznaczonej daty testu.

3. Oceny przyczyny nieprzystąpienia do testu umiejętności w wyznaczonym terminie dokonuje organ prowadzący postępowanie, kierując się przepisami o usprawiedliwianiu nieobecności w pracy.

4. Wnioskodawca, który nie przystąpił do testu umiejętności z usprawiedliwionej przyczyny, nie ponosi dodatkowych kosztów z tytułu ponownego przystąpienia do testu umiejętności.

Rozdział 4

Sposób ustalania kosztów stażu adaptacyjnego i testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia

§ 17. 1. Koszty związane z odbywaniem przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego oblicza organ prowadzący postępowanie w porozumieniu z instytucją, w której staż adaptacyjny ma być odbywany, z uwzględnieniem kosztów:

- 1) wynagrodzenia opiekuna stażu adaptacyjnego;
- 2) nadzoru nad przebiegiem stażu adaptacyjnego;
- 3) oceny stażu adaptacyjnego przez zespół;
- 4) administracyjnych.

2. Wnioskodawca wpłaca kwotę z tytułu kosztów odbycia stażu adaptacyjnego na rachunek bankowy wskazany przez organ prowadzący postępowanie.

3. Kwota, o której mowa w ust. 2, jest wpłacana jednorazowo lub na wniosek wnioskodawcy w równych ratach płatnych z góry do dnia 10. każdego miesiąca, przy czym pierwsza rata jest wpłacana przed przystąpieniem do stażu adaptacyjnego.

§ 18. 1. Koszty za przeprowadzenie testu umiejętności są ustalane każdorazowo przez organ prowadzący postępowanie na podstawie wyliczenia rzeczywistych kosztów w porozumieniu z komisją egzaminacyjną w terminie umożliwiającym poinformowanie wnioskodawcy o ich wysokości nie później niż 30 dni przed ustalonym terminem przeprowadzenia testu, z uwzględnieniem kosztów:

- 1) przygotowania testu umiejętności;
- 2) przeprowadzenia i oceny testu umiejętności;
- 3) administracyjnych.

2. Wnioskodawca co najmniej na 14 dni przed ustalonym terminem przystąpienia do testu umiejętności wpłaca jednorazowo kwotę z tytułu kosztów, o których mowa w ust. 1, na rachunek bankowy wskazany przez organ prowadzący postępowanie.

§ 19. Przed przystąpieniem do stażu adaptacyjnego lub testu umiejętności wnioskodawca okazuje organowi prowadzącemu postępowanie dokument potwierdzający jego tożsamość oraz dowód dokonania wpłaty, o której mowa w § 17 ust. 3 i § 18 ust. 2.

§ 20. W przypadku odstąpienia od stażu adaptacyjnego lub nieprzystąpienia do testu umiejętności bez usprawiedliwionej przyczyny, poniesione przez wnioskodawcę koszty związane z przeprowadzeniem stażu adaptacyjnego lub testu umiejętności nie podlegają zwrotowi.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 21. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 21 lipca 2005 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 05, poz. 1226).

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER TRANSPORTU

W POROZUMIENIU:

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia zastąpi rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 21 lipca 2005 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 147, poz. 1226). Konieczność zastąpienia ww. rozporządzenia przepisami projektowanego rozporządzenia związana jest z wprowadzeniem przez ustawę horyzontalną, tj. ustawę z dnia 2006 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zmian w upoważnieniach. Art. 49 utrzymuje w mocy cytowane wyżej rozporządzenie do czasu wydania nowego, zgodnie z delegacją ustawową.

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr ..., poz. ...) nakładającego na ministrów kierujących działami administracji rządowej, właściwych w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych należących do danego działu – obowiązek wydania rozporządzenia określającego:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia,
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykonanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia.

Ponadto zmiany w ustawie o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych spowodowały rozszerzenie zakresu podmiotowego ustawy o obywateli Konfederacji Szwajcarskiej, skutkiem tego przepisy rozporządzenia będą stosowane wobec obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub

państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, starających się o uznanie posiadanych przez nich kwalifikacji do wykonywania w Polsce zawodów regulowanych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia

**w sprawie sposobu gromadzenia i przekazywania informacji dotyczących
przemieszczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego
i amunicji**

Na podstawie art. 36 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, Nr 238, poz. 2019, z 2004, Nr 222, poz. 2249 z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób gromadzenia i przekazywania właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, Republiki Turcji lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Komisji Europejskiej informacji, o których mowa w art. 28, 34, 39 - 41 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

§ 2. Informacje, o których mowa w § 1, gromadzi się w postaci oryginalnych dokumentów oraz przechowuje w postaci autoryzowanego zapisu cyfrowego, z wykorzystaniem techniki komputerowej.

§ 3. Informacje, o których mowa w § 1, przekazuje się właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, Republiki Turcji lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Komisji Europejskiej w postaci poświadczonych kopii

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej - gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 131, poz. 909).

oryginalnych dokumentów lub w postaci autoryzowanego zapisu cyfrowego, z wykorzystaniem techniki komputerowej.

§ 4. Informacje, o których mowa w § 1, gromadzi się i przekazuje z zastosowaniem środków technicznych i organizacyjnych zapewniających zabezpieczenie tych informacji przed dostępem do nich osób nieupoważnionych, uszkodzeniem lub zniszczeniem.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 marca 2003r. w sprawie sposobu gromadzenia i przekazywania informacji dotyczących przemieszczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego i amunicji (Dz. U. Nr 61, poz. 541).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia .

MINISTER GOSPODARKI

Uzasadnienie

Przepisy ustawy z dnia o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, wprowadzają m.in. zmiany do ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o *materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego* (Dz. U. z 2002 r. nr 117, poz. 1007, z późn. zm.). Zmiany polegają na rozszerzeniu zakresu ustawy o państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Republikę Turcji wynikają z konieczności dostosowania prawa polskiego do wymogów prawa wspólnotowego. W ramach ww. nowelizacji zmianie ulega także art. 36 ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, stanowiący upoważnienie do wydania przez ministra właściwego do spraw gospodarki rozporządzenia określającego sposób gromadzenia i przekazywania informacji, o których mowa w art. 28, 34 , 39-41 ww. ustawy co spowodowało konieczność dostosowania przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 marca 2003 r. w *sprawie sposobu gromadzenia i przekazywania informacji dotyczących przemieszczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego* (Dz. U. nr 61, poz. 541) do proponowanych zmian w ustawie o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

Istota zmiany polega na rozszerzeniu podmiotowego zakresu rozporządzenia – dotychczas odnoszącego się jedynie do państw członkowskich Unii Europejskiej – także o państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będące stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz o Republikę Turecką. W tym celu zmieniono treść artykułów 1 i 2 uzupełniając je o wymienione kraje.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

Projektowane rozporządzenie dotyczy wyłącznie sposobu gromadzenia i przekazywania właściwym organom państw informacji dotyczących przemieszczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego i amunicji. Tym samym wprowadzenie przedmiotowej regulacji nie będzie miało wpływu zarówno na polskie podmioty prowadzące działalność gospodarczą z wykorzystaniem materiałów wybuchowych, jak i na konkurencyjność polskiej gospodarki. Nie stworzy też dodatkowego obciążenia dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**w sprawie stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności w toku postępowania o
uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu aktuarium**

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia;
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia

- w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania zawodu aktuarium.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002r. Nr 71, poz. 655, z 2003r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. i Nr..., poz. ...

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych;
- 2) ustawie o działalności ubezpieczeniowej - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz.1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, z 2005r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538, Nr 184, poz. 1539 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119);
- 3) Komisji - należy przez to rozumieć Komisję Egzaminacyjną dla Aktuariuszy, utworzoną na podstawie art. 163 ust. 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej;
- 4) postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji - należy przez to rozumieć postępowanie prowadzone na podstawie ustawy;
- 5) organie - należy przez to rozumieć organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji, zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy;
- 6) liście tematów - należy przez to rozumieć listę obejmującą przedmioty z „Zakresu obowiązujących tematów egzaminu aktuarialnego”, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie zakresu obowiązujących tematów egzaminów aktuarialnych oraz trybu przeprowadzania tych egzaminów (Dz.U. Nr 211, poz. 2054), których nie wykazuje dyplom lub inny dowód formalnych kwalifikacji przedstawiony przez wnioskodawcę;
- 7) wnioskodawcy – należy przez to rozumieć wnioskodawcę w rozumieniu ustawy.

§ 3. 1. Staż adaptacyjny albo test umiejętności, zwany dalej „testem”, prowadzone są zgodnie z postanowieniem wydanym przez organ w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1 określa w szczególności czas trwania stażu adaptacyjnego, jego zakres i program oraz wskazuje listę tematów do testu umiejętności.

§ 4. Wnioskodawca, po otrzymaniu postanowienia, o którym mowa w § 3 ust. 1, przekazuje organowi, w formie pisemnej, wniosek zawierający informację o wyborze odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu.

Rozdział 2

Staż adaptacyjny

§ 5. We wniosku dotyczącym odbycia stażu adaptacyjnego, wskazuje się zakład ubezpieczeń, w którym staż ma być odbywany oraz aktuarium, który będzie opiekunem stażu.

§ 6. 1. Staż adaptacyjny może odbywać się w zakładach ubezpieczeń działających na podstawie przepisów ustawy o działalności ubezpieczeniowej.

2. Wykaz zakładów ubezpieczeń, w których może być odbywany staż adaptacyjny ogłaszany jest w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach podmiotowych Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych.

§ 7. 1. Staż adaptacyjny odbywa się w ramach umowy o pracę lub na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej między zakładem ubezpieczeń a wnioskodawcą.

2. W umowie, o której mowa w ust. 1 określa się w szczególności, czas trwania stażu adaptacyjnego, tygodniowy wymiar czasu odbywania stażu oraz zakres i rodzaj powierzonych zadań, zgodnie z postanowieniem, o którym mowa w § 3 ust. 1.

§ 8. Staż adaptacyjny odbywany jest zgodnie z zakresem i programem ustalonym w postanowieniu, o którym mowa w § 3 ust. 1.

§ 9. 1. Nadzór nad odbywaniem stażu adaptacyjnego wykonuje opiekun stażu.

2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, polega w szczególności na sprawdzaniu prawidłowości wykonywania powierzonych wnioskodawcy zadań z zakresu czynności aktuarialnych, wypełniania obowiązków, które zostały określone w umowie, o której mowa w § 7 i przestrzegania wymiaru czasu odbywania stażu adaptacyjnego.

3. Zmiana opiekuna stażu adaptacyjnego może nastąpić w przypadku:

- 1) braku możliwości dalszego wykonywania nadzoru;
- 2) umotywowanego wniosku wnioskodawcy złożonego nie później niż na 3 miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego;
- 3) umotywowanej prośby opiekuna stażu adaptacyjnego złożonej nie później niż na 3 miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego.

§ 10. 1. Oceny stażu adaptacyjnego dokonuje opiekun stażu, w terminie 14 dni od dnia jego zakończenia.

2. Ocena z przebiegu stażu adaptacyjnego dokonywana jest w formie pisemnej i powinna zawierać uzasadnione stwierdzenie o zdolności wnioskodawcy do samodzielnego wykonywania zawodu aktuarium.

3. W celu dokonania oceny, o której mowa w ust. 1, nie przeprowadza się sprawdzianu wiedzy wnioskodawcy.

§ 11. Ocena stażu adaptacyjnego przekazywana jest wnioskodawcy oraz organowi, w terminie 7 dni od jej sporządzenia.

§ 12. Jeżeli ocena stażu adaptacyjnego jest negatywna, organ, na wniosek wnioskodawcy, złożony w ciągu 7 dni od daty otrzymania oceny, przedłuża czas trwania stażu adaptacyjnego albo jednokrotnie dopuszcza do ponownego jego odbycia.

§ 13. 1. Obliczenia kosztów związanych z odbywaniem przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego dokonuje zakład ubezpieczeń, w którym staż adaptacyjny ma być odbywany, nie później niż w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia stażu, na podstawie rzeczywistych wydatków, które będą ponoszone przez zakład ubezpieczeń, ustalonych z uwzględnieniem programu i długości trwania stażu, wynagrodzenia opiekuna stażu oraz wydatków organizacyjno-technicznych.

2. Wnioskodawca nie później niż w dniu rozpoczęcia stażu adaptacyjnego wpłaca 50 % kwoty opłaty z tytułu kosztów, o których mowa w ust. 1, na konto bankowe wskazane przez zakład ubezpieczeń, w którym staż adaptacyjny ma być odbywany. Pozostałą część kwoty opłaty wnioskodawca wpłaca nie później niż ostatniego dnia odbywania stażu.

Rozdział 3

Test umiejętności

§ 14. Test przeprowadza Komisja.

§ 15. Komisja wyznacza terminy testów z uwzględnieniem terminów ustalonych dla przeprowadzenia egzaminów aktuarialnych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra

Finansów z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie zakresu obowiązujących tematów egzaminów aktuarialnych oraz trybu przeprowadzania tych egzaminów.

§ 16. 1. Warunkiem przystąpienia do testu jest pokrycie przez wnioskodawcę kosztów przeprowadzenia testu w formie opłaty egzaminacyjnej, zwanej dalej „opłatą”.

2. Obliczenia kosztów związanych z przeprowadzeniem testu dokonuje Komisja na podstawie rzeczywistych wydatków ponoszonych w związku z przystąpieniem wnioskodawcy do testu, w szczególności wydatków związanych z wynagrodzeniem osób opracowujących test, wynagrodzeniem członków Komisji oraz wydatków organizacyjno-technicznych, mając na uwadze wysokość opłaty za egzamin aktuarialny.

§ 17. Komisja powiadamia wnioskodawcę, co najmniej 2 miesiące przed terminem testu, o terminie i miejscu przeprowadzenia testu, wysokości opłaty i sposobie jej uiszczenia, oraz udostępnia wnioskodawcy:

- 1) bibliografię, pomocną w przygotowaniu się do zaliczenia testu;
- 2) zasady oceny testu;
- 3) informację o procedurze odwołania się od wyniku testu.

§ 18. Osoba przystępująca do testu obowiązana jest potwierdzić swoje uczestnictwo oraz wnieść opłatę, najpóźniej do dnia przystąpienia do testu na rachunek bieżący – subkonto dochodów - Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych.

§ 19. 1. Nieprzystąpienie w wyznaczonym terminie do testu umiejętności bez usprawiedliwienia uznaje się za odstąpienie wnioskodawcy od testu umiejętności.

2. Usprawiedliwienie nieprzystąpienia wnioskodawcy w wyznaczonym terminie do testu umiejętności następuje w trybie przewidzianym dla usprawiedliwienia nieobecności w pracy, określonym w odrębnych przepisach.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Komisja wyznacza ponownie termin przeprowadzenia testu.

§ 20. 1. Komisja może unieważnić lub odwołać test w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, zarówno co do trybu postępowania, jak i merytorycznych błędów popełnionych przez Komisję.

2. W przypadku unieważnienia lub odwołania testu opłata podlega zaliczeniu na poczet opłaty za przystąpienie do testu w innym terminie.

§ 21. 1. Test przeprowadzany jest w formie dwóch części pisemnych i jednej części ustnej.
2. Test obejmuje wybrane zagadnienia z listy przedmiotów.
3. Pierwsza część pisemna składa się z 10 zadań praktycznych. Druga część pisemna składa się z 10 pytań testowych jednokrotnego wyboru. Część ustna składa się z 5 pytań.

§ 22. 1. Każda z części testu rozpoczyna się z chwilą otwarcia kopert zawierających zadania, lub odpowiednio pytania.
2. Każda z dwóch części pisemnych testu trwa 100 minut. Po każdej z tych części następuje 20-minutowa przerwa. Komisja może w razie potrzeby wyznaczyć dłuższe przerwy.

§ 23. Uczestnicy testu mają prawo do zadawania członkom Komisji pytań dotyczących przebiegu testu, jak i samej jego treści.

§ 24. 1. W czasie trwania testu uczestnik nie powinien opuszczać sali, z wyjątkiem przerw, o których mowa w § 22 ust.2.
2. W uzasadnionych przypadkach uczestnik testu może uzyskać zgodę na opuszczenie sali, po zapewnieniu warunków wykluczających możliwość kontaktowania się uczestnika z osobami postronnymi.

§ 25. W przypadku stwierdzenia niesamodzielności pracy, Komisja może unieważnić przeprowadzony test w stosunku do określonego uczestnika. W tym przypadku opłata za przystąpienie do testu nie podlega zwrotowi.

§ 26. 1. W pierwszej, pisemnej części testu, każde rozwiązanie zadania oceniane jest w następujący sposób:

- 1) odpowiedź prawidłowa: 3 punkty,
- 2) odpowiedź nieprawidłowa: -2 punkty,
- 3) brak odpowiedzi: 0 punktów.

Warunkiem zaliczenia części pierwszej testu jest uzyskanie co najmniej 13 punktów.

2. W drugiej, pisemnej części testu, każde pytanie testu jest oceniane według następujących zasad:

- 1) odpowiedź prawidłowa: 1 punkt,
- 2) odpowiedź nieprawidłowa lub brak odpowiedzi: 0 punktów.

Warunkiem zaliczenia części drugiej testu jest uzyskanie co najmniej 7 punktów za udzielone odpowiedzi na pytania. Za nieprawidłową odpowiedź uważa się również udzielenie więcej niż jednej odpowiedzi.

3. W trzeciej, ustnej części testu, każda odpowiedź na zadane pytanie musi uzyskać pozytywną ocenę Komisji.

§ 27. Warunkiem zaliczenia testu jest uzyskanie pozytywnej oceny za każdą z trzech części testu.

§ 28. Zasady oceny testu ogłaszane są w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach podmiotowych Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych.

§ 29. Test przeprowadzany jest w języku polskim. Błędy stylistyczne i gramatyczne stwierdzone w teście nie podlegają ocenie, jeśli sens udzielonej odpowiedzi jest zrozumiały.

§ 30. Z przebiegu testu Komisja sporządza protokół, w którym podaje się imiona i nazwiska członków Komisji nadzorujących przebieg testu, czas rozpoczęcia i zakończenia testu oraz ważniejsze okoliczności, jakie nastąpiły w jego trakcie. Do protokołu dołącza się testy, listę zdających oraz końcowe wyniki.

§ 31. W terminie nie dłuższym niż jeden miesiąc od daty przystąpienia do testu, Komisja zawiadamia uczestnika o wynikach testu listem poleconym. W przypadku pozytywnego wyniku testu, Komisja przesyła jednocześnie świadectwo zaliczenia testu.

§ 32. Uczestnik testu, który nie zaliczył testu, ma prawo jednokrotnie ponownie przystąpić do testu.

§ 33. 1. Uczestnikowi testu przysługuje prawo do pisemnego odwołania się od wyników testu, do Komisji, w terminie 14 dni od dnia zawiadomienia o wynikach testu.

2. Osobę odwołującą się Komisja powiadamia listem poleconym, o sposobie rozstrzygnięcia odwołania.

§ 34. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 18 marca 2005 r. w sprawie stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w

państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu aktuarusza (Dz. U. Nr 61, poz. 534).

§ 35. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

W POROZUMIENIU:

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

UZASADNIENIE

W chwili obecnej obowiązuje rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 18 marca 2005 r. w sprawie stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu aktuarusza (Dz. U. Nr 61, poz. 534).

Powyższe rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954 z późn. zm.).

Ustawa z dnia o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...), wprowadziła zmiany do ww. ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, polegające na uzupełnieniu zakresu podmiotowego tej ustawy o państwa Konfederacji Szwajcarskiej.

Z uwagi na fakt, iż zostały wprowadzone zmiany do przepisu zawierającego delegację ustawową do wydania ww. aktu wykonawczego, konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia.

Nowe rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Zgodnie z art. 46 ustawy z dnia dnia o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr.....) do czasu wejścia w życie nowego aktu wykonawczego zachowuje moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 18 marca 2005 r w sprawie stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu aktuarusza (Dz. U. Nr 61, poz. 534).

W projekcie rozporządzenia utrzymane zostały dotychczas obowiązujące regulacje.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 powołanej ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, „zawodem regulowanym” jest zawód, którego wykonywanie jest uzależnione od spełnienia wymagań kwalifikacyjnych i warunków określonych w odrębnych przepisach, zwanych dalej „przepisami regulacyjnymi”.

Do zawodów regulowanych należy m.in. zawód aktuarusza.

Wymagania kwalifikacyjne wobec kandydatów na aktuarusza określone zostały w ustawie z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej, zgodnie z którą aktuaruszem jest

osoba fizyczna wykonująca czynności w zakresie matematyki ubezpieczeniowej, finansowej i statystyki, wpisana do rejestru aktuariuszy (art. 158).

Zgodnie z art. 161 ust.1 tejże ustawy, aktuariusz musi spełniać następujące wymogi, aby zostać wpisany do rejestru aktuariuszy, prowadzonego przez Komisję Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych:

- 1) mieć ukończone studia wyższe;
- 2) przez okres co najmniej 2 lat wykonywać czynności z zakresu matematyki ubezpieczeniowej, finansowej i statystyki, pod kierunkiem aktuariusza;
- 3) złożyć z pozytywnym wynikiem egzamin aktuarialny;
- 4) posiadać pełną zdolność do czynności prawnych;
- 5) korzystać z pełni praw publicznych;
- 6) nie być prawomocnie skazanym za umyślne przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przestępstwo przeciwko mieniu lub za przestępstwo skarbowe.

Art. 161 ust. 7 ustawy o działalności ubezpieczeniowej stanowi, że od wymogu złożenia egzaminu aktuarialnego są zwolnieni obywatele państw członkowskich UE na zasadach określonych w ustawie o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych. Po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, których kwalifikacje zostały uznane, zapewnia się prawo wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu regulowanego na takich zasadach jak osobom, które kwalifikacje do jego wykonywania uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej.

W sytuacji jednak, gdy program kształcenia i szkolenia odbytego przez wnioskodawcę w jego państwie różni się znacząco od programu i szkolenia wymaganego w Rzeczypospolitej Polskiej albo jeżeli zakres wykonywanego przez wnioskodawcę w jego państwie zawodu różni się od zakresu tego zawodu w Rzeczypospolitej Polskiej, właściwy organ może uzależnić decyzję o uznaniu kwalifikacji od odbycia przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności, na podstawie art. 11 ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych. Wybór jednej z wymienionych form należy do wnioskodawcy.

Niniejsze rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów stażu adaptacyjnego;

2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów testu umiejętności, w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania zawodu aktuarium.

Jeżeli w toku postępowania o uznanie kwalifikacji zaistnieje sytuacja, o której mowa w art. 11 ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, organ prowadzący postępowanie wydaje postanowienie o obowiązku odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności. W postanowieniu tym zostają wskazane zarówno najistotniejsze warunki odbycia stażu jak i lista przedmiotów do testu umiejętności – w celu stworzenia wnioskodawcy wystarczającej podstawy wyboru jednej z wymienionych form.

Program stażu i lista przedmiotów ustalane są w oparciu o porównanie programu studiów i praktyk aktuarialnych wymaganych w Polsce z zakresem programowym studiów i praktyk odbytych przez wnioskodawcę, których nie obejmuje dyplom lub inny dowód formalnych kwalifikacji przedstawiony przez wnioskodawcę.

Wnioskodawca dokonuje wyboru poprzez złożenie stosownego wniosku.

W przypadku stażu adaptacyjnego istotnym jest, aby spełnione zostały wszelkie warunki określone przez organ prowadzący postępowanie, jako że jest to jedyny sposób zagwarantowania, że staż spełni swoją rolę i wszelkie stwierdzone w postępowaniu różnice zostaną nadrobione. Dlatego, w myśl przepisów rozporządzenia wniosek o odbycie stażu zawiera wskazanie instytucji finansowej, w której staż ma być odbywany, aktuarium, który będzie opiekunem stażu oraz promesę umowy lub umowę przedwstępną nawiązania stosunku prawnego będącego podstawą odbycia stażu. Organ przyjmuje wniosek, jeśli zawiera on wszystkie powyżej wymienione dane i jeśli jednocześnie zgodne są z warunkami określonymi w postanowieniu, o którym mowa w § 3 ust.2.

Staż adaptacyjny odbywany jest w zakładach ubezpieczeń, według programu określonego przez organ prowadzący postępowanie, pod nadzorem aktuarium będącego opiekunem stażu. Oceny stażu dokonuje opiekun stażu. Ocena sporządzana jest w formie pisemnej i powinna zawierać stwierdzenie o zdolności wnioskodawcy do samodzielnego wykonywania zawodu aktuarium. W określonych przypadkach istnieje możliwość zmiany opiekuna stażu. Ocena stażu adaptacyjnego nie może przybrać formy egzaminu. Jeżeli

jest ona negatywna, organ, na wniosek zainteresowanego jednokrotnie dopuszcza do ponownego odbycia stażu lub przedłuża czas trwania stażu.

Zgodnie z rozporządzeniem, test przeprowadzać będzie Komisja Egzaminacyjna dla Aktuariuszy, której m.in. regulamin działania, określa rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nadania regulaminu działania Komisji Egzaminacyjnej dla Aktuariuszy, ustalania wysokości opłat egzaminacyjnych oraz wynagrodzenia członków Komisji.

Test umiejętności przeprowadzany jest w formie dwóch części pisemnych i jednej części ustnej i ogranicza się do sprawdzenia poziomu wiedzy zawodowej wnioskodawcy. Przeprowadzany będzie w oparciu o listę przedmiotów sporządzoną przez organ prowadzący postępowanie. Ponadto, rozporządzenie określa szczegółowo:

- warunki zaliczenia testu umiejętności;
- tryb zaliczania testu umiejętności;
- zasady oceny testu umiejętności;
- tryb odwołania się od wyników testu umiejętności;
- wysokość opłaty egzaminacyjnej za przystąpienie do testu umiejętności.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Rozszerzenie podmiotowego zakresu rozporządzenia może wpłynąć na rozwój rynku pracy.

Dostosowanie prawa polskiego do systemu ogólnego uznawania dyplomów wyższych uczelni oraz kwalifikacji w obrębie Unii Europejskiej związane jest z prawem Wspólnot Europejskich gwarantującym swobodny przepływ pracowników oraz swobody świadczenia usług. W konsekwencji aktuariusz, niezależnie od kraju pochodzenia (w granicach UE, Konfederacji Szwajcarskiej lub na terenie państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym), w którym nabył uprawnienia do wykonywania zawodu aktuarium będzie miał możliwość podjęcia pracy w Polsce. Ujednoczenie systemu wpłynie na migrację ludności nie tylko w krajach Unii Europejskiej, ale także na terenie państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu i Konfederacji Szwajcarskiej i może wpłynąć na rozwiązanie problemu bezrobocia.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

5. Konsultacje

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji z Ministerstwem Edukacji Narodowej, Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego i Komisją Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych, której zostało przekazane uprawnienie do przeprowadzenia postępowania i wydania decyzji w sprawie uznania kwalifikacji w zawodzie aktuarium rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 16 kwietnia 2004r. w sprawie upoważnienia do uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO¹⁾

z dnia

**w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania
o uznanie nabytych w niektórych państwach kwalifikacji do wykonywania
zawodów bibliotekarskich**

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r., Nr 190, poz. 1864, z 2004r. Nr 96, poz. 959 z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu adaptacyjnego oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia;
 - 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia
- w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o

¹⁾ Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego kieruje działem administracji rządowej – kultura i ochrona dziedzictwa narodowego na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (Dz. U. Nr 131, poz. 911).

Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania zawodów bibliotekarskich w Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) stażu adaptacyjnym – oznacza to staż, o którym mowa w art. 2 pkt. 16 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) teście umiejętności – oznacza to test, o którym mowa w art. 2 pkt. 17 ustawy;
- 3) postępowaniu – oznacza to postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji prowadzone na podstawie przepisów ustawy;
- 4) wnioskodawcy – oznacza to wnioskodawcę w rozumieniu ustawy;
- 5) organie prowadzącym postępowanie – oznacza to ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub organ wskazany w trybie określonym w art. 4a ustawy z dnia 4 września 1997r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2003r. Nr 159, poz.1548, z późn. zm.²⁾);
- 6) Biuletynie Informacji Publicznej – oznacza to Biuletyn w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112, poz. 1198, z 2002r. Nr 153, poz. 1271, z 2004r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110);
- 7) zawodach bibliotekarskich – oznacza to kwalifikacje wymagane od osób wykonujących zawód bibliotekarza, ustalone w rozporządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie wymagań kwalifikacyjnych uprawniających do zajmowania określonych stanowisk w bibliotekach oraz trybu stwierdzania tych kwalifikacji (Dz. U. Nr 41, poz. 419) oraz od osób wykonujących zawód bibliotekarza, pracownika dokumentacji i informacji naukowej, ustalone w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 29 stycznia 1992r. w sprawie warunków, jakie powinien spełniać kandydat na

²⁾ Zmiana tekstu jednolitego wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz. U. z 2003r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2702, z 2005r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1414 i 1417 i nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 143, poz. 1027, Nr 144, poz. 1045, Nr 157, poz. 1119 i Nr 170, poz. 1218, Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1829 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 35, poz. 218.

dplomowanego bibliotekarza oraz na dyplomowanego pracownika dokumentacji i informacji naukowej, zasad i trybu postępowania kwalifikacyjnego, a także zasad awansowania dyplomowanego bibliotekarza i dyplomowanego pracownika dokumentacji i informacji naukowej (Dz. U. Nr 15, poz. 59).

§ 3. Jeżeli wnioskodawca wnosi o uznanie kwalifikacji zawodowych dla więcej niż jednego zawodu bibliotekarskiego, staż adaptacyjny albo test umiejętności przeprowadza się wspólnie dla dwóch zawodów.

§ 4. 1. Konieczność odbycia stażu adaptacyjnego albo testu umiejętności jest stwierdzana w formie postanowienia wydanego w toku postępowania.

2. Wnioskodawca po otrzymaniu postanowienia, o którym mowa w ust. 1, zobowiązującego do odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności, występuje z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego albo przeprowadzenie testu umiejętności.

§ 5. Organ prowadzący postępowanie upowszechnia na stronach podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego informacje o wymogach kwalifikacyjnych dla regulowanych zawodów bibliotekarskich.

§ 6. Organ prowadzący postępowanie przekazuje postanowienie, o którym mowa w § 4 ust. 1, wraz z kopią dokumentacji zawierającej informacje o posiadanych kwalifikacjach, w tym o wykształceniu i doświadczeniu zawodowym wnioskodawcy:

- 1) jednostce, w której ma być odbywany staż adaptacyjny;
- 2) komisji egzaminacyjnej, która przygotowuje i przeprowadza test umiejętności.

Rozdział 2

Staż adaptacyjny

§ 7. 1. Staż adaptacyjny, zwany dalej „stażem”, może być odbywany w bibliotekach i ośrodkach informacji naukowej, zwanych dalej „jednostkami”.

2. Wnioskodawca wraz z wnioskiem o odbycie stażu składa formularz zgłoszeniowy. W formularzu zgłoszeniowym wnioskodawca wskazuje jednostkę gotową do nawiązania z wnioskodawcą stosunku prawnego, w celu odbycia przez niego stażu.

3. Wnioskodawca przedstawia organowi prowadzącemu postępowanie formularz zgłoszeniowy wraz z dokumentem zawierającym zobowiązanie jednostki do nawiązania z nim stosunku prawnego.

4. W dokumencie, o którym mowa w ust. 3, jednostka określa:

- 1) rodzaj stosunku prawnego;
- 2) termin, w jakim nawiąże stosunek prawny;
- 3) okres, na jaki nawiąże stosunek prawny;
- 4) informację o obowiązkach, jakie powierzy wnioskodawcy;
- 5) koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu.

§ 8. 1. Wnioskodawca odbywa staż adaptacyjny w jednostce w ramach stosunku pracy lub na podstawie umowy cywilnoprawnej.

2. Wnioskodawca odbywający staż adaptacyjny w jednostce na podstawie umowy cywilnoprawnej może odbywać go bez wynagrodzenia, na warunkach określonych między wnioskodawcą a jednostką.

§ 9. 1. Koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu są ustalane kwotowo przez kierownika jednostki, na podstawie rzeczywistych wydatków związanych z odbywaniem stażu, z uwzględnieniem długości okresu i obowiązków, o których mowa w § 7 ust. 4 pkt 3 i 4.

2. Rzeczywiste wydatki związane z odbywaniem stażu obejmują:

- 1) wydatki techniczno-organizacyjne jednostki, w której staż jest odbywany;
- 2) wynagrodzenie opiekuna stażu.

3. Opłata z tytułu kosztów odbywania przez wnioskodawcę stażu jest wnoszona jednorazowo albo miesięcznie w równych częściach na konto wskazane przez jednostkę. W przypadku odbywania stażu w ramach stosunku pracy albo na podstawie odpłatnej umowy cywilnoprawnej, opłata z tytułu odbywania przez wnioskodawcę stażu może być, za zgodą wnioskodawcy wyrażoną na piśmie, potrącana z jego wynagrodzenia.

§ 10. Staż jest odbywany pod nadzorem opiekuna, będącego wykwalifikowanym bibliotekarzem albo bibliotekarzem, pracownikiem dokumentacji i informacji naukowej, wyznaczonego przez kierownika jednostki.

§ 11. 1. Staż jest realizowany zgodnie z programem stażu, ustalonym przez organ prowadzący postępowanie.

2. Program stażu określa się w postanowieniu, o którym mowa w § 4 ust. 1.

3. Program stażu przygotowany jest dla każdego wnioskodawcy indywidualnie, po przeprowadzeniu analizy kwalifikacji wnioskodawcy z uwzględnieniem zakresu dotychczasowego doświadczenia zawodowego, okresu stażu niezbędnego do nabycia umiejętności do wykonywania zawodów bibliotekarskich na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz różnic wynikających ze specyfiki zawodów bibliotekarskich w Rzeczypospolitej Polskiej i państwie wnioskodawcy.

§ 12. 1. Prawidłowy przebieg stażu zapewnia kierownik jednostki, w której staż jest odbywany.

2. Opiekun stażu informuje kierownika jednostki o realizacji przez wnioskodawcę zadań wynikających z programu stażu.

§ 13. 1. Sprawozdanie z przebiegu stażu sporządzane jest przez wnioskodawcę w formie ustalonej przez kierownika jednostki i uwzględnia:

- 1) harmonogram zrealizowanych przez wnioskodawcę prac;
- 2) opis wykonanych zadań.

2. Oceny stażu dokonują wspólnie opiekun stażu i kierownik jednostki, w której staż jest odbywany, w terminie 14 dni od dnia jego zakończenia.

3. Ocena stażu dokonywana jest w formie raportu opiekuna oraz wniosków kierownika jednostki, w której staż jest odbywany i zawiera stwierdzenie o przygotowaniu do samodzielnego wykonywania zawodów bibliotekarskich.

4. Organ prowadzący postępowanie na podstawie wniosku kierownika jednostki podejmuje decyzję o uznaniu lub nieuznaniu kwalifikacji.

5. W przypadku oceny negatywnej organ prowadzący postępowanie może zaproponować przedłużenie stażu na czas określony.

Rozdział 3

Test umiejętności

§ 14. 1. Test umiejętności, zwany dalej "testem", przeprowadzany jest przez komisję egzaminacyjną składającą się z 5 osób.

2. W skład komisji wchodzić mogą osoby posiadające wyższe wykształcenie w zawodach bibliotekarskich oraz minimum 5-letnie doświadczenie zawodowe.

3. Członków komisji egzaminacyjnej powołuje organ prowadzący postępowanie.

4. Do zadań komisji egzaminacyjnej należy w szczególności:

- 1) opracowanie zakresu testu;
- 2) przeprowadzenie testu;
- 3) dokonanie oceny wyników testu;
- 4) sporządzenie protokołu.

5. Testy umiejętności przeprowadzane są dwa razy w roku.

§ 15. O terminie, miejscu przeprowadzenia, formie i kryteriach oceny testu organ prowadzący postępowanie zawiadamia wnioskodawcę, co najmniej na 30 dni przed wyznaczonym terminem przeprowadzenia testu.

§ 16. 1. W zawiadomieniu, o którym mowa w § 15, wskazuje się wysokość opłaty z tytułu kosztów przeprowadzenia testu.

2. Koszty przeprowadzenia testu ustala organ prowadzący postępowanie na podstawie rzeczywistych wydatków techniczno-organizacyjnych ponoszonych przez organ prowadzący postępowanie w związku z przeprowadzeniem testu, w tym wynagrodzenia komisji egzaminacyjnej i kosztów przygotowania testu.

3. Wnioskodawca wnosi opłatę z tytułu kosztów przeprowadzenia testu na rachunek bankowy organu prowadzącego postępowanie.

§ 17. 1. Test opracowuje komisja egzaminacyjna, a zatwierdza organ prowadzący postępowanie.

2. Do opracowania testu przepis § 11 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

3. Zakres przedmiotowy testu dostosowuje się do zawodu bibliotekarskiego, w którym ma nastąpić uznanie kwalifikacji.
4. Test przeprowadza się w języku polskim.

§ 18. 1. Test przeprowadza się w formie egzaminu teoretycznego, sprawdzającego wybrane umiejętności z zakresu zawodu bibliotekarskiego.

2. Wykonanie testu ocenia się w zależności od stopnia prawidłowości jego wykonania.
3. Wynik testu teoretycznego określa się jako "pozytywny" albo "negatywny".
4. O wynikach testu komisja egzaminacyjna rozstrzyga większością głosów. W razie równej liczby głosów o wyniku testu rozstrzyga głos przewodniczącego komisji.
5. Z czynności testu sporządza się protokół, w którym odnotowuje się datę przeprowadzenia testu. Protokół podpisują: przewodniczący komisji, członkowie i sekretarz komisji egzaminacyjnej.

§ 19. 1. Oceny testu komisja egzaminacyjna dokonuje w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia jego przeprowadzenia.

2. Wynik testu przewodniczący komisji egzaminacyjnej przedkłada organowi prowadzącemu postępowanie oraz przekazuje wnioskodawcy w terminie 3 dni od dnia ustalenia wyniku testu.

§ 20. Na podstawie wyniku przeprowadzonego testu organ prowadzący postępowanie zalicza albo nie zalicza testu.

§ 21. 1. Nieprzystąpienie do testu w wyznaczonym terminie bez uzasadnionej przyczyny uważa się za odstąpienie od testu.

2. Ponowne przystąpienie do testu wymaga złożenia nowego wniosku, chyba że nieprzystąpienie do testu nastąpiło z uzasadnionej przyczyny.
3. Oceny przyczyny usprawiedliwiającej nieprzystąpienie do testu w wyznaczonym terminie dokonuje przewodniczący komisji egzaminacyjnej, kierując się zasadami określonymi w przepisach o usprawiedliwianiu nieobecności w pracy.
4. W przypadku nieprzystąpienia do testu z uzasadnionej przyczyny organ prowadzący postępowanie wyznacza ponownie termin oraz miejsce przeprowadzenia tego testu.

5. Wnioskodawca, który uzyskał negatywny wynik testu, może ponownie przystąpić do testu dla zawodu bibliotekarskiego nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia, w którym przeprowadzono test.

6. Do wnioskodawcy, o którym mowa w ust. 5, przepis § 16 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 22. Traci moc rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów bibliotekarskich (Dz. U. Nr 101, poz. 1050).

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

W POROZUMIENIU:

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r o *zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych* (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 . Nr 71, poz.655, z 2003r. Nr 190. poz. 1864, z 2004r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr ..., poz. ...) i zastąpi rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów bibliotekarskich (Dz. U. Nr 101, poz. 1050).

W związku z wprowadzeniem przez ustawę horyzontalną, to jest ustawę o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr , poz.), zmian w upoważnieniach zawartych w ustawie z 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych nastąpiła konieczność zastąpienia dotychczasowego rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów bibliotekarskich (Dz. U. Nr 101, poz. 1050) nowym rozporządzeniem.

Przepisy rozporządzenia będą stosowane wobec obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub też państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), ubiegających się o uznanie posiadanych przez nich kwalifikacji do wykonywania w Polsce zawodów bibliotekarskich.

Organem prowadzącym postępowanie do uznania kwalifikacji zawodów regulowanych bibliotekarza oraz bibliotekarza, pracownika dokumentacji i informacji naukowej jest Centrum Edukacji Bibliotekarskiej, Informacyjnej i Dokumentacyjnej im. Heleny Radlińskiej w Warszawie na podstawie *Rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 7 kwietnia 2005 r. w sprawie upoważnienia do uznawania nabytych w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) -*

stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz.U. nr 74, poz. 655). Instytucją odpowiedzialną za przeprowadzanie testów umiejętności jest CEBiD natomiast staż adaptacyjny może odbywać się w bibliotekach ogólnokrajowej sieci bibliotecznej oraz ośrodkach informacji naukowej.

Projekt ustala warunki, sposób i tryb a także koszty odbywania stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności, z uwzględnieniem specyfiki wykonywania zawodów bibliotekarskich. Projekt wprowadza zasadę, że test umiejętności będzie przeprowadzony był w formie egzaminu, ocenianego przez komisję powołaną przez organ prowadzący postępowanie.

Ocena skutków regulacji (OSR)

Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Przepisy rozporządzenia będą miały zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), w sytuacji gdy organ prowadzący postępowanie wyda postanowienie o konieczności odbycia stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności w celu uznania kwalifikacji do wykonywania zawodów bibliotekarskich w Polsce. Organem prowadzącym postępowanie do uznania kwalifikacji zawodów regulowanych bibliotekarza oraz bibliotekarza, pracownika dokumentacji i informacji naukowej jest Centrum Edukacji Bibliotekarskiej, Informacyjnej i Dokumentacyjnej im. Heleny Radlińskiej w Warszawie na podstawie *Rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 7 kwietnia 2005 r. w sprawie upoważnienia do uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. nr 74, poz. 655)*. Instytucją odpowiedzialną za przeprowadzanie testów umiejętności jest CEBiD natomiast staż adaptacyjny może odbywać się w bibliotekach ogólnokrajowej sieci bibliotecznej oraz ośrodkach informacji naukowej.

Konsultacje społeczne

Skutki wejścia w życie rozporządzenia

wpływ na sektor finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt przewiduje możliwość odbycia stażu adaptacyjnego bez wynagrodzenia, ponadto wydatki związane z organizacją stażu lub opłatę tytułem kosztów przeprowadzenia testu kwalifikacyjnego ponosi wnioskodawca.

Można przypuszczać, że w skali kraju powyższe procedury będą dotyczyły przypadków jednostkowych, ponieważ część wnioskodawców może starać się o uznanie kwalifikacji bez konieczności przeprowadzania dodatkowego postępowania, ze względu na podobieństwo zakresu kształcenia w zawodach bibliotekarza oraz

bibliotekarza, pracownika dokumentacji i informacji naukowej, w krajach Unii Europejskiej.

wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie wywoła skutków dla rynku pracy. Rozwiązania zaproponowane w przedstawionym rozporządzeniu mogą stanowić część postępowania w sprawie uznania kwalifikacji, o ile w tym postępowaniu zostanie wydane postanowienie zobowiązujące do odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności. Konsekwencją uznania kwalifikacji może być podjęcie pracy przez obywatela UE w Polsce.

wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki.

wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO¹⁾**

z dnia

**w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o
uznanie nabytych w niektórych państwach kwalifikacji do wykonywania zawodu
konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomych,
konserwatora zabytkowej zieleni i archeologa**

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r., Nr 190, poz. 1864, z 2004 . Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu adaptacyjnego oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia,
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia

¹⁾ Minister Kultury kieruje działem administracji rządowej - kultura i ochrona dziedzictwa narodowego, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (Dz. U. Nr 131, poz. 911).

- w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania zawodu konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomości, konserwatora zabytkowej zieleni i archeologa w Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa - ustawę z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych;
- 2) staż adaptacyjny - staż, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy;
- 3) test umiejętności - test, o którym mowa w art. 2 pkt 17 ustawy;
- 4) postępowanie - postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji prowadzone na podstawie przepisów ustawy;
- 5) wnioskodawca - wnioskodawcę w rozumieniu ustawy;
- 6) organ prowadzący postępowanie - ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub podmiot wskazany w trybie określonym w art. 4a ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.²⁾);
- 7) Biuletynie Informacji Publicznej - Biuletyn w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 132, poz. 1110);

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003r. Nr 12, poz. 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 141, poz. 1492, Nr 238, poz. 2390, Nr 240, poz. 2408 i Nr 273, poz. 2702 oraz z 2005r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 169, poz. 1414 i Nr 1417 i nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 143, poz. 1027, Nr 144, poz. 1045, Nr 157, poz. 1119 i Nr 170, poz. 1218, Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1829 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 35, poz. 218.

8) jednostka - przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.³⁾), oraz państwowe jednostki organizacyjne posiadające osobowość prawną, które prowadzą działalność w zakresie objętym zawodem konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomych, konserwatora zabytkowej zieleni i archeologa, gdzie wnioskodawca może odbywać staż adaptacyjny.

§ 3. Organ prowadzący postępowanie upowszechnia w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na stronach podmiotowych ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego:

1) informacje o wymogach kwalifikacyjnych odpowiednio dla zawodu konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomych, konserwatora zabytkowej zieleni i archeologa;

2) wykaz literatury przedmiotu odpowiednio dla zawodu konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomych, konserwatora zabytkowej zieleni i archeologa.

§ 4. Jeżeli wnioskodawca wnosi o uznanie kwalifikacji zawodowych dla więcej niż jednego z zawodów: konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomych, konserwatora zabytkowej zieleni i archeologa, staż adaptacyjny albo test umiejętności przeprowadza się osobno dla każdego zawodu.

§ 5. 1. Konieczność odbycia stażu adaptacyjnego albo przeprowadzenia testu umiejętności stwierdza w postanowieniu organ prowadzący postępowanie.

2. Wnioskodawca po otrzymaniu postanowienia, o którym mowa w ust. 1, zobowiązującego do odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności, występuje do organu prowadzącego postępowanie z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego albo przeprowadzenie testu umiejętności.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 143, poz. 1199 Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045, Nr 158, poz. 1121 i Nr 1711, poz. 1225 i Nr 235, poz. 1699.

3. Test umiejętności może być przeprowadzony w języku polskim, angielskim albo francuskim.

4. We wniosku o przeprowadzenie testu umiejętności wnioskodawca wskazuje język, w jakim ma być przeprowadzony test umiejętności.

§ 6. Organ prowadzący postępowanie przekazuje postanowienie, o którym mowa w § 5 ust. 1, wraz z kopią dokumentacji zawierającej informacje o posiadanych kwalifikacjach, w tym o wykształceniu i doświadczeniu zawodowym wnioskodawcy, odpowiednio:

- 1) jednostce, w której ma być odbywany staż adaptacyjny, albo
- 2) komisji egzaminacyjnej, która przygotowuje i przeprowadza test umiejętności.

Rozdział 2

Staż adaptacyjny

§ 7. 1. Staż adaptacyjny odbywa się w jednostce.

2. Wnioskodawca wraz z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego składa formularz zgłoszeniowy oraz zobowiązanie jednostki do nawiązania z wnioskodawcą stosunku prawnego.

3. W zobowiązaniu, o którym mowa w ust. 2, jednostka określa:

- 1) rodzaj stosunku prawnego;
- 2) termin, w jakim nawiąże stosunek prawny;
- 3) okres, na jaki nawiąże stosunek prawny;
- 4) informację o obowiązkach, jakie powierzy wnioskodawcy;
- 5) koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu.

§ 8. 1. Koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego są ustalane kwotowo przez jednostkę, na podstawie rzeczywistych wydatków związanych z odbywaniem stażu, z uwzględnieniem długości okresu i obowiązków, o których mowa w § 7 ust. 3 pkt 4.

2. Rzeczywiste wydatki związane z odbywaniem stażu obejmują:

- 1) wydatki techniczno-organizacyjne jednostki, w której staż jest odbywany;
- 2) wynagrodzenie opiekuna stażu.

3. Opłata z tytułu kosztów odbywania przez wnioskodawcę stażu jest wnoszona jednorazowo albo miesięcznie w równych częściach na konto wskazane przez jednostkę. W przypadku odbywania stażu w ramach stosunku pracy albo na podstawie odpłatnej umowy cywilnoprawnej, opłata z tytułu odbywania przez wnioskodawcę stażu może być, za zgodą wnioskodawcy wyrażoną na piśmie, potrącana z jego wynagrodzenia.

§ 9. 1. Staż adaptacyjny odbywa się pod nadzorem opiekuna stażu, którym może być osoba posiadająca co najmniej 5-letnie doświadczenie w wykonywaniu odpowiednio zawodu konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomych, konserwatora zabytkowej zieleni lub archeologa.

2. Opiekuna stażu wyznacza jednostka, w której odbywa się staż adaptacyjny.

3. W przypadku braku możliwości dalszego pełnienia czynności przez opiekuna stażu adaptacyjnego jednostka, w której staż jest odbywany, niezwłocznie dokonuje zmiany opiekuna, informując o tym wnioskodawcę i organ prowadzący postępowanie.

4. Jednostka może dokonać zmiany opiekuna stażu po złożeniu przez wnioskodawcę umotywowanego wniosku lub po złożeniu przez opiekuna stażu umotywowanej prośby, nie później niż na 3 miesiące przed zakończeniem stażu adaptacyjnego.

§ 10. 1. Program i czas trwania stażu adaptacyjnego określa się w postanowieniu, o którym mowa w § 5 ust. 1.

2. Program stażu adaptacyjnego przygotowany jest dla każdego wnioskodawcy indywidualnie, po przeprowadzeniu analizy kwalifikacji wnioskodawcy z uwzględnieniem zakresu dotychczasowego doświadczenia zawodowego, okresu stażu niezbędnego do nabycia umiejętności do wykonywania zawodu odpowiednio konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomych, konserwatora zabytkowej zieleni i archeologa na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz różnic wynikających ze specyfiki tych zawodów w Rzeczypospolitej Polskiej i państwie wnioskodawcy.

§ 11. 1. Na wniosek wnioskodawcy organ prowadzący postępowanie może przedłużyć okres stażu adaptacyjnego.

2. Organ prowadzący postępowanie przedłuża lub odmawia przedłużenia stażu po zapoznaniu się z opinią o dotychczasowym jego przebiegu, sporządzoną przez jednostkę, w której odbywa się staż adaptacyjny.

§ 12. 1. Prawidłowy przebieg stażu adaptacyjnego zapewnia jednostka, w której odbywa się staż.

2. Opiekun stażu adaptacyjnego informuje jednostkę o realizacji przez wnioskodawcę zadań, wynikających z zatwierdzonego programu stażu.

§ 13. 1. Zaliczenie stażu adaptacyjnego dokonuje się na podstawie oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności.

2. Oceny stażu adaptacyjnego, w formie opinii, dokonują wspólnie opiekun stażu i jednostka, w której staż był odbywany, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zakończenia stażu.

3. Ocena stażu adaptacyjnego jest przekazywana wnioskodawcy oraz organowi prowadzącemu postępowanie, w terminie 7 dni od dnia jej sporządzenia.

4. Wnioskodawca, który uzyskał negatywną ocenę, może ponownie wystąpić z wnioskiem o odbycie stażu.

§ 14. Na podstawie oceny, o której mowa w § 13 ust. 2, organ prowadzący postępowanie wydaje decyzję o uznaniu lub odmowie uznania kwalifikacji do wykonywania odpowiednio zawodu konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomych, konserwatora zabytkowej zieleni lub archeologa.

Rozdział 3

Test umiejętności

§ 15. 1. Test umiejętności, zwany dalej "testem", przeprowadza komisja egzaminacyjna.

2. Członków komisji egzaminacyjnej, w liczbie od 3 do 5, powołuje organ prowadzący postępowanie spośród osób dysponujących wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym w zakresie wykonywania odpowiednio zawodu konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomych, konserwatora zabytkowej zieleni, archeologa.
3. Organ prowadzący postępowanie spośród członków komisji egzaminacyjnej wyznacza przewodniczącego komisji egzaminacyjnej.

§ 16. O ustalonym zakresie wiedzy i umiejętności objętych testem, miejscu, terminie przeprowadzenia testu organ prowadzący postępowanie zawiadamia wnioskodawcę, co najmniej na 30 dni przed wyznaczonym dniem przeprowadzenia testu umiejętności.

§ 17. 1. W zawiadomieniu, o którym mowa w § 16, wskazuje się wysokość opłaty z tytułu kosztów przeprowadzenia testu.

2. Koszty przeprowadzenia testu ustala organ prowadzący postępowanie na podstawie rzeczywistych wydatków techniczno-organizacyjnych ponoszonych przez organ prowadzący postępowanie w związku z przeprowadzeniem testu.
3. Wnioskodawca wnosi opłatę z tytułu kosztów przeprowadzenia testu na rachunek bankowy organu prowadzącego postępowanie.
4. Wnioskodawca przedstawia dowód dokonania opłaty, o której mowa w ust. 1, przed przystąpieniem do testu.

§ 18. 1. Test opracowuje komisja egzaminacyjna. Przepisy § 10 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Test składa się z dwóch części: pisemnej i ustnej.
3. Część pisemna testu trwa 120 minut i składa się z 30 pytań, w tym 10 % o charakterze opisowym. Każde z pytań niemające charakteru opisowego powinno zawierać nie mniej niż 3 możliwości odpowiedzi, z których jedna może być prawidłowa.
4. Do ustnej części testu dopuszcza się osoby, które uzyskały więcej niż 80 % punktów możliwych do uzyskania z części pisemnej.

5. Część ustna testu składa się z nie więcej niż 10 pytań i trwa 30 minut. Część ustną testu uznaje się za zdaną, jeżeli osoba zdająca odpowiedziała poprawnie na co najmniej 80 % pytań.

§ 19. Przy ocenie testu uwzględnia się w szczególności następujące zasady:

- 1)za każdą prawidłową odpowiedź na pytanie niemające charakteru opisowego, ustala się jednakową liczbę punktów;
- 2)za każde prawidłowe rozwiązanie pytania o charakterze opisowym ustala się jednakową liczbę punktów;
- 3)za każdą błędną odpowiedź lub brak odpowiedzi ustala się zero punktów;
- 4)zaliczenie testu następuje w przypadku, gdy wnioskodawca uzyska więcej niż 80 % punktów możliwych do uzyskania.

§ 20. 1. Z przebiegu testu sporządza się protokół, w którym podaje się datę przeprowadzenia testu, skład komisji egzaminacyjnej, imię i nazwisko osoby, która przystąpiła do testu, wyniki testu oraz podpisy członków komisji egzaminacyjnej.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, przewodniczący komisji egzaminacyjnej przedkłada organowi prowadzącemu postępowanie oraz przekazuje wnioskodawcy w terminie trzech dni od dnia przeprowadzenia testu.

§ 21. Na podstawie wyniku testu organ prowadzący postępowanie wydaje decyzję o uznaniu lub odmowie uznania kwalifikacji do wykonywania odpowiednio zawodu konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomych, konserwatora zabytkowej zieleni i archeologa.

§ 22. 1. Nieprzystąpienie do testu w wyznaczonym terminie bez uzasadnionej przyczyny uważa się za odstąpienie od testu.

2. Ponowne przystąpienie do testu wymaga złożenia nowego wniosku o przeprowadzenie testu, chyba że nieprzystąpienie do testu nastąpiło z uzasadnionej przyczyny.

3. W przypadku nieprzystąpienia do testu z uzasadnionej przyczyny, przepis § 15 stosuje się odpowiednio.

4. Oceny przyczyny usprawiedliwiającej nieprzystąpienie do testu w wyznaczonym terminie dokonuje przewodniczący komisji egzaminacyjnej.

5. Wnioskodawca, który uzyskał negatywny wynik z testu, może ponownie przystąpić do testu nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia, w którym przeprowadzono test.

6. Do wnioskodawcy, o którym mowa w ust. 5, stosuje się przepis § 17 ust. 3.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 23. Traci moc rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności odbywanych w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomych, konserwatora zabytkowej zieleni i archeologa (Dz. U. Nr 101, poz. 1052).

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

W POROZUMIENIU:

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o *zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych* (Dz. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 003r. Nr 190. poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr , poz.) i zastąpi rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności odbywanych w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomych, konserwatora zabytkowej zieleni i archeologa (Dz. U. Nr 101, poz. 1052).

W związku z wprowadzeniem przez ustawę horyzontalną, to jest ustawę o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr , poz.), zmian w upoważnieniach zawartych w ustawie z 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych nastąpiła konieczność zastąpienia dotychczasowego rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności odbywanych w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomych, konserwatora zabytkowej zieleni i archeologa (Dz. U. Nr 101, poz. 1052) nowym rozporządzeniem.

Przepisy rozporządzenia będą stosowane wobec obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub też państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), ubiegających się o uznanie posiadanych przez nich kwalifikacji do wykonywania w Polsce zawodu konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomych, konserwatora zabytkowej zieleni i archeologa.

Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji prowadzone jest przez:

- 1) Krajowy Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków w przypadku zawodów:

- a) konserwatora zabytków ruchomych,
- b) konserwatora zabytków nieruchomych,
- c) konserwatora zabytkowej zieleni oraz

2) Ośrodek Ochrony Dziedzictwa Archeologicznego w przypadku zawodu archeologa,

wskazujących w postanowieniu wydanym w toku postępowania jednostkę, w której ma być odbywany staż adaptacyjny albo przeprowadzany test umiejętności.

Projekt ustala warunki, sposób i tryb a także koszty odbywania stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności, z uwzględnieniem specyfiki wykonywania zawodu konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomych, konserwatora zabytkowej zieleni i archeologa. Projekt wprowadza zasadę, że test umiejętności będzie przeprowadzony był w formie egzaminu, ocenianego przez komisję powołaną przez organ prowadzący postępowanie.

Ocena skutków regulacji (OSR)

Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Przepisy rozporządzenia będą miały zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, konfederacji Szwajcarskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), w sytuacji gdy organ prowadzący postępowanie wyda postanowienie o konieczności odbycia stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności w celu uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu konserwatora zabytków ruchomych, konserwatora zabytków nieruchomych, konserwatora zabytkowej zieleni i archeologa w Polsce. Organem prowadzącym postępowanie do uznania kwalifikacji zawodu regulowanego animatora kultury jest:

- 1) Krajowy Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków w przypadku zawodów:
 - a) konserwatora zabytków ruchomych,
 - b) konserwatora zabytków nieruchomych,
 - c) konserwatora zabytkowej zieleni oraz
- 2) Ośrodek Ochrony Dziedzictwa Archeologicznego w przypadku zawodu archeologa,

wskazujący w postanowieniu wydanym w toku postępowania jednostkę, w której ma być odbywany staż adaptacyjny albo przeprowadzany test umiejętności.

Konsultacje społeczne:

Skutki wejścia w życie rozporządzenia:

wpływ na sektor finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt przewiduje możliwość odbycia stażu adaptacyjnego bez wynagrodzenia, ponadto wydatki związane z organizacją stażu lub opłatę tytułem kosztów przeprowadzenia testu kwalifikacyjnego ponosi wnioskodawca.

Można przypuszczać, że w skali kraju powyższe procedury będą dotyczyły przypadków jednostkowych, ponieważ część wnioskodawców może starać się o uznanie kwalifikacji

bez konieczności przeprowadzania dodatkowego postępowania, ze względu na podobieństwo zakresu kształcenia w zawodzie animator kultury w krajach Unii Europejskiej.

wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie wywoła skutków dla rynku pracy. Rozwiązania zaproponowane w przedstawionym rozporządzeniu mogą stanowić część postępowania w sprawie uznania kwalifikacji, o ile w tym postępowaniu zostanie wydane postanowienie zobowiązujące do odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności. Konsekwencją uznania kwalifikacji może być podjęcie pracy przez obywatela UE w Polsce.

wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki.

wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO¹⁾

z dnia

**w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o
uznanie nabytych w niektórych państwach kwalifikacji do wykonywania
zawodu muzealnika**

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu adaptacyjnego oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia,
 - 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia
- w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o

¹⁾ Minister Kultury kieruje działem administracji rządowej - kultura i ochrona dziedzictwa narodowego, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (Dz. U. Nr 131, poz. 911)

Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania zawodu muzealnika w Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Ilekcioć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) stażu adaptacyjnym – oznacza to staż, o którym mowa w art. 2 pkt. 16 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) teście umiejętności – oznacza to test, o którym mowa w art. 2 pkt. 17 ustawy;
- 3) postępowaniu – oznacza to postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji prowadzone na podstawie przepisów ustawy;
- 4) wnioskodawcy – oznacza to wnioskodawcę w rozumieniu ustawy;
- 5) organie prowadzącym postępowanie – oznacza to ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub organ wskazany w trybie określonym w art. 4a ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2003 r. Nr 159, poz.1548, z późn. zm.³⁾);
- 6) Biuletynie Informacji Publicznej – oznacza to Biuletyn w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112, poz. 1198 oraz z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110);
- 7) zawodzie muzealnika – oznacza to kwalifikacje wymagane od osób wykonujących zawód muzealnika, ustalone w rozporządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie określenia dla pracowników tworzących zawodową grupę muzealników wymagań kwalifikacyjnych uprawniających do zajmowania stanowisk związanych z działalnością podstawową muzeów oraz trybu ich stwierdzania (Dz. U. Nr 26, poz. 233 oraz z 2004 r. Nr 272, poz. 2695).

²⁾ Zmiana tekstu wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz. U. z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. i Nr , poz. .

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003r. Nr 162, poz. 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 141, poz. 1492, Nr 238, poz. 2390, Nr 240, poz. 2408 i Nr 273, poz. 2702, z 2005r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 169, poz. 1414 i Nr 1417 i nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1027, Nr 144, poz. 1045, Nr 157, poz. 1119, Nr 170, poz. 1218, Nr 220, poz. 1600 i Nr 249, poz. 1829 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 35, poz. 218

§ 3.

1. Konieczność odbycia stażu adaptacyjnego albo testu umiejętności jest stwierdzana w formie postanowienia wydanego w toku postępowania.
2. Wnioskodawca po otrzymaniu postanowienia, o którym mowa w ust. 1, zobowiązującego do odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności, występuje z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego albo przeprowadzenie testu umiejętności.

§ 4. Organ prowadzący postępowanie upowszechnia na stronach podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego informacje o wymogach kwalifikacyjnych dla regulowanego zawodu muzealnika.

§ 5. Organ prowadzący postępowanie przekazuje postanowienie, o którym mowa w § 3 ust. 1, wraz z kopią dokumentacji zawierającej informacje o posiadanych kwalifikacjach, w tym o wykształceniu i doświadczeniu zawodowym wnioskodawcy jednostce, w której ma być odbywany staż adaptacyjny albo komisji egzaminacyjnej, która przygotowuje i przeprowadza test umiejętności.

Rozdział 2

Staż adaptacyjny

§ 6. 1. Wnioskodawca wraz z wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego, zwanego dalej „stażem”, składa formularz zgłoszeniowy. W formularzu zgłoszeniowym wnioskodawca wskazuje jednostkę gotową do nawiązania z wnioskodawcą stosunku prawnego, w celu odbycia przez niego stażu.

2. Wnioskodawca przedstawia organowi prowadzącemu postępowanie formularz zgłoszeniowy wraz z dokumentem zawierającym zobowiązanie jednostki do nawiązania z nim stosunku prawnego.

3. W dokumencie, o którym mowa w ust. 2, jednostka określa:

- 1) rodzaj stosunku prawnego;
- 2) termin, w jakim nawiąże stosunek prawny;
- 3) okres, na jaki nawiąże stosunek prawny;

- 4) informację o obowiązkach, jakie powierzy wnioskodawcy;
- 5) koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu.

§ 7. 1. Wnioskodawca odbywa staż adaptacyjny w jednostce w ramach stosunku pracy lub na podstawie umowy cywilnoprawnej.

2. Wnioskodawca odbywający staż adaptacyjny w jednostce na podstawie umowy cywilnoprawnej może odbywać go bez wynagrodzenia, na warunkach określonych między wnioskodawcą a jednostką.

§ 8.1. Koszty odbywania przez wnioskodawcę stażu są ustalane kwotowo przez kierownika jednostki, na podstawie rzeczywistych wydatków związanych z odbywaniem stażu, z uwzględnieniem długości okresu i obowiązków, o których mowa w § 6 ust. 3 pkt 3 i 4.

2. Rzeczywiste wydatki związane z odbywaniem stażu obejmują:

- 1) wydatki techniczno-organizacyjne jednostki, w której staż jest odbywany;
- 2) wynagrodzenie opiekuna stażu.

3. Opłata z tytułu kosztów odbywania przez wnioskodawcę stażu jest wnoszona jednorazowo albo miesięcznie w równych częściach na konto wskazane przez jednostkę. W przypadku odbywania stażu w ramach stosunku pracy albo na podstawie odpłatnej umowy cywilnoprawnej, opłata z tytułu odbywania przez wnioskodawcę stażu może być, za zgodą wnioskodawcy wyrażoną na piśmie, potrącana z jego wynagrodzenia.

§ 9. 1. Staż adaptacyjny odbywa się pod nadzorem opiekuna stażu, którym może być osoba posiadająca kwalifikacje co najmniej równorzędne z kwalifikacjami, o uznanie których występuje wnioskodawca.

2. Opiekuna stażu wyznacza kierownik jednostki, w której odbywa się staż adaptacyjny.

3. Zmiana opiekuna stażu przez kierownika jednostki, w której staż jest odbywany, może nastąpić z powodu:

- 1) braku możliwości dalszego pełnienia czynności przez opiekuna stażu;
- 2) umotywowanego wniosku wnioskodawcy złożonego nie później niż na 3 miesiące przed zakończeniem stażu;

3) umotywowanego wniosku opiekuna stażu złożonego nie później niż na 3 miesiące przed zakończeniem stażu.

§ 10. Staż odbywa się zgodnie z programem stażu, ustalany przez organ prowadzący postępowanie.

§ 11. 1. Program stażu określa się w postanowieniu, o którym mowa w § 3 ust. 1.

2. Program stażu przygotowany jest dla każdego wnioskodawcy indywidualnie, po przeprowadzeniu analizy kwalifikacji wnioskodawcy z uwzględnieniem zakresu dotychczasowego doświadczenia zawodowego, okresu stażu niezbędnego do nabycia umiejętności do wykonywania zawodu muzealnika na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz różnic wynikających ze specyfiki zawodu muzealnika w Rzeczypospolitej Polskiej i państwie wnioskodawcy.

§ 12. 1. Długość stażu adaptacyjnego określa się w postanowieniu, o którym mowa w § 3 ust. 1.

2. Na wniosek wnioskodawcy organ prowadzący postępowanie może przedłużyć długość stażu.

3. Organ prowadzący postępowanie przedłuża lub odmawia przedłużenia stażu po zapoznaniu się z opinią o dotychczasowym jego przebiegu, sporządzoną przez kierownika jednostki, w której odbywa się staż.

§ 13. Staż rozpoczyna się w terminie określonym w postanowieniu, o którym mowa w § 3 ust. 1, lub w terminie uzgodnionym przez wnioskodawcę z jednostką.

§ 14. 1. Prawidłowy przebieg stażu zapewnia kierownik jednostki, w której odbywa się staż.

2. Opiekun stażu informuje kierownika jednostki o realizacji przez wnioskodawcę zadań wynikających z zatwierdzonego programu stażu.

§ 15. 1. Zaliczenie stażu dokonuje się na podstawie oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności.

2. Oceny stażu dokonują wspólnie opiekun stażu i kierownik jednostki, w której staż był odbywany, nie później niż w ciągu 14 dni od dnia zakończenia stażu.

3. Oceny stażu dokonuje się w formie opinii jednostki, w której staż był odbywany i potwierdza się ją podpisami kierownika jednostki oraz opiekuna stażu.
4. Ocena stażu jest przekazywana wnioskodawcy oraz organowi prowadzącemu postępowanie, w terminie 7 dni od dnia jej sporządzenia.
5. W przypadku oceny negatywnej organ prowadzący postępowanie może zaproponować przedłużenie stażu na czas określony.

Rozdział 3

Test umiejętności

§ 16. 1. Test umiejętności, zwany dalej „testem”, przeprowadzany jest przez komisję egzaminacyjną, powoływaną przez organ prowadzący postępowanie, w trybie i na zasadach określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w § 2 pkt.7.

2. Do zadań komisji egzaminacyjnej należy w szczególności:

- 1) opracowanie zakresu testu;
- 2) przeprowadzenie testu;
- 3) dokonanie oceny wyników testu;
- 4) sporządzenie protokołu.

3. Testy umiejętności przeprowadzane są dwa razy w roku.

§ 17. O terminie, miejscu przeprowadzenia, formie i kryteriach oceny testu organ prowadzący postępowanie zawiadamia wnioskodawcę, co najmniej na 30 dni przed wyznaczonym terminem przeprowadzenia testu.

§ 18. 1. W zawiadomieniu, o którym mowa w § 17, wskazuje się wysokość opłaty z tytułu kosztów przeprowadzenia testu.

2. Koszty przeprowadzenia testu ustala organ prowadzący postępowanie na podstawie rzeczywistych wydatków techniczno-organizacyjnych ponoszonych przez organ prowadzący postępowanie w związku z przeprowadzeniem testu, w tym wynagrodzenia komisji egzaminacyjnej i kosztów przygotowania testu.

3. Wnioskodawca wnosi opłatę z tytułu kosztów przeprowadzenia testu na rachunek bankowy organu prowadzącego postępowanie.

§ 19. 1. Test opracowuje komisja egzaminacyjna, a zatwierdza organ prowadzący postępowanie.

2. Do opracowania testu przepis § 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Zakres przedmiotowy testu dostosowuje się do zawodu muzealnika, w którym ma nastąpić uznanie kwalifikacji.

§ 20. 1. Test przeprowadza się w formie egzaminu teoretycznego, sprawdzającego wybrane umiejętności z zakresu zawodu muzealnika.

2. Wykonanie testu ocenia się w zależności od stopnia prawidłowości jego wykonania.

3. Wynik testu teoretycznego określa się jako "pozytywny" albo "negatywny".

4. O wynikach testu komisja egzaminacyjna rozstrzyga większością głosów. W razie równej liczby głosów o wyniku testu rozstrzyga głos przewodniczącego komisji.

5. Z czynności testu sporządza się protokół, w którym odnotowuje się datę przeprowadzenia testu. Protokół podpisują: przewodniczący komisji, członkowie i sekretarz komisji egzaminacyjnej.

§ 21. 1. Oceny testu komisja egzaminacyjna dokonuje w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia jego przeprowadzenia.

2. Wynik testu przewodniczący komisji egzaminacyjnej przedkłada organowi prowadzącemu postępowanie oraz przekazuje wnioskodawcy w terminie 3 dni od dnia ustalenia wyniku testu.

§ 22. Na podstawie wyniku przeprowadzonego testu organ prowadzący postępowanie zalicza albo nie zalicza test.

§ 23. 1. Nieprzystąpienie do testu w wyznaczonym terminie bez uzasadnionej przyczyny uważa się za odstępianie od testu.

2. Ponowne przystąpienie do testu wymaga złożenia nowego wniosku, chyba że nieprzystąpienie do testu nastąpiło z uzasadnionej przyczyny.

3. Oceny przyczyny usprawiedliwiającej nieprzystąpienie do testu w wyznaczonym terminie dokonuje przewodniczący komisji egzaminacyjnej, kierując się zasadami określonymi w przepisach o usprawiedliwianiu nieobecności w pracy.

4. W przypadku nieprzystąpienia do testu z uzasadnionej przyczyny organ prowadzący postępowanie wyznacza ponownie termin oraz miejsce przeprowadzenia tego testu.

5. Wnioskodawca, który uzyskał negatywny wynik testu, może ponownie przystąpić do testu dla zawodu muzealnika nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia, w którym przeprowadzono test.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 24. Traci moc rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu muzealnika (Dz. U. Nr 101, poz. 1053).

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER KULTURY DZIEDZICTWA NARODOWEGO

W POROZUMIENIU:

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003r. Nr 190, poz. 1864. z 2004r. Nr 96, poz. 959 z 2006 r., Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr , poz.) i zastąpi rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu muzealnika (Dz. U. Nr 101, poz. 1053).

W związku z wprowadzeniem przez ustawę horyzontalną, to jest ustawę o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej członkostwa w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr , poz.), zmian w upoważnieniach w ustawie z 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych nastąpiła konieczność zastąpienia dotychczasowego rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu muzealnika (Dz. U. Nr 101, poz. 1053).

Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji prowadzone jest przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wskazującego w postanowieniu wydanym w toku postępowania jednostkę, w której ma być odbywany staż adaptacyjny albo przeprowadzany test umiejętności.

Projekt ustala warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności z uwzględnieniem specyfiki wykonywania zawodu muzealnika. Projekt wprowadza zasadę, że test umiejętności będzie przeprowadzony w formie egzaminu, ocenianego przez komisję powołaną przez organ.

Kierując się zasadą równych praw obywateli polskich i innych krajów członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym projekt uwzględnia przepisy wykonawcze przewidziane w ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o *muzeach*, tj. przepisy rozporządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 9 marca 1999 r.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje regulacja:

Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, muzea a także obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), w sytuacji gdy organ prowadzący postępowanie wyda postanowienie o konieczności odbycia stażu adaptacyjnego oraz testu umiejętności w celu uznania kwalifikacji do wykonywania zawodów bibliotekarskich w Polsce.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje kosztów dla finansów publicznych wobec wprowadzenia zasady nieodpłatnego odbywania stażu, względnie odbywania go na podstawie umów cywilnych zawartych z kierownikiem jednostki, w której staż jest odbywany. Koszty przeprowadzanego testu umiejętności, to jest wynagradzania członków komisji pokrywał będzie wnioskodawca.

Koszty testu umiejętności są niemożliwe do oszacowania, bowiem zgodnie z art. 2 pkt. 17 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych – test umiejętności oznacza czynności mające na celu sprawdzenie, z *uwzględnieniem wymagań zawodu regulowanego*, zakresu i poziomu wiedzy zawodowej wnioskodawcy niezbędnej do wykonywania tego zawodu. Test umiejętności będzie opracowywać komisja egzaminacyjna (§ 18 ust.1) dla każdego wnioskodawcy indywidualnie, po przeprowadzeniu analizy kwalifikacji wnioskodawcy z uwzględnieniem zakresu dotychczasowego doświadczenia zawodowego, okresu stażu niezbędnego do nabycia umiejętności do wykonywania zawodu muzealnika na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz różnic wynikających ze specyfiki zawodu muzealnika w Rzeczypospolitej Polskiej i państwie wnioskodawcy.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

brak wpływu.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny:

brak wpływu.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy:

brak wpływu.

Rozwiązania zaproponowane w przedstawionym rozporządzeniu mogą stanowić część postępowania w sprawie uznania kwalifikacji, o ile w tym postępowaniu zostanie wydane postanowienie zobowiązujące do odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności. Konsekwencją uznania kwalifikacji może być podjęcie pracy przez obywatela UE w Polsce.

6. Wstępna ocena zgodności regulacji z prawem Unii Europejskiej:

projekt jest zgodny z prawem UE.

7. Zakres konsultacji społecznych:

projekt był skonsultowany z dyrektorami muzeów – członkami Rady do Spraw Muzeów przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

w sprawie testu umiejętności przeprowadzanego w celu uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu doradcy podatkowego

Na podstawie art. 15 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.²⁾), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny umiejętności wykazanych przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje do wykonywania zawodu doradcy podatkowego, zwanych dalej „wnioskodawcami”, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia.

§ 2. 1. W przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji, zwany dalej „właściwym organem”, ustala, w drodze postanowienia, zakres tematyczny testu umiejętności.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002r. Nr 71, poz. 655, z 2003r. Nr 190, poz. 1864, z 2004r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr ..., poz. ...

2. Zakres tematyczny testu umiejętności jest ustalany indywidualnie dla każdego wnioskodawcy, z uwzględnieniem różnic istniejących pomiędzy kwalifikacjami posiadanymi przez wnioskodawcę a wymaganymi do wykonywania zawodu doradcy podatkowego, określonymi w przepisach ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 86, z późn. zm.³⁾).

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, doręcza się wnioskodawcy oraz Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego, zwanej dalej „Komisją Egzaminacyjną”.

4. Wraz z postanowieniem, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawcy doręcza się informacje dotyczące przeprowadzania testu umiejętności oraz wskazuje adres siedziby Komisji Egzaminacyjnej.

§ 3. Wnioskodawca po otrzymaniu postanowienia, o którym mowa w § 2 ust. 1, występuje z wnioskiem do Komisji Egzaminacyjnej o przeprowadzenie testu umiejętności.

§ 4. 1. Test umiejętności jest przeprowadzany przez Komisję Egzaminacyjną, na zasadach określonych w rozporządzeniu, w terminach egzaminów na doradcę podatkowego wyznaczanych przez Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej.

2. Jeżeli wnioskodawca wystąpi z wnioskiem, o którym mowa w § 3, później niż na 30 dni przed terminem określonym w ust. 1, przystępuje do testu w następnym wyznaczonym terminie.

3. O terminie oraz miejscu przeprowadzenia testu umiejętności Komisja Egzaminacyjna powiadamia wnioskodawcę nie później niż na 21 dni przed wyznaczonym terminem testu umiejętności.

§ 5. 1. Test umiejętności przeprowadza się w wydzielonej sali, w warunkach umożliwiających egzaminowanemu samodzielną pracę.

2. Przed wejściem na salę egzaminacyjną osoba przystępująca do testu umiejętności jest obowiązana okazać dokument potwierdzający jej tożsamość.

3. Prace pisemne są oznaczane kodem.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 137, poz. 1302, z 2004 r. Nr 62, poz. 577 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 66.

4. Przewodniczący składu egzaminacyjnego może wykluczyć z testu umiejętności osobę, która w jego trakcie korzystała z cudzej pomocy, posługiwała się niedozwolonymi materiałami pomocniczymi, pomagała pozostałym uczestnikom testu umiejętności lub w inny sposób zakłócała jego przebieg.

5. Wykluczenie z udziału w teście umiejętności jest równoznaczne z niezaliczeniem testu.

6. Podczas testu umiejętności zdający może opuścić salę egzaminacyjną po uzyskaniu zgody przewodniczącego składu egzaminacyjnego. Przed opuszczeniem sali zdający przekazuje pracę sekretarzowi składu egzaminacyjnego.

§ 6. 1. Test umiejętności jest przeprowadzany w języku polskim.

2. Test umiejętności składa się z części pisemnej i ustnej.

3. W przypadku niezaliczenia testu umiejętności może on być powtarzany. Termin ponownego przystąpienia do testu umiejętności może być wyznaczony nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia testu, którego wynik był negatywny.

§ 7. 1. Część pisemna testu umiejętności polega na:

1) rozwiązaniu testu;

2) rozwiązaniu zadania polegającego na sporządzeniu wystąpienia w imieniu klienta do organu podatkowego lub sądu.

2. Liczbę pytań w teście, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, ustala się jako iloczyn liczby 10 i liczby dziedzin objętych zakresem tematycznym testu umiejętności określonym w postanowieniu, o którym mowa w § 2 ust. 1.

3. Czas trwania testu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest równy liczbie minut odpowiadającej liczbie pytań w teście.

4. Rozwiązanie zadania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, trwa 180 minut.

5. Rozwiązując zadanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wnioskodawca może korzystać z publikacji zawierających wyłącznie akty normatywne.

§ 8. 1. Każde pytanie w teście, o którym mowa w § 7 ust. 1 pkt 1, jest oceniane w następujący sposób:

1) odpowiedź prawidłowa - dwa punkty;

2) odpowiedź nieprawidłowa - minus jeden punkt;

- 3) brak odpowiedzi - zero punktów.
2. Rozwiązanie zadania, o którym mowa w § 7 ust. 1 pkt 2, jest oceniane od 0 do 20 punktów.
3. Warunkiem zaliczenia części pisemnej testu umiejętności jest uzyskanie co najmniej:
 - 1) 80% maksymalnej liczby punktów za rozwiązanie testu oraz
 - 2) 10 punktów za rozwiązanie zadania.

§ 9. 1. Część ustna testu umiejętności jest przeprowadzana bezpośrednio po zakończeniu części pisemnej testu umiejętności.

2. Część ustna testu umiejętności polega na udzieleniu odpowiedzi na pytania zamieszczone w wylosowanym zestawie pytań.

3. Liczba pytań w zestawie, o którym mowa w ust. 2, jest równa liczbie dziedzin objętych zakresem tematycznym testu umiejętności, określonym w postanowieniu, o którym mowa w § 2 ust. 1.

§ 10. 1. W części ustnej testu umiejętności skład egzaminacyjny ocenia odrębnie odpowiedź na każde pytanie, przyznając ilość punktów wyrażoną pełną liczbą w skali od 0 do 6 punktów za każdą odpowiedź, a następnie sumuje liczbę punktów przyznaną za każdą odpowiedź.

2. Część ustną testu umiejętności uważa się za zaliczoną, jeżeli zdający uzyskał co najmniej 70% maksymalnej liczby punktów.

§ 11. Sekretarz składu egzaminacyjnego sporządza protokół z przebiegu testu umiejętności. Protokół podpisują wszystkie osoby egzaminujące.

§ 12. Test umiejętności uważa się za zaliczony, jeżeli wnioskodawca uzyskał z części pisemnej testu umiejętności liczbę punktów, o której mowa w § 8 ust. 3 i z części ustnej testu umiejętności liczbę punktów, o której mowa w § 10 ust. 2.

§ 13. Wynik testu umiejętności jest ogłaszany w siedzibie Komisji Egzaminacyjnej w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia testu umiejętności.

§ 14. 1. W terminie 3 dni od dnia ogłoszenia wyników uczestnik testu umiejętności może zwrócić się do przewodniczącego składu egzaminacyjnego z wnioskiem o udostępnienie do wglądu pracy z części pisemnej testu umiejętności, a także o dokonanie jej ponownej oceny.

2. Wniosek jest składany w formie pisemnej.

3. Praca z części pisemnej testu umiejętności jest udostępniana w sekretariacie Komisji Egzaminacyjnej, w obecności jednego z członków Komisji Egzaminacyjnej.

§ 15. 1. W terminie 30 dni od dnia przeprowadzenia testu umiejętności, Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej przekazuje jego wynik, w formie zaświadczenia, wnioskodawcy oraz właściwemu organowi, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku, gdy wnioskodawca zgłosi zamiar poprawiania testu umiejętności na zasadach określonych w § 6 ust. 3, Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej zawiadamia o tym właściwy organ.

§ 16. 1. Koszty przeprowadzania testu umiejętności ustala się w sposób przyjęty dla przeprowadzania egzaminów na doradcę podatkowego, nie przekraczając wysokości opłaty za ten egzamin, określonej w odrębnych przepisach, z uwzględnieniem ust. 2 i 3.

2. W przypadku gdy zakres tematyczny testu umiejętności obejmuje do 50 % dziedzin wymienionych w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym, wnioskodawca wnosi połowę opłaty za egzamin na doradcę podatkowego.

3. W przypadku gdy zakres tematyczny testu umiejętności obejmuje ponad 50 % dziedzin wymienionych w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym, wnioskodawca wnosi pełną kwotę opłaty za egzamin na doradcę podatkowego.

4. Wpłaty, o których mowa w ust. 2 i 3, są wnoszone na rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, co najmniej na 14 dni przed wyznaczonym terminem testu umiejętności.

§ 17. 1. Wnioskodawca, który z ważnych, odpowiednio udokumentowanych, przyczyn losowych nie mógł przystąpić do testu umiejętności w wyznaczonym dla niego terminie, może przystąpić do testu w terminie późniejszym, uzgodnionym z

Przewodniczącym Komisji Egzaminacyjnej lub z osobą upoważnioną przez Przewodniczącego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dokonaną wpłatę zalicza się na poczet testu umiejętności przeprowadzanego w terminie późniejszym.

3. W razie rezygnacji ze zdawania testu umiejętności dokonana wpłata podlega zwrotowi, pod warunkiem pisemnego zawiadomienia Komisji Egzaminacyjnej o rezygnacji, nie później niż na 14 dni przed terminem testu umiejętności.

§ 18. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie testu umiejętności przeprowadzanego w celu uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu doradcy podatkowego (Dz. U. Nr 41, poz. 387).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia .

MINISTER FINANSÓW

W POROZUMIENIU:

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYSZSZEGO

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie testu umiejętności przeprowadzanego w celu uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu doradcy podatkowego (Dz. U. Nr 41, poz. 387). Konieczność wydania nowego rozporządzenia związana jest ze zmianą art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. z 2001 r., Nr 87, poz. 954 z późn. zm.),

Projekt powiela rozwiązania przyjęte w rozporządzeniu z dnia 23 lutego 2005 r. (...), a ponadto rozszerza jego stosowanie do obywateli Konfederacji Szwajcarskiej. Zgodnie z dyspozycją ustawową projekt określa warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny umiejętności wykazanych przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje do wykonywania zawodu doradcy podatkowego, a także sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia.

Przepisy rozporządzenia będą stosowane wobec obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje w zawodzie doradcy podatkowego i zamierzają wykonywać ten zawód w Polsce. Jeśli w trakcie postępowania w sprawie o uznanie kwalifikacji właściwy organ stwierdzi, że program kształcenia i szkolenia odbytego przez wnioskodawcę w jego kraju różni się od programu kształcenia i szkolenia wymaganego w Rzeczypospolitej Polskiej, albo gdy zakres świadczenia powyższych usług w państwie wnioskodawcy różni się od zakresu wymaganego w RP, wówczas może on uzależnić decyzję o uznaniu kwalifikacji od przystąpienia przez wnioskodawcę do testu umiejętności. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 13 ust. 1, w związku z art. 11 ust. 3 ustawy, uprawnienie do wyboru stażu adaptacyjnego albo testu umiejętności może zostać wyłączone w przypadku zawodów regulowanych, dla których wykonywania konieczne jest posiadanie

znajomości polskiego prawa. Nie ulega wątpliwości, że wykonywanie czynności doradztwa podatkowego wymaga znajomości polskiego prawa podatkowego. Znajduje to swoje potwierdzenie w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, w którym określono zakres tematyczny egzaminu na doradcę podatkowego dla osób ubiegających się o zdobycie tych uprawnień. W związku z tym, w przypadku zawodu doradcy podatkowego na wnioskodawców nałożony jest obowiązek przystąpienia do testu umiejętności, co zostało ustalone w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie zawodu regulowanego, w przypadku którego wyłączone jest uprawnienie do wyboru stażu adaptacyjnego albo testu umiejętności (Dz. U. Nr 87, poz. 820).

Zakres tematyczny testu umiejętności będzie ustalony dla każdego wnioskodawcy indywidualnie, po analizie kwalifikacji wynikających z dokumentów przedłożonych przez wnioskodawcę w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji w porównaniu z zakresem wiedzy niezbędnym do wykonywania zawodu doradcy podatkowego w Polsce, z uwzględnieniem istniejących różnic pomiędzy posiadanymi przez wnioskodawcę, a wymaganymi kwalifikacjami do wykonywania zawodu doradcy podatkowego, określonymi w przepisach ustawy o doradztwie podatkowym. Zakres tematyczny testu umiejętności, w drodze postanowienia określa organ uprawniony do uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do wykonywania zawodu doradcy podatkowego. Ponadto wraz z postanowieniem właściwy organ powinien przekazać informacje o trybie przeprowadzania testu umiejętności, aby wnioskodawcy ułatwić zapoznanie się z procedurą przystępowania do testu umiejętności oraz wskazać siedzibę Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego (PKE), która będzie przeprowadzała test umiejętności. Wskazane postanowienie przekazywane jest wnioskodawcy oraz PKE. W ustawie z dnia 16 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz ustawy o rachunkowości, ustalono, że zgodnie z art. 22a, PKE przeprowadza test umiejętności dla wnioskodawców, którzy będą zobowiązani do przystąpienia do tego testu.

Test umiejętności będzie przeprowadzany w terminach egzaminów na doradcę podatkowego wyznaczanych przez Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej. O

terminie i miejscu testu umiejętności wnioskodawca powiadamiany będzie pisemnie nie później niż na 21 dni przed wyznaczonym terminem.

Test umiejętności będzie przeprowadzany w języku polskim. Składał się będzie z części pisemnej i ustnej. W przypadku negatywnego wyniku testu umiejętności, może on być poprawiany, jednakże nie wcześniej, niż po upływie 3 miesięcy od dnia testu, którego wynik był negatywny.

Część pisemna testu umiejętności polegała będzie na rozwiązaniu testu jednokrotnego wyboru oraz rozwiązaniu zadania polegającego na sporządzeniu wystąpienia w imieniu klienta do organu podatkowego lub sądu. Część ustna testu umiejętności polegała będzie na udzieleniu odpowiedzi na pytania zamieszczone w wylosowanym zestawie. Przy przeprowadzaniu testu umiejętności z zakresu tematycznego tego testu, w wyniku porównania kwalifikacji, mogą być wyłączone niektóre z 10 dziedzin wymienionych w art. 20 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym. Zatem przy teście umiejętności liczba pytań będzie ustalana w zależności od ilości dziedzin objętych zakresem tematycznym tego testu, określonym w postanowieniu zobowiązującym wnioskodawcę do przystąpienia do testu. Część ustna testu umiejętności będzie przeprowadzana bezpośrednio po zakończeniu części pisemnej testu umiejętności w celu wprowadzenia ułatwień organizacyjnych dla osób przystępujących do testu umiejętności.

Zasady oceniania testu umiejętności zostały uregulowane w § 8 i § 10 projektu rozporządzenia. W szczególności warunkiem zaliczenia części pisemnej testu umiejętności będzie uzyskanie co najmniej 80% punktów z testu oraz co najmniej 10 punktów ze sporządzonego wystąpienia w imieniu klienta. Warunkiem zaliczenia części ustnej testu umiejętności będzie zdobycie co najmniej 70% maksymalnej liczby punktów.

Uzyskanie przez wnioskodawcę wskazanych wyżej wyników, będzie równoznaczne z zaliczeniem testu umiejętności. Przyjęcie takiego rozwiązania wydaje się uzasadnione z punktu widzenia zachowania zasady jednakowego traktowania obywateli polskich przystępujących do egzaminu uzupełniającego na doradcę podatkowego (posiadających inne uprawnienia zawodowe jak np. radcy prawnego, adwokata czy biegłego rewidenta) oraz obywateli innych państw, którzy będą zobowiązani do przystąpienia do testu umiejętności, wykonując zawód doradcy podatkowego w innym państwie członkowskim UE, Konfederacji Szwajcarskiej lub

państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Wynik testu umiejętności jest ogłaszany w siedzibie Komisji Egzaminacyjnej w terminie 7 dni od dnia jego przeprowadzenia. Uczestnik testu umiejętności ma możliwość, w terminie 3 dni od dnia ogłoszenia wyników testu, zwrócenia się z wnioskiem do przewodniczącego składu egzaminacyjnego o udostępnienie do wglądu pracy pisemnej testu umiejętności oraz dokonanie jej ponownej oceny. Zasadą jest, iż praca ta jest udostępniana w sekretariacie Komisji Egzaminacyjnej w obecności jednego z jej członków. W terminie 30 dni od dnia przeprowadzenia testu umiejętności Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej przekazuje jego wynik, w formie zaświadczenia, wnioskodawcy oraz właściwemu organowi. W przypadku wyrażenia przez wnioskodawcę chęci poprawiania testu umiejętności na zasadach określonych w § 6 ust. 3 projektu rozporządzenia, Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej informuje o tym fakcie właściwy organ. Zapis taki podyktowany jest tym, iż organ prowadzący postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji, powinien posiadać informacje, na jakim etapie postępowania egzaminacyjnego znajduje się wnioskodawca.

W § 16 projektowanego rozporządzenia przewidziano, że sposób ustalania kosztów przeprowadzenia testu umiejętności będzie analogiczny, jak w przypadku egzaminów uzupełniających na doradcę podatkowego. W przypadku, gdy zakres tematyczny testu umiejętności obejmuje do 50 % dziedzin wymienionych w art. 20 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym, wnioskodawca wnosi połowę opłaty za egzamin na doradcę podatkowego określonej w odrębnych przepisach, jeśli natomiast stanowi ponad 50% dziedzin wówczas wnioskodawca wnosi pełną kwotę opłaty za egzamin na doradcę podatkowego. Jeśli chodzi o tryb ponoszenia kosztów przez wnioskodawców zaproponowano, by wpłaty wnoszone były na rachunek bankowy Ministerstwa Finansów, co najmniej na 14 dni przed wyznaczonym terminem testu umiejętności.

Należy podkreślić, że test umiejętności będzie przygotowywany i przeprowadzany przez Państwową Komisję Egzaminacyjną do Spraw Doradztwa Podatkowego w ramach środków przyznanych na jej funkcjonowanie z budżetu państwa. Ponieważ test umiejętności będzie egzaminem podobnym do egzaminu uzupełniającego na doradcę podatkowego wydaje się zasadne, przyjęcie podobnej formuły, co do trybu ponoszenia kosztów jego przeprowadzania.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, zastępując rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie testu umiejętności przeprowadzanego w celu uznania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu doradcy podatkowego (Dz. U. Nr 41, poz. 387).

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie wywoła skutków dla rynku pracy. Wpływ na rynek pracy będą miały przepisy ustawy z dnia 26 kwietnia 2001r. o zasadach uznawania(...), które określają mechanizmy uznawania kwalifikacji uzyskanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym (poza obszarem Rzeczypospolitej Polskiej) przez obywateli tych państw. Konsekwencją uznania kwalifikacji na podstawie ustawy może być bowiem podjęcie wykonywania zawodu regulowanego w Polsce przez obywateli Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

5. Konsultacje

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji z Krajową Radą Doradców Podatkowych - organem samorządu doradców podatkowych.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia

w sprawie zakresu informacji o zmianach wymogów dotyczących zawodów regulowanych oraz o podjętych decyzjach w sprawach uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego, a także terminów ich składania

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr ..., poz. ...), zarządza się, co następuje:

§ 1. Właściwe organy przekazują krajowemu koordynatorowi właściwemu do spraw uznawania kwalifikacji w danych zawodach regulowanych, zwanemu dalej „krajowym koordynatorem”, informacje o zmianach wymogów dotyczących poszczególnych zawodów regulowanych z chwilą ogłoszenia przepisów regulacyjnych zmieniających te wymogi.

§ 2. Właściwe organy przekazują krajowemu koordynatorowi informacje o podjętych decyzjach w sprawach uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego w formie:

- 1) zestawień, których zakres określają załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia, oraz
- 2) formularza, którego zakres określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Część A formularza, o którym mowa w § 2 pkt 2, wypełnia się oddzielnie dla każdej podjętej decyzji w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego.

2. Część B formularza, o którym mowa w § 2 pkt 2, wypełnia się w przypadku, gdy w postępowaniu w sprawie, o której mowa w ust. 1, zostało wniesione odwołanie,

wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, skarga do sądu administracyjnego lub skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

3. Część A formularza, o której mowa ust. 1, w zakresie pkt 1-3 i 6, wypełnia się powtórnie dla decyzji ostatecznej.

§ 4. 1. Zestawienia, o których mowa w § 2 pkt 1, wypełnia się za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia każdego roku i przekazuje się krajowemu koordynatorowi w terminie do końca lutego następnego roku.

2. Formularz, o którym mowa w § 2 pkt 2, wypełnia się za okres każdego kwartału danego roku i przekazuje się krajowemu koordynatorowi w zestawie za dany kwartał, w terminie do końca pierwszego miesiąca następującego po upływie każdego kwartału.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2005 r. w sprawie zakresu informacji o zmianach wymogów dotyczących zawodów regulowanych oraz o podjętych decyzjach w sprawach uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego, a także terminów ich składania (Dz.U. Nr 248, poz. 2098).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia (poz.)

Załącznik nr 1

ZESTAWIENIE za rok (stan na 31 grudnia r.)

Uznawanie kwalifikacji w zawodach regulowanych, dla wykonywania których wymagane jest posiadanie dyplomu ukończenia szkoły wyższej

Część A. Zestawienie ogólne dla wszystkich zawodów regulowanych

Tabela 1. Zestawienie dotyczące wniosków przyjętych przez właściwy organ

<i>Państwo Wnioskodawcy</i>																											<i>Razem</i>
Przyjęte wnioski ¹																											
Pełne wnioski ²																											
Wnioski w trakcie postępowania, gdy																											

¹ Liczba wniosków, które wpłynęły do właściwego organu w sprawie uznania kwalifikacji.

² Wnioski o uznanie kwalifikacji, co do których usunięto braki formalne.

CZĘŚĆ A

należy wypełnić dla każdej wydanej decyzji oddzielnie

1. Nazwa właściwego organu, który wydał decyzję	
2. Nr sprawy	
3. Nr sprawy Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej <i>(jeżeli wydało wcześniej, na wniosek zainteresowanego lub właściwego organu, opinię o poziomie wykształcenia):</i>	
4. Określenie zawodu regulowanego	
Nazwa zawodu regulowanego w Polsce	
Bliższe określenie specjalności, stanowiska itp. w zawodzie regulowanym w Polsce	
Nazwa zawodu regulowanego w oryginalnym brzmieniu wraz z tłumaczeniem na język polski	
Państwo nabycia kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego	
Czy zawód jest regulowany w kraju nabycia kwalifikacji?	☐ TAK ☐ NIE
Czy kształcenie jest regulowane w kraju nabycia kwalifikacji?	☐ TAK ☐ NIE
Czy kwalifikacje zostały uprzednio uznane w innym państwie członkowskim UE?	☐ TAK ☐ NIE

Czy wnioskodawca przedstawił dokument potwierdzający uprawnienia do wykonywania zawodu?	☐ TAK ☐ NIE
5. Kwalifikacje wnioskodawcy	
<u>UWAGA:</u> poniższą tabelę należy wypełnić oddzielnie dla każdego dokumentu potwierdzającego posiadane kwalifikacje (np.: dyplomu, świadectwa, zaświadczenia potwierdzającego kompetencje i in.).	
Wykształcenie	
Nazwa ukończonej szkoły, wydział/kierunek studiów/profil kształcenia lub szkolenia (w oryginalnym brzmieniu i w tłumaczeniu na język polski)	
Nazwa dokumentu potwierdzającego kwalifikacje (w oryginalnym brzmieniu i w tłumaczeniu na język polski)	
Uzyskany tytuł (w oryginalnym brzmieniu i w tłumaczeniu na język polski)	
Państwo, miejsce i data wystawienia dyplomu/świadectwa/innego dokumentu	<p>.....-.....-.....</p> <p>-.....-.....</p> <p>(państwo-miasto - dzień – miesiąc – rok)</p>
Długość kształcenia wg programu (w latach)	
Uwagi	
Ukończone kursy, o których mowa w załączniku nr 2 i 3 do ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych	
Zakres tematyczny	

Typ kursu	☐ R – kształcenie regulowane ☐ S – kurs o specjalistycznym programie
Państwo, miejsce i data ukończenia	<p>.....-.....-.....</p> <p>.....-.....</p> <p>(państwo-miasto - dzień – miesiąc – rok)</p>
Uwagi (np. czas trwania kursu lub uzyskany tytuł)	
6. Wynik przeprowadzonego postępowania w sprawie o uznanie kwalifikacji	
Decyzja:	☐ pozytywna ☐ negatywna
Data wydania decyzji:-- (dzień – miesiąc – rok)
Streszczenie uzasadnienia faktycznego decyzji:	
Kwalifikacje wnioskodawcy	☐ na poziomie trzecim ☐ na poziomie drugim ☐ na poziomie pierwszym ☐ zaświadczenie potwierdzające kompetencje ☐ doświadczenie zawodowe
	☐ NIE

<p>Stwierdzenie znaczącej różnicy, o której mowa w art. 11 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych</p>	<p>☐ TAK ☐ w długości kształcenia lub szkolenia</p> <p>☐ w programie kształcenia lub szkolenia</p> <p>☐ w zakresie wykonywanego zawodu</p> <p>W następstwie, wnioskodawca:</p> <p>☐ przedstawił dokumenty potwierdzające posiadanie doświadczenia zawodowego, albo</p> <p>☐ odbył staż adaptacyjny, albo</p> <p>☐ przystąpił do testu umiejętności</p>
---	---

CZĘŚĆ B

należy wypełnić oddzielnie dla każdej decyzji, od której wniesiono odwołanie/wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy/skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego/skargę kasacyjną do NSA

Odwołania	
Nr sprawy, o którym mowa w Części A, pkt 2	
Data wniesienia odwołania-- (dzień – miesiąc – rok)
Streszczenie odwołania	
Organ, do którego wniesiono odwołanie	
Data wydania decyzji w postępowaniu odwoławczym-- (dzień – miesiąc – rok)
Sentencja i streszczenie uzasadnienia decyzji	

Wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy	
Nr sprawy, o którym mowa w Części A, pkt 2	
Data wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy-- (dzień – miesiąc – rok)
Streszczenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy	
Data wydania decyzji po rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy-- (dzień – miesiąc – rok)
Sentencja i streszczenie uzasadnienia decyzji	

Skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego	
Nr sprawy, o którym mowa w Części A, pkt 2	
Data wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego-- (dzień – miesiąc – rok)
Streszczenie skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego	

Data wydania wyroku przez wojewódzki sąd administracyjny-- (dzień – miesiąc – rok)
Sentencja i streszczenie uzasadnienia wyroku	

Skargi kasacyjne do Naczelnego Sądu Administracyjnego	
Nr sprawy, o którym mowa w Części A, pkt 2	
Data wniesienia skargi kasacyjnej do NSA-- (dzień – miesiąc – rok)
Streszczenie skargi kasacyjnej	
Data wydania wyroku przez NSA-- (dzień – miesiąc – rok)
Sentencja i streszczenie wyroku NSA	

Uzasadnienie

Konieczność wydania przedmiotowego rozporządzenia wynika ze zmiany brzmienia przepisu upoważnienia art. 18 ust. 2 *ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych* (Dz. U. Nr 87, poz. 954 z późn. zm.), dokonanego *ustawą z dnia ... 2006 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej* (Dz.U. Nr ..., poz. ...). Zgodnie ze zmienionym na mocy art. 22 pkt 8) *ustawy z dnia ... 2006 r.* upoważnieniem ustawowym, zakres podmiotowy stosowania przedmiotowego rozporządzenia został poszerzony o obywateli Konfederacji Szwajcarskiej.

Zgodnie z postanowieniami upoważnienia zawartego w art. 18 ust. 2 *ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych*, Prezes Rady Ministrów zobowiązany jest do ustalenia zakresu informacji o zmianach wymogów dotyczących zawodu regulowanego oraz o podjętych decyzjach w sprawach uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego, które właściwi ministrowie lub upoważnione przez nie organy są zobowiązani składać krajowym koordynatorom właściwym w sprawach uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przepisy przedmiotowego rozporządzenia przewidują składanie informacji o zmianach wymogów dotyczących poszczególnych zawodów regulowanych, wynikających z ogłoszenia przepisów regulacyjnych zmieniających te wymogi oraz o podjętych decyzjach w sprawach uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego. Informacje o decyzjach w sprawach uznania kwalifikacji będą składane w formie zestawień, które obrazują w szczególności liczbę przyjętych wniosków, liczbę decyzji pozytywnych, liczbę decyzji negatywnych, liczbę odwołań i wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz wniesionych odwołań i skarg złożonych do sądu administracyjnego; wyszczególniają też decyzje pozytywne wydane wnioskodawcy po odbyciu przez niego stażu adaptacyjnego lub po przystąpieniu do testu umiejętności. Zestawienie składa się odrębnie dla zawodów regulowanych, dla wykonywania których wymagane jest posiadanie dyplomu ukończenia studiów wyższych (zakres zestawienia określa

załącznik nr 1 do rozporządzenia) i odrębnie dla pozostałych zawodów regulowanych (zakres zestawienia określa załącznik nr 2 do rozporządzenia).

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od daty jego ogłoszenia.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Konsultacje społeczne

Projekt zostanie skierowany do konsultacji społecznych z następującymi partnerami: Chrześcijańskim Związkiem Zawodowym „Solidarność im. ks. Jerzego Popiełuszki”; Zarządem Głównym Związku Nauczycielstwa Polskiego, Sekcją Krajową Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”, Wolnym Związkiem Zawodowym „Sierpień 80” Komisją Krajową, Komisją Krajową NSZZ „Solidarność”, Związkiem Zawodowym Pracowników Oświaty i Wychowania „Oświata”, Krajową Sekcją Oświaty NSZZ „Solidarność”, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Pracowników Schronisk dla Nieletnich i Zakładów Poprawczych, Sekcją Oświaty KNSZZ „Solidarność 80”, Krajową Sekcją Nauki NSZZ „Solidarność”, Wolnym Związkiem Zawodowym „Solidarność - Oświata” w Bydgoszczy, Krajową Radą Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego, Federacją Związków Nauczycielstwa Polskiego Szkół Wyższych i Nauki, Sekretariatem Konferencji Episkopatu Polski, Społecznym Towarzystwem Oświatowym, Zarządem Głównym Związku Zakładów Doskonalenia Zawodowego, Stowarzyszeniem Oświatowców, Towarzystwem Wiedzy Powszechnej, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych, Konfederacją Pracodawców Polskich, Business Centre Club, Związkiem Pracodawców, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Zarządem Głównym Związku Rzemiosła Polskiego, Krajową Izbą Gospodarczą, Forum Związków Zawodowych, Federacją Związków Nauczycielstwa Polskiego Szkół Wyższych i Nauki, Krajową Izbą Gospodarczą, Konfederacją Stowarzyszeń Nauczycielskich.

2. Zakres Oceny Skutków Regulacji

Rozporządzenie adresowane jest do właściwych organów, zobowiązanych na podstawie art. 18 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954 z późn. zm.) do przekazywania okresowych informacji o zmianach wymogów dotyczących zawodu regulowanego oraz o podjętych decyzjach w sprawach uznania kwalifikacji do

wykonywania zawodu regulowanego. Z uwagi na to, że wprowadzenie regulacji przedmiotowej nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego, nie wydaje się koniecznym przygotowanie pogłębionej analizy.

3. Skutki wprowadzenia rozporządzenia:

a) wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego, gdyż zadania ujęte w przepisach aktu będą finansowane ze środków corocznie planowanych w budżetach pozostających w dyspozycji właściwych ministrów.

b) wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje zmiany obecnej sytuacji w tym zakresie. Projekt rozporządzenia odnosi się do składania w formie zestawień okresowych informacji o zmianach wymogów dotyczących zawodu regulowanego oraz o podjętych decyzjach w sprawach uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego.

c) wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na rozwój regionów.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki oraz na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU¹⁾**

z dnia

w sprawie określenia wzoru formularzy do przekazywania danych dotyczących przeprowadzonych kontroli stanu technicznego pojazdów oraz danych dotyczących przeprowadzonych kontroli przewozu drogowego towarów niebezpiecznych²⁾

Na podstawie art. 90a ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz.U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór formularza do przekazywania danych dotyczących przeprowadzonych kontroli stanu technicznego pojazdów, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. Określa się wzór formularza do przekazywania danych dotyczących przeprowadzonych kontroli przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Transportu kieruje działem administracji rządowej - transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu (Dz. U. Nr 131, poz. 923).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/30/WE z dnia 6 czerwca 2000 r. w sprawie drogowej kontroli przydatności do ruchu pojazdów użytkowych poruszających się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 203 z 10.08.2000, z późn. zm.);

2) Dyrektywy Rady nr 95/50/WE z dnia 6 października 1995 r. w sprawie ujednoczonych procedur kontroli drogowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 249 z 17.10.1995, str. 35).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, 2005 r. Nr 141, poz. 1184, Nr 155, poz. 1297, Nr 163, poz. 1362, Nr 172, poz. 1440, Nr 175, poz. 1462 i Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218 i Nr 171, poz. 1225.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 10 marca 2006 r. w sprawie określenia wzoru formularza do przekazywania danych dotyczących kontroli stanu technicznego pojazdów (Dz. U. Nr 47, poz. 343).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER TRANSPORTU

Załączniki do rozporządzenia Ministra Transportu

z dnia (poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR FORMULARZA

DO PRZEKAZYWANIA DANYCH DOTYCZĄCYCH PRZEPROWADZONYCH
KONTROLI STANU TECHNICZNEGO POJAZDÓW

Nazwa organu przekazującego formularz:			
	SPRAWOZDANIE Z KONTROLI DROGOWEJ ZAWIERAJĄCEJ WYKAZ KONTROLNY	OGÓŁEM	Państwo, w którym pojazdy są zarejestrowane:
	RODZAJ INFORMACJI	LICZBA SKONTROLOW ANYCH POJAZDÓW	
1	KATEGORIA POJAZDU		
	a) samochód ciężarowy o dopuszczalnej masie całkowitej 3,5-12 ton¹⁾		
	b) przyczepa^{2)*)}		
	c) zespół		

	pojazdów ³⁾				
	d) autobus ⁴⁾				
	e) samochód ciężarowy o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 12 ton ⁵⁾				
	f) naczepa ^{6*)}				
	g) pojazd członowy ⁷⁾				
	RAZEM ^{**)}				
2	WYKAZ KONTROLNY	SPRAWDZONE (liczba pojazdów)	NIESPRAWDZ ONE (liczba pojazdów)	RAZEM (liczba pojazdów) ^{***)}	STWIERDZ ONE USTERKI (liczba pojazdów)
	a) układ hamulcowy i jego części				
	b) układ wydechowy				
	c) zadymienie spalin (diesel)				

	d) emisje gazowe (benzyna, gaz ziemny lub gaz płynny (LPG))				
	e) połączenia układu kierowniczego				
	f) światła, urządzenia oświetleniowe i sygnalizacji światlnej				
	g) koła/opony				
	h) zawieszenie (widoczne defekty)				
	i) podwozie (widoczne defekty)				
	j) tachograf (instalacja)				
	k) urządzenie ograniczające prędkość (instalacja)				

	I) dowody na wycieki paliwa/oleju				
3	ZAKAZ UŻYWANIA POJAZDU, KTÓRY MA POWAŻNE USTERKI (liczba pojazdów)				
*) Zaznacza się tylko w przypadku kontroli pojazdu pojedynczego.					
**) Łączna liczba kontroli pojazdów wszystkich kategorii.					
***) Suma elementów sprawdzonych w danej pozycji odpowiada łącznej liczbie kontroli pojazdów wszystkich kategorii.					

Objaśnienia:

Kategorie pojazdów określono zgodnie z przepisami o homologacji typu pojazdów samochodowych i przyczep.

- 1) Pojazdy samochodowe, mające co najmniej cztery koła, zaprojektowane i wykorzystywane do przewozu ładunków, kategorii N2.
- 2) Przyczepy (z wyłączeniem naczep) kategorii O3 lub kategorii O4.
- 3) Pojazdy samochodowe przeznaczone do przewozu rzeczy kategorii N2 lub kategorii N3 złączone z przyczepą kategorii O3 lub kategorii O4.
- 4) Pojazdy samochodowe, mające co najmniej cztery koła, zaprojektowane i wykorzystywane do przewozu osób, kategorii M2 lub kategorii M3.
- 5) Pojazd samochodowy, o co najmniej czterech kołach, zaprojektowany i wykorzystywany do przewozu ładunków, kategorii N3.
- 6) Naczepa kategorii O3 lub kategorii O4.
- 7) Zespół pojazdów składający się z pojazdu silnikowego kategorii N2 lub kategorii N3, złączonego z naczepą kategorii O3 lub kategorii O4.

WZÓR FORMULARZA
DO PRZEKAZYWANIA DANYCH DOTYCZĄCYCH PRZEPROWADZONYCH
KONTROLI PRZEWOZU DROGOWEGO TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH

Kraj:

Rok:

KONTROLE TRANSPORTU DROGOWEGO TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH

	Miejsce rejestracji pojazdów ⁽¹⁾			Łączna liczba
	Państwo kontroli	Inne Państwa Członkowskie UE	Państwa trzecie	
Liczba jednostek transportowych skontrolowanych pod kątem zawartości ładunku (i ADR)				
Liczba jednostek transportowych nieprzestrzegających ADR				
Liczba unieruchomionych jednostek transportowych				
Liczba zauważonych naruszeń według kategorii ryzyka ⁽²⁾	I kategoria ryzyka			
	II kategoria ryzyka			
	III kategoria ryzyka			
Liczba nałożonych kar według typu kary	Ostrzeżenie			
	Grzywna			
	Inne			

SZACUNKOWA CAŁKOWITA MASA NIEBEZPIECZNYCH TOWARÓW PRZEWOŻONYCH W TRANSPORCIE DROGOWYM t	lub t.km
--	---------	----------------

Objaśnienia:

- 1) W przypadku zespołu pojazdów należy podać państwo rejestracji pojazdu silnikowego .

- 2) W przypadku kilku naruszeń dotyczących tej samej jednostki transportowej należy podać najwyższą z występujących kategorii.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Transportu w sprawie określenia wzoru formularzy do przekazywania danych dotyczących przeprowadzonych kontroli stanu technicznego pojazdów oraz danych dotyczących przeprowadzonych kontroli przewozu drogowego towarów niebezpiecznych stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 90a ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088, z późn. zm.). Delegacja ta została zmieniona przepisem art. 26 pkt 4 lit. c ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...), poprzez zmianę brzmienia ust. 3 w art. 90a ustawy o transporcie drogowym polegającą na dodaniu do zakresu regulacji rozporządzenia pkt 3 odnoszącego się do przekazywania danych dotyczących przeprowadzonych kontroli przewozu drogowego towarów niebezpiecznych.

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z nowelizacji Dyrektywy Rady nr 95/50/WE wprowadzającej obowiązek przekazywania do Komisji Europejskiej danych dotyczących przeprowadzonych kontroli w zakresie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych. Wzór formularza do przekazywania tych danych został określony w załączniku nr 3 do Dyrektywy 2004/112/EC dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę Komisji 95/50/WE w sprawie ujednoczonych procedur kontroli drogowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 367, z 14.12.2004, str. 23-28).

Projektowane rozporządzenie wprowadza wzór formularza, który będzie wykorzystywany przez organy, w imieniu których działają podmioty wskazane w art. 29 ust. 1 pkt 1-5 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671, z późn. zm.), tj. inspektorzy ITD, funkcjonariusze Państwowej Straży Pożarnej, policjanci, funkcjonariusze Straży Granicznej oraz inspektorzy Państwowej Inspekcji Pracy do przekazywania danych dotyczących przeprowadzonych przez nie kontroli. Dane te przekazywane będą przez wymienione organy Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego corocznie, w terminie do dnia 31 stycznia.

Celem zmiany rozporządzenia jest dostosowanie krajowego systemu kontroli przewozu drogowego towarów niebezpiecznych do znowelizowanych przepisów ww. dyrektywy dotyczących sprawozdawczości z kontroli tego przewozu.

Rozwiązania zawarte w projekcie są zgodne z prawem Unii Europejskiej, co zostało potwierdzone opinią Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej z dnia, nr

Przedłożony projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Przedłożony projekt, zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, 1414), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków dla budżetu państwa.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja:

Projekt przedmiotowego rozporządzenia oddziaływać będzie bezpośrednio na inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego, funkcjonariuszy Policji, funkcjonariuszy organów celnych, funkcjonariuszy Służby Granicznej w zakresie przeprowadzanych kontroli.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia będzie poddany konsultacjom z następującymi podmiotami:

- 1) Zrzeszenia Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce, Warszawa
- 2) Polskiej Izby Gospodarczej Transportu Samochodowego i Spedycji, Warszawa
- 3) Polskiego Stowarzyszenia Przewoźników Pasażerskich Międzynarodowego Transportu Samochodowego, Warszawa
- 4) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Warszawa
- 5) Sekretariatu Transportowców NSZZ „Solidarność”, Warszawa
- 6) Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Transportu Samochodowego, Ostrowiec Świętokrzyski
- 7) Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Transportu Drogowego, Stobno k/Piły
- 8) Forum Związków Zawodowych, Bydgoszcz.

Projekt zostanie także umieszczony na stronach internetowych Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wprowadzenie w życie proponowanej regulacji nie wpływa na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Nie przewiduje się wpływu projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionu.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia

**w sprawie wzoru zaświadczenia stwierdzającego charakter, okres i rodzaj
działalności wykonywanej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej**

Na podstawie art. 9a ust. 3 ustawy z dnia 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności (Dz. U. Nr 71, poz. 655, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór zaświadczenia stwierdzającego charakter, okres i rodzaj działalności wykonywanej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) wykaz dokumentów, które należy dołączyć do wniosku o wydanie zaświadczenia, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) instrukcję wypełniania zaświadczenia, stanowiącą załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 131, poz. 909).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2007 r. Nr , poz. .

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Gospodarki
z dnia (poz. ...)

Załącznik nr 1

Cześć A

Nazwa organu wydającego zaświadczenie:	Adres siedziby organu wydającego zaświadczenie:
Jednostka organizacyjna:	
Nr sprawy/zaświadczenia:	

Zaświadczenie stwierdzające charakter, okres i rodzaj działalności wykonywanej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej

Cześć B

Imię i nazwisko	
Data urodzenia	
Miejsce urodzenia	
Adres zamieszkania	
Obywatelstwo	

Cześć C

I. Wykonywanie działalności na własny rachunek		Lata	Miesiące
1. Nazwa firmy			
Adres firmy			
Przedmiot działalności			
Data rozpoczęcia	Data zakończenia		

2. Nazwa firmy			
Adres firmy			
Przedmiot działalności			

Data rozpoczęcia	Data zakończenia		

<i>Łącznie pozycja I, punkty 1-2</i>			
--------------------------------------	--	--	--

II. Zatrudnienie przy wykonywaniu działalności w charakterze dyrektora lub na stanowisku kierowniczym	Lata	Miesiące	
1. Nazwa firmy			
Adres firmy			
Stanowisko pracy			
Data rozpoczęcia			Data zakończenia
2. Nazwa firmy			
Adres firmy			
Stanowisko pracy			
Data rozpoczęcia			Data zakończenia
<i>Łącznie pozycja II, punkty 1-2</i>			

III. Zatrudnienie przy wykonywaniu działalności w charakterze pracownika najemnego (pracobiorcy)	Lata	Miesiące
1. Nazwa firmy		
Adres firmy		

Stanowisko pracy			
Data rozpoczęcia	Data zakończenia		
2. Nazwa firmy			
Adres firmy			
Stanowisko pracy			
Data rozpoczęcia	Data zakończenia		
<i>Łącznie pozycja III, punkty 1-2</i>			

Część D

Uprawnienia specjalne:

Zaświadczenie wydano na podstawie przedstawionych materiałów dowodowych.

miejsce i data wydania zaświadczenia

podpis

WYKAZ DOKUMENTÓW

1. Podanie o wystawienie zaświadczenia stwierdzającego charakter, okres i rodzaj wykonywanej działalności (z adresem zwrotnym i nr telefonu kontaktowego);
2. Uwierzytelnioną³ kserokopię strony z dowodu osobistego ze zdjęciem, datą i miejscem urodzenia;
3. Uwierzytelnione kserokopie dokumentów potwierdzających świadczenie pracy lub prowadzenie działalności gospodarczej w danym zawodzie lub branży, np.:
 - a) świadectwa pracy i/lub
 - b) zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub decyzję o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej ze stemplem urzędu gminy potwierdzającym, że działalność nadal jest prowadzona. Decyzja o wpisie powinna zawierać określenie przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności, a gdy jest to niemożliwe należy dołączyć Regon i/lub
 - c) decyzję urzędu gminy o wykreśleniu z ewidencji działalności gospodarczej lub zaświadczenie potwierdzające wcześniejsze prowadzenie działalności wraz z informacją o dacie wyrejestrowania;
4. Uwierzytelnione kserokopie zawodowych uprawnień specjalnych, np. uprawnień budowlanych - dotyczy tylko osób posiadających takie uprawnienia;
5. Uwierzytelniony lub oryginalny, aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego oraz umowa spółki - dotyczy osób fizycznych będących wspólnikami lub udziałowcami w spółce (w celu wykazania okresów, w których byli/są wspólnikami).

³ Uwierzytelnienie oznacza poświadczenie „za zgodność z oryginałem” przez urzędnika w gminie lub radcę prawnego lub notariusza.

INSTRUKCJA WYPEŁNIANIA ZAŚWIADCZENIA

1. Część A i B wypełnia się w całości.
 - a) w części A należy wpisać dane organu wydającego zaświadczenie, tj. nazwę organu, nazwę jednostki organizacyjnej, która wydaje zaświadczenie (np. Departament/Biuro), adres siedziby organu oraz nr sprawy/zaświadczenia
 - b) w części B wpisuje się dane wnioskodawcy na podstawie dokumentu potwierdzającego tożsamość.

2. Część C wypełnia się w zależności od treści złożonego wniosku o wydania zaświadczenia. Okresy wykonywania działalności na własny rachunek oraz zatrudnienia przy wykonywaniu działalności należy podawać w latach i miesiącach.
W sytuacji gdy dana osoba wykonywała działalność na własny rachunek lub była zatrudniona przy wykonywaniu działalności w więcej niż dwóch miejscach należy odpowiednio rozbudować formularz.
 - a) w części C I należy wpisać nazwę i adres firmy, w której wnioskodawca wykonywał/wykonuje działalność na własny rachunek oraz przedmiot działalności zgodnie z PKD,
 - b) w części C II należy wpisać nazwę i adres firmy, w której wnioskodawca był/jest zatrudniony przy wykonywaniu działalności w charakterze dyrektora lub na stanowisku kierowniczym oraz stanowisko/stanowiska pracy i okresy zatrudnienia,
 - c) W części C III należy wpisać nazwę i adres firmy, w której wnioskodawca był/jest zatrudniony przy wykonywaniu działalności oraz stanowisko/stanowiska pracy i okresy zatrudnienia.

3. W części D należy wpisać uprawnienia specjalne wynikających z przedłożonych przez wnioskodawcę dokumentów.

4. Na końcu umieszcza się miejsce wydania zaświadczenia, datę oraz podpis.

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 9a ust. 3 ustawy z dnia 10 maja 2002 r. *o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności* (Dz. U. Nr 71, poz. 655 z późn. zm.). Przepis ten nałożył na Ministra Gospodarki obowiązek określenia w drodze rozporządzenia wzoru zaświadczenia stwierdzającego charakter, okres i rodzaj działalności wykonywanej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, wykazu dokumentów, które należy dołączyć do wniosku o wydanie zaświadczenia oraz instrukcji wypełniania zaświadczenia.

Od 3 września 2004 r. organem notyfikowanym Komisji Europejskiej przez RP do wystawiania ww. zaświadczeń był Minister Gospodarki i Pracy na podstawie decyzji KERM z dnia 27 sierpnia 2004 r. Takie rozwiązanie miało charakter tymczasowy z powodu braku bezpośredniej podstawy prawnej. Zgodnie ze zmianami wprowadzonymi do ustawy z dnia 10 maja 2002 r. *o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności* (Dz. U. Nr 71, poz. 655 z późn. zm.) przez *ustawę o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej*, organami upoważnionymi do wydawania ww. zaświadczeń są marszałkowie województw. Wzór zaświadczenia został określony w drodze rozporządzenia z uwagi na konieczność zachowania jednolitej formy na terenie całego kraju.

Forma zaświadczenia, które od 1974 r. funkcjonuje w praktyce na terenie Unii Europejskiej, pochodzi z Komunikatu Komisji Europejskiej do poprzednich dyrektyw z tej tematyki (Dz. Urz. UE C 81/8 z dnia 13.07.1974). Służby administracyjne państw UE-15 w celu podjęcia procedury uznawania kwalifikacji wymagają od polskich obywateli zaświadczenia pod względem merytorycznym zgodnego ze wzorem przyjętym w 1974 r. Wzór zaświadczenia zawiera wyszczególnienie okresów wykonywania działalności na własny rachunek, zatrudnienia przy wykonywaniu działalności, w tym w charakterze dyrektora lub na stanowisku kierowniczym. Zaświadczenie zawiera więc zbiorczą informację na temat stażu w zawodzie wystawioną na podstawie świadectw pracy i/lub

zaświadczeń z ewidencji działalności gospodarczej i/lub odpisów z KRS, której w RP żaden organ do tej pory w takiej formie nie wystawiał. W załączniku 2 do rozporządzenia określono wykaz dokumentów, które należy dołączyć do wniosku o wydanie zaświadczenia. Wykaz ten pokrywa się z wykazem dokumentów wymaganym do tej pory przy wystawianiu tego typu zaświadczeń w Ministerstwie Gospodarki. Załącznik 3 do rozporządzenia stanowi instrukcję wypełniania zaświadczenia, co ma zapewnić jednolite wypełnianie zaświadczeń na terenie całego kraju.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Przepisy rozporządzenia będą miały wpływ na organy samorządu województwa oraz osoby starające się o uznanie kwalifikacji na terenie państw członkowskich UE, Konfederacji Szwajcarskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Konsultacje

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji Marszałkom Województw.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

7. Wpływ regulacji na przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw w Polsce.

8. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia

w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności przeprowadzanych w celu uznania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności należących do działu gospodarka

Na podstawie art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podjęcia lub wykonywania niektórych działalności (Dz. U. Nr 71, poz. 655, z późn. zm²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, sposób, tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu adaptacyjnego oraz oceny nabytych umiejętności, a także sposób ustalenia kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ich ponoszenia,
- 2) warunki, sposób i tryb prowadzenia testu umiejętności oraz oceny wykazanych umiejętności, a także sposób ustalania ponoszenia kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ich ponoszenia

- w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 131, poz. 909).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2007 r. Nr , poz. .

Gospodarczym kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności należących do działu gospodarka.

Przepisy ogólne

§ 2. 1. Staż adaptacyjny albo test umiejętności przeprowadza się w zakresie następujących działalności:

- 1) produkcja rur stalowych;
- 2) kucie, prasowanie i wytłaczanie metali;
- 3) produkcja konstrukcji metalowych, z wyjątkiem działalności usługowej;
- 4) produkcja kotłów centralnego ogrzewania;
- 5) produkcja urządzeń dźwigowych i chwytaków dla kopalń, odlewni żeliwa i staliwa i dla budownictwa oraz produkcji do mechanicznego podawania.

2. Przez produkcję, o której mowa w ust. 1, należy rozumieć działania i czynności związane z procesami wytwarzania i przeprowadzania kontroli jakości materiałów, elementów i urządzeń oraz ich naprawami i modernizacją, wymagające odpowiedniego wykształcenia oraz specjalistycznej wiedzy i umiejętności.

§ 3. 1. Jednostką upoważnioną do uznawania kwalifikacji nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym do podjęcia lub wykonywania działalności, o których mowa w § 2 ust. 1, jest Urząd Dozoru Technicznego na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 28 lutego 2005 r. w sprawie upoważnienia Urzędu Dozoru Technicznego do uznawania kwalifikacji (Dz. U. Nr 42, poz. 404), zwany dalej „UDT”.

2. Czynności związane z uznawaniem kwalifikacji do podjęcia lub wykonywania działalności, o których mowa w § 2 ust. 1, są wykonywane przez inspektora UDT, upoważnionego przez Prezesa UDT.

§ 4. Konieczność odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności stwierdza się pisemnym postanowieniem wydanym przez UDT w toku postępowania o uznanie kwalifikacji nabytych w państwach Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym do podjęcia lub wykonywania działalności.”

Rozdział 2

Staż adaptacyjny

§ 5. 1. Wnioskodawca po otrzymaniu postanowienia, o którym mowa w § 4, występuje do UDT z pisemnym wnioskiem o odbycie stażu adaptacyjnego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:

- 1) imię i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) wskazanie postanowienia, o którym mowa w § 4;
- 3) określenie działalności;
- 4) termin rozpoczęcia odbywania stażu adaptacyjnego;
- 5) nazwę i adres przedsiębiorstwa, w którym będzie odbywany staż adaptacyjny;
- 6) czytelny podpis kierownika i pieczęć przedsiębiorstwa, w którym będzie odbywany staż adaptacyjny;
- 7) podpis wnioskodawcy.

§ 6. 1. Staż adaptacyjny jest odbywany w przedsiębiorstwie wskazanym przez wnioskodawcę, które zapewnia odpowiednie warunki techniczno-organizacyjne oraz urządzenia techniczno-produkcyjne niezbędne do odbywania stażu adaptacyjnego.

2. Warunki odbywania stażu adaptacyjnego sprawdza i zatwierdza inspektor UDT.

3. Przedsiębiorstwo na okres odbywania stażu adaptacyjnego wyznacza osobę posiadającą kwalifikacje potwierdzone przez UDT w zakresie wnioskowanej działalności, która będzie opiekunem stażu adaptacyjnego, zwaną dalej "opiekunem".

§ 7. 1. Program i przebieg stażu adaptacyjnego są ustalane przez inspektora UDT na podstawie:

- 1) wniosku o uznanie kwalifikacji do podjęcia lub wykonywania wnioskowanej działalności oraz dokumentów potwierdzających wykształcenie i nabyte przez wnioskodawcę doświadczenie zawodowe w państwie wnioskodawcy w zakresie wykonywania działalności określonych w rozporządzeniu;
- 2) okresu odbywania stażu adaptacyjnego jako praktyki niezbędnej do nabycia umiejętności do podjęcia lub wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej wnioskowanej działalności, w szczególności specyficznych wymagań związanych z działalnością, dobrą praktyką produkcyjną w zakresie podejmowanej działalności;
- 3) różnic wynikających ze specyfiki i szczególnych wymagań dotyczących podjęcia lub wykonywania działalności w Rzeczypospolitej Polskiej i w państwie wnioskodawcy;
- 4) niezbędnej znajomości prawa polskiego koniecznej do podjęcia lub wykonywania działalności.

2. Zatwierdzony przez UDT program i okres odbywania stażu adaptacyjnego w formie pisemnej jest przekazywany wnioskodawcy oraz przedsiębiorstwu, w którym odbywany będzie staż adaptacyjny, w terminie 14 dni przed planowaną datą rozpoczęcia tego stażu.

§ 8. W okresie odbywania stażu adaptacyjnego wnioskodawca jest obowiązany do realizacji programu stażu adaptacyjnego, przestrzegania czasu jego trwania oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujących w przedsiębiorstwie, ze zwróceniem szczególnej uwagi na specyficzne warunki pracy dotyczące wykonywanej formy działalności.

§ 9. Inspektor UDT sprawuje nadzór nad odbywaniem przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego przez:

- 1) bieżącą kontrolę realizacji programu i warunków stażu adaptacyjnego;
- 2) doraźną kontrolę wykonywania czynności praktycznych ustalonych programem stażu adaptacyjnego;

- 3) gromadzenie informacji o przebiegu stażu adaptacyjnego.

§ 10. Ocena stażu adaptacyjnego jest dokonywana przez inspektora UDT, w formie pisemnej opinii, nie później niż w ostatnim dniu odbywania stażu adaptacyjnego, w obecności wnioskodawcy i opiekuna na podstawie:

- 1) pisemnej opinii opiekuna o przebiegu stażu adaptacyjnego;
- 2) sprawdzenia praktycznych umiejętności wnioskodawcy do wykonywania czynności niezbędnych do podjęcia lub wykonywania wnioskowanej działalności.

§ 11. 1. Koszt odbywania stażu adaptacyjnego, bez względu na formę działalności, w jakiej jest odbywany staż adaptacyjny, ustala się jako iloczyn: 15-krotności stawki za jedną godzinę pracy za czynności jednostek dozoru technicznego, dla których nie są przewidziane opłaty roczne, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321 z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 170, poz. 1217) i liczby miesięcy odbywanego stażu adaptacyjnego. Każdy rozpoczęty miesiąc stażu liczony jest jako pełny miesiąc przyjmowany do obliczenia kosztów.

2. UDT obciąża wnioskodawcę okresowo kosztami odbywania stażu adaptacyjnego w terminach uzgodnionych z wnioskodawcą.

3. Kopię dowodów dokonanych wpłat na rachunek bankowy UDT tytułem kosztów odbywania stażu adaptacyjnego wnioskodawca przedstawia w dniu dokonywania oceny, o której mowa w § 10.

§ 12. 1. Na podstawie oceny stażu adaptacyjnego inspektor UDT sporządza protokół wraz z wnioskiem o zaliczenie albo niezaliczenie stażu przez wnioskodawcę, który jest przekazywany do UDT w terminie 3 dni od dnia dokonania oceny i wystawienia wniosku o zaliczenie stażu adaptacyjnego.

2. O wyniku stażu adaptacyjnego UDT informuje wnioskodawcę w terminie 7 dni od dnia dokonania oceny i ustalenia wyniku stażu adaptacyjnego, w formie pisemnego postanowienia.

3. W przypadku oceny negatywnej odbytego stażu adaptacyjnego wnioskodawca może odbyć staż adaptacyjny w trybie określonym w § 5.

Rozdział 3

Test umiejętności

§ 13. 1. Wnioskodawca po otrzymaniu postanowienia o przeprowadzeniu testu umiejętności, o którym mowa w § 4, występuje do UDT z pisemnym wnioskiem o przeprowadzenie testu umiejętności.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko wnioskodawcy oraz określenie działalności.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca dołącza kopię dowodu dokonania wpłaty na rachunek bankowy UDT tytułem kosztów przeprowadzenia testu umiejętności.

§ 14. Koszt przeprowadzenia testu umiejętności, bez względu na formę działalności, ustala się jako 10-krotną stawkę za jedną godzinę pracy, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym, za czynności jednostek dozoru technicznego, dla których nie są przewidziane opłaty roczne.

§ 15. 1. Test umiejętności, bez względu na zakres podejmowanej lub wykonywanej działalności, składa się z egzaminu ustnego i praktycznego.

2. Egzamin ustny polega na udzieleniu przez wnioskodawcę odpowiedzi na pytania wybrane losowo z obowiązującego w dniu przeprowadzenia egzaminu zbioru pytań opracowanych w UDT, dotyczących wiedzy teoretycznej oraz znajomości prawa polskiego w stopniu niezbędnym do podejmowania lub wykonywania działalności.

3. Egzamin praktyczny polega na sprawdzeniu umiejętności praktycznych wnioskodawcy oraz sporządzeniu zapisów wyników i protokołów kontroli, zgodnie z wymaganymi normami lub specyfikacjami technicznymi wyrobu lub procesu.

4. Test umiejętności jest przeprowadzany w języku polskim.

§ 16. 1. Zakres wiedzy i umiejętności praktycznych objętych testem umiejętności niezbędnych do podjęcia lub wykonywania wnioskowanej działalności w Rzeczypospolitej Polskiej ustala UDT odrębnie dla poszczególnych wnioskodawców i wnioskowanej działalności, uwzględniając:

- 1) program kształcenia i nabyte przez wnioskodawcę doświadczenie zawodowe w państwie wnioskodawcy w podejmowanej lub wykonywanej działalności;
- 2) wymagany zakres znajomości prawa polskiego do podjęcia lub wykonywania wnioskowanej działalności;
- 3) różnice wynikające ze specyfiki i szczególnych wymagań dotyczących podjęcia lub wykonywania działalności w Rzeczypospolitej Polskiej i w państwie wnioskodawcy.

2. O zakresie tematycznym, terminie i miejscu przeprowadzenia testu umiejętności UDT zawiadamia w formie pisemnej wnioskodawcę co najmniej 21 dni przed wyznaczonym terminem przeprowadzenia testu umiejętności.

§ 17. 1. Test umiejętności przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez UDT, składająca się z co najmniej dwóch inspektorów UDT, zwana dalej "komisją".

2. Przed przystąpieniem do testu umiejętności wnioskodawca okazuje komisji dokument poświadczający tożsamość i zawiadomienie, o którym mowa w § 16 ust. 2.

3. Czas przeznaczony na odbycie egzaminu ustnego testu umiejętności nie może być dłuższy niż 120 minut i ustala się go z uwzględnieniem liczby i trudności pytań egzaminacyjnych.

4. Egzamin z części praktycznej testu umiejętności wynosi minimum 120 minut.

5. Podstawą oceny testu umiejętności są oceny uzyskane z każdej części.

6. Wymagane jest, aby wnioskodawca w części ustnej testu umiejętności udzielił poprawnej odpowiedzi na minimum 20 pytań dotyczących wiedzy teoretycznej oraz minimum 10 pytań sprawdzających znajomość prawa polskiego.

7. Za pozytywny wynik testu umiejętności uznaje się wynik, zgodnie z którym wnioskodawca uzyskał z każdej jego części co najmniej 70 % ogólnej sumy punktów, a ocenę łączną N w wysokości co najmniej 80 %, obliczoną zgodnie z wzorem:

$$N = (0,25 \times ntw + 0,25 \times ntp) + 0,5 \times np$$

w którym:

- ntw jest oceną egzaminu ustnego z wiedzy teoretycznej,
- ntp jest oceną egzaminu ustnego ze znajomości prawa polskiego,
- np jest oceną egzaminu praktycznego, jako sumy ocen częściowych podanych w załączniku do rozporządzenia, z uwzględnieniem współczynników wagowych zależnych od wnioskowanej działalności.

§ 18. 1. Po zakończeniu testu umiejętności, na podstawie wyniku testu umiejętności uzyskanego przez wnioskodawcę, komisja sporządza protokół wraz z wnioskiem o zaliczenie albo niezaliczenie przez wnioskodawcę testu umiejętności. Protokół podpisują członkowie komisji.

2. Protokół wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, jest przekazywany do UDT w terminie 3 dni od dnia przeprowadzenia testu umiejętności.

3. O zaliczeniu albo niezaliczeniu testu umiejętności UDT informuje w formie pisemnej wnioskodawcę w terminie 14 dni od dnia przeprowadzenia testu umiejętności.

§ 19. 1. Jeżeli wnioskodawca nie przystąpił do testu umiejętności w wyznaczonym terminie z przyczyn od niego niezależnych, UDT wyznacza kolejny termin przeprowadzenia testu umiejętności, bez ponoszenia przez wnioskodawcę kosztów jego przeprowadzenia. Przepis § 16 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Nieprzystąpienie do testu umiejętności w wyznaczonym kolejnym terminie bez uzasadnionej przyczyny jest równoważne z odstępniem od testu umiejętności. Wnioskodawca może przystąpić ponownie do testu umiejętności w trybie określonym w § 13.

3. Wnioskodawca, który uzyskał negatywny wynik testu umiejętności, może przystąpić ponownie do testu umiejętności nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia, w którym przeprowadzono pierwszy test, w trybie określonym w § 13.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 20. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 10 lutego 2005 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności przeprowadzanych w celu uznania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności należących do działu gospodarka (Dz. U. Nr 42, poz. 403).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Gospodarki
z dnia (poz. ...)

**PRZEDMIOTY OCENY I PROCENTOWE WSPÓŁCZYNNIKI WAGOWE OCENY
EGZAMINU PRAKTYCZNEGO TESTU UMIEJĘTNOŚCI**

Lp.	Przedmiot oceny	Procentowe współczynniki wagowe egzaminu praktycznego testu umiejętności				
		Pro- dukcja rur stalo- wych	kucie, prasowa nie i wy- tłacza- nie metali	produkcja konstrukcj i meta- lowych	produkcja kotłów central- nego ogrze- wania	produkcja urządzeń dźwigowy ch i chwy- taków
1	Opracowanie projektu procedury lub instrukcji związanych z zakresem podejmowanej lub wykonywanej działalności	15	15	20	15	20
2	Wiedza w podejmowanej lub wykonywanej działalności dotycząca materiałów, ele- mentów i urządzeń lub wypo- sażenia pomiarowo-badaw- czego, łącznie z jego funkcjonowaniem w przypadku czynności związanych z kontrolą jakości	10	10	10	25	10

3	Stosowanie specyficznych w podejmowanej lub wykonywanej działalności technik, technologii lub metod kontroli, włączając wybór technik/technologii i ustalenie metod oraz warunków kontroli, łącznie ze stosowaniem odpowiednich przepisów, norm i specyfikacji	20	20	20	25	20
4	Określanie charakterystycznych parametrów technik, technologii lub metod kontroli, sporządzenie zapisów wyników i protokołu kontroli	55	55	50	35	50
Całkowita ocena		100 %				

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia zawartego w ustawie z dnia 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności (Dz. U. z 2002 r., Nr 71, poz. 959). Ostatnia nowelizacja ustawy miała na celu m.in. dostosowanie jej przepisów do postanowień Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób z dnia 21 czerwca 1999r. (Dz.Urz. WE L 114, 30.04.2002, str. 6), która rozciąga stosowanie prawa wspólnotowego, m.in. w zakresie swobodnego przepływu osób, na obywateli Konfederacji Szwajcarskiej. Zmiany wprowadzone do ustawy, wynikające z ww. umowy, spowodowały rozszerzenie zakresów aktów wykonawczych, w tym projektowanego rozporządzenia, o obywateli Konfederacji Szwajcarskiej, obok obywateli państw członkowskich UE oraz państw członkowskich EFTA – stron Europejskiego Obszaru Gospodarczego (stan obecny). W związku z tym projekt rozporządzenia ma na celu dostosowanie do przepisów zmienionej ustawy.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje ustawa

Rozporządzenie ma zastosowanie do Urzędu Dozoru Technicznego, będącego organem upoważnionym do uznawania kwalifikacji w określonych w projekcie działalnościach oraz do obywateli państw członkowskich UE oraz państw członkowskich EFTA – stron Europejskiego Obszaru Gospodarczego, a także obywateli Konfederacji Szwajcarskiej. Jednakże wprowadzone zmiany, w stosunku do wcześniej obowiązującego rozporządzenia w tej sprawie dotyczą jedynie obywateli Konfederacji Szwajcarskiej.

2. Konsultacje

Zmiany wprowadzone w rozporządzeniu są konsekwencją postanowień Umowy zawartej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób z dnia 21 czerwca 1999 r.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje obciążeń dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Koszty przeprowadzenia stażu adaptacyjnego lub testu umiejętności ponosi wnioskodawca.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projekt określa zasady odbywania stażu adaptacyjnego i przeprowadzania testu umiejętności w celu zweryfikowania kwalifikacji w działalnościach: produkcja rur stalowych; kucie, prasowanie i wytłaczanie metali; produkcja konstrukcji metalowych, z wyjątkiem działalności usługowej; produkcja kotłów centralnego ogrzewania; produkcja urządzeń dźwigowych i chwytaków dla kopalń, odlewni żeliwa i staliwa i dla budownictwa oraz produkcji mechanicznego podawania. W stosunku do poprzedniego

rozporządzenia regulującego te kwestie zmienił się jedynie zakres jego zastosowania o obywateli Konfederacji Szwajcarskiej. Rozporządzenie reguluje warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego i przeprowadzania testu umiejętności oraz sposób ustalania kosztów i ocenę nabytych umiejętności, nie reguluje jednak samych zasad uznawania kwalifikacji po odbyciu stażu, czy zdaniu testu. W związku z powyższym projektowane rozporządzenie wywiera pośredni wpływ na rynek pracy poprzez wskazanie działalności, w przypadku których możliwe jest przeprowadzenie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności oraz określenie zasad postępowania.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność zewnętrzną i wewnętrzną gospodarki.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia

**w sprawie wskazania Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany
Międzynarodowej do pełnienia funkcji ośrodka informacji właściwego w zakresie
informowania o zasadach uznawania kwalifikacji do podejmowania lub
wykonywania działalności**

Na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności (Dz. U. Nr 71, poz. 655, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wskazuje się Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej, utworzone na podstawie odrębnych przepisów, zwane dalej „Biurem”, do wykonywania zadań ośrodka informacji właściwego w zakresie informowania o zasadach uznawania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania działalności.

§ 2. Do zadań Biura, w zakresie pełnienia funkcji ośrodka informacji, o którym mowa w § 1 należy, w szczególności:

- 1) udzielanie informacji o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania działalności;

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 131, poz. 909).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2007 r. Nr poz. .

2) upowszechnianie informacji, o których mowa w pkt 1, na stronie internetowej Biura.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2007 r.

MINISTER GOSPODARKI

W POROZUMIENIU:

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2002 r. *o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności* (Dz. U. z 2002 r., Nr 71, poz. 959). Zgodnie z art. 18 ww. ustawy, do czasu wejścia w życie projektowanego rozporządzenia, nie dłużej jednak niż do dnia 1 maja 2007 r., zadania ośrodka informacji wykonuje Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej, utworzone na podstawie odrębnych przepisów.

Obecnie trwają prace nad przygotowaniem projektu ustawy *o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej*, która wdraża przepisy Dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. *w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych*. Na podstawie ww. ustawy uchylona zostanie m.in. ustawa z dnia 10 maja 2002 r. *o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności* (Dz. U. z 2002 r., Nr 71, poz. 959). Ponadto zawiera ona upoważnienie dla ministra właściwego ds. szkolnictwa wyższego do wskazania lub utworzenia w drodze rozporządzenia w terminie 3 lat od wejścia w życie ustawy, ośrodka informacji właściwego do informowania w sprawach związanych z uznawaniem kwalifikacji zawodowych. Do czasu wydania rozporządzenia zadania ośrodka, na podstawie przepisu przejściowego, będzie pełnił Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej. W związku z tym, że zakłada się, iż projektowana ustawa wejdzie w życie w dniu 20 października 2007 r., a ww. przepis przejściowy upoważniający BUWiWM do pełnienia funkcji ośrodka informacji obowiązuje do 1 maja 2007 r., niniejsze rozporządzenia stanowiłoby podstawę do pełnienia przez BUWiWM funkcji ośrodka informacji pomiędzy 1 maja 2007 r. a 20 października 2007 r. Projekt rozporządzenia nie kwalifikuje się do procedury notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych*.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projektowane rozporządzenie dotyczy Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej oraz osób ubiegających się o uznanie kwalifikacji, które zwracają się do Biura o udzielanie informacji o zasadach uznawania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania działalności.

2. Konsultacje

Projektowane rozporządzenie nie zmienia kompetencji Biura, a jedynie sankcjonuje sytuację istniejącą w oparciu o obowiązujące przepisy przejściowe i reguluje kwestie pełnienia funkcji ośrodka informacji w okresie pomiędzy wygaśnięciem przepisów przejściowych ustawy z dnia 10 maja 2002 r. a 20 października 2007 r. tj. wejściem w życie nowej ustawy o uznawaniu kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na zwiększenie wydatków publicznych. Zgodnie z Regulaminem Organizacyjnym BUWiWM, stanowiącym załącznik do zarządzenia nr 16 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 listopada 1998 r., do zadań Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej należy udzielanie informacji o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich UE kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych albo wykonywania działalności. W związku z tym, projektowane rozporządzenie nie rozszerza zakresu działania Biura, a jedynie wyznacza je jako jednostkę pełniącą funkcję ośrodka informacji, o którym jest mowa w ustawie, nie powodując tym samym konieczności zwiększenia nakładów na działalność Biura.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ rozporządzenia na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia

w sprawie rodzajów amunicji, której przemieszczanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw gospodarki i może następować na podstawie zezwolenia udzielonego przez właściwy organ państwa, na którego terytorium ta amunicja się znajduje²⁾

Na podstawie art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007 i Nr 238, poz. 2019, z 2004 r. Nr 222, poz. 2249, z 2006 Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r., Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określa się rodzaje amunicji, której przemieszczanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw gospodarki i może następować na podstawie zezwolenia udzielonego przez właściwy organ państwa, na którego terytorium ta amunicja się znajduje.

2. Rodzaje amunicji, o której mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 10 marca 2005 r. w sprawie rodzajów amunicji, której przemieszczanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw gospodarki i może

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej - gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 131, poz. 909).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie wdraża art. 10 ust. 4 dyrektywy Rady 93/15/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. WE L 121 z 15.05.1993, str. 20). Dane dotyczące ogłoszenia dyrektywy 93/15/EWG dotyczą jej ogłoszenia w polskim wydaniu specjalnym Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich.

następować na podstawie zezwolenia udzielonego przez właściwy organ państwa, na którego terytorium ta amunicja się znajduje (Dz. U. Nr 61, poz. 538).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

ZAŁĄCZNIK

RODZAJE AMUNICJI, KTÓREJ PRZEMIESZCZANIE NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ NIE WYMAGA UZYSKANIA ZGODY MINISTRA WŁAŚCIWEGO DO SPRAW GOSPODARKI I MOŻE NASTĘPOWAĆ NA PODSTAWIE ZEZWOLENIA UDZIELONEGO PRZEZ WŁAŚCIWY ORGAN PAŃSTWA, NA KTÓREGO TERYTORIUM TA AMUNICJA SIĘ ZNAJDUJE

Lp.	Prawidłowa nazwa przewozowa	Nr UN
1	Naboje do broni, z pociskiem obojętnym lub naboje do broni małokalibrowej	UN 0012, UN 0339
2	Naboje do broni, ślepe lub naboje do broni małokalibrowej, ślepe	UN 0014, UN 0338
3	Naboje sygnałowe	UN 0312, UN 0405
4	Amunicja oświetlająca	UN 0297
5	Amunicja łzawiąca	UN 0301

Uzasadnienie

Przepisy ustawy z dnia o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, wprowadzają m.in. zmiany do ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. *o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego* (Dz. U. z 2002 r. nr 117, poz. 1007, z późn. zm.). Zmiany polegają na rozszerzeniu zakresu ustawy o państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Republikę Turcji wynikają z konieczności dostosowania prawa polskiego do wymogów prawa wspólnotowego. Spowodowało to konieczność wprowadzenia zmian w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 marca 2005 r. *w sprawie rodzajów amunicji, której przemieszczanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw gospodarki i może następować na podstawie zezwolenia udzielonego przez właściwy organ państwa, na którego terytorium ta amunicja się znajduje* (Dz. U. z 2005 r. nr 61, poz. 538).

Istota zmiany polega na rozszerzeniu podmiotowego zakresu rozporządzenia – dotychczas odnoszącego się jedynie do państw członkowskich Unii Europejskiej – także o państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będące stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz o Republikę Turecką.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

Wydanie przez Ministra Gospodarki rozporządzenia stanowiącego akt wykonawczy do znowelizowanej ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o *materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego* – wobec faktu, iż rozporządzenie to nie zmieni merytorycznej treści przepisów zawartych w dotychczas obowiązującym w tej sprawie rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 marca 2005 r. *w sprawie rodzajów amunicji ...* - nie będzie miało wpływu zarówno na polskie podmioty prowadzące działalność gospodarczą z wykorzystaniem materiałów wybuchowych, jak i na konkurencyjność polskiej gospodarki. Nie stworzy też dodatkowego obciążenia dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA TRANSPORTU¹⁾**

z dnia

w sprawie trybu składania i rozpatrywania wniosków o udzielenie licencji na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na wykonywaniu przewozów kolejowych osób lub rzeczy albo na świadczeniu usług trakcyjnych oraz wzorów licencji²⁾

Na podstawie art. 48 ust. 5 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wniosek o udzielenie licencji, zwany dalej "wnioskiem", przedsiębiorca składa za pośrednictwem poczty lub bezpośrednio w siedzibie Urzędu Transportu Kolejowego, zwanego dalej "UTK", za pokwitowaniem.

§ 2. Wnioski rozpatrywane są według kolejności ich złożenia.

§ 3. 1. Niezwłocznie po złożeniu wniosku UTK dokonuje sprawdzenia wniosku pod względem formalnym, badając kompletność zawartych w nim danych oraz wymaganych dokumentów, oświadczeń lub informacji, o których mowa w art. 47 ust. 3, ust. 5-7 oraz art. 48 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

2. W razie stwierdzenia braku dokumentów, oświadczeń lub informacji, o których mowa w ust. 1, Prezes UTK wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia w wyznaczonym terminie wniosku lub załączonej do niego dokumentacji.

¹⁾ Minister Transportu kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie §1 ust.2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu (Dz. U. Nr 131 poz. 923).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie wdraża postanowienia dyrektywy 2001/13/WE z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym. (Dz. Urz. WE L 75 z 15.03.2001, str. 26, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 5, str. 401, z późn. zm.).

3. Nieusunięcie braków w wyznaczonym terminie powoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.

§ 4. 1. Prezes UTK po stwierdzeniu, na podstawie przeprowadzonego postępowania, że przedsiębiorca spełnia wymagane warunki do wykonywania działalności objętej licencją, udziela licencji na czas nieokreślony lub licencji tymczasowej.

2. Z postępowania w sprawie udzielania licencji sporządzany jest protokół.

§ 5. Wzory licencji udzielanej na czas nieokreślony i licencji tymczasowej na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na wykonywaniu przewozów kolejowych osób lub rzeczy albo na świadczeniu usług trakcyjnych określają załączniki 1 i 2 do rozporządzenia.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 czerwca 2003 r. w sprawie w sprawie trybu składania i rozpatrywania wniosków o udzielenie licencji na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na wykonywaniu przewozów kolejowych osób lub rzeczy albo na udostępnianiu pojazdów trakcyjnych oraz wzoru licencji (Dz. U. Nr 137, poz. 1309).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER TRANSPORTU

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Transportu
z dnia (poz. ...)

ZAŁĄCZNIK 1

**WZÓR LICENCJI NA PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ
POLEGAJĄCEJ NA WYKONYWANIU PRZEWOZÓW KOLEJOWYCH OSÓB LUB
RZECZY ALBO NA ŚWIADCZENIU USŁUG TRAKCYJNYCH**

(strona czołowa)

godło państwa

RZECZPOSPOLITA POLSKA

oznaczenie organu

LICENCJA nr.....

na*

Na podstawie art. 45 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr
86, poz. 789) udzielam licencji na* dla

Nazwa przedsiębiorcy:

Siedziba (adres):

Numer w rejestrze przedsiębiorców:

Licencji udziela się na czas nieokreślony.

Udzielono dnia r.

POUCZENIE

Stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje prawo zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy do organu udzielającego licencji, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 k.p.a.).

(podpis i pieczęć organu
udzielającego licencji)

(pieczęć okrągła z godłem państwa)

* Wpisać odpowiednio:

wykonywanie przewozów kolejowych osób,
wykonywanie przewozów kolejowych rzeczy,
świadczenie usług trakcyjnych.

(strona odwrotna)

OBJAŚNIENIE

1. Licencja jest potwierdzeniem zdolności przedsiębiorcy do wykonywania działalności w niej określonej.
2. Posiadacz licencji zobowiązany jest wykonywać działalność gospodarczą wymienioną w licencji, z zachowaniem warunków określonych w:
 - ustawie o transporcie kolejowym oraz przepisach wydanych na podstawie tej ustawy,
 - innych ustawach oraz umowach międzynarodowych w zakresie objętym licencją.
3. Licencję zawiesza się, jeżeli posiadacz licencji:
 - 1) nie spełnia wymagań określonych w ustawie o transporcie kolejowym;
 - 2) nie wywiązał się z zobowiązań złożonych w oświadczeniach, w określonych w nich terminach;
 - 3) wykonuje międzynarodowe przewozy kolejowe, nie przestrzegając postanowień odpowiednich umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.
4. Licencję cofa się, jeżeli posiadacz licencji:
 - 1) został pozbawiony prawa wykonywania działalności gospodarczej objętej licencją na podstawie prawomocnego orzeczenia sądowego;
 - 2) został postawiony w stan upadłości lub likwidacji;
 - 3) nie usunął nieprawidłowości będących podstawą zawieszenia licencji w wyznaczonych terminach..
5. Posiadacz licencji jest obowiązany zgłaszać na piśmie organowi, który udzielił licencji, wszelkie zmiany danych określonych w licencji.
6. Licencja nie uprawnia przedsiębiorcy do dostępu do infrastruktury kolejowej.

Opis licencji:

- format A-4,
- tło koloru białego,
- godło państwa w lewej górnej części blankietu,
- napisy w kolorze czarnym,
- numer licencji (niepowtarzalny i ciągły).

ZAŁĄCZNIK 2

WZÓR LICENCJI TYMCZASOWEJ NA PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ POLEGAJĄCEJ NA WYKONYWANIU PRZEWOZÓW KOLEJOWYCH OSÓB LUB RZECZY ALBO NA ŚWIADCZENIU USŁUG TRAKCYJNYCH

(strona czołowa)

godło państwa

RZECZPOSPOLITA POLSKA

oznaczenie organu

LICENCJA TYMCZASOWA nr.....

na*

Na podstawie art. 45 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789) udzielam licencji tymczasowej na* dla

Nazwa przedsiębiorcy:

Siedziba (adres):

Numer w rejestrze przedsiębiorców:

Licencja jest ważna do dnia.....r.

Udzielono dnia r.

POUCZENIE

Stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje prawo zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy do organu udzielającego licencji, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 k.p.a.).

(podpis i pieczęć organu
udzielającego licencji)

(pieczęć okrągła z godłem państwa)

* Wpisać odpowiednio:

wykonywanie przewozów kolejowych osób,
wykonywanie przewozów kolejowych rzeczy,
świadczenie usług trakcyjnych.

(strona odwrotna)

OBJAŚNIENIE

1. Licencja tymczasowa jest potwierdzeniem zdolności przedsiębiorcy do wykonywania działalności w niej określonej.
2. Posiadacz licencji tymczasowej zobowiązany jest wykonywać działalność gospodarczą wymienioną w licencji tymczasowej, z zachowaniem warunków określonych w:
 - ustawie o transporcie kolejowym oraz przepisach wydanych na podstawie tej ustawy,
 - innych ustawach oraz umowach międzynarodowych w zakresie objętym licencją.
3. Posiadacz licencji tymczasowej jest obowiązany zgłaszać na piśmie organowi, który udzielił licencji tymczasowej, wszelkie zmiany danych określonych w licencji tymczasowej.
4. Licencja tymczasowa nie uprawnia przedsiębiorcy do dostępu do infrastruktury kolejowej.

Opis licencji tymczasowej:

- format A-4,
- tło koloru białego,
- godło państwa w lewej górnej części blankietu,
- napisy w kolorze czarnym,
- numer licencji (niepowtarzalny i ciągły).

UZASADNIENIE

Wydanie projektowanego rozporządzenia ma na celu dostosowanie jego przepisów do zmienionej ustawą z dnia 2006r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej upoważnienia zawartego w art. 48 ustawy o transporcie kolejowym.

Dotychczas regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia określało rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 czerwca 2003 r. w sprawie trybu składania i rozpatrywania wniosków o udzielenie licencji na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na wykonywaniu przewozów kolejowych osób lub rzeczy albo na udostępnianiu pojazdów trakcyjnych oraz wzoru licencji (Dz. U. Nr 137, poz. 1309). W związku ze zmianą ustawy o transporcie kolejowym, a w szczególności dostosowaniu jej do przepisów wynikających z dyrektywy 2001/13/WE z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, w projektowanym rozporządzeniu znalazły odzwierciedlenie przepisy dotyczące możliwości udzielenia przewoźnikom licencji tymczasowej w przypadku zawieszenia lub cofnięcia im licencji z powodu niespełniania wymagań dotyczących wiarygodności finansowej.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałują projektowane regulacje

Projektowane rozporządzenie oddziałuje na przewoźników kolejowych i Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego,

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność zewnętrzną i wewnętrzną gospodarki ani na sytuację i rozwój regionalny

5. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem uzgodnień z: Polskimi Liniami Kolejowym S.A., przewoźnikami Grupy PKP oraz innymi przewoźnikami, a także Izbą Gospodarczą Transportu Lądowego, skupiającą 89 podmiotów gospodarczych i placówek naukowych zrzeszonych w Sekcji Budownictwa Kolejowego, Właścicieli Wagonów Prywatnych i Spedycji oraz sekcji Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego oraz Urzędem Transportu Kolejowego.

Ponadto projekt zostanie zamieszczony na ogólnodostępnej stronie internetowej Ministerstwa Transportu i opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**w sprawie działań podejmowanych w związku z zatrzymaniem wyrobów
medycznych, co do których istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że nie
spełniają one określonych dla nich wymagań**

Na podstawie art. 69 ust. 3d ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 93, poz. 896, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 oraz z 2006 r. Nr, poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Niniejsze rozporządzenie ma na celu zapewnienie skuteczności stosowania rozporządzenia Rady nr 339/93/EWG z dnia 8 lutego 1993 r. w sprawie kontroli zgodności z przepisami w sprawie bezpieczeństwa produktów przywożonych z państw trzecich (Dz.Urz. WE L 40 z 17.2.1993; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 12, str. 3), zwanego dalej „rozporządzeniem 339/93/EWG”.

§ 2. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy tryb postępowania organów celnych przy zatrzymywaniu wyrobów medycznych;
- 2) tryb wydawania i sposób postępowania z opinią wydaną przez Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”;
- 3) szczegółowy sposób umieszczania przez organy celne adnotacji na dokumentach towarzyszących wyrobom medycznym zatrzymanym przez organy celne.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908 i Nr 169, poz. 1204).

§ 3. 1. Zatrzymanie wyrobów medycznych na podstawie rozporządzenia nr 339/93/EWG organ celny potwierdza protokołem zatrzymania.

2. Protokół zatrzymania podpisują organ celny i zgłaszający lub jego przedstawiciel, obecny przy czynnościach zatrzymania. Jeżeli osoba obecna przy czynnościach zatrzymania odmówi podpisania protokołu, organ celny umieszcza w protokole odpowiednią adnotację.

3. Protokół zatrzymania sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden doręcza się zgłaszającemu lub jego przedstawicielowi, a drugi dołącza się do akt sprawy.

§ 4. 1. Wniosek organu celnego o wydanie opinii przez Prezesa Urzędu powinien być przesłany niezwłocznie telefaksem, za pomocą poczty elektronicznej lub za pośrednictwem placówki pocztowej operatora publicznego.

2. Wniosek powinien zawierać informacje określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 5. 1. W terminie 3 dni roboczych od dnia zatrzymania wyrobów medycznych Prezes Urzędu wydaje opinię w sprawie spełniania przez wyrób medyczny określonych dla niego wymagań albo występuje do organu celnego z wnioskiem o pobranie próbek wyrobów, określając ilość i sposób ich pobrania

2. W przypadku niewydania opinii w terminie, o którym mowa w ust. 1, organ celny stosuje tryb postępowania określony w art. 5 rozporządzenia 339/93/EWG.

§ 6. 1. Po otrzymaniu opinii stwierdzającej, że wyrób medyczny nie spełnia określonych dla niego wymagań, organ celny dokonuje adnotacji, o której mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia 339/93/EWG, w sposób trwały i widoczny, na wszystkich dokumentach towarzyszących wyrobowi.

2. Po naniesieniu adnotacji upoważniony funkcjonariusz celny lub pracownik przystawia na dokumentach, o których mowa w ust. 1, okrągłą pieczęć urzędu celnego, wpisuje datę i składa podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

W POROZUMIENIU:

MINISTER ZDROWIA

ZAŁĄCZNIK do
rozporządzenia Ministra
Finansów z dnia ...
(poz. ...)

**INFORMACJE, KTÓRE POWINIEN ZAWIERAĆ WNIOSEK ORGANU CELNEGO O
WYDANIE OPINII W SPRAWIE SPEŁNIANIA PRZEZ WYRÓB MEDYCZNY
OKREŚLONYCH DLA NIEGO WYMAGAŃ**

Dane o wyrobie medycznym

01. Określenie rodzaju wyrobu
02. Dokładna nazwa wyrobu
03. Kod taryfy celnej
04. Znak towarowy
05. Typ/numer modelu
05. Rodzaj zasilania (np. energia elektryczna, mechaniczne)
07. Wymiary i opis wyrobu oraz jego opakowania (podane tak, aby można było wyrób łatwo zidentyfikować)
08. Fotografia lub rysunek wyrobu, ewentualnie pobrane próbki (o ile to jest możliwe, kopia etykiety i instrukcji obsługi, instalacji itp.)
09. Kraj pochodzenia wyrobu

Dane o producencie, eksporterze i importerze

10. Nazwa i adres producenta
11. Nazwa i adres eksportera
12. Nazwa i adres importera

Zasadnicze wymagania

13. Rodzaj wymagania

14. Podstawa, na jakiej stwierdzono nie spełnienie wymagań (opisowa informacja o przyczynach zakwestionowania wyrobu, rodzaj stwierdzonych nieprawidłowości itp. - ewentualnie wyniki badań, jeśli zostały przeprowadzone)

Dane urzędu celnego

15. Nazwa i adres urzędu celnego
16. Pieczęć urzędu celnego
17. Imię i nazwisko oraz podpis funkcjonariusza celnego sporządzającego wniosek
18. Data wystawienia wniosku.

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 69 ust. 3d ustawy o wyrobach medycznych.

Delegacja ta zobowiązuje ministra właściwego do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego trybu postępowania organów celnych przy zatrzymywaniu wyrobów medycznych, trybu wydawania i postępowania z opinią wydaną przez Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, oraz szczegółowego sposobu umieszczania przez organy celne adnotacji na dokumentach towarzyszących wyrobom medycznym zatrzymanym przez organy celne.

Przygotowany projekt ma na celu usunięcie oczywistej luki prawnej, polegającej na braku wskazania trybu postępowania organu celnego w sytuacji, gdy w chwili dopuszczenia do obrotu istnieją okoliczności wskazujące na to, że wyroby medyczne objęte zgłoszeniem celnym nie spełniają określonych dla nich wymagań, wynikających z ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych. Dyrektywy określające zasadnicze wymagania dla wyrobów medycznych są bowiem jedynymi dyrektywami nowego podejścia, dla których ten tryb postępowania nie został określony, natomiast zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. o systemie oceny zgodności (Dz.U. z 2004 r., Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.) przepisów ustawy nie stosuje się do wyrobów medycznych. Na podstawie art. 43a ust. 4 ustawy o systemie oceny zgodności wydane zostało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie działań podejmowanych w związku z zatrzymaniem wyrobów, co do których istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że nie spełniają one zasadniczych wymagań (Dz. U. Nr 87, poz. 813), w związku jednak z wyłączeniem wyrobów medycznych spod regulacji ustawowych zawartych w ustawie o systemie oceny zgodności, nie ma ono zastosowania do zatrzymanych wyrobów medycznych.

W związku z tym istnieje konieczność uregulowania trybu postępowania organów celnych w przypadku, gdy przedmiotem zatrzymania będą wyroby medyczne.

Projektowane rozporządzenie przewiduje w § 2 obowiązek potwierdzenia, w drodze protokołu, zatrzymania towaru przez organ celny w sytuacji, gdy zaistnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że zgłoszony do dopuszczenia do obrotu wyrób medyczny nie spełnia określonych dla niego wymagań.

W § 3 określono formę sporządzenia przez organ celny wniosku o wydanie opinii. W zakresie elementów, jakie wniosek powinien zawierać, projektowane rozporządzenie odsyła do załącznika do rozporządzenia. Wniosek jest przekazywany do Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych.

W § 4 określono, jakie działania powinny zostać podjęte przez Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych. Prezes Urzędu, zależnie od sytuacji wydaje opinię w przedmiocie spełniania przez wyrób medyczny określonych dla niego wymagań, bądź występuje z wnioskiem o pobranie próbek. Przepis ten określa termin podjęcia ww. działań. W przepisie tym określono również, że w przypadku braku opinii w terminie określonym w rozporządzeniu, organ celny stosuje tryb postępowania określony w art. 5 rozporządzenia Rady nr 339/93/EWG. Oznacza to, że towarowi będącemu przedmiotem zatrzymania może zostać nadane wnioskowane przeznaczenie celne w postaci objęcia towaru procedurą celną dopuszczenia do obrotu, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady 2913/92/EWG z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str. 1, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 307).

Szczegółowy sposób umieszczania adnotacji, o których mowa w rozporządzeniu Rady, określony został w § 6 projektowanego rozporządzenia. Zgodnie z tym przepisem, na dokumentach towarzyszących przesyłce wpisuje się adnotację, o treści wynikającej z przepisów rozporządzenia Rady, tj. „Produkt niezgodny – niedopuszczony do obrotu – Rozporządzenie (EWG) Nr 339/93”, oraz – dodatkowo – osoba upoważniona opatruje ww. dokumenty okrągłą pieczęcią urzędu celnego oraz podpisem z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego. Dokumentami towarzyszącymi przesyłce mogą być dokumenty dołączane do zgłoszenia celnego, m.in. faktura, dokumenty przewozowe, specyfikacje i inne dokumenty.

Projektowane rozporządzenie zawiera załącznik, określający elementy, jakie powinien zawierać sporządzany przez organy celne wniosek o wydanie opinii przez Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Proponowana regulacja nie wpływa na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Proponowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Proponowana regulacja nie wpłynie negatywnie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Proponowana regulacja nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia

**w sprawie dokonania przeniesienia planowanych dochodów i wydatków, w tym
na wynagrodzenia, oraz limitów zatrudnienia określonych w ustawie
budżetowej na rok 2007**

Na podstawie art. 37 ust. 7 ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa przeniesienia planowanych wydatków budżetowych, w tym na wynagrodzenia, oraz limitów zatrudnienia związanych z przejęciem badań laboratoryjnych z wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych z części, której dysponentem są wojewodowie i z której jest finansowana Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, do części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rynków rolnych i z której jest finansowany Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

§ 2. 1. Przenosi się planowane wydatki budżetowe:

- 1) w części 85/02 Województwo dolnośląskie z rozdziału 01023 – Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w kwocie tys. zł do części 35 rozdziału 1023 Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w kwocie tys. zł;
- 2) w części 85/04 Województwo kujawsko-pomorskie z rozdziału 01023 – Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w kwocie tys. zł do części 35 rozdziału 1023 Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w kwocie tys. zł;
- 3) w części 85/10 Województwo łódzkie z rozdziału 01023 – Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w kwocie tys. zł do

części 35 rozdziału 1023 Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w kwocie tys. zł;

4) w części 85/12 Województwo małopolskie z rozdziału 01023 – Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w kwocie tys. zł do części 35 rozdziału 1023 Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w kwocie tys. zł;

5) w części 85/16 Województwo opolskie z rozdziału 01023 – Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w kwocie tys. zł do części 35 rozdziału 1023 Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w kwocie tys. zł;

6) w części 85/24 Województwo śląskie z rozdziału 01023 – Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w kwocie tys. zł do części 35 rozdziału 1023 Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w kwocie tys. zł;

7) w części 85/28 Województwo warmińsko-mazurskie z rozdziału 01023 – Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w kwocie tys. zł do części 35 rozdziału 1023 Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych; w kwocie tys. zł.

2. Szczegółowy podział planowanych wydatków, o których mowa w ust. 1 jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia

§ 3. Przenosi się limity zatrudnienia i wydatki na wynagrodzenia z Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w części 85 do Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w części 35, w sposób który jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Załącznik Nr 1

Do rozporządzenia
Prezesa Rady Ministrów
z dnia

Przeniesienie planowanych wydatków budżetowych

Część	Rozdział	§	Wyszczególnienie	Poz.	Kwota w tys. zł	
					Zmniejszenia	Zwiększenia
1	2	3	4	5	6	7
35			Rynki rolne	1		
	01023		Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	2		X
		4020	Wynagrodzenia osobowe członków korpusu służby cywilnej	3		X
		4110	Składki na ubezpieczenia społeczne	4		X
		4120	Składki na Fundusz Pracy	5		X
		4210	Zakup materiałów i wyposażenia	6		X
		4280	Zakup usług zdrowotnych	7		X
		4300	Zakup usług pozostałych	8		X
		4410	Podróże służbowe krajowe	9		X
		4420	Podróże służbowe zagraniczne	10		X
		4550	Szkolenia członków korpusu służby cywilnej	11		X
85/0 2			Województwo Dolnośląskie	1	X	
	01023		Inspekcja Jakości	2	X	

			Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych			
		4020	Wynagrodzenia osobowe członków korpusu służby cywilnej	3	X	
		4110	Składki na ubezpieczenia społeczne	4	X	
		4120	Składki na Fundusz Pracy	5	X	
		4210	Zakup materiałów i wyposażenia	6	X	
		4280	Zakup usług zdrowotnych	7	X	
		4300	Zakup usług pozostałych	8	X	
		4410	Podróże służbowe krajowe	9	X	
		4420	Podróże służbowe zagraniczne	10	X	
		4550	Szkolenia członków korpusu służby cywilnej	11	X	
85/0 4			Województwo Kujawsko- Pomorskie	1	X	
	01023		Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	2	X	
		4020	Wynagrodzenia osobowe członków korpusu służby cywilnej	3	X	
		4110	Składki na ubezpieczenia społeczne	4	X	
		4120	Składki na Fundusz Pracy	5	X	
		4210	Zakup materiałów i wyposażenia	6	X	
		4280	Zakup usług zdrowotnych	7	X	
		4300	Zakup usług pozostałych	8	X	
		4410	Podróże służbowe krajowe	9	X	

		4420	Podróże służbowe zagraniczne	10	X	
		4550	Szkolenia członków korpusu służby cywilnej	11	X	
85/1 0			Województwo Łódzkie	1	X	
	01023		Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	2	X	
		4020	Wynagrodzenia osobowe członków korpusu służby cywilnej	3	X	
		4110	Składki na ubezpieczenia społeczne	4	X	
		4120	Składki na Fundusz Pracy	5	X	
		4210	Zakup materiałów i wyposażenia	6	X	
		4280	Zakup usług zdrowotnych	7	X	
		4300	Zakup usług pozostałych	8	X	
		4410	Podróże służbowe krajowe	9	X	
		4420	Podróże służbowe zagraniczne	10	X	
		4550	Szkolenia członków korpusu służby cywilnej	11	X	
85/1 2			Województwo Małopolskie	1	X	
	01023		Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	2	X	
		4020	Wynagrodzenia osobowe członków korpusu służby cywilnej	3	X	
		4110	Składki na ubezpieczenia	4	X	

			społeczne			
		4120	Składki na Fundusz Pracy	5	X	
		4210	Zakup materiałów i wyposażenia	6	X	
		4280	Zakup usług zdrowotnych	7	X	
		4300	Zakup usług pozostałych	8	X	
		4410	Podróże służbowe krajowe	9	X	
		4420	Podróże służbowe zagraniczne	10	X	
		4550	Szkolenia członków korpusu służby cywilnej	11	X	
85/1 6			Województwo Opolskie	1	X	
	01023		Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	2	X	
		4020	Wynagrodzenia osobowe członków korpusu służby cywilnej	3	X	
		4110	Składki na ubezpieczenia społeczne	4	X	
		4120	Składki na Fundusz Pracy	5	X	
		4210	Zakup materiałów i wyposażenia	6	X	
		4280	Zakup usług zdrowotnych	7	X	
		4300	Zakup usług pozostałych	8	X	
		4410	Podróże służbowe krajowe	9	X	
		4420	Podróże służbowe zagraniczne	10	X	
		4550	Szkolenia członków korpusu służby cywilnej	11	X	
85/2 4			Województwo Śląskie	1	X	

	01023		Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	2	X	
		4020	Wynagrodzenia osobowe członków korpusu służby cywilnej	3	X	
		4110	Składki na ubezpieczenia społeczne	4	X	
		4120	Składki na Fundusz Pracy	5	X	
		4210	Zakup materiałów i wyposażenia	6	X	
		4280	Zakup usług zdrowotnych	7	X	
		4300	Zakup usług pozostałych	8	X	
		4410	Podróże służbowe krajowe	9	X	
		4420	Podróże służbowe zagraniczne	10	X	
		4550	Szkolenia członków korpusu służby cywilnej	11	X	
85/2 8			Województwo Warmińsko- Mazurskie	1	X	
	01023		Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	2	X	
		4020	Wynagrodzenia osobowe członków korpusu służby cywilnej	3	X	
		4110	Składki na ubezpieczenia społeczne	4	X	
		4120	Składki na Fundusz Pracy	5	X	
		4210	Zakup materiałów i wyposażenia	6	X	
		4280	Zakup usług zdrowotnych	7	X	
		4300	Zakup usług pozostałych	8	X	

		4410	Podróże służbowe krajowe	9	X	
		4420	Podróże służbowe zagraniczne	10	X	
		4550	Szkolenia członków korpusu służby cywilnej	11	X	

**Przeniesienia limitów zatrudnienia i wydatków na wynagrodzenia z Inspekcji
Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w części 85 do Inspekcji
Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w części 35**

Zwiększenie				
Część	Rozdział	Wyszczególnienie	Limity zatrudnienia (średniorocznie)	Wynagrodzenia osobowe w tys. zł
1	2	4	6	7
35		Rynki rolne	X	X
	01023	Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	X	X
		Członkowie korpusu służby cywilnej	X	X
		Zmniejszenie		
85/0 2		Województwo Dolnośląskie	X	X
	01023	Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	X	X
		Członkowie korpusu służby cywilnej	X	X
85/0 4		Województwo Kujawsko-Pomorskie	X	X
	01023	Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	X	X
		Członkowie korpusu służby cywilnej	X	X
85/1 0		Województwo Łódzkie	X	X

	01023	Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	X	X
		Członkowie korpusu służby cywilnej	X	X
85/1 2		Województwo Małopolskie	X	X
	01023	Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	X	X
		Członkowie korpusu służby cywilnej	X	X
85/1 6		Województwo Opolskie	X	X
	01023	Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	X	X
		Członkowie korpusu służby cywilnej	X	X
85/2 4		Województwo Śląskie	X	X
	01023	Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	X	X
		Członkowie korpusu służby cywilnej	X	X
85/2 8		Województwo Warmińsko- Mazurskie	X	X
	01023	Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	X	X
		Członkowie korpusu służby cywilnej	X	X

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art.45 ust. 7 ustawy niektórych dnia o *zmianie niektórych ustaw, w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej* (Dz. U. Nr....., poz.) dającego prawo Prezesowi Rady Ministrów do dokonania przeniesień z budżetów wojewodów do części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rynków rolnych - planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym na wynagrodzenia, oraz limitów zatrudnienia, związanych z przejęciem badań laboratoryjnych z wojewódzkich inspektoratów inspekcji jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych.

W związku ze zmianą brzmienia art. 32 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o *jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych*, polegającą na włączeniu wszystkich laboratoriów IJHARS do struktury Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, konieczne jest przeniesienie planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym na wynagrodzenia, oraz limitów zatrudnienia, związanych z przejęciem badań laboratoryjnych, z budżetów wojewodów, z których finansowana jest Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, do budżetu ministra właściwego do spraw rynków rolnych, z którego jest finansowany Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie wymaga notyfikacji stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) niniejszy projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Nie był natomiast zamieszczony w programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje regulacja

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na podmioty gospodarcze.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na podmioty objęte przepisami projektowanej regulacji.

3. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ regulacji na zdrowie ludzi i środowisko

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na zdrowie ludzi i środowisko.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem, między innymi z:

- Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- Komisją Krajową NSZZ „Solidarność”,
- Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”,
- Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”,
- Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników,
- Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych,

- Krajową Radą Izb Rolniczych,
- Radą Gospodarki Żywnościowej,
- Stowarzyszeniem „Polską Federacją Producentów Żywności”.